

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

یادی مهردان

به رگی دووهم

شینه تشبندی به کافی مهردان
همندی له موریدو مهردو به دیاره کانیا

مه لایعبد الکریمی مدرس

دایناه

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری عێراق
«دهستهی کورد»

یادی مهردان

به رگی دووهم

شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان و
هه ندی له موریدو مه نسووبه دیاره کانیان

مه لاجبد الکیمی مدرس

ئهندامی کارای کۆری زانیاری عێراق - دهستهی کورد
دایناوه

چاپخانهی کۆری زانیاری عێراق

بهغدا - ۱۹۸۳

مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ - ۱۳۸۴.

یادی مهردان/عبدالکریمی مدرس. - سنندج انتشارات کردستان، ۱۳۸۵.

ج ۲.

ISBN: 964 - 7638 - 90 - 6 (دوره)

ISBN: 964 - 7638 - 88 - 4 (ج ۱)

ISBN: 964 - 7638 - 89 - 2 (ج ۲)

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

مندرجات: ج. ۱. مهولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی. - ج. ۲. شیخه نه‌قشبه‌ندیه‌کانی همورامان

هه‌ندی له مورید و منسوویه‌کانیان.

۱. کردان - - سرگذشتنامه. ۲. شعر کردی - - مجموعه‌ها. ۳. نقشبندی، خالد. ۹۱۱۹۳ -

۱۲۴۲ق. - - سرگذشتنامه. الف. عنوان.

۸۸۹

PIR۳۲۵۷/الف ۸۱م

/۲۱

۱۳۸۵

کتابخانه ملی ایران.

۴۶۸۹۳ - ۸۴ م

یادی مهردان

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	یادی مهردان (به‌رگی ۲)
✓ دانراوی (تألیف):	مه‌لا عبدالکریمی مدرس
✓ که‌ره‌قی چاپ (نوبت چاپ):	یه‌که‌م (اول): ۱۳۸۵
✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):	۳۰۰۰ ده‌وره‌ی دوو به‌رگی (دوره‌ی دو جلدی)
✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌و قواره (تعداد صفحه و قطع):	۶۶۸ صفحه‌ی وزیر (دو جلد ۱۳۲۴ صفحه)
✓ بلا‌و‌که‌رمه‌و (ناشر):	بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کردستان)

انتشارات کردستان

سنندج، پاساژ عزتی ۲۲۶۵۳۸۲ ☎

شابک دوره: ۶ - ۹۰ - ۷۶۳۸ - ۹۶۴	ISBN: 964 - 7638 - 90 - 6
شابک ج اول: ۲ - ۸۹ - ۷۶۳۸ - ۹۶۴	ISBN: 964 - 7638 - 89 - 2

نرخه‌ی ده‌وره‌ی دوو به‌رگی: ۱۰۰۰۰ تمه‌ن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين • والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
وصحبه اجمعين ، واتباعه باحسان الى يوم الدين •

پاش ئه وهی به یارمه تیی خودای میهره بان یادنامه ی تاقانه ی پۆژگار
حه زره تی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندیم نووسی^(۱) ، ئه مه وی باسی یه کهمین
خه لیفه ی ناودارشی بنووسم که حه زره تی شیخ عثمان سیراجو ددینی
ته ویله ی یه له گه ل باسی هه ندی له کورو کوره زا به شان و شکوکانی و هه ندی
له موریدو مه نسووبه ناوداره کانیان بۆ ئه وهی دل و دهر وونی پۆله کانی
نیشتمان به یادیان رووناک بکه مه وه •

ئهم باسه م کردوو به دوو به شه وه ، به شی یه که می به ناوونیشانی
(شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان) و به شی دووه میشی به ناوونیشانی
(هه ندی له موریدو مه نسووبه دیاره کانی شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان) •

(۱) ئهم کتیه به ناوی (یادی مهردان • بهرگی یه کهم • مه ولانا خالیدی
نه قشبه ندی) له سالی ۱۹۷۹دا له چاپخانه ی کوری زانیاری کورد له
بهغدا ، به ۶۵۶ لاپه ره له چاپ درا •

به شی یه کم

شیخه نه قشبه ندی یه کافی هه ورامان

یاری شیخ عثمان سراجوردین

له دایک بوونی شیخ عثمان و پشتو بڼه چهی

شیخ عثمان سالی ۱۱۹۵ هـ هجرت له دېی (تهوټله) له قهزای هه له بجهی ئیستا له دایک بووه. هم ذاته به پتی ده سنو سیکی شیخ موحه ممد به هائوددینی کوری (۲)، کوری خالید ئاغای کوری عه بدوللا ئاغای کوری سهید موحه ممدی کوری سهید دهرویشی کوری سهید موشرفی کوری سهید جومعهی کوری سهید ظاهر ناوټکه •

سهید ظاهیری ناوبراو له سهیده کانی (نعیم) و له نهوهی حه زره تی حوسهینی کوری حه زره تی عه لی به و له مه لبه ندی خو به وه که له ده وروپشتی به غدا بووه، له ناو سهیده کانی چپای حیمیرین دا، پرووی کردووه ته هه ورامان و له دېی تهوټله دامه زراوه و نهوهی لی بووه ته وه • نه مانه له تهوټله زور به قه درو حورمهت بوون و پاش چند پشتیک به ناوی (ئاغه) وه ناسراون •

دایکی شیخ عثمان ناوی (حلیمه) و کچی (فقهی) نه بووبه کړی

(۲) شیخ به هائوددین له پشتی نامه به که بو شیخ عومر ضیائوددینی برای نووسیوه، وای نووسیوه: الی عمر ابن عثمان ابن خالد ابن عبدالله ابن السید محمد ابن السید درویش ابن السید مشرف ابن السید جمعة ابن السید ظاهر •

تەوئلەیی بە کە بە (فەقئ ھەیی بە کر) ناسراو ھو ئەچیتەو ھە سەر (فەقئ ئەحمەدی غەزایی بە غەدایی) • ئەم فەقئ ئەحمەدیش ھەر بە منالی بە غەدای بەجئ ھیشتوو ھو بۆ خوئندن پرووی کردوو تە کوردستان و لە گەلئ مزگەوتدا خوئندوو ھە تا سەرەنجام لە تەوئلە سەقامگیر بوو ھو ژنی ھینا ھو • لە بەرئەو ھە کە پیاویکی زۆر چاڤ و لە خواترس بوو ھو گەلئ جار خۆی و ن کردوو ھو پاش ماو ھەیک ھاتوو تەو ھە ، لە تەوئلە مەشھور بوو ھە بە (فەقئ ئەحمەدی غەزایی) بەو باو ھەر کەوا لە (رجال الغیب) ھو لە ماو ھەکانی و ن بوونیا بۆ غەزا ئەچئ لە ناو سوپای موسوڵماناندا •

بۆ پشتگیری ناو نیشانی ئەم فەقئ ئەحمەد ھە ، سەبید عەبدولصەمەدی تووداری کە یەکیک بوو لە مریدانی شیخ شەھابوودینی کاکۆزە کەریا ، لە کتیی (نور الانوار) دا کە لە سالی ۱۰۹۹ ھیجرەتدا بە فارسی دایناو ھە ، لە (قاموس الانساب) ی شیخ رەضا موئینوودینی کاکۆزە کەریایی ھەو ئەگێرتەو ھە ئەلئ : «فەقئ ئەحمەد ناویکی کور تەبە کە پئی یان ئەوت (گەردە) و بە عەرەبی قسەیی ئەکرد ، ھاتە قوتابخانە کە ی ئیمە • خۆی لە سەبیدەکانی بەغدا ئەدایە قەلەم و ئەبوت لە تەو ھە شیخ عەبدولرەئووفی کور ی شیخ نەعمەتوللای و ملیم • ماو ھەیک مایەو ھو پاشان چوو بۆ تەوئلە ھە ورامان • پاش ماو ھەیک ناوبانگی دەر کرد بە (غەزایی) • ئیتەر نازانم ژنی ھینا یا نە ؟ » • پاشان ئەلئ : «منیش ئەلئیم بۆم دەر کەوت کە ژنی ھینا ھو وەچە ی لئ کەوتوو تەو ھە ھەر لەو ئیش مردوو ھە • وە لە سەفەری حەجاز ما کۆلیمەو ھەو کە ئاخۆ راستی ئەکرد یا نە ؟ وە زانیم کور ی شیخ مو ھەمەدی کور ی شیخ عەبدولئەحمەدی کور ی عەبدولواحیدی کور ی مەحموودی کور ی عەبدولصەمەدی کور ی عەلیی کور ی عەبدولرەئووفی کور ی شاھ نەعمەتوللای و ملیی کور ی شیخ زە کەریا کە مالوودینی کاکۆزە کەریایی ھە ،

کهواته سه ییدی حه سه ئی به» (۲) . من خۆیشم دیومه له پشتی کتییکی خوالی خۆش بوو مامۆستا مه لا به هائوددینی ئیمامی خانه قای بیاره به خهتی مامۆستا مه لا به هائوددین خۆی نه سه بی شیخ عثمان سیراجوددین نووسرا بوو هه ر به مجۆره که له پیشه وه باس مان کردو ، له داوینیشیه وه نووسیوو ی : «کنت هذا النسب من خط شيخنا عمر ضياء الدين قدس سره» واته : ئه م نه سه به م له بهر خهتی شیخی خۆمان عومه ر ضیاءوددین (قدس سره) نووسیوه ته وه .

وا به پێی ئه م سه رچاوانه دهر که وت که شیخ عثمان سیراجوددین له لاینی باوکیه وه له سه ییده کانی نعیم و له ئه وه ی حه زره تی حوسه ی ن و ، له لاینی دایکیه وه له سه ییده کانی شاذیلی و له ئه وه ی حه زره تی حه سه نه ، چونکه شیخه کانی کاکۆزه که ریا له ئه وه ی ئه بولحه سه ئی شاذیلین . ئه وه ش بزانی که نه شیخ عثمان خۆی و نه کۆره کانی له ناو خه لکدا باسی سه ییده تی خۆیانان نه کردو وه هه ر به ته سه ووفو ته ریه ته وه خه ریک بوون .

خویندنی شیخ عثمان سیراجوددین

ئه م ذاته به پێی داب و نه ریتی سه رده می خۆی هه ر له منالی به وه ، پاش فام کرد نه وه ، زاوته بهر خویندن و قورئانی پیرۆزی ته واکردو وه و چهند ورده کتییکی خویندو وه ئه نجا بووه به فه قی و هه ندی کتییی نه حوو سه رف و شه رعی خویندو وه بۆ خویندن زیاد له دبی ته وێله ، که له وێ زاوته بهر خویندن ، چووته بیاره و خه رپانی و خورمالیش .

(۳) چمکی میژوی هه ورامان و مه ربوان ، چهند لاپه ره یه که له کتییی (نور الانوار)ی سه یید عه بدولصه مه دی تووداری ، موحه مه دی مه لا که ریم وه ری گیرا و ته سه ر کوردی ، به غدا ، ۱۹۷۰ ، ل ۳۱ . ئه سه له فارسی یه که ی ئه م کتیه ش له کتیه خانه که مانا هه یه .

له فقهی پیدای زوړش به خواپه رستی به وه خهريك بووه نوټيزي
 سوننه تو شه نوټيزي هه ميشه كړدووه هه له منالي به وه سيمای
 صالحاني گرتووه . ټاره زووي له سوډي به تي و سولووك بووه له سهر هم
 ټاره زووه له دهوروبه ري ته مه ني بيست و پينج ساليډا چووه بو به غنداو له
 مه دره سه ي مزگه وتي هه زره تي غه وټ (شيخ عه بدولقادي گه يلاني)
 دامه زراوه ، دهرزي عيلم و شهرعي خوټندووه و خه ريكي ذيكرو فيكرو
 خواپه رستېش بووه ، تا پاشان هه له به غندا به خزمه تي مه ولانا خاليدى
 نه قشبه ندى گه يشتووه ته ريغه تي له سهر ده ستيدا وهر گرتووه . له وكتاته دا ،
 له رووي فقهی پیدای به وه ، له پله ي خوټندى (سيوطي) و (فتاري) دا بووه .

له خوالي خوښبوو شيخ علاؤدديني عثمانيم بيستووه ټه يفرموو :
 خوټندى بايرم له مادده ي سيوطي تي نه په رپوه . هه روا ليتم بيستووه
 ټه يفرموو : دانه يه ككيتيبي (فرائض) م ديوه به خه تي بايرم نوو سراپوه وه .
 له جه نابي سهيده طاهيري هاشمي كوري سهيده قه يده ري سهيده دده و له ي
 خه لكى ده و له تاوايشم بيستووه كه شيخ عثمان له وكتاته دا كه له مه دره سه ي
 هه زره تي غه وټ خوټندوويه تي شهرحي له (رسالة الشام صديق الهرا تي في
 شرح الكلام القدسي) كړدووه كه هه زره تي غه وټ دايناوه و ، ټه و شهرحه كه
 به ده ستووسى شيخ عثمان خوټه تي ، له كتيبخانه كه ي ټه و دايه و شيخ
 عثمان له داوټني ټه و شهرحه وه نوو سويه : « كته عثمان بن خالد الطويلي
 الاصل في مدرسة الشيخ عبدالقادر الكيلاني قدس الله سره العزيز في سنة
 الف و مئتين و ست و عشرين من الهجرة في رجب سنة ١٢٢٦ » . من خوښم
 نوو سخي هه ك ريساله ي و هضع و ئيستيعاره ي ده ستووسى شيخ عثمانم ديوه
 لاي شيخ توفيقى كوري شيخ عه بدولرحماني خه لكى (پشته ي) ناوچه ي
 (تاوه گوږي) له قه زاي هه له بجه ، به لام له بيرم نه ماوه له چ ساليكدا
 نوو سويه ته وه .

شیخ عثمان سیراجوددین که له مه دره سهی هزاره تی غه و ث فقهی بووه ، دوو هاوړپې بووه که نه وایش هر له وې خو ټندوویانه ، په کیکیان مه لا نه محمد ناو ټکی خه لکی دې (کوله ساره) له ناوچه ی (بټله واری سر به شارستانی سنه و ، نه ویشیان فقهی به کی شیعیه که خو ی به سوئی پیشان داووه پټیان وتوه (فاضلی خه لخالۍ) . مه لا نه محمد له نه نجاما بووه به خه لیفه ی مه ولا نا خالیدو دهستی کردووه به ئیرشاد . فاضلی خه لخالۍ ش له م باره وه شتیکی دهسگیر بووه و پاشان گه راو ته وه یو ئیران و له تاران نیشته چی بووه .

یو ته ئکیدې هم قسه یه حاجی موحه ممدی سمیرانی^(۴) خه لیفه ی شیخ موحه ممد به هائوددینی کوری شیخ عثمان له کټی (بارقات)^(۵) دا نووسیویه : له جه نابی سه یید موحی ددینی که لجینیم بیست فهرمووی جاریکیان له گه ل خټزانی رهضا قولی خانی نه رده لان له سنه وه چووم یو تاران ، چه ند روژئی له تاران ماینه وه ، له و ماو یه دا خټزانی رهضا قولی خان سه ری له زانایه کی گه وره دا که ناوی فاضلی خه لخالۍ بوو . له کاتی سر دانه که دا فاضلی خه لخالۍ پرسی : له ولاتی ئیوه کټ به خواناسی

(۴) سمیران : دئی به که له نزیکي سته .

(۵) بارقات : کټی ټکه به فارسی حاجی موحه ممدی جافی سمیرانی کوری روستم به گی میراخو رباشی دایناوه که په کیک بووه له موریدانی شیخ عثمان سیراجوددین و خه لیفه ی شیخ موحه ممد به هائوددینی کوری بووه له دئی سمیرانی نزیکي سنه دانیشتووه . هم کټیبه سه رانسه ری باسی که راماتی شیخ عثمان سیراجوددین و شیخ موحه ممد به هائوددینی کوری به تی . له سهر نه رکي حاجی مه محمود چه له بی له نه وه ی عه بدو لقادر ده بباغی هه ولتری له چاپخانه ی نه حاجی به غدا له چاپ دراوه له گه ل کټی (نظم المحاسن فی حسن شمائل حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم) که شیعره به فارسی و هر نه و دایناوه . هم دوو کټیبه ټکه وه ۷۹ لا په ری یان گرتووه ته وه و سالی له چاپ دانیان له سهر نه نوو سراوه .

به ناووبانگه ؟ وه لاميان دايه وه له كوردستان پياويكي گه و ره هه به
 مه شهو و ره به شيخ عثمان سيرا جوددين و بويان باس كرد . جا فاضلي
 خه لخالتي وتي : وا ديتته بيرم كه من هاوړپي ئه و ذاته بووم له مزگه وتي شيخ
 عه بدولقادي گه يلاني له به غداو له يهك حو جرده له گه ل ئه و مه لا ئه حمه دي
 كو له ساره يي پي كه وه ئه مان خو ئيندو هه ر له و سه رده مه دا نيشانه ي پيروزي به
 ناو چاويه وه ديار بوو و ئيمه يش به پياويكي خاوه ن هيمه تمان ئه هاته پيش
 چاو .

ته ريقه ت و ه ر گرتني شيخ عثمان له سه ر ده ستي مه ولانا خاليدا له به غدا

شيخ عثمان سيرا جوددين خوي گيراويه ته وه فه رموويه تي كه مه ولانا
 ته شريفى هاته به غداو له ته كيه ي هه زره تي غه و ث جيگير بوو ، چوومه
 خزمه تي و ده ستم ماچ كردو به خيژ هاتنم لي كرد . ئه ويش ناسيميه وه ، چونكه
 پيشتر كه له خورمالو بياره ئه مخويند به خزمه تي گه يشتبووم و ، ئه ويش له
 كاتي لاويدا چه ند جاري هاتبوو بو ته ويله . ئيتر گه لي جار له ته كيه ئه چوومه
 خزمه تي و به چاوپي كه وتني دلشاد ئه بووم ، ئه ويش زور دلخوشي مني
 ئه دايه وه به مي ره باني به وه ته ماشاي ئه كردم .

پاش چه ند روژيك جاريكي تر چوومه وه لاي و نيازي دلي خوم
 هه رز كردو تكام لي كرد كه ئادابي ته ريقه تم فيربكا . ئه ويش به لوتفه وه
 تهاكه ي قوبوول كردم و ئادابي ته ريقه تي نه قشبه ندي فيركردم و نيشاني دام
 چون و يردو ذيكري خوم به جئ يينم . به م جو ره له په ريشاني رزگاري كردم .
 منيش له مشوينه دا ئه ليم به پيسي ئه وه كه سالي ١٢٢٦ ي هيجره ت
 ده سني شان كراوه كه مه ولانا له و ساله دا له هيندو ستانه وه گه راوه ته وه بو

سوله یمانی و هاتووه ته به غداو له ته کیهی چه زمره تی غه وئ نیشته چی بووه ،
 ده رنه که وئ که شیخ عثمانیش هله لهو ساله دا بووه به مریدی مهولاناو
 ئه بی کاتیش ئاخری سال بوو بی و ته مه نی شیخ عثمان له و کاته دا (۳۱) سالان
 بوو بی .

گه رانه وهی شیخ عثمان بو سوله یمانی له خزمه تی مهولانا دا

مهولانا له دوا دوا یی سالی ۱۲۲۶ یا سه ره تای سالی ۱۲۲۷ دا له به غداوه
 گه راوه ته وه بو سوله یمانی ، چونکه سه فهره که ی بو به غداو مانه وهی ئه و
 ماوه یه ی له وئ به فهرمانی شاه عه بدوللای دیله ویی مورشیدی بووه .

مهولانا که دیته وه بو سوله یمانی له هه مان مزگه وتی خویدا دا ئه نیشی
 که کاتی خوی ماموستا بووه تیا یو دهرزی به فه قیکانی وتوه ته وه که مزگه وتی
 عه بدولرهمان پاشای بابانه و ئیستا به مزگه وتی شیخ بابا عه لی به ناووبانگه .
 مهولانا له مزگه وته دا ده ست ئه کا به ری ئه موونی موسولمانان به پیی دابو
 نه رتی ته ریه تی نه قشبه ندی . شیخ عثمانیش له سه فهره دا له خزمه تیا
 گه راوه ته وه بو سوله یمانی و ده ستی کردوو به سولو وک کردن و به جی هینانی
 ئادابی ته ریه ت و مهولانیش زور چاودیری کردوو . شیخ عثمان خوی
 فهرمو ریه تی ئه و ماوه یه که له سوله یمانی بووم له عاله می ذیکرو راییطه دا
 زور شتی سه یرم چاوپێ ئه که وت و عهرزی مهولانام ئه کرد ، ئه ویش به لوتنی
 خوی ری ئه موونی ئه کردم تا ئه و ده ورانه م تی په رانه . به کورتی شیخ عثمان
 سیراجوددین له و ماوه یه دا وه کو موریدی کی به سوز خه ریکی خوا په رستی و
 سولو وک ئه بی و کم و زور کاتی خوی زایه نا کاو به هه موو جو ری به ئادابی
 ته سه وه وه خه ریک ئه بی و دوو سالی ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ به م جو ره به سه رنه با تا

ئەگاتە پایەى خەلافەت و مەولانا ئىجازەى خەلافەتى ئەداتى • شىخ عثمان
يەكەمىن كەسە كە مەولانا ئىجازەى خەلافەتى داوەتى •

ئىبراھىم فەسح حەيدەرى لە كىتەبى (المجد التالذ ، فى مناقب مولانا
خالد) دا ئەلەى : «لەناو ئەھلى بەغدادا شىخ عوبەيدوللاى حەيدەرى كە موفتى
بەغدا بوو ، لەناو خەلكى شىمالى عىراقىشدا شىخ عثمانى تەوئلەى
يەكەم خەلىفەى مەولانا بوون» • بەلام من هىشتا بۆم ساغ نەبوەتەو ئەخۆ
شىخ عثمان سىراجوددىن كە لە ئاخىرى سالى ۱۲۲۸دا ئىجازەى خەلافەتى
لە مەولانا وەرگرتوو ، ھەر لە سولەيمانى لى وەرگرتوو ، يا لە بەغدا ،
پاش ئەوەى مەولانا بۆ يەكەمىن جار كۆچى بۆ ئەوئى كەردوو ، چونكە بەپى
ئەوەى لە شىخ عثمان سىراجوددىن خۆيەو گىرراو تەو ، مەعلومە لە
تەمەنى ۳۳ سالاندا ئىجازەى خەلافەتى وەرگرتوو ، وەك مەشھوريشە
لە ۱۱۹۵دا لەدايك بوو ، بەم پەرى ۳۳ سالى يەكەى رىكەوتى ۱۲۲۸ ئەكاو ،
مەولانا لە سالى ۱۲۲۸دا بۆ يەكەم جار لە سولەيمانى يەو كۆچى كەردوو بۆ
بەغداو شىخ عثمانىشى لەگەل رۆشتوو •

گەرانەوەى دىسانەوەى شىخ عثمان بۆ سولەيمانى لە خزمەتى مەولانادا

مەولانا ، وەك لە بەرگى يەكەمى ئەم كىتەبەدا باسما كەرد ، تا سالى
۱۲۳۰ لە بەغدا ئەمىنەتەو ، پاشان لەسەر تەكەى مەحمود پاشاى بابان
ئەگەر پەتەو بۆ سولەيمانى و پاشا خانەقاى گەورەى بۆ دروست ئەكا كە ھەر
لەو كاتەو بە خانەقاى مەولانا ناو بانگى دەر كەردوو و مال و مولكىكى
زۆرى لەسەر وەقف ئەكاو زانايان و ئەھلى تەرىقەت لە ھەموولايەكەو
رووى تى ئەكەن • شىخ عثمانىشى كە لەم وختەدا خەلىفەىكى بە پایەو

مه‌قام بووه ، له خزمه‌تی مه‌ولانا دا ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سوله‌یمانی و ، مه‌حموود پاشا پرتی‌کی زۆر له‌میش ئه‌گرێ و زۆر جار له‌ مزگه‌وتی تایه‌تیی ناو مالی خۆرا پیش‌نوێژی پێ ئه‌کا . شیخ عثمان هه‌روا لای مه‌ولانایش زۆر به‌رێز بووه‌و مه‌ولانا فه‌رمانی داوه‌تی که خه‌تمی تایه‌تیی دامه‌زرتیی و ئیسواران و به‌یانان خه‌تم‌بکا و ته‌وه‌م‌جوه له‌ مریده‌کان بکا . هه‌روا فه‌رمانی به‌ موریده‌کانیشی داوه که له‌ هه‌لقه‌ی خه‌تمی شیخ عثماندا دانیشن . له‌م‌ماوه‌یه‌دا که‌سانی پایه‌بلندی وه‌ک سه‌یید ئیسماعیلی داغستانی و مه‌لا عه‌بدولحه‌ کیمی کاشغیری و شیخ موحه‌مه‌دی هه‌له‌بجی و که‌سانی تر له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ عثماندا سوله‌وکیان کردوو و ته‌ر‌ب‌ب‌یه‌تی سو‌فیا نه‌یان وه‌ر‌گر‌توو و ، مه‌ولانا ته‌نها چاودیری‌یه‌کی گشتی کردوون .

گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو هه‌ورامان

پاشا گه‌رانه‌وه‌ی مه‌ولانا بو سوله‌یمانی به‌ ماوه‌ی چه‌ند سالی‌ک ، پیاوخرپان و فیتنه‌گیران ئا‌زاوه‌یه‌کی بو ئه‌ینه‌وه‌و ئه‌ویش - وه‌ک له‌ به‌رگی‌یه‌که‌می ئه‌م‌کتیبه‌دا به‌دریژی لێی دوا‌ین - له‌ ١٢٣٦ی هه‌جریه‌دا بو جاری دووه‌م سوله‌یمانی به‌جی‌دیلێ و له‌ رێگای قه‌رم‌داغه‌وه به‌ره‌و به‌غدا ئه‌که‌وت‌ه‌ری . هه‌ندێ له‌ مه‌نسووبه‌کانیشی له‌گه‌ڵی ئه‌پۆن بو به‌غدا و هه‌ندیکیان له‌ خانه‌قادا ئه‌میننه‌وو هه‌ندیکیان ب‌لاوه‌ی لێ ئه‌که‌ن . شیخ عثمان سیراجوددینیش که خه‌لیفه‌ی فه‌رمانی ئه‌رشادکردن پێ‌دراو بووه ، ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بو هه‌ورامان و له‌ ته‌وی‌له‌ نیشه‌جێ ئه‌یینه‌وه‌و ، جاروباریش له‌ بیاره دانیشه‌وه . هاوینانیش جار جار چووه بو سه‌رچاوه‌ی ئاوی دێی (که‌یمنه‌) و هه‌ندێ سالی‌ش چووه بو سه‌رچاوه‌ی (حه‌وش و به‌ورانی) له‌ هه‌ورامانی ئه‌ودیو (هه‌ورامانی به‌شی ئه‌یران) و له‌ هه‌رکۆی بووبێ به‌ ئه‌رشادی

موسولمانان و پئی نموونی بانهوه خهريك بووه و زانایان و طالبانی سولووك له هه موو لایه كه وه پروویان تی كردووه .

نشیمه نی شیخ عثمان سیراجوددین له دئی تهوێله خانووی بنه ماله ی خوڤان بووه ، ئیرشادیشی له مزگهوتی دئی تهوێله كردووه . له بیارمیش لهو خانوانه دا دانیشتووه كه ئه كهونه پشت خانه قاوه و به خانووی حه مه كه ریمی شیخ رهشید ناسراون و ئیستا هبی هه وه ی شیخ رهشیدن .

لهو ماوه یه دا كه شیخ عثمان له هه ورامان بووه و مهولانا له به غدا بووه و تا چووه بۆ شام (۱۲۳۶ - ۱۲۳۸) ، شیخ عثمان گه لی سه فهری بۆ ده ورویه ری هه ورامان كردووه . یه كهی له م سه فهرانه ی بۆ سه نه بووه . له م سه فهره دا ماوه یه ك له سه نه ماوه ته وه و له وئ ئیرشادی كردووه و گه لسی مه لا و پیاوی مونا سب ته ریه تیان له سه ر ده ستیا وه رگرتوو وه كه شیخ شوكروللای سه نه یی و مه لا موحه ممه د باقر كه پاشان به شیخ موحه ممه د باقر ناوی ده ر كردووه .

وه كه بۆم ده ر كه وتوو وه هه ر له م ماوه یه دا شیخ عثمان چه نه جارێكیش به خزمه تی مهولانا گه یشتو ته وه . جارێك له به غدا و دوو جار له هه ورامان كه مهولانا له به غدا وه بۆ هاوینه خۆری چووه بۆ كوێستانه كانی هه ورامان .

دهوری شیخ عثمان سیراجوددین

پاش كوچ گردنی مهولانا بۆ شام

ههروهك چۆن پاش كوچ گردنی مهولانا له سولهیمانی به وه بۆ به غدا ، شیخ عثمان سیراجوددین له هه ورامان به ئیرشاد كردنه وه خهريك بووه ، ههروا پاش كوچ كردنیشی له به غدا وه بۆ شام له ئیرشاد كردنی خوڤدا بهردهوام بووه . له ناوچه ی هه ورامان و باباندا مهولانا خهلیفه یه کی له شیخ

عوثمان شایاتترو لی هاتوتتری نه بووه ، له بهر نه وه له هه موولایه که وه خه لک
پروویان تی کردووه هه میشه خانهای ته ویله پربووه له موریدو مه نسووب که
له زۆر لای کوردستان و ولاتانی ئیسلامه وه هاتوون .

به مچۆره شیخ عوثمان له ۱۲۳۶هـ که مهولانا بهیه کجاری کۆچی کردووه
بۆ بهغداو تا ۱۲۸۳ که خۆی کۆچی دوایی کردووه — دوو سالی نه بێ که
هاتووه بۆ سولهیمانی — له هه ورامان (ته ویله و بیاره) خه ریکی ئیرشاد بووه .

هاتنی شیخ عوثمان بۆ خانهای مهولانا له سولهیمانی به تکای ئهحمده پاشای بابان بۆ ماوهیهک

له بهرگی یه که می ئهم کتیه دا باسمان کرد که وا پاش کۆچ کردنی
مهولانا بۆ بهغدا ، به فهرمانی مهولانا خۆی ، شیخ عهبدوڵلای هیراتی له سه ر
خانهای مهولانا دانیشتووه بۆ ئیرشادو شیخ مهحموود صاحبی برای
مهولانایشی له گه ل بووه . ئهم باره به مچۆره ماوه ته وه تا مهولانا له ۱۲۴۲دا
فهوتی کردووه و شیخ عهبدوڵلای هیراتی به وهسیه تی مهولانا چوو به بۆ
شام تا له جیگه ی ئه ودا دانیشی و ته نها شیخ مهحموود صاحب له سه ر خانها
ماوه ته وه . ئه میش پاش ماوه یێک سولهیمانی به جی هیشتووه و چوو به بۆ
شام و شیخ ئهحمده دی ههولیری یان له شامه وه ناردو ته وه بۆ سولهیمانی
بۆ سه ر خانها . ئیتر وه زعه که به مچۆره درێژه ی کیشاو وه موریدو مه نسووبی
نه قسه ندی هه موو تیکرا له خانها دا پیکه وه خه تمان کردووه تا کاتی که
شیخ لوطقوللا ناوو مهلا عوثمانی بالخی که له موریدانی شیخ عوثمان بوون
ئه رۆن بۆ هه ورامان بۆ سه ر لیدانی شیخ . پاش گه رانه و دیان ئیتر شیخ
ئهحمده دی ههولیری ریگیان نادا له ناو خانهای مهولانا دا خه تم بکه ن ،
ئهوانیش ئه رۆن له مزگه وتی مهلا عوثمانی بالخی خه تم ئه که ن و ئادابی

تەرىقەت بەجى دىنن • شىخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمەش بە بەر بەرەكانى
دائەننى بۆ خۆى و ئەچى لای ئەحمەد پاشاى كورى سولەيمان پاشان بابان
شكائيان لى ئەكا • ئەحمەد پاشا لەم بارەو نامەيەك بۆ شىخ عوتمان
سیراجوددىن ئەنوو سى بۆ تەوئلە • شىخىش زۆر بە ناسكى وەلامى نامەكى
ئەداتەو • كە ئەحمەد پاشا نامەكە ئەخوئىتەو ، زۆر شادمان ئەبى و
خۆشەويستى شىخ عوتمان ئەچىتە دليەو و ئارەزووى دىتە سەر ئەو
بىرى بەدوايا لە ھەورامانەو بىيىنى بۆ سولەيمانى و لەسەر خانەقا دىنى •

پاش ئەمە زۆرى پىناچى سولەيمان پاشاى باوكى ئەحمەد پاشا كۆچى
دوايى ئەكاو ئەحمەد پاشاى كورى لەچى دائەنىشى (٦) • ئەمجار ئەحمەد
پاشا لەسەر ئارەزوو كەى خۆى بەدواى شىخ عوتماندا ئەتيرى و لە سالى
١٢٥٤د لە ھەورامانەو ئەبىيىنى بۆ سولەيمانى و لەسەر خانەقاى دائەننى
بۆ ئىرشاد كەردنى موسولمانان • كە شىخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمە ئەيىنى و
تى ئەگا خەلكى سولەيمانىش ھەروەك ئەحمەد پاشا ئارەزوويان لەو يە
شىخ عوتمان بەسەر خانەقاو بى ، بى دەنگ ھەموو كاروبارى خانەقا ئەداتە
دەستى شىخ عوتمان •

پاش دامەزرانى شىخ عوتمان لەسەر خانەقا خەلكىكى لە جاران زۆرتەر
پرووى تى ئەكەنو وەختە بلىين دەورى ئىرشادى مەولانا لە خانەقادا تازە
ئەيىتەو • عەبدوللا پاشاى مامى ئەحمەد پاشايش شىخ ئەحمەدى ھەوليرى

(٦) سولەيمان پاشا لە سالى ١٢٥٤ى ھىجرەتدا كۆچى دوايى كەردو •
نالى لە لاواندەنەو سولەيمان پاشا و پىرۆزبایى لى كەردنى ئەحمەد پاشاى
كورىدا قەسىدەيەكى ھەيە بەم بەيتە دەست پى ئەكا :

تا فەلەك دەورەى نەدا — سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو —
كەوكەبەى مېھرى موبارەك طلەمەتى پەيدا نەبوو

شىخ مەرووفى نۆدىيش ھەر لەم سالىدا كۆچى دوايى كەردو •

ئەباتە زەردیاواى قەرەداغ و خانەقاىەكى لەوئى بۆ ئەكاتەو دەستى تيا ئەكا
بە ئېرشاد .

لەوماوەیەدا کە شیخ عثمان لە خانەقا بوو جار جارێش سەر لە
هەورامان ئەداتەو و ماوەیەك لەو ناوانە ئەمین و یەكێ لە خەلیفەکانی لەجێی
خۆی لە خانەقا بەجێ ئەهێلێ . جارێ لەوجارانە مەلا حامیدی ^(۷) کۆری
مەلا عەلیی بیسارانى لەجێی خۆی داتەنێ کە پیاویکی زاناو هوشیارو
شارەزای ئوسوولی دین و تەریقەت و مەلایەکی باش بوو و بۆ کاروباری
دنیاى خانەقايش هەروا لێ هاتوو بوو . ئەوکاتە رێکەوتى فەرمانیەوايى
عەبدوللا پاشای بابانى کردوو و سەردەمى ئەحمەد پاشا نەبوو . لەم وەختەدا
شیخ ئەحمەدى هەولێرى و شیخ فەتاحى کۆرى حەمەخانى براى مەولانا کە
لە پیاوماقوولانى بنەمالەى مەولانا بوو ، بە بیانوى ئەومووە کە گوايە
شیخ عثمان گەلێ جار خانەقا بەجێ ئەهێلێ و ئەپواتەو بۆ هەورامان و
خەلیفەىەكى خۆى لەجێی خۆى داتەنێ و رەوايش نى یە تا خەلیفەى مەولانا
و مستابى کەسى تر سەرپەرشتى کاروبارى دینى و دنیایى خانەقا بکاو ،
بە رمزەندى عەبدوللا پاشايش ، داوا لە مەلا حامید ئەکەن خانەقا
بەجێ بێلێ و ئەلێن ئەبێ شیخ ئەحمەد بەسەر خانەقاو بێ . شیخ فەتاحى
پێى ئەلێ ئیمرو تەنھا دوو کەس لەجێی مەولانا دا بە کارى ئېرشاد دێن شیخ
طاهاى شەمزینى و شیخ عثمانى تەویلە ، بەلام شیخ عثمان زوو ئیجازەى
خەلافەت ئەداو ئەمە ناشى . بۆنموونە بیستوومە ئیجازەى خەلافەتى بە
دوو مندالى قەرەداغى داو .

مەلا حامیدیش لە وەلامى شیخ فەتاحا ئەلێ : من لە جەنابى شیخ

(۷) ئەم مەلا حامیدە خۆى نووسیویە لەسەر نامۆژگارى شیخ موحەممەد
صادقى مازى بنى ، لە دەورەى ۱۲۵۰ى هجرەتدا ، هاتوو بۆ
خزمەتى شیخ عثمان . پاشانىش باسى ئەمە ئەکەن .

عوئمانم بیستووہ فہرموویہ تی ئہوہندہی لی ئہزانم کہ حہزرتی مہولانا
 خالید (قدس سرہ) لہ چحائیکا ئیجازہی داوہ بہ من • ئہگہر بہہوی
 بہرہکاتی ئہوہوہ رۆژی صد کہس بگہنہ ئہو حالہتہ ، من ئیجازہیان
 ئہدہمی چونکہ عومریکی زۆرم لہم ریکگادا لہ خزمہتی مہولانا
 بہسہربردووہ • من ئہیشزانم کہ مہبہست لہو دوو منالہ شیخ عہبدوللاو
 شیخ موحمہدی کورانی شیخ عہبدوللہ طیفی قہرہداغیہ (کہ دوو گہنجی
 خویندن تہواو کردووی لہخواترس و طہریقہت و ہرگرتوو بوون) • من خۆم
 لہوی بووم کہ شیخ عوئمان ئیجازہی دانئ • نامہی بۆ شیخ ئہحمہدی
 ہہولیری یش نووسی و بۆی نووسی وامن بہ باش زانی ئہم دوو کورہ
 ئیجازہ بدہین و بییان تیرنہوہ بۆ خزمہتتان تا بہینی فہرمانی ئیوہ
 بجوئینہوہ • حہزئہکم ئیوہیش بۆ بہرہکەت ئیجازہیان بدہنی تا
 سہرکہوتوو و خاوہن بہرہکەت بن • لہوکاتہیشوہ کہ گہراونہتہوہ بۆ
 قہرہداغ ملپیچییان لہ فہرمانی شیخ ئہحمہد نہکردووہو ، ہہر بہہوی
 ئہوہوہ کہ خہلک ئہو دوو کورہیان خوش ئہوی و باوہریان پییان ہہیہ ،
 حہق وایہ شیخ ئہحمہدیش زۆرتہر چاودیرییان بکا ، نہک بین بہ مایہی
 دل ئیشانی ئہویش و جہنائیشان • ئیتہر پاش ئہمچہند قسہیہ مہلا حامید
 خانہقا بہجی دئی و ئہگہر پتہوہ بۆ بیارہ بۆ خزمہتی شیخ عوئمان و
 پرووداوہکی بۆ ئہگیر پتہوہ • شیخیش حالی ئہبی کہ دہور گۆراوہو
 دہوری حوکمداریی ئہحمہد پاشا نہماوہو ، مانہوہی لہ سولہیمانی ئہبی بہ
 مایہی پەریشانی و دل ئازاری و ، ئہمہیش لہگہل ناسکیی ئادابی طہریقہت
 ناگونجی و ، پریار ئہدا لہ بیارہ بمیتتہوہو ہہر لہوی خریکی ئیرشاد
 بی • ہہروایش ئہکاو ئیتہر تا ئہورۆژہی کۆچی دوابی ئہکا بہ ئیرشادکردن و
 پی نموونی موسولمانان و خزمہت کردنیانہوہ خہریک ئہبی و طالبانی زۆری
 طہریقہت لہ ہہموولایہکەوہ لئی گرد ئہبنہوہو بہ بہرہکەتی ئہو گہل پیای
 خاوہن پایہ پی ئہگہن •

ناوی هه‌ندی له خه‌لیفه‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین

به‌داخه‌وه ئاگاداری‌یه‌کی باشمان له‌باره‌ی ده‌وری ئیرشادو ناوو میژووی ژیا‌نی خه‌لیفه‌کانی شیخ عثمان سیراجوددینه‌وه به‌ده‌سته‌وه نی‌یه ، بۆیه به‌ ناچاری به‌وه‌نده ده‌س‌به‌ردار ئه‌یین که ناوی ئه‌وانه‌یان بنووسین ناویان له‌ به‌رده‌ستمانایه :

- ١ - شیخ‌ه‌لی ته‌ویله‌یی •
- ٢ - شیخ‌ه‌لی سه‌رگه‌تی •
- ٣ - شیخ‌ه‌بدولکه‌ریمی سه‌رگه‌تی •
- ٤ - مه‌لا حامیدی مه‌لا‌ه‌لی ییسارانی (کاتبی شیخ) •
- ٥ - مه‌لا موحه‌مه‌دی هانه‌دنی (هانه‌دنی لای سه‌رگه‌ت) •
- ٦ - شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ وه‌یسی به‌رزنجه‌یی •
- ٧ - شیخ حوسه‌ینی هه‌ورامی •
- ٨ - سه‌ید حامیدی هه‌ورامی •
- ٩ - مه‌لا سه‌دروددینی روواری •
- ١٠ - سه‌ید قوطبوددینی که‌لجینی •
- ١١ - سه‌ید موحه‌مه‌د ئه‌مینی کوری سه‌ید قوطبوددینی که‌لجینی •
- ١٢ - شیخ ئیسماعیلی هه‌جیجی •
- ١٣ - حاجی مه‌لا ئه‌حه‌دی تۆشه‌یی کوری مه‌لا‌ه‌بدولپرهمانی تۆشه‌یی موفتیی سوله‌یمانی •
- ١٤ - مه‌لا موحه‌مه‌د ئه‌مینی تۆشه‌یی •
- ١٥ - مه‌لا مه‌حمودی ده‌یی باوکی مه‌لا‌ه‌بدوللای موفتیی سه‌نه •
- ١٦ - سه‌ید شه‌هابوددینی طالشی دانیشتوی ده‌شه •
- ١٧ - مه‌لا ئیبراهیمی جوان‌زۆیی •
- ١٨ - مه‌لا‌حه‌سه‌نی جوان‌زۆیی •

- ۱۹- مهلا فہ تحوللای کوری مهلا شریفی جوائڑوی کہ لہ پڑاوی
لای زہا و بوہ •
- ۲۰- سہید قانونی خانہ گایی •
- ۲۱- سہید عہ بدولحہ کیمی خانہ گایی •
- ۲۲- سہید بایہ زیدی خانہ گایی •
- ۲۳- سہید عہ بدولرحمانی خانہ گایی •
- ۲۴- سہید شا کہ رمی تاوہ گۆزی •
- ۲۵- سہید عہ بدولرحیمی تاوہ گۆزی (مہولہ وی) •
- ۲۶- شیخ یہ عقوب بہ گی کوری عہ بدوللا بہ گی شہرفہ یانی •
- ۲۷- شیخ مو حہ مہدہ کوردہ •
- ۲۸- سہید عہ بدولقادی مہ شہور بہ خلیفہ قادر •
- ۲۹- مهلا عہ بدوللای چۆری •
- ۳۰- شیخ حہ مہ صادق و ہزیری دانیشتوی سہ ولاوا •
- ۳۱- سہید قاسمی نگلی •
- ۳۲- شیخ حوسہ نی باقلاوایی •
- ۳۳- مهلا مو صطہ فای کہ لانی •
- ۳۴- شیخ حہ مہ صادقی مازی بن •
- ۳۵- مهلا قاسمی پایگہ لانی •
- ۳۶- مهلا موسای پایگہ لانی •
- ۳۷- مهلا حیدہ ری ئہ ویتہ نگلی •
- ۳۸- مهلا عہ بدولکہ ریمی ئہ ویتہ نگلی •
- ۳۹- شیخ شوکرو للای سنہی •
- ۴۰- شیخ مو حہ مہد باقری سنہی •
- ۴۱- مهلا مہ حمودی سنہی •

- ۴۲- شیخ موحه ممدی سمیرانی *
- ۴۳- مهلا موصطه فای شیعی *
- ۴۴- شیخ موصطه فای سه قزی *
- ۴۵- سهید عه بدولکه ریمی موکریانی مه شهوور به سهید زهینه ل *
- ۴۶- مهلا موحه ممدی هه وشاری *
- ۴۷- مهلا یۆسنی پالاوایی مه شهوور به شیخی بورهان *
- ۴۸- مهلا موحه ممدی بانهی *
- ۴۹- شیخ فهتاحی شلیتری که له بالیکه دهر ئیرشادی کردووه *
- ۵۰- مهلا عه بدولکه ریمی هه له بجهیی *
- ۵۱- شیخ سولهیمانی چنارهیی *
- ۵۲- شیخ ئیسماعیلی سۆلهیی به رزنجهی *
- ۵۳- شیخ موحه ممدی قهره داغی له نه وهی شیخ حه سه نی
گله زهرده و دانیشتووی دئی چه می سمۆر *
- ۵۴- شیخ عه بدوللای قوطب کوری شیخ له طیفی قهره داغی *
- ۵۵- شیخ موحه ممدی برای شیخ عه بدوللای قوطب *
- ۵۶- شیخ عه بدولرهمانی ئیینولخه یاطی قهره داغی *
- ۵۷- سهید موحه ممدی ئه مینی زه ویمه ربی قهره داغی *
- ۵۸- شیخ موصطه فای کوری شیخ حه مه عه لیبی نه وتیبی قهره داغی *
- ۵۹- شیخ عه بدولرهمانی کوری موحه ممدی به گی مه ولان به گ
که زوو موریدی شیخ عه بدوللای قوطب بووه و له خزمه تی
شیخ عثمان سیراجو دیندا ته وای کردووه *
- ۶۰- مهلا عوثمانی باله خی *
- ۶۱- مهلا عوثمانی کوری حاجی ئیسماعیلی کانی که وهیی *
- ۶۲- مهلا موحه ممدی کوری مهلا خدری سولهیمانهیی *

- ۶۳- شیخ حوسهینی کوری ئەو پرحمان بە گی خەزنەدار •
- ۶۴- شیخ حەمە صالحی کوری ئەو پرحمان بە گی خەزنەدار •
- ۶۵- مەلا عومەری جەلمۆردی •
- ۶۶- شیخ حەسەنی کەرکووکی •
- ۶۷- شیخ جەوادى کەرکووکی •
- ۶۸- مەلا عومەری عومەرگومبەدی •
- ۶۹- مەلا ئیبراھیمی کۆیسنجقی •
- ۷۰- مەلا موخەممەد ئەمینى کۆیسنجقی •
- ۷۱- مەلا موصطەفا کە لە کۆیسنجق ئیرشادی کردوو •
- ۷۲- مەلا موصطەفای بلباس •
- ۷۳- مەلا ئەحمەدی شاوری •
- ۷۴- مەلا وەیسى •
- ۷۵- مەلا شیخ ئەببى ماویلى •
- ۷۶- مەلا طاھای بالەکی •
- ۷۷- مەلا مەحمودی پەواندزی •
- ۷۸- مەلا موخەممەد کە پێشان مۆریدی شیخ ئەبى بوو •
- ۷۹- مەلا عەلى بێتواتەبى •
- ۸۰- شیخ عەلى باليسانى •
- ۸۱- مەلا ئەبووبەکرى ھەولێرى •
- ۸۲- مەلا موخەممەدی ھەولێرى مەشھور بە شیخی چۆلى •
- ۸۳- سەید حوسەین ئەفەندی ئەستەموولى •
- ۸۴- عەلى ئەفەندی حاکمزادەى ئىنطاکی •
- ۸۵- مەلا موخەممەدی خەلکى سەرت •
- ۸۶- مەلا موخەممەدی قورەیشى دیاربەکرى •

ئەم خەلیفانەى شىيخ عثمان سىراجوددىن ئەوانەن كە مەلا حامىدى مەلا عەلىي يىسارانىي كاتىبى شىيخ لە كىتیبى (رياض المشتاقين) دا^(۸) ناوى نووسىون ، كە زياتر ئىجازەنامەى خەلافەتىش ھەر ئەم ئەينووسىيەوہ . بەلام من باوەرم واىە مەلا حامىد تەنھا ناوى ئەوانەى لەو كىتیبەيدا نووسىوہ كە لە كاتى دانانى كىتیبە كەدا خەلیفە بوون ، ئەگىنا شىيخ عثمان گەلى خەلیفەى تریشى بووہ . بونموونە من خۆم خەلافەتنامەى شىيخ عەبدولھادىي تالشىم دیوہ كەچى ناویشى لە (رياض المشتاقين) دا ئىيە . ھەروا شىيخ خضرى باوكى شىيخ جواد لە گەرەكى ئىمام قاسمى كەركوك خەلیفەى شىيخ بووہ . مەلا عومەرى كورى مەلا عەبدوللای كورى مەلا ئىبراھىمى عومەرگومبەتى^(۹) و شىيخ عەبدولكەرىمى دەگاشىخانى لای بیارەو شىيخ

(۸) مەلا حامىد ئەم كىتیبەى بۆ باسى مەولانا خالىدو شىيخ عثمان سىراجوددىن و شىيخ موھەممەد بەھائوددىن و براكانى داناوہ . ھىشتا لە چاپنەدراوہ . دانەيەكى لە كىتیبخانەى شىيخ موھەممەد ئەمىنى كاكەشىخ (كاردۆخى) دا ھەيە وینەيەكىشى بە فۆتوكۆپى لای منە . كىتیبەكە ۴۳۰ لاپەرەيە .

(۹) ئەم مەلا عومەرە كورى مەلا عەبدوللای كورى مەلا ئىبراھىم و برازای مەلا ئەحمەدى عومەرگومبەتىيە كە بە فاضلى دەربەندى بەناووبانگ بووہ و لە گەل موفتىي زەھاوى موناظەرەى توندى بووہ . لەقەبى دەربەندىي لەسەرئەوہ ھەلگرتووہ كە وەختى خۆى لە ناودەربەندى كرماشانەوہ كۆچيان كرددووہ و لە كوردستانى عىراق نىشتەجى بوون . مەلا ئەحمەدى فاضلى دەربەندىي مامى لە گەل موفتىي زەھاوى پىكەوہ لای مەلا عەبدولرەھمانى رۆژبەيانى خويندوويانەو ئىجازەيان لەو وەرگرتووہ . ئىجازەى رىوايەتى صەحىحەينى بوخارى و موسلىم و عىلمەكانى تری لە مەلا يەحياى مزوورىيش وەرگرتووہ . ئەمەش سوورەتى ئىجازەنامەكەى:

» بسم الله الرحمن الرحيم .

الحمد لله رب العالمين . والصلاة والسلام على سيد المرسلين محمد وآله وصحبه اجمعين . اما بعد ، فانى اجزت ولدي القلبي الملا احمد ابن الحاج ابراهيم العمرگىندى بان يروى عنى صحيحى البخارى

=

عەلیی بیارەیی و خەلیفە حەمە مرادی باوکی شیخ حەمە ئەمینی سەرگەتی و شیخ
 عەبدوللای دەیمە یەوی و حاجی عیوەزی پاوهیی و مەلا عەبدولباقیی پاوهیی و
 شیخ سولەیمانی کەیمەیی شەرەزو خەلیفە شیخ عوتمان بوون و ناویشیان
 لە کتێبە کەیی مەلا حامیددا نییە ، جا یا پاش دانانی (ریاض المشتاقین) ئەمانە
 بوون بە خەلیفە ، یا لە کتێبێکی تریدا ناوی نووسیون و بەرچاوی ئێمە
 نە کە وتوووە .

شیخ عوتمان سیراجووددین گەلجی مەنسووبی خاوەن پایەیشی بوو
 کە نەبوون بە خەلیفە وەك :

- ١ - شیخ شەریفی پەنجەیی .
- ٢ - شیخ عەلیی کوری شیخ سەعدوللا .
- ٣ - سەید هیدایەت .
- ٤ - شیخ حەمە سەعید .
- ٥ - ئەحمەد پرسی .
- ٦ - شیخ عەبدوللای مرادوەیسی شەمیرانی .
- ٧ - شیخ حەمە سەعیدی هەلەبجەیی .
- ٨ - مەلا ئەحمەدی رەواندزی .
- ٩ - مەلا صالحی سنەیی .
- ١٠ - شیخ موحمەدی فیراقی .

ومسلم وباقي كتب الحديث وكذلك كتب الفقه على سائر العلوم ، كما
 اجازتی مشایخی الاعلام . وانا الحقیر یحیی بن خالد الکردی المزوری عفا
 الله تعالی عنهما . سنة ١٢٤٥ الف ومئتين وخمس واربعین هجرية .
 (توکل یحیی علی ربہ) « . [ئەم رستەیی دواوییە نەخشی مۆرە کە یەتی] .
 ئەم مەلا عومەرە مامی مەلا عومەری عومەر گومبەتیی خەتیب و پیشنوێزی
 مزگەوتی ئیمام قاسمی کەرکووکە کە تا ئەم چەند سالی دواوییە ما بوو .

- ۱۱- مه لا مهحمودی تهوئله یی •
- ۱۲- شیخ حوسهینی پشتکیوی (۱۰) •
- ۱۳- شیخ ئهحمه دی زه هاوی •
- ۱۴- شیخ موحهمه دی هاروونی •
- ۱۵- ئهحمه د پاشای بابان •
- ۱۶- ئهحمه د به گی وه له د به گ •
- ۱۷- مه لا داوودی دشه یی •
- ۱۸- شیخ عومه ری خه لیفه (۱۱) •
- ۱۹- مه لا ئهحمه دی کانی مه مزه •
- ۲۰- مه لا مهحمودی ولووبه •
- ۲۱- ره ضاقلی خانی حاکمی سنه •
- ۲۲- شیخ موحهمه دی که مانگر •
- ۲۳- سه یید موحهمه دی خانه گایی •
- ۲۴- ئاغا فه تاحی میرزا فره جوللای وه زیر •
- ۲۵- موحهمه د به گی ئهحمه د به گ •
- ۲۶- عه لی ئه فه ندیی موفتیی ئینطاکی به •
- ۲۷- عه زیز به گی حوسه ین به گ •
- ۲۸- مه لا مه عرووفی مه نده لاوی •
- ۲۹- فه قی مهحمودی سابوونچی •

(۱۰) ئهم شیخ حوسهینه که خه لکی پشتکیوی هۆرین و شیخان بووه ، باوکی حاجی شیخ عارفی قزله باته . وه ختی خۆی له ناوچه ی هۆرین و شیخان دانیشتون ، پاشان شیخ عومه ر ضیا ئوددین ناردوو به بۆ هه رگینه ی لای پینجوتین و له وی کۆچی دوا یی کردوه .

(۱۱) ئهم شیخ عومه ره له مه ردۆ خه یی به کانی قهره داغه و به شیخ هۆمه ر به ناو بانگ بووه .

۳۰- حەمەصادق خانى حاكىمى جوانرۆ •

۳۱- ئەحمەد قارەمان •

۳۲- مىرزا ئەكبەرى سەئىدى •

۳۳- مەلا صالحى سەئىدى •

دارايى و بارى گوزەرانى شىخ عثمان سىراجوددىن

وەك بە بەلگەو نىشانەدا دەرئەكەوى شىخ عثمان سىراجوددىن زۆر
لە دىئاو پىتوئەند بە دىئاوۋە دوور بووۋە ، لەگەل ئەو تەمەنە درىژەدا كە
راى بواردوۋە كە ۸۸ سالى بووۋە نەمىستوۋە مەراقى دىئاو دارايى پىكەوۋەنانى
بوۋىن • لە دواسالەكانى ژيانا لەو باخچەيەدا كە ئەكەوئىتە داوئىنى دىي
تەوئىلەوۋە بە مىرات لە باوكىەوۋە بۆى ماوۋەتەوۋە خانەقاىەكى سادەى
دروست كەردوۋە • پاش وەفاتى خۆيشى شىخ موخەممەد بەھائوددىنى كۆرى
چەند ھۆدەى يەككەتات و دووقاتى بەدەورىدا دروست كەردوۋە • لەوۋ بەولاولە
نەمىستوۋە لە تەوئىلە مولك و مالىكى بوۋىن • بەئى لە چەمى ھانەگەرەلە
لە ژوور دىي بيارەوۋە دوو باخى بووۋە ، يەكەم باخى (لاروۋە) كە ئىستا
وەققەو ھىي خانەقاى بيارەيەو ، دووھەم باخى (سۆسى) كە بە مىرات
كەوتوۋەتە دەستى شىخ مەرووفى كۆرى و مىراتگرانى ئەوئىش فرۆشتوۋىانە
بە ھانەگەرەلەيى • لە بيارەيش باخى (ملەگاي چنار) و (باخى قادر ئاغا)ى
بووۋە • باخى ملەگاي چنارى وەقف كەردوۋە ئىستائىش ھەروا وەققە • باخى
قادر ئاغايش بە مىرات كەوتوۋەتە دەستى حاجى شىخ عەبدولرەحمانى
كۆرى و لەوئىشەوۋە بۆ شىخ تاجوددىنى كۆرى ماوۋەتەوۋە ئەوئىش فرۆشتوۋىە
بە شىخ نەجموددىن •

شىخ عثمان سىراجوددىن زۆر قانئىع و زاھىدو دەست لە دىئا

داشۆردوو بووه • ته نانهت ئه لێن که که رهسته ی چایی لێنانی وهك قۆری و سه ماومرو پیا له و ژێر پیا له ی دیوه تووپه بووه و به هه ورامی یانه و توویه «لاش به ردی • ئینه ئه سبابو فیرعه ونیا» واته : لای بهرن ، ئهم شتانه که له و په لی فیرعه ونن ، واته ئه بن به هۆی فیزو ده مارو خوا له بیر چوونه وه و دنیا په رستی •

ههروه ها بیستوومه بینا له سه ر دۆستایه تی ئاوبه نی شیخ عثمان سیراجو ددین و شیخ عه بدولر حمانی تاله بان ی مه شهوور به (خالص) ، شیخ عثمان ، شیخ عومهری کور ی ئه ئیر ی بۆ ته کیه ی تاله بان ی له که رکوک که له و ئی له گه ل شیخ عه لی کور ی شیخ عه بدولر حماندا پێکه وه بخوین • پاش ماوه یه ك شیخ عثمان چاوی به ده رویشکی شیخ عه بدولر حمان ئه که و ئی که له که رکوک وه گه راوه ته وه پر سیاری لێ ئه کا : عومهری کورم چۆن بوو ؟ ئه ویش ئه لێ : زۆر چاک بوو ، به یانی و ئیواره له مالی شیخه وه به سینی خواردنی چاک بۆ ئه وو شیخ عه لی کور ی شیخ دی • که شیخ عثمان ئه مه ئه بیستی په له په ل نامه یه ك بۆ شیخ عه بدولر حمان ئه ئیر ی تکای لێ ئه کا زووبه زوو عومهری کور ی بۆ بنێر یته وه با له قه ناعت کردن و قنیات کردن به تووه ره قه ی هه ورامان نه که و ئی •

به کورتی ، خانه دانی شیخ عثمانی ته و ئیله ومختی خۆی له سه ر چوار بناغه دامه زراوه : یه کهم — شوین که و تنی شه رع و لانه دان له ر یبازی ئاین • دووه هم — لانه دان له ر یگای زوهد و قه ناعت و نه که و تنه دوا ی را باوردن و ئاره زووبازی • سیه هم — تیکه ل نه بوون به و که سانه ی که خاوه نی دینان چ به ئیداره و چ به دارایی • چواره م — فه رامۆشی نه کردن له خزمه تی دلدا •

سەفەرەکانی شیخ عثمان سیراجوددین

وہ کوو لە کتیی (بارقات) ی شیخ موخەممەدی سمیرانی و (ریاض المشتاقین) ی مەلاحامیدی کاتبی شیخەوہ دەرئەکەوئ و لە پیاوانی باوەرپێ کراویشەوہ بيسراوہ ، شیخ عوسمان سیراجوددین لە سەردەمی خەلیفەیی و لە سەردەمی ئیرشادی سەربەخویدا چەند سەفەری کردووە :

یەكەم — کاتی که مەولانا لە بەغدا بوو و شیخ عثمان لە هەورامان ، شیخ سەفەریکی سەنی کردووە و ماوەیەك لەوئ ماوەتەوہ ئیرشادی کردووە . دووھەم — سەفەری بۆ بەغدا بۆ خزمەتی مەولانا بەھۆی شکاتی حاجی سەبید موخەممەد ناوی خەلیفە مەولاناوہ لەوہ که شیخ عثمان ئیجازە ی خەلافەتی بە مەلا ئەحمەدی کۆلەسارەبی داوہ و گواہ مەلا ئەحمەد شایانی خەلافەت نی بە .

سێھەم — سەفەری بۆ سەنە بۆ ئاشت کردنەوہ و دلدانەوہی حاجی سەبید موخەممەد ، بەپیتی فەرمانی مەولانا .

چوارەم — سەفەری بۆ کۆیسنجق ، کاتی که دانیشتوی خانەقای مەولانا بوو لە سولەیمانی ، لە سەردەمی ئەحمەد پاشای باباندا ، بۆ چاپێ کەوتنی والی که لەوئ بوو ، بەداوای ئەحمەد پاشا .

پێنجەم — سەفەری لە هەورامانەوہ بۆ سولەیمانی پاش تیکچوونی بابانەکان بۆ چاپێ کەوتنی موخەممەد مونیب پاشای مۆتەصەریفی سولەیمانی . شەشەم — سەفەری بۆ ڕەوانسەر بۆ چاپێ کەوتنی موخەممەد صادق خانی ئەردەلانی که فەرمانی وای ئەو ناوہ بوو .

هەوتەم — سەفەری بۆ دەگاشیخانی مەریوان بۆ لای ئەمانوللا خانی دووھەم که مەشھوور بوو بە غولام شا خان بۆ تەکای ئەوہ که سوپا

نه هينته سهر حهسهن سولطانی ههورامی ، بهلام نه مانوللا خان تکههکی
 ناگری و شیخ به دلگرائی نه گه پیتته وه . نه مانوللا خانه پاشان له گهل
 مهلا نه حمه دی شیخولئیسلا مندا دی بو زیاره تی شیخ و بو
 دلدانه وهی له سهر دلگیر بوونی ، بهلام شیخ موبالائیکی نه وتوی پی نا کاو
 به پیچه وانه وه قه درو حورمه تیکی زوری شیخولئیسلا م نه گری .

خیزان و مناله کانی شیخ عثمان سیراجوددین

شیخ عثمان سیراجوددین پاش نه وهی بووه به خلیفه ی مه ولانا ،
 له ته مه نی ۳۳ سالی دا یه که م ژنی هیناوه . حاجی شیخ موحه ممه دی سمیرانی
 له کیتی (بارقات) دا نووسیویه شیخ له سهره تای مالدار یه وه تا کۆچی
 دوایی کردو وه ۱۸ ژنی هیناوه . ئیمه لیره دا نه وهنده ی که بۆمان ساغ
 بوو پیتته وه ناوی نه م حهره مانه ی نه نووسین . ههروه ها ناوی هه موو کورو
 کچه کانی شی نه نووسین و هه رکه سه هه له یه ک یا ناته واوی یه کی تیا به دی نه کا
 سوپاسی نه که ی نه گه ر ئاگا دارمان بکا وه له که مان بو راست و ،
 ناته واوی یه که مان بو پر بکاته وه .

خیزانی یه که می خاتوو تلخیانی کچی عه بدوللا به گی شه رفبه یانی و
 خوشکی یه عقووب به گ بووه که یه کیکه له خلیفه کانی .

خیزانی دووه می خاتوو په ریخانی کچی زه که ریا ناوی ته ویله یی به .
 له م نه کوریک و سه کچی بووه . کوره که ناوی عه بدولحه کیم بووه و پیش
 باله بوون مردووه . کچه کانی شی عایشه و عاصمه و فاطمه بوون .

خیزانی سیته می نووری جان له سه ییده کانی به له بزانی نه وه به ری سیوان
 بووه . نه وهی من بیزانم له م ژنه ی کوریک ی بووه ناوی مه عرووف بووه و
 گه وه بووه و ژنی هیناوه و کوریکیشی بووه ناوی شیخ قادر بووه ، بهلام

هەر له سه‌رده‌می ژیا‌نی شیخ‌خویدا مردوو‌ه‌و له قه‌برستانی د‌یی ته‌وی‌له‌ که به‌قه‌برستانی (بابا سه‌ره‌نگ) به‌ناووبانگه‌ ټیژراوه‌ • نه‌وی شیخ‌قادر ئیستا له‌ بیاره‌ هه‌ن •

خیزانی چواره‌می خاتوو خورشیده‌ که له‌ به‌گزا‌ده‌کانی ماوه‌تی چوارتایه‌ • له‌م خیزانه‌ی شیخ‌موحه‌مه‌د به‌هائو‌ددین و شیخ‌عومه‌ر ضیا‌ئوددین و چه‌ند کچی‌کیشی بووه‌ •

خیزانی پینجه‌می وا مه‌شهووره‌ برازای مه‌ولانا بووه‌ • له‌م خیزانه‌ی شیخ‌عه‌بدول‌رحمان و کچی‌کی توحفه‌ ناوی بووه‌ •

خیزانی شه‌شه‌می نوور شه‌ره‌ف خانمی کچی‌موحه‌مه‌د ئاغایه‌ که له‌ ئاغه‌واتی پزده‌ره‌ • له‌م خیزانه‌ی کورپکی بووه‌ ناوی شیخ‌ئه‌حمه‌د بووه‌ •

خیزانی چه‌وته‌می جانی‌خانمه‌ که له‌ به‌گزا‌ده‌کانی سنه‌یه‌ • براه‌کی بووه‌ ناوی میرزا‌عه‌بدول‌عه‌ظیم بووه‌ ، حاجی شیخ‌موحه‌مه‌دی سمیرانی له‌ (بارقات)‌دا باسی‌ئه‌کا •

له‌باره‌ی خیزانه‌کانی‌تریه‌وه‌ هیچ‌مه‌علووماتی‌کم ده‌سگیر نه‌بووه‌ •

ناوی کورپه‌کانیشی ئه‌مانه‌ن له‌گه‌ل سالی‌هاته‌دنی‌او کوچ‌کردنی ئه‌وانه‌یاندا بیزانم :

- ۱ — عه‌بدول‌عه‌کیم •
- ۲ — مه‌عرووف (۱۲۵۱ — ۱۲۷۷) •
- ۳ — موحه‌مه‌د به‌هائو‌ددین (۱۲۵۲ — ۱۲۹۸) •
- ۴ — عه‌بدول‌رحمان ئه‌بول‌مفا (۱۲۵۳ — ۱۲۸۵) •
- ۵ — عومه‌ر ضیا‌ئوددین (۱۲۵۵ — ۱۳۱۸) •
- ۶ — ئه‌حمه‌د شه‌مسوددین (۱۲۶۶ — ۱۳۰۷) •

پاشان به دریزی باسی ئەم کورانه ئەکەین •

له باره‌ی کچه‌کانیشیهوه ، پاش لیکۆلینهوه و پرسیار له گه‌لێ که‌سی
شاره‌زا له‌م بته‌مالیه‌و له‌ خه‌لکی ته‌وی‌ئه ، ناوی شازده له‌ کچه‌کانی شیخم
بۆ ساغ بووه‌وه ، وا لیره‌دا ئەیاننوسم :

۱ — عایشه ، شووی به‌ مه‌لا نه‌ذیری ته‌وی‌ئه‌یی کردووه •

۲ — فاطمه ، شووی به‌ وه‌ستا هۆمه‌ری ته‌وی‌ئه‌یی و پاش ئەو شووی
به‌ وه‌ستا عوتمان کردووه •

۳ — خه‌دیجه ، شووی به‌ شیخ عه‌لیی سه‌رگه‌تی کردووه •

۴ — لالێ ، شووی به‌ شیخ عه‌بدولکه‌ریمی سه‌رگه‌تی کردووه •

۵ — عه‌مه‌رێ ، شووی به‌ شیخ موحه‌مه‌دی کو‌ری شیخ عه‌بدوللای
خه‌ریانێ و ، پاش ئەو شووی به‌ سه‌یید موحه‌مه‌دی که‌لجینی کردووه •
ئەم کچه‌ له‌ ژنه‌ به‌له‌زانی به‌که‌ی شیخه •

۶ — شه‌مسیه ، شووی به‌ مه‌لا موحه‌مه‌دی دزاوه‌ری کردووه •

۷ — ئامینه ، شووی به‌ سه‌یید عه‌بدولکه‌ریمی زه‌نبیل کردووه •

۸ — ئەمنه ، شووی به‌ سه‌یید شه‌هابی طالشی کردووه •

۹ — عه‌ذراء ، شووی به‌ سه‌یید نه‌جموودینی هه‌مرۆ‌له‌یی کردووه •

۱۰ — توحفه ، شووی به‌ شیخ موحه‌مه‌دی قه‌ره‌داغیی به‌رزنجه‌یی
کردووه •

۱۱ — زوبه‌یده ، شووی به‌ شیخ مه‌حموودی مه‌ردۆخه‌یی کردووه •

۱۲ — خورشید ، شووی به‌ شیخ موحه‌مه‌دی شیخ وه‌یسی
به‌رزنجه‌یی کردووه که‌ له‌ نه‌وه‌ی شیخ حه‌سه‌نی گله‌زه‌رده بووه •

۱۳- رایبیه ، شووی به شیخ عەبدولرەحمانی کوری شیخ عەبدوللای
خەریانی کردووہ •

۱۴- قەتەجی ، شووی بە یەکێ لە شیخەکانی خەریانی کردووہ •

۱۵- عاصمە ، شووی بە مەلا قاسمی دزاوهری کردووہ •

۱۶- ئەمینە ، شووی بە رەشید پاشای کوری موفتیی زەهاوی کردووہ
لە بەغدا (۱۲) • کچیکی تریشی بووہ شووی بە شیخ فەتاحی کوری شیخ
ئەحمەدی ھەولیری کردووہ کہ لە جوانرۆ دانیشووہ •

(۱۲) ئەم کچەیی شیخ لە ۲۱ ی رەجەبی ۱۳۲۱ ی ھێجرەتدا کۆچی دوایی
کردووہو لە گۆرستانی حەبیبی عەجەمی نێژراوہ لە بەغدا • ئەم ئافرەتە
بە پارەیی خۆی مزگەوتی حەبیبی عەجەمی تازە کردوہتەوہ • ئەم چەند
بەیتەیش لە کتیی قەبرەکەیی ھەلکەنراوہ :

هو الباقي

ان القلوب كلها حزينة
لفقد ذات عفة فطينة
سيدة قد أدركت حتفها
وكل نفس بالردى رهينة
عفوك يا رحمن ، يا ربنا
عن أمة بالله مستعينة
في طاعة المولى ومرضاته
قد أرخصت حياتها الثمينة
وللحبيب عمرت مسجدا
قواعد التقوى به رصينة
ثم قضت وجاورت قبره
فحبذا الجوار والدفينة
وجاءني النداء أن أرخوا
« إلى الجنان ارتحلت أمينة »

ھذا قبر المرحومة أمينة خانم قرينة رشيد الزهاوي ، توفيت فی ۲۱
رجب . الفاتحة .

وهك زانیومه شیخ عثمان سیراجوددین ههشت برایشی بووه ناوی
 حهوتیان بهم جۆریه : موصطهفا ، قاسم ، ئەحمەد ، مهعرووف ، حوسەین ،
 عەبدوللّا ، مهعموودو ، ناوی ههشته میانم دەسگیر نه بووه .

کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددین

پاش کۆچی دوو هه می مهولانا له سوله یمانی یهوه بۆ بهغدا که
 لهویشهوه به یه کجاری کۆچ ئەکا بۆ شام ، شیخ عثمان سیراجوددینیش ،
 وهك پێشتر باسمان کرد ، ئەگەر پێتهوه بۆ هه ورامان و ، جگه له دوو سالتیک
 له ۱۲۵۴ هه که له سوله یمانی دانیشتوووه ، ههر له هه ورامان ئەبێ له بیارهو
 تهوێله زیاتریش له بیاره ئەبێ ، تا له دهووروبهری ۱۲۷۲ دا بۆ یه گجاری
 ئەچێتهوه بۆ تهوێلهو خانهقای تهوێله دروست ئەکاو لهوێ نیشه جێ ئەبێ .
 له دوا ساله کانی ژیا نیا کاروباری پێ نموونی کردنی موسولمانان
 زیاتر ئەداته دهستی کۆره گه وره کانی : شیخ موحه مەد به هائوددین و
 شیخ عەبدولرحمان ئەبولوهفا . خۆی لهو سالانه دا نهخۆش و گرفتاری
 ئیفلیجی بووه . مه شهووره ئەوه نده بورده بارو به سه بر بووه کهس لهو
 ماوهی نهخۆشی به دا هاواری لی نه ییستوووه تا کۆچی دواایی کردوووه
 لهو په ری په زامه نیدا بووه .

سه ر نهجام له شهوی سن شه مەهی ۱۳ ی شه شه لانی ۱۲۸۳ دا له ته مەنی
 ۸۸ سالتیدا کۆچی دواایی ئەکاو له ناو باخچهی مولکی خۆیدا له داوینی دێی
 تهوێلهوه ، نزیک بهو خانهقایه که خۆی دروستی کردبوو به خاك ئە سپێرێ .
 پاش ومفاتی به ماوهیه کی کهم گه وره ترینی کۆره کانی و جیگیری که شیخ
 موحه مەد به هائوددین بووه خانهقا که گه وره ئەکاو له ناو باخچه که دا چەند
 هۆدهیهك ئەکاتهوه به جۆری که ئارامگای شیخ بکهوێته ناو یه کێ لهو

هۆدانه وه که که وتوو ته باشووری خانه قاوه و نووساوه به دیواره که یه وه •
 نسأل الله تعالى ان یتغمدهم وایانا بنور رحمته ، ویشملنا بسوابغ کرمه
 ونعمته ، بمنه وفضله ، آمین •

لاواندنه وهی شیخ عثمان سیراجوددین له لایهن هه ندی له شاعیرانی سه رده مه وه

یه کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددین په ریشانی که وتوو ته
 ناو به شیکی زۆر له موسولمانانی کوردستانه وه ، به تاییه تی ئەناو خهلیفه و
 موریدو مه نسووبه کانی و ته نها به وه که میک سه بووری یان هاتوو ته وه که
 شیخ له پاش خۆی کورانی وه کوو شیخ موحه ممه د به هائوددین و شیخ
 عه بدول رحمان ئەبولوه فاو شیخ عومه ر ضیائوددینی به جی هیشتبوو که دوانی
 پیشوویان به فهرموده ی خۆی ئیجازه ی خهلافه تیان درابوو یه •

گه لای کهس له ئەدیانی ئەو سه رده مه ی ناوچه که بو لاواندنه وهی شیخ
 عثمان سیراجوددین شیعیان داناوه • ئیمه به داخه وه پیمان نه کرا هه موو
 ئەو شیعیانه بلاوبکهینه وه ، بۆیه ته نها دوو پارچه یان لای هه لئه بژیرین که
 قه سیده یه کی فارسی مه لا حامیدی کاتب و خهلیفه ی شیخ و ئەویشیان
 قه سیده یه کی عه ره بی مه وله وی یه •

ئه مه قه سیده فارسی به کی مه لا حامید :

بسم الله الرحمن الرحيم

امشب که جهان یکسر پر ناله و فریاد است
 عالم همه در هم شد تا باز چه غم زاده است

آشوب قیامت خاست یا زمزمهء توحید
 که حضرت شیخ ما در حلقهء ارشاد است
 نه آن و نه این باشد کان پادشه معنی
 آهنگ سفر فرمود ، عزمش عدم آباد است
 فریاد مریدانش ، غوغای شهیدانش
 از درد فراق او در خاطر ناشاد است
 (الحق) که وجود او چون سد سکندر بود
 قرنی است که در اسلام این رخنه نیفتاده است
 زین پیش که نطق من دعوای فصاحت داشت
 در راه ثنای او بی راحله و زاد است
 حیرت زده ام اما در دفتر اوصافش
 از فکر که وصاف است این قطعه مرا یاد است
 سهل است اگر گویم سردفتر ابرار است
 جهل است اگر خوانم سر حلقهء اوتاد است
 افراد همه چاکر ، او بر همه گی سرور
 اقطاب همه شاگرد ، او بر همه استاد است
 صدیق صفت صادق ، فاروق نمط عاشق
 عثمان دوم باشد این رتبه خداداد است
 فرزند علی خوانش زیرا که به عهد خود
 کس باب ولایت را این مرتبه نگشاده است
 یارب تو ببخش او را در حضرت قدس خویش
 آن مقعد صدقی کو مخصوص به امجاد است

هم نيك و بد ما را جمله به طفيل او
می بخش و عنایت کن زان روی که معتاد است

نصف شب سه شنبه ، ثالث عشر شوال
این واقعه عظمی ، وین هائله رخ داده است

در فکر شدم کاندرا تاریخ چه بنویسم
ناگاه خرد گفتا (قطب ره ارشاد است) (۱۳)

تاریخ ظهورش نیز چون (مظهر گل) (۱۴) باشد
پس سن شریف او هشت از پی هشتاد است

رسم است پسر دانه مراة پدر باشد
فضلی که پدر دارد تفصیل در اولاد است

اولاد کرامش را یارب تو حمایت کن
در ظل عنایت تا آن روزی که میعاد است

اسرار ولایت را در جمله مضاعف ساز
همچون بر يك حبه که هفتصد افتاده است

نه مه یش قه سیده عه ره بی به که ی مه وه وی :

ألا ترى الى التي بنهيتي
ومنهجتي من غممة البليّة
لو نزلت منها على الثوابت
أو السما لا انتشرت واشقت

(۱۳) به حسابی حرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۲۸۳ .

(۱۴) به حسابی حرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۱۹۵ .

هل لي بدارٍ الهجر من بدارٍ
 فدارٍ نى لست بدارٍ مثقلتي
 طورٌ تهى أم قبة القطب لها
 أنوارٌ بارىءٍ الورى تجلّت
 بل بان بونٌ بينه وبينها
 اذ ذلك ذى ، وهذم استقرّت
 أم فلكٍ الأعظم دائرٌ على
 قطبه بالفوائض اليومية
 لكنّه كما ترى مختلفٌ
 وذى عليها الأمم اجتمعت
 ان لم تكن مشبّها بها السما
 فليست السماء ذات السعة
 لاحت كمشتكاة بها مصباحٌ
 وذلك المصباح فى زجاجةٍ
 نعم ، بها سراجٌ دين المصطفى
 ضياءٌ أهل الشرع والطريقة
 أعظمٌ بها فانها سماءٌ
 ذات سراجٍ نيّرٍ ذى بهجةٍ
 فما انطفى وما انتهى كان كما
 كان لدى ذوى الصفا والفضيلة
 فيستضي ناجرٌ بداجٍ ساحٍ
 داجٍ مئاجٍ ربّه لضوءه

ما انبغى ذا الشخص * والتشخص *
 ولا أتى لما سوى الولاية *
 فمن رآه * استيقنته * نفسه *
 ولو ترى ظاهره * ذا نكرة *
 من غير * بسر * قوافل *
 جلوة * ذات * وصفات * حلت *
 تمكينه * جلوة * بحث * الذات *
 تلوينه * ظهور * شأن * الصفة *
 ظاهره * شرع * وورع * أكمل *
 باطنه * حقيقة * الحقيقة *
 ان سهل الأمر * على حافظه *
 فاح شذا أسرار * الخفية *
 ولو ترى أخلاقه * العظيمة *
 سبحانه * اللهم * رب العزة *
 فالجهل * من شيمته * الجحود *
 وانما التصديق * للمعرفة *
 لا غرور * في أن * لم ير الخفاش *
 لمحة يوح * وحدة * شععت *
 فاض على السوى على السواء *
 انوارها ، والنقص * في القابلة *
 نيل * جرى ، يا أهل مصر * فاشربوا *
 فالفرق * في الفرق * اختلفت *

فَرَقَّتِ الشَّرْذِمَةُ النَاجِيَةَ
قُلُوبَهَا ، وَفِرْقَةً فَرَقَّتِ

كَمْ مِنْ قَرَى قَرَاهُ قَدْ أَشْبَعَهَا
كَمْ بِلَدَةٍ جَاءَتْ بِسُوءٍ جَاعَةٍ

يَا عَجِبًا لِسَالِكَ مُسَلِّكٍ
لِنَفْسِهِ لِأَنْفُسِ الْبَرِيَّةِ
أَخَذَ مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُنَا
وَاتَّهَى عَمَّا نَهَى بِقُوَّةٍ

أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ جَدًّا ، وَنَهَى
عَنْ كُلِّ مَنكَرٍ وَكُلِّ بِدْعَةٍ

هَدَى بِهِ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ يَشَاءُ
وَقَدْ غَوَى ذُو فَتْرَةٍ فِي الْفِطْرَةِ
مَنْ ذَا الَّذِي صَحِبَهُ وَلَمْ يَكُنْ
مُتَّصِفًا بِفِرْحَةٍ أَوْ حَسْرَةٍ

يَا فِرْحَةً لَجَاهِدٍ مُسْتَحْضِرٍ
يَا حَسْرَةً لِقَاعِدٍ دَى حَسْرَةٍ

مَطِيعُهُ مُطِيعُ رَبِّ الْعَالَمِ
عَاصِيهِ عَاصِيهِ بَغَيْرِ شُبْهَةٍ

مُرِيدُهُ مُرِيدُهُ ذُو شَرَفٍ
مُرِيدُهُ مُرِيدُهُ ذُو نَكْبَةٍ

إِذْ تَمَّ فَقْرُهُ بِخَيْرٍ وَخَلَا
مِنْ نَفْسِهِ وَخِلَاطَةِ الْكَيْفِيَّةِ

تَحَرَّكَتْ أَمْوَاجُ بَحْرِ الْأَحَدِ
اضْطَرَبَتْ تَرْتَفَعُ التَّطَمَّتْ

فَاتْفَجَرَتْ مِياهُهُ فَقَدْ جَرَتْ
بِكُلِّ عَبْرٍ وَبِكُلِّ شِرْعَةٍ

فَسَقَتْ الزَّرْعَ إِلَى أَنْ اسْتَوَى
وَبَعْدَما اضْطَرَبَتْ وَسَقَتْ

« هَذَا اضْطِرَابُ بَحْرِ الْوَاحِدِ » (١٥)
بِذَا بَدَأَ تَأْرِيفُ عَامِ الْهِجْرَةِ

★ ★ ★

تَقْدَسَ اللَّهُ تَعَالَى سِرُّهُ
أَوْلَاهُ مَوْلَاهُ تَمَامُ النِّعْمَةِ

لَقَدْ أَصَابَ قَلْبَنَا مَصِيبَةٌ
أَلْسُنُ كُلِّ فِي أَدَاءِ كَلَّتْ

سَهْلَ الْأَمْرِ أَنْ مَضَى وَبَعْدَهُ
فَمَرْحَبًا بِسَائِرِ الْمَضَرَّةِ

فَصَبْرًا أَفْرَغَ رَبَّنَا تَفَضُّلاً
وَفَزَعًا ثَبَّطَ ، وَقَلْبًا ثَبَّتَ

أَنْ غَرُبَ الشَّمْسُ ، بَدَأَ بَدْرُ الدَّشْجِي
مِنْ شَمْسِنَا أَنْوَارَهُ اسْتَفَادَتْ

أَوْصَافُهُ فِي ذَلِكَ السَّجْجَجَلِ
حَمْدًا لَهُ بَعِينِهِ انْعَكَسَتْ

(١٥) به حیسابی حورووفی ئه بجهد ئه کاته ١٢٨٣ که سالی کوچی دواپی شیخه .

فَجَرَّ عَلَى الْفَجْرِ الَّذِي طْلُوْعُهُ
 أَضْحَى لَنَا مَزِيحَ كُلِّ ظِلْمَةٍ
 وَأَصْبَحَتْ هِجْرَتُهُ جَبِيْرَةً
 لِكُسْرَةٍ مِنْ كَثْرَةِ الْمُصِيبَةِ
 وَآلِهِ الْأَنْجَابِ وَالْأَصْحَابِ
 خَيْرِ الْمَلَا ذَوِي الْعِلَّا وَالْعِتْرَةِ
 نَهْرَ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ جَارِيَا
 مِنْ عَيْنِ رَحْمَةٍ إِلَى أَنْ تَمُتَ

نامه کانی شیخ عثمان سیراجوددین

ذاتیکی وه کوو شیخ عثمان سیراجوددین که مه رجعی موسولمانانی ده وروپشت بووه له هه موو تا قم و پیشه یه لئو ، مورشییدی موریدو مه نسوویکی زۆری دوورو نزیك بووهو ، گهلئ کهس ئیشیان تیی که وتوووه و په نایان بردوووه ته لای و گهلئ کهسی تریش سکا لای خویانیان پی گه یاندوووه ، ئه پی له ماوهی له په نجا سال زیاتر ئیرشاد کردن و ری نموونی کردنی موسولمانان هه زاران نامه ی بۆ چالك کردنی ناوبهینی خه لک ، بۆ ئامۆزگاری کردنیان ، بۆ به ده نگه وه چوونی دادو هاواریان ، بۆ راپه راندنی گهلئ جوړه کاروباری دین و دنیا یان نووسییی *

پیاوانی له چه شنی شیخ عثمان سیراجوددین ، هه میسه که ساتیک بوون نامه یان هه لگرتوون یا له بهریان نووسیونه ته وه • به لām له گه ل ئه وه شدا هه موو نامه یه کیان هه لنه گیراوه و نه پارێزراوه • ئه م جوړه نامه نه بایه خیکی زۆریان بۆ تیگه یشتنی مه یسدانی هه لسوورانی خاوه نه کانیان ، جوړی

بیرکردنه وه یان ، بۆ ده‌سَنیشان کردنی گَیروگرفتیی ئایینی و دنیایی سه‌رده‌میان هه‌یه . ئیمه‌ وایره‌دا ئه‌وه‌ نه‌ندازه‌ نامانه‌ی شیخ عثمان سیراجوددین ئه‌نووسینه‌وه‌ که ده‌سگیرمان بوونو ، تکامان له‌ خۆبندنه‌وارانی خۆشه‌ویستیش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر نامه‌ی تری له‌م باب‌ه‌ته‌یان لا‌ بێ ، وێه‌یمان بۆ بگره‌وه‌ ، به‌لکو له‌ هه‌لیکی‌ترایان بپه‌یوێنێت بکه‌ینه‌وه‌ ، هه‌رچۆن بێ کورد واته‌نی ئهم‌ چه‌ند نامه‌یه‌ی شیخ به‌گوێهری «مشتی نمونه‌ی خه‌رواریکه‌» سه‌ریکی باب‌ه‌تی سه‌رانسه‌ری نامه‌کانیمان بۆ پوون‌ئه‌کاته‌وه‌ .

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ کاک ئه‌حمه‌دی شیخی نووسیوه‌

بسمه‌ سبحانه‌ و تعالی . بعد از تعرض بعرض فحبات تحیات ، عرضه‌ عرصه‌ جلال حلال اشکال غامضة‌ النتائج حافیه‌ المناهج علوم حقیقی ، و فتاح معاهد قواعد عسیره‌ المدارك عویصه‌ المسالك معارف تحقیقی، الذی وفق بصرف همته‌ نحو بیان المعانی بیدیع منطقه‌ وفصیح کلامه‌ ، وفاز ببذل جهده‌ وطاقته‌ بتمهید اصول الدین وبسط فروعہ واحکامه‌ ، ذی المیل الطبیعی بالتأیید الالهی الی ریاضة‌ نفسه‌ الرضیة‌ لاکتساب الکلمات الصوریة‌ والمعنویة‌ - میدارد که اگرچه‌ ذمه‌را هوای مهرانور نه‌ درخوراست ، و مثال خیال در عرصه‌ مدیح آن سرور مانند پشه‌ در گذر باد صرصراست ،

همین بس گرچه‌ بس کاسد قماشیم
که در سلك‌ خریدارانش باشیم

درین ولا ، که حامل عریضه‌ شوق و ولا ، مخدوم خجسته‌ مآثر ، دوست حقیقی ملا عبدالقادر ، ازانجا که پرتو شمع‌ رخسار آن سرخیل اختیار ،

جاذب قلوب هر پروانه دل‌فگار است ، رشته طاق و اصطبارا بر سکونت
 دیار مألوف گسسته است ، و شیشه ناموس و نامرا در شوق و غرام
 پایبوسی خدام آن مفخر انام شکسته • یقین که ان شاء الله الرحمن مضمون
 اینکه

چو خورشید تابان دهد فیض نور
 نه نزدیک محروم ماند ، نه دور

ظهور خواهد کرد ، این بی‌ادبی و گستاخی بنا بر اشاره و امر جناب مخدوم
 مشارالیه واقع شد ، والا

چه یارا سهارا که فرخنده مهرا
 سفارش بخورشید انور نویسد

همین رفعت قدر او بس که خود را
 دران حضرت از ذره کمتر نویسد

ظل مکارم و صالی بر فرق اکارم و اعالی مدود باد • (والتحیة معادة
 ودائمة الى ابد الآباد) •

عثمان الخالدي المجدي
 النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بۆ سه‌یید عه‌بدوله‌حیمی تاوه‌گۆزی (مه‌وله‌وی) ی نووسیوه

قوه بصارت و قره بصیرت، باعتدال صورت و حسن و زینت سریرت و
 برکت علانیه در خلوت و جلوت مجبور و مسرور ، و چشم بینیش از همه
 گردی ، و دانشش از همه دردی دور باد •

وبعد ، در همه کار تأمل کن تحمل ، (اتبع سبیلا سویا لا السبیل ،
 واصبر کما صبر اولوالعزم من الرسل) ، که حق تعالی تأنی را مستحسن دید،
 ازان جهت آسمان و زمین را به شش روز آفرید ، والا خود جناب بی‌چند
 و چون (اذا قضی امرنا فانما یقول له کن فیکون) ، (آناء اللیل واطراف النهار)
 آگاهند . آنانکه رضای خالق را طمع دارند ، مخلوق را اگر به دقت نظر
 تماشا کنی سربر ، نه در مدحشان ثواب پیدا ، و نه در ذمشان عقاب
 هویدا است . از قول و فعلت اگر حق خوشنوداست ، خوشنودی خلق
 همه نابوداست ، و الا هرکسی هرچه گوید راست ، و عاجزی از راستی
 نه سزااست .

هرکس بهر دوری ، و در هر عصر و بهر طوری ، فقیرا قدحی گوید،
 دلت ره پریشانی نبوید . اگر راست است از عیب خودم خبردارم کن ،
 و اگر دروغ است درختی از بستان من نکنند که عیّابان من از فیض ظلم
 صابون هستند ، سیاهی معصیت شسته نشود مگر به آب غیبت . و علی
 الخصوص ای دلدار من

خلق در اوضاع و اندر کار من
 هرکسی از ظن خود شد یار من
 چشم بیرون بر قیاس خود گشاد
 وز درون من نجست اصرار من

سرایلان به سرایلم خوانند ، و کدخدایان کدخدایم دانند ، و مدرسان
 در اهل تدریسم شمرند ، و ملبّسان در زمرهء تلییسم گمان برند ، و بیگانه
 بیگانه ، و خویشانم خویش . آری بهر نوعم دانی ، گویم آری .

گر گزندت رسد ز خلق مرنج
 که نه راحت رسد ز خلق نه رنج

بهر پرده که بینی پردکی اواست
قضا جنبان هر دل بردکی اواست

(لاتنکر الباطل فی طوره ، فانه بعض ظهوراته ، و شأن من شؤونه ،
وحیثیه من حیثیاته) • ظرفرا گذاشته ، بین آنچه در ظرفاست ، که
آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرفاست :

با دوستان مروت ، با دشمنان مدارا

عامل به این مضمون که دریاست در صدف مکنون ، اسپ طربرا
بدواند ، و خودرا به منزل برساند •

چنان با نیک و بد (عرفی) بسر بر کز پس از مردن
مسلمات بزمزم شوید و هندو بسوزاند
والسلام (۱۶) •

عثمان النقشبندی

نامه‌ی سیّهم

بقّ حاجی موحهممهدی سمّیرانی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • منظور انظار علیه خدام طریقه انیقه
نقشبندیّه ، مخلص حقیقی و معتقد علی التحقیق ، الحاج شیخ محمد موفق
و مؤید باد • نوشته مهر سرشته رسید • عبارات ادب آمیز و اشارات

(۱۶) به نیشانه‌ی ثلث پارچه شیعرا نه‌دا که مهوله‌وی بقّ شیخ عثمان
سیراجوددینی نووسیون ، دیاره که همیشه نامه‌ی زوری بقّ ثلث
نووسیوه ، به لام به‌داخه‌وه تائیتستا هیچ کام لهو نامانه‌م ده‌سگیر نه‌بوه
که هر به وه‌لامه‌کائی مهوله‌وی‌دا دیاره زوریان پر یوون له سۆزو هستی
ناسک . له باسی مهوله‌وی‌دا گه‌رانه‌وه‌یه‌کمان بقّ باسی ثم نامانه ثلث .

شور انگیزت مزه بمذاق اشتیاق چشائید • از استسقای ماء الحیات معنی تقاضا شده بود ، این دلالت بر علو استعداد دارد که ماهی وار در قعر دریا (هل من مزید) گویان ، ولذت وصالرا جویانند ، باین ترانه ترنم باید کرد :

نه حسنش غایتی دارد ، نه سعدی را سخن پایان
بمیرد تشنه مستسقی و دریا همچنان باقی

وفی الحقیقه گرمی طلب نشانهء وصول به مطلوب است • گر نخواستندی داد ندادندی خواست • شوق حضور درویشانرا که اظهار کرده بودی اگر میسر شود نعمتی است علی حده که الفت ظاهر ممدّ نسبت باطن است • واگر متعسراست باز گر در یمنی ، چو با منی ، پیش منی • هر وقت موانع دفع شدند و شوق ملاقات فقرا غلبه کرد ، البته ترا بی خواست میآورند ، والا نیاز و رابطه قلبی کافی است • در قرب تفاوت نکند بعد مسافت ، که مدار کار این طایفه بر سفر در وطن است و گم شدن رابطه دلالت بر قصور طالب نمیکند ، بلکه چون قرب مطلوب حقیقی دست میدهد رابطه نیز غیراست •

حاصل اندر وصل چون افتاد مرد

گشت دلاله به پیش مرد سرد

حق تعالی مرا و ترا از من و تویی برهاند و به خود برساند • الدعاء •

عثمان

الخالدی المجددی النقشبندی

نامه‌ی چواره‌م

دیسان بق حاجی موحهمممدی سمیرانی نویسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • برادر طریق ارشد ، فرزندی الحاج محمد موفق ومؤید باد • ارادت نامچهء ایشان با هوای درویشان شرف وصول یافتند

وپذیرای خاطر فقیر گردیدند. امید که در حقیقت نیز مقبول، و مایه سعاد
و حسن خاتمه گردند. • حق تعالی سستی طاعترا به شوق و ذوق روحانی
مبدل، و از آمیزش هوای نفسانی صاف فرماید، و وسعت در روزی جسدی
و روحی اندازد، و خاطرا از وسوسه دین که عین نقص و شین است
بپردازد. • آمین. • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين. • الدعاء

عثمان

الخالدی المجدی النقشبندی

نامه‌ی پینجه‌م

بۆ موریانی ناحیه‌ی جوانرۆی نووسیوه

بعد از حمد و صلوات، حقیر عثمان خالدی مجددی نقشبندی غفی عنه
و قدس الله اسرار ساداته، خلفا و مریدان و منسوبان طریقه علیه‌را عموماً،
و اهل جوانرود را خصوصاً نصیحت میکند که سادات طریقه علیه اگرچه
محبت شیخ مقتدارا رکن اعظم سلوک دانسته‌اند، لکن هشیار باشید این
به آن معنی نیست که به طریق افراط و تفریط مبالغه در مدح شیخ خود
بکنید، و مشایخ سائر طریقه‌را نفی یا نقص ثابت نمایید. • این خود عین
تعصب و تعنت است. • خدا و رسول و مشایخ طریق وصول ازین رویه
ردیه بیزارند، و دل حقیر ازین شیوه ناستوده در آزار است. •

بدانید و آگاه باشید که طریق وصول الی الله همه حق و ثابتند،
و در بین همه طریقه علیه نقشبند و قادریه و کبرویه و سهروردیه و چشتیه
ممتازند، و این طریقه که ما برانیم یعنی طریقه مجددیه ازین پنج طریق
مزوج است. • پس هرکه نفی یکی ازینها کرد، چنان است که نفی همه
کرده باشد، و آن کس خود را به این نفی کردن از طریقه بیرون آورده
باشد، قرین شقاوت ابدی است. •

خصوص طریقه علیه حضرت غوث اعظم رضی الله عنه نفی کردن
یا به کسانی خود را به آن حضرت نسبت میدهند به سوء معامله رفتار نمودن،
(العیاذ بالله) ، چه شامتی دارد • حضرت مجدد الف ثانی رضی الله عنه
حضرت غوث را رضی الله عنه در طریقه وصول واسطه فی الكل فرموده است
که هیچ احدی بی وساطت او در راه سلوک بهره ور نخواهد شد پس با
منسوبان حضرتش فرضاً اگر کسی به هوس خود را نسبت به او داده باشد ،
طوری باید معامله بکنید که گدائی با پادشاهی ، مبدا نسبت نقص به
منتسبین آن حضرت دهید که (العیاذ بالله) به نقص حضرتش منجر شود •
ازین ورطه لرزان و ترسان باید بود •

میشنوم از چند تفری از نااهلان آن طرف نسبت به درویشان جناب
معدن الایمان و منبع الاحسان و مطلع العرفان شیخ عبدالرحمن دام مجده
بی ادبی واقع شده • آگاه باشید که اگر این نوع حرکت واقع شود به توبه
و استغفار و ندامت و انکسار آنرا تدارک کنید • من خود را خاك قدم ادنی
درویشی از درویشان آن آستان دانسته و میدانم • شما اگر خود را مرید
و متعلق حقیر حساب میکنید ، باید که چنین باشید •

با مریدان رو به سوی کعبه چون آریم چون
رو به سوی خانه خمّار دارد پیر ما

و اگر معامله طوری دگر میکنید ، البته مرید نفس خودید • چه لازم
که نسبت خود را به حقیر بدهید که بی فائده است •

ترسم نرسی به کعبه ای اعرابی
کاین ره که تو میروی به ترکستان است

و امر به معروف و نهی از منکر هم شرایطی دارد که در غالب علمای
این روزگار آن شرائط مفقود است ، چه جای عوام (کالانعام) که نصیحت را

از فضیحت امتیاز نمیدهند ، و هوای نفس را از محبت شرع تفاوت
نمی‌اندازند . و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم .

عثمان
الخالدی المجدی النقشبندی

نامه‌ی ششم

بق ملا عومهری عومهرتونه‌تبی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی . فرزند معنوی عزیز الوجود ملا عمر ، دیده‌
دلش به نور معرفت منور باد . محبت نامچه که نوشته بودی ، و شربت
عذب ارادت را با ماء معین اخلاص آغشته بودی ، در مذاق فقیر گوارا
و پسند . و فقرات انکسار آمیز ، و عبارات تواضع آویزش باعث مزید میل
خاطر مستمند به جانب آن ارجمند آمد . حق تعالی سرمایه اعتقاد
و اخلاص را موفور ، و از نقص و نکس دور ، و تجارت اعمال حسنه را
(لن تبور) فرماید .

توصیه به آن عزیز و سائر دوستان اینکه نفس را بی یاد حق
نگذرانند ، و این معامله را باعث سود سودای خویشان دانند ، و گاهی این
حقیر بی بضاعت (را) به دعای حسن خاتمه یاد کنند . (والسلام علی من اتبع
الهدی) .

عثمان
الخالدی المجدی النقشبندی

له پستی نامه که یش نووسراوه :
فرزند معنوی محب خالص ملا عمر است . بدوح .

نامه‌ی حمزه‌م

به مه‌به‌ستی روون‌کردنموی ئامانجه‌کانی تم‌ریقه‌تی نه‌قشبندی
بو ههموو زانایان و گه‌وره‌پیاوان و موسولمانانی سهرده‌می نووسیوه

الحمد لله ، و سلام علی عباده الذین اصطفی . وبعد ، بر علمای اعلام
و سادات کرام و حکام ذوی الاحشام ، و عامه‌ی خاص و عام اهل اسلام‌را،
بعد از سلام عرض و اعلام میشود که بنای این طریقه‌ی مبارکه‌ی نقشبندی‌
مجددیه‌را (قدس الله اسرار ساداتها العلیه) بر اتباع سنن سنیّه‌ی مصطفویّه،
علی‌مصدرها السلام و التحیه نهاده‌اند ، و مبتدعات و مخترعات‌را به هیچ
(وجه من الوجوه) دران بارگاه رفیع بار نداده . و ازین‌است که سالکان این
طریقه هرگز زبان شطحات و ترهات نگشاده‌اند . لهذا حقیر به ترجمان
مشایخ طریقه‌ی علیه‌قدس‌الله اسرارهم مخلصان و مریدان و معتقدان‌را
توصیه میکند که زنهار صد زنهار از جاده‌ی شریعه‌ی شریفه‌ی سر موی انحراف
رواندارند ، و اتباع سنت سنیّه‌را عین سعادت خود دانند . و خلاف آنرا
محض شقاوت شمارند

محال‌است سعدی که راه صفا

توان رفت جز در پی مصطفی

(صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌و‌علی‌آله‌و‌اصحابه‌المتبعین‌لسنته، المتأدین بآداب‌ه) .

(و تخصیصاً بعد التعمیم) جناب عالم ربانی ، صرف گوهر معارف
و معانی ، اختر برج سیادت ، کوکب سما‌ی سعادت ، سالك طریق مستقیم،
مولوی عبدالرحیم‌را توصیه و امر و اشاره میکنیم که من‌بعد از امر به
معروف و نهی از منکر ، و ادای اذکار معموله‌ی این خانواده‌ی شریفه
و توجهات و ختمات مضایقه نکند ، و هر مریدی که داخل طریقه میشود او‌را
اصول و فروع دین بیاموزاند ، و ارکان و شرائط ایمان و اسلام و نماز

و روزه و سائر واجبات شرعیه را به وی تصحیح کند • بلکه سائر خلفای منتسبین این خاندان را نیز به همین امر مأمورند • من بعد مخلصین این خاندان قول و فعل جناب مولوی را قول و فعل مرا دانند و از امر حسابی شرعی او تجاوز کردن نتوانند ، و نیز او را به تدریس علوم شرعیه و خواندن قرآن و دلایل و غیرها اجازه دادیم (ان شاء الله تعالی) اوقات خود را به طاعت و عبادت و عبودیت و زهد و تقوی معمور دارد ، و عالمی را به نور تدریس و ارشاد عباد منور نماید (اللهم اجعله للمتقين اماما • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم) •

والسلام علی من اتبع الهدی •

عثمان
الخالدی المجددی النقشبندی

چهند نامه به کی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی بو شیخ عثمان سیراجوددین

فرزند عزیز فقیه عثمان • وقت فرصت مغتنم است • باید که عمر لاطائل صرف نشود ، بلکه تماما به مراضی حق جل و علا صرف گردد • نماز پنج گانه به جمعیت و جماعت و تعدیل ارکان باید که ادا نمود و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار سحر را رایگان نگذارند ، و بر خواب خرگوشی محظوظ و به حظوظ عاجله مغتر نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب العین دارند • بالجمله از دنیا معرض باشند ، و به آخرت مقبل • به قدر ضرورت به دنیا بپردازند ، و سائر اوقات به اشتغال امر آخرت معمور دارند • حاصل کلام آنکه دل باید از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیه متحلی و منزّه • مصراع : کار این است و غیر ازین همه هیچ • والسلام •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان • ارباب دنیا و اصحاب غنا به بلای عظیم گرفتارند و به ابتلای بزرگ مبتلی‌اند • اگر دنیا بمغوضه حق است سبحانه و تعالی هر آینه جمیع نجاسات را در نظرشان مزیت گردانیده و مزین ساخته‌اند ، در رنگ آنکه نحاسی را زرانده سازند و زهری را شکر آلوده • مع ذلك عقل دور اندیش را بر شناعت آن واقف ساخته و بر قباحت آن نامرضی فرموده • لهذا علمای دین فرموده‌اند که اگر شخصی وصیت کرد که مال مرا به ا عقل زمانه بدهند به زهاد باید داد که از دنیا بی‌رغبتند ، و آن بی‌رغبتی از کمال عقل است ، و کمال عقل نشانه رحمت و شاهد عقل به تبعیت از نقل و فرمایش رسل می‌باشد (علیهم الصلاة والسلام) •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بحالکم • الدنيا سجن المؤمن) • دنیا زندان مؤمن است ، مناسب حال زندانی درد و الم و اندوه و مصیبت است • از تلون احوال دل‌تنگ نباشند ، و از عدم حصول آمال دلگیر نگردند (فان مع العسر يسرا ، ان مع العسر يسرا) • با يك تنگی دو فراخی مقرون فرموده است • همانا که فراخی دنیا و فراخی آخرت خواسته • مصرع : با کریمان کارها دشوار نیست • والسلام •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بحالکم) • درد و محن و بلیات دنیویہ مر دوستان را کفایت است • مر ذلت ایشان را به تضرع و زاری و به التجاء و انکسار غفو و عافیت را از جناب اقدس او تعالی باید طلبید تا زمانی که اثر اجابت مفهوم شود و تسکین فتن حاصل و معلوم گردد • و هرچند دوستان و خیراندیشان در همین کاراند ، اما صاحب معامله

احق به این کار است • دارو خوردن و پرهیز نمودن کار صاحب مرض است • دیگران بیش از اعوان او نیستند • در ازاله مرض حقیقت معامله آن است که هر چه از محبوب حقیقی برسد با گشادگی جبین و فراخی سینه آنرا به منت قبول باید کرد ، بلکه به آن متلذذ باید گشت • رسوائی و بی ناموسی که مراد محبوب است نزد اهل محبت بهتر از ناموس است و نیک نامی که مراد نفس اواست •

اگر این معنی در محب حاصل نگردد ، در محبت ناقص است بلکه کاذب • بیت :

گر طمع خواهد ز من سلطان دین
خالک بر فرق قناعت برگزین
والسلام •

خالد

★ ★ ★

مخدوما ، مکرما ، شفقت آثارا ، فقیه عثمان ! وقت کار گذشته و میرود • هر آنی که میگذرد قدری از عمر را کم می نماید ، و اجل مسمی را قریب میسازد • و امروز اگر تنبه حاصل نشد ، فردا غیر از حسرت و ندامت نقد وقت نخواهد بود • اهتمام باید فرمود که در این چند روز حیات را بر وفق شریعت غرا مصروف نموده تا نجات متصور شود • و این وقت وقت عمل است • در وقت عمل عیش کردن زراعت خود به سبزی خوردن و از ثمره بازداشتن است • والسلام •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان به تایید روحانیت پیران بزرگوار مؤید باشند.
 بارها دوستان حقیقی را به محبت نامجات یاد مینمایند ، به جمعیت ظاهر و باطن
 باشند .

وصیت عظیم همین است که به جاروب کلمهء توحید ساحت سینه را
 از تعلق ماسوی پردازند ، و بنیاد هستی موهوم را به تکرار کلمهء طیبه
 براندازند . بزرگان فرموده اند :

هرچه غیر از حق که آن مقصود تست
 تیغ (لا) برکش که آن معبود تست

به طهورات متنوعه و الوان انوار متکثره قانع نباید شد که محبوب
 حقیقی دارای الوان و انوار نیست .

بس بی رنگ است یار دلخواه ای دل
 قانع نشوی به رنگ ناگاه ای دل

دگر چه نویسد ؟ (خیر الکلام ما قل و دل) . (والسلام ختام
 الکلام) (۱۷) .

خالد

وه سیه ته کانی شیخ عثمان سیراجوددین بو موری دو مه نسو و به کانی

الحمد لله رب العالمین . والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله
 وصحبه اجمعین . أما بعد فقد قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : الدین

(۱۷) ئەم نامە دوایی یە لە باسی (نامەکانی مەولانا) یشدا لە بەرگی یە کەمی ئەم
 کتیبەدا بلاو کراوە تەو ، بەلام نامەکانی تر بو یە کەمجار بلاوئە کۆرینەو
 چونکە لە کاتی لە چاپدانی بەرگی یە کەمی ئەم کتیبەدا دەسگرم
 نەبوو بوون .

النصيحة • پس مسکین عثمان الخالدي المجددي النقشبندی غفا الله عنه و قدس سر ساداته و أسلافه و أوفر بره و بر اتباعه و اخلافه ، عامه عام و خاص خلفا و مریدان خود را به چند فقره از وصایای مشفقانه وصیت میکند تا که سعادت‌مندان را سرمایه باشد •

وهسیه تی یه کهم

اینکه معلوم ایشان باد که بنای هر طریق از طرق موصله ، بر اتباع سنت سنیّه و اجتناب از بدع سیئه غیر مرضیه است • خصوصا این طریقه علیه مجدّیه که ما خادم آنیم و فی الواقع اقرب و اوثق است و احسن سائر طرق است ، سراسر اتباع شریعت و اختیار سنت است •

حضرت امام ربائی ، مجدد الف ثانی ، شیخ احمد فاروقی سرهندی که امام الطریقه است (رضی الله عنه) ، میفرماید که طریقت و حقیقت خادمان شریعتند ، زیرا که غرض از سلوك طریقه آن است که سالک را اخلاص کامل و اعتقاد صحیح در ایمانیات و معاملات پیدا شود که (ألا لله الدين الخالص) تا که حقیقت شریعت که متخلق شدن به اخلاق حسنه است صورت بندد ، و ایمان را از تردید و تقلید پاک و اعمال را از شوب ریا و عجب صاف گردد •

پس طالبان طریق اول باید که ارکان و شرایط ایمان و اسلام خود را درست کنند ، پس ازان بأذکار و اوراد معموله طریقه مشغول گردند که بدون ایمان و اسلام هر عملی که کرده شود غیر مقبول است و دور از معامله ارباب وصول •

متقی را بود چهار نشان
حفظ احکام شرع اول دان

ثانیا هرچه دسترس باشد
بر فقیران و بی‌کسان باشد
عهدرا با وفا کند پیوند
هر بلا آیدش بود خرسند

از ابو عبدالله خفیف شیرازی پرسیدند که تصوف چیست ؟ جواب
گفت (قدس سره) که : هرچه در سر داری بنهی ، و هرچه در دست داری
بدهی ، و هرچه سر سرت آید نجهی •

وصیه‌تی دوههم

اینکه بزرگان این خاندان عالی نشان که رابطه‌را آکد الآداب گفته‌اند
صحیح و مسلم است ، و سرّ این معما این است چونکه درین طریقه مبارکه
جذب بر سلوک مقدم افتاده‌است ، غالبا حصول این نعمت کبری به تصرف
شیخ مقتداست ، و تصرف شیخ به ربط و علاقه محبت بین الجانبین است
که به وسیله حب لله و فی الله سعادت صورت ضمنیت مرید و جای کردن
در دل پیر دست دهد • و این سعادت ضمنیت باعث جذب و کشش دل مرید
به طرف حقیقت جامعه وی میگردد • از این است که گفته‌اند : (جذبة من
جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) • لکن دراین معامله سرّی هست که
مزلّة الاقدام است • باید سالك راه هشیار باشد تا که از تمثّل شیطان لعین
و اغوای آن محفوظ ماند • اگرچه بزرگان گفته‌اند که شیطان متمثّل
صورت ولی کامل مکمل نمیتواند شد • بیت :

هلال کچ به ابروی کچ دلبر نمی‌ماند
اگر ماند شبی ماند ، شبی دیگر نمی‌ماند

لکن این خصیصه مخصوص به صورت خاصه همان ولی است (کما

هو المعلوم عند اهلها) و الا یحتمل که خود را در صورت آن ولی به ادنی تغییر متمثل سازد ، و آن مرید بیچاره را در ضلالت اندازد ، چنانکه ما بارها این معامله را امتحان کرده ایم ، پس باید که مرید صاحب رابطه قول و فعل و امر رابطه را اگرچه از صورت کامل مکمل باشد ، به میزان شریعت بسنجد ، و الا بعد از چند بار تجربه و امتحان قبول باید کرد . اما کامل مکمل درین عصر که شر الاغصا است ، بسیار نادر الوجود است .

سوال : اگر کس دعوی کمال و تکمیل کرد ، مرید بیچاره به چه علامتی باید که صدق و کذب و یرا امتیاز دهد ، یا آن مدعی چگونه میدانند که به صواب رفته یا بر خطا ؟

جواب : رتبه کمال و تکمیل را بزرگان طریقهء مجددیه قدس الله اسرارهم در ولایت کبری که محل فنای نفس است قرار داده اند . چون سعادتمندی به این مرتبه رسید ، علاقه وی با شیطان لعین بریده میشود ، و علم به فنای نفس هر کسی را که صاحب کشف صحیح است میسر میشود که بالمعاینه میدانند و میبینند (کما لایخفی علی اهلہ) . ولی صاحب کشف صحیح درین زمانه حکم عنقا پیدا کرده است . پس باید که مراجعه به وجدان کند چه صاحب فنای نفس متخلق به اخلاق شرعیه میشود که واصل رتبهء حق الیقین است .

پس اگر در خود میل خلاف شرع را نمی بیند (علی مصدرها الصلوة والسلام والتحیة) ، و در اتیان به احکام شرعیه تکلیف ندارد بلکه معامله بر عکس شده است که کردن طاعت در نزد وی آسان شده و ترکش را دشوار می آید ، و ایمان و اسلام جزء طبیعت وی شده ، صاحب این مقام شگرف است و ایضا این امتیاز هم مشکل است کم کسی را این عقل داده باشند که احوال و اطوارش بر وی مشتبه نگردد . (ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا أو اخطأنا) .

چون حالت وی بر وی مشتبه شد بر طالب بیچاره چگونه مشتبه نمیشود ؟
 پس علاج غیر از التجا به حق سبحانه امری دیگر نیست که (اللهم أرنا الحق
 حقا وارزقنا اتباعه ، وأرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه) •

بلی سعادتمندی که ویرا شرف ضمانت کبری که عبارت از ضمانت
 حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم دست داده باشد ، اگر آن
 سعادتمند عزیز دگررا در ضمن خود بگیرد ، آن عزیز هرچند به فنای نفس
 فرسیده است ، حکم آن سعادتمند دارد که شیطان به صورت وی متمثل
 نتواند شد • چه این وقت رویه سعادتمند چونکه مظهر حقیقت محمدیه است ،
 حکم صاحب آن حقیقت که حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم
 پیدا کرده است ، و کسی که در ضمن وی است حکم اصحاب کرام دارد
 (رضوان الله عنهم اجمعین) • (ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
 العظيم) •

این فقیر مسکین به حکم (و أما بنعمة ربك فحدث) میگوید که در
 تاریخ سنه هزار و دوصد و هفتاد و دو همین وامنده سرفاکنده را به
 این سعادت عظمی مشرف ساختند وقتی که در بین حضرت غوث الثقلین و امام
 الطریقه خواجه بهاءالدین نقشبند رضی الله تعالی عنهما نسبت به حقیر پر
 تقصیر صورت مشاجره واقع شد که هریکی از آن دو بزرگوار این بنده را
 به طرف خود میکشیدند ، و بنده شرمند دران میان خود را (کالمیت بین
 یدی الغاسل) بی علاقه و بی اختیار ساختم که ناگاه حضرت رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم تشریف آوردند و بنده را ازان میان دست ایشان بیرون
 کشیده و برداشت و فرمود که عثمان را به هیچ یکی از شما نمیدهم ، و برای
 خود میخواهم •

لاجرم حقیر نیز فرزندان نامی و خلف الصدقان گرامی خود را محمد

و عبدالرحمن در ضمن گرفته‌ام • پس طریق احتیاط این است که مریدین این خاندان هر که صحبت این فقیر را یافته‌است رابطه حقیر بکنند ، والا رابطه این دو فرزندان خلف الصدق حکم رابطه حقیر دارد • امید است که شیطان لعین به این صورتها متمثل نتواند شد ، (فالله خیر حافظا و هو أرحم الراحمین) •

سوال : تو سابقا نوشته (ای) که فائده رابطه حصول محبت است ، و محبت موجب سعادت ضمانت ، و ضمانت باعث جذبه است • پس مریدان صاحب جذبه هم این ضمانت را دارند •

جواب : آن ضمانت که سابقا دست میدهد صورت ضمانت است که به حکم (اندرجج النهایة فی البدایة) مخصوص این خاندان است ، و این ضمانت حقیقت ضمانت است (و شتان ماینهما) • زین جنس تا آن حسن فرقی است ژرف •

وهسیهتی سییهم

اینکه در این خاندان عالی شان که جذبه بر سلوک مقدم افتاده است ، صورت جذبه حقیقیه است ، زیرا که جذبه حقیقیه جذبه روحی است که در نهایت سلوک کاملنرا دست میدهد ، و این صورت جذبه جذبه قلبی است که از اختلاط نور و ظلمت پیدا میشود ، پس از دخل نفس و شیطان دور نیست •

لهذا باید خلفای حقیر مریدان خود را به تاکید اکید نصیحت نمایند که مادامی اختیار داشته باشند از نعره و صیحه و حرکات اعضا اجتناب نمایند و میل نفس خود را دران دخل ندهند خصوصا در حالت نماز که اگر ادنی اختیاری دران داشته باشند مبطل نماز است • و اگر بنا به غلبه احوال روی دهد حکم سعال و عطاس دارد که کثیر آنها مبطل نماز است ، و بر قلیلش

عفو است چنانکه در کتب فقه مبین است • حضرت مولانای ما قدس سره مجذوبانرا از الفاظ نامشروع گفتن به تاکید منع میفرمودند ، بلکه زجر و تاکید میکردند ، زیرا که غالبا آن اطوار از میل نفسانی و وسوسه شیطانی پاک نیست و نیز خو گرفتن باعث سدّ عروج لطیفه قلب میگردد •

چونکه در این طریقه بهاءالدین نقشبند قدس سره فرموده است که ما نهایترا در بدایت درج میکنیم ، لاجرم در بدایت حال واحوالی که شبیه به مقامات اهل کمال است ، غالبا مریدانرا دست میدهد ، مثل شهود وحدت در کثرت و توحید وجودی و کشف کونی و کشف قبوری و غیرها • و فی الحقیقه این حالات از انعکاس دل پیراست که در مرید به علت صورت ضمانت که از اثر رابطه حاصل شده است ظهور میکند •

پس باید که آن مرید این حالاترا از خود نداند ، و از انعکاس مقامات پیر شناسد ، و این حالت نیز مزلة الاقدام است که از شائبه وهم و ظن و دخل نفس و شیطان پاک نیست • پس همه وقت مستنفر باید بود ، و دلرا به این نمایشات متعلق نباید ساخت ، والا سد و مانع راه عروج میشوند •

(فائدة • و فی الحدیث : لما اهبط [علیه ما یستحق] قال فبعزتك و عظمتك انی لا افارق ابن آدم حتی یفارق روحه جسده • قال الرب عز و جل و عزتی و عظمتی لا احجب التوبة عن عبدی حتی یفرغ بها - کتاب الهادی للمهتدی) •

بزرگان طریقت گفته اند (تلك خیالات تربی بها اطفال الطریقة) • اصل مطلب از سلوک طریقه ظاهر و باطنرا به اخلاق باطنه و ظاهره شریعت متخلق گردانیدن است ، و بس طالب هوا و هوس نباید بود ، و سعی باید کرد که دل همیشه منور به نور حضور باشد ، و خطرره جبی و عملی و ماسوی

از ساحت سینه دور گردد تا که حب و بغض و عطاء و منع همگی صرف برای
خدا باشد سبحانه و تعالی ، که (من احب لله و ابغض لله و اعطی لله و منع
لله ، فقد استكمل ایمانه) •

وهسیه تی پینچهم

اینکه برزگان طریقت وجود را شرك اكبر گفته اند (وجودك ذنب لا یقاس
به ذنب آخر) •

بیت

دم بی حق زدن عین گناه است
به خود مشغول گشتن کفر راه است

ترا هر دم کشد پندار هستی
سوی ظلمت سرای خود پرستی

خودی کفر است ، از وی توبه کن زود
که جز حق در حقیقت نیست معبود

پس طالب حق باید که همه آن در صدد آن باشد که خود را از هیچ
فردی از افراد عالم بهتر نداند ، بلکه خود را بر خمرخوارگان فجار تفضیل
نهد ، نه به این معنی که (العیاذ بالله) خمر خوردن بد نیست ، بلکه بدین
معنی که خاتمه کار مجهول است •

ای بسا رندان شراب خوار ، بلکه کافران دار البوار در آخر کار دست
انابت را به ذیل ندامت و استغفار زده ، در سلك ابرار منسلک میشوند • و ای
بسا زاهدان مرتاض و عابدان ممتاز در بوادی خذلان و حرمان افتاده
و در تیه ضلال منهك میگردند •

از سبب سوزیش من سودائیم
 وز سبب سازیش سوفسطائیم
 ساعتی کافر کند صدیق را
 ساعتی زاهد کند زندیق را
 چشم باز و گوش باز و این ذکا
 حیرتم در چشم بندی خدا

(نجانا الله تعالى و سائر المسلمين من هذا الخطب العظيم ، بحق من
 ورد فی شأنه العظيم : حریص علیکم بالمؤمنین رءوف رحیم ، علیه افضل
 صلاة و تسلیم) •

علت ابلیس (انا خیر) بداست
 این مرض در نفس هر مخلوق هست

(و ما ابرى نفسى ان النفس لأماراة بالسوء الا ما رحم ربى) •

(فصل فی غیر المتن) • شیخ أبوعبدالله الخفیف قدس الله تعالى سره
 العزیز که از اعظم مشایخ شیراز است گفته که با شیخ ابوالخیر مالکی که
 صاحب وقت و حال خویش بود ، در مکه صحبت میداشتیم • شبی ویرا
 گفتم : (ایها الشیخ) سوآل دارم • گفت : بگوی • گفتم : (متی یصفو
 العیش مع الله ؟ قال : اذا رفعت المخالفة) • من از جواب وی متعجب ماندم •
 چون بامداد شد آنرا به مشایخ گفتم • ایشان هم از قولش تعجب بسیار
 کردند و گفتند میخواهیم که از خودش بشنویم • بر وی جمع شدند
 و پرسیدند • در جوابشان چنین گفت : (ما یجری باللیل ، لا یذكر بالنهار)
 و به قول شب خویش اقرار نکرد •

(و فی تفحات الانس للجامی) : بدانکه (رحمك الله تعالى) قول (رفعت
 المخالفة) از اصطلاح (همه او است) خبر میدهد که اعتقاد کثیر از مشایخ است،

و بسی از محققین بر این رفته‌اند همانا کسی را چشم بصیرت به حقیقت فعل حضرت (فعال لما یرید) باز کرده باشند و به آن وقوف یافته باشد که او است سلطان هرچه خواهد آن کند • دگر زبان خود را به عیب و نقصان کسی ملوث نگرداند ، و به تعبیر خلاق مشغول نمیشود ، و همراه را از فاعل حقیقی میبندد • شیخ عرفی شیرازی گفته است :

چنان با نیک و بد سر کن که بعد از مردنت (عرفی)
مسلمات به زمزم شوید و هندو بسوزاند

عین القضاة همدانی قدس سره در کتاب (زبدة الحقائق) خود این را به طیّ داده است • در این صورت رونده راه را باید به مفاد (قل کل من عند الله) چشم از خلاق ببندد ، و دلش نیز به فعل فاعل حقیقی نگران بود ، و دائما از نماز و روزه و طاعات و حسنات خود لرزان باشد • (معصية اورثتك ذلا وافتقارا خیر من طاعة اورثتك عتوا و استكبارا) مبدا به اسفل السافلین بعد و حرمان گرفتار گردد • هرکرا در تیه حرمان پای در گل ماند ، ماند •

(اییات) :

ای آنکه ز اسرار قدر عالم به هم حیران کنی
جن و بشر در وحشتند کین چیست با ایشان کنی

جبری بری از صومعه در دیر گبران افگنی
گبری کشی از بتکده ، سر حلقه مردان کنی

کس را چه یارا کز عتو چون و چرا پرسد ز تو
فرمانروای مطلق خود هرچه خواهی آن کنی

صاحب کتاب (کشف المحجوب) و هو علی ابن عثمان ابن ابی علی الجلابی الغزنوی قدس سره ، گوید : لقمان سرخسی که آزاد کرده رب العالمین

جل جلاله و از عقلای مجانین بود ، روزی به نزد پیر ابوالفضل سرخسی که مرشد شیخ ابو سعید ابوالخیراست قدس سره - آمد . جزوی در دست پیر دید . گفت یا ابو الفضل در این جزو چه میخواهی ؟ گفتش : همان که تو در ترك آن خواستی . پس لقمان گفت این خلاف چراست ، یعنی که بایست که مخالفه در طریقه نبودی ، و راه همه به خدا یکی بودی

بی رنگی است و بی صفتی وصف عاشقان

این شیوه کم طلب ز اسیران رنگ و بوی

پیر گفت خلافتی تو میبینی و از من میرسی که چه میخواهی ز مستی هشیار شو و از هشیاری بیدار تا بدانی که من و تو چه میطلبیم . (نفحات جامی قدس سره) .

وهسیه تی شه شه م

اینکه فقیر در حالت حیات به طوع و اختیار خودم بلکه به اشارات غیبی و باطنی پسران ارجمند و خلفان سعادت مند خود محمد و عبدالرحمن را چنانکه سابقا معلوم شده که سعادت ضمانت حقیرا دریافته اند ، نائب و خلیفه خویش ، و بر سجاده ارشاد متمکن ساخته ام ، و گردن آمیدواری ایشانرا در بین جمیع خلفا و مریدان خود به این نوید افراخته . تمامی خلفا و مریدان بلکه کل متعلقین و منسوبین من این دو فرزند سعادت مندرا (کنفس واحده) نائب و خلف الصدق من دانند ، و از امر و نهی ایشان به هیچ وجه تجاوز نکنند . حال که حقیر مستمند در حال حیاتم و بعد از ممات من نیز رشته علاقه و انقیاد ایشانرا قلاده گردن خویش نمایند ، و مراعات ادب ایشانرا مایه سعادت خود دانند . مبادا . مبادا کسی در میانه ایشان به رسم نامی و سخن چینی به درآید که (نعوذ بالله سبحانه) باعث ضلالت وی گردد ، و بی امر و رضای ایشان در عزل و نصب خلفا و رد و قبول مریدان دخل

نکنند که امر و نهی ایشان در این فقرات امر و نهی من است ، و اخلاص و محبت و ادب و حرمت گرفتن ایشان عائد به من میگردد .

(فصل سوی الوصایا) • بسمه سبحانه • در کتاب (کیمیای سعادت) به رکن مهلکات در اصل سوم بیان آفت زبان نوشته اند که یکی در پیش عمر ابن عبدالعزیز نمایی کرد • وی گفت نگاه کنیم اگر دروغ گفتی اهل این آیتی (ان جاءکم فاسق نبأ فتبینوا) و اگر راست گفتی از اهل این آیتی (همأز مشاء بنمیم) و اگر خواهی توبه کن تا عفو کنم • گفت یا امیر المؤمنین توبه کردم •

یکی حکیمی را گفت فلان کس ترا چنین بد گفته است • وی را گفت به زیارت دیر آمدی و سه خیانت را بکردی : برادری را بر دل من ناخوش کردی ، و دل فارغ مرا مشغول گردانیدی ، و خویشان را به نزدیک من فاسق و متهم ساختی •

آنچه گفتم زیرکان را خود بس است
بانگ دو کردم اگر در ده کس است

(و ما علی الرسول الا البلاغ المبین • وصلى الله على سيدنا محمد وآله و صحبه اجمعين) •

وهسیهتی جهوتهم

اینکه حکمت بالغه حق سبحانه در ارسال رسل (علی نبینا و علیهم الصلاة والسلام) این است که عباد الله در غایت تدنس اند ، و حق سبحانه و تعالی بالنهایه در کمال تقدس • پس برزخی ذوالجهتین در کار است که به وسیله آن فیض اقدس از حضرت مقدس عز اسمه به بندگان عاید گردد • و چون بعد از حضرت خاتم الرسل صلوات الله و سلامه علیه و علیهم

وعلی کل آل ، باب نبوت مسدود شده است ، پس اولیاء الله این امت مرحومه به نیابت و خلافت آن سرور دنیا و دین صلی الله علیه وسلم قرنا بعد قرن این مهمرا سرانجام میدهند . و به وجود مسعود ایشانان تا ظهور حضرت مهدی موعود رضی الله عنه باب افاضه و استفاضه مفتوح است . و چون کامل مکمل که به نهایت النهایه عروج رسیده و باز به رجوع قهقری به غایت تنزل کرده و مرجوع گردیده بود ، و مجانست و مناسبت با سائر آدمیان و عوام الناس حاصل کرده باشند ، مانند اکسیر نسبی نادر و کم یاب است و حال اینکه بی مناسبت و مجانست افاده و استفاده غیر میسر است ، پس به اقتضای وقت این حقیر (تبعاً لقطب العارفین و غوث السالکین الکامل الواصل الی الحقیقة والنازل السافل الی الخلیقة ، اعنی حضرة قطب الطريقة) مولانای ما قدس سره العزیز کسانی را که بعد از حصول جذب و فنای آن در این طریقه و وثیقه به حکم (اندراج النهایه فی البدایه) حکم برزخیه پیدا کرده اند و مشابیهتی به واصل کامل مرجوع باقی بالله حاصل نموده هرچند که تکمیل ندارند ، لکن غالباً اوهارا رخصت و اجازه داده ام که طالبانرا تلقین آداب طریقه نمایند ، چونکه افاده اوها در حق عوام از افاده متوسطان که از عالم نفس و آفاق گذشته اند و هنوز به فنای حقیقی نرسیده اند به حکم اینکه مجانست اوها بیشتر است بلکه از کاملان غیر مرجوع و واصلان و فانیان که هنوز رتبه تنزل نیافته اند مفیدتر .

پس اجازه یافته گان این درجه باید که به این اجازه مغرور نشوند و خودرا کامل و واصل گمان نبرند ، و به مظنه کمال محبوس اسفل السافلین بعد و وبال نمانند . بیت :

علت بدتر ز پندار کمال
نیست اندر جان تو ای ذو دلال

از این است که صاحب مثنوی علیه الرحمة میگوید :

خواجه پندارد که مرد واصل است
حاصل خواجه به جز پندار نیست

لاجرم

مراد ما نصیحت بود و گفتیم
حوالت با خدا کردیم و رفتیم

وهسیه تی هه شته م

اینکه نصیحت میگویم و امانت میدهم مریدان خود را عموماً و خلفا و مأذونان خود را خصوصاً چنانکه لازم و شرط طریق است • باید که در حق برادران و رفیقان خویش يك دل و يك جهت باشند ، و زبان را به غیبت و نکوهش و ذم یکدیگر ملوث نسازند ، و هیچ یکی خود را از آن دگر فاضل و خوبتر گمان نبرند •

حضرت امام ربانی که مجدد الف ثانی است (قدس سره) میفرماید معرفت خدای سبحانه و تعالی بر انکس حرام که خود را از کافر فرنگ بهتر داند چه جای از برادران دین و طریق ، و این فقیر که خوشه چین احسان ایشانم خود را از (هر) فردی از افراد عالم کمتر و بدتر میدانم ، بلکه معاصی جمیع عباد را به خود نسبت میدهم • پس تابعین من میباید که تتبع من کنند و از زلات مردم چشم پیوشند و همیشه به نقص خویشان ناظر باشند ، و کار عباد را به معبود حقیقی جل سلطانہ واگذارند ، زیرا با وجود آگاهی از حضرت خالق علام الغیوب سبحانه و تعالی ، بر مخلوق وی طعنه زدن از جسارت ، و به فعل او عز شانه راضی نبودن است • مصرع : کار خدا را به خدا واگذار •

فائده : حضرت خواجه نقشبند قدس سره در این مبحث بیانی فرموده‌اند
که حقیقت آن راجع به این ابیات است (لراقم الحروف) :

آن بود آزاد مرد اندر جهان
چون برنجاند وی را جاهلان
ظاهر و باطن ازو زان فعل خام
هم نرنجد ، هم نگیرد انتقام
وز جوانمردیت گویم یاددار
مستحق رنج را زحمت مدار
که جوان مردان معنی آگهند
مستحق زخم را مرهم نهند
چیست میدان فتوت ای جوان
نیک خویی بودند با دشمنان
چون به دل مکروه میداری کسی
مال خود را بذل کن وی را بسی
ور ترا طبع از کسی با نفرت است
با ویت تکلیف حسن صحبت است
زین خصائل چون شدی صاحب سلاح
با فتوت باشی^{*} اهل فلاح

وهمسیه‌نی نۆهم

اینکه این فقیر حقیر که مرکز دائره عجز و تقصیرم ، به تأکید اکید
منتظرم که دائما مرا به دعای عافیت دنیوی و عفو غفران اخروی یاددارید ،

و هرگز از دعای خیر ماثوره‌ام معاف نگذارید (بلی بلی حسنات الأبرار ،
سیئات المقربین) •

به هوش باش که هنگام باد استغنا
هزار خرمن طاعت به نیم جو نخرند

البته نمیگویید که فلانی محتاج به دعوات ماها نمیباشد •

نزد هر پیره‌زنی رفتی رسول
که دعا کن تا شود احمد قبول

علاوه بر این حقیر خیلی خودرا از مذنبان و عاصیان روی زمین بدتر
میدانم ، و از همه کس به دعای خیر محتاج‌ترم ، چه در نامه اعمال خود
عملی‌را که شایسته قبول بارگاه بود گمان نمیبرم •

رباعی از شاه نقشبند قدس سره :

گر طاعت خود نقش کنم بر نانی
وان نان بنهم پیش سگی بر خوانی
وان سگ سالی گرسنه در کهدانی
از عار بر ان نان ننهد دندان‌نی

معنی این‌را شامل حال خود می‌بینم ، پس دائم از دعای خیرم خودهارا
غافل نکنید که (دعاء الغائب للغائب مستجاب) •

(فصل فی تتمه هذه المعرفة) • حضرت خواجه بهاء‌الدین محمد بخاری
نقشبندی رضی الله تعالی عنه میفرماید (بیت) :

تا تو ز هستی خود زیر و زبر نگردی
در نیستی مطلق مرغی به پر نگردی

و ایضا در این مقام از معارف آن حضرت است (نور الله تعالى روحه)
که فرموده‌اند : درویشی چیست ؟ خاککی بیخته ، آبکی بران ریخته ، نه
کف پارا ازان دردی ، و نه پشت پارا ازان گردی •

و ایضا : درویشی چیست ؟ بیرون بی‌رنک ، و درون بی‌جنگ • بیت :

تا در این خرقه‌ایم ما از کس

هم نرنجیم ، هم نرنجانیم

و فرموده : از یکی از اکابر دین سوال کردم که درویشی چیست ؟
گفتند : زبونی •

عزیزی گفت : واقف باش ! کارها را خود میکند ، و بارها بر سر تو
می‌اندازد •

و من لطائفه :

جز صحبت عاشقان و مستان مپسند

دل در هوس قوم فرومایه مبند

هر طائفه‌ات به جانب خویش کشد

جفدت سوی ویرانه و طوطی سوی قند

(انتهى کلامه رضی الله عنه) •

و این فقیر راقم الحروف (علیه الرحمة و مغفرة الرب الرؤوف) گوید:

ندانم از آثار صحابه است رضی الله عنهم یا از انقاس مشایخ کرام (وجودك

ذنب لایقاس به ذنب) • مصرع : بردند شکستگان ازین میدان گوی •

یحیی ابن معاذ رازی علیه الرحمة میگوید : (انكسار العاصين احب

الی من صولة المطيعين) • آری

سگ به ز سگی باشد کو پیش سگی کوش
جان را محلی بیند ، دل را قدری داند
(والمخلصون فی خطر عظیم) *

وہسیہنی دہہنہم

آتمنی علی الزمان محالا
آن تری مقلتای طلعة حرّ

اینکہ جملہ فرزندان و خلفا و مریدان و مجبین و مخلصین را اعلام
میدارد کہ این وصایای مرا سرسری و لایعنی خیال نکنند و بہ صدق تمام
آویزہ گوش ہوش خود نمایند ، و پس پشت نگذارند ، بلکہ مایہ سعادت
و نجات دارین خود شمارند *

نصیحتی کنمت بشنو بہانہ مگیر
ہرآنچہ ناصح مشفق بگویدت بپذیر

(و صلی اللہ علی سیدنا محمد خاتم الرسل ، و علی آلہ و اصحابہ ہادی
السبل ، و علی اہل بیتہ و ذریتہ جزء و کل • والسلام علی من اتبع الہدی ،
و التزم متابعة المصطفی ، علیہ و علی آلہ الصلوٰات والتسلیمات اتمہا
واکملہا) *

چوارینہ یہ کہو تاکہ بہ یتیکی شیخ عثمان سیراجوددین

چوارینہ کہ

ہرجا کہ من و یار بہ ہم باز رسیدیم
از بیم بدانیش لب خویش گزیدیم

بی واسطه گوش و زبان از طرف دل
بسیار سخن بود که گفتیم و شنیدیم

ناکه به یته که

با دوست کنج فقر بهشت است و بوستان
بی دوست خاک بر سر جاه و توانگری

له وه سیه تی هه شته می وه سیه ته کانشیدا پارچه شیعیکی هه شت به یته
هه بوو • له هه موو ئه مانه وه وا دهرئه که وئی شیخ عثمان سیراجو ددین
شیعی له مه زیاتریشی بوو بی و فه و تابن •

یادی شیخ موصی محمد بهائودینی کوری شیخ عثمان سیراوردین

کورتە ی میژووی ژبانی شیخ موصی محمد بهائودین

شیخ موصی محمد بهائودین ، وهك پیشتر باسمان کرد ، کوری سیه می شیخ عثمان سیراوردینه • له ۱۲۵۲ ی هجره تدا له دتی ته ویله له دایک بووه • دایکی ناوی خاتو خورشیده و له به گزاده کانی ماوه ته له ناوچه ی سوله یمانی • مه لا حامیدی کاتبی شیخی باوکی ، میژووی له دایک بوونی له م پارچه شیعه دا باس کردووه :

غوڤ آفاق شیخ عثمان که
قطب عصر و پناه دوران است

آنکه بر گرد خوان نعمت او
گردن آن سپهر گردان است

عالم و هرچه هست در عالم
همه چون قالبند و او جان است

گلی از باغ دولتش بشکفت
زینت هر گل و گلستان است

شد مسمی باسم خیر رسل
آن محمد که جان جانان است

هشت ماه ربیع آخر کرد
جلوه آن مه که نور ایمان است

هاتفی گفت بهر تأریخش :

« این گل گلستان احسان است » (۱)

هم ذات له حوت سالاندا لای مهلا مهحمودی دشی دهستی کردوه
به خویندنی قورئانی پیروژو کتیه ورده سهرهتایی به کانیسی به پیتی دابو
نهریتی نهو روزه هر لای نهو خویندوه . پاشان لای مهلا حامیدی کاتب
دهستی کردوه به خویندنی کتیه سهرهتایی به کانی سهرفو نهحوو ، پیش
نهوهی بگاته پازده سالان له سهر دهستی باوکیا تهریقته تی نه قشبه ندیی
وهرگرتووهو زور به گرمی و دلسوزی یهوه خهریک بووهو له ماوهیه کی
که مدا پی گه یشتووهو ، جا باوکی فرمانی داوه تی که دهست بکا به پیگه یاندنی
موریده کانی خانه قاو له م مهیدانه دا وهک یارمه تی ده ری باوکی لی هاتووه .
ته نانهت فرمانی پهروه رده کردنی شیخ عه بدولر حمان و شیخ عومرو شیخ
نهحمدهی برایشی پی دراوه ، سهره پای نهوه که شیخی باوکیان خویشی فیتری
طهریقته تی کردوونو و تهوه ججوهی لی کردوون .

شیخ عثمان سیراجوددین له وهسیه تی شه شه میدا به مه نسووبو
موریده کانی خویری راگه یاندوه که وا شیخ موحه مهده به هائوددین و شیخ
عه بدولر حمان نه بولوه فا خلیفه و جی نشینی نهون و داوای لی کردوون که
ئادابی تهریقته له م دوو کورهی وهر بگرن . به مجوره پاش وهفاتی شیخ
عثمان سیراجوددین هم دوو کورهی به جووته له تهویله دهست نه کن به

(۱) به حسابی هرهفه کانی نه بجد نه کاته ۱۲۵۲ .

ړی نموونی کړدنی موسولمانان و شیخ عه بدولړه حمان ته بولو هفا له خزمه تی
 کاکیا ته بېن تا ماو دیه ک و پاشان ته ویله به جی دیلی و نه گوژیته وه بړ گولپ
 وه ک پاشان له باسی خویدا دینه وه سه ری و ، ئیتر شیخ موحه ممد
 به هائوددین ته بېن به جیگری باوکی له خانه قای ته ویله داو هه موو موریدو
 مه نسووبه کانی باوکی به پیری ته ریته تی نه قشبه ندی په سهند نه کهن •

له زه مانی شیخ موحه ممد به هائوددیندا خانه قای ته ویله هه میشه
 پسر بووه له پیاوی خاوه ن دل و زانست و که سانی رچ و پره ور • خانه قای
 ته ویله له و سهرده ممد دا هرگیز که سانی پایه بلندی وه ک مه لا حامیدی کاتب و
 مه وله وی و حاجی مه لا نه حمده دی تودشه بی و مه لا عه لی تالشی و شیخ
 عه بدولړه حمانی قهره داغی و حاجی شیخ نه مینی خالی لی نه براوه • له شیخ
 موحه ممد دی خالم یستووه نه یوت له باپیرم یستووه نه یفه رموو و
 ریکه وتووه له شه ویکا هفتا خلیفه له حلقه ی خه تمی خانه قای سهرده می
 شیخ موحه ممد به هائوددیندا بوون ، جگه له ده یان موریدو مه نسووبی تر
 که نه مانه خریکی پیگه یاندن و پره ورده کړدیان بوون •

شیخ موحه ممد به هائوددین ، سهره پای پیگه یاندنی نه و مه نسووبانه ی
 باوکی که له کاتی وه فات کړدنی نه ودا هیشتا سولووکیان ته واو نه کړدبو و
 نه بوو بوون به خلیفه و ، سهره پای خه ریک بوونی له گه ل خلیفه کانی باوکی
 که پاش نه و نه میان به پیری خویان په سهند کړدووه ، بوخویشی چهنده
 خلیفه ی تازه ی پیگه یاندووه • په کتی له مانه شیخ عه بدولړه حمانی قهره داغی
 باوکی ماموستا شیخ عومهری (ابن القره داغی) ی ماموستامانه که په کتی بووه
 له زاهدان و زانایانی سهرده می خوی • په کیکی تریشان حاجی شیخ نه مینی
 خاله که نه ویش عومریکی دریژی له خوا په رستی و خزمه کړدنی موسولمانانا
 سهره کړدووه و هه میشه خوی له دنیاو ده ولت دور راگرتووه •

شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین سه‌فهری جه‌جیشی کردووه . له‌م سه‌فهره‌یندا شیخ عومهر ضیائوددین و شیخ نه‌حمه‌دی برای و مه‌لا نه‌حمه‌دی نودشه‌ییشی له‌گه‌ل بووه ، به‌لام براکانی له به‌غداوه گه‌راونه‌ته‌وه . له به‌غدا میوانی مالی موفیتی زه‌هاوی بوون . پاش جه‌جه‌که سه‌ریان له میسریش داوه .

شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین له سالی ۱۲۸۴ی هجره‌تدا چوارده‌وری ئارامگای باوکی نه‌کا به خانوو و گومه‌زیک به‌سه‌ر ئارامگاه‌که‌وه دروست نه‌کاو خانه‌قا‌که‌یش گه‌وره نه‌کا که وه‌ختی خوی باوکی دروستی کردبوو . مه‌لا حامیدی کاتب به‌بونه‌ی دروست‌کردنی له‌م گومه‌زو خانوانه‌و گه‌وره‌کردنی خانه‌قاوه قه‌سیده‌یه‌که دائه‌نی ، وا لیره‌دا نه‌ینووسینه‌وه :

این همایون بارگه‌ کز کاخ کسری برتراست
کسر باشد گر نویسم همچو قصر قیصراست

آن بنا گیرم که بود از خشتهای سیم و زر
این همه چون قبه‌های جنت از یک گوهر است

خاک آن گر مشک و عنبر بود ، آبش صاف و خوش
خاک این خاک بهشت و آب آب کوثر است

گر در و دیوار آن مرآت روی خلق بود
در در و دیوار این مشهود روی داوڑ است

از سماع چنگ و نی ، جوش و خروش آن سرا
غلغل این قبه از عکس سروش آن سراسر است

کوه طور از یک تجلی (صار دکا) خرد گشت
مانده بر پای‌بی‌فتور و بی‌قصور ، این نادر است

این عجب‌تر چون در و دیوار جنب این بنا
 سر بر گویا مغنی بذله‌گو خنیاگراست
 سنگها با یکدیگر اهلند چون مو مؤلف
 نه درشت و سخت رو مانند سنگ ممراست
 شمس گردون بر سر این قبه نیکو شمس‌ایست
 شمس‌ه زرین برو بستن بسی نادر خوراست
 از برای خالکروبی هست در این بارگاه
 غبطه در بین فریدون و جم و اسکندر است
 حاجیا بر گرد و طوفی کن به گرد او اگر
 در سویدای دلت سودای حج اکبر است
 تا نکوبی حلقه‌ء این کعبه با دست ادب
 کعبتین تخته نزد سعیت اندر شش دراست
 حیرتی دارم عجب در سنگ و چوب و آب و گل
 این همه اسرار قیومی عجب چون مضر است
 چه عجب که مرقد قطب زمان است این زمین
 آنکه فیض و فضل و جود و لطف حق را مظهر است
 شیخ عالم آن سراج ملک و دین که سیرتش
 بی‌گمان میزان شرع حضرت پیغمبر است
 چشم پاکش در زمین و روحش اندر لامکان
 آن زمان را شد ضمین و این زمین را لنگر است
 گرچه عثمان است نامش ، گر بگویم هم روا است
 گاهی صدیق و گاهی فاروق و گاهی حیدر است

ترسم از اندیشه‌های کج و گرنه گفتمی
حلقهء توحید اگر جنبد سخن بالاتراست

جان پاکش صاف‌تر شد از مزاج آب و گل
گرچه ربطی هست چون مشتق دلیل مصدراست

فی چه گویم جسم پاکش عین جان افتاد صاف
چون عرض رفت از میان باقی که ماند جوهر است

بلکه روح و جسم او در نور مطلق محو شد
این سخن کی درخور اندیشهء دانشور است

شد به جد و جهد فرزندی ولی عهدش تمام
آنکه او مجموعهء فضل و هنر را دقتراست

خوب صورت ، نیک سیرت ، پاک طینت ، صاف دل
تازه و پاکیزه خود فرخندهء فرخ‌فراست

شمع جمع اولیا و نور چشم اصفیا
زمرهء اهل صفارا رهنما و رهبر است

شیخ امجد ، ارشد اسعد محمد ذوالکرم
بوالبها کو نائب الارشاد شیخ اکبر است

ظاهرش هیرنگ ، باطن با شریعت متحد
مختصر مرآت شرع حضرت پیغمبر است

این بنای خیر را یا رب حمایت کن به لطف
حق آنکه انبیا و اولیایا سردراست

هم به لطف خویش بافی را دوام عمر بخش
آنکه مر دیباچهء فضل و هنر را زیور است

طائفان و عاکفان را لطف کن لاسیما
 (حامد) بیچاره را که بس ذلیل و مضطراست
 گفت بر سال و بر اتمام بنای این مکان
 هاتمی « بابا بیا ، باب سعادت این درست » (۲)

رووداویک له نیوان شیخ موحه ممد به هائوددین و فهرهاد میرزای مامی ناصیروددین شای قاجاردا

له شیخ بابارسوولی کوری شیخ عارفی دۆلاشی مەریوانم بیست وتی
 بیستوومه له سالی ۱۲۸۶ی هیجریه تدا فهرهاد میرزای مامی ناصروددین شای
 قاجار به له شکریکی زۆرموه دئی بۆ سه ره هورامان تا به گزاده کانی هورامان
 رام بکا بۆ دهوله تی ئیران . به گزاده ی هورامانی لوهۆن و هورامانی
 ئه و دیویش ترسیان لی ئه نیشی و په نا ئه به نه بهر شیخ موحه ممد به هائوددین
 که پروا بو لای فهرهاد میرزا که له دئی (هه جمه) ئه بئ تکای لی بکا
 دهس بهرداریان بئی و پیتی بلئی هه رچیمان لی داوا ئه کا بۆی ئه کهین به ومه رجهی
 به له شکره وه نه یه ته سه رمان ، چونکه توانای بهرگه گرتمان نییه و
 میلله ته کهیش فه قیرو هه زاره .

شیخیش ئه پروا و له پێدا له (ده گاشیخان) دئه به زئی ئه لئی با بهرله وه ی
 پرۆم چاوم پئ بکه وئ نامه یه کی بۆ بنووسم بزائم ئه لئی چی و بیری له گه ل
 هورامان و هورامی چۆنه ؟ نامه یه کی بۆ ئه نووسی له نامه که یا ئامۆژگاری
 ئه کا که دهس بهرداری له شکر ناردنه سه ره هورامان ببی با خوینی
 موسولمانان به ناحق نه رژئی . که نامه که ئه گاته دهستی فهرهاد میرزا زۆر

(۲) به حیسابی حه رفه کانی ئه به جده ئه کاته ۱۲۸۴ .

تووړه نه بڼو وه لامي شيخ نه نووسيته وه و دس به پروويه وه نه نځي و له
سهره تاي نامه كې شيه وه نه م به يته نه نووسي :

ما شيخ و زاهد نمي شناسيم
يا جام باده ، يا روى ساقى

كه وه لامي كه ي فهرهاد ميرزا به شيخ نه گا ، نه ميش دوو كه ليمه ي تری
بو نه نووسي و نه م به يته له سهره تاي نامه كې يه وه نه نووسي :

ما مير و سلطان نمي شناسيم
يا عدل و احسان ، يا قهر باقى

غيتړ له ده گاشيخانه وه نه گه پټه وه بو هورامان بو شوي خوى •

مه سه له كېش دريژه نه كيشي و سهره نجام نه كيشي ته وه بو جه نك
له تيوان له شكرى فهرهاد ميرزاو عه شاپري هوراماندا • هورامى يه كان
(شه بي خوون) نه دن به سهر سوپاي فهرهاد ميرزادا نه يانشكېن و ناچارى
هه لانتيان نه كن ، ته ناته فهرهاد ميرزا خوى به زحمه ت له مله ي
(بلچه سوور) وه له سهر هه ژگ به سهر به فردا پايان كيشاوه تا له ده ست
ته نكچي هورامى پزگاريان كردو وه • فهرهاد ميرزا خوى باسى نه م
رووداوه ي له (منشات) كه يدا نووسي وه نووسيوي شيه :

فليس الفرار اليوم عاراً على الفتى
اذا كان معلوماً شجاعاً أمس

مه لا حاميدى كاتبي شيخش له م باره وه قه سیده يه كى داناوه خوا يار بڼ
له باسى مه لا حاميد خويدا نه نووسي نه وه •
خيزان و منالحي شيخ
شيخ موحه ممد به هائوددين چوار ژنى هپناوه • يه كه م : طه يه ي كچي

- شیخ عابدولرحمانی دانیشتووی دئی (بی‌یه‌لنگه) له قه‌زای هه‌له‌بجه. (۳) •
 شیخ‌عه‌لی حوساموددینی (۴) کوری شیخ‌له‌م ژنه‌یه‌تی •

(۳) ئەم شیخ عابدولرحمانه له سه‌ییده‌کانی (چۆر)ه له مەریوانو له نه‌وه‌ی مه‌لا ئەبووبه‌کری موصه‌ننیه‌ که ئەچیته‌وه سه‌ر پیر خدری شاهۆ •
 باوک و باپیری وه‌ختی خۆی له‌به‌ر هه‌ندێ ئازاوه‌ی ناوخۆیان کۆچیان کردوووه‌ هاتوو نه‌ته‌ شاره‌زوور •

(۴) ئەم ذاته له ۱۲۷۸ی هه‌جریه‌دا له ته‌ویله‌ له‌دایک‌بووه • مه‌لا حامیدی کاتب به‌بۆنه‌ی له‌دایک‌بوونی‌وه ئەم پارچه‌ شیعری و‌تووه :

نجم هدی شیخ محمد که هست
 نور سعادت ز رخس منجلی
 آنکه دلش مخزن اسرار غیب
 تازه کن عهد (الست) و (بلی)
 بیست و چهارم ز صفر نیم شب
 خنده زد از باغ وجودش گلی
 شد به فلک نعره (زال الحزن)
 صحن زمین شد ز صفا ممثلی
 خواست پی ترجمه نام و سال
 نکته موزون و خوش و صیقلی
 آن گهر درج صفا و شرف
 وان صدف سر خفی و جلی
 من ز خرد خواستم این نکته گفت :
 « کاب گل باغ محمد علی »

ئەم کۆپه‌ تاقانه‌ی دایکی‌ بووه • یه‌کێ له‌ ژنانه‌ی شیریان داوه‌تی
 (پێخانه) ناوی دایکی‌ باوکم‌ بووه‌ که له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا ماکیان له‌ دیتی
 (ته‌کیه‌)ی نزیک‌ی خورمال‌ بووه‌و مالی شیخ‌ موچه‌مه‌د به‌هائوددینیش
 له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا له‌ خورمال‌ بووه‌ • به‌م‌پێ‌یه‌ شیخ‌عه‌لی حوساموددین
 ئەبێ به‌ مامی شیریم •

شیخ‌عه‌لی حوساموددین له‌ ژبانی‌ باوک‌یا قورئانی‌ پێ‌ۆزی‌ خه‌تم‌ کردوووه‌و
 باشان‌ ده‌ستی‌کردوو به‌ خویندنی‌ ورده‌ کتێبه‌کانی‌ نه‌حوو سه‌رف‌و
 هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای‌ هه‌رزه‌کاریدا ته‌ریقه‌تی‌ له‌سه‌ر ده‌ستی‌ باوک‌یا

=

دووهم : خاتو مه له کڅي موصطه فاساني ههورامي پرهزاوي • له
ژنه ي سځ کورپي بووه : صادق و (۵) مه ظاهر و جه غفر •

سپهه : کڅي سه يديکي خه لکي دتي (چاولکان) له سه ييده کاني
عبدالصمه دي • له ژنه يسي کورپيکي بووه هر به ناوي به هائوددين
به لام به (کاکه شينخ) مه شهوور بووه •

چواره م : ژنيکي ته وييله يي بووه ، بوم ساغ نه بوه ته وه ناوي چي بووه و
کڅي کي بووه (۶) •

وهرگرتووه . پاش وه فاتي باو کي له جتي نهو دانراوه له خانه قاي
ته وييله و شينخ عومه ر ضياودديني ماميشي ته وييله ي به جتي هيتووه و
هاتووه ته بياره و شينخ نه حمه دي ماميشي هاتووه ته نه حمه دناوای لای زه لم .
شينخ عه لي حوساموددين باخ و باخت و زه وي وزاريکي زوري له
باو کيه وه بڅ به جتي ماوه وه ک باخه کاني خوارو زووري چه مي ته وييله و
زه وي وزاري پشت جڅگي (ده لين) و جڅگي (سهرگه ته جڅ) و
(وه له دسينان) ي لای خورمال و ، زه وي وزاري (هانه نه وتي) له چه مي
بياره و هه روا له گولپ و خورمال و ، له ههوراماني نه وديويش له ده وري
(نوئين) و (کراويه دڅل) • به م جڅره پايه ي کومه لايه يتي به رزبووه و له ناو
موريدو مه نسووبه کانشيا گه وړه و به ريز بووه •

شينخ عه لي حوساموددين زور خوشي رابواردووه و هه زي زور له
ئاوه دان کردنه وه بووه . له هه موو نهو مولکانه يدا خانووبه رهي چاک و
جواني دروست کردووه و له ههوراماني نه وديو (کراويه دڅل) ي کردووه به
هه واري هاويناني و خانوي خوشي تيا کردووه ته وه و له مديويش له
باخه کون و خورمال باخي گه وړه ي ناشتووه و خانووبه رهي چاکي بڅ
زستاناني دروست کردووه ، سهره راي خانووبه رهي له ته وييله و له هانه
نه وتي و له ته په کله ي شاره زوورو له داويني چه مي زه لم و له دتي گولپ ،
به تايه تي خانه قاي باخه کوني زور جوان و خوشه •

ثم ذاته له به هاري سالي ۱۳۵۸ د له باخه کون کوچي دوايي کردووه و
هر له وييش له زورويکدا به خاک سپيراوه •

(۵) ثم شينخ صادق ته يوت ده هه زار شيمري مه وله وي و صه يدي و نظامي و
شاعري ترم له به ره •

(۶) له سه ييد موحه ممه دي کورپي سه ييد فته تحي ته وييله يم بيستووه که

مولك و دارايي شېخ موحه ممد به هائوددين

شېخ موحه ممد به هائوددين له شوييتيكي وادا ژباوه كه مه يداني خاوه دن
مولكي و دارايي پيكه وه ناني تيا نه و نده نيه ، چونكه دئي ته ويله شوييتيكي
سهخت و بې زهوي وزاره . به لي له وانه يه چنه د پارچه باخ و زهوي يه كي كه مي
دهست كه وتبي ، جا به ميراث بو خوي و براو خوشكه كاني هاتيته وه و
نه و يش له ناو چنه د ميراتگري تيرينه و مېينه دا شتيكي لي پې برابي ، يا
له ماوه ي ژياني خويا وه لك مورشيديك و خانه داتيك كړييتي .

به لام پاش گه پانه ودي له سه فري حج له ۱۲۹۱ دا به هوي نه وه وه كه
تا پو كړدني زهوي وزار له ده ولته عوسمانيدا داهات و جي به جي كړدني نه و
قانونه گه يشته شاره زو وريش ، شېخ موحه ممد به هائوددين و عثمان
پاشاي جاف نه ندازه يهك زهوي يان له سهرووي جوگه ي ده لينه وه له سه ر
خويان تا پو (۷) كرد . نه و زهوي يانه يش نه كه و تنه زهويي كشتوكالي خوار

شېخ موحه ممد به هائوددين شكوفه ناوي كچي ميرزا عه بدولعه ظيمي
ژن براي باوكيشي ماره كردو وه پاشي مردني نه م شكوفه يه خورشيدى
خوشكيشي ماره كردو وه ، به لام له هيچيان منالي نه بوه .

(۷) نه م سه له ي تا پو كړدني زهوي وزارى شاره زو وره له ناو مه لاکاني نه م
ولته دا بوو به مه يداني ليكوكينه وه و لي دوان . گه ليكيان پيى رازى
نه بورن و به ناشه رعي يان دانا له سه ر نه وه كه وا شاره زو و ر نه كه و يته
به ر (سواد العراق) كه به دريژي نيوان (عبادان) و (حديثه الموصل) وه به
پاني نيوان (قادسيه = كوفه) و (حلوان) كه (زه او) ي ئي ستايه . نه م
خاكي (سواد العراق) كه سوپاي ئي سلام له سه رده مي حه زره تي عومه را
داگري كرد ، دابهش كرا به سه ر نه نداماني نه و سوپايه دا ، پاشان
حه زره تي عومه به داواي پې به خشين (استيهاب) و به كرين ليى
وه رگرتنه وه وه قفى كرد له سه ر موسولمانان به وه قفى عام و خه راجى
دياريى له سه ر دانان و به ئيچاره ي نه براوه دابه وه به و رهميه ت و
جووتيارانه ي تيا نه ژيان . كه واته به گويره ي شهرع حرامه ده ستي

ئەم رەھبەت و جووتیارانە لەو زەوی و زارە ھەلبەگێرئ و تاپۆ ناکرئ لەسەر
کەس .

گەلێکیشیان بەلایانەو و ابو و دروست و رەواپە چونکە بەلای ئەمانەو ،
بەپێی بیرو رای ئیمامی ئەعظم ئەبوو حەنیفە ، ئەم وەقف کردنە ی حەزەرەتی
عومەر ئیسپات نەبوو ، کەواتە ولاتی (سواد العراق) ئەکرئ بە پێنج
بەشەو ، چوار بەشی بۆ ئەندامانی سوپای ئیسلامەو بە شەرع بوو
بە ھەبب خۆیان و کرین و فرۆشتنی دروستە . ئەو بەشە کەشی کە
کەوتوو تە دەستی فەرمانرەوای موسولمانان لە ڕێگە یەکی شەرعی یەو ،
بۆ فەرمانرەوای موسولمانان دروستە چۆنی پێ باش پێ بۆ سوودی
موسولمانان و تەصەرو فی تیا بکا ، بیفرۆشت ، بیبەخشت ، بەکرێی بدا
یا ھەرچی یەکی تری لێ بکا .

ھەر و دەولەتی ئیسلام ئەتوانێ بیدا بە ھەر کەسێ کە بە باشی بزانی
بیداتی ، بە مولکی بەت کە لە عورفی شەرعدا پێی ئەوترئ (اقطاع
التملیک) یا بە (اقطاع الارفاق والانتفاع) کە واتە زەوی یە کە خۆی ھەر
ھەبب دەولەتی ئیسلام پێ ، بەلام بەرھەم و بەروبوو کە ی تیکەل و ھاوبەشی
پێ لە نێوان دەولەتی ئیسلام و ئەو کەساندا کە وەریان گرتوو . ئەم
تەصەرو فەیش کە ئەمۆ ئەکرئ یە کێکە لەم دوو جۆرەو کەواتە دروستە .

لەسەر فەرز و بۆچوونی ئەو یەش کە دەولەتی ئیسلام لە سەردەمی
حەزەرەتی عومەر دا ئەم ولاتە ی وەقف کرد پێ لەسەر موسولمانان ، خۆ
بەھۆی داگیر کرانی ولاتە کەو و لەلایەن لەشکری کافرانەو کە تاتارە کانی ،
وەقفە کە بەتال بوو تەو . جا پاشان کە کەوتوو دەست دەولەتی ئیسلام ،
بوو بە مولکی و ئەتوانێ ھەر جۆرە تەصەرو فیککی رەوای تیا بکا . دیسان
ئەوانە ی کە رازی نەبوون بە تاپۆ و بەلایانەو رەوا نەبوو ،
تێ ھەلە چوونەو و ئەیان و ت گریمان وایشە کە ئێو ئەکێن ، بەلام خۆ
تەسەرفی دەولەتی ئیسلامیش کاتیک رەواپە کە بەپێی سوودی
موسولمانان پێ ، کەچی ئەم (اقطاع الارفاق والانتفاع) پەرە یەکی ئەو ندە
کەمی لەبەر ا بەردا دائەنرئ کە سوودی موسولمانان بھوتێ و مامەلە کە ی
پێ بەتال بپێتەو .

لەم و وەو مامۆستا مەلا عەبدوللای عەبابە یلێ نامیلکە یەکی نووسیو
ھەموو ئەو تاپۆیانە ی تیا بە بەتال داناو کە لە شارە زوورا کراون چونکە
تەصەروف لە بەیتولمالی موسولماناندا ئەبێ بەگۆیرە ی قازانجی

موسولمانان بچ و ، نامیلکه که ی پیشکه شی مه لای گه وری بیاره مامۆستا مه لاقادری کانی که وه یی کردووه ، ئه ویش له پستی نامیلکه که ی وه بۆی نووسیوه : ئه وه ی که تۆ نووسیوته عه ینی سه وابه ، به لام کردنه وه ی ئهم ده رگایه له م پۆژده دا ئه بچ به هۆی هه راو ئاژاوه له ناو خه لکدا .

به هه رحال مه سه له ی تاپۆ دوورو خالی نی به له گومان و ، دوور که و تنه وه له شتی وا گه لێ باشته رو خۆ له گونا هه پاراستن به وه ئه بچ که بنیاده م نزیک ی شتی وا نه که وێ .

هه ر له بهر په نه که و تنی قسه ی مه لایانی سه رده م بووه له به ره ی تاپۆ وه شیخ عومه ر ضیا ئوددین پاش ئه وه ی جۆ که ی به شاره تی له شاره زوور بۆ خۆی تاپۆ کردووه ، داویه ته وه وه په یمانیشی داوه تا ماوه نانی تاپۆ نه خواو مامۆستا مه لا قادری مه لای گه وری بیاره ییش بووه به هاو په یمانی له م په یمانه داو که سیان نانی ده غلی به رو بووی زه ویی تاپۆیان نه خواردووه ، تۆوی گه نه یکی هه لالیا ن په یدا کردووه بۆ خۆیان دایان چاندووه و تا ماون له بهری ئه و تۆ وه یان خواردووه .

هه ر له م به ره وه له جیی خۆیا به تی ئه وه ییش بکیر مه وه که وا کاتی شیخ عه لی حوسامو ددین له پستی باخی مه شهوور به باخه کۆنه وه پارچه به که له کێوه که ی دابری وه کردوویه به مزگه وت و مه لای گه وری بیاره به دیدنه ی چووه بۆ باخه کۆن ، که چووه ته ناو ئه و مزگه وته وه زانیویه تی شیخ چۆنی دروست کردووه ، پێی وتوووه : به راستی له م ولاتی ئێمه دا ئهم مزگه وته ی تۆ مزگه وتی شه رعی به ، چونکه به شیوه ی (احیاء الموات) واته ئاوه دان کردنه وه ی وێرانه دروست کراوه و بۆ به جی هینانی ئادابی ئیعتیکاف زۆر مونا سبه ، چونکه مزگه وته کانی تری (سواد العراق) له زه ویی وه قفدا دروست کراون و هه رچه ند دروسته به گوێ ره ی پێویست مزگه وت له زه ویی وه قفدا دروست بکری ، به لام به هه رحال وه که مزگه وتیک نین له زه ویی وێرانه دا کرایته وه وه پایه ی ئه و مزگه وتانه یان نی به .

من له به ره ی هۆی تاپۆ کردنه وه له (سواد العراق) داو به تایبه تی له به ره ی زه ویی تاپۆ کردنی ذاتیک ی وه که شیخ موحه ممه د به ها ئوددینه وه له مامۆستا مه لا به های پێش نوێژی ئه و سه رده مه ی بیاره م پرسی که پیاویکی چا کو مه لایه کی مونا سب بوو ، له وه لامدا وتی :

یه که م ... مه سه له که خیلافی به به لای ئیمام ئه بوو حه نیفه وه وه قفه که ی

دئی بیارو پشت جوڳه ی دهلین که ئیستا به مولکی (پشت جو) مه شهووره،
 هه روا چهند جوڳه و چهند پارچه زهوی له دهو روبه ری خورمال و هک جوڳه ی
 (سه رگه ته جو) و (وه له دسینان) و زهوی (تازه دی) و (چه قه لئاوا) که ئیستا
 مه شهووره به (ته کیه) • له دیوی ئیرایش چهند پارچه مولکی به ناوی
 وه قفه وه له سه ر خانه قای ته ویله ده سگیر بوو •

کوچی دواایی شیخ موحه ممد به هائوددین

شیخ موحه ممد به هائوددین ، پاش یازده سال ئیرشادو ری نموونی کردنی
 موسولمانان به ری شه ریعت و طه ریقه تدا ، له به ره به یانی پوژی جومعه ی
 پینجی ره بیعوله و وه لی سالی ۱۲۹۸ ی هیجره تدا له دئی گوپ کوچی دواایی
 کردو وه و لاشه که ی پاش شتن و کفن کردن براوه ته وه ته ویله و له پشت
 ئارامگای شیخی باوکیه وه به خاک سپیراوه •

حه زه تی عومهر ئیسپات نه بو وه کرین و فروشتنی زهوی وزاری (سواد
 العراق) دروسته •

دوهه م — هه ر به لای ئه بوو حه نیفه وه وایه هه ر مولکیکی ئیسلام که
 کافری شه رکه ر بیگری ، کاتج که له شکری ئیسلام سه ندیه وه له کافر
 وه قفه که ی نامیجی و ئه بئ به مولکی ده ولته تی ئیسلام و هه موو ته سه روفیکی
 ره وای تیا دروسته •

سپه م — له و سه رده مه دا دنیا ئاژاوه و بی قانونی بووه و شیخ موحه ممد
 به هائوددینیش قه ره بالغیکی زوری به ده ورا بووه ئه بوو نانیان بداتی و ،
 ئه و جووتیارانه یشی ده رنه کردووه که له زهوی وزاره تاپو کراوه کاندای
 بوون و زهوی وزاره که ی به ده سه ته وه هیشته و نه ته وه و تۆوی داونه تی
 دایچینن و پاشان ئه وان به ئینسافی خو یان چ مولکانه په کیان داوه تی
 لئی وهرگرتوون و ئه م مامه له یه بو زهوی وزار کتله کانیش زور به سوود
 بووه •

نامه‌کانی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین

شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین له خودی خۆیدا مڕۆیه‌کی زاناو هوشیارو بنووس بووه . به‌گوێره‌ی ئه‌و شوێن و پایه‌ ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌ش که بوویه‌تی دیاره‌ نامه‌ی بۆ که‌لێ له زانایانو که‌وره‌ پیاوانی سه‌رده‌می خۆی نووسیوه‌ ، به‌پێی پایه‌و شوێنی نامه‌ بۆ ئیراوه‌کانو بایه‌خی بابه‌تی نامه‌کان له‌باره‌ی شیوه‌و بابه‌ته‌وه‌ رازاندوونیه‌ته‌وه‌ . به‌داخه‌وه‌ ئێمه‌ ته‌نها چه‌ند نامه‌یه‌کمان له‌و نامه‌نه‌ ده‌سگیر بوو که‌وا لێره‌دا بلأویان ئه‌که‌ینه‌وه‌و ئومێده‌وارین هه‌رکس نامه‌ی له‌م بابه‌ته‌ی لا ده‌سگیر بێی وێنه‌یمان بداتی ، به‌لکو ئه‌مه‌ خوایه‌ له‌ هه‌لیکی‌ترا بۆمان هه‌لکه‌وێ بلأویان بکه‌ینه‌وه‌ .

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ طه‌هماسب میرزای موته‌ییدوده‌وتله‌ی

حوکمداری ئاوده‌لانی نووسیوه‌

بسم الله الرحمن الرحيم

لطف و کرم حضرت حق سبحانه و تعالی زیاده‌ ازین شامل حال مبدء و مآل نواب مستطاب والا دام مجده‌ الاعلی باد ، و دروازه‌ فیض و فتوح خودرا بر جسم و قلب و روح حضرت او بیش از پیش مفتوح گرداناد که حدیث صحیح است (لاتسبوا الائمة ، وادعوا لهم بالصلاح فان صلاحهم لکم فلاح) .

بلی در عالم صورت جهانی پادشاه عادل حکم قلب صنوبری دارد که درین نشاء امکانی صلاح و فساد قوه‌ روحانی و جسمانی به‌ صلاح و فساد آن منوط است که (ان فی جسد ابن آدم مضغة اذا صلحت صلح الجسد کله ، و اذا فسدت فسد الجسد کله ، الا و هی القلب) .

چون اوقاتی که نواب والا دام مجده الاعلی به قدوم معدلت لزوم خاک غمناک کردستانرا مفرح نموده ، و غنچه‌های دل سودا منزل رعایا و برایای آن سامانرا به نسیم برکت شمیم شکفته بودند ، حقیر حاضر نبودم که به تهنیت نامچهء مبادرت نمایم ، و زبان خامه‌را به ترحیب و دعا بگشایم ، و چون به کلبهء درویشانه رسیدم باز نظر ملاحظه اینکه (بیت) :

تواضع ز گردن فرازان نکواست
گدا گر تواضع کند خوی او است

چند روزی موقوف ماند ، تا اینکه از اتفاقات حسنه جناب برادر والا گهر خیر الحاج حاج محمد سمیرانی به زیارت آمده بودند ، تقریر کرد که نواب والا را با طایفهء درویشان آشنائی هست به حدی که مرا توصیه فرمود که هر وقت عازم زیارت شدی به نواب والا عرض کن تا تهنیت نامچهء بنویسد . حقیر این اظهار مرحمت از آن طرف قرین الشرف را بهانهء عرضه نگاری ساخته به رسم منزل مبارکی پرداختم .

حق سبحانه و تعالی وجود با کرم و عدل و مودت را مسعود و موجب انتظام امور معاش و معاد این حدود بفرماید ، و برادر طریقت حاجی سابق الذکر از جملهء صلحا و مستحق حمایت و رعایت نواب والا است به همه جهت نگران شفقت و مرحمت است ، از تفقد احوال او که پریشانی و اختلال به هم رسانیده مرحمترا دریغ فرمائید ، و دروازهء کرم و عدل را به روی او بگشایید . چه خوش گفته‌است آنکه این گوهرهارا به الماس بیان سفته‌است :

شاه باشد شبان و خلق همه
رَمه و گرگ آن رَمه ظلمه

چون شبان سازکار گرگ بود

رمه را آفت بزرگ بود

(و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم • و صلی الله علی خیر

خلقه محمد و آله و صحبه و سلم) •

محمد بن عثمان النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بؤ شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزینی نووسیوه

له وه‌لامی نامه‌ی سهرخوشی کردنیا له شیخ به بؤنه‌ی کوچی دواایی باوکیه‌وه

گنجور گنجینه‌ی أسرار اله ، سلاله‌ی سادات علا ، ثمر شجره‌ی طوبای
آل طه ، خورشید فلك اصفیا ، محبوب انبیا ، مرغوب اولیا ، جوهر فرد
معدن حضرت سید طه ، قطب الاقطاب ، شیخ الشیوخ والشاب ، قدوة
المحققین و زبدة العارفين ، حضرت خواجه عبيدالله شمرینی (ادام الله نعمه
بقائه و جوده ، و لا حرمان من فیوضه و برکته ، مادامت الارض والسماء)
به اظهار عرض اخلاصمندی درویشانه ، و استفاضه فیوضات آزان آستان
راستان شاهانه ، چهره‌ی آرای جمال سیمای مدعی گردید ، در حالتیکه علاقه
ابنای زمان را گسسته ، و با خیال آن یوسف زندان ، چون پیر کنعان با دل
بریان و دیده‌ی گریان در کنج کلبه‌ی الاحزان خود نشسته ، غریق موج بی‌کران ،
و حریق نار جان‌گدازان ، از فراق قطب زمان و غوث دوران بودم ، گلدسته
چمن و داد و مرحمت ، نورسته گلشن اتحاد و محبت ، اعنی بیاض عبهر
عنبرین شمامه ، و سواد مشکبار مشکین ختامه ، که گویا شمیمی از عطر
و بوی روضه‌ی رضوان ، و نسیمی از روائج گلزار جنان داشت ، به سروقت
این ننگ درویشان ، به عنوان تسلی و رفع عزا نگاشته ، قلم معجز بیان شده
بود ، عز و ورود و شرف وصول بخشید •

این پیک نامور که رسید از دیار دوست
 آورد حرز جان ز خط مشکبار دوست
 خوش می دهد خبر ز جلال و جمال یار
 خوش میکند حکایت عز و وقار دوست
 جان دادمش به مژده و خجالت همیبرم
 زین نقد کم عیار که کردم نثار دوست

از ملاحظه حروف و معانی که هر یک ازان درج از لالی شاهوار
 معانی ، بلکه برجی از کواکب ثواقب اسرار نهانی بودند ، روشنی دیده
 نمین و تسلی خاطر غمین پیدا و از اقطار امطار ابر مکرمت که متضمن رشحات
 ماء الحیات آرام و سکوت بود ، گللهای شادی و بهجت از گلبن زمین
 افسرده خاطر محنت منزلت آغاز خضرت و نصرت ، و کآنه بهاری تازه و آب
 رفته به جوی باز آمد *

خار غمی که خاطر ما خسته کرده بود
 عیسی دمی خدا بفرستاد و برگرفت

از عدم شرفیابی حضور باهر النور که مقرون به معاذیر شرعیه و مجاذیر
 ملکیه بود ، پارهء عذر خواهی ، و از آنکه هرچه بر روی خالک است عاقبت
 اسمش از جریده هستی پالاست ، شمه انتباهی فرموده بودند * آری اگر
 بنیاد آباد همین کون و فساد محل وثوق و اعتبار نزد کبریائی (جل شأنه)
 وزن و قدری داشتی ، روح پر فتوح خورشید فلک اصطفاء معجز بیان
 (و ما ينطق عن الهوى) ، شهباز بلند پرواز آشیان (قاب قوسین أو أدنی) ،
 سرمه سائی (ما زاغ البصر و ما طغی) ، محرم اسرار (فأوحى الى عبده ما أوحى) ،
 پیراسته خلعت گرانهای (و لسوف يعطيك ربك فترضى) ، جوهر فرد معدن
 یکتا خواجه هردو سرا (محمد المصطفى عليه التحية والثناء) ، که خلاصه

موجودات و باعث تکوین مکونات اند از این دار فنا به عالم بقا با وجود مخیری دعوت نمیفرمودند ، و داغ فراق و حسرت را بر سینه جن و انس نمی نهادند .

باوجود این امثال بوالهوسان که غریق لجه عصیانیم ، چه یارا که دم از چون و چرا بزنیم ، و چگونه زبید که يك ذره از در مقاله و صورت آیه (یفعل الله ما یشاء) گردن نهیم (الحکم لله) .

و جواهر زواهر نصایحی که از کان غیبی و معدن لاریبی دلالتی داشتند ، تعویذ جان و مروحه جنان ساختیم . امیداست که همیشه کشتزار تشنه خاطر فاتر این ننگ درویشانرا به امطار توجهات باطنی که وظیفه مشارب پیران طریقه انیقه است سرسبز و شاداب فرمایند ، و ازان چشمه زلاله معرفت و محبت قطره از ماء الحیوان در کام همین تشنه لب بی مراد بریزانند و بچشانند ، که از بزرگان اندك طلبیدن دون همتی است . (صلی الله علی سیدنا محمد وآله خیر الوری ، والسلام علی من اتبع الهدی) (۸) .

امضاء

محمد بهاءالدین العثماني

(۸) ثمه‌یش نامه‌که‌ی شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزی‌نی که شیخ موحه‌مه‌د به‌هاؤودین به نامه‌که‌ی سه‌ره‌وه وه‌لامی داوه‌ته‌وه :

خدمت ذی برکت ، سرو جویبار عرفان و محبت ، و سدره برشده سمای ایقان و معرفت ، در صدف عالم ربانی ، گوهر گرانهای معدن اسرار نهانی ، محیی شریعت مبین ، پیرو سنن حضرت سید المرسلین ، علیه التحیه و علی آله اجمعین الی یوم الدین ، اعنی برگزیده سریر خلافت و زیبنده مسند عزت نیابت ، شیخ محمد الملقب ببهاءالدین ، ادام الله نعمته بقائه علی فرق الملة والمسلمین .

اولا بر نشر روائح فوائد بعضی اسرار به عنوان اداء فاتحه‌خوانی و اظهار اخلاصمندی زحمت می‌دهد . () (نمیداند از شدائد فراق آن سوخته تجلای سیمای محبت چه نویسم ، و از مرارت جان‌گذازی

هجران آن شهید غمزه و ناز محبوب حقیقت که سایه هما آسایش
سایبان امن ملت بود چه گویم .

هرچه گویم عشق ازان برتر بود
خود بیان این کند اظهر بود

همانا او گلی بود که از گلشن جنان به دنیا آمده از روی اشتیاق
رضوان برد ، و یا طائر همایون فرخنده قدسی بود که ازین تنگنای قفس
جسمانی به تنگ آمده ، عروج آشیان اصلی روحانی را میل فرموده به
محبوب حقیقی که فحوائی (و الیه المرجع والمصیر) اشارتی به آن دارد ،
پیوستند . (انا لله وانا الیه راجعون) .

(فحیداً) پیری چنان که با چنین عزت و وقار بر دلدار خود برود ،
و جوانی چنین پیرا به رهنمون و امامت ملت احمدی بعد از خود گذارد .
آری ، اگر نه آن بودی که وفات بزرگان دین به صورت صوری مایه
تخریب و فساد دین و دنیا و باعث فتور و قصور شریعت حضرت سید
المرسلین اند ، هیچ جای تأسف و الم نبودند ، چه رستن جوهر فروشان
ازین حجاب و قید جسمانی ، پیوستن به ذات بحت و اتصال به جان
جانی است . پس چه نعمتی ازین نعمت بالاتر ، و کدام شرف و منزلتی
ازین شریف تر و محبوب تر است که جان به وصال جانان رسیده ،
و دوست در خلوت خانه خاص خود (به) دوست خود راه یافته ، معنی
قرب و اتصال بهم رساند (فافوز فوزاً عظیماً) .

ترسم که یار با ما ناآشنا بماند
تا دامن قیامت این غم به ما بماند

اما به ملاحظه گرفتاری و بیچاره گئی واپس ماندگان حسیض عجز
و تقصیر ، که از ماء الحیوان محبت هنوز قطره نچشیده ، و از روح
و راحت باده معرفت باری پیمانه نپیموده ، و بیم است که بی وجود
آن مقربان بارگاه هویت درین دار فانی همچنان تشنه لب و ناکام با کمال
خجلت و انفعال از حضرت ذی الجلال شرمنده و سرافکنده به عرصه
عرصات درایند ، و به عذاب الیم درمانند . (فیا خجلتا علی ما عملنا ،
و یا حسرتا علی ما فرطنا . ربنا لاتؤآخذنا ان نسینا او اخطانا . ربنا
اتمم لنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدير . و صلی الله علی سیدنا
محمد سید المرسلین) .

جای تأسف و قابل اظهار فزع اکبرند ، و سبب اینکه طفرانویس ازل

شیخری شیخ موحه ممد بهائوددین

شیخ موحه ممد بهائوددین شاعیر و بنووسی چاک بووه . به لام ، به داخه وه به ره مه کانی نه وه ندیه ان نه ماونه ته وه . له په خشاندا نه وه دوو نامه یه ی پیشتیر پیشانم دان نمونه یه کی ئاشکران . له شیعریشدا پاش

در نشأة اولی رقم عدم و فنا بر جرائد وجود عموم عالم ملکوت و ناسوت و جبروت کشیده ، و ندای (کل شیء هالک الا وجهه) به گوش هوش عالم و عالمیان رسانیده اند ، و ابدی صفت ذات اواست جل و علا ، جز تمسک به عروة الوثقی شکر و ثبات و رضایت به فعل فاعل مختار جهت هر موجودات چاره و علاجی نه ، و برای امثال ما ضعیفان عاصی واجب است که انواع این گونه مصائب را نعمتی شکر ملاحظه نماییم که ایلام دوست اگرچه در صورت ظاهر با نیش است ، اما در معنی همه نوش باید تصور نمود . از قول خواجگان است (من لم یتلذذ بضرب مولاه ، فلیس بصادق فی دعواه) .

می تلخ است جور گل عذاران
که هرچندش خوری باشد گواران
هر آتش کان بیفروزد بت سیم
خلیلان را بود باغ براهیم

وبعد ، خاصه جهت زیارت ضریح جنت آسای آن مخزن اسرار نهانی که فی الواقع نمونه از روضه رضوانی ، و شمیمی از عطر و بوی گلزار جانی دارد ، و ادای رواسم فاتحه خوانی ، واجب بود به نفس خود در جناح عجله بیایم ، و اقتباسی از ان مشکاة عرفانی بنمایم ، اما به اعتبار این که حرکت امثال ما ننگ درویشان بی نشان را به خاک عثمانی خالی از ذکر و فکری نمیدانند ، ازین سعادت عظمی به صورت ظاهر محروم ماندم ، و دراین صورت معذورم نه مسئول (ان شاء الله تعالی) .

من بعد به استمداد همت پیران دین ، همت مسیحی به کار برده ، به احیای قلوب مرده دلان و نوازش زنده دلان پرداخته ، یک دقیقه تساهل نفرمایند . امید است که روز بروز امطار امطار فیوضات ربانی بر کشتزار خاطر آن یوسف پیر کنعانی در فیضان و جاری باشد (بمنه و احسانه) .

امضاء
عبدالله

ههول دایکی زور ته نه ائم سئ پارچه یه ده سگیر بوو • ئومئدم وایه
ئه وانه ی په خشان و شیعی ئه و ذاته یان لایه له وه زیاتر لای خو یان راگیری
نه که نه و بیخه نه پروو •

پارچه شیعی یه که م

تا به آن بالا دل ما آشنا گردیده است
رشته مهرش دلم را از جهان بریده است
دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده است
تن به رقص آمد ز شادی ، جان همی پرد ز شوق
گویا این شاه خوبان نام من پرسیده است
چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
چون به نام من زبان دلستان گردیده است
پای پیک یار من فرسود از رفتار من
این قدر عاشق به روی دیده اش مالیده است
رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
گویا آه و فغان و ناله ام بشنیده است
با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش است
از من مسکین عجب دارم که چون رنجیده است
شیوه مهر و وفا معدوم باشد (بوالبها)
گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده است

پارچه شیعی دوهم

از صفا و بهجت دوران کسی دل شاد نیست
غیر آن کو رسته از خود در جهان آزاد نیست

در نخستین گام ترك سر بیاید کرد زانك
صیدرا آزادگی از دام آن صیاد نیست

جلوه بنمای ای سر خیل خوبان تا شود
تازه آن عهدی که عهد لیلی اش در یاد نیست

روی زیبا ، قد رعنا ، چشم شهلای تو بس
حاجت عاشق به گل یا نرگس و شمشاد نیست

ای دل از من این نصیحت گوش کن گر صادقی
شیوه عشاق کویش شکوه از بیداد نیست

(بوالبها) گر زانکه خواهی کشف راز عشق را
از (سراج الدین) طلب چون وی کسی استاد نیست

کوه حلم و بحر عرفان شیخ عثمان آنکه شد
عرش رحمانی دلش زین خوبتر بنیاد پیست

پارچه شیعی سیهام

جلوه کنان ماه من صبح گر آید به بام
مهر ز شرم رخس روی نهد سوی شام

باد ترا ای صبا نقد دل و جان فدا
باری اگر آری از جانب یارم پیام

یار چنین نازنین ، مهر رخ و مه جبین
در همه آفاق نیست باد جهانش به کام
گل خوی خجلت بریخت سرو ز رفتار ماند
کرد چو شمشاد من سوی گلستان خرام
باد صبا میوزد از طرف کوی دوست
پس تو هم ای (بوالبها) رو ، همه تن شو مشام

یاری حاجی شیخ عبدالرحمان نبرلوه‌نای کورې شیخ عثمان سیراوردین

له‌دایک‌بوون و خویندنی شیخ عبدالرحمان نبرلوه‌فا

نهم ذاته له‌ناو چوار کورې ئیرشاد که‌ره‌ک‌ه‌ی شیخ عثمان سیرا جود دیندا
کورې دوو‌ه‌میان‌ه ، له و مرزی به‌هار ، له پینجی موحه‌پرې‌می ۱۲۵۳ ی
هیجره‌تدا له‌دایک‌بووه و دایکی و مه‌شهووره برازای مه‌ولانا بووه • مه‌لا
حامیدی کاتبی شیخی باوکی به‌بو‌نه‌ی له‌دایک‌بوونیه‌وه نهم پارچه شیعه‌ی
و‌تووه :

تعالی آن خداوندی که تصویر کمال او
برون از حیطه تحریر فکر است و خیال او

بود یک کاسه فردوس نعیم از خوان احساسش
بود یک پایه عرش اعظم از تخت جلال او

بهار عیش خرم پنجم ماه محرم بود
که از نو غنچه بشکفت از باغ نوال او

گل گلزار عثمانی ، نسیم باغ رضوانی
زهی آیین‌ه حسن خداوندی جمال او

چو نامش عبدالرحمان گشت شد این نکته معلوم
که هست از عین رحمت شخص قدوسی مثال او

ز سیمایش چو خور نور سعادت میشود لامع
 تو بر خیزو سلامت ختم کن یا رب مآل او
 به فکر اندر فرو رفتم ، شنیدم هاتفی گفتا
 « جمال باغ معنیها » ^(۱) پی تأریخ سال او

ئەم ذاته قورئان و وردە کتیبە سەرەتایی یەکانی بە منالی لە خانەقای
 خۆیاندا لە گەڵ شیخ موحەممەد بە هائوددینی برای لای مەلا مەحموودی
 دشی پی خویندوووە و عیلە کانیشی لای مەلا حامیدی کاتب و مەلا کانی تری
 خانەقا خویندوووە و تەریقەتیشی لە سەر دەستی باوکیا وەرگرتوووە و ئیجازە ی
 خەلافەتی لەووە وە دراوە تی . وەك لە مەیدانی تەریقەتدا بە وەسیەتی باوکی
 بووە بە مورشید لە مەلایەتیشدا پایە یەکی بەرزو بلندی بووە .

خیزان و منالی شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا

ئەم ذاته وەك زانراوە تەنها یەك ژنی هیناوە . ئەم ژنەیش (خاتو
 لە یلج) ی خوشکی كاك عەبدوللا و ئامۆزای ئەحمەد پرسی یە . لەم ژنە تاقە
 كورپاك و چەند كچی بووە ، كورپەكە ی شیخ تاجووددینە كە پاشان بووە بە
 شیخی طەریقەت و لە هەولێر نیشتەجی بووە و ، لە كچە کانیشی تەنها ناوی
 خاتو خورشیدیانم بوو دەرکەوتوووە كە شووی کردوووە بە مەلا صالحی کوری
 مەلا عوثماني کانی کەوایی .

سەفەرەکانی شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا

ئەم ذاته وەك هەریەك لە گەورە پیاوانی وەك خۆی گەلج سەفەری
 کردوووە و ئیمەیش لێرەدا باسی دوو لەو سەفەرەکانی ئەکەین چونکە بەهۆی
 مەبەست لێ یانەووە لە سەفەرەکانی تری بایەخدارترن .

(۱) بە حیسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۳ .

سەفەری یەكەم لە ساڵی ۱۲۷۱دا بۆ سنە لەسەر داوای زانایان و گەورە
 پیاوانی ئەو شارە بۆ لای ئەمانوللا خانى والى كه مەشهور بوو بە غولام
 شا خان بۆ ئامۆژگارى كردن و پەشیمان كردنەوهى لەو نیازەى لە كەللەیا
 بوو كه بانگ كردنى خەلكى شارەكه بوو بۆ بوون بە شیعه •

ئەمانوللا خان وىستوو بە حاجى كەرىم خان ناویكى موحتهیدی شیعه
 لە هەمەدانەوه یینى بۆ سنە و خەلكى شارەكه بانگ كا لەسەر دەستى ئەودا
 بین بە شیعه • خەلكەكەش ئەمەیان بەلاو قورس و ناپەسەند ئەبن و پەنا
 ئەبەنە بەر شیخ عوتمان سیراجوددین چارەیهکیان بۆ بدۆزیتەوه • ئەویش
 شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا و حاجى مەلا ئەحمەدى تۆدشەیی و سەید
 عەبدولرحیمی مەولەوی و گەلێ مەلای گەورەى تر ئەتیرى بۆ سنە بۆ لای
 ئەمانوللا خان • ئەمانە كه ئەگەنە بەرمەوه قەرەبالەىكى گەورە لە مەلاو پیاو
 ماقوول و بازرگان و كاسبكارى سنە تا دوو سەعاتە رێ بەپیرانەوه دین و بە
 قەدر و حورمەتەوه ئەیانەنە ناو شار ، بەلام كه چاویان بە ئەمانوللا خان
 ئەكەوئى لەگەلى ناگەنە ئەنجام و ئەو لە ئارەزووى خۆى دەس هەلناگرئى •
 لەگەل ئەوەیشدا ئاواتەكەى ھەر بۆ ناچیتەسەر و ئیرادەى خوا وائەبن
 موحتهیدە هەمەدانى یەكه بۆى رێك ناكەوئى ییتە سنە و ئەمیش كەسیكى
 ئەوتۆى دەس ناكەوئى یارمەتییى بدا بۆ هینانەدییى نیازەكەى و عومرى
 ئەمانەتیش مۆلەتى نادا ئەمرئى ••

سەفەرى دووھەمى ئەو یەكه كوردستانی بەجێهێشتوو و بەیەكجاری
 چوو بەغدا •

پێشتر گێرامانەوه كه شیخ عوتمان سیراجوددین وەسیەتى كەردوو و
 وەسیەت نامەكەیشمان نووسی یەوه كه پاش وەفاتی خۆى شیخ موحەممەد
 بەھاووددین و شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا پێكهوه ئیرشاد و رێنموونیى

موسولمانان بکهن بۆ پئی شریعت و طریقهت • به پئی ئەم وەسیه ته شیخ
 عەبدولرحمان ئەبولوفا له سەرەتادا تا چەند مانگی له خزمەتی کاکیا
 ئەمینیتەوه • پاشان به هۆی ئەوهوه که هەندێ قسە ی له چەند کەسیکه وه
 بهرگۆی ئەکهوێتهوه گوايه ئەیهوێ مونا فەسه و بهر بهر کاتی کاکي بکا له
 ئیرشاد داو ، له بهر ئەوه که شتی وای له دلدا نه بوو و نه شی و یستوو دلی کاکي
 گەردی لی بنیشی ، خانوویهك له دێی (گولپ) دروست ئەکا بۆ خوێ و
 ئەگوێزێتهوه بۆ ئەوێ • بهلام لهوێش نامینیتەوه و پاش چەند مانگی
 گولپیش به جێ دێلی و له گەل شیخ موحه مەدی قەرە داغی و مەلا فەتحوللا^(۲)
 ناویکدا بهرو بهغدا ئەکهوێته پئی و بهیه گجاری لهوێ له باره گای حەرزه تی
 غه وندا سه قامگیر ئەبن • پاش دامه زرائیشی له بهغدا خیزانه کیشی ئەهینن
 بۆ لای خوێ و ، ئەنجا لهوێوه ئەچن بۆ سه فەری حەج و^(۳) زیاره تی مه دینه ی
 مونه ووه ریش ئەکا و لهوێوه ئەکهوێتهوه بۆ بهغدا و ئیتر دەست ئەکا به
 طاعت و عیادهت و پئی نموونی کردنی موسولمانان و خەلکیکی زۆری لی
 خپ ئەیتە و موته نانهت والیی بهغدا چەند جار چوو بۆ زیاره تی و ، ئەگەر مەرگ
 مۆله تی بدایه پئی و شویتیکی گه و ره ی له بهغدا دهسگیر ئەبوو خزمه تیکی
 زۆری موسولمانانی ئەکرد •

(۲) وایزانم ئەم مەلا فەتحوللایه مەلا فەتحوللا ی پێژاوی به که ئیجازه ی
 مه لایه تی لای مه وله وی وەرگرتوو و یه کیك بووه له مه نسووبه کانی
 خانه دانی شیخ عثمان سیراجوددین •

(۳) به بۆچوونی من شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا ، زیاد لهوه که یستوو یه تی
 واجبی حەج به جێ بهینن ، و یستوویشیه له حیجاز چاوی به هەندێ
 له گه و ره پیاوانی هیندستان بکهوێ و له پێگای ئەوانه وه بپوا بۆ ئەوێ
 بۆ ئیرشاد ، چونکه له ژبانی باوکیشیدا ئەم ئاره زوو ی له دلدا بووه و
 باوکی پئی نه داوه • ئیتر نازانم ئەم چاوپن کهوتنه ی بۆ پئی کهوتوو له م
 سه فەرهیدا یانه •

کۆچی دوايی حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا

حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا پاش گەڕانەوێ لە سەفەری
حەج بۆ بەغدا ، بە ماوەیەکی کەم ، نەخۆش ئەکەوێ و لە ساڵی ١٢٨٥ی
هijری تەمەن کۆچی دوايی ئەکا و لە قەبرستانی غەزالی ئەتێژێ ، بەلام پاشان
گوێزراوەتەو (٤) بۆ قەبرستانی حەزرەتی غەوث و لەبەری پۆژاواوە
بەجۆری کە قەبر ئەکەوتوووە پێش دەمیەو ، ئەتێژێ • لای پۆژاواوە
قەبرە کەشیەو قەبری مەلایە حیاوە مەزوری و شیخ هیدایەتی هەولیری یە کە
یەکیەک بوو لە خەلیفەکانی مەولانا • قەبری شیخ رەزای تالەبانیش لە
نزیکی قەبری حاجی شیخ عەبدولرحمانەوێ •

نامە یەکی حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا

بۆ موحمەد پاشای جاف

ئەگێڕنەو کە حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا هەورامانی
بەجێ هێشتوو و چوو بۆ بەغدا ، بە پێی گەرمیانا رۆشتوو • گواوە

(٤) وەکوو بیستوووە حاجی شیخ عەبدولرحمان وەسیەتی کردوو کە لە
قەبرستانەکی پال ئارامکای حەزرەتی غەوثدا بنێژێ ، بەلام پاش
کۆچی دوايی کردنی وەسیەتەکی جێبەجێ نەکراوە و لە قەبرستانی
غەزالیدا نێژراوە . مەشهوورە شەو حەزرەتی غەوث دێتە خەوی نەقیبی
ئەو سەردەمەو فەرمانی ئەدات کە تابووتی جەنازەکی حاجی شیخ
عەبدولرحمان بگوێزێتەو بۆ قەبرستانی لای ئارامکای خۆی . نەقیب
کە خەبەری ئەبێتەو گۆی بە خەوێ کە ناداو ئەنویستەو . دیسانەو
حەزرەتی غەوث دێتەو خەوی و هەر بەم جۆرە تا سێ جار . لە جاری
سێهەما حەزرەتی غەوث زۆر بەسامەو دێتە خەوی و عاساکە لێ
پاست ئەکاتەو هەرشە لێ ئەکا . ئەمجارەیان نەقیب زۆر بەترسەو
خەبەری ئەبێتەو و بریاری گواستەوێ تابووتە کە ئەداو بۆ سەبەینێ
دەری ئەهێنن و لە قەبرستانی لای ئارامکاکە حەزرەتی غەوثدا ئەنێژنەو .

نه‌بوو له پری لابداته مالی موحه‌مه‌د پاشای جاف ، به‌لام لای نه‌داوه .
 موحه‌مه‌د پاشایش به‌رگوئی که‌وتووو یا خوی خه‌یالی کردووو که‌وا حاجی
 شیخ عه‌بدولپ‌حمان به‌ دل عاجزی‌یه‌وه له هه‌ورامان هه‌لکه‌نراوه ، له‌به‌ر‌نه‌وه
 نامه‌ی بۆ نووسیوه و ناردوو به‌شوینیا پروا بۆ مالی نه‌و . حاجی شیخ
 عه‌بدولپ‌حمانیش عوزری هیناوه‌ته‌وه که‌ ریگاکه‌م وانه‌بوو بتوانم لابده‌م و
 له‌به‌ر عاجزی‌یش هه‌ورامانم به‌ج‌نه‌ه‌یشتوووه ، نامه‌که‌ی به‌مه‌لا فه‌تحو‌لل‌ادا
 نه‌تیرئ بۆ پاشاو تیا نه‌نووسی بۆی که‌ نه‌وی پاسپاردووو هه‌موو شتیکی
 بۆ پروون‌بکاته‌وه : نه‌مه‌یش نه‌و نامه‌یه :

آنچه از من گم شده گر از سلیمان گم شدی
 بر سلیمان هم پری هم اهرمن بگریستی

(اللهم اجعلنی من اولیائك الذین اذا أصابتهم مصیبة قالوا انا لله وانا
 الیه راجعون) . قرن‌ی‌است که‌ چنین رخنه‌ در اسلام نیفتاده ، و مدتی‌است
 که‌ گردش روزگار گل‌های داغ‌را به‌ این رنگینی بر دل‌های فراغ تنه‌اده ،
 و دست بیداد ستم‌را به‌ این گونه‌ تظلم به‌ این زودی‌ها بر اهل عالم
 نگشانده‌است :

یا رب بنای عالم ازین پس خراب باد
 افلاک‌را درنگ و زمین‌را شتاب باد

حق سبحانه چنانچه به‌ حسب ظاهر شخصی مقدس حضرت ایشان‌را
 قدس سره از نظر ما بی‌بصیرتان دور و مستور ساخته ، مارا از فیوض روح
 پرفتوح حضرتش نور الله ضریحه محروم و مهجور نسازد (انه علی کل شیء
 قدیر) .

مکتوب سرکار امیر از منزل (تيله‌کو) عبورکرده به‌ فقیر رسید ،

و اگر موانع قدریه نمیبود بی‌اظهار آن طرف خود شرف ملاقات را رغبت
مینمود •

جناب فضائل مآب کمالات اکتساب ملا فتح‌الله سفارش کرده میخواستیم
که از طرف فقیر سفیر خدمت شود ، و بدلا غنی از هر مقوله حکایت نماید ،
و چنانکه باید دریچه روایات صحیحه را بگشاید تا خاطر شریف از تفسر
حرکت فقیر آسوده گردد و خیالت به تردد از تأمل در سفرم آلوده نگردد •

من نه به اختیار خود میروم از قنای او
او به کمند غنبرین میکشدم کشان کشان

حال جناب طریقت مآب شیخ محمدرضا در هر باب وکیل ساخته که مطالب
به تفصیل معروض نماید • سعادت مقرون و دولت روز افزون باد •
والسلام •

عبدالرحمن

به شیکی دیوانی شیعی حاجی شیخ عبدالرحمان نه‌بولوه‌فا

حاجی شیخ عبدالرحمان نه‌دییکی ناسک و شاعیریکی پایه بلندی
چهرخی خوی بووه • دیوانیکی شیعی به فارسی هیه ، بیستوومه لای
کورپه‌کانی شیخ صادقی برازیه‌تی که جاران له دئی (گولپ) دائه‌نیشن •
به‌شیکیشی له که شکوله‌کی حاجی مه‌حمودی یارو‌یس له دئی (تسپی
سفا) ی‌شاره‌زوورو به‌شیکی‌کی له که شکوله‌کی مه‌حمود پاشای جافدا
نوو‌سراوده‌توه که ئیستا له کتیبخانه‌کی خوالی‌خوش‌بوو حه‌سن به‌گی
عه‌لی به‌گی کورپه‌زایدایه‌تی • ه‌روا سه‌یید طاهیری هاشیمی ده‌وله‌تاوایش

بۆی نووسیپووم که لای ئه‌ویش هه‌یه ، به‌لام بارو دۆخی پۆژگار مه‌یدانی
 نه‌دا وینه‌یه‌کیم بۆ بنێری. من خۆم گه‌لیکیم ده‌سگیر بووبوو، به‌لام ئه‌ویش
 له بارو کۆچدا له شوێنیکه‌وه بۆ شوێنێکی که به‌شیکی فه‌وتا . ئێستا ئه‌و
 ئه‌ندازه‌یه‌ی له به‌رده‌ستمايه لێره‌دا ئه‌ینووسمه‌وه‌و به‌هه‌یوام ئه‌گه‌ر له
 هه‌لیکی ترا ئه‌وی که‌یشیم ده‌س که‌وت هه‌مووی به‌جاری بڵاوبکه‌مه‌وه^(٥). سه‌د
 چه‌یفه‌و داخ که شیعری کوردییان ده‌سگیر نه‌بوه ، جا نازانم به‌ کوردی
 شیعری نه‌وتوووه ، یا وتووێه‌تی و ده‌ستی ئێمه نه‌که‌وتوووه .

وا له سه‌ره‌تای ئهم به‌شه‌ی دیوانه‌که‌یدا ئهم پرسیارو وه‌لامه به‌ شیعره
 ئه‌نووسینه‌وه که له‌تیوان ئه‌وو شیخ موحه‌مه‌د به‌ائوددینی کاکیا پوو‌ی‌داوه:

پرسیاری حاجی شیخ عه‌بدوله‌حمان ئه‌بوله‌فا

سعادت خلعت خاص است بر بالای درویشان
 زهی خلعت ، زهی کسوت ، زهی کالای درویشان
 به‌جز اندر متاع اتباع حضرت خاتم
 نشد مصروف نقد همت مولای درویشان
 عجب بی‌نقش و بی‌رنگند ، خوش خوی و خوش آهنگند
 تو گویی در بشر شد جلوه‌گر مولای درویشان
 از آن ترسم اگر گوید به‌جای نازک انجامد
 که از درک است بیرون رتبه‌ء اعلا‌ی درویشان

(٥) له کاتی له‌چاپدانا بۆم پێکه‌وت ئهم ئه‌ندازه شیعرا‌نه‌ی لێره‌دا
 بڵاوکراوه‌ته‌وه ، له‌گه‌ڵ نوسخه‌ی دۆسته‌و‌یستم شیخ ئه‌مینی
 نه‌قشه‌ندی به‌راوردو هه‌له‌کانی له‌ پوو‌ی‌ ئه‌و نوسخه‌یه‌ پاست‌بکه‌مه‌وه.

(وفا) از (بوالبها) پرس ، این حدیث فاذك او داند
عبارت از چه باشد طرء لیلاى درویشان

وہلامى شېخ موحمممد بهائوددين

بود مرآت وحدت جبههء اجلاى درویشان
بود رمز از يکى همچون الف بالای درویشان
زمین ساکن ز عکس قومه پر نور ایشان است
فلک برپا بود از همت والای درویشان
کمال قدرشان از عرش بالاتر بود ، اما
نگنجد در عبارت رتبهء اعلاى درویشان
بساط دهر گویى باغ جنت گشته از بهجت
چنان پر گشته است از نعمت والای درویشان
به نزد (بوالبها) هست از تجلیهای آثارش
عبارت جعد و زلف طرء لیلاى درویشان
(وفا) گفتی عبارت از چه باشد طرء لیلی
ز من بشنو که هستم چاکر و لالای درویشان

همه شئو به شئو قه سیدانه ی دیوانه کهی که ده سگیرمان بوون :

بسم الله الرحمن الرحيم

- ۱ -

(۱)

نمیدانم چه افتاد این دل شوریده مارا
جنون او تفاوت می نلاند شهر و صحرا را

بسی محنت کشید این دل ز حق خدمتش روزی
کنم اورا فدا مه طلعت خورشید سیما را

اگر يك ره ملامت گر رخ نیکوی تو بیند
روا دارد به حسن یوسف آن عشق زلیخارا
بیخشد مردهء صد ساله را جان شربت لعلت
چ خوش احیا نمودی جان من نام مسیحارا
(وفا) از پرتو آن خوی و روی آتشین باشد
که دل چون شعله غرق سوختن خواهد سراپارا

(۲)

برده چشم نیم مستت آنچنان از جا مرا
می تراود همچو مینا می ز هر اعضا مرا
همچو ماهی گرچه در بحر سکوت غرق لیک
طوطی آسا نام جانان میکند گویا مرا
پیش ازین من ناصحا هم طرز و طوری داشتم
حسن بالا دست او کرد این چنین رسوا مرا
در بیابان جنون با هر خسی خوش الفتی است
زآنکه بویی بر دماغ آید ازین صحرا مرا
باغبان بهر خدا روزی دو با من صبر کن
چون (وفا) باشد به هر گل الفتی تنها مرا

(۳)

کرده رسوا شور اشك چشم خون پالا مرا
برده چون خاشاك از جا سيل اين دريا مرا
جزو جزوم را جدا با تست ديگر نسبتى
همچونى آواز ازان آيد ز هر اعضا مرا
همچو زلف سنبلت با عين جمعيت گرفت
در شب هجران پریشانى ز سر تا پا مرا
از گل زخم دل شوریده چندان خون چكيد
گلستانى گشت خرم دامن صحرا مرا
وحشت از شهرم ز شور بانگ طفلان نيست ليك
بى سكونم سر به صحرا داده اين سودا مرا

(۴)

در غزل طرز خوش آيين ياد مى آيد مرا
قصهء فرهاد و شيرين ياد مى آيد مرا
طره را ديدم پریشان بر بناگوشش كجا
بعد از اين ريحان و نسرین ياد مى آيد مرا
برگ گل در گلستان بينم دلم خون ميشود
كان حناى پاى رنگين ياد مى آيد مرا
در شب يلدای هجران چون پریشان دل شوم
پيچ و تاب زلف پر چين ياد مى آيد مرا

جلوهء سرو چمان را چون بینم در چمن
 آن خرام ناز و تمکین یاد می آید مرا
 چون صراحی را همی گیرم به بزم می کشان
 گردن صاف بلورین یاد می آید مرا
 گریهء چشم (وفا) را در فراق روی یار
 چون بینم ماه و پروین یاد می آید مرا

(۵)

حسن روی خوش قدان تا کرد سودائی مرا
 ماهی آسا ساخت سیل اشک دریائی مرا
 بی سکون از عشق این شهری غزالان گشتم
 دل ز فرط بی قراری کرد صحرائی مرا
 آن چنان با بی قراری خاطرم الفت گرفت
 ناشکیم وحشت افزاید شکییائی مرا
 من به صحرا آشنا ؛ با شهر ازان بیگانه ام
 حسن بی همتا شیرین کرده تنهائی مرا
 ره نورد و کوچه کردم در به در از بوی تو
 چون (وفا) خوش مینماید نام هر جائی مرا

(۶)

اشکبارم ، بی قرارم ، هر کجا یابی مرا
 گشته بی تابی انیس وقت بی خوابی مرا

بی‌ثباتم در کنار خویشتن پرورده‌است
 گویی از طفلی به جای دایه بی‌تابی مرا
 یوسف مصر وفایم ، من عجب نبود اگر
 در چه هجران فگند این چرخ دولابی مرا
 خون از انتم بر لب آمد در سخن گفتن ز دل
 شد مصور شکل آن لبهای عنابی مرا
 ناز پرورد غم و دردم بین کز خار و خس
 در فگنده بستر و بالین سنجابی مرا
 کوچه‌گرد و دربه‌در سودای عشقت کرده‌است
 چون گدای هرزه‌را ای شوخ هر بابی مرا
 چون (وفا) از دولت خواری مرا خوش عزتی‌است
 کنج گلخن ساختند ایوان و مهتابی مرا

(۷)

کلیم آسا چو افگندی عصای خودنمایی‌را
 فرو برد آن عصا یکسر حبال آشنایی‌را
 پس از چندین وفا این بی‌وفایی کی روا باشد
 یقین دارم که نپسندد خدا این بی‌وفایی‌را
 چو دانستی نداری طاقت غوغای مشتاقان
 نبایستی در افگندن بساط دلربایی‌را
 مرا در خاطر افتاده‌است کز مهر تو رخ تابم
 که جورث کرد شیرین تلخیء درد جدایی‌را

(وفا) رسم وفا با بی وفایان تا به کی زین پس
بیاموزیم روزی چند طرز بی وفایی را

(۸)

بنده طرز نگاه نازنینانیم ما
بسته تار کمند زلف خوبانیم ما
می نخواهد زخم تار جان به آهنگ سرود
هردم از مضراب مژگان ناله سنجانیم ما
صورت احوال مارا حاجت تحریر نیست
چون سر زلفت سیه روز و پریشانیم ما
دل دمی صد بار از جا رفتش بی وجه نیست
خسته و مجروح کاوشهای مژگانیم ما
هر شب از سوز تب و تاب فراق چون (وفا)
شمعوش تا صبحدم سوزان و گریانیم ما

(۹)

ازان شد جعد گیسویت کمند گردن دلها
براسایند تا دلها ز بیم بعد منزلها
سزای مصلحت بینان نبود این آتش عشقت
زدند این قرعه دولت ازل بر نام غافلها
ز بیم موج و گرداب و شب تاریک عاشق را
چه باک از پرتو رویت برافروزد مشاعلها

فرو رفتیم در دریای ناپیدا کرانی ما
 کسی کو غرقه شد در وی ندارد میل ساحلها
 شگفت از کارهای محتسب دارم چرا امشب
 به ساز عشق بازی کرده گرم آهنگ محفلها
 عجب در «من یزید» عشق عاشق از چه رو گفته است :
 « که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلا »
 (وفا) عین صفای می شده است و باز میگوید
 « الا یا ایها الساقی أدر کأسا و ناولها »

- ب -

(۱۰)

فلك بنهاده بازم تازه داغی بر جگر امشب
 دهم داد و فغان و آه و داد بی اثر امشب
 ز جان سیرم به درد هجر یار و تشنه مرگم
 اجل يك دم فراغت ده مرا زین درد سر امشب
 چنین از دل جرس و ش فاله جان سوز می آید
 مگر کرده است دلبر باز آهنگ سفر امشب
 سرود بزم ما آه و فغان بی اثر باشد
 به جای مجرم عود است دود بی شرر امشب
 به فردا داده جانان مر وفارا وعده وصلش
 ولیك از طالع بد می نخواهد شد سحر امشب

(۱۱)

اسیر حلقهء زنجیر کوی فرقتم امشب
عزیز تخت دارالملک مصر غربتم امشب
به یاد لطف روی و غنچهء تنگ دهان تو
نشسته تا کمر در گل ز اشک حسرتم امشب
به جان و دل غمش هر لحظه سودای دگر دارد
گرامت خورده جنس متاع الفتم امشب
چو آید در خیال ایام وصل از فرط محرومی
به خود درمانده مانند نگاه حیرتم امشب
ز دستان زلیخای فلک چون ماه کنعانی
(وفا) من هم گریبان چاک دست تهمت امشب

— ت —

(۱۲)

دیده سوی غیر روی دوست بگشودن خطاست
جز خیالش ره به دل دادن کمال ابتلاست
آبیاری ریاض جان به آگاهی شود
باز برگ باغ دل نسیان یاد ماسوی است
درس وحشت راز هستی میدهد وضع حباب
ساز اسباب بقایش غوطه در بحر فناست
جامهء جان بی وصال قامت دلجوی تو
بر تن چون کاه جانا کوه اندوه و بلاست

بیخودی در عالم آغوش ^(۶) وصلت ره دهد
 کاه از خود رفتنش پیک وصال کهر باست
 سوی حق در خاکساری میتوان ره یافتن
 نیستی در شهر ما تحصیل نقد مدعاست
 بادبان کشتیء جان صحبت اهل دل است
 ذکر حق مر بحر هستی را به جای ناخداست
 چاک دل را رشتهء مریم رفو نتوان نمود
 مرهم داغ (وفا) موقوف وصل (بوالبها) است

(۱۳)

بازم از نو ^(۷) ای حریفان شور دیگر در سراست
 سینه ام گویی ز سوز آتش دل مجمر است
 در خیال ابروی همچون هلال مهوشم
 دامن و جیبم ز اشك دیدگان پر اختراست
 اینکه بر پای خیال یار بارم روز و شب
 اشك پندارند مردم ، لیک لعل و گوهر است
 بر گلستان وفا باد صبا گر بگذرد
 بر قدمش کوه و صحرا پر ز مشك از فراست
 فضل امید وفای دوست در باغ امل
 گرچه خوش قامت بود اما نهال بی بر است
 نیست موزون نسبت قدش به شمشاد چمن
 عاشقان را زهت خاطر جمال دلبر است

(۷) امشب - ن .

(۶) از عالم اندر بزم - ن .

نیست مارا ای حریفان میل با سرو و چمن
آری آری سرو ناز باغ جان سیمین براست

طرهء سنبل پریشان در گلستان از صبا
درهم و پیچیده هم چون پیچ و تاب خاطراست

ایکه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
سنبل زلفش پریشان بر رخ چون آذراست

بانگ قمری ، نالهء بلبل تو گویی در چمن
فرهء دیوانگان کوی شیخ اکبراست

شیخ عثمان کوه تمکین ، محرم اسرار حق
آنکه گردون ولایت را چو مهر انوراست

وهم کی بر کنگر کاخ کمالش میرسد
زانکه اول پایه اش از کاخ کیوان بر تراست

شاه اورنگ بقا ، قیوم عالم آنکه او
خاندان خواجهء مشکل گشارا زیوراست

ماه برج مکرمت ، خورشید اوج معرفت
وارث عثمان هفتان ، نایب پیغمبراست

جامع علم لدنی ، ناشر احکام دین
شمع جمع اهل ملت ، راهدان و رهبراست

شیعه و سنی به عهدش متفق با یکدیگر
جمله میگویند عثمان را شرف بر حیدراست

گر به سلك خاكروبان منسلک گردد (وفا)^(۸)
 عار و ننگش ز افسر خاقان و تاج قیصر است
 بختیارا آن شهنشاهی تو در ملك وجود
 چون قضا امر تو فرمان قدر را مظهر است^(۹)
 شهریار کشور عدلی تو ، این مسکین زار
 زاستافت دادخواه از ظلم نفس کافر است
 بندهء چون من ز لطف چون تو شاه دادگر
 گر ز بیداد و ستم یابد نجاتی در خور است
 تا ز خورشید عطای حق بود روشن جهان
 تا ز ابر مكرمت صحن چمن سبز و تراست
 باد خورشید وجود و ابر جودت پایدار
 این دعا آسایش اهل جهان را مصدر است

(۱۴)

بازم امشب ای حریفان شور دیگر در سراسر
 در دماغم بوی عود آید مگر دل مجمر است
 در سرم سودای آن قامت قیامت جوش زد
 در دماغم این چنین سودا و شور محشر است
 ایكه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
 سنبل زلف پریشان بر رخ چون آذر است
 گوشواره عقد پروین و بناگوشش شفق
 ای عجب در روز روشن را درخشان اختر است

(۸) شد بو الوفا - ن . (۹) مضمراست - ن .

چیست تدبیر ای رفیقان یار ناپروای من
 شمع هر جمع و ولی پروانه بی بال و پراست
 خار ناهموار در گلزار و بلبل بر کنار
 این عجب تر دیدهء امید عاشق بر دراست
 کارهای بازگون است ای (وفا) اندر جهان
 بیش در کم ، عیش در غم ، نوش در سم مضمر است

(۱۵)

ابروی تو محراب دل اهل نیازاست
 پیشانیت ای مهر جبین مهر نمازاست (۱۰)
 عقل از سر (۱۱) سودات به جان آمد و دل (۱۲) نیز
 جان ز (۱۳) آتش هجران تو در سوز و گدازاست
 چون خار به جز شعله خریدار ندارم (۱۴)
 این هم اثر گرمی آن عشوه و نازاست
 در ملك جفا والی درد و الم من
 اندوه و غم و غصه مرا محرم رازاست
 آشفته و سودازده در کوه (۱۵) و بیابان
 (القصه) که کار من دیوانه به سازاست
 پرسیدم از آشفته گئی زلفش و گفتا
 کوتاه کن این قصه سر رشته درازاست (۱۶)

-
(۱۰) نیازاست - ن .	(۱۱) دل از کف - ن .
(۱۲) جان - ن .	(۱۳) تن در - ن .
(۱۴) ندیدم - ن .	(۱۵) شهر - ن .
(۱۶) که سر رشتهء رازاست - ن .	

فریاد ز بیداد بتان رسم وفا نیست
زین (۱۷) طول شکایت غرضم عرض نیاز است

(۱۶)

عمریست که دل را سر زلف تو مقام است
دیریست که بی دانه چنین بستهء دام است
بی دوست گشایش نبود در چمن دهر
جان بی رخ جانانه به عشاق حرام است
دل دست ز دامان جنون باز ندارد
دیوانه ز ناکامی خود طرفه به کام است
بی شربت وصل تو رود زندگی از دست
باز آی که کار من بیمار تمام است
پابست (وفا) نیست دل غم زده جانا
از دانهء خال تو در افتادهء دام است

(۱۷)

بازم دل سودازده اندر هیجان است
آتشکدهء سینه ز نو شعله زان است
در بادیهء هجر تو همواره جرس و ش
در دل هوس ناله و فریاد و فغان است
ره سوی غمت داد تمنای وصال
سودی که ز سودای تو کردیم زیان است

گاهی رسدم پیک تو از سوزن مژگان
پیوسته نگه دوخته بر ره نگران است
ضعف از غم آلام فراق تو به حدی است
پیوسته دل خسته (وفا) در غثیا است

(۱۸)

ز دست غصه چه گویم که حال دل چونا است
مثال مردم چشمم نشسته در خونا است
نبود طالب لیلی به جز که مجنونی
ترا که بسته به هر تاری صد چو مجنون است
چو تیر عشق تو جا کرده است در جگرم
عجب مدار سرشکم اگر جگر گونا است
مپرس محتسب از حالت من و بگذر
خمار من که ز تاثیر خمر گلگون است
ز اشتیاق تو خون دلم ز دیده رود
بلی ز سر رود آن می ز ساغر افزون است
به هیچ رام نگردد دل رمیده من
برو به کار خود ای واعظ این چه افسون است
مزن ز روی جفا طعنه بر (وفا) زاهد
چو چنگ ناله دل ز اختیار بیرون است

(۱۹)

ای شهسوار حسن دل و جان فدای تست
آفاق جمله زیر سم باد پای تست
چیزی سر عنان سمندت کشیده دار
آهسته رو ، هزار دل اندر قفای تست
يك جلوه نمودی و دل بردی دیگرک (۱۸)
بخرام نیز جان عزیزم برای (۱۹) تست
دل مرغ پر شکسته سودای عشق تو
جان صید پای بسته مهر و وفای تست
عشق تو با وجود من افتاد سازگار
کو در ازل سرشته آب و هوای تست
جانا (وفا) ز راه وفای تو خاك شد
اما هنوز در طلب يك لقای تست

(۲۰)

از فراق تو چنان دیده خون بار گریست
که دل سنگ به حال دل من زار گریست
اشك سرخ شفق از دامن گردون بچکید
بر سیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ بیالین آمد
تا سحر بهر من خسته بیمار گریست

(۱۹) فدای - ن .

(۱۸) بردیم بناز - ن .

بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشك لب دید ، دلش خون شد و بسیار گریست

عقد دندان تو در خاطر زارم بگذشت
دیده من همه شب گوهر شهوار گریست

تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه بر خنده سو فار گریست

خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است به هر گوشه که یکبار گریست

(۲۱)

حسرتا فریاد و آه و ناله را تأثیر نیست
آه کاب دیده ما بیدلان دل گیر نیست

نه همین دل مبتلا گشته است در دام بلا
کیست کو پابند آن گیسوی چون زنجیر نیست

درخور درد دل ما نیست قانون شفا
چون علم زد شعله دیگر قابل تدبیر نیست

مهلتی ای باغبان کامد بهار و گل رسید
کشتن ما بلبلان را آفت از تاخیر نیست

آنکه می رسید از بی تابی ما چون (وفا)
حالتی داریم جانا درخور تقریر نیست

(۲۲)

با حریفان سخنی دوش ز هجران میرفت
اشک خون از مژه چون جوی ز دامان میرفت
رفت ازان نو گل خندان به اشارت سخنی
اشکم از دیده گریان چو بهاران میرفت
جمعی آشفته بدیدم ز میانشان سخنی
از سر زلف خم اندر خم جانان میرفت *
شام گیسوی ترا دید مگر باد صبا
که سحر بی خبر از خویش پریشان میرفت
سخت جان تو (وفا) در دم جان سوز وداع
چون نمردی عجا کز بر تو جان میرفت

— د —

(۲۳)

به غیر دام محبت دلم اسیر مباد
به غیر آب مودت گلم خمیر مباد
مباد غیر می عشق در پیاله من
به غیر آه و فغان همدم صغیر مباد
به مهر مهر نشان باد حقه دل من
به جز هوای بتان هیچ در ضمیر مباد
عجب خوش است مذاقم ز ذوق محنت عشق
مریض عشق آلهی دواپذیر مباد

فلک چو دید به کف تیغ کین او گفتا
 به خون فاحق کس این چنین دلیر مباد
 اگر نشستن قصر آرزو کند خسرو
 به جوی عشق جز از خون به جای شیر مباد
 دل (وفا) اگر از جور یار شکوه کند
 به فیض صیقلی عشق مستتیر مباد

(۲۴)

زان روز که شور توام ای مه به سر افتاد
 هوش و خرد و صبر و قرارم به در افتاد
 چون باد صبا بوی ازان نافهء مشکین
 آورد بسی خون عزیزان هدر افتاد
 تا دل به خیال خط و خال تو سپردم
 عقل و دل و دین و ورعم در بدر افتاد
 چون چشم سیاه و لب میگون تو دیدم
 خوبان جهانم همگی از نظر افتاد
 حور و پری این شیوه ندارند که اول
 این قرعه و اقبال به نام بشر افتاد
 سرو سهی از رشک قدت ماند ز رفتار
 از حسرت آن روی کلف در قمر افتاد
 دانست (وفا) دادن جان سود ندارد
 جان دید چو در کوی تو بر یکدیگر افتاد

(۲۵)

دل آهنگ حریم کوی آن گل پیرهن دارد
بلی پیوسته بلبل میل دل سوی چمن دارد
توان فهمید بر دل باز شست تازه پر خورده
ازین خوفابهء خوش کز گلی زخم کهن دارد
شکنج و پیچ و تاب چین ز عقد زلف مشکینش
به هر تاری دوصد تا تار و صد مشک ختن دارد
ز درد بی وفاییها (وفا) آسوده نتوان شد
که بیم از اضطراب دل ز خوبان در کفن دارد

(۲۶)

بی روی تو ای دوست کجا صبر توان کرد
وین آتش عشقت به ته سینه نهان کرد
مشتاق وصال تو به مرگش نرسد دست
ورنه ز فراق نتوان صبر به جان کرد
گر چشم تو خون دل من خورد چه باشد
ترکی است که اندر بچگی خوی چنان کرد
چون منکر مهر من و حسن تو ترا دید
شرمنده شد از گفت خود و مهر دهان کرد
گویند (وفا) توبه کن از عشق و آدب باش (۲۰)
من توبه کنم لیک عبت دل نتوان کرد

(۲۰) کن - ن .

(۲۷)

بکُش خنجر بکُش دیوانه خود را که دل باشد
رهاکن جان ما زین فتنه خون او بجل باشد
فدای دست برد آن کمان ابروی سرمستم
که تیر غمزه اش در جان عاشق متصل باشد
سرم بادا فدای پای جانبازی که چون فرهاد
کند در کار شیرین جان شیرین و خجل باشد
صفا دارد به کام دل شدن در صحن گلزاری
که ساقی و می و معشوقه پیمان گسل باشد
اگر شیرین تر از شکر نبذ زهر غم عشقش
(وفا) از همت مردانه خود منفعل باشد

(۲۸)

دل از بی داد یار نازنینم زار مینالد
چو طنبور دو تار از چنگ روز تار مینالد
به سر شور غریب از خط گرد آن زنج دارم
از آن شورش دلم چون کبک در کهسار مینالد
مرنج از ناله زار دل من در دل شبها
پرستاران نمیرنجند اگر بیمار مینالد
ز شور آن لب شیرین عجب نبود اگر جانم
چو جان کوهکن در بیستون فی وار مینالد

نه دیوانه ، نه رنجورم ، ولی در ناله معذورم
 که دل همچون جرس از شوق آن رفتار مینالد
 نفس چون میزنم از ضعف صد جا بگسلد بندش
 ز جنب شوق تست ار هر دمی صد بار مینالد
 (وفا) در کلبهء احزان مثال پیر کنعانی
 ز بهر یوسف گم گشته خود زار مینالد

(۲۹)

هلا ای نو گرفتاران که یار غمگسار آمد
 نهال آرزو بر حسب خواه دل به بار آمد
 نماند از کاوش مژگان دلی شکفته باقی
 بهار ما دل افکاران عجائب سازگار آمد
 چنان خوش بو ازین شهری غزالان شد ز نو عالم
 چو صحرای ختن هر سر زمینی مشکبار آمد
 فضای سینهء مارا ندانی از چه مشکین است
 لگد کوب رم آهوی صحرای قنار آمد
 (وفا) هر گل زمینی را کند گل گون ز خون دل
 به هر جا بگذرد یکدم تو گویی نو بهار آمد

(۳۰)

طفل دل باز ای حریفان بی قراری میکند
 بهر جانان ناله و فریاد و زاری میکند
 هر کجا سروی به طرف جویباری دید دل
 سیل اشک از دیده بر یاد تو جاری میکند

باغبان در بر رخ ما نو گرفتاران میند
ابر چشم ما چمن را آبیاری میکند
دور باش غمزه مارا از پرستش مانع است
ناز چشمان ترا بیمار داری میکند
آن جراحت کز تغافل کرد بر جان (وفا)
در مصاف جنگ کی شمشیر کاری میکند

(۳۱)

دل به جز تو کسی در جهان نمیخواهد
چه جای ملک جهان ، نقد جان نمیخواهد
به برق عشق دلی دادم که چون باران
به فرق باردش از تیر امان نمیخواهد
چو دود سینهء عاشق ز چرخ میگدزد
بیان عشق زبان و فغان نمیخواهد
به زیر کوه بلا این تن چو کاهم چند
اجل کجاست که تیر این کمان نمیخواهد
قسم به مهر و وفایت که بی تو در عالم
(وفا) صفا نکند ، این و آن نمیخواهد

(۳۲)

به زلفش دادم دل را قراری تا چه پیش آید
مرا با بی قراریهاست کاری تا چه پیش آید

وفای بی حسابم را تلافی گر کنی زبید
 اگر داری جفای بی شماری تا چه پیش آید
 به زلف جلوه فرمای ادا فهمش کند ایما
 که بر بندد به هر تاری شکاری تا چه پیش آید
 فراپوشیدن اندوه هجران مشکل است اما
 به سر خواهیم بردن روزگاری تا چه پیش آید
 خورد گر غمزه چشم سیه مستش به دل والی
 به نرد عشق کی بازی قماری تا چه پیش آید
 به جهد خود میسر نیست وصل او (وفا) خود را
 فروبندم به فترک سواری تا چه پیش آید (۲۱)

(۳۳)

به جان هر گه ز جانان ناوک بی داد می آید
 ز هر عضوم فغان و ناله و فریاد می آید

(۲۱) حاجی شیخ عبدالرهمان ثم پارچه شیمره‌ی بهر ابر بهم پارچه
 شیمره‌ی خواره‌وی ثم مانوللا خانی والی وتووه :

پی آرام دل دادم قراری تا چه پیش آید
 که دست آرم سر زلف نگاری تا چه پیش آید
 دل خود رهن دادن در بهای دانه خالی
 به نرد عشق میبازم قماری تا چه پیش آید
 بر اینم چون وصالت نیست ممکن بر من بیدل
 به یادت بگذرانم روزگاری تا چه پیش آید
 به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 کناری با تو از مردم کناری تا چه پیش آید
 نیستم طرفی از زهد و برینم زین سپس (والی)
 کنم جهدی که باید کرد کاری تا چه پیش آید

نباشد دام گلشن باعث بی‌تابی بلبل
 ولیکن وحشت از بی‌رحمی صیاد می‌آید
 ز درد کوه کاهت در دلم ای خسرو خوبان
 خیال شور شیرین و غم فرهاد می‌آید
 ز وحشت دل به جان آمد ، دریغا ، حسرتا ، دردا
 که بهر کشتن ما دیر آن جلاد می‌آید
 به هر گلشن (وفا) چون غنچهء نشکفته می‌بینم
 دل نگشودهء خونین خویشم یاد می‌آید

(۳۴)

صبحی که مهم از طرف بام براید
 از شرم رخس مهر مگر شام براید
 گر بوسه زنند بر (حجر الاسود) خالش
 حاجی به ره کعبه ز احرام براید
 با بخت بد خویش و دل سخت تو جانا
 دانم که محال است مرا کام براید
 شوقم به وصال تو چنان است میندار
 تسکین دل از نامه و پیغام براید
 از طور تجلی گذر از عاشق فوری
 موسی وشت آنکه به (وفا) نام براید

(۳۵)

گر از تظلمت از چاک سینه آه براید
به صدر هم ز تف آه دادخواه براید
کسی به خلوت وصلت توان رسید که هر دم
به هر قدم به غم نو ز عرض راه براید
به زلف چهره میوشان که تا عیان همه کس را
تفاوت مه و روی تو ز اشتباه براید
چگونه بر صف مژگان دلم زند که ندارد
تحلی که تواند به یک سپاه براید
کسی ز فقر و فنا دم زند (وفا) که به کلی
ز ننگ افسر نام و ز عار جاه براید

(۳۶)

برنیاید کام از وصل دلارام هنوز
زارزوی شهد آن لب زهر آشام هنوز
تا به بزم پختگان عشق او جایم دهند
ساقیا رطل گرانم ده که من خامم هنوز
روز اول ساقی باقی به من جامی بداد
سالها بر من گذشت و مست آن جامم هنوز
زخم ناسورم به مرهم به نگردد ای طبیب
خسته مژگان آن کافور اندامم هنوز
گفتم اندر دام زلفش بلکه آرامی بود
ماندم اندر دام سخت و نیست آرامم هنوز

گفت نام نيك خواهی در گذر از نام و ننگ
دین و دل را باد دادم لیک بدنامم هنوز
با (وفا)ی خسته گفתי جان بده کامت دهم
در وفایت جان بدادم لیک فاکامم هنوز

— س —

(۳۷)

بازم اندر جگر افتاد شراری که می‌رس
تازه شد داغ من از لاله عذاری که می‌رس
گشته دل باز لگد کوب سواری که مگوی
کرده هم غارت جان دیده خماری که می‌رس
تا به آن ناز و نزاکت به سفر شد چو جرس
من ز دل میشنوم ناله زاری که می‌رس
دل که آینه صفت صاف بد از هر صفتی
از غمش راه بدو یافت غباری که می‌رس
چون به تیرم زد و بر پاش فتادم گفتم
کردی امروز عجب طرفه شکاری که می‌رس
سرم از زمزمه مهر بتان خالی بود
پر شد از شورش سودای نگاری که می‌رس
ناصرحاً ترك جفا کن که (وفا) صید تو نیست
شد دلش بسته فتراك سواری که می‌رس

(۳۸)

باز آی و تن خسته مارا تو روان باش
بر جان و دلم مرهم ناسور نهان باش
جامی بده از بادهء خمخانهء عشقش
برهم شکن معرکهء نام و نشان باش
ای دل تو چرا فاش کنی قصهء عشقش
گو مخزن مهرش به همان مهر و نشان باش
در خرقة مکش جام و میوشان تو صراحی
در بزم درا صبحی کو عیب عیان باش
با بانگ نی و چنگ (وفا) رو به خرابات
از نام و نشان درگذر و زمزمه خوان باش

(۳۹)

خطی ز روی وفا بر حروف نسیان کش
به جستجوی اسیران سری به زندان کش
ز چنگ غصهء هجران دلم به جان آمد
ببخش بر من و دستی به تیر مژگان کش
ز آه و ناله مرا منع کی توان کردن
کسی به چنگ نگوید که ناله پنهان کش

به بخت ما که زمانه بهانه جوی افتاد
چو غنچه باده گلگون ته گریبان کش
عزیز مصر صفائی تو از (وفا) بشنو
سری به کلبه احزان پیر کنعان کش

(۴۰)

مرا رها نکند هرگز آن چه ذقش
که داد بوسه نستانم ز غنچه دهنش
لباس حسن قبائی است چست بر قد او
چو جامه ایست لطافت بریده بر بدنش
به گلستان چو خرامی تار پات کند
گل و بنفشه و ریحان و سنبل سمنش
سوی چمن بخرامی دمی اگر تو به ناز
بری تو جلوه سرو و صفای فسترش
معطراست دماغم به بوی یوسف مصری
مگر نسیم بیاورد بوی پیره نس
بدین خرام گذارت چو بر مزار افتد
عجب نباشد اگر مرده بر درد کفش
(وفا) تو دست به زلفش چه میزنی ، بگذر
هزار جان و دل آنجا است زیر هر شکنش

— ق —

(٤١)

باز دل شد هدف ناوڪ دل دوز فراق
شد برافروخته باز آتش جان سوز فراق
رفت با اشك روان خواب و شكیائی و صبر
ماند درد و الم و شوق غم آموز فراق
بس نبود این همه در دل الم و غصه عشق
گشت افروخته اندر جگرم سوز فراق
روزم از هجر سیاه است چو شام زلفش
شب دیجور بود در ظلم شام فراق
شکوه کم کن تو (وفا) روق کاشانه دل
برد این مشعله نائره افروز فراق

— م —

(٤٢)

چو گل را در چمن با آن لطافت صبحدم دیدم
به یاد آن کف پای تواس بر دیده مالیدم
دوامی و ثبات سرخیء رنگ حنارا نیست (٣٣)
برای رنگ دست و پات خون خویش بخشیدم
به رغم ناصحان در بیستون سینه چون فرهاد
به ناخن شکل شیرینی برای خود تراشیدم

(٢٢) نه - ن .

چو آن صیادرا دیدم کمر بسته به قتل (۲۳) من
 چو مرغ نیم بسمل ساعتی از ذوق رقصیدم
 پیرسیدم ز رنگ سرخ گرد آن زنخ گفتا
 که خون کشتگانم از لب خونین تراویدم
 خوشم آمد ازان الفت میان زلف و بالایش
 به قد خود سیه روزی ز سر تا پای پیچیدم
 قباى (۲۴) سرخ در بر کردن و با ناز رقصیدن (۲۵)
 صفا دارد (وفا) من هم (۲۶) به خون خویش غلطیدم

(۴۳)

حریف تند خوی رو به کس ننموده‌ام دارم
 که از بی‌داد جورش چشم خون آلوده‌ای دارم
 چو گل زان جامهء جانرا گریبان چاک میخواهم
 پر از خون غنچه‌وش جانا دل نگشوده‌ای دارم
 من دیوانه‌را جز ناله و فریاد همدم نیست
 به کنج بی‌کسی از غم دل فرسوده‌ای دارم
 طبیبی رو که داغم را ز مرهم عار می‌آید
 که زخم بر لب پیکان جانان سوده‌ای دارم
 (وفا) نازم خرابات محبت‌را که اندر وی
 دلی آزاده از غم ، خاطری آسوده‌ای دارم

(۲۳) قصد - ن . (۲۴) لباس - ن .
 (۲۵) خندیدن - ن . (۲۶) صفای (بوالوفا) دارد - ن .

(٤٤)

تو خود جان منی جانا ، به جان خویش نستیزم
اگر میل جفا داری به جان تو که نگریم
ز روی مهوش چشم خوش لعل می آلودت
به دل آتش ، به جان شورش ، به دیده اشک میریزم
به رخسار چو ماهت کاش دیدی تا که دانستی
چه پروینها که شبها بر سر بالین میریزم
نظر موقوف کردم عمرها بر دانهء خالت
که شاید يك دمی در دام گیسویت درآوریم
تو ای شکر لب شیرین شمایل با صفا خوش باش
که من اندر جفا فرهادم و در عشق پرویزم
چو آن حسن و ملاحترا (وفا) دیدم به دل گفتم
یقین دافم کزان لبها به شورشها درآوریم

(٤٥)

چیست جانی که بدان طالب دیدار تو باشم
نیست تقدی دگرم تا که خریدار تو باشم
با چنین حال که از ذره فرومایه ترم
هرگز این وهم نبردم که طلبکار تو باشم
گرچه دافم که سزاوار وصال تو نیم ، لیک
تا دم مرگ درین راه هوادار تو باشم

گرچه دیوانه شدم عاقل فرزانهء عشقم
 گرچه ویرانه شدم مخزن اسرار تو باشم
 کو چنان بخت دمی با تو من خسته نشیند
 یا چنین طالع میمون که سزاوار تو باشم
 به جز آنم هوسی نیست که قربان تو گردم
 غیر ازینم هنری نیست که غمخوار تو باشم
 آن نیم من به جفا از سر کوی تو گریزم
 در (وفا)ی تو بمیرم که وفادار تو باشم

(۴۶)

تا رفته ز کف دامن اقبال وصالم
 پیوسته قرین غم و اندوه و ملالم
 تصویر نهال قد سیمین تو گویی
 موئی است برون آمده از چشم خیالم
 وصف تو به میزان بیانی که نسجد
 با آن چه توان گفت ؟ زبان بسته و لالم
 سر داد ز بس فکر در اندیشه زلفت
 بی تاب و سیه بخت و پریشان شده حالم
 گر داده (وفا) نسبت روی تو به خورشید
 کاهیده ازین غصه ز بس همچو ملالم

(٤٧)

از نگاه چشم مخمور تو مست افتاده‌ایم
سایه‌وش بر خاک درگاه تو پست افتاده‌ایم
تا ابد مارا ز هشیاری نباشد بهره
در ازل از باده حسن تو مست افتاده‌ایم
بی‌دلانرا این طپیدن هر زمان بی‌وجه نیست
ماهی آسا ما ازین سودا به شصت افتاده‌ایم
نیست مارا راه رفتن یا امید زیستن
صیدوش در دام مهرت پای پست افتاده‌ایم
سیل اشک ما خرابات (وفا) معمور ساخت
وین عجب ما در درستی زین شکست افتاده‌ایم

(٤٨)

آمد و شد تا به بازار محبت کرده‌ایم
نقد جانرا صرف در سودای محنت کرده‌ایم
در میان اهل حرمت گرچه گم‌نامیم ، لیک
در فن آوارگی چون چند شهرت کرده‌ایم
شمع‌وش مارا نظر زان می‌نیفتد در قدم
دیرگاهی با نگاهت مشق حیرت کرده‌ایم
آشنائی تا به آن ابرو کمان مارا فتاد
خویشرا آماج گاه تیر محنت کرده‌ایم

ناصحا کم گو ملامت ، با سلامت در گذر
 عمرها ما خوشتنهارا ملامت کرده ایم
 تا رسد چون گرد گاهی دست ما بر دامن
 جان و تن را وقف بر خاک مذلت کرده ایم
 در طریق پاکبازی در جفای روزگار
 چون (وفا) اندر وفا خود را علامت کرده ایم

(۴۹)

تا سوی درت روی به راه آمده ایم
 با اشک نیاز عذرخواه آمده ایم
 از بهر شفاعتت به رسم هدیه
 با بار گناه و کوه گاه آمده ایم

(۵۰)

ما نگاه چشم آن خود کامهارا بنده ایم
 کبر و ناز و خشم چسپان جامه هارا بنده ایم
 کی شود گل در چمن هرگز پسند طبع ما
 آتشین رنگ گل رویء شمارا بنده ایم
 سرو دارد جلوهء اما نه چندان دل فریب
 ما خرام آن بت زرین قبارا بنده ایم
 تا که از عزت میان چشم بجایش داده ای
 سرمهء فرخندهء طور لقارا بنده ایم

لاف با ما کی تواند زد کسی از طرز شعر
شهدریزیه‌ای اشعار (وفا) را بنده‌ایم

(۵۱)

دمی تو جلوه کن و موی عنبری بشکن
کلاه گوشه‌ء شاهی و سروری بشکن
گهی به سحر بینداز شور در عالم
گهی به معجزه بازار سامری بشکن
نقاب دور کن از روی خویش حور صفت
به جلوه‌ء که کنی روق پری بشکن
گهی به زلف درازت بگو کمند بساز
گهی به طره که اشکنج دلبری بشکن
سحرگهی تو خرامان دمی به گوشه‌ء ایام
برا و حرمت خورشید خاوری بشکن
چو ماه چارده یک شب نقاب روی بکش
رواج زهره ببر ، قدر مشتری بشکن
چو عندلیب چمن شد نوای سنج (وفا)
نوای او به همین لهجه‌ء دری (۲۷) بشکن

(۵۲)

به ناز سوی رقیبان چنین گذار مکن
زیاد ازین دل مارا تو بی‌قرار مکن

(۲۷) لهجه‌آوری - ن .

دل از جفای تو خون گشت و جان به حلق رسید
ستم به کشته خود حین احتضار مکن
بسم حکایت دل با رقیب بدخو گو
فسانه غم ما نزد هر شرار مکن
مرو به سوی رقیب و نصیحتش مشنو
به جان تو همه مکر است ، اعتبار مکن
ترحمی ز وفا بر (وفا) ت کن ، یعنی (۲۸)
دلش به جور و جفا ، جان من ، فگار مکن

(۵۳)

گفتم که چیست مونس جان حزین من ؟
گفتا خیال چهره گل آتشین من
گفتم که از کجا به کف آرم سراغ دل ؟
گفتا ز چین زلف و خط عنبرین من
گفتم به ساغر طربم زهر غم که ریخت ؟
گفتا هوای لعل لب شکرین من
گفتم که فیض چاک گریبان صبح چیست ؟
گفتا فروغ طلعت مهر جبین من
گفتم که گشت کام روا در طریق عشق ؟
گفت آنکه کرد بخت سعیدش قرین من
گفتم که نیست بی تو سر زیستن مرا
گفتا چه شد فدای سر نازنین من

گفتم جفای چرخ فزون یا (وفا)ی ما ؟
گفتا که فوج دل ز یسار و یمین من

— ی —

(۵۴)

خود نهان و شور و غوغا در جهان افکنده‌ای
آتش سودا به جان انس و جان افکنده‌ای
نه بشر آگاه گشت از سر عشقت نه ملک
گرچه نامی بر زبان ^(۲۹) این و آن افکنده‌ای
ابرواست آن ^(۳۰) بر رخ زیبات ، یا قوس قضا ^(۳۱)
یا به قصد عاشقان زه در کمان افکنده‌ای
سر به خالك آستانت می‌نهم با صد طرب
گرچه سرهارا بسی در آستان افکنده‌ای
از کمر وا کن کمر بند این گره را برگشا
عالمی را زان میان اندر گمان افکنده‌ای
شد سراسر مشکلات ^(۳۲) نقطهء موهوم حل
در میان ما حدیثی در ^(۳۳) دهان افکنده‌ای
دیگران نادیده تعریفی به تخمین کرده‌اند
لیک از هیبت وفارا از زبان افکنده‌ای

(۲۹) غیر نامی در دهان — ن .
(۳۱) قوس و قزح — ن .
(۳۲) نقطهء نقطه — ن .
(۳۳) از — ن .
(۳۰) این — ن .
(۳۲) نقطهء نقطه — ن .

حسرت از این است نادیده مصور نیست نقش
وائکه دیدت چون (وفا) کلک از میان افکنده‌ای

زان سر زلف و خم ابرو هزاران داستان
در میان دوستان و دشمنان افکنده‌ای

گنبد گردون پر از جوش و خروش است ای عجب
زین تقاضا (بوالوفا) را در فغان افکنده‌ای

(۵۵)

از غم هجر به جان آمدم ، ای جان ، مددی !
گل‌رخان ، مرغچه‌گان ، باده‌فروشان ، مددی !

جذبه عشق حرم میکشدم با غوغا
خضر توفیق ، رفیقی ! شه مردان ، مددی !

خالی از سجده روی تو نیابم سر موی
پیچ و تاب خم گیسوی پریشان ، مددی !

چو قنادیل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مینا ، نظری ! دیده گریان ، مددی !

تشنه فیض تو و رو به ره آورد توام
عقل کل ، ماه چگل ، چشمه حیوان ، مددی !

سخت بگرفت دلم ساقی خوش لهجه کجا است
می‌خوران ، باده‌کشان ، معرم مستان ، مددی !

به جنون دل کشدم چاره زنجیر کنید
 حلقه سلسله طره پیچان ، مددی !
 درد ناکامی و ورد طربش کشت مرا
 بی دلان ، شیفته گان ، سوخته جانان ، مددی !
 آه اگر بنده نوازی نکند حضرت غوث
 مخزن معرفت حضرت یزدان ، مددی !
 از مقیمان درت چشم عنایت دارم
 ماه جان ، شمس جهان ، قبله پاکان ، مددی !
 دل به دریای معلائی تو دریوزه گراست
 شاه خوبان ، ظری ! قلزم عثمان ، مددی !
 منم آن کور که در خاک درت افتادم
 ید موسای نبی ، حکمت لقمان ، مددی !
 دل و جان باد فدای همه سکان درت
 بوالوفا ، شیر خدا ، مظهر رحمان ، مددی !
 زیب گردن دهم از طوق (وفا) ی سگ کوت
 زینتی بهتر ازین نیست ، حریفان ، مددی !

(۵۶)

ای مه برج نیکوی ، وی در درج دلبری
 چون تو بشر ندیده ام : ملکی تو و یا پری
 صیت کمال حسن تو روی زمین چنان گرفت
 میسزدت اگر زنی کوس شهی و سروری

صبحگاهی به صومعه جلوه‌کنان اگر روی
 از کف پارسا تو دل سهل به عشوه میری
 میگذری و در قفا لشکر جان و دل ولی
 عجب کجا گذاردت تا پس و پیش بنگری
 میروی و نمیرود از بر من خیال تو
 از نظر ار چه غائبی ، در دل و جان مصوری
 سکهء نقد دولتم داغ غلامی تو شد
 عار بود دگر مرا پادشهی و مهتری
 چون تو به تیغ دلبری شد دل و جان مسخرت
 گشت مسلم (وفا) مملکت قلندری

(۵۷)

یارم اندر دل وطن دارد همی
 سینه را رشك ختن دارد همی
 دل هوای دلبر پیمان گسل
 با می مینا شکن دارد همی
 عمرها بر گردن از زلفت دلم
 غل و زنجیر و رسن دارد همی
 کمر زلفش گر ره دینم زند
 شمع رویش مؤتمن دارد همی
 از لب و از روی و زلف سرکشش
 خون بهای صد چو من دارد همی

با لب لعلش نهانی (بوالوفا)
عمرها شد يك سخن دارد همی

(۵۸)

آن تبسم که تو داری و تکلم که تو دانی
نمک سینهء مجروحی و داغ دل و جانی
عالی والہ و حیران تو دیده برهند
که تو کی رخ بنمایی و تو در پرده نهانی
من ازان روز که روی و لب و چشم تو بدیدم
طمع از عقل بریدم ، دل و جان نیز تو دانی
تو خدا را دمکی نزد منی خستهء مهجور
بنشین تا کمکی آتش شوقم بنشانی
يك دم ای مایهء جان جلوه کنان گر بخرامی
بنشانند دل و جان به قدوم تو جهانی
نه من دل شده رسوای هوای توام و بس
تو نمک پاش کباب دل مجموع جهانی
به وفایت که (وفا) را نبود هیچ تفاوت
به صفایش طلبی یا به جفایش تو برانی

(۵۹)

ایکه بیرون ز زمائی و مبرا ز مکانی
هم منزله ز خیالی و مقدس ز نشانی

همه کس را تو شناسی و ترا کس شناسد
 وین عجب عین عیانی و پس پرده نهانی
 هر گروهی به زبانی ز تو دارند نشانی
 تو نه اینی و نه آنی ، نه چنین و نه چنانی
 نه ز عرشی ، نه ز فرشی ، نه ز فوقی ، نه ز تحتی
 همه عالم به تو مشغول و تو بیرون ز میانی
 پس (وفا) از تو شاید به جز این نکته که گوید
 گرچه در فهم نگنجی ، همه دم در جولانی

(۶۰)

به سحر چشم فتان از دل و جانم چه میخواهی
 به شصت ناز چندین ناله سنجانم چه میخواهی
 ز اشك سرخ چشمم چشمهء خاری چه میخواهی
 به درمانم نمیکوشی ، ز گریانم چه میخواهی
 ز خویان این قدرها ای دل آزارم چه میجوئی
 لگد کوب رم شهر غزالانم چه میخواهی
 بنازم باز در آغاز قتلی و نمیدانم
 پس از قتل (وفا) ای جان جانانم چه میخواهی

یادی شیخ عومەر ضیائردینی کوری شیخ عثمان سیراوردین

له دایک بوون و پیگه یشتن و ئیرشاد کردنی شیخ عومەر ضیائوردین

ئهم ذاته له پیزی چوار کوره گه وره مورشیده که ی شیخ عثمان سیراجو ددیندا کوری سیته میان و برای باو کو دایکی شیخ موحه ممه د بهائو ددینه • له شهوی دووشه ممه ی ۲۶ ی جوماده لئوولای ۱۲۵۵ دا له دئی بیاره له دایک بووه و له شهوی دووشه ممه ی ۲۲ ی شه ووالی ۱۳۱۸ دا کوچی دواایی کردووه و له ژووریکا له نزیك خانه قاوه له بیاره به خاک سپیراوه (۱) • مه لا حامیدی کاتبی باوکی به بۆنه ی له دایک بوونیه وه ئهم چه ند به یته ی وتووه :

(۱) گه لئ له زانایان و ئه دببانی سه رده م پارچه شیعی جوانیان بۆ لاواندنه وه ی داناوه • یه کیک له وانه (باکی) یه که یه کیک بووه له مه نسووبه دلسۆزه کانی و ههستی خۆی به بۆنه ی کوچی دواایی شیخی مورشیده وه له م پارچه شیعه دا ده ربیره :

ای مسلمانان مگر این روز روز محشر است
خلق را بی لذت می شور مستی در سراسر است
این چه آتش بود کاند در جان مشتاقان فتاد
جمله دلهارا کباب و سینه ها چون مجمر است
این چه تیری بود کامد بر دل مجروح ما
ای دریفا این مگر تیر فراق دلبر است
من نگویم شیخ اکبر رفت بیرون از جهان
این قدر دانه جهان مانند حشر اصفر است

قطب حق ، مرکز پرگار شرف
آنکه دین زواست قوی بنیادش

شیخ عثمان شه اورنگ بقا
یارب این ملک مبارک بادش

خنده زد نو گلی از باغ دلش
لطف حق کرد ز نو دلشادش

بیست و شش بود ز جمادی الأولى
شب دوشنبه که ایزد دادش

چونکه دین از شرفش یافت رواج
لاجرم نام (عمر) بنهادش

هم دران وقت که کردیم تثار
جان و دل بهر مبارک بادش

خانقاه و مدرسه پر ناله و فریاد شد
آه سرد حسرت و سوز دل و چشم تراست
لفظ (نایب) [۶۳] بود عمرش راست چون عمر منوب
ای بسا اسرار حق کائدر وفاتش مضمر است
(نائب پیغمبر) [۱۳۱۸] آمد بهر تاریخ وفات
راست فرمود آنکه گفتا نائب پیغمبر است
روی ما و پای اولاد کرامش بعد ازین
هریکی در برج معنی همچو شمس انور است
(شیخ نجم الدین) که شد قطب زمانرا جانشین
حسن اوصافش ز وهم فکرت ما برتر است
دم مزین (باکی) ، برو بر حالت خود گریه کن
همچو تو سرگشته را آه و حسرت درخور است

بهر تاریخ بگفتیم « که ما
ز خدا میطلبیم اسعادتش » (۲)

ثم ذاتہ کہ گہیشتووه ته ته مہنی فام کردنہ وہ لای مہلا مہحموودی
دشہیی باوکی مہلا عہ بدوللای دشہیی موفتیی سنہو ماموستانی مزگہوتی
دارولیحسان دەستی کردووه بہ خویندن کہ ماموستانی ہموو منالہکانی
شیخ عوثمان سیراجوددین بووه . ہہروا لای مہلا حامیدی کاتسبیش
خویندوویہ و پاشان کہ گہورہ بووه بہ ثمہری باوکی چووه بو کہ رکوکو بو
مالی شیخ عہ بدولرہحمانی خالصی تالہبائی کہ شیخی غیرشاد بووه لہ
کہ رکوکو لوئی لہ گہل شیخ عہلیی کوری شیخ عہ بدولرہحمان ماوہیہک
لہ مزگہوتی (بلاخ) الای سہید موحمہمدی بلاخ خویندوویہ تی و پاشان
گہراوہ تہوہ بو ہہورامان وک لہ یادی باوکیدا رابوورد (۳) .

پاش گہرانہوہی بو ہہورامان لای خویان لہ بیارہ لای مہلاکانی ئہوئی
بہردہوام بووه لہ خویندنداو لہ خزمہتی باوکیشیدا تہریقہتی وەرگرتووه و
بہ فرمانی باوکی لہ خزمہتی شیخ موحمہمد بہہائوددینی برا گہورہیدا
خہریکی سولووکی ئادابی تہریقہت بووه و پاشان ئیجازہی خہلافہت و
غیرشادی ، ہہر بہ فرمانی باوکی ، لی وەرگرتووه .

ثمہش وینہی ئہو ئیجازہنامہیہ کہ شیخ موحمہمد بہہائوددین بو
شیخ عومہر ضیائوددینی برای نووسیوہ :

بسمہ سبحانہ و تعالیٰ

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ، وهدى المؤمنين بارسال رسولہ
الکريم اليهم على طريق الحق والصواب . وصلى الله على سيدنا ومولانا

(۲) بہ حیسابی حمرہکانی ئہبجد ئہکاتہ ۱۲۵۵ .

(۳) بگہریرہوہ سہر لاپہرہ ۲۹ ی ثم کتیبہ .

حبیبه و خیر خلقه محمد وآله و صحبه الذین هم نجوم الهدی لأولی الألباب .
 اما بعد ، گزارش میرود از اینجا که فقیر بی بضاعت ، با وجود عجز
 و تقصیر ، حسب الامر و اجازه حضرت والد ماجد قدس سره ، مجاز
 و مأذون مطلق در طریقه علیه نقشبندیه بوده و هستم ، و به امر ظاهری
 و باطنی مشایخان کرام و اولیای عظام قدس الله اسرارهم بر سجاده ارشاد
 نشسته‌ام . طالبان این نعمت عظمی و غواصان بحر توفیق از عشق این جواهر
 نفیسه کبری که وصول به درجه حق‌الیقین است ، دست توسل به ذیل
 این خادم درویشان زده و میزنند ، و با هر یک به قدر استعداد خود معامله
 ظاهری و باطنی معمول شده و میشود ، لاسیما برادر والا گهر ، در دریای
 ارادت ، مصباح زجاجه سعادت ، مرکز دائره صداقت ، کوّه بصیرت ،
 و قوه بصر ، عزیز الوجود خجسته سیر شیخ عمر حفظه الله الملك الاکبر است ،
 که در عصر حضرت والد ماجد قدس سره مدت مدید بر سلوک استقامت
 داشته و تهذیب اخلاق نموده ، و استعدادا بر امثال و اقران خود بر مثال
 تفاوت شمس و سائر کواکب غالب گردیده ، و الحمد لله شرف نعمت بقای
 بعد از فنا یافته ، و مراتب و مقامات علیه را طی نموده ، و به خلعت اجازه
 حضرت ایشان و سائر مشایخان قدس سرهم بهره‌یاب گردیده .

علی هذا نظر رافت و شفقت حضرت پیر در حق وی بمنه کامل ،
 و نسبت اخوتش با فقیر به سه جهت حاصل است . یکی نسبی ، و یکی
 حسبی ، و یکی عهدی . فقیر نیز از کمال ادب و ارادت و صدق رضای
 خاطر عزیزش همواره مسرور بوده . اگرچه قبول خاطر بزرگان زودتر شده
 بود ، باز هم به نیابت مشایخان کرام قدس الله اسرارهم ، محض اتمام داب
 سعادت آن عزیز را از قبول نمودن مریدان و تعلیم طالبان و تبلیغ احکام
 شریعت و طریقت مجاز و مفوض نمودیم که بر وفق شریعت غرای حضرت
 سید الانام علیه و علی آله الف صلاة و سلام و آداب طریقت مشایخان

قدس الله اسرارهم به تربیت طالبان اوقاترا صرف نماید ، و طالبانرا از خلفا و مرید و محسوب و منسوب از صغار و کبار و ادنی و اعلی نیز وظیفه عین است که حسن ادب و اطاعت اوامر و نواهی و قبول نصایح مشفقانه آن عزیز را آویزه گوش هوش داشته صحبت و شرف خدمتش غنیمت وقت خود شمرند ، و از عجز در بخش خاطرش پرهیزند ، چنانچه از زهر قاتل پرهیزند که رد و قبولش رد و قبول حضرت حقیر و حضرت پیر دستگیر و سائر مشایخ عظام و اولیای کرام است •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگر تلخ
ز يك بزميم اگر هشيار اگر مست

(ذلك فضل الله يؤتیه من يشاء ، والله ذو الفضل العظيم • اللهم اجعله للمتقين اماما ، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم • وصلى الله على سيدنا محمد و آله وصحبه اجمعين • و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

• ذی القعدة ۱۲۹۴ هـ

[جیکه‌ی مؤری]

محمد العثماني النقشبندی

فقیر در درون دل شیخ عمر سلمه الله در دنیا و عقبی قبول نمودم ، بل در میان جان جای داده‌ایم • همین نوشته سنداست • حق سبحانه و تعالی قبول فرماید •

[ئیمزای]

محمد العثماني

ژن و منالی شیخ عومەر ضیائوددین

ئەوێ بۆم ساغ بوو، ئەوێ شیخ عومەر ضیائوددین دوازدە ژنی
 هێناوە • یەکەم : کچی شیخ ڕەشیدی بیارەیی بوو، کە خەلیفەیی باوکی
 بوو • دووھەم : ناوی خاتو فاطمە و کچی میران ئاغا، تەوێلەیی و ئامۆزای
 خۆی بوو • سێھەم : ناوی سەلما خان و کچی مەحمود بەگی، صاحبێقراڤانی
 سولەیمانی بوو • چوارەم : شەکرە خانمی کچی کوێخا موصطفای
 ئەمینداری دارایی شیخ بوو، کە خەلکی (ژاوەرۆ) بوو • پێنجەم : ژنی
 بوو، لە سەیدەکانی سۆمەیدە لە نزیکێ خانەقی • شەشەم : ژنی
 کەیمەیی بوو، کە پاشا مردنی مێردە کەیی هێناویەتی • حەوتەم : باجی
 عیصەت ناو، کە لە ئاغا زادەکانی سەنە بوو • هەشتەم : ژنی لە سەیدەکانی
 دیواندەرە، وازانم ناوی صفیە بوو • نۆھەم : فاطمە خانی پوورزای
 شیخ حەسەنی قەرەچێوار • دەیھەم : عالیە خانی کچی میرزا عەبدوللای
 (سەولای) کۆری شیخ موحەممەد صادقی وەزیری • یازدەھەم : خاتو
 ئاقتاوی کچی موصطفای خانی قوبادی • دوازدەھەم : ژنی کە تا سەر
 لەگەڵی نەژیاوە، تەلای داوە •

شیخ عومەر ضیائوددین تۆ کۆریشی بوو • یەکەم شیخ موحییەدین
 کە کۆرە گەرەیی بوو، لە کچە کەیی شیخ ڕەشیدی بیارەیی • لە
 دەور و بەری ١٢٧٨ی هێجرەتدا لە دایک بوو، لە دەور و بەری ١٣٤٢دا
 مردوو • دووھەم : شیخ عەلایوددین کە لە خاتو فاطمەیی کچی میران ئاغا
 تەوێلەیی و پاشان بەدریژی باسی ئەکەین • سێھەم : شیخ نەجموددین کە
 لە سەلما خانی کچی مەحمود بەگی صاحبێقراڤان و پاشان بەدریژی باسی
 ئەکەین • چوارەم : نێظاموددین کە لە دەور و بەری ١٢٩٩دا لە بیارە
 لە دایک بوو، لە دەور و بەری ١٣٥٠دا لە دێی (پێژا) لە نزیکێ (زەھاو)

کوچی دوايي کردووه له قه برستاني نه بوودو جانهي نه صحابهی ناوداری
پیغه مبر له ریژاو تیژراوه . نه کورپی له نه سیدیه سومه یدمعی به که به تی .

پینجه م : سه دوددین که له ۱۲۹۴ دا له بیاره له دایک بووه و کورپی کی
زور هه لکه وتوو بووه ، له ۱۳۱۵ دا هر له بیاره کوچی دوايي کردووه و
باوکی به مردنی زور دلگران بووه پارچه شیرکی بۆ لاواندنه وهی
داناوه . بۆم ساغ نه بوته وه نه کورپی له کام خیزانی شیخی باوکیه تی ،
به لام بیستووه له ژیکه تریه تی غیری نه دوازه نهی باسم کردنو ، له
سیدمکانی خانه گای لای پاوه بووه .

شه شم : شیخ نه نور که له ۱۳۰۰ دا له خانه قی له دایک بووه و له
دمور و بهری ۱۳۶۰ دا له دبی (گومه) له و بهری سیروان کوچی دوايي کردووه .
حه و ته م : شیخ جه میل که له ۱۳۰۸ دا له بیاره له دایک بووه و له
(قادر که ره م) کوچی دوايي کردووه . نه ذاته سه فیری زوری کردووه و
سه فیری کی نه سه مویشی بووه ، له وئی به ناوی پۆست نشینی خانه قای
بیاوئله وه مه عاشیکی بۆ پراوه ته وه و ماوه یه که له بیاوئله دانیشتووه .

هه شته م : شیخ کامل که له ۱۳۱۵ دا له بیاره له دایک بووه و پاش
کوچی دوايي باوکی ماوه یه که له بیاوئله دانیشتووه و پاشان چووه بۆ ناو
خیلی باوه جانی و کچی موحه مه د به گی مه شهوور به نه میر نه سه دی هیناوه و
له دبی (بانی پاریاو) دانیشتووه و پاشان نه که ی مردووه و خویشی
گه پراوه ته وه بۆ هه ورامانو له وئوه چووه بۆ ناوچه ی تالش له باکووری
ئیرانو له ۱۳۹۶ دا له وئی کوچی دوايي کردووه . نه سنج کوری شه شم و
حه و ته م و هه شته مه ی شیخ عومه ر ضیا ئوددین له فاطمه خانی خوشکه زای
شیخ حه سه نی قه ره چتوارن .

توه م : شیخ تایب که له ۱۳۱۶ دا له بیاره له دایک بووه و له ۱۳۸۳ دا له

تاران له ژړر عه مه لیا تا کوچی دوايي کردووه • ئەم کورپی شیخ له ژنه سه ییدم دیوانده رهی یه که یه تی و له سه ره تادا له بهینی بیاره و (شاوه یس و باوه یس) ی شارم زوور ئە ژیا و پاشان کوچی کرد بو خانەقی و له وی له سه ر خانەقاکی خۆیان دانیشست •

شیخ عومەر ضیائوددین چەند کچیشی بووه یه کیکیان (عه دله) ناو بووه که له دایکی شیخ عه لائوددین بووه و شووی کردووه به حاجی شیخ موصطه فای جوانرۆیی که پاشان له سه قز دانیشتوووه به سه قزی مه شهوور بووه و له پيشا موریدی شیخ عثمان سیراجوددین بووه و پاشان بووه به خه لیفه ی • یه کیکی تریان ناوی فاطمه بووه که شووی کردووه یه مه لا قادری موده پرپسی بیاره و کورپه کانی مه لا هه موو له من • یه کیکی تریان ناوی ئەنی یه بووه که شووی کردووه به کاکه شیخی کورپی شیخ موحه مه د به هائوددین • یه کیکی تریان ناوی عه طی یه بووه که له فاطمه خانی خوشکه زای شیخ حه سه نی قه ره چیواره و شووی کردووه به شیخ عارفی کورپی شیخ فه تاحی کورپی حه مه خانی برای مه ولانا خالید و پاش مردنی ئەم شووه ی شووی کردوه ته وه به سه یید عه بدولقادری کورپی حاجی سه یید حه سه نی چۆری •

ئەمه ئەو ئەندازه یه بوو له خیزان و کورپو کچی شیخ عومەر ضیائوددین که بۆم ساغ بوه ته وه • له شیخ عه لائوددینم بیستوووه ئەیوت باوکم نزیکه ی چل منال و منالە زای خۆی به دهستی خۆی به خاك سپاردوووه •

خانەقاکی شیخ عومەر ضیائوددین

شیخ عومەر ضیائوددین گه لێ خانەقای له و ناوچانه دا دروست کردوووه که موریدو مه نسووبی تیا یاندا بووه •

خانه‌قای یه که می له شاری خانه‌قین دروست کردووه له شویتنیکی خوشدا •
ئه‌م خانه‌قایه له سالی ۱۳۰۱ دا دروست کراوه و بیریکی ئاوی له حه‌وشه‌که‌یدا
بو هه‌لکه‌نراوه و چه‌ند حوچه‌یه‌شی له پالدا دروست کراوه له گه‌ل چایخانه‌یه‌که‌و
خانویه‌که‌ بو موته‌وه‌للی که وه‌قفی سه‌ر خانه‌قاکه‌ کراون •

شیخ ضیا ئوددین که ئه‌م خانه‌قایه‌ی دروست کردووه ، خه‌لیفه‌عه‌بدی
باپیری عه‌بدولعه‌زیز خولوعصیی له‌سه‌ر داناوه ، ئادابی طه‌ریقه‌تی تیا نیشانی
خه‌لک بداو خه‌تم و ته‌ه‌لیله‌یان پی بکا • پاش ئه‌ویش حاجی مه‌لا موحه‌مه‌دی
جوان‌زویی له‌سه‌ر دانیشتوووه له‌م سالانه‌ی دوایشدا شیخ تایی کوری
شیخی له‌سه‌ر بوو تا کوچی دواایی کرد •

له سالی ۱۳۰۳ یاشدا خانه‌قایه‌کی له قزرابات (قزلباط = السعدیه)
دروست کردو شیخ عارفی کوری شیخ حوسه‌ینی کوری شیخ موحه‌مه‌دی
هۆرینی له‌سه‌ر دانا • پاش وه‌فاتی شیخ عارف شیخ مه‌عصومی کوری
له‌سه‌ر خانه‌قاکه‌ دانیشتو تا له‌م سالانه‌ی دوایدا کوچی دواایی کرد هه‌ر
له‌سه‌ری بوو •

له سالی ۱۳۰۶ یاشدا خانه‌قایه‌کی له کهری دروست کردووه •
ئه‌گهر نه‌وه که شیخ ویستوووه ئه‌م خانه‌قایه‌ بکاته‌وه ، ئه‌سپیکی بووه
فرۆشتوووه به‌ چل لیره‌ بوئه‌وه‌ی پارچه‌ زه‌وی‌یه‌کی پی بکری خانه‌قاکه‌ی
تیا بکاته‌وه • پارچه‌ زه‌وی‌یه‌که‌ هه‌ی مه‌جید پاشای بابان بووه ، که به‌
خه‌یاله‌که‌ی شیخی زانیوه به‌خوڕایی پی به‌خشیوه • شیخیش به‌یارمه‌تی
موصطه‌فا ریژی ناو که کار به‌ده‌ستیکی ناودار بووه و به‌ هه‌ره‌وه‌زی خه‌لکی
کهری خانه‌قاکه‌ی کردوووه‌ته‌وه • پاشان له ۱۳۱۲ دا نامه‌یه‌کی نووسیوه بو
سولتان عه‌بدولحه‌مید بو داوای یارمه‌تی بو کردنه‌وه‌ی مزگه‌وتیکیش هه‌ر
له‌و شوینه‌دا • ئه‌ویش سی‌صه‌د لیره‌ی بو ناردوووه مزگه‌وته‌که به‌ ناوی
سولتانه‌وه کراوه‌ته‌وه •

به ئەمری شیخ ، مەلا ئەحمەدی کانی کەوایی خزمی مەلا عوسمانی کانی کەوایی خەلیفەی شیخ عوتمان سیراجووددین لەسەر خانەقayı کفری دانیشتن بۆ پیش نوێزی و بۆ خەتم و تەهلێلە کردنیش بە خەلک و ، سولتانی عوتمانی بە مانگانەی بۆ ئەپرێتەوه .

خانەقayı بیارەیشی لە ۱۳۰۷دا دروست کردوووە لە قەراخ چەمی بیارەو لە داوێنی ئاواپی یەووە . وەستای دروست کردنی ئەم خانەقایە وەستا رحیم ناوی بیارەیی بووە . شیخ خۆشی وەك شاگرد لە بەردەستیا کاری کردوووە . بەرابەر دالانی خانەقایش دوو ژووری دروست کردوووە ، یەکیان هێی دانیشتنی خۆی بوووە ئەوێ پشتهوێیان هێی مامۆستا شیخ حەیدەر بووە کە تا کۆچی دواویی لە ۱۳۵۳دا تیا نیشتەجێ بووە . لەسەر دالانی خانەقایش چوار ژووری دروست کردوووە ، یەکیان بۆ مەلای گەورە (بۆ دەرس و تەوێ) و دوانیان بۆ فەقی . ئەوی تریان ژووریکی بچووکە هەر بەشی یەك کەس ئەکا . لە پۆزاوای خانەقایشەوێ ژووریکی درێژی دروست کردوووە پاشان کراوە بە ئارامگای شیخ خۆی و هەندێ لە کۆرەکانی .

خانەقایەکیشی لە بیاوێلە دروست کردوووە ، نازانم لە چ سالیکیدا دروستی کردوووە ، بەلام وام بۆ دەرنەگەوتی لە دەوروبەری ۱۳۱۰دا دروستی کردبێ . میژووی دروست کردنی خانەقayı سەردەشتیشی نازانم ، بەلام وای بۆ ئەچم ئەمیشی لە دەوروبەری ۱۳۱۴دا دروست کردبێ .

هەلوێستی شیخ عومەر ضیائووددین بەرابەر بە خوێندن و مەلاو فەقی

شیخ عومەر ضیائووددین پاش کۆچی دواویی شیخ موحمەد بەهائوودینی کاکی لە بیارە دەست ئەکا بە ئێرشاد و پێنموونی کردنی

موسولمانان و هەر لهو سهرده مه دا سه فەریکی به غداو که ره به لاو نه جهف نه کا
 بۆ زیارتهی ئهولیاو ئیمامه کانو ، پاش گهرا نه وهی لهو سه فەره له سالی
 ۱۳۰۱ دا خانووه کانی قهراخی چه می بیاره دروست نه کاو له ۱۳۰۷ یشا خانه قاو
 حوجره کانی فەقی و میوانیش دروست نه کاو ، نه تیرئ مه لا قادری کانی که وهیی
 بازایی که له دبی (کوچک چه رموو) ی لای سنه مه لای (امین السادات)
 بووه - نه یهینئ ئهیکا به مامۆستای خویندنگای بیاره و کچی خۆی لی ماره
 نه برئ . ئیتر لهو وهخته وه خویندنگای بیاره (۴) نه بچ به مه لبه ندیکی گه و ره ی
 خویندن و خوینده واری له هه موو کوردستانو له هه موو لایه که وه فەقی
 پرووی تی نه که نو هه میشه ده یان فەقی له هه موو پله و پایه یه که تیا نه بی و هه موو
 زانسته ئیسلامی به کانی هەر له نه حوو صه رف و شه رع و مه نطیق و به لاغه و
 ئادابی به حث و موناظه ره وه تا ئوصوولی فیه و ئوصولی دین و ته فسیرو
 هه دیث و ریاضیات و فه له کیات و باب ته کانی تری به ریکو پیکی تیا نه و تری ته وه .

له سهرده می شیخ عومەر ضیا ئو ددین و له سه ر دهستی مه لا قادری
 مامۆستای خویندنگای بیاره دا که به (مه لای گه و ره) ناو و بانگی ده ر کړد بوو ،
 مه لای گه و ره گه و ره ی وه که مه لا عه بدو ل لای عه باب ه یلی و مه لا مو صطه فای
 خور مالی و مه لا به ها ئو ددین و مه لا زهینو له عایدین و مه لا عه بدو لپه حیمی
 چرو ستانی و مه لا فه تاحی خه تی و مه لا عه زیزی رۆغزایی و شیخ باب ه ره سوولی
 یێدنی (عه باب ه یلی) و مه لا قادری صۆفی و مه لا مه حموودی به رلووت و مه لا
 موحه مه دی جوان رۆیی و شیخ قاسمو لقه سیی به غدا یی و گه لیکێ تر له
 خویندنگای بیاره دا خویندوویانه و خویندنیان ته و او کړدو وه و ئیجازه یان
 وه رگرتو وه و زۆریشان له سه ر دهستی شیخدا ته ر یقه تیان وه رگرتو وه .

(۴) تا کړد نه وهی خانه قای بیاره و حوجره کانی ده و رو پشی ، شیخ هەر له
 مزگه وتی ناو دی - که مزگه وتیکی زۆر کۆنه و وا باوه له سه ره تای
 دا گیر کړدی نه و ناو چه په دا له لای نه له شکری ئیسلامه وه دروست کراوه -
 ئیرشادی کړدو وه و فەقیکانیش هەر له وئ ژباون و خویندوویانه .

شیخ عومەر ضیائوددین ھەولێکی زۆری داوہ بۆ کوکردنەوہی کتییی عیلم و شەرع بۆ خۆئەندنگای بیارەو بەوچەشنە کتیبخانەییەکی گەورەیی بۆ پیکەوہ ناو ھەر کتیبییکی دەسگیر ئەبوو وەققی ئەکردە سەر خۆئەندنگاو مۆری وەققی خۆی لێ ئەدا . لە کتیبخانەیی خۆئەندنگای بیارەدا ھەدان دانە لە ھەموو جۆرە کتیبییکی پتووست بە چاپ و بە خەت و گەلێ کتییی نایابیش ھەبوو .

بێستوو ھە رۆژێکیان شیخ لەسەر بەردەنوێژەکانی ھەوزی خانەقا ئەبێ ، پۆستەییەکی لە مووسڵەوہ بۆ دێ ، ئەیکاتەوہ ئەبینێ کتیبە بەدیاری بۆیان ناردووہ . ھەر لەو یادا بەرماڵەکی پائەخا و سوجدەییەکی شوکر ئەبا . لێ ئەپرسن لە شوکرانەیی چیدا ئەو سوجدەییە برد ؟ ئەویش لە وەلاما ئەفەر مویت : لەسەر ئەوہ کہ خوای گەورە کتییی دینم بۆ ئەنێرێ خزمەتی دینی پێ بکەم ، ئەگینا ئەگەر کەسێک بوومایە تافجی یان بەدیاری بۆ بناردمایە راوی پێ بکەم ، چیم ئەکرد !

لەو کتیبە بەنرخانەیی لە کتیبخانەیی خۆئەندنگای بیارەدا ھەبوون تەفسیری بەیضاوی بوو بە دەسخەتییکی زۆر جوان ، توحفەیی ئینووحەجەر لە چوار بەرگدا بە خەتی مەلای حامیدی کاتب ، حاشیەیی مەلای ھییای مزووری لەسەر بەرگی یەکەمی توحفە کہ تا باسی نوێژی جەماعەت ھاتبوو ، حاشیەیی عەبدولحەکیمی سەیاڵە کووتی لەسەر شەرحی شەمسەیی بە دەسخەت ، نوسخەییەکی (سراج الطالبین) ی مەلای ئەبووبە کری موصەنیف لە عیلمی تەسەووفدا ، مەکتووباتی ئیمامی رەبیانی بە دەسخەتییکی زۆر جوان ، دوو دانە ئوستورلاب کہ یەکیکیان وەستایەکی تەوێلەیی دروستی کردبوو ، نوسخەتییکی زۆر نایاب و کۆنی زیجی ئولوغ ییگ کہ بە شیوہییەکی یەجگار زۆر جوان و ھونەر مەندانە نووسرا بووہ ، ھەروا گەلێ کتیبیی تر ھەبوون کہ ئیستا ئاویانم لە یاد نییە .

شیخ عومەر ضیائوددین عاده تی وا بووه هرچه ند خه بهریان بدایه تی وا
 چهنه فقهی بهك بهریوهن ، نزیك بوونه ته وه ، هاتوون بۆ بیاره بۆ خویندن ،
 جلی خۆی ئه گوپی تا نهیناسنه وه ئه چوو به پیریانه وه بوخچه و کۆله کانیانی
 له گه له هه له گرتن تا ئه یگه یاننده خانه قا . له شیخ عه لئوددینی کوریم
 بیستوه وتی له خزمه تی باوکما بووین له دئی (گومه) له وه بری سیروان ،
 خه بهریان دایم وا کومه لێ مه لاو فقهی هاتن بۆ زیاره تی شیخ ، که ئه مه ی
 بیست ده سته جج هه ستایه سه ر پچ ، که وشێ له پچ نه کردو کلاوه کی
 سه ریشی لابر دو به پیتی په تی و سه ری پروونه وه چوو به پیری ئه و مه لاو
 فقهی یانه وه . منیش عه رزم کرد : قوربان تو به شی ئیمه ت نه هیسته وه . ئه گه ر
 تو هه ر سه رت پرووت بکردایه ، ئیمه پیتشمان په تی ئه کرد . ئیستا که تو
 سه ریشت پرووت و پیتشت په تی کردووه ، ئیمه مه گه ر جله کانشمان
 دا که نین . فه رمووی : پۆله ! ئه مه واجبی شه خصی منه ، ئیوه هه قتان
 به سه رموه نیه .

شیخ عومەر ضیائوددین فقهی و مه لای هه میشه پیشی خه لیفه و
 موریده کانی خستوه . جاریکیان هه ندی سۆفی له دهنگی ده ور کردنه وه ی
 فه قیکان ناره حه ت ئه بن و ئه یانه وئ نه هیلن له خانه قا ده ور بکه نه وه . شیخ
 ئه فه رمویت سۆفی به کان هه موو کۆئه که نه وه ، پچیان ئه لێ کئ به دهنگی
 ده ور کردنه وه ی فقهی سولووکی لێ تیک ئه چئ ، خوا حافیظی بچ پروا لیره
 نه مینئ . مه لاو فقهی به کاری پئ نموونی کردنی موسولمانان دین و قازانجیان
 بۆ هه موانه ، به لام ئیوه قازانجتان هه ر بۆ خۆتانه .

شیخ عومەر ضیائوددین زۆر جار به پاره ی خۆی جل و به رگی بۆ فقهی
 کریموو فه رموویه تی خیزانه کانی جله کانیان بۆ بشۆن . زۆر جاریش شتی وای
 کردووه که خه لك زانیویه مه به سته له وه حورمه ت گرتنی مه لاو فقهی به .
 بۆ نموونه گه لێ جار پیتلاوی له ناو قه ره بالفدا بۆ مه لای گه وره دانناوه ،

له گهل ئه وه شدا كه زاواى كه سيك و مك ئه ولادى ئه و كه سه وايه و مه لاي
 گه وره يش زاواى شيخ بووه ، هه ر بو ئه وه خه لكيش چاو له و بسكه نو
 حورمه تى مه لاو فه قى بگرن .

له مه لا قادري صوفيم بيست وتى : له حوجره كه ي به را نه برى خانه قا
 دا ئه يشتين له بياره ، فه قى يلكمان هه بوو هه موو شه و ئ مىزى ئه كرد
 به خوي داو ئيمه يش چاو بو شيمان لى ئه كرد تا به رۆژ وشكى ئه كرده وه .
 رۆژنيكان به رله وه ي جىگه ي ئه و فه قى به وشك بيته وه شيخ ها ته
 حوجره كه مان و له سه ر جىگه كه ي ئه و فه قى به دانىشت . ئيمه يش عه ر زمان كرد
 ياشيخ ته شريف له ويا دا نه نيشى ، فه رمووى قه يد ناكا . يهك دوو جار
 دوو باره مان كرده وه ، فه رمووى قسه مه كه ن من پيتم وتراوه له م شوينه دا
 دابنيشم . ئيتر ئيمه بى ده نگ بووين .

شيخ عومه ر ضيا ئو ددين ته نا ته ت جار و بار به پيى ئاره زووى فه قيكانيش
 جو و لا وه ته وه . كه زانيويه فلا نه شه و ئاره زوويان لى به برۆ نه سه ر يه كى
 له باخه به ئيجاره درا وه كاني خانه قا بو ترى دزى ، خوى لى گورپونو
 چو وه ته ناويان وتوويه من ئه زانم كام دره خت ترى زۆرو چاكي پتويه ،
 له گه لنان ديم بو تان دا ئه گرم ، ئه وانيش بى ئه وه ي بيناسنه وه له گه ل خويان
 بر دوويانه ، له ناو باخه كه دا به داره كه دا هه لگه را وه ترى به كى زۆرى بو
 كر دو وه ته وه و هينا ويه ته وه له گه ليان بو حوجره . پاشانيش سه به ته كه ي
 خسته وه ته ناو حه وزه كه و به رد يكي تى خسته وه بو ئه وه ي بنيشى و كه س پىيان
 نه زانى . بو سه بينى كه كا براى باخه وان زانيويه سه به ته كه ي دزرا وه ترى
 له دره خته كاني كرا وه ته وه ، ها تو وه بو خانه قا بو شكات بو لاي شيخ .
 شيخيش پيى فه رمو وه مه يكه به هه را چه نديان زه ره ر لى داوى خۆم بو ت
 ئه برۆر مه وه با بر و انين به لكو سه به ته كه يشتيان خستيه ناو حه وزه كه و
 چو ونه ته سه ر حه وزه كه ديويانه سه به ته كه له بنيابه تى ، ده ريان هينا وه

زهرمری دزی به کھی بۆ کابرای باخهوان بژاردوو تهووه کابرایش پۆیشتوو
به پئی خۆیهوه .

له مهلا رحیمی برای مهلا سلیمانی وشقوبهیم بیستوو ئه یوت
ههوه ههتیو بووین له خانهقا ئه مانخویندو شهو سهرو جاجمه دراومان
هه بوو خۆمان پین دا ئه پۆشی . گهلین جار شیخ به نیوه شهو ئه هاته سه رمان ،
سه ماوه ری ئاوی گهرمو هه ندی شه کری له گهل خۆی ئه هیتا ، به کن
قه نلایکی ئه داینیو دایته پۆشینه وه ئه پۆیی .

هه روا له مهلا رحیم بیست وتی شهو یکیان له شم زۆر ئالۆشی
ئه کرد ، چووم بۆ نانه واخانه کهی خانهقا هه ندی ئاگر پینم جله کانم
تی وه شینم . که گه یشته نانه واخانه ئه بینم پیاویکی چوارشانه به رمالیکی
په شی به سه ره وه به کولیره ئه خاته کووره که . که چاوی پینم کهوت وتی ها
پۆله ئاگرت ئه وی ؟ وتم به لێ . ئه ویش هه ندی ئاگری بۆ ده ردامو بۆ
خۆشی هات له ولالوه جله کانی بۆ تی وه شاندم . پاشان خۆم پۆشته
کرده وهو چوومه وه بۆ خانهقا . سه بی که له خه وه ستام دیم جامانه کهم
دیار نی به . چوومه بۆ نانه واخانه . ته ماشام کرد پیاوه کهی ئیواره کولیره ی
ئه خسته کووره که له وی به . پرسى ها پۆله ئه لێ چی ؟ وتم به خوا ئیمشه و
پیاوی لیره جله کانی بۆ تی وه شاندم . ئیستا سه یر ئه کهم جامانه کهم دیار
نی به . وتی پشتینه کهت بکه ره وه ، بزانه نه کهوتوته پشتت ؟ منیش
پشتینه کهم کرده وه ، ته ماشا ئه کهم جامانه کهم له به ینی کراسه که مو که واکه ما
له پشته وه گیر بووه . ده رم هیتا و به ستم به سه رمه وه . ئه و پیاوه شیخ
عومه ر ضیا ئوددین بوو .

شیخ عومه ر ضیا ئوددین و ملک خۆی خزمه تی مه لا و فه قیی کردوو ،
خه لکیشی هان داوه خزمه تیان بکه ن . ئه گیر نه وه جار یکیان به کن له ئاغه کانی

پژدهر له بیاره نه بڼه عه زوی شیخ نه کا نه لږ : ناموژگاری په کم بکه به کارم بڼه .
 شیخیش پټی نه فرمویت نه گهر دینت نه وی خزمه تی فقهی بکه بۆت نه بڼه
 به خپرو چاکه بۆ نه و دنیات . نه گهر دنیایشت نه وی هر خزمه تی فقهی بکه
 چونکه زور شوین نه گهر پڼو له هه موو شوینې به چاکه ناوت نه هینن .

نه گپړ نه وه جاريکیان شیخ عومر ضیا ئوددین نه چپ بۆ مه ریان .
 له و سه رده مه دا خویندنگای ئایینی کم نه بڼه له و ناوچه په دا . که نه گاته
 دبی (کافی میران) نه پرسې نه م دئ خویندنگای تیاه ؟ نه لږن به لږ مزگوت و
 خویندنگامان ئاوه دانه و مه لا نه وره حماني ره شانی مه لاما نه و چه ند فقهی به کمان
 هه په . نه وه یش حوجره ی فقهیکانه . که شیخ چاوی به حوجره ی فقهیکان
 نه که وی له ولاخه که ی دا نه به زئ و به پڼ به ره و نه وی نه روا . که نه یشگاته
 به ره وه نیو سه عاتیک به پټوه به رانه ری مزگوت و حوجره که رانه وه ستی ،
 تا خه لکه که نارحه ت نه بڼه . په کڼ له موریده کان عه زوی نه کا یا شیخ عالمه که
 ماندوون ، له بهر نه و هه تاوه دا وه ستاون . شیخیش نه روا ته ناو مزگوته که و
 خویندنگاکه . نه نه نجامی نه وه وه دانیشتونوانی دتهاتی نه و ده ورو به ره ،
 هه موو ده ست نه ده نه مزگوت و حوجره کردنه وه مه لا و فقهی بۆ خوینان
 رانه گرن .

شیخ عومر ضیا ئوددین نه وه ند م خزمه تی عیلم و مه لا و فقهی مه به ست
 بووه ، وهك بلیتی طهرقه ته که ی هر نه و بوو بڼه . هه روه کوو له بیاره
 خویندنگاو مه لا و فقهی بووه ، له خانه قای (بیایله) یش بوو به تی و مه لای
 خویندنگاکه ی نه وی شیخ عه بدولر حمیمی کوری شیخ موحه مه د نه مینی
 ده لووجه ی قهره داغ بووه که مه لایه کی گه وره بووه و گه لږ فقهی بووه ،
 ته نانه ت شیخ ویستویه وهك چۆن کچی خوی له مه لای بیاره ماره بریوه
 کچی کیشی له م ماره بیرئ ، به لام نه م زوری پڼ نه چوه به گه نجی مردووه .

ئەدەبىياتى شەيخ عومەر ضىائوددىن

شەيخ عومەر ضىائوددىن گەلىش شىئىرى ناسك و پەخشانى بەرزى ھەيە •
 پەخشانە كانى ھەموو لە شىئەي نامەدان كە بۆ ئەم و ئەوى نووسىو • نازناوى
 شىئىرى (فەوزى) بوو ، بەلام جار جار نازناوى تىشى داناو • شىئىرى بە
 كوردى (گۆرانى و كرمانجى) و فارسى و عەرەبى ھەيە • من خۆم گەلىش
 نامەيم ديو ، بەلام بەداخو ھەو ئەوكاتە گوتم بە كۆكردنەو ھەلگرتنى ئەم
 جۆرە شتانە ئەدا • يەكەن لەو نامانەي ديو من نامەيەكى بوو لە خانەقەنەو
 بۆ مەلا قادرى مەلای يارەي نووسىو ، ھەوالى فەقەيكانىشى تيا پرسىو •
 نامەيەكى تىرى بۆ حاجى شەيخ عەلىي كورى شەيخ موھەمەد صادقى وەزىرى
 نووسىو لە دىنى (تەرخان ئاوا) • نامەيەكى تىرى بۆ (آصف الديوان) ي
 نووسىو لە سەنە سەرزەشتى تيا كەردبوو كە بۆچى لەجىياتى ئەو مەسەفە
 بىسوودەي بۆ گەلىش شتى وەك بەر بەرەكانى ھەندى خزم و كەس و كارى
 خۆي ئەكا ، نايت پەواقىكى گەورە لە مەككەو مەدینە دروست بكا بىش
 بە ماواو مەزەل بۆ ھەسانەو ھەي حاجى يانى ئەم ولاتە كە ئەچن بۆ ھەج •
 نامەيەكى تىرى بۆ بەگزادەكانى (ولەژىرى) مەريوانى نووسىو گلەيى تيا
 لى كەردبوون لەسەر ئەو كە بۆچى بەگوژەي فەرموودەي خواو پىئەمبەر
 مامەلە لەگەل ئەوكەسانە ناكەن كە توھمەتى دى و دەس پىسىيان ئەدەنە
 پالو ، لەجىياتى ئەو داوا لە شەيخ و مەشاىخ ئەكەن بە كەشف و كرامەت
 راستى و درۆيى ئەو جۆرە كەسانەيان بۆ دەرخەنو ، پىيان ئەل قەسەي ئەو
 شەيخانە بەرانبەر بە ھوكمى شەرع قىمەتى چىيە ؟

لەم سالانەي دوايدا كە ئارەزووى كۆكردنەو ھەي كەلەپوورى كۆنى
 مەردانى ئەم ولاتەم كەوتە دل ، توانيم چەند پارچە شىئىرىكى شەيخ عومەر
 ضىائوددىنىش ، وەك ھىي كەسانى تر كۆبكەمەو • ھەروەھا گەلىش نامەيشىم

دهس كهوت كهوا هه موویان له م كتیبه دا بلاوئه كه مه وه و دهسه و دامینی
 كه سانی تریش ئه بزم كهوا له كو كردنه وه و بلاو كردنه وهی ئه م چهشنه بابنه تانه
 كه مته رخه می نه كه نو ، هه رچۆن بزم هه ر شتیکی له م جۆره بو سه ریتیکی ژبانی
 روشن بیری و كۆمه لایه تیمان كه لكی هه یه .

وا له پێشا به ریز شیعه كوردی و فارسی و عه ره بی به كانی بلاوئه كه مه وه و
 پاشانیش دیمه سه ر نامه كانی :

چهند بارچه شیعیکی به دیالێکتی گۆرانی

(١)

قیله وه رده نم .. قیله وه رده نم
 چه و ساوه ژاراو دووریت وه رده نم
 چه نی دل و گیان شهرتی كه رده نم
 مه یل نه ده و وه كهس تا پۆی مه رده نم
 دل یه ند مه ینه تان مصیبه ت كێشان
 تای تامل ، ئازیز ، چه ده ستش بریان
 پای سه برش هالا شكست ئاوه رده ن
 په كه شه و تا پۆ و یردش ئه ی فه رده ن :
 « فه له ك داخ وه دل جهسته مدا به ردی
 ژاراو دووربی ئازیز پێم وه ردی »

(٢)

قیله م ها به رد م .. قیله م ها به رد م ..
 داغ دووربی تو وه گلکو به رد م

وه مه یل تۆوه پروو وه چۆل کهردم
 ژار دووری دهرده هیجران گشت وهردم
 یانی نازیزم عشق تۆم نه سهر
 وه عشق تۆوه ها شیم وه مه حشر
 تو بۆ بهو وه فاو مه یل وهرنت
 بنمانه جار جار وه من جهمینت
 بنمانه قامهت وهی زامهت وهرده
 پهری ئه وه قامهت داخ وه گل بهرده
 تا جهو رۆ دهم دهم وه بن ملارا
 (قد قامت) وچوون مهر سات نهو سارا
 چونکه ذیکر تۆن مایه ی جهیاتم
 وهشی و شادی و شهوق مایه ی ئیشاطم
 جه مه ماته دا با تۆم جه یاد بۆ
 جهو عاله مه دا دل وه تو شاد بۆ

(۳)

وهشا نازاری لاونا دلان
 چه ومخت خهزان ، چه فهصل گولان
 دلان وهششان جه نازاران
 وهشپهنگی گولان نمهو واران
 بولبول نالهشان خه یلیح وه سۆزه
 نیگای نازاران چاک دل دۆزه

ئەو وەشى و ئەو پەنگ ، ئېند ئالەى سەحەر
 گردىن بان وە فېداى نېم نېگى دلبەر
 قىياتم ، قووتم ، زىندە گېم ، شادىم
 وەشىم ، وەش كەيفىم ، جەزى و ئازادىم
 ئەوسان كە ئازىز لاوتۆمەو
 وە نېم نېگى ناز تاوتۆمەو
 ئەودەم ئارەزووم كاملەن يەقېن
 فانى بۆ جەلام جەمە ئافىلىن
 تەنباى تاك ماقۇ پاسە ئەوسا بى
 غەير پېسەى ئەوسا عەدەم ماوا بى

چەند پارچە شىعەرىكى بە دىئالېكتى كرمانجىي خوارو

(۱)

فەقىھى مەدرەسەى تەوھىدەم ئېمىرۆ
 فەرىدى دائىرەى تەفرىدەم ئېمىرۆ
 رەزا نابەم كە ئەغيار بېنە مەجلىس
 كە چەوگانى قەضای تەبەیدەم ئېمىرۆ
 لىيە بۆ ئەو نېشانە تا بناسرى
 بە خۆى من دافىعى تەردىدەم ئېمىرۆ
 لە تەنزىھا نىيە هېچكەس رەفەقىم
 چەراى كاروانى پىتى تەجرىدەم ئېمىرۆ

چلۆن کا حمدی باقی عہدی فانی
 بہ عیسیان ماوہ ریتی تہ حمیدم ئیمرو
 عہ لایق دہردی بی دہرمانہ (فہوزی)
 رہ ئیسی عہ سکھری تہ جریدم ئیمرو

(۲)

لہ پر بہردی ئہ جہل بو شیشہیی عومرم نہ کا بی زوو
 فیدات ہم دہست و بردی ، ساقی یا ، جامی شہرا بی زوو
 چی بہ دنیا ؟ ژئیکہ ہر شہوئی سک پر بہ صد فیتہ
 سبہ نی زوو بہ خوینی جہراگی ئہ ہلی دل ئہ کا بی زوو
 نہ کوو دہرچی لہ دہس فرست ہتا ماوم موغہ تی دہی
 دہفنی لیدہ بہ کہف چاوم لہ گہل نالہی پو بابی زوو
 پیالہی چاوی مہستی تو بہ دہستی دل کہ ئہ نیو شم
 مہزہ فرمیسکی خوینی دل ، ہہ تیو بیئہ کہ بابی زوو
 گیای ئومیتدی من وشکہ لہ ژر خاکی تہ مہ ننادا
 دہ نالی پدعدی دل ہر شہو لہ بو شوری سہا بی زوو
 حیات شیر ئینی بو باغچہی ویصالی جانی جانانم
 رہ فیق ئامان لہ بوم بیئہ لہ زولفی یار طہ نابی زوو
 کہ دیم قہوسی برۆی لہ یلا وتم ہاوار یہ قین بوو لیم
 وہ کوو مہ جنوونی خیللی حہی دہ کہومہ ناو سہرا بی زوو
 لہ دہر گای عہ شقی تو کہ وتم کہ تیفکریم لہ عومری خوم
 مرووری دہرو ئہ ییامی فہ نا چوو وہ ک حو بابی زوو

دلڻ سهیدی گوروفتاره به داوی دمردی هیجرات
 خه لاصم که به خیری خۆت نه جهل ناگام نه کا بن زوو
 دهما لاده شهوی زولفت بکه سیری هه تاوی پرووت
 دهمی مردنمه ناخ قوربان بکه ئی حیای نه واین زوو
 له له علی لیوی له یلا لاله مه جنوونی پهریشان حال
 مه که مه نمی له پیی هه قدا که نادا نهو جوابی زوو
 له سه ر بالینی غم که وتووم ، دهلیل سا بن ته ماشات کهم
 که هاتی رامه وهسته ، چاوه کهم ، فرموو خطابی زوو
 دلڻ خورینه له هیجری تو ، ته مه ننای خالی لای لیوه
 ده خیلتم بهم خه لاصی که له پندایه سه راین زوو
 له فرقی فرقه دهمین بالاتره (فهوزی) هه وای عاشق
 نه گهر یاری شکاری خوی بکا گاهن عیتاین زوو

(۳)

کولاهی صیحه تم ناوی که عیله ت تاجی ذیلله تمه
 که وای عیززمت له بهرنا کهم که قیللمت بهرگی رحمه تمه
 له عهیش و توشی هه یوانی نه من چیکهم که ئینسانم
 خه یالی بن به قا بۆچی که ذیکری یار خیلله تمه
 به شهر نه سلهن نه بوو ناوی ، مه له ک پیگهی نه بوو قه طعن
 له عهرشی ومه دته و ابو که رحممت جیی مه هه بیه تمه
 عیادهت بۆ که سنج چاکه گوروفتاری طه بیعت بن
 که من مه فتوونی جانانم چه باکی دهر دو عیله تمه

نه گهر دوله بهر بلاوړنی هه موو دهر دو به لا خوځه
 خودا ناکه رده مه یلی نا ، چه فهرقی سوقم و صیحه نه
 که دیم خوړن جاری به نه مړو له جهرگو دل وه کوو سیلاب
 وتم نه شاهیده کافیی حیساباتی قیامه نه
 مه لڼ (فهوزی) له فه می خوټ مه که فکری به تال هه رگیز
 نه وهی تو تن ده گهی چاوم ئیشاراتی له خیلله نه

(٤)

له نه شنه ی فه یضی عیشقی فه خری عالم دل موصه ففایه
 له نه نگي مه عصی بهت شور او ه سینم پر ته جه لایه
 له دمس ته زویری نه فس و مه کری شهیطانی له عین دهرچووم
 ه جهب بالایه روتبه ی عیشقم و نه فسم ته و ملایه
 مه قامی عارفان بن زه حمت و رهنج و مشه ققهت دیم
 له زومره ی عاشقانم بویه عالم لیم ته به پرپایه
 له هه رچی رووده کم وهك پوژ عیانه چی رومووزاته
 له طایف سهر به سهر موسته غریق ذیکری (هو الله) به
 له بامی عه رشموه په رده ی حجابم لادرا به کسهر
 رومووزاتی هه قایق شوعله به خشه ، دل ته سه لایه
 له مه یخانه ی حقیقهت بووم به ساقی مه مجلسی رهنان
 له هه لقه ی دائیره ی عیشقا له بهس چیگه موعه لایه
 کسین شوغلی مه حبه بهت بن نه بن وه صلی به حق ته حقیق
 صه راحت پیت ده لیم خالی له هه نوکته و موعه مایه

له موژدهی ئەم خەڵاتە خوا به تۆی دا موذنیی پروورهش
دهبێن پۆح کهی فیدای شوبیاکی پرموضه‌ی ئەو شه‌هه‌نشایه

(٥)

له سایه‌ی نه‌خلی می‌چنه‌تله شه‌رابی عه‌یشی من کوانی
له نه‌ختی خیلله‌تی جانان خودا ته‌قدیری وا هانی

ته‌وابه هه‌رچی تۆ ده‌یکه‌ی ، عیقابه هه‌رچی من کردم
به لوطفی ئەقده‌ست باقی بی‌ۆشه کرده‌یی فانی

عه‌طاو لوطفو که‌رم هه‌یی تۆ ، خه‌طای بێ‌چاوو پ‌او لای من
به خۆت یه‌کیان بکه یاره‌ب به حه‌ققی شاه‌ی گه‌یلانی

له ده‌ردی فیره‌ته‌نی یارانو سه‌ختی پ‌ۆژی هه‌جرانی
چلۆن سه‌رعی نه‌بوو و شه‌یدا ، فه‌قیری ده‌رکی عوثماني

له خه‌طه‌ی عه‌شقه‌دا زانیا نو‌یساوه به خه‌طه‌ی غه‌م
عیلاجی ده‌ردی دڵ نا‌کا که‌سی وه‌ک له‌علی پ‌ومانی

به حه‌ققی شاهه‌که‌ی نه‌قشی ، به میهری خالیدو عوثمان
به فارووقی غیمامو باقی‌بانی جه‌معی پیرانی

به ته‌وبه‌ی طاعه‌تو ته‌وفیق ، هه‌تا لای دائیره‌ی ته‌حقیق
نیشانم ده‌ی ، نه‌جاتم ده‌ی له گشت خود‌لانو حه‌یرانی

مه‌ده نیسه‌ت ئەتۆ (تائیب) له یار ئەم زم‌حه‌تو ده‌رده
که تۆ خۆت موسته‌حه‌ققی ئەم هه‌موو ده‌رده‌و یه‌رشانی

(٦)

دهمیکه کاغزت نایسته لامان (٥)
عهجب سستی له په یغام و سه لامان
(جهلی) دائیم ده بی جیلوهی دیار بی
له تیو گیتراوی شمت بی یا که نار بی
(عومه ر) عومریکه بو تو ئینتظاره
له شهوقی تو وه کو ئاو بی قهراره
چه ئینصافیکه گاهی ناوی نابهی
چه فیکریکت هه به بی باکی تا که ی
حه یاتی من به یادی تو مه نووطة
نه وازش چاوه که م لایق به خو ته
ده بوو بو خاطری ته فریحی یاران
بکه ی سه یرو صفا ومختی به هاران
بینی شاره زووری بی زهرو زور
بعیته کینوی هه ورامانی پر نوور
شه وئ تا فهجری صادق دابنیشی
به ئومیدی وه فا پی رابکیشی
وه کو ئه و عالمانه مل به حهق دهی
هزار نادان ئه پیشی شهقق و لهق دهی
ئیحازهی خه رقه وو تاج و موصه للا
بسینی بو رهواجی کاری دنیا

(٥) شیخ نهم پارچه شیعره ی بو حاجی مه لاهه بدوللای جهلی نووسیوه .

له عوقبا گهر بلیتن بۆچی ومهات کرد
بلیتن دهفعی فهسادم بۆ دوها ت (٦) کرد

منیش بۆ ده‌فمی ئهو مه‌ نه‌یی قه‌بیحه
ته‌لاشم کرد به‌ ئه‌لفاظی فه‌صیحه

له نه‌صلى دين و ئيمان بى‌خه‌به‌ر بوون
له هه‌ی هه‌ی قالو قوول و پى‌رخه‌طه‌ر بوون

به صیہ تیان نہ بوو تا حق بزائن
حقو باطل جوئ کمن یا بزائن

وہ ٹیلا عالم و عامی و مشایخ

هه موو موحتاج بهون ههم طيفلو وراسيخ^(۷)

(۶) به دوهاتیش و به دیهاتیش نه خوینریتهوه .
(۷) شیخ ضیاوددین نهم پارچه شیعره ی له گهل نامه کدا به مهلا
مهبدولصمهدی گوجی شیواشانیدا که به کیک بووه له موریده کانی و
خزمی مهلا مهبدولای جهلیش بووه - بو مهلا مهبدوللا ناردووه .
نوپش بهم پارچه شیعره ی بنهوه وهلامی داوهتهوه :

نمبر نامہت بہ دہستی گوجی موخلیص
گہ یشتہ دہستی سستی عہدی موفلیس

له پاش بږييدنه و بږسيدهني تام
نيامه سهر سهر و سهر چاو به ئيکرام

نیگاهم کرد همو و لطف و عیتاب بو
به هم نامتزشی قیشرو لوباب بو

سهلامی من چی به بق توی بنیرم
نه توی عذب و فورات من تالو سویرم
جهلی نیسم ، خهفی پهسم ، دو پهنگی
میشالی مهسهلهی کافورو زهنگی

سوها بیتجاره قوربان چۆن دیاره
له وه ختنی شه عشهعهی (شمس النهار)ه

(عومەر) عومریکه گەر مه یلی له لامة
 نهدی بۆچ مهرکهزی دهردو به لامة
 نه تۆی بێ رهحم و بێ ئینصاف و بێ باک
 وه ئیلا من له بهر پیتام وه کوو خاک
 حه باتی من له دووری تو مه ساته
 عه جانیب به سته یته و ئیر تباطه
 هه موو عومرم به پایز چوو له ههجران
 به هارم ههچ نه دی بۆ گهشت و سهیران
 به قوربان شاره زووری چۆن بیهنم
 زهرو زۆرم نیه شاقاو هه کینم
 له باتی کتوی هه ورامانی پر نوور
 له ژیر کتوی غه مان که وتوومه وه ک موور
 نه گهر لوطفت بیه بێ راده کیشم
 له قافلای مه طله بێ ههردهم له پیتام
 نهوی روژی که تۆم دیوه له بهغدا
 ملم داوه به حق وه لالا وه بیللا
 وه لێ تو دهرحه قم بێ ئیلتیفاتی
 نیه پهروات به ئیستیحقاقی ذاتی
 « به ظاهر از سوی الله در تعاشی »
 به باطین نه جمه دینی شیخ تراشی
 له بۆنه ی به عضی کی نادانی بێ فام
 له جیتی من بهر شه قی دهم نهو بهر له قه ی دام
 ئیجازه ی خهرقه وو تاج و موصله لا
 بستیتم بۆ ره واجی کاری دنیا
 فره خو شه ، گه لێ خاسه ، به جییه
 وه لێ گهر حمز بکه ی ئیره یش نهو ئیه
 له لای تو قورب و بوعد ههردوو به کیکه
 بلێ هه مبانه بگره ئاردی تی که
 له بهر شیخان نه گهرچی دین بر او ه
 به تینی تو زوبانی من بر او ه

له دهستی لیتوی له علت چاوه کهم من جان خه لاص ناکهم
به رۆح مهر جان بکهه زنجیر له ههلقهی زولفی تاتارت

چهند پارچه شیعیکی به زمانی فارسی

(۱)

مکن در جسم و جان منزل که آن دوناست و این والا
قدم زین هردو بیرون نه ، نه اینجا باش و نه آنجا

عجب نبود که از قرآن نصیبی نیست جر نقشی
که از خورشید جز گرمی نیابد چشم نابینا

جمال حضرت قرآن تقاب آنگه براندازد
که دار الملك معنی را مجرد بیند از غوغا

بمیرای دوست پیش از مرگ اگر هی زندگی خواهی
که ادیس از چنین مردن بهشتی گشت در دنیا

هموویان قاطیعی ریگهن به همددی
ئهوهن میصدافی ئایهی (لا یهدی)

وهلئ بۆ خاطری تۆ بهندهیانم
زوبان دهگرم له ههقیان تا بتوانم

لهپاشی تۆ خودا بۆ خۆی مهلیمه
له کهرکوکی دوعاگوێ (شیخ عهلی) مه

له نامهکهی شیخ ضیائودین و وهلامهکهی مهلا عهبدووللاوه بهناشکرا
دیاره که شیخ بهشانازییهوه داوا له مهلا ئهکا بیج به موریدی و بچی بۆ
لای بۆ ههورامان و ، ئهمیش عوزر بهوه دینیتیهوه که مهسووبی شیخ
عهلی تاله بانییهو سههره رای ئهوه شیخانی راسته قینهی وهک شیخ
عومهر و شیخ عهلی لێ دههکهی ، زۆر حمزی له هاوڕێیهتی شیخان
نییه .

به حرص ار جرعهء خوردم مگیر از من که بد کردم
بیابان بود و تابستان و آب سرد و استسقا

به خلوت از چمن تا کی ، به فکر خویش در اندیش
به یاد غزنوی با من بیا یکدم سوی صحرا

به دام آرزو بودن عبودیت کجا باشد
بری از دام خودبینی برد بر بام (او آدنی)

به فکر موسیء گستاخ در کاخ فنا دعوی
بمیر و بازپرس اول کجا بودی برو آنجا

بیرون از کشتی هستی چو هستی اصلی آنجا است
یکی بینی ، یکی دانی ، نه دعوی هست و نه غوغا

جمال آفتاب صنع قدرت را نبیند کس
مگر در پرده ابرش بخواهد عاقل و دانا

ولی را در کمال خویش جستن کار دانا نیست
بشر مظهر بود جانا براه مظهر آجویا

چو چشم منکرانرا حسن او دیدن نشد امکان
عجب نبود که نور آن بود پوشیده از اعمی

(۲)

خرقه را در گرو مهر تو دادن اولی
بسته در را به وفای تو گشادن اولی

سبحه و شانه و اسباب نباید به نظر
جان و دل را به ره یار نهادن اولی

آنچه از خلق رسد جمله چو فانی و فناست
 جان و دل دادن و مهر تو ستادن اولی
 در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
 بر در عشق تو چون خاك فتادن اولی
 گر نه مقصود بدی مهر و وفا در عالم
 (فوزیا) از شکم دهر نژادن اولی

(۳)

رخم چو برگ خزان از غم بتان زرداست
 همیشه عارض من از غبار غم گرداست
 بود غذای دل عاشقان ز خون جگر
 که مال و نعمت دنیا نصیب بی درداست
 کسی که اهل محبت بود درین عالم
 ز عیش و عشرت دنیا همیشه دل سرداست

(۴)

فیض جنون به نشاء صها برابر است
 يك خون دل به لعل مصفی برابر است
 بی درد عشق هیچ کسی قرب حق نیافت
 يك ذره غم به جمله اشیا برابر است
 يك قطره اشك ار چكد از چشم عاشقان
 میدان یقین به گوهر یكتا برابر است

يك لحظه توجه خاطر به اهل حق
 با فیض صبح و با شب یلدا برابر است
 مردن به درد عشق ز هجر پری و شان
 با زندگيء خضر و مسیحا برابر است

(۵)

چو میرم بر همه قائم مقام است
 ندیش طالع بخت و سلام است
 به انصاف و به عدل و دادخواهی
 کمینه خادمش آن شاه عام است
 چو فوشیروان به درگاهش همیشه
 دوصد بالاتر از زرین غلام است
 خودش محمود و طالع یار و محمود
 (بحمد الله) که محمودش مقام است (۸)

(۶)

هر کجا خاری است آنجا فرش دیبای من است
 هر کجا زاری است و فاله جا و ماوای من است

(۸) شیخ ضیاءالدین ثم پارچه شیمره ی بو محمود پاشای جاف نووسیوه
 بو پیرزبایی لن کردنی به قایمقام بوونی. محمود پاشا ثم شیمرانه ی
 له سالی ۱۲۸۴دا له کهشکوله کهیدا نووسیوه تهوه که ئیستا له کتیبخانه ی
 خوالی خوش بوو حسن به گی علی به گدایه . له کهشکوله کهدا نووسراوه
 شیخ کاتب ناردوویه که پاشا له مه نزل ی سر (سووره جۆ) بووه له
 شاره زوور .

گوش کن تا قوس را آنجا که ناموسی نبود
ناله اش هردم ز ضرب دست الای من است

هر کجا دردی بود در عالم عرفان بلی
آن همه از غلغل صها و مینای من است
بنده آزاده را (فوزی) کسی گویند کو
باخبر از لذت فقر و تمنای من است

(۷)

بی هوشیم از دست دل زار و زبون است
گه عاقل و گه مست و گهی شور جنون است (۹)

از داغ فراق قد دلدار جفا جو
الف قد عشاق مثال خم نون است
از حسرت لعل لب میگون تو جانا
هر ساعت از چشم روان چشمه خون است
عشقت ز کفم رشته تدبیر برون کرد
دل بسته به تقدیر و ندانیم که چون است
مرغ دل کوکب ز دل سینه نالان
فریاد و فغانش ز فلك رفته بیرون است

(۸)

کرد دل زین دیار میل خروج
همچو روحی بوجد میل عروج

(۹) لهم غزه لهدا نیوه یه که می به یته کان هیی شیخ ضیا نوددین و نیوه ی
دووه میان هیی نه جموددینی کوریه تی .

سد نموده است شه ره اطراف
همت پیر داده راه بروج
(فوزیا) از نظر ندانی و راه
رو بخوان (والسماء ذات بروج)

(۹)

همت پیرت همه جا یار باد
لطف خدا یار و مددکار باد
من ز همه بی خبر و غافل
گر سخنی هست به سرکار باد
رشته که جز مهر و وفای تو است
بر سر و گردن به مثل مار باد
دل که اگر بر سر زلف تو نیست
گردن او بسته به زنار باد
نشتر فولاد به چشم از زنی
گر نه خوشم در گل و دل خار باد
(فوزی) اگر عشق نه از راحتی است
گلشن زلفت ز برم مار باد (۱۰)

(۱۰)

عمر با مصطفی دائم وفا کرد
ازان بطلان حق از يك جدا کرد

(۱۰) شیخ ضیاءالدین هم چند شیعه‌ی بزم محمود پاشای جاف نویسیه .
له پرووی که شکوآله‌کی پاشا نویسیومه‌ته‌وه .

هر آنکو حق بود حق گو بود او
یقین در هر دو عالم خوش صفا کرد
مخالف چون مخالف بود کارش
به چاه حسرت و ذلت جفا کرد

(۱۱)

از حسن طالعمر اثری دستگیر شد
چندانکه خانه دل ویران منیر شد
سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کافرا لطائف دل سینه ام اسیر شد
بویش دل فسرده مارا حیات داد
حسرت دهنده شحات عبیر شد

(۱۲)

هر جا که دویدیم همه درد و الم بود
هر سو که شنیدیم خبر ماتم و غم بود
بردار جفا داد مرا جاه و فایت
افسوس که بر کوی غمت راه به یم بود
هشیار خبردار ز بی هوشی ما شد
زان رو همه دم یار هواخواه عدم بود
ترك سر و جان و دل و آسایش کوفتین
در راه تمناست نخستین قدم بود

هر زخمی که از تیر غمت بر دل من شد
در دار بقا بهر من آن خط قلم بود
آترا که بود روی به کوی تو نگارا
کی رو به سوی تخت کی و میل به جم بود
زالایش امکان چه کند طالب دلدار
این حادثه‌اش قفس به بازار قدم بود

(۱۳)

بزرگانرا بود معتاد و دستور
که نماید سلیمان ظلم بر مور
بلی باشد به مجنون چشم لیلی
که مستان شیشه‌گر دارند منظور
گدا و شاهرا با هم بود کار
که بوده این روش معلوم و مشهور

(۱۴)

دور ز خسرو زمان لشکر غم کشیده صف
کرده به تیغ و تیر نی سینه و دوش و دل هدف
دست فراقرا نبست آه یل وصال ما
داد شکست عاقبت لعل امیدرا خرف
قطره مهر و خال رو ای مه مهربان من
هست در یتیم دل جای قرار چون صدف

تا که وفات یافتم ، جان به جفات باختم
 یافت ز چاه راهرا یوسف مصر پر اسف
 افعی زلف تاز ده حلقه به دور خال و رو
 گفت حیات و ظلمت این ماه به عقرب آن طرف
 روی امید سوی تو مانده به آرزوی تو
 گشته قدم چو موی تو داده ز کف غم سلف
 دید رخ تو مانی او گشت ز شوق فانی او
 سینه خود نموده دف ، میزندش به کف به کف
 سیصد و ده ازان ما ، داغ غمت به جان ما
 مانده ز رتبه رسی تا که (عمر) به سه شرف
 حال (عمر) خراب شد ، زاتش دل کباب شد
 منفعل از تو آفتاب ، ای به غمت فغان شغف

(۱۵)

نه طالبم به جاه و جلال و منال و مال
 نه شایقم به زیور و زلف و به خط و خال
 نه طالبم به قامت سروی که در چمن
 نه راغبم به الفت خوش خوی مه جمال
 فانی ز عشق را چه هوای دگر بود
 نفس ورا هوا و تمنی کجا مجال
 نبود به سر هوا و ندارم خیال هیچ
 جز بندگی پیر نکوکار بی همال

گر دست میرسد به غلامی حضرتش
 باشم کمین غلام سگانش به جان و مال
 مرد ره اطاعت و جان بر کف طلب
 دل بر رضای دوست شب و روز و ماه و سال
 صدر جهان کمینه غلام است مرا
 آن دم که جای پای سگانش کنم مجال
 روی وفای دوست به سویم اگر بود
 گویم جواب منکر رویت به يك تعال
 این آن سعادت است که (فوزی) بحسرتش
 دائم دلش شکسته و لب خشك و شور حال

(۱۶)

داد مرا چرخ بسی گوشمال
 با دل و جان هست مرا زو ملال (۱۱)

پایهء شادیم خراب از وی است
 شمس صفارا بود از وی زوال

جوهر امید کند پر عرض
 از مرض عشق رخ و زلف و خال

زد ز جفا سنگ به مینای عشق
 کرد به غل گردن عیشم و بال

(۱۱) شیخ ضیائوددین ثم پارچه شیعه‌ی بۆ لاواندنه‌وه‌ی یه‌کێ له خێزانه‌کانی
 وتوووه ، لام‌وابێ دایکی شیخ نه‌جموددین بووبێ .

سوخته از آتش غم جان من
 مرغ وفا ریخته زو پر و بال
 شکوه برم پیش کد امین طیب
 یا که توان گفت همی درد حال
 کیست ستانده ستم از وی که تا
 شرح دهم درد دل حالِ بال
 داد مرا تاج کرامت ز عشق
 لیک به سر داغ نهاد از خیال
 داد مرا دلبر کی نازک
 دل ده و دانا به همه حال و قال
 سرو چمن پای به گل زو خجل
 گفته بنفشه تو به حالش بنال
 سنبل و فندق چو گل بسته کبک
 داغ ذقن ، روی دهن ، موی خال
 گل چو ریاحین دگر صبح و شام
 چشم به راه اثر ذی الجلال
 سبزه به شب نم شده شب بو که صبح
 روی چو خورشید برارد جمال
 داغ فلک نیست یکی تا بود
 صبر به دل ای که تو گویی منال
 در شب شنبه به صفر هشتمین
 کرد قضا از قدرم پای مال

برد به خاک آن دل و آن جان من
 داد مرا حسرت آن خوش خصال
 ریخت به دل خار غم از فراق
 نیست مجال دیگر ای دل بنال
 صبر کجا تا شوم دله نواز
 فکر کجا تا دهم يك مجال
 داد فقیران که ستاند ز چرخ
 کیست کند دعوی بی دست و بال
 گشت کمان قامت التم چو نون
 پشت فرح از غم هجران چو دال
 هر چه کند خالق دیو و پری
 هست زبان در همه بس کند و لال
 وصل و فراق و غم و شادی و شوق
 جمله بود خلق به حق آن دوال
 گرچه به ظاهر همه ضد همد
 ليک همه در همه پیدا به حال
 یعنی عدم مایهء اصل وجود
 هم عدم از وی طلبد این خصال
 باغ عدم داد شمارا وجود
 چشم وجود است به آن ماه و سال
 موت کجا دید کسی بی حیات
 چشم حیات است به سوی زوال

ارمه غم تا کننت فرق فرق
 غرق کند خویش به لوح مثال
 مایه شادی غم و صحت ، فرح
 نیک نگر حق بود ای ذالکمال
 هجر نوید انگه که وصلش بر است
 چشمکهایش به هوای وصال
 باش به غم شاد و بگو با سرور
 « کلّ لسانی بنعوت الجلال »
 هست بقا آیت ذات خدا
 غیر خدا بر سر راه زوال
 گفت قلم با خرد ای بی خرد
 (حی غفور)^(۱۲) است بگو رمز سال

(۱۷)

ترك فرما جمله اوهام و خیال
 سعی کن با شرع در تحصیل حال
 حال را با قال باشد همسری
 او بود رهرو کند این رهبری
 تا مقال و حرف را باشد مقام
 هست عرفان را بدو گفت و کلام

(۱۲) به حیسابی حرفه‌کافی نه‌بجهد نه‌کاته ۱۳۰۴ .

چون مقام حرف جمله شد خراب
رو ز درگاه حقایق بر متاب
گر حقیقت یار باشد ای رفیق
نبودت کاهش به اصحاب طریق
جمله را یکسر همی دانی به دل
جمله را خوش بو همی خوانی چو گل

(۱۸)

دیوانه نیستم که به دنیا کنم غرور
شیدا ز حرص نه که به میدان زنم دهل
عامی خیال نه که شوم شادمان به هیچ
ناسی خویش و جاهل و طالب به روی گل
از صدق گویم این دو سخن ای مراد خلق
درویشم و سزای جفایم ز جزء و کل

(۱۹)

ز دشت بیخودی میآیم ، از وضع ادب دورم
جنونی گر کنم ای شهریان عقل معذورم^(۱۳)
به سر دارد هوای کوی جانان این دل بیدل
نباشد زین سفر دیگر مطالب هیچ منظورم

(۱۳) شیخ نهم پارچه شیمره‌ی له‌وکاته‌دا وتووه که گه‌پشتووه‌ته شاری سنه
له سالی ۱۳۱۲ ی هیجره‌تدا .

کسانرا کز عروج روح باشد بهجت و شادی
 خروج از عالم کثرت به وحدت داشت سرورم
 دل شوریده مارا نشاید بستگی با کس
 که شاه بیدلان آری چنین فرمود دستورم
 ندارد حالت معلوم در دیوان اهل دل
 ز غیرت حضرت مولا ز عالم کرد مستورم
 گدای درگاه یارم ، امین سر هر کارم
 اسیر قید افکارم ، ز لطف شاه منصورم
 به بازی نامدم بر در ، نباشد شاهیم بر سر
 بقایی یافتم مطلب ، فنا فرمود مجبورم
 فتاده در ره دل ، برفشانده خالک ره بر سر
 به صورت گرچه ویرانم ، به معنی بیت معبورم
 نبوده ذره در عالم ، ندیدم آدم و خاتم
 تجلای جمال مهر جانان کرد مشهورم
 فدای ساقی و صہبا نموده غیر مولارا
 تشکر میکنم ، واللہ نشاید گفت معذورم
 وفا داری بہارا جو ، (ضیا) از خویشتن میگو
 نعیم جنة الفردوس زین ره هست میسورم

(۲۰)

گلشن شوق بی وجود نسیم
 گلخن محنت است و نار جسیم

بر در محنت ار نسیم وزد
ارم جنت است و جای نعیم
(فوزی) از قیل و قال صرفه ندید
ای خوشا قلقل سبوی قدیم

(۲۱)

(دار الاحسان) از من بیدل خراب
(الامان) از زحمت ما (الامان)

خلق از حسن نهاد خویشان
خوانده مارا اهل خیر و غیب دان
لیک خود دائم سگ از من بهتر است
در وفا بهر شکسته استخوان
نه وفا دارم نه وصف خوش نهاد
چشم پوشیده ز خود بهر دو فان
عیب خود را (فوزیا) اصلاح کن
وا مکن چشمت به عیب دیگران

(۲۲)

جانا مگو و بشنو حرفی ز قلقل می
تا کامیاب گردی از شغل می پرستان
نینجا سخن نباشد حرف و بیان نباشد
بی هوش و بی زبان آی تا خود شوی ز مستان

اختر به بزم رندان ساقی گرو نباشد
کی می حیات بخشد از دست غیر مستان (۱۴)

(۲۳)

ای یاد تو مونس دل من
ذکر تو ضیای محفل من

فریاد و فغان و اشک خونین
در دهر جفاست حاصل من

با چشم سیاه و تیر مژگان
هستی به یقین تو قاتل من

صد یار کشی و خون بریزی
در بار وفاست حاصل من

(فوزی) چه کنی فغان که حل شد
از تیغ نگار مشکل من

(۱۴) شیخ ضیائوددین هم چند به یتهی له وه لاهی هم چند به یتهی تری بنه وه دا
نووسیوه که حاجی لیکرام ناوی بوخارایی که یه کیک له مه نسووبه کانی
بووه - بۆی نووسیوه :

ای طاق ابروانت آرامگاه مستان
وی خاک آستانت ماوای بت پرستان
ما خود به درج لعلت بستیم دل ولیکن
کی زان و هان براید مقصود تنگ دستان
کس بی جراحت دل زان لب نیافت کامی
هرگز طبیب ندهد شربت به تند دستان

(۲۴)

پیر پیران شیخ عثمان قطب دین
شاهباز آشیان اوج دین
پادشاه تخت تمکین و رضا
یافت زو عالم همه نور یقین
عهد او وسواس درمانده خجل
باشد (الخناس) خود خوار و حزین
ذره ذره ملت و امت همی
سوده بر درگاه اخلاصش جبین
شیعه و سنی به صدقش متفق
جمله گفتندی کسی نبود چنین
گر همی خواهی مقام و مسکنش
در (نبی) خوان آیه (والصالحین)
گر نجات از دیو شیطان بایست
خاک درگاهش به سر کن خوش نشین
بر فلک خیل ملک با غبطه زو
محرم اسرار حق با مرسلین
بر سما جولان روحش با فتوح
با جسد شمس است لیکن بر زمین
بی (وفا) نبود (ضیا) ، نور (بها)
ماه و مهرند از یسار و از یمین

جذبهء عشق مرا کشت ، حریفان مددی
شاهد فتنهء فتان حبیبان مددی

من در این دامگه نیست خلاصی اصلا
پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی

ناوڪ چشم کند قتل من خسته بیا
ای بهای دیهء خون شهیدان مددی

نفسرا باز هوا کرد گرفتار هوس
قبلهء شام غریبان ، شه گیلان مددی

دل نهان سرّ عیان از که عیان جوید باز
نور اخفی مددی ، روح بزرگان مددی

آدم و نوح و ابراهیم نبی با عیسی
همچو موسی به درت خواسته نالان مددی

خفته بختم چه کنم شیفته و سرگردان
جان من ، غوث زمان ، قبلهء جانان مددی

روز بی مهر رخت همچو شب دیجوراست
شمس رو ، ماه جبین ، مخزن عرفان مددی

بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
سر دمن ، نخل چمن ، گلشن مستان مددی

بادهء وصل تو م کرد به جان سودائی
شاه دین ، ماه جبین ، مظهر جانان مددی

زلف در راه صبا در چمن حسن بیا
 قوس ابرو مددی ، ناولك مژگان مددی
 خال بر کنج لبت حال مرا واژون کرد
 شربت صحبت جان ، چاه ز فندان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی ، حضرت عثمان مددی
 جان به لب آمده از هجر تو ای مصر مکان
 ای تجلای خدا ، یوسف کنعان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصوداست
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ار نیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمه رحمت و امید مریدان مددی

(۲۶)

مرا چون مصطفی باشد صفای جان و دل جانا
 جفا جو نبود آن ذاتی کند با مصطفی یاری
 خدایا شاد کن عبد و وفایش پیشه اش فرما
 وفا شرط کمال دین و ایمان است از باری
 برو تو آیه (او فوا) بخوان اندر کلام حق
 بیا تا اهل دل باشد مدد کارت به ستاری
 مرا نبود مرا می جز وفا با مصطفی جانا
 کند خلقم اگر لومی ، زند گر طعنه اغیاری

به (فوزی) مهرور زین طریقت معرفت باشد
که باشد گاه و بی‌گاه در خیال و ذکر غفاری

(۲۷)

خر ویسی کجا بریدم دست
بر ویسی بگو برید که هست
هست را کس به دل به نیست نکرد
نفس را پرس کو که چیست نکرد
نفس پیر گر قبول بود
نفس را زان بسی ملول بود
باکی از حال و مال باکی نیست
آن کسی را خیال پاکی نیست
من دعا میکنم و غا نکنم
بهر تو ترك مدعی نکنم

(۲۸)

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفتد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکس که مست باستان
در خرابات گشت همدستان
در ره خدمت خلا جویان
کرده جان را فدای حق گویان

دست در دامن صداقت کار
چون سنگ صبح کشف تا در غار

(۲۹)

بوبکر و عمر ، علی و عثمان
از صدق و وفا شدند جانان
دو نان به دو نان شده گرفتار
مانده خجل و شده ستمکار
روزی به شما حواله باشد
کی کس به امید خاله باشد
رزا ق یکی است در دو عالم
حی است و حکیم ، قدیر و عالم
(فوزی) تو کجا و حد توحید
علمی است برون ز قید تجدید
بردار تو حائل اضافات
تا غم نخوری برای ما فات

رباعیات

احد به تاج محمد کمر چو بسته نمود
به اربعین نبوت نهاد سر به سجود
مرا به یاد وی آن دم سرور بود به دل
قصور و حور به فکر و خیال هیچ نبود

★ ★ ★

قمری دل همچو بلبل از فراقت بی قرار
نه به سروش جا و نه در گلشنش راه گذار
خاطرش آسوده از الفت به غیر آن نگار
همچو کشته گشته دامانش به خون لاله زار

★ ★ ★

چون عود نبود چوب بید آوردم
روی سیه و موی سفید آوردم
فرموده ای خود که ناامیدی کمر است
فرمان تو بردم و امید آوردم

★ ★ ★

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفتد غنچه ات چو روی گلان
ای خوش آنکه که مست باستان
در خرابات گشت همدستان

★ ★ ★

رسم عاشق بود وفا کردن
جان به صدق و صفا فدا کردن
جان و دل ، عقل و هوش صبر و خرد
همه را در رضا فدا کردن

★ ★ ★

ای بخت ولی نه یاور من
ای تاج ولی نه بر سر من
من خالک ولی نه بر در تو
تو روح ولی نه در بر من

★ ★ ★

به آب کوثرم دادند ره (روزی) ولی ناگه
به نار فرستم دست قضا انداخت ناچاری
گله از دوست کی دارم که تاج کی به سر بنهاد
دهد جامم ، فشاند خاك بر جمعی به عیاری

★ ★ ★

ز من بشنو عزیز من که آگهدار کارانم
پی آن تند خو مگریز با او هم سفرخیزی
به تدبیر من بیدل همان بهتر که بگریزی
ازان چابك سوار غم که دارد میل خوریزی

★ ★ ★

ای زلف یار دانت از چه مشوشی
زان رو مشوشی که معلق بر آتشی
ایمان و دین ، روان و خرد ، صبر و اختیار
در يك نفس به يك حرکت خصم هر ششی

★ ★ ★

کاش در جمع سگان آستانش بودمی
تا به دل پای سگانش بر رخ خود سودمی
گر بود نامم به جای پای سگهای درش
جنت و فردوس از شوق و شغف بخشودمی

فرد

دیوانه شود هر که ببیند دل مارا
آری نتوان دید در آینه خدارا

★ ★ ★

باشدش روتق ز (شیخ اسلام) او
باد از لطف خدائی در آمان

چهند پارچه شیعیگی به زمانی عمره‌بی

(۱)

عینی تراکم^۱ اهل^۲ ودّی^۳ بالوفا
قلبی یری^۴ مِنْ^۵ جَبَّكُم^۶ عَيْنُ^۷ الْحَقِّ
الْعَدْرِ^۸ لِي^۹ مِنْكُمْ شِفَاءً^{۱۰} فاغْدِرُوا
والهجر^{۱۱} وصل^{۱۲} والقلی^{۱۳} عین^{۱۴} الصِّفَا
یا لائمی^{۱۵} فی^{۱۶} العشق^{۱۷} عش^{۱۸} فی^{۱۹} لومِنا
ان^{۲۰} الفوآد^{۲۱} عن^{۲۲} جفاکم^{۲۳} قد^{۲۴} عفا
قد ذاب^{۲۵} جسمی^{۲۶} فی^{۲۷} الهوی^{۲۸} لأخِلَّتْني
هذا الذي ألقاه موجود^{۲۹} الوفا
لا تَسْقِنِي^{۳۰} من ماءٍ غيرِ آسن^{۳۱}
ان^{۳۲} الحريق^{۳۳} بالدّموع^{۳۴} اكفَى
مالي وللطب^{۳۵} اذا أمرَضْتَنِي
السَّثَمُ^{۳۶} مِنْكُمْ للجوى^{۳۷} عين^{۳۸} الشِّفَا
لا تَحْسَبُوا^{۳۹} العشاق^{۴۰} مَوْتِي^{۴۱} حولكم
من^{۴۲} مات^{۴۳} حبًّا^{۴۴} في هواكم^{۴۵} قد كَفَى

(۲)

قد^۱ لاح^۲ لي^۳ الآن^۴ من^۵ اللوح^۶ کتابی
ما فصل^۷ لي^۸ کُلَّ^۹ کتاب^{۱۰} وخطاب^{۱۱}

ما لاحَ لنا سرُّ كلامِ أزلي
 باهلي به من كان قميناً لكتاب
 لو بؤت بحرفٍ لأبى العالم طراً
 عن فهم معانيه وهم عنه كآب
 صبح الأزل منه بدا قبل وجود الـ
 كونين ولا الكون رأى لون ضباب
 بآء به لي حضرة من تاه لوصف
 من آب اليه بثواب وعقاب
 وصفان هما قد حكيا بعض معان
 من ذين يثرى كل سؤال وجواب
 ما نحن سوى مظهر معنى بمعان
 ان ادخل عدهاً ولتين شاء عقابي
 لا يصلح للعبد لدى السيّد امر
 فالأمر له كل عذوب وعذاب
 النار لمن كان عصياً بخطايا
 ان جاء مطيعاً فله حسن مأب
 ان فاز بفوز الأدب قال يقيناً
 ان جاز عن الحق له شر مأب
 من ذاق من الحب فلا عيش يطيب
 من كأس رحيق له أو شرب شراب
 من يعش عن الذكر فقد عاش شقيّاً
 والذاكر سعد بأباب و ذهاب

لا تجفُ صديقي فهمُ في كنتي
صدقٌ بولاءٍ ولهم عزٌ جنابٍ
لا يعرفهم غيرُ خليلٍ بخصالٍ
لا أنسَ لهم بالمثلِ مثلَ حُبابٍ
فلهم قلبٌ كسيرٍ ولهم عينٌ خبيرٍ
ولكم مثلٌ نصيرٍ ومن الكلِّ عِجابٍ

(٣)

ولم أرَ في الآفاقِ مأوىً خلا الهوى
وتسبي به ربُّتٌ ، وفيه تزكَّتِ
وما قامتِ الأكوانُ الا بنوره
وأطيارُ فكرِ القومِ فيه تربَّتِ
فما بال قومٍ ادَّعوه من الهوى
ومن لم يكن فيه صديقا فقل مت
إذا كانَ ذاكَ عبدٌ صدقٍ فقل له
تقدِّم أخِيَّ واحس كَأْسَ مودتي
فلا غرو أن لو عنه مالت نفوسنا
لأنَّ الجبالَ لو تراه لكدَّتْ
فلا ضيرَ من ضرِّ تراه بذكرِهِ
ولا خيرَ في نفسٍ عن الحبِّ وكَتِ
فما تاه من باهى به بين حبيته
وما ضلَّ من دلَّتْ عليه أحبَّتِي

فان لامني قومي فلا أسمع لهم
 احين الى ذات عن الوصف جئت
 لقد سار روعي سير سر بسر
 الى ما فلا ما استفاد ولا التي
 فلا كيف ، لا أين هناك ولا هنا
 ولا وده لا ان ولا لا بصنعتي
 وان شئت ان تلقاه فاترك سوى الهوى
 وخض في بحار الحب خوض الأجل
 وما خاض من يهوى هواه للذة
 وجنات عدن بالمكانه حقت
 فمن خاض من دعوى فقد خاض بالملأ
 اذا ارتاض مرتاض ليأتي بخلوة
 فلمّا دنا روعي الى روح ذكره
 تدلى بما أدناه من فوق فرقتي
 ولولاه والاه بما لا تواله
 قلوب الأحباء لفارقت حبتي
 ولذة ذل كان لي من الهوى
 وعزّة من أهواه في حال شدتي
 وعهد وميثاق وحب مع الوفا
 وصفوة من بابك بآلاء محنتي
 ونور السرور عند ذكر جفائكم
 وصدقي فيكم في بداية نشوتي

لأتم مثنى قصدي ومالي سواكم
وأقصى المنايا في اتباع شريعتي

(٤)

له من صفاتٍ لو ألوحَ بذكرها
أنارَ السَّمَاوَاتِ وَكُلَّ الْبَرِيَّةِ
له العرشُ فرشٌ والمكانُ مطاهرٌ
به قد بدا للكون أحسنُ هيئةٍ
به قد سرى نور السرور لصدرنا
ومنه القلوبُ في الصدورِ تصفَّتِ
ولو سمعَ البكمُ اسمَ حيٍّ بها الهوى
لعاد فصيحاً بادياً بالحكايةِ
صفاءٌ وصدقٌ ثم صبرٌ لعابري
طريقِ الهوى من بعدِ فقدِ الطبيعةِ
وفاءٌ وودٌّ ثم وردٌ لنازلي
خيامِ الهوى من عندِ أهلِ الحقيقةِ
فناءٌ وفقرٌ ثم فكرٌ تأوه
إذا ما دنى منه طِفيلُ الطريقةِ

(٥)

تفسي وقعتُ في مَخْمَصَةٍ
من حبٍّ فتىً ذي محمدَةٍ

قد تحرقها نيران هوى
 في هجرتيه في مقربة
 ما مال من العزة من قد
 ذل بهوى ذي متربة
 ديف ولالى أدمعه
 تجرى كغمام منطربة
 ياليت أرى ليلي ليلي
 تحظى شفتي من ذي الشفة

(٦)

يا سليم القلب في وادي الوداد
 كم اناديك خفياً بالوداد (١٥)
 لاتدع وده الودود التائه
 علته ينجيك في يوم التناد
 وده اهل الود في دار الفنا
 ذخر اهل الصدق في يوم المحاد
 ما قلاك القلب آناً يا أخى
 منذ آخاك لدى اهل الرشاد
 ان ذا فضل من الله العلي
 قد علا قدرى بفقرى في العباد

(١٥) شيخ ضيانوددين ثم بارجه شيمرهى بى شيخ سهليمى مهردوخى
 سنهينى موريدى نووسيوه .

ما انصرف عن عدله قط (عمر)
انه بالفوز ساد القوم ساد

(٧)

وصل يا رب على من اسمه
محمد وأحمد محمود

وذاك في الكونين بدر زاهر
ومثله في العالم مفقود

شمس أنارت أفق الايمان
وفي الوجود شخصه مقصود

وآله واغفر لنا بجاهه
من لم يكن في ظلم مطرود

(٨)

يا خالق العرش والاملاك والقلم
يا فالق الحب ، يا مولى لذي النعم
يا عالماً بعيد الرمل في الدائم
« يا من يحب افين العبد في التدم
يا من لديه دواء الداء والسقم » (١٦)

★ ★ ★

(١٦) ثم پینج خسته کرمی شیخ ضیائوددین لسمه پارچه شیعیکی
حه زره تی عومره . شیعه کانی هه زره تی عومره خراونه ته ناو دوو
کهوان لکه وه .

يا مَنْ لَدَيْهِ خَفَايا الْخَلْقِ ظَاهِرَةٌ
تَمْسِي عَلَى غَيْنِهَا الْغَفَالُ قَاهِرَةٌ
عَيْنِي لِأَحْزَانِهَا بِالْدمْعِ مَطْهَرَةٌ
« نَامَ الْعَيُونُ وَعَيْنُ الْعَبْدِ سَاهِرَةٌ »
تَبْكِي عَلَى الْبَابِ وَسَطَ اللَّيْلِ فِي الظُّلَمِ «

★ ★ ★

مَا مِنْ مَخَازِيٍ إِلَّا قَدْ وَصَفْتُ بِهَا
وَلَا مَسَاوِيٍ إِلَّا اعْتَرَفْتُ بِهَا
وَلَا مَنَاهِيٍ إِلَّا قَدْ اخَذْتُ بِهَا
« أَذْنِبْتُ كُلَّ ذَنْبٍ فَاعْتَرَفْتُ بِهَا
لَكِنْ عَرَفْتُكَ بِالتَّوْحِيدِ وَالشِّيمِ »

★ ★ ★

يَا حَبِذَا لَوْ أَتَى مَوْلَايَ فِي مَكْدِي
بِالْعَفْوِ عَنْ سَهْوِيٍّ وَالصَّفْحِ عَنْ عَمْدِي
أَنْتَ الْكَرِيمُ ، فَبِالْأَسْرَاءِ خَذَّ بِيَدِي
« لَا تَقْطَعَنَّ رَجَائِي فِيكَ يَا سَنْدِي
يَا غَافِرَ الذَّنْبِ لِلرَّاجِينَ بِالْكَرَمِ »

★ ★ ★

عُذْتُ بِعَفْوِكَ يَا غَفَّارَ عَنْ عَمَلِي
أَكْرَمَ نَزِيلِكَ لِاتَّبِيقِهِ فِي خَذَلِ
أَنْ الدَّمْعَ سَرَّتْ لَيْلًا عَلَى طَلَلِ
« أَرْحَمَ بِفَضْلِكَ يَا مَوْلَايَ مِنْ ذَلِكَ
أَنْ الْكَرِيمَ كَثِيرَ الْعَفْوِ عَنْ خَدَمِ »

★ ★ ★

(٩)

يا غيرۃَ اللہِ اني كنتُ في العدمِ
من الوجودِ وما والاه في الصممِ
اوجدتني متقناً في الصنعِ والحِکمِ
ارجو رضاكَ لنا يا منتهى الهممِ
« يا منْ یَحِبُّ انینَ العبدِ في الندمِ
يا منْ لديه دواءُ الداءِ والسَّقمِ » (١٧)

★ ★ ★

يا منْ مكارمُهُ في الناسِ ظاهرةٌ
نفسی علی حالِها الفُقالِ قاهرةٌ
ان ولَّتِ النَّفْسُ من جودِكَ فظاسِرةٌ
عینی لاجزانِها بالدمعِ مظہرةٌ
« فامِ العیونُ وعینُ العبدِ ساهرةٌ
تبكي ببابِكَ وسطَ اللیلِ فی الظلمِ »

★ ★ ★

ما كانتْ اسواءُ الا قدْ اسأتْ بها
ولا ذنوبُ جرَّتْ الا اعترفتْ بها
وما منْ اهواءٍ الا قدْ أخذتْ بها
ما منْ قبائحٍ الا اتصفتْ بها
« اذنبتْ كلَّ ذنوبٍ فاعترفتْ بها
لكنْ عرفتْكَ بالتوحدِ والشَّیمِ »

★ ★ ★

(١٧) ثم شش خسته کی به شی هو له سم بارچه پیشووه که ی حمزده کی
عومره .

يا حبذا الحال لو مولاي في مَددي
وغافراً لذنوبي سهوي أو عَمدي
أحسِنْ بظَنِّي يا غَفَّارُ خُذْ بيدي
اطفيء بعفوك نارَ الخوفِ في كبدي
« لا تقطعن رجائي فيك ياسندي
يا غافِرَ الذنبِ للراجين بالكرم »

★ ★ ★

يا رب عفوك عندي عروة الأمل
عذت بفضلك يا مولاي من عملي
اكرم نزيلك ، لا تجعله في خذل
فتب عليّ الهي واعف عن خللي
« ارحم بفضلك لا تنظر الى ذللي
ان الكريم كثير العفو عن خدام »

(١٠)

أدار الكأس شيخ العهد مولى الخلق أبقاه
فأحيانا بروح الود رب الخلق أحياه
أذاق السرّ والروح كمال الروح والوجد
ووالانا بما أغناه مولاه وولاه

لأهل الوجد من لحظ أباح الفضل والقربا
فواسا بما آتاه مولاه وأدناه

جزاه الله رب الخلق عنا خير انعام
فلا ملجأ ولا منجى لعبد منه الا هو

فربيُّ ربِّي فضلاً وكنْ لي دائماً ربِّي
ولي وليّاً كانَ ربُّ الفضلِ ربّاه
فصيحٌ في مقالاتٍ ، صحيحٌ في كراماتٍ
هوينا المشرَّبَ مَشِيّاً الهُ الخلقِ أعلاه
سليمٌ الطبعِ في الباطنِ ، حلیمُ الخلقِ في الظاهرِ
عظیمُ الخلقِ من صبرِ الهُ الخلقِ أعطاه

(١١)

انا مذنِبٌ ، انا خاطيءٌ ، انا عاصي
هو راحِمٌ ، هو غافِرٌ ، هو كافٍ
قابلتُ منه ثلاثةً بثلاثةٍ
اذ غالبتُ أوصافه أوصافي

(١٢)

تأريخُ فوتِ ولدي مطلوبٌ
وذاك عندَ العالمِ محبوبٌ (١٨)
من الوفا ذكرُ اجلّةِ الصفا
دفعاً لآلامِ القلوبِ والجفا
قد تهتُّ ليلَ الفكرِ بانتظارِ
اشارةٍ من حَبِّي الاخيرِ

(١٨) شيخ ضياءوددين ثم پارچه شيعرهی بۆ لاواندنهوهی سهعدوددینی کوری داناه .

مستخبراً فهم الخليل الزاهد
 رمزاً له يكون مثل الشاهد
 قال البشير فيهم أهل الوفا
 (عُمر له^(۱۹)) يكفي لدى أهل الصفا
 الحمد لله الذي اغناه
 بفضله عن كل من سواه
 طوبى لكم يا أهل ودي حيوا
 من رحمة الباري الاله العقو
 من كان يرجو منكم ذا نائلة
 أمته رحمة الاله الشاملة
 الى متى التسويف منكم (عمر)
 هل جبك بالرحمة قد ستروا
 مكارم الاخلاق حب الله
 في قلب عبد ذاكر لا اللاهي
 واغفر له والديه ربنا
 وآته بالرسول ما وعدتنا
 وصل يا رب على من أرسلنا
 بالرحمة على الأنام فضلاً
 سلم عليه ربنا وكرّم
 وآله كرام أهل الكرم

(۱۹) به حسابی حدرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۳۱۵ که سالی کوچ کردنیتهی .

شَفَّعَهُ فِينَا رَبَّنَا مَوْلَانَا
 وَاحْشَرْنَا لَوْ لَمْ يَكُنْ مَوْلَانَا
 أَفْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا
 تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ لَهُ أَهْلٌ ، فَلَا
 يَنْفَعُ ذَا لَنَا وَذَلِكَ أَثَقُ
 أَنْ تَفْعَلَ فَمَنْ هُنَاكَ يَمْنَعُ
 يَنْفَعُ ذَا لَنَا لَدَى الْكَرِيمِ
 شَتَّانَ مَنْ كَرِيمَ إِلَى اللَّئِيمِ

سَیِّ نَاهِیْلَکَهِی شَیْخِ عَومَهِر ضِیَاؤُدَدِیْنِ

رساله در بیان لطائف جهت دفع اشکال مسلمانان

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى • مُحَضَّرٌ تَسْلِيَةً
 خَاطِرِ دُوسْتَانِ کِه دِمَآغِ ارَادَتَشَانِ از گِلَسْتَانِ صِدَاقَتِ بُوسْتَانِ اسْت ، بَعْدَ از
 اسْتِدْعَايِ تَوْفِیْقِ وَ پَسَ از تَمْنَائِ وَصُولِ بِه دَرَجَہِ تَحْقِیْقِ وَ تَفْرِیْقِ تَصْدِیْقِ ،
 بَیَانِ مِیْدَارِدِ کِه بَعْضِی از اَحْبَابِ عِبَارَاتِ بَزْرگانِ بَاصْفَا وَ اِشَارَاتِ سَرْبُلَنْدَانِ
 مِجَالِسِ وَفَارَا کَرِ مَبَاحِثِ فَنَائِ لَطَائِفِ وَ عَنَاصِرِ عَالَمِیْنِ اَمَرِ وَ خَلْقِ مَحْرَرِ
 فَرْمُودَمَآندِ وَ دِیدَمَآندِ ، وَ از مَبْتَدِیَانِ بَرِ یَکِ مَعْنِی از آنْهَآ فَهْمِیدَمَآندِ ، گُویَا دِمَآغِ
 فَهْمِشَانِ بُوئی از گِلَسْتَانِ نَشْمِیدَمَآندِ ، وَ پَای عَزْمِشَانِ آنْ جَاها نَرَسِیدَمَآندِ ، وَ اِیْنِ
 فِتْرَہ مَایَہِ تَصَوَّارَتِ نَوْعِیَہِ بَعْضِ کَمْ خَرْدَانِ گَرْدِیدَمَآندِ ، یَمِیْنِ وَ یَسَارِ خُودَشَانِ
 نَشَاخْتَمَآندِ ، وَ بَا حَالَتِ فَقْدِ نَقْدِ سَعِی در تَفْرِیْقِ فَرِیْقِ اَهْلِ تَحْقِیْقِ بَاخْتَمَآندِ ،
 وَ قَوْلِ خُودِ رَا جَای اَعْتِبَارِ وَ خِیَالِ بِه مِثَالِ بَرِ اَمَالِ جَاهِلَانِ مَحْکِ عِیَارِ
 سَاخْتَمَآندِ ، نَدَانَسْتَمَآندِ کِه حَلْقَہِ عِبَارَتِ رَا وَسْعَتِ در حَقِّ تَعَالٰی نِیْسَتِ ، وَ اَنْ

دقایق مدارك از باب حال اند و خارج عمارات عبارات ، و بعید از قیل و قال اند و متصور عقل عادی هر پر خلل نمیشود •

باری که فقیر که پای تحقیرش بسته زنجیر تقصیر است ، مظهر نادانی ، و مرکز عجز و سرگردانی ، با کمال جهل و نقصان ، رمزی را از کنوز رموز آن بزرگان به سلك تحریر در میدارد که فائده اش عائد فهیمان ، و قاعده اش قائد مستقیمان کوی تعلم (بیت) :

گر ندارم از شکر جز نام بهر
این بسی خوشتر که اندر کام زهر

آری لطایف عالم امریه در صحبت و جوار لطائف خلقیه اند • اصل خویش را فراموش و منسی نموده اند ، و به آنهای دگر که در تنزلات منازل عدیده دارند گرویده و تابع شده اند ، کأنه مملوك و محكوم و مظلوم مانده • طالب که مقتدارا یافت ، و گردن اختیار خود را بسته فتراك اراده او نموده اند ، به دائره قبول محسوب شد ، و به سلوك مأمور گردید ، و صادقانه کوشید ، از یمن توجه مغنویه مقتدای خود غبار غفلت و جهالت مرتفع شد ، و فی الجمله لطائف عالم امر مصفی شد و رشته تعلق علم بشری از علائق صوریه کوتاه میگردد ، و علم را جهت تجرد به اعتبار صفت ذاتیه خود پیدا میشود • سالک دران وقت معلوم خارجه ندارد ، لکن بالضروره علم به وجود خود دارد ، مادام قائد عنایت او را کفالت گردید ، آن علم را به طرف ذی شرف حق میکشد ، اما چون قابلیت یافت آن ندارد ، و خود را هم منسی کرده ، صورت فنائی که معبر به نسیان ماسوی باشد حاصل نموده ، لکن فنا نیست بلکه آثار فنا هم ندارد ، بلکه علم معطل ، و معلومات خود را مجهول داشته •

بعد ازان که توجه مغنویه شیخ بر او غالب گردید ، چیزی فوق

استعداد حاليه خود را که به مال مرجو و متوقع باشد ، در خود مشاهده میکند ، چون آثار توحید افعالی و صفاتی و ذاتی شهودی یا وجودی با وجود هیچ کدام را نیافته ، و شامه اخلاصش ازان گلشن اختصاص رائجه نشمیده است (بیت) :

کوزه گر در بحر شد بحرش مگو
چون کنار آری ورا شد بحر جو

باری تمام فنا در ختام کاراست ، و آن منوط به لطف پروردگار (ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء ، والله ذو الفضل العظیم) •

فناي که در عبارت ارباب اشارت مذکور است از آن است که کلیه سالک در سیر الی الله و جمیع عالم با سرها در علم سالک منتفی میگردد ، حتی علم را به علم خود نیست • اگر به عمر دنیا دران حال باشد خطرره واحد از جزء تا کل وارد قلب ناید • ولکن هر وقت ، به هوش آید به اخلاق حسنه میآید • ذمایم را وصولش منسی ، و در خود مندفع میبند ، چون دیوانه که افاقه یابد و اگر فنارا از نسیان عبارت داند خوایده مطالبات عرفیه در خاطر ندارد و مولود حالت رحم فراموش نموده ، و بالغ حالت طفولیت مجهول کرده (سبحان الله هذا بهتان عظیم) • آن باحثان به ذکر و فکر کوشند (احسن) و (ادب) را ورزند برای سعادت این است که در آخر اعمال را با میزان اقوال بسنجند ، و مراتب قبول به اعتبار تصدیق شریعت است ، و درجات آن (لایعلمها الا هو والله بکل شیء علیم) •

و فناي اتم عبارت از فناي لطائف عشره است که بعد ازان داخل زمره مخلصین است ، و راه شیطان نیست که داخل وجود او شود (ان عبادی لیس لك علیهم سلطان) • و بعضی که از ذکر فتوحی ندارند علت کم جهدی است و الا جهد بر فتوح مقرر است • (والذین جاهدوا فینا لنهینهم سبلنا) که

باب فتوح بر مجاهد مفتوح و مرصود خواهد بود ، و بر کاسل مسدود است (یا یحیی خذ الكتاب بقوة) . فنای که مقبول و مصطلح اصحاب کشف وصول است ، فنائی است که فانی بعد از افاقه متخلق به اخلاق شریعت است ، و آن سعادت شایسته کاملان است . (الفانی لایرد) مراد از و است که بر ذمائم رجوع ندارند ، والا به عکوس ارواح طویه غیبت حاصل شود ، فانی نیست غائب است . فرق غائب و فانی نکرده که در تحقیق بر اوها بسته شده .

(ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا . ربنا ولا تحمل علينا اصرا کما حملته على الذين من قبلنا . ربنا ولا تحملنا مالا طاقة لنا به ، واعف عنا و اغفر لنا وارحمنا ، انت مولينا ، فانصرنا على القوم الکافرين) . والسلام .

عمر العثماني

نامیلکه یمک

له وهلامی نامه‌ی هندی له مهلا گهوره گاندا

بؤ لیک دانهوی هندی ئادابی پیاوانی خودا

بسم الله الذي يعلم السر وأخفى ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد المصطفى ، صلى الله عليه وعلى صحبه أهل الوفا ، وعلى التابعين بالصدق والصفا .

اما بعد ، فقد بين لي حبيبي وسيدي السعيد ادامہ الله بخير الدنيا والعقبى من الاحباب ماينافي آداب الاصحاب في مقام التقوى ، ولا يحمل قولهم الا على الخير على رغم اهل الظاهر ومايرى في تلك المباحث لنا خير في الاول والاخر ، شكر الله سعيهم ، وصرف الى الخير رأيهم .

ولكن للفقير الخادم من كلمات الاخيار امام ، ومن آداب الابرار الكرام في باب التسليم مقام ، ومن حشمة الاحرار لحسن الختام مقصود ومرام .

من رفع رأسه من سجده قبل الامام ، او قام من ركوعه وارتفع الى القيام ، يوشك ان يتغير وجهه وتتبدل صورته ، بقدرة الذي لا تأخذه سنة ولا نوم • اولئك الأحرار قوم لا يخافون من اللوم ولا ينظرون الى اليوم ، نفعا الله بهم ، فالمرجو من حما يدكم قبول قولهم بين الاقوال واقتفاء آثارهم لسعادة الحال في الحال والمآل ، وتحسين حركاتهم في الافعال • انهم امراء اليقين ، ووزراء ممالك التمكين ، ورؤساء جيش التلوين ، جعلنا الله من محسوبيهم ، ونفعا باقطار الطافهم ومحبتهم ، واحيانا باقتباسهم القدسية ، وفجانا من الرين بهمهم العلية ، وايدنا بامداداتهم كل بكرة وعشية ، بجاء خير البرية صلى الله عليه وسلم •

فها انا اين الكلمات التي جعلتها لي اماما ، وهي لدى المنصف كآليات ، وللسائل علامات كالنجوم الزاهرات •

استمع ماذا يقول العنديل
حيث يروى من احاديث الحبيب

قال بعض الاصفياء الاولياء قدس سرهم نصيحة للمريدين وتربية للسالكين : يجب على كل عبد ان يدخل نفسه في كل شيء نعيمها وبؤسها حتى ترجع مطيعة ، فانها في الحقيقة تمنع ان تعبد الله الحق وتوجه العبد الى ماسواه •

وما دام لها حركة لا يصفو الوقت ، وما دام لها خاطر لا يصفو الذكر من لقاء النفس ، وهي التي صعبت على العلماء الاخلاص ، وبعدهم عن درجة الاختصاص في تعليمهم بين العام والخاص • فان النفس اذا استولت على القلوب أسرتها وصارت الولاية لها ، فان تحركت تحرك القلب ، وان سكنت سكن من اجلها ، وجب الدنيا والرياسة لا يخرج قط من القلب مع وجودها ، فكيف يدعى عاقل حالا بينه وبين الله عز وجل مع استيلائها ، ام كيف يصح

لعباد ان يخلص في عبادته وهو غير عالم بأفاقها ، فان الهوى روحها من الشيطان خادما ، والشرك مركز في طبعها ، ومنازعة الحق والاعتراض عليه مجبول في خلقها ، وسوء الظن وما ينتج من الكبر والحسد والدعوى وقلة الاحترام وطول الامل وما والاها من شيمها ، ومحبة الصيت والاشتهار حياتها ، ويكثر تعداد آفاتنا نجانا الله منها • وهي التي تحب ان تعبد كما يعبد مولاها ، وتعظم كما يعظم ربها ، فكيف يقرب عبد مع بقائها ، ام كيف يصدق في الاحوال مع مصالحته اياها ، ومن اشفق عليها لايفلح ابدا • فيجب على الصادق ان يترك كل ما ومقته النفوس •

ويقبل من الذامين ذمهم فيه • ويقول للمادحين ما مدحتموه من وراء حجاب ، ويقول لنفسه في كل نفس لا قرب الله مرادك وأبعد مرامك • نعوذ بالله من أرض تنبت فيها نزاهة النفوس ، فان من لمح نزاهتها ورأى لها قدرا وعلم ان في الوجود اخس من نفسه فما عرف نفسه ، فكيف ينزهها أو يغضب لها أو يؤذي مسلما لأجلها ؟ فيجب اجتنابها كالسم • وما دامت هي فليس في وجه القلب خير لانها ترس في وجهه • وكلما قربت على القلب زاد شره ونقص خيره • وما بقى منها بقية فالشيطان لاينعزل عنها • والخواطر المذمومة لاينقطع منها • قد أفلح من زكيها ، وقد خاب من دسيها •

واعلم انه يجب على سالك طريق القوم ان لا يشتغل بالكلية بمقاومة نفسه ، فان اشتغل بمقاومتها بكمال الجهد أوقفته • كما ان من اهملها ركبت بل يخدعها بان يطيعها راحة دون راحة ثم ينتقل الى غير ذلك • ومن قاومها وصار خصمها شغلته • ومن اخذها بالخدع ولم يتابعها تبعته •

ومن آداب السالك في المعاملة معها انه اذا لبست النفس على مريد حالها وادعت الترك للدنيا ، وان علمها وتعلمها وعملها خالص لله تعالى جل جلاله ، فيجب عليه ان يزنها بالميزان الذي لاينخرم والميعار الذي لاينظم ، وتصوير ذمها بعد مدحها وردها بعد قبولها والاعراض عنها بعد الاقبال عليها

وذلها بعد عزها واهاتها بعد اكرامها • فان وجد عندها التغير والانعصار
فقد بقى عليه من نفسه بقية يجب عليه مجاهدتها ولايجوز له الاسترسال
معه • وليعلم حين التغير انه واقف مع نفسه عايد حيرتها على حصول آفاتهما •
وصاحب هذا الحال بعيد من الله تعالى • وقد علمت يا حبيبي بعد التأمل
الكامل ان نصيحة الناصح امر بعيد من مطلب الفقراء وقريب من عادة الامراء ،
وانه لم يكن متفكرا في آية (انما المؤمنون اخوة) • فليس من المروءة ترك
الاخ بل يأنثم التارك ما لم يكن لموجب شرعي او اصلاح في الدين مرعي •
وقال الله تعالى جل جلاله (وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا) •
وقال صلى الله عليه وسلم (صل من قطعك ، وأعط من حرمك ، واعف عمن
ظلمك) ، وليس امر الناصح كان الله لنا وله من تلك المصالح ولا له شهادة
من ذوى عدل وهما الكتاب والسنة ، لان تحقيق الامور عند القوم بهما
اعنى عدول اصحاب صفة تصديق الطريق والتوفيق لدى اهل التصديق من
فريق التحقيق وما لنا الحكم بغيرهما • الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا
لنهتدي لولا ان هدانا الله • ان ربنا لغفور شكور •

واعلم ان اجلة الكلمات كلمات الاجلة ، فان اكرم المعاملات معاملات
الكرام • فمن اين يوجد احد اكرم من رسول الله صلى الله عليه وسلم واعز
منه عند الله • فاقتد به في الحركات والسكنات وخل سبيلنا • ونحن قوم
في وادية اللوم صان الله من اعاننا واعان من صاننا • وعلى الله توكلنا وهو
حسبنا ومالنا ان لا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا • الا الى الله تصير
الأمور • وصلى الله على سيدنا ومولانا محمد وآله وصحبه وسلم تسليما
كثيرا • ولذكر الله اكبر •

جان عزيزم ! در فرمايشات احباب معذورند كه به اختيار عادت
مسروند • اگر فقير چنان كنم مغدورم كه ملعبهء غرور ميشوم • اعاذنا

الله سبحانه من الغرور لاسيما به واسطه عيوب خود خبر از احوال خلق
ندارم .

رباعی :

از هیچ کسی نه وز خوشتن باخبرم

از هیچ سگی به نیم الا بترم

هرچند به حال خویش مینگرم

يك حبه نیرزد از قدم تا به سرم

علی الخصوص خدا یکی است اوست ضار و نافع . اوست معز و مذل
و معطی و مانع . به همه عملهای من از من دانا تر است . نشر و حشر با
اوست . وانكس که به عیب من دانا گردد این صفات ندارد تا از نجات یا
شمتاتم بازدارد . اگر آشناست ان شاء الله اصلاح میکند .
اگر بیگانه است چه باك که ناگفته میگوید و نادیده میجوید .
اگر دنیا جوئیم یا عقبی خواهیم به خالق است ، دگر چرا عبدرا بیازارم ،
و نام خودرا در چه بازار آرم .

اگر کسی تعریفی به دروغ کرد ، چراغ رجای من چه فروغی حاصل
دارد . و اگر خلاقی گفت چرا در اعتساف شوم . (من عمل صالحا فلنفسه ،
ومن اساء فعليها) . علی الخصوص کرام الکاتبین در دو روز دفتر مرا به
حضور پیغمبر صلی الله علیه وسلم عرض میکنند . لازم شد که آن دوستان
امر فرمایند که قصی رساند (ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطأنا) .
والسلام علیکم ورحمة الله وبركاته .

ناميلكه يهك

بۆ شېخ نهجوم ددینی کوری نووسیوه

لهبارهی باس کردنی (لهطائیفی خهمسه)وه

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من انت مني بمنزلة هارون من موسى ، ولو كنت آنسا احدا غير
ذكر الله ، لاتخذتك في الدارين انيسا • اسأل الله لى ولك الفتوح •

اعلم ان لكل لطيفة من اللطائف المودعة في الوجود فوق العرش اصلا
مسعودا ومقاما محمودا ، وليس تحصيل الفناء لها من غير وصولها اليه بواسطة
طلب السالك وعمله تحت يد اهل •

مثلا أصل القلب تجلّى الأفعال ، وأصل الروح الصفات الثبوتية ، وأصل
السر شؤونات الذات ، وأصل الخفي الصفات السلبية ، وأصل الأخرى الشأن
الجامع • وبملاحظته الاصول يراقب في المراقبات المعلومة ، وللنفس الفانية
كذلك اصل من تلك الأصول • يعنى اصل النفس اصل القلب ، وأصل الهواء
اصل الروح ، وأصل الماء أصل السر ، وأصل النار أصل الخفى ، وأصل
التراب أصل الأخرى • ولكل واحد من هؤلاء نور باللون ممتاز • نور القلب
اصفر ، ونور الروح احمر ، ونور السر ابيض ، ونور الخفى اسود ، ونور
الخفي اخضر ، ونور النفس ليس له لون من تلك الالوان المفضلة ، وذلك بعد
التزكية يدرك لا قبلها ، ولا يلقيها الا ذو حظ عظيم •

اعلم ان المراقبة اذا كانت بملاحظة تلك الاصول ، توجب الوصول الى
درجة القبول وتنتج الترقى والتخلق بالشرعية حقيقة كما هو المأمول •

وتفصيلها انك تصور شخص النبي صلى الله عليه وسلم وتقابل بقلبك
قلبه الشريف وتعرض في مقام التضرع لربك جل جلاله رجاءك فيض تجلسي

الافعال الذي من قلب حبيبك • هذا ان كنت من اهل المكاشفة • والا تقول
من قلب حبيبك محمد صلى الله عليه وسلم وصل الى قلب سيدنا آدم عليه
السلام • ولما حصل الفناء للقلب نسيت الافعال منك ومن الخلق في ظرك و
علمك وتصورك وتقول صادقا (كل من عند الله) • بل ليس يدري من كان
عنده غلبة هذا الحال خلافا للقال ولا يشاهد شيئا الا من الله على قدر
استعداده ، وهو الفاعل الحقيقي للافعال لدى اهل التحقيق ، وهذه الولاية
الصغرى تسمى ولاية آدم عليه السلام • ومن وصل الى هذه الولاية فهو
آدمي مشربا •

وكذلك الروح • تقابل روحك روحه الشريفة وتعرض لتجلى الصفات
الثبوتية الذي ورد من روح سيد البشر صلى الله عليه وسلم الى روح نوح
وابراهيم عليهما السلام ثم الى روحك • والواصل في هذه الدائرة يقال
له ابراهيمي المشرب فانه الى الخلطة انسب • وعلامة الصدق انه ليس ينسب
الصفات باثرها الى من لا اثر له وبعين الصدق يرى ويعتقد ويقول ما يرضى
الرب وأن لا يشخص شيئا من الاشياء لاحسا ولا نقسا ولا انسا وهكذا في
السر والمقابلة ولكن يعرض فيض شؤون الذات الذي هو من سر كاشف
الاسرار صلى الله عليه وسلم ورد الى سر موسى عليه السلام • والواصل
الى هذا المقام موسى المشرب والصادق في هذا الحال يرى ذاته مستهلكا في
ذاته تعالى •

وكذلك الخفي وقابله بلطفية النبي صلى الله عليه وسلم وتعرض
بالتعرض الى ربك وترجو فيض الصفات السلبية الذي ورد من خفي النبي
صلى الله عليه وسلم الى خفي عيسى عليهما السلام والواصل فيها عيسوي
المشرب • وتجريد الرب وتقريده في هذه المراقبة على السالك وارد لا يرى
ولا يعلم الا من الواحد بعلم الواحد وليس في علمه الا الواحد •

وفي الاخفى تقابلها الى اللطيفة الاخفى الذي في صدر سيدنا سيد
 الورى صلى الله عليه وسلم متعرضا الى رب الشعرى للشأن الجامع الذي في
 اخفى حبيبه الذي اوفى والمسعود فيها محمدي المشرب والتخلق باخلاقه فيها
 اقرب . ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والسير فيها لايعين الا بلا تعين ، ولكل
 من تلك المراقبات محو وصحو اذا غلب المحو يسكر واذا عاد الصحو يشعر ،
 وكلما غلب المحو فالصحو ارغب يعني مادام المحو اصفى من الكدورات
 البشرية ، واذا غلب الصحو يكون اصفى الى الاحكام الشرعية ، والاعتبار
 بالاستقامة مع الشريعة اولا وآخرا باطنا وظاهرا لأنها هي المنهج القويم
 والصرائط المستقيم بالقرآن العظيم . فطوبى لمن ترك الغير وتوجه بالكلية
 الى الخير . رزقنا الله واياكم ، وما ذلك على الله بعزيز . وليس الكلام واسعا
 لبيان المرام . والله اعلم بالصواب (٢٠) .

عمر العثماني

نامه كانی شیخ عومەر ضیائوددین

دیاره پیاویتی خاوهن پایه و ریو شوینی گهورهی ثایینی و مک شیخ
 عومەر ضیائوددین ، له هه موولایه کهوه ، له موریدو مه نسووییهوه ، له
 پیاوینی دین و دیاوه بۆ پرس و پا پیی کردن ، یا داوای ثاموژگاری لی کردن ،
 یا به نیاز لی دوعای خیر ، یا بۆ داوای چاک کردن ییوان موسولمانان ، یا بۆ
 هه مه به سستیکی تر نامه ی بۆ هاتوووه وه لای داووتهوه . زۆر جار وایش بووه
 هه خۆی راسته و خۆ له باره ی یه کنی له م بابتهاتهوه نامه ی بۆ خه لک نووسیوه .
 به داخه وه هه نامه وه لایماته ی که میان نه بی کۆنه کراوته تهوه . منیش له و
 کهمه کهمی نه بی ده سگیرم نه بووه . هه رچۆن بی کهم له هیچ باشته ، بۆیه
 وایتره دا هه نه ندازه ناماته بلاوئه کهمه وه که ده سگیرم بوون و هیوام وایه
 (٢٠) مهلا قادری گهوره ی بیاره به نامه یه وه لایم نامه یه شیخی
 ضیائوددینی داووتهوه ، له باسی مهلا قادر خۆیدا نه بنووسینه وه .

لهمه و باش زیاترو گه ایکی تریشم لهم بابه ته چنگ بکهوئ و بتوانم پیشکەشی
خوینده وارانئ ئازیزیان بکه م .

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، در آمان ایزد حضرت رب العالمین باد ، و با محبت
حضرت فخر المرسلین صلی الله علیه وسلم مشرف و مزین باد .

وبعد ، دلم با تو الفتی دارد که غیرا راهی نمانده . ای کاشکی تو
هم غبار غیرت به دل راه نبودی . ان‌شاءالله وقت آمدن آن طرف
قریب‌است ، زخمهای دوری‌را به مرهم نزدیکی تسکین دهیم . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی دوهم

دیسان بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزند! وفقك الله تعالى على البر والتقوى . عجباً تا این درجه
دوری‌را بر بزم حضور ترجیح داده ، از آمدن نکول ورزیدند . برخیز و بیا
و معرفت حاصل کن . مجال تعلل‌را محال دیده ، علی‌الخصوص فقیر بنویسم
بیایند . در هر صورت آمدنت ضروراست .

يك زمانى صحبتت با اوليا
بهتر از صد سال بودن در تقى

والسلام (۲۱) .

عمر العثماني

(۲۱) وهك بیستومه شیخ نه‌جموددین له خانه‌قای (گومه) بووه له‌وبه‌ری
سیروان و شیخی باوکی ویستویه‌تی بیتته‌وه .

نامه‌ی سیّهم

همر بق شیخ نه‌جوددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، به سعادت قرین باد . بعد حالات را پرسند ، شب
شنبه الحمد لله به سلامتی عودت به محل مألوف شد . بحر اشتیاق شما
ممرش دل باوفای فقراست . نار آرزوی بالهب مایهء بی‌قراری این دل
فگارااست . عنان ارادت را به امید وصول به درجهء سعادت باید به طرف ما
معطوف دارند ، و یعقوب محزون ایام مهجوری را یوسف‌وار مشغوف
نمایند . بیا ، بیا که نمائده‌است تاب هجرانم . والسلام . الهی بجاهم عندک
ارحم حالی .

عمر العثماني

نامه‌ی چوارهم

همر بق شیخ نه‌جوددینی کوری نووسیوه

فرزند ارشد محمد نجم‌الدین ، تلویناش به نور یقین ، واسطهء مقام
تمکین باد . بعد از چشم بوسی خبرات را خواهش نمایند ، به یادت مؤنس
میباشم .

عید رمضان به هجرات در حرمان ماندیم . عید اضحی را به امید
دیدارینی میدانستیم . آمد و رفت از فازنین آداب دلنوازی نرسید ، و رسم
رحمت واضح نگردید . و نظر انتظار پیوسته به راه آن دلدار حیران مانده .
ای وای از محرومی دیدار و دگر هیچ . باری دل در آرزویت در مشقت
مانده ، بخصوصه مبادرت به احضار شد . گل به دست دارید مبویید .
گل به دامن دارید مشویید . بی‌حالت خودگیری برخاسته و آمده که
ضرورت کلیه اقتضا به آمدن شما مینماید .

باز آی که باز آید عمر شده حافظ
هرچند که نیاید پس تیری که بشد از شصت
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی پینجم

همر بق شیخ نه‌جموددینی کوپی نووسیوه

فرزندی فجم‌الدین ، کوکب سعادتش از برج یقین طالع ، و نور
ارادتش بر بیابان صداقت ساطع و پرتو آفتاب ادبش بر خدمت فقرا ان شاء
الله الاعم باد •

اولا برخورداریت از خدا به خاطر انبیا و اولیا رجادارم • ثانیاً جناب
سعادتمند ملا محمد کستانی که راغب ملاقات شما بود آنجا آمد • محبت
علما و صلحارا به دنیا و ما فیها (الا ذکر الله) نباید داد • فرصت الفت
ایشانرا غنیمت باید شمرد • خصوصاً جناب معزی الیه که حقیقه از محبوبان
این فقیر مستمنداست تا در آنجااست هشیار خدمتش یاش •

تقل است یکی از مجذوبان از طلوع آفتاب تا غروب روی به آفتاب
نموده و میگفت آیا دراین گردش یکی را دیده‌ام که از خود رسته و به حق
پیوسته باد • دگر اشاره کافی است اگر طالب اهل است کار سهل است ،
والا کوشش جهل • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی شمشه‌م

همر بؤ شبخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! از خون دل چون گل نکات ادب را مایه رفع تعب
این زحمت دیده نموده بودید ، رسید . در آن لحظه و مابعدها موجب لحظات
التفات گردیدند . صبر که نصف ایمان است ، به سهل و آسان نتوان یافت .
تا دیده ارادت به سوی غیر است نیت و قول و فعل موجب برکات تامه و خیر
نخواهد شد . ضرر و قمع به ضار و نافع است ، و منع و عطا از معطی و مانع
دیده . در نظر اهل معرفت دیده به غیر سوی او گشودن خطا است ، و گوش
به حرف نامحرمان به حرم خارج دائره صدق و صفاست . گل و دل را بخار
هوای اغیار زدن ناسزا است . (ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئك کان عنه
مسئولا) . ان شاء الله به توسط اهل همت با خدا باشی ، و به تیشه
استمداد از متکیان اریکه امداد که اصحاب کهف اتحاد بین العبادند نقش
تعلق غیر را از لوح خاطر بتراش .

آنچه بر تو باید این است دلت به حق بگراید تا گره از کار بسته
بگشاید ، و الا سنگلاخ به راه وصول در نظر ارباب قبول که سختی دارد ،
بی اینها مشکل است و سهل نخواهد شد . دارالمحنة و استراحت مگر در
تصور اهل اباحت باشد .

نصیحت گوش کن جانا که از جان دوستتر دانند
جوانان سعادت‌مند پند پیر دانارا

چون عاطفت دیده ملاطفت به ظرف آن فرزند ناظر است به این اشارت
اکتفا گردید .

بیا تا تاج را چون در یکتا به سر داریم بر تخت ارادت
والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی جموده‌م

همر بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

دلم به داغ وفایت صبور و رنجوراست

که یادگار ازان کوکب زمن دوراست

فرزندی نجم‌الدین سلمه الله تعالی درد فراق را تحریر ضرور نیست
که از ارباب اشتیاق نه مستوراست • حدیث آرزومندی را بیان نمایم که به
طومار در نمی‌گنجد • اگر دل داری دل‌داری را میدانی و آدابش را در میان
اعیان با نشان و برهان است • باری گله از من نباید و رنجش از من نشاید
که من ستم‌دیده با ریش سفید به کجا روم که هر طرف مستحق تذکار و هر
یک منتظر و در دائره انتظارند • کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت ، که
فرزندان هر یک در جایی با هوایی و فقیر با فقرا تنها مانده • خدا رحمی دهد
صیاد مارا • باری حالات را جويا باشند ، عمرتان بادا دراز ای ساقیان بزم
جم • به انتظار اخبار سلامتی شما و امثالت بهر طرف نگرانم گویا چهار
چشم مانده‌ام • حق تعالی کچی برایتان نیاورد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی هشتمه

همر بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

ای غائب از نظر که توی همنشین دل

من بینمت عیان و دعا میفرستم

فرزند باتمکین ، نور چشم نمکین نجم‌الدین به نور یقین محفوظ از
مزلات راه تلوین و محظوظ به الطاف حضرت رب العالمین و سربلند به
محبت خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم باد •

بعد از طی سجل اشتیاق ، و پس از بسط بساط اشواق بیان میدارد از
 اینجا که خدا راه صلاح و اصلاح را برای ارباب فلاح موجب رستگاری قرار
 داده ، اسباب قوت جناح سبک سیران اوقات مساء و صباح است . درین
 صورت در بین عباد به همت شاهان تخت ارشاد ، اگر فرصت خیرخواهی
 و خیرگویی غنیمت گردید ، جهاد است ، باید کوشید و بلکه شربت زحمت را
 هم دران مقام نوشیدن رحمت است .

باری جناب پاشا در فقره قتل مرحوم مظلوم محمود بگ که امیدوارم
 در ظل قبول صاحب مقام محمود صلی الله علیه وسلم مورد رحمت حضرت
 ودود مسعود باد ، مکتوبی به فقیر اظهار نموده این است لفاً روانه شد ،
 ملاحظه نمایند . بعدازان با سرکار خالو عزیز بگ ملاقات محرمانه بنمایند ،
 و مکنونات خاطرش مکشوف دارند . آن وقت به تدبیر او پای عزیمت را به
 دائره مطلب نهید ، شاید کاری سامان گیرد که غبار پریشانی ازان جمعیت
 برخیزد . و صلی الله علی خیر الوری وآله وصحبه اهل المغفرة والتقوی .
 والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی نهم

همر بق شبتخ نه جموددینی کوری نووسیوه

فرزند سعادت قرین نجم‌الدین ، از برکات کامله حسن آداب و ارادت
 ان شاء الله به سعادت دنیا و آخرت نائل و در هر عید سعید و آزاد ، و در
 طریقت تا حقیقت بر وفق شریعت برخوردار باد .

کاغذت به ملاحظه رسید . مالش را حالی گردیدم . جوابهارا اگر
 تاخیر انجامیدند بر حسب تقدیر بود . آنچه عقلا صلاح دیدم نوشتم . وقت
 فراغت و حصول نعمت صحت ان شاء الله وفا به مضمون مکتوب خواهید

شد • زیاده مقدراترا در ازل زیر پا شده‌ایم ، تغیر نباید کرد که طناب قضا در گردن‌است و قلاب قدر به سوی ما اراد الله تعالی جلاب‌است •

از چه کند جنبش بی‌جا که هست
آهوی بی‌چاره به گردن اسیر

فرزندی معین‌الدین را چشم بوسم • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ده‌ه‌م

هر بق شیخ نه‌جهوددینی کوری نووسیوه

فرزند دل‌بندم ، عزیز ارجمندم ، نجم‌الدین ، همت شاهان تخت تمکینش
تمیمهء بازوی یقین ، و دعای زنده دلان باتحصینش مددکار راه تلوین باد •
وبعد ،

از رفتن جان از بدن ، گویند هر نوعی سخن
من خود به چشم خویشتن دیدم که جانم می‌رود

باری تو رفتی ، خدا همراهت • هر جا هستی خدایت به سلامت از
ملاطت محفوظ و در کمال سعادت محفوظ دارند بمنه ، اگر چه میدانم که
شرمسارم و جای رجای روی ندارم • مدد یا روح شاه نقشبند و غوث
گیلانی قدس سرهما • و به ملا عبدالقادر گفته‌ام بیاید در گمه بنشیند ،
صاحب‌داری او را در خصوص تعدی خلق لازم دارند ، و اگر زراعتکاری
بنماید باز چشم‌داریش در زمین و غیره ان شاء الله میکنند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی یازدهم

همر بۆ شیخ نه‌جومدینی کوری نووسیوه

در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاك فتادن اولی

مدد یا روح شاه نقشبند و غوث گیلانی • فرزندا ! بمنه تعالی ابر
رحمت و لطف خداوندی عز اسمہ از باران اظفار حضرات مقدسه پیران
نقشبندی قدس الله تعالی اسرارهم گلزار ارادت آن ارجمند دلبندرا ریّان
و سیراب فرماید •

لطف حق باد به هر وقت مددکار ترا
همت حضرت عثمان بودت یارو ندیم

بعد ، آنچه از کسالت فقیر استماعاً دستگیر شده دروغ نبوده ، ولی
چراغ امیدواری به صحت له المنه علی الظاهر درین هفته فروغی فراهم
آورده و صحت علت‌را دور کرده‌است ، اما چه فائده که تنها در زحمت
تنها مانده‌ام •

طالب راه هدی‌را می‌نگرم شاکرم • تکالیف اراجیف‌را نظر آرم
شاکرم که پنبهء تصبر‌را بر داغ دوری شما و امثال شما نهاده ، به انتظار
ظهور آثار اخیار لیل و نهار‌را به حسرت به سر می‌برم • وجود‌را در شیشهء
اندیشه چو مربای زنجبیل در خاك دلیل به حلوائی تمنا در مقام رضا با غسل
مصفای لقای اهل لقای ایزد حضرت اجلّ جل‌جلاله دارم ، و حرف ملال‌را
له المنه ازین عالم یاد ندارم که دائم با غیر او تفرقه‌است با او جمعیت • معلوم
که تفرقه در نظر فریق اصحاب صفة تحقیق به تصدیق پیر میخانهء طریق
توفیق غیر مستحسن ، و بدو و ختمش دائر به کمال محن‌است •

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کننده است

باری انجیر رسید • پیرت مددکار و دستگیر باد بمنه • روز چهارشنبه
گذشته جوانو اسپ را با رضا روانه کردیم ، و در اصطبل تغافلش مدارید • به
چشم ملاحظه باشد که خیلی اسپ مناسب به نظر می‌آید ان شاء الله قدمش
خیر خواهد بود •

فرزندی محمد و خواهرش را چشم بوسم • حالات را علی الظاهر پرسند
جزئی اشتغال داریم • ان شاء الله عنقریب خلاص میشود ، و به اشتیاق دیدار
تا بر و بحر طی خواهد شد • ان شاء الله • ان شاء الله • مدد پا پیر پیران •
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی دوازده‌ه‌م

هر بؤ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیه

به هر منزل که جانان من آنجا است
تم اینجا ، دل و جان من آنجا است

فرزند ، ارجمند ! أعزك الله بمنه و أیدك بجنود لم تروها بالعين ، و
جدد لك اليقين ، و أوصلك الى مقام التمكين ، ونجاك من التلوين ، بجاء
اوليائه المتقين •

بعد ، آن وقت کاغذت رسید مجال جواب نبود تا بنویسم ، و همیشه
به یادت شاد بوده‌ام و با غمت در الم • این دو سه روزه نورچشمی
عبدالرحمن را معطل کردم که هر وقت او را ببینم به یادت بنشینم • سبحان الله

عجب مذکری بود که نزدیک رحم و قریب ملحوظ میباشد . و هر وقت
دعای شفای صادق را کرده ام حفظه الله .

الحال که صبح پنجشنبه در حضور جناب مستطاب حاج سید حسن
دامت سعادت نشسته و با جناب سعادت مآثر حبیبی شیخ قادر همزانو هستیم
احوال پرسیان شدیم ، ان شاء الله احوال حال و استقبال خیر مآل باد ،
و خاطر عزیزت با جمعیت و وجود به صحت در طاعت حضرت معبود ودود
خواهد بود که نعمت عظمی و سعادت کبری را دلیل و قبول بزرگان کوچه
فقر را برهان مدلل میباشد . زیاده را بر حسنی خوان که در قرآن مجید
معلوم بر سعید است .

عمر

نامه‌ی سیازدهم

همر بق شتیخ نهجموددینی کووی نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین را چشم بوسم . خبرات را پرسند غباری که بر دل
دوری آن سعادت گل است که زخم صبوری را مرهم آمده است ، ان شاء الله
سلامت و محفوظ و محظوظند .

خالویان هر دورا با صوفی علی سلام رسانم . محل تابستان که به خانه
خالویان نزدیک و از شر و شور تریک است هر وقت به قبالان آمدند بفرستید
خودم نیز آنجا می‌آیم و این تابستان در آنجا می‌اشم . حکما جایی دیگر
صلاح نیست به هر عبارت بوده . اگر کسی خوف از گمه داشته باشد
اطمئنانش داده . گمه و هرچه در گمه است فدای چشم انور باد . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی چوارده‌هم

بۆ شیخ علاؤددینی کوری نووسیوه

که لهوکانه‌دا له دینی (تازاوا)ی (سالان) بووه

پسرم ، نور بصرم ! اگر به قلم رقم اشتیاق سیم علم دشت فراق کنم شاید ، واگر بیاض صفحه‌ء نامه‌را به مداد خامه‌ء چون بخت خود سواد نماید عجب نباید که بعد از مدت تربیت فرقت‌را مایه‌ء فرحت دانستید ، و پس از ایام زحمت هجرت‌را رحمت فهمیدید ، ندانستم از من چه حرفی شنیدی ، و از برف چه شگرفی‌را دیدی . گرمی ما چه ضرری داشت که سردی او را به دل گرفتی . مگر دنیا عزیز بود ، یا اصحاب خانقاه بی‌تمیز ؟

عمرتان با‌دا زیاد ای ساقیان بزم جم
گرچه جام ما نشد پر می به دوران شما

باری هرگاه درانجا عمر را ضایع نداری و اوقات‌را به موانع ندهی ، باز حمد خدا میکنم که مطلب اعظم اتباع سرور عالم است صلی الله علیه وسلم . جز آن امری نیست که سرآمد سعادت سرمدی باشد . من شمارا برای خدا می‌خواهم نه برای دنیا . سعادت حقیقی مقصود است نه زبید دار فنا . الآن اگر من بمیرم تو به من چه ، و اگر تو بروی من به تو چه ؟ ولی خدا هر جا بلا کیف حاضر است (و هو معکم اینما کنتم) . اگر ما هم باشیم ، مادام با خدا نباشیم سودی از آن مقصود نمی‌بخشد و جان‌را سروری نیست .

الهی ما را از خدی بستان ، و از دام علایق برهان ، به فضل و کرم خود برسان ، که تا خود بار دوش خودیم هوش نداریم ، و گوش استماع در سماع اقوال متناع است . دشمن در بین دو پهلوی پهلوان فتن گردیده . (اللهم اصلحنا ولا تکلنا الی انفسنا طرفه‌ء عین یا ارحم الراحمین) .

خبرات این طرف‌را اگر بررسی خبر دادند که پادشاه بغداد رفته و به

خلعت فاخره عفو سر بلند گردیده ، و قشون تاخیر شده • خبری دگر نیست •
تا چه زاید شب که شب آبستن است •

و فقره سرگت بر وفق فرمان معهود • مجرد ظاهرا از کف مدعیان
خارجه بیرون رفته بر قرار خوداست ، و به صاحبان خودش بی پاره
واگذاراست •

فقیرو اهل خانقاه به امید رحمت خدا سر ارادت را به گریبان تمنا
فرورده ایم ، و فکری اگر باشد غم ایام فائنه غفلت است • حق تعالی به
دست رحمت خود خط عفو بر ماجرای خطایمان کشیده دارد (انه عفو
يجب العفو) •

واهل بیت و صغیر و کبیر لله المنه سلامتی ظاهر داریم • سلامت باطن را
به سعادت مقرون از خداوند عالم رجاداریم • (ربنا تقبل دعاء) • فرزنده
نورجان دعارسانم • فاطمه را چشم بوسم • خواندن (۲۲)
مهمل ندارید ، و طاعت خدا را مجمل نشمارید • اوقات را ضایع ننمائید •
البته شیخ محمود را برایم روانه میدارید ، با او شغل ضرور دارم • باقی
مخلصان آنجا را وکیل سلام باش • والسلام علیکم •

برادر طریق عهد سعادت شیخ محمدر را سلام رسانم • دعای خیر را هم
منتظر • شیخ عبدالله كذلك • سید امین برایم بفرست • به کلی تأخیر نباید •
فرزندی علاءالدین ! ان شاء الله قرار آنجا هر طور بود ، در وقت
عزیمت شهر اطلاع به فقیر بدهید ، چه از قرار آنجا چه از صورت رفتن ،
چه از نام قریه ها • باقی حوالهء صدق محبت شماست ، بعد از فضل خدا
و همت پیران •

شب سه شنبه • صفر ۱۳۱۴ بدوح

(۲۲) له نه سله که دا ناته و او بوو •

نامه‌ی پازده‌هه‌م

بۆ خه‌لیفه‌ی خۆی شیخ ماری نیرگسه‌جاری نووسیوه

اخ‌ی وحبیبی فی الدنیا معروف • جان عزیزم ! مریدان حاضر از جای ذکر و فکر و حالات طریقت مشغولند به بیانات احوال شیوخ که شیخ ما فلان کرامت دارد و شیخ ما فلان معامله‌را کرد ، و آنچه لازم حال ایشان است معلوم است • (قد ضاقت حیلتي • ادرکنی یا رسول الله) •

جان عزیزم ! کسی بره‌ء (شەلو ۲۳) را دزدیده • تو میدانی و من میدانم • به او بگو بره‌را به صاحبش اعاده دهد ، والا ازو قبول نمیشود •

نورچشمی سید احمدرا دیده بوسم • والسلام •

عمر العثمانی

نامه‌ی سازده‌هه‌م

دیشان بۆ شیخ ماری نیرگسه‌جاری نووسیوه

عزیزی معروف ! فلان که طلب دعا از ما کرده ، کیم من تا دعا کنم ؟ چیم من تا پای به میدان تمنا فهم ؟ خفته شکلی بی‌ادب ، و لنگ‌لوکی از دست نفس اماره در زحمت و تعب • اگر اهل احسان دعای فجاتم کرد جزاه الله ، والا الحکم لله ، تا بدانم چه آید درین راه • لا اله الا الله •

عمر العثمانی

نامه‌ی چه‌فده‌هه‌م

له وه‌لامی نامه‌ی شیخ معرووفی نیرگسه‌جاریدا نووسیوه

جان عزیزم شیخ معروف است • آن‌آنکه در مقام خود صاحب دستند،

(۲۳) ناوی به‌کیک بووه له عه‌ره‌به‌کانی دواوانی زه‌کم و تانجه‌رو له شاره‌زوور.

در دائره توحيد به باده استفاده از مظهر اتم صلى الله عليه وسلم مستند •
 باخبر از کون و هر درمانده را عوئند • سر خود حرفی نگويند • بی رخصت
 راهی نپويند ، و به هواي خود مطلبی نجويند • مأمورند در حرکات و
 سکناات • اگر خارج عادت باشند معذورند • چشم صداقت بينان ازیشان عیبی
 نبيند • گوش هوشداران لغوی نشنود ، و خيال خوشحالان بدی برايشان
 نخواهد • خدا آنچه خواهد به ايشان ميکند ، وايشانرا چون دام بر سر راه
 بدکاران ميتند • دوست به اوها آلوده دارد و طالب را آسوده مينمايد •
 بيگانه ازیشان ميگريزد ، و با اوها ميستيزد • سرکار پروردگار است ،
 ورشته انکار حواله قبضه اختيار اختيار است • حسبنا الله و نعم الوكيل •
 جناب سعادت ندیم شيخ عبدالرحيم را عرض سلام دارم • از من عرض
 بنما اگر حقيقت ظاهر شود طريقت و شريعت معطل ميشد ، اگرچه شريعت
 معبر طريقت است و ممسك حقيقت است • خيال ترا به دل راه دادن علت
 مزمنه است •

ترك فرما جمله اوهام و خيال
 سعی کن با شرع در تحصيل حال

حالا با قال باشد همسری
 او بود رهرو کند اين رهبری

تا مقام حرف را باشد مقام
 هست عرفانرا به او گفت و كلام

چون مقام حرف جمله شد خراب
 روز درگاه (۲۴) برمتاب

گر حقيقت يار باشد ای رفيق
 نبودت کاهش به اصحاب طريق

(۲۴) له نه سله که دا ناته او بوو • رهنگه (حقيقت) یخ •

جمله را یکسو همیدانی به دل
جمله را خوشبو همیخوانی چو گل

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

بو حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

فرزندی شیخ عارف سلمه الله تعالى به همت مشایخان میسپارم • بعد
فقیر شمارا به اولاد دنیا و آخرت قبول نمودمام • در اشتغال به ذکر و فکر
خودتان باشند و مآذون باشند برای ادعیه نوشتن ، و در وقت توجه نمودن
استمداد از ارواح مشایخان بکنند ، و از بابت دختر درویش حسین هم
مبارک است مصلحت است • اگرچه فقیر ارادت داشتم زن برایت بیارم •
الآن همان دختر را نیز به اولاد خود قبول نمودم • مبارک باشد • زیاده لازم
به تفصیل نیست • امانت خودتان و دینداری خودتان •

و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین • افقر الوری ،
خادم الفقراء :

عمر العثماني
ضیاءالدین العثماني النقشبندی

نامه‌ی نوزده‌هه‌م

هه‌ر بو حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

نور چشمی شیخ عارف ، وفقه الله بالمعارف • بقزرباط رفته‌اند
و مشغول ختم و توجه و نصایح دین هستند • الحمد لله • خدا توفیق
دهد بی‌طاقت نباشید •

آن شاء الله خودم بعد از عید به آن طرفها میآیم و امور دینیها بر وفق رضای حق به توفیق حق مطلق تسویه میکنیم • و جمیع مخلصانرا سلام رسانم • فرق قادری و نقشبندی نیست • تهلیل و ختم و توجه بنمایند • هرکسی فرق کند نشانهء شامت دارد ، فقط در طریق خداپرستی صدق نیت و عمل به اخلاص و اجتناب از خلاف شریعت قولا و فعلا و قلبا لازم حال مریداست • که يك گناه بعد از توبه از هفتاد گناه قبل از توبه شدیدتر است • والسلام علی عباده الصالحین بحسن الختام • خادم الفقراء النقشبندية والقادرية :

ضیاءالدین العثماني الخالدي

حاجی حسین و نجیب افندی و صوفی عبدالله و باقی برادران دینی را سلام رسانم •

نامه‌ی بیستم

همر یو حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

نور دیدهء معارف شیخ محمد عارف وفقه الله تعالی واعانه بمنه • مدتی بود حالات سلامتی را مطلع نبودم تا که صوفی محمد عرب آمد ، حالات سلامتی شمارا بیان کرد مسرور شدم •

عزیز من ! (من كان لله فقد كان الله له) • یکی از بزرگان گفته (حبیب الله فی الدنيا غریب) • امانت خودت و خدا • دگر :

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کننده است

جمیع اهل بلده را سلام رسانم کلا ، علی الخصوص صالح افندی ، امین

افندی صالح افندی ، درویش حسین ، محمد صالح ، سید خورشید و سایر
محبان و اهل ختم و تهلیل و جماعات •

بعضی کس تغیر پیدا کرده اند پشیمان میشوند • حضرت شاه و حضرت
غوث قبول فمیکنند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و یه‌کم

بق شیخ حمسه‌نی قمره‌چیتواری نووسیوه

پیر منیر ، حضرت دستگیر ، روح الکمل فداه !

بعد امیداست ان شاء الله از ذروه کوه فیوضات ، قطره از توجهات
بر مزرعه خشکیده ارواح ماها چاکران برافشانند ، و گاه‌گاهی چون از
باغ ملکوت و کوه جبروت بازآمدند ، به عنوان تسکین خاطر مریدان ،
و تنویر افنده فقیران ، گل نور و ضیمران سرور مرحمت و احسان فرمایند ،
و سپاس بی‌قیاس مر خداوند حقیقی را سزاست که ارشاد همگی را به آن
حضرت منحصر ، و چشم دوران در راه زیارت منتظر گردیده • لله در من
قال :

من رام ان لن یهلکن ، فلیصرفن

بکله او جلّه نحو الحسن

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و دوهم

له وه‌لامی نامه‌ی حاجی مه‌لا عبداللای جلی‌دا نووسیوه

عمری است عمر خادم جلی‌است ، و عهدی است بر درجه چهارم

علی وار به تصدیق چار یار ، فارق آشنا و اغیار ، و شایق رفع غبار انکار
اغیار ، طالب تذکار یار و راغب اذکار به کمال افکار با انکسار ، جامع
و مانع چون تعریف قواعد یا فوائد ، و دادرا تکرار مینماید ، و راه صدق را
به ظن رضا با اسباب وفا در سنگ جفا می پیماید .

بالک از تیغ بی دریغ هجران ندارد که به جسم اگرچه دوراست ، جانش
در حضوراست . جای ملاقات ندارد ، (ولا تأسوا علی مافات) میخواند .
اگر سرگردان باشد دوستانرا به سر نگرداند . می پرستی نماید ، در خود
پر نمی گشاید . آن است که جان افشان دوستان است ، همان است که دماغ
جان هوشیاران از گلشن بیداریش بوستان است . چنان است که از جانان
دل ستاند ، یعنی خاکی است بر درت ، چنانکه تو تاجی بر سرم . غلامی است
جوینده علام ، نه عبدی مایه زحمت انام . بنده ایست شایق نه شرمنده آبق .
غریبی است بی کس ، تمنای نصیب از فریادرس دارد . اگر می پرست را دیدم
قدح به دستم . اگر گل را بینم بلبلم . اگر گلخن نشینم آتشم . با یار
اگر باشم همکار و همقطار و سرخوشم . دوستم (و قولوا للناس حسنا)
فرموده . فرستاده ام (واصبر نفسك مع الذین یلعون ربهم) گفت . صاحب کارم
(کما صبر اولوا العزم من الرسل) اشارت داد . و قادرم در پایه ارادت نهاد ،
و درگاه را به روی خود گشاد ، و عزت و حیات و رزق را در کف قدرت ،
و منع و عطای خود معلوم و مقسوم کرده ، دگر به دونان برای دو نان
دویدن چه فایده ، و از یار به اغیار گرویدن چ قاعده .

بوبکر و عمر ، علی و عثمان

از صدق و وفا شدند جانان

دونان به دو نان شده گرفتار

مانده خجل و شده ستمکار

روزی به شما حواله باشد

کی کس به امید فاله باشد

رزا ق یکی است در دو عالم

حی است و قدیر ، حکیم و عالم

(فوزی) تو کجا و حد توحید

علمی است برون ز قید تحدید

بردار تو حائل اضافات

تا غم نخوری برای ما فات

پای لنگ مرا راه وصول به مقام بی رنگی نیست تا در اینجا با تو بی زبان
بیان دارم دیگر معاش تلخ نباشد ، و غره ماه را سلخ نخواهم که غنای من
مستغنی از حلال و مقام من دور از حرام است . ذره ام خفی ، طالب پرتو
آفتاب جلی . جسارتم خسارت مگو ، جسور صبور است . ما فی الضمیر
دستگیر است . قلم بر رقم برگردان ، و خط داخل خط انس و جان . والی
جنان محتاج نطق و بیان . چند دفعه (دوله) کردند ، و من به حسرت و کالة
خوردم ، لذت نبردم . یسر الله لنا شرف التشرف . فرزند ارجمند روشنی
بخش مدرسه امید محمد بهاء الدین را زین الله به العلوم و صانه من الجهول
واعانه بهمه اصحاب صفة القبول به فرزند ارجمند خود قبول کردم . دگر
نوشته روانه شده . ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم . ول ذکر الله اکبر .

عمر الشنمائی

نامه‌ی بیست و سیّه‌م

بۆ نه‌مینولساداتی نووسیوه له دبّی (کوچک چهرموو)
له وه‌لامی نامه‌یه‌کی گله‌یی نامتێز یا له‌سه‌ر بانگ‌کردنی
مه‌لا قادری کانی که‌وه‌یی بۆ ده‌رس و تنه‌وه له بیاره

یا علی مدد !

جناب مستطاب ، سید سند ، و سرور امجد ، دام مجده الأسنی ، امین
السادات عالی درجات ، صورت وفارا به عین صفا ملاحظه فرماید ، و ستر
ابواب جفارا با دست هوا بنماید ، که با هواخواهان هواداری ممنوع است ،
و دست قوت آرزو دران مقطوع • پای بی‌وفایی در گل و خار جفا در
بارگاه اشتباه خلیده بر دل است •

نامه‌که‌ت یاوا په‌ی ساکنیی ده‌رد
ئاما و خاس و انام ، سه‌فاییش ئاو ده‌رد
فه‌رماییت وه‌ خه‌ط پر جه‌ ئیشاره‌ت
که‌رده‌ییت زنجیر نه‌ تۆی عیباره‌ت
که‌ من بی‌وه‌فام جه‌ عه‌ده‌ وه‌رین
بی‌شه‌رطو شوئم گۆیا من جه‌ کین
حاشا و که‌للا من بی‌وه‌فا بوو
یاخۆ جه‌ سه‌فا من ته‌وه‌للا بوو
عه‌هدم ئه‌وه‌ عه‌ده‌ن فه‌رامۆش که‌ردی
مۆبه‌تم ئاده‌ن تۆ جه‌ یاد به‌ردی
ئه‌مما چیش که‌روون ، پیش‌ده‌ستی که‌ردی
باده‌ی ئیلتیفات جه‌ مه‌ستی وه‌ردی

سهیید ئهحمده پهری بههانه ئاری
جه کۆ بۆ سهیید بههانه کاری

امین السادات که لقب مبارک است ان شاء الله مافات را تدارک خواهید
فرمود • صلاح سادات عالی درجات هرچه باشد معلوم چنان خواهی نمود •

باس قدرت وه یاد ئاوهردهن
قهدر قدرت فهرامۆش کهردهن

من که قادر نیم وه هیچ طهرهفدا
جه کۆ باروو بهر دور جه صهدهفدا

قادر قودرهتش پاسه نمانا
وهر نه من تینغم وه پرووی کی شانا

غولام و بهنده و خاکسار تۆم
کهترین موشتاق بێ قهرار تۆم

ئهر بهندهم وانی جه پای سهروهری
وهر خاکم زانی جه پرووی میهتهری

تۆ چه ساوهنی وه ههرچیم وانی
ئومیدم ئادهن تۆ ویت مزانی

عوثمایی یارای عینادش فیهن
دائیم سهر نه پای ئیطاعت بیهن

مادام سهیید ئهحمده رهضاش جه لای تۆن
صهفاش باقی بۆ ورسهه جه ههر کۆن

(الحمد لله) دهرگای غهم و نیا
نامه کهت یاوا وه مؤبهت و نیا

جهی دما ئیتر به هانه نه بۆ
یاداوهریمان بهی نیشانه بۆ

جميع سادات کرام دام سعدهم داعی و مستدعیم (۲۵) • (یا عمر) •

خادم الفقراء النقشبة والقادرية
عمر ضياءالدين العشمانی

(۲۵) بۆ پروون کردنه وهی هۆی گلهیی ئه مینولسادات له شیخو وهلامدانه وهی شیخ بهم نامهیه ، به کجی له کوره کانی ئه مینولسادات ئهم پهراویزه ی خواره وهی نووسیوه :

محترمین اطلاع دارند که مدرسه والی کردستان (دار الاحسان) در تاریخ ۱۲۳۰ هزار و دو صد و سی باتمام رسید ، لکن مدرسه علوم دینیة اسلامیة آباء و اجداد این جانب سید احمد ستوده در قریه (سنگ سفید) در سال ۱۲۱۴ هزار و دو صد و چهارده یعنی شانزده سال قبل از مدرسه والی همواره جای علمای اعلام و محصلین کرام بوده ، و صدها فقهای عظام از ان مدرسه تحویل جامعه اسلامیت شده که در اکثر نقاط به تعالیم شریعت مطهره و نشر علوم پرداخته اند . رحمهم الله اجمعین .

در این اواخر مرحوم ملا قادر کانی کبودی مشهور به (ملا قادر بیاره) مدرس زمان پدرم سید سعدالدین امین السادات بوده است که طلاب آن ایام مرحومین ملا حسن پسر ملا علی ترجان و ملا عبدالرحمن پسر قاضی بانه و شیخ حسین سردشتی و سید عبدالرحمن نظام الاسلام و شیخ عبدالله هزارکانیان و غیرهم بوده اند .

القصة . مرحوم مبرور شیخ عمر ضیاءالدین قدس سره به کردستان تشریف آورده ★ با قوه معنوی و نیروی باطن قلب ملا عبدالقادر را جذب و تصرف مینماید که ملا عبدالقادر از سنگ سفید منتقل و در بیاره مستقر میشود و مرحوم سید احمد پسر سید حامد که از سادات بنی اعمام قاری قرآن و اهل طاعت بوده و لحن و آواز بسیار خوب داشته ، مرحوم ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین میگوید که حسن صوت سید احمد برای مؤذن و مترجم خانقاه بیاره خوب است . شیخ ضیاءالدین نامه به سید احمد مینویسد دعوتش برای بیاره مینماید . پدرم قصه را میشنود ، مانع از عزیمت سید احمد میشود ، و نامه پر معنی با عبارات لطیفه و خط زیبای خودش به عنوان گله مندی و اندوه

نامه‌ی بیست و چهارم

له وه‌لامی حاجی مه‌لا عه‌بدولسه‌لامی بانه‌ییدا نووسیه

بدست محبت آن جناب قواعد عقاید بر حنجره فواید نهاده گردیده بود ، شرف وقت ارباب دقت بخشید . معلوم که اساس استیناس بر سبجه تقوی اولی ، و مرصوص برصاص اختصاص خواص بود احری است . ولی تا صرف نظر از نفع و ضرر ننماید و نحو و منطق را کلیه در محو نگرداند ، هیئت مقصود را در بیان بزبان نتوان گفت ، و در " حکمت دبستان لسان نخواهد سفت .

کلام وقتی مفید است که تام باشد ، والا مختصر اگر مایه تفصیل مطول نیست چه تقعی به جز ضرر دارد ، و باری (علیکم بالبلاغ) که حق آن بر امثال چنان صاحب افضال مسلم و معلوم علما و جهال است .

بی سرو پا قدری ندارد که حبوب قدر و معرفت را گنجانند ، و قوتی که مایه قوت باشد بدست بیاورد .

تا به نور بصیرت حق را نداند ، دل پر غل و بصر نایینا و گوش ناشنوارا کجا راه تفقّد و تبصر و استماع است . (أولئك كالأنعام بل هم أضل) در سوره أنعام صورشان مشکل و بانشان است .

از رفتن ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین نوشته میگوید :

شین فرهادم ته‌مام نه‌که‌ردهن
ده‌ین خوسره‌وم ماری نه‌گه‌ردهن

هنوز من حسرت ملا عبدالقادر را فراموش نکرده‌ام که می‌خواهند سید احمد را از من جدا نمایند ، و شیخ ضیاءالدین نامه ذیل [فوق] را در جواب پدرم نوشته .

[★ راسته‌که‌ی ، وه‌ک بۆم ساغ بوه‌ته‌وه ، نه‌وه‌یه شیخ خۆی ته‌شریفی نه‌چوه بۆ سنه بۆ هیتانی جه‌نابی مه‌لا بۆ بیاره ، مه‌لا عه‌بدوللای په‌سوئ و مه‌لا عومهری واشه‌مه‌زینی ناردوه به‌دوایا هیتاویانه — عه‌بدولکه‌ریم] .

و امثال آن جناب که در حضور و غیاب مستطاب ، و بر آداب اصحاب محل خطاب ، و دست معرفتشان به حنای تخلق باخضاب است از برکات سنت و کتاب با مظهر صدق و صواب و با عروة الوثقی فصل الخطابی خدای ناخواسته مورد عتاب باشند که تاج ورثه را بر فرق در بین فرق دارند ، زجاجه تصدیق را به مصباح تصدیق بیارای ، و کوکب دری مطلب را در پشت سر امتحان ملاحظه بفرمای . امثال این گلدارا به کعبه رهبر شوان شاء الله تعالی بیری اجر دوصد بنده که نازاد کنی ، والا من کیم تا دعا کنم ؟ چه کسم تا پای بیدان تمنا نهم . خفته شکلی هستم بی ادب . لنگ و لوک از دست نفس اماره بزحمت و تعب . اگر اهل احسانی دعای نجاتم کرد جزاه الله ، و اگر فراموشم کرد الحکم لله . تا چه پیش آید ازین راه . لا اله الا الله محمد رسول الله . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و پینجم

بۆ شیخ غیاثوددینی ئەنصاریی تالشیی نووسیوه

جناب سعادتمند ارجمند احباب بهره‌مند از آداب اصحاب . غره جباه
یکه تازان میادین شک و یقین . . قره باصره متحاین صبر و تمکین . .
حبیبی شیخ غیاث‌الدین است .

بعد از تشیید بازوی محبت به آیات صداقت ، و پس تاکید بر اتباع
شریعت که مناهج شهبازان قله قاف ابتهاج است یادآور به تذکار آداب اخیار
ابرار میگردد .

امیدوارم به لطف پروردگار که پایه استیناس استحکام از اقتباس
بانوار کرام دارد ، و بحر حصین یقین گلشن تمکین مصور از باد خزان
تلوین است .

اسباب صداقت را غیر از صدق ندیدم ، آن هم مشید بتوحید
و استقامت (ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائكة الا
تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة الّتی كنتم توعدون) •

اساس قبول در اتباع است (قل ان كنتم تحبون الله فاتبعونی یحببكم
الله) • آیه اخلاص کسی راست که با شریعت راست آید • اما در دائره
دعوت نه در مقام ادعا • اختیار ذلت و انكسار و قلت و اضطبار در زاویه
علت لازمه ظهور آثار محبت تواند شد ، و قبول محنت موجب رضای امنای
طریق وحدت است •

عجبا کاغذت نمی آید که دل ازو بگشاید • خدایت مددکار ، و یارت
سید ابرار ، و صاحب مهاجر و انصار باد بمنه • والسلام •

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی بیست و ششم

بۆ زاناو ئه‌دی بی به‌ناوبانگ شېخ سه‌لیمی مه‌ردوخیی سه‌نه‌یی نووسیوه

یا سلیم القلب فی وادی الوداد

کم انادیك خفیا بالفوآد

لا تددع ودّ الودود التائه

علّه ینجیک فی یوم التناد

ود اهل الود فی دار الفنا

ذخر اهل الصدق فی یوم المعاد

ما قلاک القلب آنا یا اخی

منذ آخاک لدی اهل الرشاد

انّ ذا الفضل من الله العلي
 قد علا قدری بفقری فی العباد
 ما انصرف عن عدله قط عمر
 انه بالفوز ساد القوم ساد

و بعد از سلام چشمان آن عزیز با صدق و تمیزا میوسم و مینویسم:
 شکر خدا لازم است که بنده خود را راه فقر نشان داد و صحبت و خدمت
 و غلامی فقر را خلعت امیدواری و تاج فقر فخر فرمود • (الحمد لله ثم و ثم
 الی ابد الآبدین) •

امیدوارم دوستان مارا عموما و خصوصا آن عزیزا تمیز مقام صبر و
 شکر کرامت فرماید و آلوده به رنگ دنیا ننماید ، و استقامت طاعت بر سجاده
 توحید آسوده گرداند • (انه بعباده رءوف) •

خاله قدم فقر را به تاج مرصع امرا مقابله نباید • ایشان عیال مذکورند،
 و اینان به مال بازوال سرور • و شتان مابینهما • دعا کن که همیشه
 پیشانی ارادت به خاکپای فقرای خدا بانشان باد • سعادت جاویدانرا
 بهاست • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هفتم

بؤ شیتخ شه مسوددینی سه قزی نووسیوه

ای شمس روز سرور محبت مهجور ! اگر من و تو تابع و طالب کنز
 مطلبم صلی الله علیه وسلم نشویم ، و داخل زمره راغبانش نباشیم ، از ما
 بدتر چیست یا کیست ؟ و اگر در زمره جماعتش محشور شویم چه ازان
 خوشتر ؟ ! (اولئك مع الذين انعم الله) شاهد و مرغ طالق صادق است •

حق را خواهی استرضای روتقرا داخل ملاهی دان و غیر از ضرورات
 دینی را علما و عملا ، ظاهرا و باطنا از خود دور دار (من حسن اسلام المرء
 ترکه ما لا یعنیه) • در امر حق خلق را داخل مکن (الا لله الدین الخالص) •
 در طاعت موحد باش • گوش به خالق هوش ده (ان الله یأمرکم ان تؤدوا
 الامانات الی اهلها) و نهی (لاتکنن الا مؤمنان) فراموش منمای ، و جوارح
 و قوای تو امانت شد برای عمل به امانت •

اگر غافل و کاهل و کاسل مانند متحمل قرآن نمیشوند و به روز جزا
 چه خودشان و چه کلام قدیم عارض و شاکی میشوند و کیفیات را حاکی
 میباشند خدا حاضراست (و هو معکم اینما کنتم) • مرگ در راه معطل حین
 اجل است (کل نفس ذائقة الموت) • جهنم در پیش (وان منکم الا واردها)
 میتوانی به احتساب و اکتساب گذرگاهی پیدا کن، و الا دران مقر (این المفر)؟
 صدق موجب اخلاص و هردو قائد وصول به مقام اختصاص • اغتایا
 رحمن • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هه‌شتم

بق شیخ مهلا عمبولقادی دیوانه‌ی نووسیوه

دیوانه محبت دارد هزار محنت
 هرجا غمی که بیند یاری نماید آفت
 پروانه را چو دیدی در دور شمع گردان
 یاد آر ازین جفا جو نوازش و محبت
 دیرست ناپدیدلاست آن مهتر وفاکیش
 مهجور از رواتب ، دور از سرور صحبت

غم را به باد فرما ، مارا تو شاد فرما
تا باز بینمت من ای مایه ارادت

(فوزی) منال از غم ، شادی نما به ماتم
دلبر چو شاد گردد بیند تو رو به حسرت

کتیبه دیوان ارادت محبت دیوانه صدافت مآثر فرزند معنوی
ملا عبدالقادر را مشتاقم . ان شاء الله تو با خدا باش ، هرکس طالب خداست
رضا به همه جفا میشود ، و هر که نه بگذار ، و خاطر خود را میازار ، تا
مقدر چه باشد که بی اراده حق احدی طالب صدافت نمیشود . هر که آید
او میفرستد . نصیحت کن ، خیانت مکن . و هر که نمیآید باز به اراده
اوست ، تا خدا چه مقدر فرموده . والسلام .

(عمرم)

نامه‌ی بیست و نهم

بۆ حمیب ئه‌فه‌ندی خانه‌فینی نووسیوه

که یه کبک بووه له خزمانی و له نموه‌ی حوسه‌ین ئاغا بووه

حبیب سعادت تصمیم ان شاء الله در ظل رأفت و عنایات حضرت قریب و
محفوظ از مکائد رقیب باد .

شکوه از ظهورات قدریه نباید که جهد در تغییر قضا هدر ، و عدم رضا
از اراده حق سراسر زندقه و ضراست . سعی در کسب رضا موجب تهوین
زحمات قضا است . مراد در اول کار تحقق صورت رضا و در آخر کار تحقق
حقیقت رضا است . باقی مرادت در دیوان اکابر طریقه مردودند ، چون خلاف
رضای معبودند . و آنچه را که دیده بیان واقع است ، لکن قلب شما هنوز
وسعت چنان حاصل نکرده . آنکه دیده عکس اهل وسعت بوده که در

خاطرت منعکس شده • امید است که ان شاء الله وسعت دهد که پرتو یار را
بگنجانند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سیهم

له وه لامي نامه‌ی سه‌ید موحه‌ممد نهمینی باینچویدنا نووسیویه

مخدوم سعادت قرین ، نور چشمی سید محمد امین ، وفقه الله واعانه
بکمال یقین ، بمنه • مکتوبت ملاحظه شد • من البدو الی الختم مفید آمد
و مستفید شدم •

جناب مستطاب ، سید فاضل سیادت مآب سید هدایت دام فضله
رؤیاهارا دیده‌است • و اصل رؤیا داخل ظنیات است • دلیل عقاید باید از
یقینیات باشد • اگر مفید یقین میبود بشارت نامه بودی برای فقیر که شاهد
عقل فقیر می باشد • (خیر المواهب العقل) • ایمان به قدر عقل است • استدلال
به عقل میشود بر ایمان • در قیامت محفوظ میشدم از گفتن (لو کنا نسمع او
نعقل) ، و در قرآن (افلا یعقلون) متعدد مذکور است •

و جناب مستطاب حضرت مدرس دامت برکاته و اعاد علینا من سعاداته
تشریف دارند الحمد لله ، لکن معلوم نیست از برکاتش مستفیدم یا نه • پس
از موت از ما معلوم خواهد شد • دولت دنیایم باشد یا نباشد همه خلق در
نفس الامر چون فقیر اند • هر کسی رزقی مقسوم و معلوم دارد • فقط
امیدوارم که فقیر به آن مقسوم راضی باشم • و بر رازق به قدر خود متوکل •
حال دیگری اطلاع ندارم •

فقره تردید و انصرافش به جناب فاضل است ، او عالم است و من جاهل •
از فرائد عوائد طریقه خبردار نیست ، ازان جهت در کنار تردد و انحراف است •
ولی موافق شرع انور کسی کسی را حکم خود نمود عرضش به او ممکن است •

و قال و قيل عمری باطول و بی خوف مرگ میخواهد • (من عمل صالحا فلنفسه ، ومن اساء فعليها • و ما ربك بظلام للعبيد) •

یکی از علما ملا جواد نامی گفته فلانی کامل است ، اما مکمل نیست (جزاء الله عنا خيرا) • من خود را مسلمان مقبول نمیدانم چه در ظاهر و چه در باطن • که (المسلم من سلم المسلمون من يده ولسانه) • و در ایمان هم ناقص • (قال صلى الله عليه وسلم : لا يؤمن ، والله لا يؤمن ، والله لا يؤمن • قيل : من يا رسول الله ؟ قال : من لا يأمن جاره بوائقه) • من چه قدر زحمت دستی و زبانی به عباد الله رسانیده ام و در حق همسایه زحمتهای داشته ام • غفر الله لنا ولهم •

الحال جناب سید دام فضله فقیرا عاقل خواند ، یا دیگری ولی کامل ، خدا جزای خیرشان دهد • الحمد لله که به عیب ماها زیاده ازین قائل نیستند • اگر عاقل باشم خلاف رفتار و گفتار ندارم و عقل منشأ هر خیر •

و در (احیاء) ملاحظه فرمایند تا بدانند عقل چیست و کدام است • دست سید میوسم • جناب مدرس دعایشان میخواهم • باقی

هر که خواهد گویا و هر که خواهد گو برو
کبر و ناز و صاحب و دربان درین درگاه نیست
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و یه‌که‌م

بق حاجی موعتتمه دولتیسلامی سنه‌یی نووسیوه

الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن •
بازآمد آن مهی که ندیدش فلك به خواب
آورد آتشی که نمیرد به هیچ آب

جناب مستطاب فضائل مآب ، فرج الانام حاجی معتمد الاسلام دامت
فواضله • الحمد لله که تشریف بردی ، و سعادت را به شیر و شکر خوردی ،
و دل دوستان را در عودت آباد کردی •

مضامین حقایق را شقایق آمدی • برکات تمکین را لایق شدی • حفظ
الغیب را از نور یقین یافتی و از تلویحات تغیر نکردی ، و گوی از میدان سعی
به صفا بردی ، و نور مروّت از مینای مروه گرفتی ، و عرفات عرفان را به
رجم احجار به رغم اغیار علم حکم شدی ، و بیت الله را به نیت خالصه
لله فی الله طواف فرمودی ، و لباس تقوی را به قد انصاف بریدی ، دل
بدخواهان را به تیغ زحمت دریدی ، و کالای رحمت بر بالای اصحاب صفه
ولا به صحت و عزت و غفو و عافیت بریدی • الحمد لله ملء المیزان و منتهی
العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش ثم الحمد لله • حاجی بقارا و سائر رفقارا
تشکر باید که از برکت محبت به صحت فائز آمدند • کتاب موصل و بغداد
در مبدء و معاد رسیدند جزاك الله عنا خيرا والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و دووهم

بۆ ره‌شید نه‌فمنیدی کوری موفتیی زه‌هاویی نووسیوه

بسم الله حامدا و مصلّيا و مسلّما

اما بعد ، مضت الاعوام ، وفئت الايام ، و خلّت الدهور ، وتركت
الآبق المهجور ، والعبء ثنى بذلك عن السرور • يا من انت مهجتي ، وبك
بهجتي ، لماذا وعلى ماذا ؟ ان كانت الغفلة عن اصحاب صفة الذكر من
غلبة الفكر ، فعلينا الشكر بأن سعادتكم لله غفل عنا • وان كانت من كثرة
الاشتغال بتحصيل الآمال ، فليس التذكار مشوشا للبال ، وان كان بعد العبد

سببا لنسیان العهد ، فلم قيل : «گر در یمنی، چو با منی، پیش منی» ؟ وفیم
قال الناظم : «در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست» ؟

در هر صورت فقیر بی بضاعت ارادت را کسوت سعادت داند ، و درر
وفارا آیهء صداقت خواند . روی دل را به سوی تو دارد ، و غنچهء مراد را
به یاد کلمات تو میگشاید ، و جبههء صفارا به عتبهء محبت تو میساید . ای
عجب ، آن عهد و آن سوگند کو ! بشارت صحتمندی ذات حمیده صفات
و فرزندان مفرح خاطر کاسراست . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی سی و سیّهم

به تائبه‌تی بوی یه کنی له مه‌نسووبه‌کانی نووسیوه ،

به‌لام مه‌به‌ستی له هه‌وو مه‌نسووبانه

الحمد لله وسلام علی عبادہ الذین اصطفی . یا حبیبی فرصت مغتنم است .
باید که تمام عمر به امور لا طائل صرف نشود ، بلکه تماما به مرضیات حق
جل وعلا صرف گردد .

فرائض خمسہ با جماعت و جمعیت با تعدیل ارکان باید که ادا باید ،
و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار اسحار را رایگانه و مفت
نگذرانند ، و به خواب خرگوش محظوظ نباشند ، و به حظوظ عاجله مغتر
نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب عین دانند ، بالجمله از دنیا
معرض و به آخرت مقبل باشند . به قدر ضرورت به دنیا پردازند و سائر
اوقات را به اشتغال امور آخرت معمور دارند . حاصل کلام اینکه باید دل
از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیہ متحلی و مزین
شود . کار این است و غیر این همه هیچ .

نبهني الله واياكم من نومة الغافلين ، وحشركا تحت لوائه آمين • وصلى
الله على خير خلقه محمد صلى الله عليه و آله وصحبه وسلم ، ورحمنا بجاههم
آمين • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و چواره‌م

بۆ یه‌كێ ته‌مه‌نسووبه‌كانی نووسیوه

صائب ار چه هیچ چیزی بی‌تأمل خوب نیست
بی‌تأمل آستین افشاندن از دنیا خوش‌است

فرزندا ! علاج آن کس که از درد تنهائی غمین‌است این‌است که در
حجره سینه گوشه‌ء که قلبش نام‌است اختیار کند ، و چراغ صدق را روشن
نماید ، درگاه آن رو به طرف محبوب سازد تا نور جمال یار نیکو خصال
ظهور کند • بعد به چشم خیال که تصور بال آن صاحب حال‌است نظر بر
پیشانی یار جانی بدوزد ، و آتش محبت را برپا کند ، و ریشه‌ء تعلق غیر را
به کلنگ بتر کند • به همان روش دل خوش دارد و با دلدار سعادت آثار
بییوندد • آن وقت نهال آمال برومند خواهد شد • زیاده برخوردار باش •
و اگر مقصود غیر‌است ، حوصله باید ترا تا بدهندت شراب • تا سینه بریان
نشود ، و چشم گریان نگردد ، یار مهر آثار پرده از رخسار بر نمیدارد • بر
اهل استقامت فیض نازل میشود مظهر • (اللهم ارزقنا الاستقامة بحرمة
المستقیمین) •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و پینجه‌م

بۆ هه‌مندی سۆفی‌ژنی نووسیوه

(مسلمات مؤمنات صالحات تاغبات) به طاعت و عصمت باشند •

شنیده‌ام در نواحی اورامان شهرت داده‌اند که از طرف فقیر عصمت
مآبه خاتون حبیبه و شیخ رحیم خارج شده‌اند !

(عیاذا بالله) من خیالی چنین نکرده‌ام . هرکس این بهتان کرده‌است
کمک به شیطان لعین نموده ، چونکه پارسال ضعیفه‌های آن طرف میل طاعت
و ختم و ذکر میکردند و به عصمت و طاعت رغبت داشتند ، الخناس غماز
بود بدکاری پیدا کرد که آن آثار خیر قطع شود .

ان شاء الله لعنت بر شیطان لعین بکنید ، و کالاول به طاعت خدا
باشید . خاتون حبیبه مأذون‌است برای ختم و نصیحت دینی شما ، خیال
تفرقه ننمایند . الحمد لله مدت عمرش به طاعت و اخلاص بوده و همیشه
به ذکر و عبادت عمرش صرف کرده ، و سیده‌است . به شما هم توجه
باید بکند ، لکن سعی بکنند که آداب ایمان و اسلام خوب بدانند .

تا سید اسماعیل حاضراست رئیس تمام قوم‌است . هروقت او حاضر
نیست شیخ رحیم سر ختم و تهلیل باشد .

معلوم‌است شیخ رحیم و سید باتفاق سعی در نصیحت دینی مریدان
میکنند . خدا توفیقرا به همه رفیق دارد . والسلام .

خادم الفقراء النقشبندية والقادرية
ضیاءالدین العثماني الخالدي
(مؤر)

نامه‌ی سی و ششم

بؤ مودیری ناحیه‌ی قزلباتی نووسیوه

محبا ، مهربانا ! کاغذتان رسید . مالش معلوم گردید . شکر خدا
میکنم که شمارا به این خیر و احسان توفیق داد . شکر خدا میکنم که
اسباب عبادت را بنا کردی . شکر خدا میکنم که رواج دین و طریقت شدی .

الحمد لله هزار هزار • الحمد لله • محض تمنای شما این است کاغذ را به جناب ملا عبدالرحمن نوشتم که مراجعت به آنجا بنماید •

فقیر نیز تدارك آمدن آنجا کرده‌ام • سعادت مدار محمود پاشا حقوق بسیار دارد • يك دو روز با او ملاقات میکنم ، دیگر حرکت به آن طرف مینمایم • این مدت کشف سبب تاخیر شدند • زیاده از حد من مشتاق شما هستم و به مخلصان آرزومندی دارم •

و امر کردم که نور چشمی شیخ محمد عارف در آنجا اقامت خانقاه بنماید و ختم برای مخلصان بکند • کاغذ مرا زود برای ملا عبدالرحمن بفرستند تا خودمان می‌آییم آنجا حاضر باشد • اگر او نیامد ، ازو لایقتر هست • الحمد لله مدبر امور را معطل نمیکند ان شاء الله •

نور چشم ارادت شیم شیخ محمد عارف موفق باد • طول لازم ندارد • ان شاء الله اراده خیانت با هیچ عبدی ندارم • صلاح تو این است در خانقاه قزلرباط امامت و ختم برای مریدان و مخلصان بکنی ، و تعلیم فاتحه و اصل و فرع دین ایشان بکنی • ان شاء الله خودم نیز به وعده قریب به دیدار مخلصان شاد میشوم • دیگر ظاهرا باعث و مانع نداریم • و کاغذ مرا برای جناب ملا عبدالرحمن^(۲۶) روانه بنمایید که زود بیاید و آنجا بنشیند • خودم و جناب ملا ان شاء الله تعالی عنقریب آنجا میرسیم • والسلام •

جناب صالح افندی و مدیر افندی و سلیمان آغا و خلیفه قادر و سید خلیل و جمیع مخلصان سلام رسانم • ان شاء الله از دعای خیرشان غافل نمیکنم ، و ایشان دعای خیر مرا فراموش ننمایند ، ان شاء الله •

(۲۶) وائیزانم ثم مهلا عه بدولر هجانه کوری مهلا موحه مدهدی که وانه دولی به که له خانه قین دانیشتووه •

نامه‌ی سی و هفتم

بق به‌گزاده‌گانی همورامانی نووسیوه

عموما سلطان و بیگزاده‌های اورامان تخت سلام رسانم . ان شاء الله صاحب نجات و بخت باشند . حالات را پرسند خیال بد نداشته باشید . به امید کرم خدا و همت پیران بدی به راه رفیقان ما نمی‌آید و امید به همت مشایخ دارم . شما اهل و سهل باشید . همیشه دیوان برای شما انعام و الثفات و مواجب و خلعت کند و این دفعه ده خلعت به بیگزاده‌ها و سیدان و ملا جلال داده‌اند و سالار و مشیر و غیره نهایت مرحمت و لطف و نوازش معمول داشته‌اند .

وبعد از بابت خانه شهری هم سهل خواهد شد . هر دسته يك ماه می‌باشد . این دفعه وقت آمدن باید دسته دیگر از پسران تن بیاید ، و اینها باید باز آیند . مطلب این است از هر خصوص امیدواری و مرحمت بسیار است ، و ان شاء الله سعی در درستی مسأله مریوان هم میشود ، شاید ایشان هم باید خانه شهری داشته باشند ، و قراری بشود که ولایت امین باشد . والسلام .

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی سی و هشتم

له وهلامی گابرایه‌کی کیمیاگه‌ردا نووسیویه

که به‌خه‌یالی خوی باسی هونه‌رمه‌ندی خوی کردووه

علمی که به علم فقرا در گلشن وجود وجود از عدم آورده و برپا نموده‌اند این است جزء شباب را با جزئین ندم و تضرع به آب دموع خمیر نموده ، در بوتنه صدق کرده ، به زیر آتش محبت نهاده ، به آم رجاء

دمیده ، تا همه یکسو شوند ، بعد از آن بیرون آورده . پس از گرمی مس
وجود به آتش طلب بی تعب ، يك ذره به آهن قلب متقلب چون پیاپی اکسیر
عالم گیر میشود . ولی بی اجازه استاد کسی این در را نگشود ، دیگر نمیدانم
سرش چه و ترش چه بود غیر ازین (فاسألوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون) .
از آن جور عملیات بسیارند ، نه هر که محرم اسرار ، و نه هر یک عاشق دیدار ،
و نه هر کس قابل محبت یاراست . مدد یا ستار و یا غفار . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی سی و نهم

بق شازاده فرمانفرمای حاکمی سنه‌ی نووسیوه

درر مکرره حمد و ثنا کز قعر بحر صدر پر صفای صدر نشینان (الست)
به ظهور ، و یواقیت تمجید و شکر کز دینه سینه بی کینه ائمه جوامع
ذکر و فکر در مواقیت صباح و مساء مذکور باید ، ثار عتبه علیه بارگاه
رضای حضرت ایزد صمدی باد که ادنی ارض کردستانرا ممر موکب اجلال
موجب بندگان مستکان ارفع امجد حضرت والا دام مجده الاعلی فرمود .
(الحمد لله قبل کل کلام) ، و نوال صلاة و سلام بردوامرا بمرور لیالی وایام
در هر صبح و شام ، آویزه گوش هوش و سمع قبول حضرت ذی رفعت
بامنقبت فخر رسالت منیر الانام علیه و علی آله وصحبه الکرام الصلاة
والسلام ، و ترضیه مرضیه را هدیه بکره و عشیه خدمت جمیع آل و
اصحاب الی یوم القیام ، و در حال اضطرار ، و نهایت ذلت و قلت و انکسار
مینماید .

بعد از تقدیم ادعیه عبقریه تبریک قدوم خیر ملزوم مبارک موسوم ، و
پس از تمنای بقای ضیای اقدار عدل و مروت و اصناف درویشان به حضور
واققان بزم عنایت دستور معمول میدارد که ان شاء الله سعادت مراجع ملوکانه

ملك و ملت چون نور ساطع بر أخص و أعم اتم ، و ظلمات زحمات و منافات محل و مضافات را دافع و مانع هر مشکل و غم باد .

و بعد ، از انجاییکه حضرت سبحان به حکمت بالغه به مفاد (کنت کنزا مخفيا فاحببت ان اعرف) این عالم را از آدم تا خاتم از عدم البسه وجود و شادی و غم پوشانید و جوهر نفیس (خیر المواهب العقل) ممیزا به ایشان کرامت فرموده و بخشید ، و شراب عطا و منع و رد و قبول و حب و بغض را به حیلۀ حلقوم هریک به تقطیر (و ما ننزله الا بقدر معلوم) ریزانید ، و لذت و رحمت هر امیر را به کام مرامشان چشانید ، اتمام دائره این علمه غائیۀ بهمین اهتمام گردانید : (فخلقت الخلق لکی اعرف) .

اگر چنانچه صورت دیگر به غیر این صورت میبود ، تفصیل معارف چنین زیبا نمیگردید . آری (ولیس فی الامکان ابداع مما کان) از آثار جمله جمله که موجب ظهور حقایق مکملۀ کلیه اند نمایانست که ارباب فقر و فنارا با اصحاب کُهِف جلال و عزت به واسطهء ماشطهء منع و عطا نسب ضروریۀ حاصل است ، و از سلاسل اربعه عناصر و در اوصاف اتحاد باطنیه و ظاهریه مناسبهء تامه دارند که همه مظاهر کامله اند .

آن یکی دارد تجلی از جمال
وان دگر هستش کمالات از جلال

بلکه در نظر ارباب بصر لازم و ملزومند ، اگرچه در نظر قاصرین این نکته نامعلوم است . درین صورت اگر فقیری چون من مستدعی آید شاید و بندگان مستطاب هرگاه بر حسب قضا قبول فرماید و یا بر وفق قدر رد نماید همه را زیبا مییابد گفت که درانا سلسله پای علی و عمر مسلسل و هردو باصفا و بی کدرند (قل کل من عند الله) .

و چون نسبت سابقه را بالضرورة قرار دادیم ، باید پای تمنا از ان دائره

خارج نهييم • (و من يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون) • (رحم الله امرء عرف قدره ولم يتعد طوره) تا شيوه آداب سلوك كه در همه آداب مبروك است به آن واسطه زير پا و متروك نشود •

چند سال است كه از جانب سنى الجواب اصداق دولت عليه محض جهت خدمت خانقاه سه چهار خانواده مرفه الحال و معاف داشته اند ، و هر ساله قبض دادنى ايشانرا به ملاحظه استوارى پايه احسان در مقام رأفت انعام فرموده اند • امروز له المنه كوكب اقبال بر تخت و طالع ملك و اهالى در بروز است • بيشتر از پيشتر ان شاء الله اميدواريم كه امروز را نوروز بايد خواند • هرگاه عنان عاطفت را براه رأفت معطوف فرمايند خاطر فقرائى كويچء دعا را مشغوف ميدارند ، و پايه احسان را مايه استحكام تمام مياشد كه ملت را رعايت جانب درويشان شكسته شان بعون الله موجب رحمت است ، و تفصيل اصل و فرع مضمون كتاب در حديث بندگانعالى شرف الملك والى و خان معتمد دام اقبالها معلوم است • خدا ناخواسته اگر رافع را مجهولا اعاده فرمايند ظاهر بنيان حمل بر تفريق فريقين مينمايند ، و دريچه حديث على و عمرا به كدر ميگشايند ، و بهانه شين ميشود • ظل مستدام باد • والسلام •

عمر العثمانى

نامه‌ى چلو يه كه م

بو ناصه فولديوانى سته‌ى نووسيوه

نصيحتى كنمت بشنو و بهانه مگير

هرانچه ناصح مشفق بگويدت پذير

شنيده ام بيست و پنج هزار تومان حاضر كرده اى كه منصب مشير را

از ديوان براى خود بگيرى •

جان من ! عزیز من ! اگر خوب ملاحظه بفرمائی خیال چنان نمیکنی ،
 زیرا دوام خاندان جلیله سرکارمان از یمن اتفاق است • دانشمندان هوشمند
 کی پول دادماند تفاق بگیرند ؟ خردمندان کجا جویای خرابی دودمان عالی
 خود شده اند ؟ الحمد لله دولتی داری میل جمعیت طائفه بفرما • پیرشانی چه
 حسنی داشته ؟ عشق منصب داری ایمان ابدی به دست آر (ولله العزة
 ولرسوله وللمؤمنین) •

پول به اهل دنیا دهی خسارت است ، و آخرش بی اعتباری • اگر میل
 داری پول صرف کنی هجده هزار تومانش نوش جان کن ، باقی را در کیسه
 دوخته حاضردار • فقیر سال آینده محض اتمام احسان شما ان شاء الله به
 مدینه منوره میروم و جناب عالی شیخ عبدالحمید را با خود میبرم به همان
 مبلغ که هفت هزار تومان باشد رواق با موقوفه به احسان شما درست
 مینمائیم ، که مقام در یمین فخر عالم صلی الله علیه وسلم به این جزئی به
 دست آری و مایه هزاران سرافرازی گردد چه از ان خوشتر است • چه فائده
 در تضييع مال در هوای دنیا ؟ مگر در قیامت خدا بفرااید (من این اکتسبت
 وفیم افقت) چه سان جواب دهی ؟

هر که این تدبیر برایت کرده دوست نبوده • از من میشنوی بنای
 اتفاقتان خراب مکن • ریشه گلشن عقل را به تیشه هوا مزین • اساس
 اقبالان بر باد مده • لقمه فان خداداد را زیر پا منه • خیلی کسان حسرت
 شمارا به خاک بردند ، این عشیرت خود را لباس حسرت پوشید • آب سرد
 نفاقرا منوشید که مضر قولنج و موجب رنج است • از من دل داده بشنو
 ساعت اول به کمال نیاز و دل بستگی و به عافیت و محبت و شایستگی
 خدمت بزرگ خود برو ، دست از کمرش وامکن • او هم به کمال ملاطفت
 دست محبت و مهربانیش در گردن تو اندازد ، و هر دو کمال اتفاق داشته

باشید • به رعایت رعیت و حمایت ملت و وقایت دعاگویان فقرا و توقیر علما و تفریح مشایخ کوشید •

آن ترقی از یمن شقاق و تفاق نبوده است ، و کس از تفاق نیاسوده •
طاقت طول نیست ، ملول شدم • این مختصر به خدمت همه نوشته ایم • حق ملاطفت دارند ، و حق دعاگوئی هر کدام به گوش هوش نشنوند ضرر میکنند •

مرادم خیر خواهی است ، و خودم شریک غم و سرور تان میباشم •
اصلم عرب است ، دخیل شدن برایم عیب نیست ، دخیل میشوم • آلوده به تفاق میشوید • هیچکس از تفاق نیاسوده است •
اصلح الله ذات بینکم • والسلام •

عمر العثماني

هەندێ نەمەیی بە عەرەبی

نەمەیی چل و دوو هەم

بۆ سوتنان عەبدولحەمید خانی عوسمانیی نووسیوه

بۆ داوای گێڕانەوهی وهقفه‌کانی خانەقای مهولانا له سوله‌یمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله خير الاسماء • الحمد لله الذي عمر ديار الاسلام بأشعة سيوف
حماية كفاية وقاية حضرة امام المسلمين في الأنام ، وأقام الأحكام العدلية
الشرعية بجود وجود امير المؤمنين من نيابة الاجلة الكرام ، خليفة الله في
العالم ، نائب صاحب المقام المحمود ، سيدنا محمد الخاتم صلى الله عليه وسلم
المصطفى القائم النبي الطاهر المكرم المكلل تاج عزه بسورة (ن • والقلم) ،
المدلل حديثه بـ (علم الانسان ما لم يعلم) ، البشير المبشر بآية (وما ارسلناك

الا رحمة للعالمين) الذى قال : «ان اوليايى يوم القيامة المتقون» . اللهم صل على هذا النبي الكريم الذي شد عمامته بكرامة (انك لعلى خلق عظيم) ، صلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين .

اما بعد ، فان التكية العالية والدرگاه العلية الخالدية فى لواء سليمانىة المستندة بايادي استعداد امداد ارشاد (أفمن أسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان) عند طلوع شمس حماية صاحب الطريقة النقشية ، مروج الشريعة العرشية ، مظهر الحقيقة القدسية ، مولانا ضياء الدين ، الشيخ خالد ذي الجناحين قدس سره مد السنين ، واظنها مقرونة بعناية من له المنة ، معمورة بالذكر والفكر على وفق رضاء اصحاب صفة الحمد والشكر ، ويدعى فيها لدوام الدولة العلية كل بكرة وعشية . ربنا تقبل دعاء .

لكن بعدما انقطعت المرتبات فى تلك السنوات الماضية ، كادت ان تكون من الذاكار والافكار خالية ، وعن الدعوات رغبة ، والى الغفلات طالبة . والتكية المذكورة ومن فيها من اهل الذكر واصحاب الفكر والواردون بها من ارباب الصبر والشكر وجيرتها من حملة القرآن وقت الصبح والعصر ، ينظرون الى الايادي المبسوطة المكارم ، ومسترحمون من ذوى المراحم اما باعادة القرى المقطوعة عنها واما بفوائد عوائد الرحمة الشاملة لها ولسكانها ووارديها من الدراهم المعدودة فى المعيشة المقررة على الاملاك السنية ، فان ايادي الكرام بالكرم والاحسان معروفة ، وليست وجوه المسترحمين وقلوب المستضعفين من قبلة اللطاف مصروفة .

ولهذا الاسترحام من كعبة آمال الكرام ، قد توجه الخليفة الشيخ عارف القائم بخدمة التكية والفقراء ، واتبع مشاغل الطاف الاجلاء وصار سببا لادامة الذكر والدعاء كل صباح ومساء والتجأ الى باب السعادة العظمى ، راجيا من الصفة الفاروقية ان ينقلب الى اهله مسرورا ، كى يكون الاهل

على كرم الكريم شكورا • والمومى اليه من السلسلة الجليلة الخالدية حسبا
ونسبا وهو تعلم الادب وولد هذا العبد العاجز (ربنا تقبل منا) •

وارجو ان يكون اهل هذه السلسلة المباركة بقواعد الشريعة الفراء في
الدعاء للدولة العلية من الصادقين ، وفي خدمة الفقراء بكمال الجهد (لله الحمد
والثناء) من الخالصين ، ولنعمة ملائكة الدولة العلية دامت شوكتها من
الشاكرين ، لان خلاصة آدابهم صدق وصبر وصفاء ، وفقر وفكر وفناء •
والامر برضى حضرات اولى الامر منوط ، اذ لولا الوسطة لذهب الموسوط ،
والسبب لجسارة العبد العاجز في الحضور هو انه قد تشرفت بحديقة التوفيق
في طريق التحقيق عند ظهور نور نير العهد السعيد الحميدي ادامة الله وانا
واخواني في الطريقة حقيقة بالظل الظليل مستظل • وعلى الله الغني متوكل ،
ومن بوارق أسياف المراحل الجليلة عن المكاره مكفوف ، وبالدعاء حسب
المدعى مشعوف •

اللهم اجعل اركان الدولة العلية محفوظة بالقرآن وأدم قواعد احكامها
الى مديد الزمان ، مؤيدة منصوره بجاه سيد ولد عدنان ، صلى الله عليه
وعلى آله وصحبه والتابعين له من بعده وسلم • وآخر دعوانا ان الحمد لله
رب العالمين •

نامه‌ی چلو سیتهم

له خانہ قینموہ بق حاجی شیخ محمدی کاکای نووسیوہ له تمویسکہ

جیوش الأحزان من طریق ہجر کم قربت ، وأقسام الأسقام الى اهل الغرام
توجعت ، وشمس السرور كورت ، ونجوم الجور طمست ، وكواكب المواجهة
والموآلفة افلت ، وفرق فرق الوداد بسهام الوداد تفرعت ، وقوة الوصول
الى المأمول قلت ، وجماعة الاتحاد من قسورة البعد فرت ، وأنواع الآلام
علينا مرت ، لاجاء لشفاء الضياء كتاب ، ولا أرينا من سكان جبال الكمال

خطاب • أذلك عندكم حسن ، ام نجاة الهالك فى ألبرز المحن، وجبال الخيال
 برفاكم يسير سيرا ؟ فويل للقلب الحزين ان تركتموه كما تركتموه . ويا حسرتا
 على هذا المسكين ، لولا ان وجد اخوان الدين في جنات نعيم الالفه فاكهين،
 وبما آتاهم الله من النعمة الباقية فرحين • والذين حاروا في فضاء الرجاء
 والتمنى داروا على انفسهم يكون • فما الذي يضركم ان بكتاب يفرحون ،
 او باستخبار منكم يتفرجون • هل قطعتم جبل الوداد ، ام جعلتم السقاية
 في رحل الاتحاد • فاختر من النسيان والتذكاري ما عندكم يحلو • ان الغرام
 (٢٧) وجمال جمال الاحبة فى عين صدقهم يجلو • لاتحسبوني فى
 الهوى متعسفا ، ان احسنتم الظن احسنتم ، وان اسأتم احب الاساءة منكم •
 حسنات يذهبن السيئات ولست اهلا للحسنات ، بل اتمم الاهل وانا بالخطايا
 للسيئات ما بقى لدي من نعمة غير نعم ، وما بقى ما بقى عند الاكرم صاحب
 الهمم • العهد باق لولا اهلكني الغم والوفاء ساق ان امهلي الهم • وان جاء
 موتى فالسلام عليكم • وان استخبرتم من الامور فبعد وصول الجواب
 تتوجه الى الصلاحية بالصلاح ، نرجو الدعاء فى المساء والصباح • وحياتكم
 التي هي منى قلبي ، وجبكم الذي هو غاية مطلبي • ان البعد جعل وجودي
 كالصرير • وما وجدت الوجود مذ فارقتكم كالسقيم • كان أن يكون
 كأعجاز فخل خاوية ، فانظر هل ترى من باقية • هاؤم اقرأوا كتابيه • اني لم
 ادرك ما حساييه • اسأل الله بقاءكم ولقاءكم ويكون لنا نعمة باقية • والسلام
 عليكم آفاء الليل واطراف النهار •

نامهى چلو چوارهم

له وهلامى مهلا عمبولقادري هوده پريسى بياره دا نووسيووه

الحمد لله الذي علّم بالقلم ، الكريم الذي علم الانسان ما لم يعلم •

(٢٧) له نهسله كه دا شوينه كهى به سپى بهتى هيترا بووه •

والصلوة والسلام على نبيه وحبيبه سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم الذي
في فضله وشرفه جف القلم ، الذي هو أكمل الخلق لو علم الوري واكرم ،
والذي لم ييت في بيته دينار ولا درهم ، وكان عنده صلى الله عليه وسلم
من كل شيء أحب وأعظم ، وهداية الناس الى معرفته علما وعملا مما في
الدنيا اهم . صلى الله عليه وعلى آله وصحبه اجمعين ، الى يوم الدين وسلم .

وبعد ، لقد تشرفنا بكتابكم الانور وتنوّر به بصر عمر ، كأننا اكتحل
بكحل مازاغ البصر ، رأينا حروفه لمدامة الوداد ظروفًا ، وكلماته المبشرة بأن
زمام خيل جيش الفضلاء كان الينا عطوفاً ، وصار بتلك البشارة قلب خادمكم
مشعوفاً ، فحمدت ربي على استقامتكم واستمددت لدوام افادتكم وارجو
الله مزيد سعادتكم .

يا من انت اولينا ان العلم مراد لدى العليم الخير ، وله امر بالطاعة
في القليل والكثير . وفي كريمة (قل رب زدني علما) لتعظيمه اشارة . (وما
اوتيتم من العلم) تشير الى تكريمه . والعلم يدعيه من ليس فيه ، والجهل يتبرأ
منه من هو فيه .

نعم ان الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما وانما أورثوا العلم . فمن
ظفر به وتعلّمه لما هو له فقد فازوا . ومن تعلمه وجهل قدره فقد أدخل نفسه
مع المجرمين في بئر (وامتازوا...) . حشرنا الله مع العلماء الراسخين ، آمين .

نامه‌ی چلو یتینجه‌م

بۆ مه‌لا فه‌تحو‌للا‌ی ری‌ژاوی نووسیوه

لقد هم قلبي بوداد اهل سعاد ، ولا منى عليه بعض الجياد ، وانتقم منه
رب العباد ، فاهلكهم بالطاغية وأرسل عليهم صرصرا عاتية . نعم من حال باله
حب الحبيب ، وناله من الاعناء سهام المحن ولم يكن له قوة انتقام في البدن،
نصره الله واعزّه ونجاه وجعل الخير منقلبه ومثواه .

فاظفر يا صاحبي هل ترى لهم من باقية ؟ أما ترى كأنهم اعجاز نخل
 خاوية ؟ رحم الله اصحاب الالفة الذين ضربوا في ديار الكلفة وأسلفوا ما وجد
 في الايام الخالية ، وسلكوا سبيل النجاة ، ووصلوا الى الجنة العالية •
 وجوهم ناضرة الى ربها ناظرة • طوبى لهم وحسن مآب • افادوا واستفادوا
 واخذوا بيمينهم الكتاب •

يا حبيبي لاتفترب بالدنيا فانها دنية فانية ، والقلوب المائلة اليها قاسية ولنعم
 الله ناسية • ان كنت تريد عيشا دائما فكن في الليالي بالعبادة قائما ، وبالنهار
 ما امكنك صائما ، ولاتمل الى ما يعرفك اليوم فانه يبتليك في يومك وتسمع
 من الملائكة اذا جاءت عليك اللوم ، يوم ترى اقواما في السرور ، وافواجا
 مستريحين بالحرور ، وافواجا يدورون في القصور ، وقوما يسعى بين ايديهم
 وايمانهم النور • (لا اقسم بيوم القيامة ، ولا اقسم بالنفس اللوامة) لا ينفعك
 يومئذ الندم وآمنت بالله ربا وبالإسلام ديننا وبالقرآن اماما وبمحمد صلى الله
 عليه وسلم نبيا ورسولا ، وكن مع الصادقين كي تكون مقبولا ، والآخرة
 خير وأبقى •

نامی چلو شمشم

بو خلیفهی خوئی له بهشدا

شیخ سعید نهفندی نایی فهزلی بهغدايي نووسیوه

بسم الله سبحانه وتعالى •

الا فاسقني خمرًا و قل لي هي الخمر

ولا تسقني خمرًا اذا امكن الجهر

وبشع باسم من تاهوا ودعني عن الكنى

فلا خير في اللذات من دونها ستر

الحمد لله الذي اعاد حبيبي السعيد بلطف الحميد الى مقام التذكير
والتحميد ، وجعل بقدومه ايامنا يوم العيد ، انه حميد مجيد . والصلوة
والسلام على سيدنا محمد النبي الاحيد وعلى آله واصحابه الذين زاهدوا
وجاهدوا واجتهدوا ودفعوا بسيف الفيرة كل كفار عنيد .

وبعد ، يا ويلتا من بسط يد الفراق من يياراة الى العراق . ويا لهفتى
من هجوم خيله ونجوم ليله واشتداد حبوب آلامه وامتداد سنابل ايامه وكثرة
اسقامه ووفرة أقسامه . الا ان الفراق هو المليك الجائر وعظم ملكه وسلطانه
هو الحاكم لا يعدل في رعيته ولا يسئل عن هيئته ولا يمكن الفرار من
حكومته . فهل للهارب من سبيل ، او للهائم من دليل . الويل حيث لا مفر
من أرضه ، ولا مفر من بغضه ، ولا طريق الى الخلاص ولات حين مناص .

يا حبيبي وفرحة قلبي اذا عطفتم غنان السوال الى معرفة الاحوال ،
فاعلم ان القلب بجبك متقلب ، والفؤاد بودادك متعذب ، والعين في جب
الحب تنتظرك مع حبك . الى متى تبقينا في بئر الحسرة ، والى اين ترغب
عنا بالهجرة ، وتترك اصحاب كهف الفكرة ؟ على م تنسانا وانا اليك منتظر .
وحق الحب والوداد انه مابقى قوة للبصر . لقد صار مقامي من الفراق وغلبة
الاشتياق كالشجى . حقيق علي ان اقول وايضت عيناى من الحزن . اين
شفقة الوداد . اما تخافن نار اتاوة خدام اهل الرشاد . ادام الله ايامك
واعانك بذكره في قعودك وقيامك وزين بك المقام في البدء والختام بحسن
القيادة وتربية العباد . وايدك بهم العباد المتكئين على اريكة الارشاد .

واذا صح التوجه الينا فنعما هي وبشر ، والا فأشر ناقلا ماجرى في
السفر ، وكيفية الرجعى من باب السعادة الى الوصول والقبول مفصلا او
مختصرا ، وفرجو لك الحسنى وزيادة ، بجاه من التقوى زاده وزياده ، وسلام
على عباده الذين اصطفى والتزموا متابعة المصطفى صلى الله عليه وسلم وعلى

آله وصحبه اهل المغفرة والتقوى وسلّم • وأسلم على من باء بالصدق عندكم
واهل العلم والمريدين •

نامهى چلو حموتهم

له وهلامى سهييد هيذايت ناويكا نووسيويه

بسم الله حامدا ومصليا ومسلما •

اما بعد ، فقد تشرفت بالكتاب المستطاب ، وأفادت رؤيته فوائد
الخطاب • فلما تأملت فى المعاني التى لاحت نواصيها فى زوايا المباني اذا كلها
كالدر المنضود ومثله فى الامثال مفقود ، والجواب لدى الخطاب موجود ،
كما هو رأى اصحاب الصدق والصواب • ولكن التحرير موجب تسويد
الصحائف من البدائع اللطائف ، فالايجاز احرى واقنع ، وامثال الامر أولى
ولدفع الهوى عند ذى النهى أعلى واقطع ان لم يكن استعداد فى العباد لم
يكن الله يأمرهم بضرورياتهم فى المبدء والمعاد •

من لم يكن متلذذا بذكر مولاه ، فهو فى فكر هواه • «والذين جاهدوا
فينا لنهدينهم سبلنا» فان شئت ان تتحلى سعيدا والا فالغرام له اهل •

ومن لم يمت فى حبه لم يفدّه
ودون اجتناء النحل صاحبة النحل

ومعلوم اهل المعرفة ان الرقيب بصير وان العليم خير ، وكيف يتصور
الجواب من المصور بين يدي الله المصور •

ترك التهوى فى الهوى احسن وترك الارادة فى الادارة ائمن ، فكن
كمن قام بالاستقامة وكمن توجه الى القيامة ، ودع الامارة اللوامة •

تمسك بأذيال الهوى واخلع الحيا
وخلّ سبيل الناسكين وان جلتوا

یقین که محبت صادقہ در خدمت دارم ، فقط ظهور نور سرور اندک
اندک در ظهور خواهد بود . والسلام .

خلیفہ کانی شیخ عومہر ضیائوددین

شیخ ضیائوددین خلیفہی زوری بوہ کہ دہرجاتی سولوکیان
تہواو کردووہ و توانیویانہ تہربیہی مورید بکہن . ئیمہ ناوی ئەم چەند
کەسانە یانمان دەسگیر بووہ وایترەدا ئەینووین :

- ۱ — شیخ نەجمودینی کوری .
- ۲ — شیخ عەلاؤددینی کوری .
- ۳ — شیخ تاجوددینی کوری حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوہفای
برای .
- ۴ — مەلا قادری گورہ (مەلای بیارہ) .
- ۵ — شیخ قادری عەبابەیلین .
- ۶ — مەلا قادری عەبابەیلین (باوکی مەلا عەبدوللّا) .
- ۷ — مەلا موحمەدی کەستانەیی پژدەری .
- ۸ — شیخ مارفی تیرگسەجار .
- ۹ — مەلا رەسوولی حافظ .
- ۱۰ — مەلا رەسوولی کەچەل .
- ۱۱ — سەید عەبدوللای بلبەری .
- ۱۲ — سەید ئەحمەدی کەلجی .
- ۱۳ — شیخ مەلاوہیسی پژدەری .
- ۱۴ — شیخ مەلا خدر .
- ۱۵ — مەلا عەبدولرحمانی گورہ .
- ۱۶ — مەلا عەبدولرحمانی بچووک (ئەم دوو مەلا عەبدولرحمانە
ھەردوکیان خەلکی رانیہ بوون) .

- ۱۷- شیخ ئەمینی بیژوهی •
- ۱۸- شیخ مهلا قادری دیوانه •
- ۱۹- بابەشیخی سیری •
- ۲۰- حاجی سهید عهلی صهفاخانه •
- ۲۱- حاجی سهید فهتحوئلای کول •
- ۲۲- مهلا موحه‌مه‌دی بیانی • = بیده‌نی
- ۲۳- شیخ موحه‌مه‌د ئەمینی بارام‌ئاوا •
- ۲۴- شیخ عه‌بدوئلای ده‌یمه‌یه‌وی •
- ۲۵- خه‌لیفه ئەللآکه‌ره‌می وه‌سنه‌یی •
- ۲۶- شیخ سه‌لیمی ته‌خته‌یی •
- ۲۷- شیخ عه‌لیی قه‌ره‌داخی •
- ۲۸- مه‌لا عه‌بدوله‌ظیمی سنه‌یی •
- ۲۹- مه‌لا موحه‌مه‌دی سوته‌ته‌یی •
- ۳۰- مه‌لا موحه‌مه‌د ئەمینی شه‌ریف‌ئاوایی •
- ۳۱- مه‌لا شیخ طاها‌ی بالیسانی •
- ۳۲- حاجی مه‌لا عه‌بدوئلای په‌سوئ •
- ۳۳- شیخ شه‌مسوددینی سه‌قزی •
- ۳۴- مه‌لا عومه‌ری واشه‌مه‌زینی •
- ۳۵- شیخ سه‌عیدی فه‌زلیی به‌غدا‌یی •
- ۳۶- شیخ ئەحمه‌دی ده‌یری •
- ۳۷- خه‌لیفه عه‌لیی که‌رکووکی •
- ۳۸- حاجی شیخ عارفی قزرا‌باتی •
- ۳۹- خه‌لیفه عه‌بدیی خانه‌قینی •
- ۴۰- مه‌لا ئەحمه‌دی کانی که‌وه‌یی له‌ که‌ری •
- ۴۱- شیخ قاسمو‌لقه‌یسی له‌ به‌غدا •

یادی حاجی شیخ نهمردی کرپی شیخ عثمان سیراجودین

ژیانی حاجی شیخ نهمرد

نهم ذاته له شهشی (جمادی الثانیه) ی سالی ۱۲۶۶دا له دیتی بیاره له دایک بووه . دایکی ناوی نوور شهرفه له ئاغه کانی پژدهرو له تیره میراوده لی . ههر بویهش شیخانی بیاره به (خالق) بانگ ئه که نه ئاغه کانی پژدهرو قسه یان له گه لدا ئه که ن .

مهلا حامیدی کاتبی باوکی نهم غه زمه لی به بۆنه ی له دایک بوونی هوه داناهه :

دوش چه دم ؟ خوش دمی ، از چه ؟ ز سلطان صبح

دبدیه زد ، بر چه ؟ بر گنبد فیلوفری

شب ، چه شبی ؟ شنبه بود ، هفتم ماهی ، چه مه ؟

ماه جمادی که یافت مرتبه آخری

مژده رسید ، از که ؟ از بخت ، به که ؟ با جهان

کامدت از نو به ساز نوبت فرخ فری

جلوه نمود اختری ، از چه ؟ ز برج شرف

خنده زند ، بر که ؟ بر زهره و بر مشتری

ماه رخی داد حق ، برده ، چه برده ؟ سبق

شعشعهاش از چه ؟ از مشعله خاوری

نام وی (احمد) نیکواست ، از چه ؟ ازین رو که اواست
داد ز بس دوست همنامی پیغمبری

معرفت و سروری هست چو در شان او
شد رقمش این دو لفظ (معرفت) و (سروری) (۱)

ثم ذاته له خزمه تی باوکیدا گه وره بووه و پیگه یشتووه . پاش فام
پهیدا کردن نراو ته بهر خویندن . پاش خه تم کردنی قورئان و خویندنی کتیه
ورده کان له خزمه تی مه لا نه حمه دی توتشه یی و مه لا حامیدو مه وله ویدا
خویندو ویه تی . له ئوسوولی دیندا دهستی کی بالای بووه . (العقیده
المرضیة) مه وله ویی له خزمه تی مه وله ویدا خویندووه و گه لی حاشیه شی له سهر
نوو سیوه که هه ندیکیان له گه ل عه قیده که دا چاپکراون (۲) . حاجی شیخ
نه حمه د ته ریفه تیشی له سهر دهستی باوکیدا وهر گرتووه و شیخ موحه ممه د
به هائوددینی برای له مروه ووه په روه رده ی کردووه و ، سهره نجام پله ی
خه لافه تی له باوکی وهر گرتووه و خه ریکی ئیرشاد کردنی موسولمانان بووه .
به جی هینانی سوننه ته کانی پیغه مبه ری زور مه به ست بووه ، ته نانه ت نه گیر نه وه
له سه فیری حه ج و نه سه ته موولیشدا شه ونوژی ته رک نه کردووه .

ثم ذاته له ژبانی باوکیدا ههر له ته ویله بووه و پاش کوچی دواویی
باوکی دبی (نه حمه د ئاوا) ی له قه راخ چه می (زه لم) و له بناری دهستی
شاره زوورو داوینی چپای هه وراماندا ئاوا کرده ته ووه و کردوویه به
نشینگی خوی .

ثم ذاته له سالی ۱۳۰۷ دا له نه حمه د ئاوا به نه خوشیی چاوه قووله کوچی

-
- (۱) ثم وشانه به حیسابی حوروونی نه بجه د ۱۲۶۶ یان لی دهر نه چی که
سالی له دایک بوونی حاجی شیخ نه حمه ده .
(۲) ته وای ثم حاشیانه له کتیبیکدا نووسراونه ته وه که ئیستا لای مه لا
خالیدی کوری مه لا عه بدوللای موفتی به له سنه .

دوایی کردووو براووتهوو بۆ تهوئله ، لهوئ له كه ناری چه می تهوئله دا
له بهرانبه ری ئارامگای باوکیه وه به خاک سپیرووه .

ئهولادی حاجی شیخ ئهحمهد

ئههم ذاته چوار کوری له پاش بهجی ماوه . یه کهم : شیخ هیدایهت که
پاش کۆچی دوایی باوکی چوو بۆ هه ورامانی ئه و دیوو له (خانه گای)
به رانبه ری (پهزاو) نیشته جی بووه . دووه م : شیخ عه بدوللا که ئه میش پاش
کۆچی دوایی باوکی چوو بۆ هه ورامان و هه ندیکێ دێی (ئیزل) ی کریوو
لهوئ دانیشتوو . سیهه م : شیخ حه بیب و چوارمیش شیخ حه سه نی ناو
بووه . ئه م شیخ حه سه نه یان له سه رده می په زاشادا له گه ل ئه و کوردا هه دا که
په زاشا گرتی ، گیراومو له مه شهه د له ناوچه ی خوراسان له به ندیخانه دا
مردوو . ئه م کورانه ی حاجی شیخ ئهحمهد له کاتی کۆچی دوایی باوکیاندا
مندال بوون و شیخی ضیا ئو ددین سه ره ره شتی کردوون و پێی گه یاندوون .

سه فه ری حاجی شیخ ئهحمهد بۆ ئهسته موول و بۆ حه ج

حاجی شیخ ئهحمهد پاش کۆچی شیخ موحه مه د به ها ئو ددینی برای له
ده ورو به ری ۱۲۹۹دا سه فه ریکێ ئهسته موولی کردوو و ماوه یه ک لهوئ
ماوه ته وه ئیرشادی کردوو . له و ماوه یه دا که لهوئ بووه سولتان
عه بدولحه میدی عوسمانی زۆر ریزی لی گرتوو و ، که گه راو ته وه بۆ
کورده ستان قورئا ئیکێ پیرو زو چه ند ته ل مووی ریشی پیروزی حه زره تی
پێغه مبه ر^(۳) ی به خه لات پێ به خشیوه و فه رمانی تا پۆی چه ند پارچه زه وی و

(۳) پاش کۆچی دوایی حاجی شیخ ئهحمهد ، به هۆی ئه وه وه که ئهحمه د ناوا
دێیه کی بچووک بوو کورده کانی حاجی شیخ ئهحمه دیش هه موو منال
بوون ، ئه م ته که مووه پیرو زانه که له ناو شووشه یه کی بچووکدان و

جۆڭگای ئاوی داوه تی بۆ خۆراک دانی ههزارانی موسولمانان که پشت جۆڭگای (دهلین) و بهرجۆڭگای (دهیمه جۆ) ی پستی (ئهحمه داوا) و جۆڭگای (بهشارهت) و (شهشک) له شاره زوور لهمانه . ههروا چهند پارچه زهوی یهکی دهوری دبی (پریس) یش که داونی به بهگزامه ی جاف . جۆڭگای شهشک و بهشاره تیشی داوه به شیخ عومه ر ضیائوددین ، بهلام ئهم نهیووستوو چونکه مهلاکان شوبه یان له دروستیی ئهو بهخشین و تاپۆ کردنه ی سولتاندا بووه وهک پیشتی باسمان کرد .

حاجی شیخ ئهحمه د له سالی ۱۳۰۲ یشدا سهفهری حهجی کردوو و پاش تهواو کردنی حهج به چهند مانگی گهراوه تهوه بۆ هه ورامان . مهلا حامیدی مامۆستای بهم چوارخشته کی به پیشوازیی گهراوه ی لهم سهفهره لی کردوو :

بر گوی به من ای فلك شعبده باز
تا زین دو کدام باز گردیده به ناز
خورشید قوی مهر تو از مشرق چین
یا بدر جمال احمد از صوب حجاز

شووشه کهش له سندووقیکی پۆلادایه ، به قهדרو حورمه تیکی زۆره وه گوێزراونه تهوه بۆ بیاره وه له ژووری تایبه تی شیخ عومه ر ضیائوددیندا له تاقیکدا دانراون . ئهم مووه پیروژانه به (مهحاسینی شهریف) به ناووبانگن و ئیستاش ئهم سندووقی مهحاسینه هه ر له شوینی خۆیدایه تی . ئهم ژوره ئیستا ئارامگای شیخی ضیائوددین و شیخ نهجموددین و شیخ علاؤددینیشی تایه . لهوکاته وه کراوه به عادهت هه رکاتی بێ بارانی یهک بێ یا ههراو مسیبه تی رووبدا سندووقی مهحاسین له شوینی خویه وه ئههیننه دهروه لهسهر بهرده نوێژه کانی خانه قا له کهناری حموزه کهدا دای نه نین و مهلاو فهقی و خه لکی تر سه لهواتی مونجی به یا قه سیده ی بوردی بهی به ده وردا ئه خویننه وه و ته ماشای ئه کهن و ماچی ئه کهن و له خوا ئه بارینه وه که بۆ خاتری حمزه تی یته مبه ر ئهو بێ بارانی به یا ئهو ههراو مسیبه ته هه لگری .

پاش گه رانه وهی حاجی شیخ احمد له سه فهری هه ج و جیگیر بوونی
 له ئهحمه داوا ئه و نارمه ته تی و ناخو شیه ئه ماوه که پیشان له ناودا بووه •
 شیخ علی حیسامو ددینی کوری شیخی به هائو ددین له ته ویکله له جیی
 باوکی جیگیر بووه و شیخی ضیائو ددینیش له بیاره بووه و حاجی شیخ
 ئهحمه دیش بو خوی له ئهحمه داوا گیر ساوه ته وه و بهم جوړه هه موویان به
 جی به جی کردنی ئه رکی ئایینی و کاروباری خو یانه وه خه ریک بوون ••

نامه یه کی حاجی شیخ ئهحمه د که له مه ککه وه بو شیخ عومه ر ضیائو ددینی نووسیوه

خدا کناد که یک بار دیگرت بینم
 چو دیده بازکنم در برابرت بینم
 چو صید مرده پس از مرگ دیده ام بازاست
 بدان امید که یک بار دیگرت بینم
 سرور ملاطفت گستر خود را فلا می شوم •

اولا :

به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 گذاری با تو ، وز مردم کناری تا چه پیش آید
 ثانی ، حالات گر ملتفت شوی له المنه به سلامتی و صحت واصل کعبه
 مقصود شدیم ، و درین مقام محمود تمنای صحت آن وجود ذی جود را از هر
 مرامها گزیدیم •

حین تحریر که پنجشنبه ۲۳ شهر ذی الحجة الحرام می باشد عزم طرف
 مدینه را علی ساکنها آلا ف صلاة و سلام و تحیه جزم کردم • دو روز دگر

(علی برکة الله) راهی می‌شویم • ان شاء الله التقات آن حضرت باشد تا زمستان نزدیک آن آستان می‌شوم ، و تلفرافرا وقت نزدیک شدن مینویسم •

آری به همت تا حال همه آمال حب الخواه بوده‌است • عجائب کار و بار است که غالب اوقات بلکه در همه ساعات در خوابها به خدمت رسیده و هر دمی به نوعی معاملات را میدیدیم و عرض میکردیم • عاشقم بر قهر و بر لطفت به جد • باقی مگر در شرف تلاقی تفصیل را عرض داریم •

جناب مستطاب سید حسن^(۴) سلمه الله حاضر و بر التقات غائبانه آن حضرت ناظر است • خودت میدانی که خودش به خط خورد عادت عرض عرائض ندارد ، والا که معلوم که : سراپا در جبین می‌غلطد از یاد سراپایت •

حاضران بزم حضور را خصوصا نورچشمان ارجمند طول الله عمرهم یادآور و داعی طول عمر بر سعادت و صلاحتم ، و به نامه دیگر غیر از این نامه تفصیلا مصدع شده‌ام • یقین رسیده • به هر حال غرض یادآوریست • در دل دوست به هر حيله ره‌ی باید کرد •

زیاده ازین چه زحمت دهد •

الداعی
احمد

(۴) سه‌بید حسنه‌نی چۆری ، له نه‌وه‌ی مه‌لا نه‌بووبه‌کری موصه‌نیفو مه‌لایه‌کی گه‌وره‌و موریدی بنه‌ماله‌ی شیخانی ته‌ویله‌ بووه . له‌م سه‌فه‌ری جه‌جهدا له‌سه‌ر ده‌ستی حاجی شیخ نه‌حمده‌دا ته‌ریقه‌نی وه‌رگرتووه .

بادی شیخ نهجموددینی کرپی شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له ۱۲۸۰ ی هجره تدا له تهوئله له دایک بووه . دایکی سهلا خانې کچی مه محمود به گی صاحبقرانه که له پیاوماقوولانی بابانو خه لکی سوله یمانی بووه . پاش فام په یدا کردن لای مهلا حامید دهستی کردووه به خوئندنو ههر له دموری هرزه کاریدا له گهل شیخ عه لائوددینی برای لای شیخ موحه مه مد به هائوددینی مامی ته مه سوکیان کردووه و ته ریفه تیان وهر گرتووه . له پاش کوچی دواایی مامی که باوکی مالی گواستوه ته وه بوو بیاره ، له خدمت باوکیدا خه ربکی سولووک بووه تا به پایهی غیرشاد گه یشتووه و غیرشادی دراوه تی .

له ژیا نی باوکیدا زوړتر له دتی گومه و پشته له و به ری سیروان رایبوار دووه . هه ندی و هختیش له خدمه تی باوکیدا بووه له بیاره و خه ربکی غیرشاد کردنی موریدان بووه . پاش کوچی دواایی باوکی له ۱۳۱۸ دا ، له شوی نی باوکیا دامه زراوه و بووه به مورشید ، هه رچه ند به ته مه ن له شیخ عه لائوددینی برایشی بچو و کتر بووه . هم دامه زرا نه ی شیخ نهجموددین له جی باوکی به پریاری خه لیفه کانی باوکی و پاله سه ربوونی جه نابی مهلا عه بدولقادی موده پریس و له جوزووری عوسمان پاشای جافدا بووه که فرمانه وای قه زای هه له بجه بووه .

شیخ نهجموددین له سه ره تای مانگی موحه پرده می ۱۳۳۷دا
 نهخوش که وتوووه و پاش چەند پۆژی (وابزانم له ۹ ی مانگدا) کۆچی دواایی
 کردوووه له ژووری ئارامگای باوکیدا له پشت ئەوهوه به خاک سپێراوه .

ژیانی پۆزانهی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له پاش دامه زرا نی له سه ره به رمالی پێپیشاندا نی
 موسولمانان ، له سه ره شێوهی باوکی پۆشتوووه و زۆر خزمه تی مه لا و فه قیی
 کردوووه تا توانیوه خۆی له دنیا دوور پاگرتوووه . بیستوووه زیاتری
 دانیشتی له گه ئ مه لایانی گه وره بووه و مه جلیسی مه جلیسی ئەدهب و یقار
 بووه . زیاتر له گه ئ که سانی وه ک مه لا عه بدولقادی موده پرپس و مه لا قادری
 مه لا مۆمن و مه لا قادری صۆفی و مه لا موصطه فای خورمالی و مه لا ئاغای
 موحه ممه دی کورپی سه یید حه سه نی چۆری و شیخ بابا په سوولی بێدنی و ئەم
 جۆره که سانه رایبواردوووه ، هه رچه ند ده سیان خالی بووبن و کاریک
 نه بووبن پێ به وه خه ریک بن به یه کن له مه لا کانی فه رموووه کتیی وه کو (احیاء
 علوم الدین) ی غه زالی و (الحکم) ی عه طائوللای سکه نده ری و (الابریز) ی
 شیخ عه بدولعه زیزی ده بیاغ و (مکتوبات) ی ئیمامی په بیانی و دیوانی (بیدل)
 بخوینیتته وه ، ئەگه ره مه سه له یه کی گران له ئارادا بووبن لێ کۆلیونه ته وه .
 چاوپۆشیی زۆر بووه له هه له ی فه قێکان ، ته نا نه ت زۆر جار به هۆی شه ره
 به فر کردنیانه وه شووشه ی په نجه ره ی ژوو ره که ی شکا وه ، به لام ه یچ ده نگ
 نه کردوووه . ئەگێر نه وه جارێکیان شیخ له طیفی ته که یی که له بیاره فه قی
 بووه له گه ئ شیخ موحه ممه د ئەمین ناوی کیسه داری شیخدا ئەبن به هه رایان .
 شیخ له طیف به په نامه کی هه ره شه له شیخ موحه ممه د ئەمین ئەکا ، ئەویش
 له ترسا ئەروا لای شیخ شکاتی لێ ئەکا . شیخ بانگ ئەکاته شیخ له طیف و
 پێی ئەلێ ئەوه چیت به سه ره شیخ موحه ممه د ئەمین ه وه چیت پێ وتوووه ؟

ئەوئىش ئەلى : بەخوا ياشىخ ھىچم لى نە کردووه ، تەنيا چيەيتکم بۆ کردووه .
 شىخىش زەردەخە ئەيەك ئەيگىرى و ھىچ ئالىي . .

دوورىي شىخ نەجموددين لە دنياو دنياپەرستى

بيستوومە زۆر جار دەولەتى عوسمانى ويستوويەتى مانگاتە بۆ شىخ
 نەجموددين بېرەتتەو بە فاوى نان دانى ھەزارانى موسولمانانەو ، بەلام ئەو
 ھەر نەيويستووه و توويەتى ئەم خەلکە کە دىن بۆ بيارە ، ئەگەر لەبەر
 پەزاي خوا دىن ، خوا پەکیان ناخا پارووه فائیک ھەر ئەبى بىخۆن . ئەگەر
 بۆ پەزاي خوايش نايەن ، ئيمە بۆ زيانيان بۆ بدەين لە بەیتولمالى موسولمانان .
 با حوکومەت پارەى خۆى لە پتيويستى بەکى خۆيا خەرج بکا باشتەر . بەلام
 سەرەنجام دەست و پتيوەند لى ئەگەر پاون و مۆرەکیان لى وەرگرتووه .
 حوکومەتیش مانگی سى لیرە مەعاشى بۆ فاردووه . شىخ دوو مانگ ئەم
 مانگانەيەى وەرگرتووه دابەشى کردووه بەسەر سەربازانى عوسمانیدا کە
 لە قەلاکەى ملەگای چنار بوون لە بيارە یا بەسەر ھەزارانى ئاوايدا . پاش
 ئەو دوو مانگە وازى لى ھىناو و ئيتىر وەرى ئەگرتووه .

ھەروا بيستوومە جارێکیان ميوانى عەلى بەگى کورپى مەحمود پاشای
 جاف ئەبى . عەلى بەگ لە کاتیکە کە لە گەڵ شىخدا تەنيا ئەبى پتي ئەلى
 وەختى خۆى مەحمود پاشای باوکم جۆگەى چولمەکی داوہ بە خانەقاو
 تائيستا بەروبوو کە يتان صەرف کردووه . من ئيستا ئەينەم مەسەف گران
 بووه و شىخ منالو دەست و پتيوەندى زۆرەو بيارە شویتتيکی دوور لە
 بەروبووه . حەز ئەکەم ئەو جۆگەيە تاپۆ بکەم لەسەر شىخ تا خۆى لە
 ئياندايە صەرفى بکا بۆ خانەقاو پاش خويشى منالو خيترانى سوودى لى
 وەر بگرن . ئەوئىش پتي ئەفەرمويت : عەلى بەگ ! باوکى تۆ ئەو جۆگەيەى

داوه به باوکی من چونکه باوهری وا بووه پیاوی خودایه • تویش ئیستا
 ئەم میهره بانی به ئەکە ی چونکه باوهرت وایه من پیاویکی باشم • ئەگەر
 له پاش من و تویش ئەولاده کانم پیاوی باش بن خوا دلێ ئەولاده کانی توین
 بۆ نهرم ئەکا • ئەگەر پوو له خوایش نه بن ، بۆچی مالی ئیویه یان بدریت و
 هەر بۆ ئەولادی خۆت باشترو تا پۆکه ی ناوی •

شیخ نهجموددین له ژبانی خۆیدا سامان و مالیکی ئەوتوی نه بومه
 پاش کوچی دوایشی تهنا سێ دهست خانووی له بیاره له پاش به جێ ماوه •
 یه کهم ئەو خانوانه ی نووساون به خانه قاوه که باوکی دروستی کردوون و به
 میرات بۆی ماونه تهوه • دووهه م : خانوه کانی باخچه ی به رابه ر به خانه قاو
 سیته م خانوه کانی سه ربرج که خۆی کردوونیه تهوه •

ژن و مندالی شیخ نهجموددین

ئەم ذاته چەند ژنی هیناوه • یه کهم : خاتوون ناوی کچی حه مه که ریمی
 کوری شیخ رهشیدی خلیفه ی باییری • دووهه م : عه تییه ی کچی شیخ
 موحه ممه دی قه ره داغی • سیته م : خاتو ره عنای کچی عه زیز خانی دزلی •
 چواره م : کافیه خان که ئەمیش هەر کچی عه زیز خانه و پاش مردنی خاتو
 ره عنا هیناویه • پینجه م : خاتو خاوه ری کچی موسته فا خانی قوبادی •
 شه شه م : کافیه خانی کچی شیخ موحه ممه دی عه بابیه یلی • حه وته م : خاتو
 فاطمه ی کچی شیخ موحه ممه دی قه ره داغی (خوشکی عه تییه خان هەر له
 باوکه وه) • هه شته م : خاتو تووبای کچی مه فاخیر و لولکی سنه یی • شیخ
 نهجموددین ئەم ژنه ی پاش دوو سال فاردوه تهوه بۆ مالی باوکی و
 دهست بهرداری بووه (۱) •

(۱) له بهر پووناکیی خویره و شتی شیخ نهجموددیندا من باوهرم وایه شیخ
 ئەم ژنانه ی بۆیه هیناوه ، که زوربه یان کچه به گزاده و دهسه لاتدارن ، تا له

شیخ نهجموددین یازده کوریشی بووه : له ژنی یه که می موحه ممه د(۲) .

پیکای لی نریک که وتنه وه یانه وه جه ورو سته میان که م بکاته وه و بتوانی
نه گهر داموئی په نای پښ هینا یزگاری بکا . هه روه ها بۆنه وه ی نه و ئاغاو
به گزادانه له په وشتی موسولمانه تی نریک بختا وه و ، من خۆم ئاساری
هاوړی به تی شیخ نهجموددینم له که سوکاری نه و ژنانه بیدا به دی کردووه .

(۲) نه م کوریه ی شیخ نهجموددین به گهنجی کوچی دوایی کردووه . شاعیریکی
ناسک بووه و نازناوی شیمری (نهجمی) به . نه م دوو پارچه شیعره یم
ده سگیر بووه ، و الیرده دا نه یان نووسمه وه :

- ۱ -

به دار الملك غم امشب دلم سلطان دوران است
خدا آباد گرداند عجب صحرای ویران است
دل امشب باز میخواند حکایات محبت را
کزاینها چون دهد یارم سراسر دیده طوفان است
محبت فتنه انگیزد چه آب و آتش آمیزد
چه نسبت آب با آتش ؟ ازین هر عقل حیران است
به بزم شورش مجنون سر سودازده دارم
میان بزم عشاقان دلم طفل دبستان است
ز رنگ اشک گلگونم همه دامن من گل شد
بهاری بس خوش است اینجا که سر تا پا گلستان است
به ابرویت نگه کردم گمان کردم کمان باشد
غلط کردم کمان نبود هلال عید قربان است
ز چین زلف پر چینت گره کم بر دل ما زن
که خود بی چین زلف اشک جهان یکسر چو زندان است
ازان دم دیده وا کردم سر گیسوی او دیدم
تفهمیدم که مشک است آن مگر یا سنبلستان است
چو پرتو بر مه اندازی ز حسرت ماه کم گردد
بلی چون خور شود پیدا جبین ماه نقصان است
من از تیر و کمان او خلاصی نبودم هرگز
خلاصی یافتم خود را علاجم تیر باران است

ز بندابند گفتارت نیستان شکر خیزد
 چه شیرین است گفتارت سراسر شکرستان است
 ز وصف آن لب و دندان جز اینها من نمیدانم
 عقیق و گوهر و یاقوت و در و لعل و مرجان است
 دلم شوریده ، کامم شور و چشمانم سراسر شور
 همه این شور و شورشها ازان گرد نمکدان است
 ز هجر قاتلت دیدم قیامت آشکارا من
 چو رفتی در کنار من به جایت مرگ مهمان است
 بیا بد زار نالیدن برین بی طالعی (نجمی)
 که از هر باب و هر بابت سرانجام تو حرمان است

- ۲ -

نخواهم سیر گل دیگر نباشد
 به صحرا یاسمین عبهر نباشد
 نروید سبزه یارب بر لب جوی
 خدایا هر گیاه تر نباشد
 نخواهد سرکشد سرو از لب جو
 الهی بر لب کوثر نباشد
 نمی ماند به چشمش نرگس تر
 چو زلفش نیز هم عنبر نباشد
 خطش هر سبزه را نشأت فزا شد
 بلی کز خلد خود کمتر نباشد
 کشد مژگان او چون خنجر تیز
 ولی مژگان او خنجر نباشد
 نمیدانم چه شورا است آنکه دارم
 عجب دارم که این محشر نباشد
 چشانییدی مرا يك لذت خوش
 که آت را شیر با شکر نباشد
 (معاذ الله) چو تو خونخواره نه
 که جلاد این چنین خونخور نباشد

له ژنی دووهمی نووړوددین و^(۳) زهینوددین و که مالوددین و موحه ممد
عوثمان . له ژنی چوارهمی موحه ممد صاحب و سهیفوددین . له ژنی
پینجه می عهینوددین . له ژنی ششمی کاکه غممد . له ژنی ههوتهمی
مهممودو حیدر .

چهند نمونیه کی شیعری شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین شاعرو خوشنوس و خاوند هست بووه .
نازناوی شیعری (کوکب)ه . و لیره دا چهند پارچه شیعری کی
بلاوئنه کینه وه . به داخه وه هر ئه مه نده مان دهسگیر بوو ، به لام به پله ی
شیره کانیدا دیاره که ئه بهن زیاتری بووین .

— ۱ —

ز جور ماه رویان دیده خواهد خون فشانی را
که نبود در جهان ایام فرصت کامرانی را
بهرجا بهره مندانت از وصل و من بی دل
ندیدم لذتی در عمر خود ذوق جوانی را

به بحر فکر بردم غوطه چندی
به سان آن پری پیکر نباشد
من آن تاثیر عشق از تو دیدم
که هرگز در زر احمر نباشد
من آن آبی که باشد در کلامت
نباشد در در و گوهر نباشد
خط و ربط کلام دلکش است آه
ولیکن چون خط دلبر نباشد

(۳) ئهم ذاته پاش کوچی دواپی باوکی ماوه یه که له بیاره شیختیتی کردووه و
پاشان کوچی دواپی کردووه .

الهی محض فضل از ذات پاکت جویم و خواهم
 ترحم کن دل غم دیده عشاق جانی را
 چو در گلزار خوبی نشاء از حسن او دیدم
 به دل ناچار کردم طی امید زنده گانی را
 هلال ابرو را زاهد اندر خواب اگر بیند
 به صحن خاطرش صورت نبندد نقش مانی را
 گر از عناب جان بخشش تبسم بهره مند آید
 کجا ماند سکونت در کمین لعل یمانی را
 به آب دیده و خون جگر چندانکه غلطیدم
 مگر در خواب بینم نشاءهای شادمانی را
 به عارف گر نماید نشاء از جلوء حسنش
 شود فارغ ز ترتیب رموز نکته دانی را
 به رمز و عشوه ابرو و چشمش جز دل عاشق
 کجا واقف شود علم زمانی و مکانی را
 به اوج کبریا جا دارد از سایم کلاه فخر
 که باشم کمترین بندگان فاروق ثانی را
 چه پروا هست (کوکب) را ز خونریزی فتانش
 که گیرد از لب لعلش حیات جاودانی را

— ۲ —

(درویش) که حرف او به صورت پنج است
 هریک به مثابه که بیش از بیش است

(دال) است دلیل آنکه با درد بسازم
 گر بر تن تو هر سر مو صد نیش است
 (ری) روی^۱ ریا مکن کین روی^۲ ریا
 رسوائی بیگانه و رنج خویش است
 (واو) است وداع غیر مولی کردن
 این کار چنین منافعش با خویش است
 (یا) یکدل و یکتا شدن اندر ره عشق
 یکتا نشود هر آنکه او با خویش است
 (شین) آنکه شکوه و شکایت نکند
 با اینکه هزاران الم اندر پیش است
 هر کس که چنین پنج خصائل دارد
 دریاب وزو گزیر کو درویش است

— ۳ —

باز دلم اندر کف شاهین هوایت
 پر ریخته در قید مسلسل به هوایت
 از نیش فراق دل مشتاق پر از خون
 لبهای به هم بسته چه گوید ز ثنایت^۱
 ای روز فراق شب دیجور غریبان
 ای صبح سعادت شب دیجور لقایت
 از خوشی وصلت همه اجزای وجودم
 لب ریز حلاوت شده نازم به هوایت

حسن ترا ای نگار ماه ندارد
ماه فلک گیسوی سیاه ندارد
فوج حبش صف زده از یمین و یسارت
هیچ شهی این قدر سپاه ندارد
قتل مرا به غمزه ابروان بنمودی
کشته عشق تو گناه ندارد
ناوک دلدوز تو نشسته به سینه
عاشق دل خسته داد خواه ندارد
گوشه عزلت گزیده ام به خیالت
تکیه گهم هیچ پادشاه ندارد
خالی از اغیار است منزلک دل
هیچ کسی غیر دوست راه ندارد
چون به تو دادم عنان دین و دلم را
غیر تو دیگر کسی نگاه ندارد
جور و جفای رقیب شوم بدر کن
قلب چو آینه راه آه ندارد
(کوکب) دل خسته را پناه به یار است
غیر تو ای دوست او پناه ندارد

از حسن طالع اثری دستگیر شد
چندانکه خانه دل ویران منیر شد

سییی به من رسید ز لطف لطیف یار
 کازرا لطائف دل و سینهم اسیر شد
 بویش دل فسردهء مارا حیات داد
 حسرت دهندهء تفحات عبیر شد

— ۶ —

مسلمانان چه حال است این ز کار خویش حیرانم
 گهی فرزانهء دهرم ، گهی مجنون دورانم
 گهی در عقل و دین فردم ، گهی از هردو بیگانه
 گهی جاهل ، گهی عالم ، گهی از خود جدا مانم
 گهی با خلق در کارم ، گهی از غیر بیزارم
 گهی واجد ، گهی فاقد ، گهی از خود پریشانم
 نه راه شرع میبویم ، نه از اغیار میگویم
 خراب بادهء اویم ، نه معمورم نه ویرانم
 به نقد و نسیهء دوران نه شادانم نه محزونم
 ذلیل غیرت خویشم که بی دلبر چرا مانم
 دل خود را نمی بینم مگر در عقد گیسویش
 ازان رو از پریشانی ازین عالم گریزانم
 صفای سینهء پیران برین معنی گواهی داد
 که من خود را نمیدانم مگر آن جان جانانم
 ضعیف و بی کس و خوارجم به چشم دشمن بدخو
 به عالمهای معنی بین که همراز دلیرانم

گهی درویش بی‌جایم ، گهی مجنون رسوایم
 نه از آبم ، نه از آتش ، نه چون خورشید تابانم
 گهی چون سایه بر عالم ، گهی بی‌مایه از عالم
 گهی شادم ، گهی ماتم ، گهی چون ماه تابانم
 گهی سیار ناسوتم ، گهی طیار لاهوتم
 گهی چون گنج مستورم ، چو مه گه پرتو افشانم
 گهی در مرکز خاکم ، گهی در اوج افلاکم
 گهی بر خاک می‌یایم ، گهی بر فرق کیوانم
 گهی نارم ، گهی نورم ، گهی چون شمع کافورم
 گهی خورشید تابانم ، گهی لعل بدخشانم
 منم آن (کوکب) دری کواکب‌را چو میرانم
 منم مست جمال او که دایم مست و حیرانم

— ۷ —

خواهر شرع و طریقت فاطمه
 شادمان بادا به حسن خاتمه
 کرده از روی صفائی نیتش
 با فقیران عهدهای خاتمه
 از خدا خواهیم در هر دو جهان
 باشد از امداد پیران غانمه
 خواهر ما باشد و فرزند پیر
 باد یارب در جوار فاطمه

باشدش نجم هدایت راه بر
 در امان بادا ز نفس ظالمه
 در قیامت همچو دنیا باد او
 در مراتب اسوهء هر خانمه
 با (ید) او محکم بدارد رشته را
 تا شود از هر مصیبت سالمه (۴)

چوارخشته کی

— ۱ —

ای آنکه مهر تو به دل دل مقرر است
 نقشست میان مردم چشم مصور است
 خواهم ز لطف حق که سعادات بایدت
 منظور خویش اگر خوانمت مکرر است (۵)

— ۲ —

گر به دل داری تمنا وصل جانان (سالم)
 با تمنای وصال سالمی مشکل شود

(۴) شیخ نهجموددین ثم چند به بته ی بۆ فاطمه خانی خه سووی نووسیوه و وشه ی (ید) یش له دوا به بتدا ئیشاره ته بۆ (یه دوللا خان) ی کوری . بۆیه وشه ی (باید) به (با ید) یش و (باید) یش نه خوینر یته وه .

(۵) شیخ نهجموددین ثم چوارخشته کی یه ی له وه لامی شیخ نوروددینی کوریدا نووسیوه که ثم به بته ی بۆ نووسیوه :

شاها ! چرا نظر به گدایان نمیکنی
 شاید خبر نداری ز احوال چاکران

رو به صحرای جنون و نقد جان و دل به کف
يك لقا جو يك لقا جو ، وصل بس مشکل بود (۶)

— ۳ —

ای ز تو نشأ و نمای شجر ایمانم
بی وصال تو بود حذف حروف جانم
دامن وصل تو گر دست دهد واصل شد
اگر از دست دهم مرگ شود مهمانم (۷)

دو چوارینه‌ی شیخ نهجموددین
مهلا موصطه‌فای خورمالی گردوونی به پینج‌خشته‌کی

زان روز که دل به یاد حسنت بستم
اوراق ز غیر شوق ذات شستم
از کون و مکان و جمله عالم رستم

(۶) شیخ نهجموددین ثم چوارینه‌ی له وهلامی ثم چوارینه‌ی سالی سنه‌یی
(شیخ سه‌لیمی سنه‌یی) دا نووسیوه :

(کوکب) لقبی ، مه صفتی ، راحت جانی
بیمارکن (سالم) و آرام‌ستانی

برده زمن دل شده صبر و خرد و هوش
ای کاش به وصلش شدمی شاد زمانی

(۷) شیخ نهجموددین ثم چوارینه‌ی بۆ باوکی نووسیوه . باوکیشی بهم
چوارینه‌یه وهلامی داوه‌تهوه :

ای ز تو راست قد همچو خم چوگانم
بی تو چون زلف سراپای به خود پیچانم
ناز بر چرخ برین میکنم آن دم که دمی
از درم آیی و گویی که منت مهمانم

« از شور محبت تو چندان مستم
سرشته اختیار در شده از دستم »

★ ★ ★

آنها که نه طالب رضای اویند
راضی ز خودند و عیب مردم جویند
بنگر که چه نوع عالمی بدخویند
« گه نام مرا به نیک و گه بد گویند
من دانم و دوست هرچه هستم هستم »

★ ★ ★

آنها که به یاد و ذکر حق معمورند
از بادهء وحدت و فنا مخمورند
در عالم ملک از نظر مستورند
« در عالم جان به نیستی مشهورند
وز ذلت و انکسار خود به جان مسرورند »

★ ★ ★

آنها ز هوای نفس سرکش دورند
اندر ملکوت ناظر و منظورند
با آن همه انتصار کی مغرورند
« مردان خدا ز خودپرستی دورند
وز درد غرور و کبر و هستی دورند »

چهند به یبتیکی شیخ نه جهوددین

— ۱ —

(کوکب) به خاکساری خود ناز میکند
ای در غبار دل ز خیالت دفینه‌ها

— ۲ —

زمان بی‌مهر و عالم در تلاطم ، یار مستغنی
مرا بر آرزوهای دل خود خنده می‌آید ^(۸)

— ۳ —

(کوکب) بخت مرا هیچ منجم نشناخت
یا رب از مادر گیتی به چه طالع زادم ^(۹)

به‌یتیکی شیخ نه‌جموددین به عمره‌بی

القلب تنور نار و المدامع طو
فان" ، سمعنا بماء فار من نار ^(۱۰)

چند نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جموددین

چند نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جموددینم ده‌سگیر بووه که بۆ هه‌ندی له موریدو
مه‌نسووبانی نووسیوه ، وا لیره‌دا بلاویان نه‌که‌مه‌وه :

(۸) شیخ نه‌جموددین نه‌م به‌یته‌ی له وه‌لامی نامه‌ی مه‌حموود پاشادا نووسیوه
که له‌پیش جه‌نگی یه‌که‌می جیهاندا ویستویه بچی بۆ جه‌ج و شیخیش
له‌گه‌ل خۆی به‌ری .

(۹) دوا به‌یتی غه‌زه‌لیکیه‌تی ده‌سگیر نه‌بووه .

(۱۰) شیخ نه‌جموددین نه‌م به‌یته‌ی بۆ به‌ری به‌ره‌کانیتی نه‌م به‌یته‌ی (ابن الفارض)
داناهه :

ماء المدامع نار الوجد تحدرها
فهل سمعتم بماء فاض من نار ؟

نامه‌ی یه‌کهم

بق حاجی بابای تالشیی نووسیوه

بابای خودرا سپرده دست باطن بابای خود نموده‌ام . ان شاء الله در ایاب و ذهاب و سفر و حضر بی‌خطر باد . دست پیر از غائبان کوتاه نیست . اجازه شما که به ضمانت است امیداست ان شاء الله طالبان را مفید باد ، و آن قدر از خود بی‌امید مباش . بازوی خودرا منگر . اقتدار معنوی پیران مارا ببین . ان شاء الله به سلامتی وارد وطن خود شوند . از صحبت اهل انکار خودرا دور دار . میزان شریعت مطهره را در حرکه و سکنه و اکل و شرب و قول و فعل از دست ندهند ، و اختیار قضاوت نمایند و با ارباب دنیا بی‌ضرورت شرعی اختلاط نباید کرد و از مجاوره و مصاحبه ایشان احتیاط باید نمود (ولا ترونوا الى الذين ظلموا فتمسکم النار) . قناعت پیشه باش تا محتاج نباشی . . .

در اوقات توجه صورت مثالیه رابطه را در بین خود و مرید قرار داده و تقی وجود خود نموده ، یعنی خودرا قابل افاده مشمار و منتظر باش که از طرف قلب رابطه یا جمیع لطایف رابطه فیوضات و برکات به قلب خودت و قلب مرید وارد شود . اکثر افادات از طرف ناقص به ضمانت کامل شامل حال مسترشدان میشود . از ما و شما بهانه بر ساخته اند ، والا کاروبار با اراده حق و عنایات خاصان حق است . امیدوار باشند . والسلام علیکم .

نجم‌الدین العمری

نامه‌ی دووهم

بق حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

ای دل جهان به کام تو شد ، شد نشد ، چه شد
دولت اگر به نام تو شد ، شد ، نشد ، چه شد

ای عزیز مطلب اگر عمر و حیات است ، کریمه (اذا جاء اجلهم) آنرا ختم فرموده • و اگر رزق است ، آیه (نحن قسمنا) کافی است • و اگر عزت است مضمون شریف (ولله العزة ولرسوله وللمؤمنین) ناصحی است بی نظیر • (کفایک بالموت واعظا) یا عارف • والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی سیّهم

دیسان بۆ حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی

برادر طریق صفا ، نور چشم ارجمند سعادت قرین ، حاجی شیخ عارف ، واصل به مقام تمکین و محفوظ از مزلات تلوین باد • چندی است از حالات شما اطلاع کامل نیست ، تا اینکه حاج حسین انطاکیه رسید و در مکتوب نورچشمی ملا سعدالدین شرح حالات شمارا یافتیم. از نوید صحت و استقامت بر آداب مبروکه بزرگان خیلی خوش وقت شدم • فحمدا له ثم حمدا له • ان شاء الله این فقیر شمارا فراموش ندارم • در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست • چو با منی ، در یمنی ، پیش منی •

امانت خودت و مراقبت و مواظبت بر ختم و تهلیل و رواج دین و نصائح طالبان و ترغیب و تشویق برادران طریق بر آداب معموله بزرگان ، و محبت و مهربانی با اخوان طریق • کار این است و غیر این همه هیچ •

عموم برادران و احباب را سلام مخصوص میرسانم ، خصوص صوفی مجید و حاجی رشید • وفقنا الله وایاکم آمین •

غلام عمر
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی چواره‌م

دیسان بۆ حاجی شیخ عارفی نووسیوه

برادر طریق صدق و صفا حاجی شیخ عارف ، کان الله له و صانه
و علی حقیقه التقوی أعانه •

ان شاء الله سلامتند ، و بر اتباع آداب بزرگان دین در استقامتند •
زحمات و مصائب روزگار کفارت معاصی هستند ، مادام اساس دین و ایمان
مختل نباشد •

از زحمات و ضرر دنیوی ملول نباید شد • آیه کریمه (ولنبلونکم
بشیء من الخوف والجوع) را تا آخر آیه ملاحظه نمایند ، و به کارهای
حق سبحانه دل خود را راضی و خوشنود باید کرد ، و اوقات را به ذکر و یاد
حق سبحانه معمور ، و خاطر را به نعمت ایمان و اسلام مسرور باید داشت •
بلایی کز حبیب آید هزارش مرحبا گویم • عموم اخوان و دوستان را عرض
سلام دارم • منسی خاطر نیستند • (ولا تكونوا کالذین نسوا الله) • لا اله
الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم • نوید صحت و چگونگی
احوال را مرقوم دارند ، و حاجی قدوری و حاجی رشید را سلام رسانم ،
و صوفی مجید را کذلک • والسلام علیکم ، وقلبی الیکم •

نجم الدین العمری

سرکار عالی میر مهربان جمیل بگرا صانه الله عرض سلام دارم •
ترتیب تهی و اثبات چنین است : حرف (لا) از ناف به پیشانی که محل
لطیفه نفس است کشیده ، وهم (اله) را از لطیفه نفس به کتف راست کشیده ،
و (الا الله) را از کتف راست بر سر لطیفه قلب آورده •

نامه‌ی پینجم

لمبارهی حاجی شیخ عارفهوه بق موریدانی قزرباتی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته • در خدمت عموم دوستان و مریدان قزرباط و اطراف قزرباط عرض سلام و دعای توفیق بر اتباع سنن سنیه حضرت خیر الانام صلی الله علیه وسلم دارم •

برادر طریق حاجی شیخ عارف از طرف حضرت پیر قدس سره و از جانب فقیر مأمور و متولی خانقاه قزرباط است •

هرکس از دوستان تقویت و کمک او را در خدمت خانقاه قزرباط بنماید موجب خوشنودی ارواح مقدسه پیران کبار و باعث مسروری و رضامندی این فقیر است • والسلام علیکم وقلبی الیکم •

خادم الفقراء
نجم‌الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی ششم

دیشان بق حاجی شیخ عارفو موریدانی قزرباتی نووسیوه

جناب سعادت مند برادر طریق صفا حاجی شیخ عارف سلمه الله و سائر اخوان طریق توفیق را به سلام و دعای توفیق طاعت یاد میداریم •

جناب فاضل سعادت مآثر ملا عبدالقادر به تصویب این فقیر و امر جناب جلالت مآب محمود پاشا برای تدریس مدرسه محمودیه متوجه آنجا شد (۱۱) • (من کل الوجوه) خدمت و احترام و ترضیه خاطر عزیزش موجب

(۱۱) لهم نامه ده رتبه که وی که مهلا قادری مهلا مؤمن به ثمری شیخ له دتی پریسی ژوورووه کوچی کردووه بق قزربات • وادیاره ثمه له دهووربهری ۱۳۲۳ی هجریدا بووه • له لاواندنهوه که ی مهلا نه حمه دی فه قن عهلی یهوه ده رتبه که وی که مهلا قادر له ۱۳۲۶ی هجریدا له قزربات کوچی دواپی کردووه •

مسرویت این فقیر است چون ظاهرا و باطنا نسبت کامل با فقیر دارد • تعجیز
و تفریح او واسطه عجز و فرح فقیر و پیران ماست • (و من نکث فانما
ینکث علی نفسه) •

والسلام علیکم •

غلام عمرم
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی هومتهم

بۆ به‌کئی له دۆستانی نووسیوه بۆ پرسه

تو خود دانی که طغرانویس ازل نام بقای جاودانی بر نامه‌ی زندگانی
هیچ آفریده‌ی رقم نهموده ، و نقاش صور موجودات نقش حیات بر صفحات
ممکنات جز به قلم (کل شیء هالک الا وجهه) ثبت ننموده ، و خیاط کارخانه
قدم جامه‌ی وجود هیچ موجودی بی طراز عدم ندوخته ، و فراش سراچه‌ی قدرت
شمع ظرافت بی تندباد آفت نیفروخته • فنعم ما قیل :

تا فلك معمار این معموره شد بی خار غم
يك گل شادی به باغ زندگانی کس نیافت

گلستان عمر را در مرغزار روزگار
نوبهار خالی از باد خزانی کس نیافت

این شربت‌ی است همرا چشیدنی ، و بار محتئ‌ی است جمله‌را کشیدنی •
مرهم این زخم جز صبوری نیست ، و علاج این مرض جز شکیبائی ضروری
نه ، صبوری ضروری است کاین درد دل‌را به غیر از صبوری دواى ندارد •
والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی هه‌شتم

بقیة محمود نمدیب نهمندی نووسیوه له خانەقین

أحب الأجاب ، سعادت مآب ، برادر طریق صدق و یقین ، محمود
أدیب افندی ، سلمه الله و زاده ، و جعل التقوی زاده ، و رزقه الحسنی
و زیاده .

چندی است از حالات شما اطلاع کامل نیست . دارنده صحیفه
صوفی محمد صالح عازم آن صوب گردید ، استعلام نوید صحت
و استقامت را بر آداب بزرگان لازم شمرده ، ان شاء الله سلامتند ، و بر
آداب ذکر و فکر و اتباع سنن سنیه علی صاحبها آلاف الصلوة والسلام
والتحیة ساعی و جاهد باشند ، و بصحبت ارباب غفلت اوقات خود را ضایع
نکنند ، و جیفه دنیای دنیہ شمارا فریب ندهد و مغرور ننماید .

و ما هی الا جیفه مستحیلة

علیها کلاب همهن اجتذابها

فان تجتنبها کنت سلما لاهلها

وان تجتذبها نازعتک کلابها

جناب حق جل جلاله فرموده «ألا بذكر الله تطمئن القلوب» . ساعی
باشند که ظاهر خود را به اتباع شریعت غرا آراسته ، و باطن خود را به ذکر
خدا و یاد شیخ مقتدا که واسطه حصول معرفت الله است پیراسته نموده ،
و اخوان طریقت را به محبت و صفا مهربانی کرده ، و از محرّمات قوی و فعلی
جدا اجتناب نموده ، تا مقصود حقیقی شما از شما مجتنب نباشد .

جناب دوست قدیمی و مقبول با صدق و صفا جعفر افندی را سلمه
الله سلام مخصوص میرسانم ، ان شاء الله از طرف فقیر فراموش نمیشوند .

تصورات نوعیه مردم چنان است که بعد از رحلت حضرت پیر کامل
والد ماجد قدس الله سره الأقدس دکان معرفت برچیده شده ، و نور
هدایت برخاسته گردیده ، و طریق سیر و سلوک به کلی متروک مانده ،
و مراتب و کمالات بزرگان سلف را در استعداد خلف اساسی نمانده ، به
آن واسطه طریق یأس را پیش گرفته ، و رسته طلب گسسته ، از برکت پیران
محروم مانده اید .

الحمد لله نور هدایت بی نهایت ، و دکان معرفت پر از جواهر نفیسه
صداقت ، و اعانه و امداد ارواح طیبه بزرگان بر وفق تمنای دوستان است .
فحمدا له ثم حمدا له . والسلام التام والتحیه والاکرام علی النبی العربی
سیدنا محمد و آله وصحبه العظام آمین .

غلام عمرم
نجم الدین

نامه‌ی نوه‌م

دیسان بقّ محمود ثمذیب ثمفندی نووسیوه

برادر طریقت سعادت‌مندی ، أحبّ الأحباب مهربان جناب محمود افندی ،
سپرده همت ادیبان آستان حضرت سبحان باد که لطائف عالمین امر و خلقشرا
به توجهات معنویه مشفقانه مورد واردات محبت ذات خداوند یگانه
فرمایند ، و طلوع کوکب سعادت دارینشرا از افق استقامت بر وفق تمنای
فقرای زاویه ارادت گرداند که در زمره راستکاران میدان صداقت رستگار
باد . یارب دعای خسته دلان مستجاب کن . آمین بجاء سید المرسلین
صلوات الله وسلامه علیه وعلیهم اجمعین .

غلام عمرم

نامه‌ی ده‌ه‌م

نازائم بق کینی نووسیوه

نبوت امری است معین و مکشوف مراتب جمال ، و ولایت حقیقتی است مبهم و مستتر پردهء جلال . پس فهم بر هرچه معین است تأویل نپسندد ، و درك آنچه مبهم است بی تأمل صورت نبندد (فاسألوا اهل الذکر ان کتسم لاتعلمون) .

فکته : آدمی به علت افسون امل در جمیع احوال دشمن آسایش خودش است . اگر در منزل است به هوای سفر و سیر صحرا دوری از وطن میدارد . و اگر در سفر است خار خار سودای وطن دامنش را نمیگذارد . نه در صورت سفری بهره‌یاب کیفیت سفر ، و نه در حالت وطنی از جمعیت وطن باخبر .

خوشا به حال از خود رستگان و به حق پیوستگان که استشمام رائحهء ریاحین الفت از ساز کلام معرفت ختامشان قوت جان بیداران است ، نه همنشینی جهلاء و عمر و زید که نقود اوقات را قولا و فعلا مصروف مکر و کید میدارند ، و همیشه از نشأه فارغ البالی و مرفه الحالی بی‌خبر و از دولت استغراق شهود و حضور بی‌نصیب و مهجورند .

حضرت واهب عطیات حضور جمعیتی که اهم مرام است کرامت فرماید و چشم منتظران به لمعات پرتو دیدار روشن نماید . ان شاء الله کدورت شبهای فرقت و انتظار به طلوع صبح حضور و آفتاب انوار دیدار مرتفع باد ، بمنه . والسلام .

نجم‌الدین

نامه‌ی یازدهم

بق نووروددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! سعادت را خواهی ، عادت را نخواهی • عزت را طالبی ، ادب و قناعت را پیشه کن • طالب علم شو که گوهر شاهوار حدیث (مرحبا بطالب العلم) در تاج افتخارت شود • از صحبت نادان بگریز و مصاحب اهل فضل و دانش باش (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل والنسب) • برخوردار باش • والسلام •

نجم‌الدین العمری

وه‌سیه‌تی شیخ نه‌جموددین

بق نووروددینی کوری نووسیوه

بسم الله خير الأسماء •

یا ولدی و فلذة کبدی ! وفقنی الله وایاکم علی مرضاته آمین ، بجاه سید المرسلین ، صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین •

فرزند ! مسلمان مکلف است به اتباع شریعت محمدی علی صاحبها الصلوة والسلام در التزام اوامر و اجتناب مناهی به درجه ساعی و جاهد باشد که ظاهر و باطن شریعت غرا ازو راضی باشد • و این نعمت عظمی و سعادت کبری در صحبت علمای عاملین و ارباب معرفت و اهل ذکر و فکر باید طلبید • از صحبت چله و ظلمه و اهل غفلت پرهیز کلی باید کرد که مصاحبه آنها برای طالبان حق شراست • آیه (واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه) بر این معنی نص قاطع است •

ای فرزند حتی الامکان ترك جماعت مكن و تأخير نماز را از اول وقت منما
كه ثواب اختيار نصيب اختيار است .

زبان خود را به دروغ و بهتان و دشنام و خلاف گفتن مستوجب آتش
مگردان ، و حفظ چشم و گوش از منهيات فراموش مكن ، و بغض و حسد را
درباره عباد الله به دل خود راه مده كه زبان كلّی دارد (ان السمع والبصر
والفؤاد كل اولئك كان عنه مسئولا) . علم حق به جزئیات و کلیات افعال
و اقوال عموم مخلوق متیقن است .

ای فرزند ! از قهر و غضب حضرت حق جل و علا بیندیش ، و حب
دنیا را به دل خود راه مده كه حب دنیا سر همه خطاهاست (حب الدنيا رأس
كل خطیئة) حدیث صحیح است . ای فرزند در كسب كمال كوش كه انسان
بی علم و فضل از حیوانات جدا نیست . (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل
والنسب) . (بهنی الله وایاكم من نومة الغافلین ، وحشرنا تحت لواء سید
المرسلین ، صلى الله علیه وعلی آله وصحبه اجمعین) .

نجم الدین

تب و تاب موج باید ز غرور بحر دیدن
چه رسد به حالم آنكس كه ترا ندیده باشد

چه بلندی و چه پستی ، چه عدم ، چه ملك هستی
نشنیده ایم جایی كه كس آرمیده باشد

روز و شب چون روز و شب با غبار عالم بی اختیاری ساخته ایم ،
و سال و ماه چون سال و ماه به گردش رنگ تحیر پرداخته ایم . بی شائبه
شك و ریب خواب راستكاران عالم رستگاری يك پرده روشن تر از مضمون

بیداری ، و مستی آن طایفه ده مرتبه رساتر از دماغ هشیاری است • ذلك
فضل الله يؤتیه من یشاء •

هنيئاً لأرباب النعيم نعيمهم
وللعاشق المسكين ما يتجزأ ع
(و ماذلك على الله بعزیز) • والسلام •

نجم‌الدین

یادی شیخ عه لائوددینی کوری شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ عه لائوددین

ئەم ذاتە کوری شیخ عومەر ضیائوددینە ، دایکی ناوی (خاتو ئەسما)ی کچی میران ئاغا ی برازای شیخ عوسمانی باپیریەتی ، لە پوژی جومعه ۱۲ پەیمەولە و وەلی سالی ۱۲۸۰ دا هاتوووە تە دنیاووە . پاش فامپەیدا کردن لای مەلا حامیدی کاتب نزاو تە بەر خویندن و لە گەل شیخ ئەجمووددینی برای پیکەووە قورئان و کتیبە وردە کانیان خویندوووە ، ئەوجا دەستی داووە تە خویندنی نەحو و سەرف و تا سیووی گەشتوووە . هەندێ کتیبی شەرعیشی خویندوووە کە لە و قۆناغدا ئەخوینترین .

لە تەمەنی دوازدە و سیازدە سالانیشا هەر لە گەل شیخ ئەجمووددینی برای تەریقەتیان لە سەر دەستی شیخ موحەممەد بەهائوددینی مامیاندا وەرگرتوووە و خەریکی سولووک بوون . بەمچەشنە تا گەشتووونە تە هەژدە سالان لە سەر دەستی مامیاندا سولووکیان کردوووە . لەو میژوووەدا مامیان کۆچی دواویی کردوووە و ئەمایش بۆ کاروباری تەریقەت و ئادابی سولووک هاتووونە تەووە خزمەتی باوکیان .

تا کۆچی دواویی مامیان مالی باوکیان لە تەویڵە بوووە . پاش ئەووە گواستووینە تەووە بۆ بیارەو تا خانەقayı بیارە کراووە تەووە لە مزگەوتی کۆنی ناودێی سولووکیان کردوووە . لەم ماوێدا بە شیوەیەکی زۆر زاهیدانە

ویاوان • ته تانته شیخ علاؤددین گپراویه تهوه کهوا به خۆی و شیخ
تهجموددین عابایه کیان بووه ، هه رکامیان له مزگهوت ده رچووه داویه
به سه ریاو زۆر جاریش به ههردوکیان جووتی پیلایان بووه به تۆبه له پێیان
کردووه •

له دهووبه ری سالی ۱۳۰۸ ی کۆچیدا شیخی باوکی نووری جان خانمی
کچی میرزا عهبدوللاخان کوری شیخ موحه مهههه صادقی وهزیری بۆ ماره
برپوه که له دێی (سهولآوا) دانیشهوه له ناوچهی سنهه ، بۆی
گواستووه تهوه بۆ بیاره • پێشتریش باوکی ، عالیه خانی کچی ئەم میرزا
عهبدوللاخانهی بۆ خۆی ماره کردووهو گواستویه تهوه بۆ بیاره • شیخ
علاؤددین له ۱۳۱۱ دا له گهڵ باوکی سهفه ریکی سنهی کردووهو ماوهیه که
لهوئ ماوه تهوه • پاش گه پانهوهی به ماوهیه کی کهم ، به فهرمانی باوکی ،
مالی له بیارهوه گواستووه تهوه بۆ (سهفی ئاوا) له ناوچهی جوانرۆ که مولکی
خانهقای بیاره بووهو لهوئ نیشتهجی بووهو دهستی کردووه به ئیرشاد •
چار پینج سال لهم دێیه ماوه تهوهو شیخ عوثماني کوری له ۱۳۱۴ و شیخ
خالیدی کوری له ۱۳۱۵ دا لهم دێیه له دایک بوون له نووری جان خانم •
پاشان هه ر به فهرمانی باوکی مالی هاتوه تهوه بیارهو لهوئیه چووه بۆ
(تازاوا) و (سۆفی بله) له ناوچهی (سالال) لهوئ نیشتهجی بووه • دوو
سالی لهوئ بووهو دیسانهوه هاتوه تهوه بۆ بیارهو تا باوکی له ۱۳۱۸ دا
کۆچی دواایی کردووه هه ر لهوئ بووه • پاشان گواستویه تهوه بۆ
(دهره شیشی سهروو) له تیوان بیارهو هه له بجه داو سالی که چهند مانگیش
لهوئ بووهو له ۱۳۲۰ دا لهوئیه وه گواستویه تهوه بۆ (سهولآوا) له
هه ورامانی ئەودیه • پاش سالی به گزادهی مسته فاسانی که له (رهزاو) بوون
هاتوون بۆ لای و دێی (دوو پرووه) یان داوه تی بۆ خۆی • ئەویش ئەگۆزیتتهوه

بۆ ئەوئى و لەوئى خانەقاو حوجرەى ميان و خانوو بۆ مال و منالى خۆى
دروست ئەكاو ئەهەسىتەوه .

لەوماوەیەدا کە لە سەولاًوا بووه مەلا شەمسوددینی کۆری مەلا حامیدی
کاتب بۆ کاروبارى نامەنووسی و خەتم و تەهللیه و تەریقەت دادانى مۆرىدو
مەنسووب ، مەلا یوسف ناوی خەلکى (گەبە) و (گولجە) ى سوورداش
کە مۆرىدى شیخی باوکی بووه و شاعیر و ئەدیب بووه ، بە مەلایەتى لای
بوون ، بەلام مەلا یوسف پاش ماوەیەك ئەروا و هەر مەلا شەمسوددین
ئەمینیتەوه تا سالى ۱۳۲۶ . لەوسالەدا مەلا موخەممەدى حاجى شیخ قادری
(رەشەدئى) ى کە مەلایەکی باش بووه و مەلای دئی (بالک) بووه لە مەریوان
هیناوه بۆ خانەقاي دوورووه و کردوویه بە مەلا لای خۆى و فەقئى بۆ
راگرتووه . بەهۆى هاتنى ئەم مەلا موخەممەدەوه شیخ شەمسوددین بارئەكاو
ئەروا بۆ دئی (نێ) لە مەریوان . شیخیش مەلا عارفى کۆری مەلا
عەبدولصەمەد ، کە ذاتیکى زۆر خەتخۆش بووه ، ئەهینى بۆ ئیمامەت و
خەتم و تەهللیه . بەوچەشنە لەوکاتەوه دوورووه ئەبێ بە مەركەزى گەورەى
ئیرشادو دەرزووتەوه و ناوبانگى شیخ عەلاؤددین دەرئەكەوتى .

لەم ماوەیەدا بۆى هەلئەكەوتى چەند دئیەك ئەكړئ لەو دەورو پشتمى
دوورووه داو بۆخۆى لەوئۆه سەرپەرشتىيان ئەكا . ئەو دێهاتانە ئەمانەن :
(سوورەتوو) و دەوروبەرى ، ئیومى دئى (ژئین) و (ئاریان) و دئى
(سوورکەول) و ئیومى دئى (قەلاجوق) و دەوروبەرى و هەندئى وردە
مولکى تیش کە لە دواسالەکانى ژياندا بەپێى سەنەد لەتوان کۆرەکانیدا
دابەشى کردوون .

لە ۱۳۳۸دا کە پاش وەفاتی شیخ نەجموددینی براى ، شیخ
نووروددینی کۆری شیخ نەجموددین و مەلا قادری گەورەش کۆچى دواى

ئەكەن ، خانەقاي ييارە چۆل ئىبىن و سەرپەرشتى كەرى نامىنى . شىخ
 ەلا ئوددىن لەم سالەدا دىتەو ە بۇ ييارەو لەوئى نىشتەجىن ئىبىن .

بيارە لە سەردەمى شىخ ەلا ئوددىندا

بە ھاتنەو ەى شىخ بۇ ييارە ، ەزەى خانەقا چاڭبوو ە . مەلا حوسەىنى
 كورى مەلاى گەورە (مەلا قادىر) ئەكرى بە مودەپرېس بە مەرجىن كە مەيدانى
 ئەو ە بىدا مامۇستا شىخ بابەرەسوولى بىڭنى كە مەلايەكى باش بوو ە مورىدى
 شىخ نەجموددىن بوو ەيت ئەوئىش ەەر بىن بە مودەپرېس و دەرز بە
 فەقىكان بلى . شىخ بابەرەسوول دى بۇ ييارەو ئىبىن بە مودەپرېس ، بەلام
 پاش چەند مانگى لەترسى پەيدا بوونى ەراو ئاژاو ە ييارە بەجى دىلى . پاش
 ئەو لە ۱۳۳۹دا شىخ ، مەلا ئەحمەدى رەش ئەكا بە مودەپرېس و دى
 دائەمەزرى و ەندى فەقىشى لە دەور كۆئەيتتەو ە كە من خۆم يەكىيان
 بووم و شەرح ەقايدى مەلا سەعدى تەفتازانىم لە باسى سىفەتى تەكوئىنەو ە
 تا دواى لا خويندو دەستم كە بە موختەصرى موٹەوو ەل و لەوئىش تا
 ئەحوالى موسنەدوئىلەيھىم خويند . بەلام بۇ پايز مەلا ئەحمەدىش ەەر
 لەترسى ئاژاو ە ييارەى بەجى ەيشت و منىش لەگەلى رۆيشت بۇ سولەيمانى .
 لەوئى لە يەك جوئى بووئىنەو ە ، ئەو بوو بە مەلاى دى (گەلا ئە) لای ەباس
 ئاغای پۆدەرو منىش لە خانەقاي مەولانا لە سولەيمانى دامەزرام لە خزمەتى
 مامۇستا شىخ ەومەرى مەشھور بە (ابن القرداغى) دا .

لەو سالەو ە ييارە بىن مەلاى مودەپرېس مايەو ە تا سالى ۱۳۴۶ . لەو
 سالەدا شىخ مەلا طاھای باليسانى بە فەرمانى شىخ ھاتە ييارەو بوو بە
 مودەپرېس ، بەلام ئەوئىش لە بەھارى سالى داھاتوودا گەرايەو ە بۇ
 خوشناو . پاش رۆيشتى ئەو ، ەەر لە سالى ۱۳۴۷دا من بە فەرمانى شىخ

بووم به موده پرسی بیاره و خوا موه فقهی کردم بتوانم ماوهی ۲۴ سال
لهوئ بینه موه ته دیرس بکه م .

لهو ماوه یه دا که من له بیاره موده پرسی بووم شیخ زور به گهرمی
خزمه تی خویندن و فقهیانی نه کردو هه میسه بیاره ۲۰ - ۵۰ و به لکو زیاتر
فهقی له هه موولایه کی کوردستانه وه ، به لکو جار جار فهقی عهره ب و تورک و
تالشیشی تیا بو . من خۆم دهرزم به (موسه عید) مکان نهوت که نهوانه
بوون زوریان نه ما بوو ئیجازه وهر بگرن و بین به مهلا ، نهوانیش دهرزیان
به فهقی مام ناو مندیه کان و نهوانیش دهرزیان به فهقی سه ره تاییه کان نهوت
که پینیان نه لین (سوخته) . بیاره ی نهو سه رده مه بهش به حالی نه م کوردستانی
عیراقه نیمچه دانشگاهه ک بوو . له بهیانی نهوه تایه ک دوو سهعات
پاش نوژی مه غریب دهنگی دهرزو دهوری فهقی له خانه قاو حو جره کان و
سه ربانه کان نه نه برا ، لهوه پاشیش تا درهنگی به پینهنگی موتالای کتیب
نه کرا . خانه قای بیاره چند هزار بهرگ کتیبی وهقی چاپ و ده سنووسی
بۆ فهقیانی تیدا بوو .

لهو ماوه یه دا پتر له ۵۰ فهقی زیره ک و خوینده وار ئیجازه ی مه لایه تی یان
لای من و مرگرتو وه و گهراونه ته وه بۆ ناوچه ی خو یان و بوون به مهلا و
خزمه تی عیلم و ئایینیان کردو وه .

له سه رده می شیخ عه لا ئود دیندا بیاره زورتری وخت پر بوو له مه لای
گه و ره گه و ره له موریدو مه نسووب که له زور شوینه وه نه هاتن . زور جار
مه لایانی ناوچه ی ده ورو بهر و مک خوالی خوش بووان ماموستا مه لا قادری
سو فی ، شیخ عه بدولکه ریمی نه حمه دپرنده ، مه لا عزیزی پریس ، شیخ
ره سو و ل و شیخ عومهری هه له بجه ، ماموستا شیخ بابهره سو و لی عه بابهلین
(بیدنی) ، مه لا عایدی بیا و ئله ، مه لا عه ولای دهره شیش و مه لایانی تر نه هاتن

بۆ ییاریه ماوهیهك لهوێ ئه‌مانه‌وه‌و پاشان ئه‌گه‌رانه‌وه‌ . هه‌روا مه‌لایانی
 ناوچه‌ی سه‌قز ، بانه ، سنه ، هه‌ورامان ، مه‌ریوان ، سوله‌یمانی ، موکریان ،
 خۆشناوه‌تی ، په‌واندز ، پێژده‌ر هه‌موو سالی‌ ده‌سته ده‌سته ئه‌هاتن بۆ ییاریه‌ .
 له‌ به‌شی زۆری سه‌رده‌می شیخ عه‌لاه‌وددیندا له‌ ییاریه‌ مامۆستا مه‌لا
 به‌ها ئیمامی خانه‌قاو سه‌رحه‌لقه‌ی خه‌تم و ته‌هلله‌ ، سه‌ید مه‌ظه‌ر کاتبی
 شیخ ، مه‌لا طاهیری مه‌لا حوسه‌ین خادیمی مه‌رقه‌د ، سه‌ید نظام موخته‌مه‌دی
 شیخ ، میرزا ئه‌حمه‌د به‌رده‌ستی شیخ ، مه‌لا صدیق بانگ‌ده‌رو سه‌لا‌کر
 بوون . من خۆشیم ، که‌ موده‌پرپرس بووم ، خوطبه‌ی نوێزی جو‌مه‌شم
 ئه‌خوێندمه‌وه‌ .

سه‌فه‌ره‌گانی شیخ عه‌لاه‌وددین

ئهم‌ ذاته‌ له‌ سه‌رده‌می ژبانی باوکیا گه‌لێ سه‌فه‌ری بۆ بانه‌و سه‌قزو
 مه‌ریوان و سنه‌و جوازپۆو شوێنانی تری ده‌ورو به‌ر بووه‌ . پاش کۆچی دوا‌یی
 باوکیشی له‌ ١٣٤٠دا سه‌فه‌ری‌کی مه‌ریوانی بووه‌ بۆ ئاشت‌کردنه‌وه‌ی
 سه‌یده‌گانی چۆر له‌ گه‌ل به‌گزا‌ده‌ی فه‌تالی‌ به‌گی که‌ له‌ سه‌ر ئال‌وگۆری دوو
 پارچه‌ مولک نا‌کوکی‌ان بووه‌ . له‌ ١٣٤١یشدا سه‌فه‌ری به‌غدا و ده‌یروزو‌ور
 حه‌له‌بی بووه‌و چووه‌ ته‌ گه‌لێ شوێنی‌ تری له‌ پێگایدا . له‌و سه‌فه‌ره‌یدا
 خاتو و پرایمه‌ی کچی شیخ ئه‌حمه‌دی خه‌لیفه‌ی له‌ ده‌یروزو‌ور ماره‌کردووه‌ .

له‌ ١٣٤٤دا سه‌فه‌ری‌کی کردووه‌ بۆ سوله‌یمانی و له‌ ١٣٤٨دا
 سه‌فه‌ری‌کی تری کردووه‌ بۆ به‌غدا . ئهم‌ سه‌فه‌ری‌ شش مانگی‌ خایاندووه‌ .
 له‌م سه‌فه‌ره‌یدا شیخ عه‌بدولکه‌ریمی ئه‌حمه‌دپێنده‌ی له‌ گه‌ل بووه‌ .

له‌ ١٣٥٠دا سه‌فه‌ری‌کی تری به‌غدا‌ی کردووه‌ . له‌م سه‌فه‌ره‌یدا شیخ
 بابهره‌ سوولی عه‌بابه‌یلێ و شیخ موحه‌مه‌دی قزلبجی و شیخ عوثماني‌ کۆری و

سەید مەزھەری کاتبی و سەید نىظاموددىن و مىرزا ئەحمەد و منى لە گەڵ
 بووین . ئەم سەفەرەى لە فەسلێ پايزو لە ۱۸ى شەعباندا دەست پى کرد .
 من و شىخ بابەرە سوول پاشا پەمەزان گەراينەووە ، بەلام شىخ پاشا دوو
 مانگى تر هاتەووە .

لە ۱۳۵۶شدا سەفەرىكى تری کردووە بۆ بەغدا . هەروا لە ۱۳۵۸دا
 سەفەرىكى تری بەغداى کرد . لە گەراڤانەویدا هەوالى کۆچى دوايى شىخ
 حوساموددىنى پى گەيشت و چوو بۆ پەرسەى .
 پاشا ئەم سەفەرەى تا کۆچى دوايى کرد ، لە وردە سەفەرى هەلەبجەو
 شارەزور بەولاووە سەفەرى ئەکرد .

ژن و منالى شىخ عەلاؤددىن

ئەم ذاتە گەلى ژنى هيتاوە . من لىرەدا تەنها باسى ئەوانەيان ئەکەم کە
 منالان لى کەوتوووەتەووە .

پەكەمىن ژنى بىتەژنى مەلاحەكىم ناویكى ژاوەرۆی بوو کە لە بيارە
 بوو و لەوى مردوووە شىخ ژنەكەى مارە کردوووە بۆ خۆى . لەم ژنە
 كچىكى بوو شوى کردوووە بە شىخ موخەمەد سەعیدی كۆرى شىخ
 موخەمەدى كۆرى مەولەوى .

دووھەمىن ژنى نوورى جان خانى كچى مىرزا عەبدوللا خانى سەولاوا
 بوو کە شىخ عثمان و شىخ خالید و پىنج كچى لى بوو .

سێھەمىن ژنى زوبەیدە خانى كچى مصطفىا خانى باوەجانی بوو کە
 عىز زوددىن و زاھید و موختار و نوورى و سێ كچى لى بوو .

چوارەمىن ژنى كچى مەلاى ژرێه بوو کە كۆرىكى لى بوو ناوى
 موخەمەدە .

ژنی پټنجه می خاتوو رایبعه کی کچی شیخ محمدی دیروزوور بووه
که نه مینو ثابت و مظهر و کچی لښ بووه .

ژنی ششمه می ناهیده خانی کچی علی خانی شهره فیه یانی بووه که
ناجی و عه بدولحه میدو سځ کچی لښ بووه .

کوچی دوايي شیخ عه لاوددين

هم ذاته له پژوی په کشمبه له مانگی په جبهی سالی ۱۳۷۳ ی کوچیدا
کوچی دوايي کردو له بهرده می قهبری باوکیه وه له بیاره به خاک
سپترا (۱) و پاش هو شیخ عثمانی کوری له جی دانیشت (۲) .

(۱) که لښ له خوینده وارانې سهردهم به شیخ لواندوویانه ته وه و مهرنی به بیان
بۆ نووسیوه . منیش مهرنی به به کم بۆ نووسیوه بهم دوو به یته دوايي
هاتوه :

روز یکشنبه رجب ماه به نوروز دری
بلبل داغ زده کرد فغانی اثری
گفتمش : چیست همین ناله ؟ بگفتا : ای وای
« گم شد از باغ محبت گل باغ عمری »

که به حیسابی حوروونی نه بجهد نیوه به یته دوايي نه کاته ۱۳۷۳ و نه وهش
سالی کوچی دوايي شیخه خوا لښ خوش بڼ .

(۲) شیخ عثمان له پاش کوچی دوايي باوکی به پټی بیرو پای هو موریدو
مه نسوویانه ی هاتوون بۆ پرسه له جی باوکی دانراو بوو به پټ نشین و
پاش چند مانگی کیش نه نجومه نی میلی له نهوقافی سلیمانی نیمتیحانی
کردو فرمانی شاهانه ی بۆ پټ نشینی بۆ درجوو . شیخ عثمان
له سالی ۱۹۵۸ هه بیاره ی به جڼ هیشت و مالی گواسته وه بۆ هورامانی
نهودیو له (دورووه) دانیشت و خانه قاکه ی نهویی ناوه دان کرده وه و
باره گایه کی گموره ی لهوئ بۆ خوئ پیکه وه ناو تا هم سالانی دوايي به لهوئ
مایه وه . له سالی ۱۹۷۹ دا دیسانه وه گه رایه وه بۆ عیراق و
ماوه به که له بیاره دانیشت و پاشان مالی هاته به قدا .

وهسیه تی شیخ علاؤددین

خوالی خوش بوو شیخ علاؤددین به شایه تی من و ماموستا مه لا بهای ئیمای خانه قاو سهید مهظه ری کاتبی و سهید نظاموددینی باوه رپی کراوی و شیخ عثمانی شیخ مافی تیرگسه جارو عومر مسته فای عهره بی دواوانی شاره زورور له بیستی مانگی رجه بی سالی ۱۳۶۳ ی کوجیدا ئەم وهسیه ته ی کردوو ه :

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين .

اما بعد ، به شه هاده تی خودای تهعالاو مه لایکی موقه رپه بینو پیغه مبه رانی خودا ئەم وهسیه ته ئەکم : وهسیه ته ئەکم که سئیه کی عومومی مالی مه ملو وکی خۆم بۆ عومومی موسولمانان بێ له ساکنانی خانه قای بیاره و نهوانه ی به عزمی زیارت دین بۆ بیاره یا به میوانی وارید ئەبن که به هه موو شیوه یه کی عاده تی ئیستیفاده له مالی من بکه ن ، خواه به دانیشن و نوستن و هاتوچۆ به خانوو کانا یا به خواردن و خواردنهومی ئەوهی عایدی منه ، خواه نان و ئاو و چیش و چایی و میوه و غهیری ئەمانه ، وه به به کارهینانی قاپ و قاچاخ و لینه و سه رین و فهرش و کهلو به لی مال به قهدهر پتوستان .

ئەم وهسیه ته م شامیله بۆ هه ر مولکیکی شه رعیم هه بی چ له بیاره یا له باقی دیهاتی عیراق یا له دیهاتی مولکی ئێران و له باقی شوته کان ، خواه ئەوهی ئیسته هه مه یا ئەوهی له مهولا په یلدا ئەبن . بۆ ته وضیح : مه قصد له م وهسیه ته بردنی عهینی ماله کم ئی به بۆ خویان ، به لکو ئیستیفاده یه به

خواردن و خوارندنه و هو غه یری نه مانه له وجووهی ئیستیفاده فمن بدلها بعد
ما سمعها فعليه الوزر • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم
تسليما • وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

الموصى

خادم الطريقة النقشبندية والقادرية

علاء الدين العمري العثماني

٢٠ رجب ١٣٦٣

پاشبند

ئىجازنامە يەكى خەلافەت لەلایەن شىيخ عوتمان سىراجوددینەو بۆيەكى لە خەلیفەکانى

ئەمە ئىجازنامە يەكى خەلافەتە شىيخ عوتمان سىراجوددین بۆيەكى لە خەلیفەکانى نووسیو . ئەم خەلیفە ، وەك لە ئىجازنامە كەدا ناوى هاتوو ، ناوى مەلەحمەد . ئىيە لە خەلیفەکانى شىيخ عوتمان سىراجوددیندا دوو مەلەحمەد ناو ئەناسن : حاجى مەلەحمەدى تۆتشیى و مەلەحمەدى شاورى . شىيخ لە ئىجازنامە كەدا تەعریفىكى زۆرى مەلەحمەدە ئىجازە دراوە كەى كردهو . ئىمەيش شارەزای میژووى ژبانى مەلەحمەدى شاورى نین ، بەلام عیلم و فەزلى حاجى مەلەحمەدى تۆتشیى لە ناوچەى بابان و هەورامان و ئەردەلاندا زۆر بەناووبانگە ، بۆيە وای بۆئىچىن ئىجازنامە كە ئىجازنامەى خەلافەتى ئەو ی .

بەداخەو ئەم ئىجازنامە يەمان پلش و مەخت دەسگىر بوو ، بۆيە نەكەوتە ناو باسى شىيخ عوتمان سىراجوددینەو و لێرەدا بلاوى ئەكەینەو :

بسمە سبحانە و تعالى

احمد الله على ما أنعم ، واصلی واسلم على النبى الأكرم .

وبعد ، حقیر خادم طریقه مبارکە عثمان خالدی مجددى نقشبندى ، عفى الله عنه وعن أسلافه واخلافه ، گذارش مى نماید که چون جمیع طرق موصله الى الله سبحانہ سيما طریقه علیہ نقشبندیہ مؤسس بر اساس سنن سنیه حضرت مصطفویہ است صلى الله على مصدرها وسلم ، لاجرم هرکەرا مراعات آداب شرعیہ بیشتراست ، قدمش در سلوک طریق مسلوك بیشتراست ، و از جمله سعادت مندانی که باین دولت ممتازند و در بین اقراں مختار و سرافراز ، برادر أعز امجد ملا احمد است که بعد از آنکه مدتی از

عمر شریف را در اکتساب علوم شرعی صرف نمود و حق سبحانه در گه فتوح علوم الهیه را بروی وی گشود ، حسن نیت و نهاد و پاکی طینت و اعتقادش از قوه بظهور آمده بقصد سلوک طریقه نقشبندیہ قدس الله اسرار سادتها نزد حقیر آمد و بیعت طریقه مبارکه و اذکار و اوراد مقررہ این خانوادہ علیار گرفت ، والحق شرایط و آداب سلوک را کمابنی مراعات نمود ، و بر اذکار و مراقبات موظفہ مواظبت کرد ، و با حسن ادب و اعتقاد مدتی در صحبت فقرا بسربرد ، تا الحمد لله بمصداق (الحکمة ضالة المؤمن) مورد واردات و تجلیات گشت ، و دریچہ فیض و فتوح بر قلب و روح و سایر لطایفش مفتوح شد ، از کمال طریقه بشکمل آن روی نهاد . لذا حقیر کہ بترجمانی سادات علیہ الدرجات معروف است ، و بخادمی فقرای طریقه انیقہ موصوف ، اورا بارشاد طریقه علیہ نقشبندیہ مأذون و مجاز ، و در بین همگان بخلعت خلافت مشرف و سرافراز نمود . دست او در قبول بیعت و تلقین اذکار و مراقبات دست حقیراست ، و نفسش در تربیت معہودہ و نظرش در توجهات معمولہ نفس و نظر فقیراست . طالبان سلوک طریقه نسبت با وی معتقد و مخلص باشند ، و تخم ارادت و اعتقاد را در مزرع استعداد خویش پاشند . و برادر مشارالیه نیز با طالبان حسن تربیت و از جادہ شرعیہ اجتناب را از خود و مریدان خود قبول نماید ، و از بدعت مہما ممکن اگرچہ بدعت حسنہ ہم باشد متجنب باشند .

جعلہ الله وایانا من المتمسکین بالسنة ، المتجنبین عن البدعة . وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم وبارک وکرم .

والسلام على من اتبع الهدى (۱) .

عثمان الخالدي الجدي النقشبندی
(تيمز۱)

(۱) له پرووی فوّتوی دهست ختی مهلا حامید نووسراوده توه .

چەند پارچە شیعریکی تری حاجی شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا

کاتی که له چاپکردنی ئەم کتێبه‌دا گەشتبووینە شیعەرەکانی حاجی شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا ، له ڕێگای دۆستی دڵسۆزم شیخ ئەمینی ئەقشەندی یەوێ کۆمەڵێک شیعری ئەبولوفا دەسگیر بوو که بە خەتی ئەدیبی خۆش نووس ، دۆستی بەڕێزم سەید طاھیری ھاشیمی دەولەتاوایی نووسرا بوو . ئەوکاتە — وەک له شوێنی خۆشیدا ئیشارەتم بۆ کردوو — له بەر ئەوێ که پڕۆفەکان کرابوون بە فۆرمە و ئامادە کرابوون بۆ چاپ ، ھەر ئەوێ نەم پێ کرا بەراوردێک له تێوان ئەو چەند پارچە شیعرا نەدا بکەم که لای خۆشەم و له نوسخە کە ی شیخ ئەمینیشدا ھەبوون و ھەلە و ناتەواوی یەکانی نوسخە کە ی خۆم له ڕووی نوسخە کە ی ئەو راست بکەمەوێ .

بەلام نوسخە کە ی شیخ ئەمین چەند پارچە شیعریشی تیا بوو که لای من نەبوون . جا بۆ ئەوێ که ئەو پارچە شیعەر زیادانەش بکەوێ بەرچاوی خوێندەواران و ئەو بەرھەمانە ی ئەبولوفا له مەترسیی لەناوچوون بپاریزم ، وا له دوا یی ئەم بەشی یە کە مە ی کتێبە کە مەوێ بڵاویان ئە کە مەوێ .

— ۱ —

(۱)

نسبت خود را به یار خویش میدانیم ما
همچو گیسویش ز سرتا پا پریشانیم ما

یا چو آن خال سیه بر عارضش در بین زلف
 برزخی جامع میان کمر و ایوانیم ما
 ابرواست آن برزخ زیبات ، یا قوس قضا ،
 یا دم شمشیر تقدیر است ؟ حیرانیم ما !
 نیست مارا الفتی با سیر صحرای ختن
 بهر این شهری غزالان سینه بریانیم ما
 حیرتی دارم که این فواره‌های دیده‌گان
 از چه میجوشد ؟ مگر تنور طوفانیم ما !
 روز اول آتش عشقش به جان ما فتاد
 تا ابد زان آتش جان‌سوز سوزانیم ما
 شورش و غوغای طفلان پیش و پس خوش عالمی است
 چون (وفا) از دولت عشق تو سلطانیم ما

(۲)

ای ز حسن جلومات آینه‌ها را صد جلا
 چهره‌ات زاب لطافت میزند موج صفا
 شعلهء حسنت به گلها آتش خجلت زند
 سرمهء حیرت کشد خالت به چشم مدعا
 تا نهال سرو سیم‌اندام او بالا کشد
 در دل ما بی‌نویان میکشد بالا بلا
 لعل جان‌بخشش گر از جوش تبسم دم‌زند
 خنده‌ها ریزد به فرق چشمهء آب بقا

بی تو چندان دیده امیدواری جوش زد
 پای نومیدی به خون اشک ما بندد حنا
 درد هجرش را کجا تدبیر درمانی کنیم
 بعد ازین دست امید ما و دامن دعا
 جای شبنم مردمک از دیده‌ها پالد (وفا)
 زاب و تاب چهرهء چون آفتاب (بوالبها)

(۳)

الحمد لمبدع البدایع
 والشکر لخالق البرایا

در روز دوم صباح جمعه
 ساعت ز دو بود نه به بالا
 از ماه رجب که مشعل مهر
 (من مطلقه اذا تجلّی)

شیپور سرور و کوس بهجت
 در زد به جهان خروش و غوغا
 ناگاه به گوش من روشنی
 (من حضرة قلبه تعالى)

در داد یکی نوید و گفتا
 ای خاص به فیض و فضل مولا
 چو یک زن بام تو سکندر
 در کوی تو هندو است دارا

ای مهبط واردات غیبی
 درویش خرابه گرد و شیدا
 باز از سر نو نوازش حق
 بر کام تو گشت جلوه فرما
 دادت پسری که مهر چهری است
 رخشنده چو لؤلؤئیست لالا
 شد بخت به یمن او مباحی
 هم توأم توسست سعد کبری
 در کسوت فضل صدر آبنا
 در خلعت فقر فخر آبا
 گردید به نام پیر أحرار
 مخصوص تقولا به أسما
 در عالم غیب تاج دادند
 او را لقب از جناب مولا
 یا رب به کمال فضل و رحمت
 این اختر عزت و شرف را
 با علم و عمل قرین دولت
 توفیق رفیق و عقل برجا
 مقرون به صفا و طول مدت
 مسعود و سعید و سعد فرما
 تاریخ ظهور این کرامت
 جستم ز خرد ، به ناز گفتا :

« لا نرغب » ثم قلت « فارغب »

« الصبح به اذا تجلّی »

گفتا که بگوی (بوالوفا) را :

« بشراك وجذا وأهلا » (۱)

— ت —

(٤)

تا به ما آن لب یاقوت تو خندان شده است

حالت سینهء صد چاک نمایان شده است

جمع گردید حریفان به تماشا کامشب

کوی ما از شرر آه چراغان شده است

تا دلم بسته آن گیسوی مشک افشان شد

چمن سینه لگدکوب غزالان شده است

ز آتش سنگ (۲) شده گلخن ما گلشن فاز

شکر طفلان که شب هجر چراغان شده است

تیره ایام چنانست (وفا) در غم عشق

همچو زلف تو سرپاش پریشان شده است

(۱) دیاره نه بولوه فائمه پارچه شیمره ی به بۆنه ی له دایک بوونی شیخ تاجوددینی کوریه وه وتوه . وشه کانی ناو هه رکام له که وانۆلکه کانی دوو بهیتی دواپی به حوروونی نه بجهد نه کهنه ۱۲۸۳ که سالی له دایک بوونی شیخ تاجوددینه .

(۲) اشک — (ن) .

(۵)

تا گل روی ترا دیدم به بازار آمده‌است
هر که در عالم به چشم نقش دیوار آمده‌است
تا سحر از بیم چشم فتنه‌خوی رهنفت
در دو چشم کاروان خواب بیدار آمده‌است
هیچ نقاشی چنین صورت نبسته بر خیال
فکر مانی هم در این سودا چو پرگار آمده‌است
کاش دیگر در چمن میدیدم آن گل پیرهن
تا شدی حل عقده مشکل که در کار آمده‌است
حوری است آن یا فرشته یا بشر یا خود پری
کی چنین در عالم اظهار دیار آمده‌است
در لطافت شیوه حور و ملک دارد ولی
طبع و خویش در دل آشوبی پری‌وار آمده‌است
ناله و فریاد و افغان (وفا) بی درد نیست
فتنه‌ئی بهر بلای جان پدیدار آمده‌است

(۶)

تا به آن بالا بلا دل (۳) آشنا گردیده‌است
رشته مهر و وفارا از جهان بیریده‌است
دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده‌است

(۳) دل ما - ن .

تن به رقص آمد ز شادی جان همی پرد ز شوق
 گوئیا کان شاه خوبان نام ما پرسیده‌است
 چرخ دولابی یقین گردد به کام بعد ازین
 چون به نام من زبان دلستان گردیده‌است
 پای پیک یار من افسرد و از رفتار ماند (۴)
 آنقدر عاشق به روی دیده‌اش مالیده‌است
 رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
 گوئیا آه و فغان و ناله‌ام بشنیده‌است
 با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش‌است
 از من مسکین عجب چون بی‌سبب رنجیده‌است
 شیوه مهر و (وفا) معدوم شد با (بوالبها)
 گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده‌است

(۷)

— ن —

مطرب نوای چنگ به آهنگ ساز کن
 ساقی تو نیز درگه میخانه باز کن
 ساقی میار جام و ، صراحی به کار نیست
 در ده یکی سبو و مرا سرفراز کن
 عیداست و موسم طرب‌است و زمان عیش
 بخرام سوی گلشن و آهنگ ناز کن

(۴) فرسود از رفتار من — ن .

می بر کف است و کف به دف و گوش بر غزل
 از در درای و مجلس مارا بساز کن
 گل در کنار و سبزه و صحرا و لاله زار
 باز آی و ناز عشق بر اهل نیاز کن
 ساقی و شاهد و می و مهتاب و بذله گوی
 یا رب شبی چنین تو به لطفش دراز کن
 بزم است و چنگ و جام می است و نوای نی
 مطرب تو ساز زمزمه های حجاز کن
 رنگ حنا ثبات ندارد عزیز من
 انگشتها به خون دل ما طراز کن
 قربانی توام من و آن شکر لب
 نه در دهانم و سرم از حلق باز کن
 رسم است روز عید که عیدانه میدهند
 يك بوسه با (وفا)ی جفاکش نیاز کن

(۸)

کند افکنده بر رخ زلف را ، لیل و نهار است این
 فروزان کرده در شب آفتابی را ، عذار است این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش زد و گفتا
 ز ما از گلشن ناز و نزاکت یادگار است این
 بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی ، آری
 که مزد گریه های دیده شب زنده دار است این

به هنگام وداعت ناله در هر استخوان من
 چو بهلول دل از کف داده گویی نی سواراست این
 مرنج از دل به چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگاراست این
 حریف بزم وصلش باوجود غیر نتوان شد
 مزاج نازک ما بیدلان را زهر ماراست این
 نمی آید ز فرط حیرتم مژگان بهم آری
 به قانون نامهء مجنون دلیل انتظاراست این
 فریب عشوه های چشم فتانش مخور ای دل
 که جادوکار عیار و محیل و پر قماراست این
 چو بینم خندهء گل را همه خون گریم از حسرت
 نشانی از تبسمهای لعل آبداراست این

به عیاری برد دل ، باز چون میجویمش ، گوید :
 کجا ؟ چون ؟ کی ؟ چرا ؟ برگو ، دروغ آشکاراست این

فروغ از دل فراگیرد چراغ خاندان عشق
 که هم نوراست و هم ناراست و هم عین شراراست این

گل افشان شست تازش چون کند بر بیدلان گوید
 به طرز خودنمائیها که به به لاله زاراست این

حدیث کشمکشها برمخوان تیر و کمانش را
 فرایادم دهی دل را کمال اضطراراست این

ز بیداد محبت بسکه چشم چشمه خیز آید
 ز جیب هر بن مژگان یکی صد چشمه ساراست این

خدا زافت نگهدارد خرابات محبت را
(وفا) دارالامان نوگرفتاران زاراست این

چوارینه

اگر دل ز یاد تو غافل نشیند
خدنگ بلا بر دل دل نشیند
اگر دل خلاصی ز زلف تو خواهد
به زنجیر و قید و سلاسل نشیند

— ۲ —

تا سوی درت روی به راه آمده‌ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده‌ایم
از بهر شفاعتت به رسم هدیه
با بار گناه کوه گاه آمده‌ایم

تالک

— ۱ —

چشم و رخ نیکوی او ، پیچ و خم گیسوی او
مانند مل ، مانند گل ، مانند سنبل بر قفا

— ۲ —

اشکم روان ، آهم دوان ، سوی بیاره رهنان
فریادگو ، افغان‌کنان (یا لیتی کنت تراب)

— ۳ —

من دیوانه چو زلف تو رها می‌کردم
هیچ لایق‌ترم از حلقه زنجیر نبود

— ۴ —

طالبان راه حق را شرط باشد ، والیا
پاس شرع مصطفی و حب عثمان داشتن^(۵)

(۵) دیاره نه بولوه‌فا لهم به‌یتدا قسه له‌گمل غولام‌شا خانی مه‌شهور به
نماتوللا خانی والی نه‌کا که بووبوو به شیعه .

دوو نامه‌ی تری شیخ عومهر ضیائوددین

نه‌مه‌ش دوو نامه‌ی تری شیخ عومهر ضیائوددینه ، پاش لئ بوونه‌وه له چاپکردنی نامه‌کانی تری ده‌سگیرمان بوو . وا لیتره‌دا بلاویان نه‌که‌ینه‌وه :

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ موزه‌فهروددین شای قاجاری نووسیوه

بسم الله خير الأسماء .

نیر اشرف اکرم اعظم طالع همایون مطالع سلطنت منافع ، اعلیحضرت سلیمان حشمت قدر قدرت ، ذات حمایده صفات ، شاهنشاه تخت شهریاری دامت شوکته که از مطلع ارفع ارفع ارفع مواهب ایزد اقدس أجل مالک الملك ملک الملوك أحد صمد باری جل جلاله بر أفق أعلى ظفر نصرت قدرت مسند آرای آرایک سلطنت ، و زینت افزای تخت و بخت شهریاری ، و سعادت بخش ملک و ملت و روتق‌ده لشکری و کشوری از مه تا بماهی ، الحمد لله چون نور ساطع گردید ، ذرات مستعده عالم ارادت را از جمیع جهات بتدارک مافات جامع ، و لمعات پرتو کواکب مراحم شاهانه حبال حبال اغیار و بیگانه‌را قاطع ، و ظلمات دیاجی دعاگویان را در آفاق جهان رافع ، و حبال افکار مختال فخور را با طالبان فجور له المنة قانع آمد . از جمله ارادتمندان صدیقت همراه حامل ادعیه‌نامه‌را با کمال جان‌نثاری که کمر یقین را بآیین ارباب تمکین بسته ، از قعر بشر دوری بقیفای باصفای حضور مبارک آیات کشیده ، و در بزم سعادت رزمش بدستور مقبولان داخل دوایر

افتخار سرور گردانید • (ان فی ذلك لذكری لمن كان له قلب او القی السمع وهو شهید) • درین بهار فرخنده نهار که اشجار بساتین یقین امیدواران بقطرات امطار رحمت ، و گلزار آمال خیریه هواداران از انهار بحار مکرمت آثار شهریار در حیات تازه باظهار انواع شکوفه و ازهار تذرو تمنایش را گویا نوروز ، و دیجور جفایش را روشن روز ، و شب استدعایش از یمن بدر منیر دعای زنده دلان شب زنده دار ضیای باوفا رسید و کوکب در بروز آمد سر ارادت را به کمال صداقت در میدان اخلاص به تمنای سعادت اختصاص گوی چوگان الطاف و انصاف ملازمان خواص در بارگاه کیوان پناه اعلیحضرت خلافت اکتناه پادشاه جمجاه دامت شوکته داشت •

سعادت آن کسی دارد که شه باشد پناه او

چو شه باشد پناه او فلك شد تکیه گاه او

(معلوم) کز خیر محض جز مکارم ناید • دیگری هرچه از دور عرضه دارد جای هدر خواهد بود که شاهان تخت و بخت و شوکت بر جمیع مصالح ملك آگاهند که از آثار افعال ایزد فعال ستار مظهر تجلیات (آناء اللیل والنهار) و مصدر ظهور افکار و ملهم از فضل رب پروردگارند و اظهار دعاگویی درویشانه فقیرانه در نظر سعادت کیشان صداقت اندیش داخل فضولی و خارج دائره قبول اصحاب صفه عقول که در گلشن نیستی به گلخن هستی دویدن مشکل و تنگنای قصور انانیت و وجود و وجود بر غرفه نشینان (جنات عدن) تا جمیع حورش سراپا جفا و محن می نماید در زاویه زهدیه بهیئت فقریه بهر بکره و عشیه بأدعیه عبقریه مددکار ارکان دولت علیه بودن اولی ، و أمور را همه تفویض بحضرت مولا نمودن احسن و پای از کلیم بیرون نیوردن از همه زیباست •

(حافظ) وظیفه تو دعا گفتن است و بس

در بند آن مباش که تشنید یا شنید

همینکه عباد الله در ظل ظلیل اعلی حضرت ظل الله اید الله ملکه
استراحت نمایند ، فقیر در جمع عباد شکور مبتهج و شلد و سروراست .
(وسلام علی عبادہ الذین اصطفی) . وصلى الله على خير الوری ، والآخرة
خير و أبقی .

۶ صفر ۱۳۱۵

نامه‌ی دووهم

له وهلامی به حیای معرفته‌تا نووسیویه

(یا یحیی خذ الكتاب بقوة) واشرب ماء الحب ممزوجا بحبوب الطاعة،
مغلى بنار الصدق فى قدر الاخلاص ، تحصل لك العافية عند الاختصاص ،
ولكن الاستقامة على اعتاب الاوامر شرط للذاكر ، والارادة مع اهلها فى
الباطن والظاهر تؤيدك فى الاول والآخر .

و ان شئت أن تحبى سعيدا فمت به
شهيدا ، والا فالغرام له أهل

نصحتك علما بالهوى والذى أرى
مخالفتى فاختر لنفسك ما يخلو

ان أخذته بالقوة تصل مقام اهل الفتوة . ودون اجتناء النحل ما جنت
النحل (۱) .

عمر العثماني

(۱) نامه‌ش نامه‌ک‌ه‌ی به حیای معرفته‌که به شیخ عومر ضیاآوددینی
نووسیوه . نامه وهلام هردو له یووی فوآوی خه‌تی خوشی به حیای
معریفه‌ت خوی نووسراونه‌ته‌وه .

با وجود باوجودت ز من آواز نیاید که منم ، ولی

من خالک کف پای سگ کوی کسی‌ام
کو خالک کف پای سگ کوی تو باشد

بدیهی‌است که طایفه‌ما فدویان غریق میاه این سلسله جلیله

تبیحازه نامه یه کی خه لافه ت له لایه ن شیخ عومه ر ضیائوددینه وه بو یه کی له خه لیفه کانی

ئه مه یش تبیحازه نامه یه کی خه لافه ته شیخ عومه ر ضیائوددین بو یه کی له
خه لیفه کانی نووسیوه که ناوی شیخ مه لا موحه مه د ئه مینه . ئیمه له ناو

ودودمان علیه نبیله ابدها الله تعالی الی مدید الزمان وافتراق الفرقان،
بوده و هستیم ، و بارها مخمر خمیر اخلاص تخمیر فدوی این بوده که
شرفیاب بزم مینورزم حضور سراسر نور شود ، باینکه کعبه فقررا بانی
و زمزم اضطراررا اسماعیل ثانییم ، سر قدم ساخته که ماه تیره بدن
خودرا بدان وتیره از محاق دوری و احتراق مهجوری باستقبال آن
شمس سماء اجلال و آفتاب آسمان افصال رسانم ، تا ماه رخشنده و بدر
درخشنده گردم . درین اوقات بحمد الله تعالی آنچه در دلم بود از درم
فراز آمد ، و توقع است ان شاء الله از حسیض نکبات باوج سماوات
حصول مهمات برآیم ، لهذا بعرض میرسانم .

قربان محرمان کعبه حضور و واقفان قبله مهر ظهورت گردم !
مدتی است نیر توفیق تحصیل علوم این فدوی در عقده ذنب توقیف
و تعطیل منکسف گردیده ، و شاه طاقت و اشتیاق بر صفحه شطرنج
سعی و اهتمام در میدان عدم طاقتی و اشتیاق مات و طاق مانده ،
و مرض باغرض ضعف قوه بی ثباتی ، با مزاج بی ابتهاج قوه ضعف
تابش و توان در بحران است . دیگر لقمان را حکمت آموختن عین حرمان ،
بمدلول :

چو رسی بکوی دلبر (ارنی) بکوی و مگدر
شنوی ز دوست حرفی بود ارچه (لن ترانی)

محض افتخار بدستخط مبارک عالی در جواب خود فدوی حاضر
نبوده . بعون الله همگی اوقات را من بعد در سلك عتبه بوسان منسلک کرده
و خواهم کرد . مستدعی است علاوه استمداد همت باطنی ، نسخه دواي
این درد و دستور العمل این علت را در گوشه عریضه دستخط فرمایند
که پیغمبر از کبر نیامده . والسلام .

الاقول :

یعنی

خليفة كافي شيخ عومر ضياءو ددیندا سنی ئەمین ناو ئەناسین : شیخ ئەمینی
 بیژوهیی و مه لا موحه ممد ئەمینی شەریف ئاواپی و شیخ موحه ممد ئەمینی
 بارام ئاوا • له بهر ئەوه که ناوی خلیفه که ، وەك له ئیجازە نامە که دا هاتوو ،
 له و سنی خلیفه یه دا له ناوی شیخ ئەمینی بیژوه وه نزیکتره له و دوانه که و ،
 له بهر ئەوه ییش که شیخ ئەمین وەك خواناسیکی دیار بووه ، مه لایه کی گه وره ییش
 بووه ، لا مان وایه ئیجازە نامە که هبی ئەوه •

الحمد لله الذي أحيا قلوب العارفين بنور الصدق واليقين ، والصلوة
 والسلام على سيد المرسلين وامام المتقين محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، فان الطريقة هي الأخذ بالشرعة والتخلق بها الحقيقة ، فمن لا
 شرعة له لا طريقة له في الحقيقة ، وأولها تعلم الاحكام بعد تحصيل الايمان ،
 ثم الجهد بالاسلام ، ثم الوصول الى أعلى مدارج الاحسان وهو أن تعبد الله
 كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك • وفي المضمون اشارة الى كمال
 المشاهدة والفناء • فكلما يكون الفناء أدوم كان البقاء أتم ، ولا يلقيها الا ذو
 حظ عظيم • ونحن خدام صفة أهل الصفوة لسنا قائلين بالرؤية في الدار
 ونختار في تحقيق المشاهدة ما اختاره الاخيار ، ان الصوفي هو الذي تحقق
 فيه صدق و صبر و صفاء ، ود و ورد و وفاء ، و فرد و فناء • من لم يكن
 بهذه الاوصاف و ادعى انه صوفي ، فاعلم انه مكور ، وغير معذور في الادعاء ،
 فلا يليق بالصحبة لدى أصحاب كهف الصحة ، ولا بالالفة لأهل الصفوة ،
 لأنه يوجب الكلفة على أرباب الفناء • ولا يخفى أن شجرة الطريقة على حسب
 الشرعة في الحقيقة أصلها ثابت و فرعها في السماء ، و منبتها أرض الزهد ،
 وسقيها من عين الورع ، وأغصانها الشرع ، وأوراقها التقوى ، واثمارها
 الوصول الى درجة القبول في الحقيقة ، وهي ما كان عليها النبي والأصحاب
 كما شهد به السنة والكتاب • وقال من هو أهل الحال ما حاصله : الأعمال

بذوى عدل ، فكل باطن يخالف الظاهر فهو باطل ، فماذا بعد الحق
الا الضلال ؟

وموجب بسط الكلام أن الأخ العزيز مع السعادة قرين ، جناب الشيخ
ملا محمد أمين ، على حسن ظنه وكمال يقينه أخذ الطريقة العلية النقشبية على
يد الفقير الحقير الكسير الذي ليس له يد في القليل والكثير ، عمر العثماني
الشهير بعلام محمد ، كان الله له و ستره بمفوه في الدنيا والآخرة ، و سلك
طريق آدابها في التعلم والتعليم ، واستنار بانوار اذكارها على حد استعداده
القديم ، ووصل الى مقام الغيبة الناشئة منها الفناء ، و صار لايقا بتعلم ما
تعلم ، و سايقا الى مابه الانسان يكرم . فقد اجزناه في تعليم الطالبين ،
و أمرناه على ما ظهر لنا من الاشارة المعنوية بأخذ المريدين . فاللايق بالمخلصين
أن يتأدبوا معه كي ينتفعوا به كل وقت وحين ، فمن لا أدب له لا صدق له .
والمرجو من الشيخ المذكور ادخال السرور في صدور الأحباب بالرفق والحلم
و المحبة و تقليل التكاليف على الناس ، و الانس بالشرعة ظاهرا و باطنا ،
والأمر بالمعروف و النهي عن المنكر على تلك الحالة موصوف ، وان لا يرى
لنفسه مكانة عند الخلق ، وأن يصاحب الخلق بالحق للحق ولا يبعد عنهم أكثر
مما هو لازم . ربنا تقبل منا انك أنت الحكيم الودود .

وصلى الله على سيدنا محمد و آله وسلم .

تمنای قبولش دارم و دائم که نااهلم . مدد یا روح شاه نقشبند و غوث
گیلانی . والسلام (۱) .

عمر العثماني النقشبندی

(لیمزا)

(۱) له پیووی فوتوی ئهسلای نامه که نووسراوه تهوه .

به شی دووهم

هه نډی له موریدو مه نسووبه دیاره کانی
شیخه نه قشبه نډی یه کانی هه ورامان

یادی مهلا حامیدی کاتب

کوری مهلا عیسی بیسارانی به ، له دهووروبه ری ۱۲۲۵ ی هجره تدا له دایک بووه . پاش ته واوکردنی خویندن به پیتی داب و نه ریتی ئەو سهرده مه هاتوو ته لای شیخ عثمان سیراجوددین بو وەرگرتنی ته ریه ته له سه دهستیا .

به پیتی نووسینی خۆی له ۱۲۵۰ دا به رههنموونی شیخ موحه مهه صادقی خه لکی (مازی بن) له ناوچهی ژاوهر و له هه ورامانی ئیران هاتوو ته لای شیخ عثمان و ته ریه ته لا وەرگرتوو و لای ماوه ته وه کاری (کاتبی) شیخیشی له ئەستۆ گرتوو و له وه وه به (کاتب) ناووبانگی دهر کردوو .
که شیخ سیراجوددین به فرمانی ئەحمده پاشای بابان له بیاره وه ئەگوژیته وه بو سوله یمانی و له خانه قای مهولانا دائه مه زری ، مهلا حامیدیش له گه ل خۆی ئەبا . له و کاته وه هه رچه ند شیخ به سه فه ر چووبی بو شوینی مهلا حامیدی له جیتی خۆی دانا وه ئەو کاروباری مریدو مه نسووبه کانی به رتیه بردوو .

شیخ سیراجوددین مهلا حامیدی زۆر خوش و یستوو وه برازیه کی مهولانا خالیدی بو هیناوه که ژن خوشکی خۆی بووه . مهلا حامید له م ژنه دوو کور و چه ند کچی بووه .

مهلا حامید تا کۆچی دواایی شیخ سیراجوددین هه ر لای بووه و پاش ئەویش لای شیخ موحه مهه به هائوددین و ئەوسا لای شیخ عومه ر ضیا ئوددین

بووه له دهورو بهری ۱۳۱۰ دا له بیاره کوچی دوايي کردووه و له گورستاني
(مله گای چنار) به خاک سپیراوه .

مهلا حامید هه رچه ند صیفه تی دهرس و تنه وهی نه بوه ، گهلنج جار چ له
تهوئله و چ له بیاره دهرسی به فقهی و توده تهووه و زور کهس لای خویندوو یانه .
هه رچه ندیش کاتبی شیخه کان بووه ، گهلنج شتیشی بو خوی نووسیوه تهووه
و هک چوار روبه ی (تحفة ابن حجر) به حاشیه کانی مهلا یه حیای مزووریشه وه
تا باسی نوئیزی جه ماعت . ئهم نوسخه یه له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا
بوو . ئه بنی ئیستا له کتیبخانه ی ئه وقاف بن له سوله یمانی . مهلا حامید خه نی
زور خوئش بووه .

مهلا حامید گهلنج ته ئلیفاتیشی هه یه ، وایره دا باسیان ئه کم :

(۱) عه قیده ی ئیمان و ئیسلام به هه ورامی یانه . ئهمه ئه وه یه که من
کردوومه به کوردیی سۆرائی و له چاپم داوه .

(۲) شهرحی مه ئنه ویی مه ولانا جه لالوددینی رۆمی به فارسی له سنج
به رگدا . له شیخ عه لائوددینم بیستووه فه رمووی مهلا حامید ئهم شهرحی
له سه ر ته قیری شیخ موحه ممه د به هائوددین نووسیوه . ئهم کتیبه لای
کوره زاکانی مهلا حامید بوو ، له دهورو بهری ۱۳۶۰ دا که وته دهستی مهلا
عه زیزی پریس ، جا نازانم کریبووی لی یان یا به ئه مانه ت لئی وه رگرتبوون .
ئیستاش لای حاجی مهلا عوئمانی کوری مهلا عه زیزه له هه له بجه .

(۳) حاشیه ی له سه ر (گلشن رازی) مه حموودی شه بوسته ریی ته برزی
له عیلمی ته صه وفدا . ئهم کتیبه ئیستا لای منه له لایه ن نه وه کانیه وه
دهستم که وتووه .

(۴) شهرحی مه نظرومه ی (الزبده) له فیهی شافعییدا که به فارسی
نووسیویه . ئهم کتیبه له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا بوو .

(۵) شهرچی مه‌ظوومه‌ی (ذات الشفا) ی ئینولحاجی جیشانه‌یی •
 ئەم شهرحه‌یش به فارسی‌یه • نوسخه‌که‌شی له کتیبخانه‌ی خانه‌قای بیاره‌دا
 بوو •

(۶) (ریاض المشتاقین) که باسی مه‌ولانا خالیدو شیخ عثمان
 سیراجوددین ئەکا •

ئەم کتیبانه‌ی که ناوم هیتان خۆم دیومن •
 مه‌لا حامید شاعیریکی وردو ناسکیش بووه • پیشتر له باسی هه‌رکام
 له شیخ عثمان سیراجوددین و کۆره‌کانیدا چه‌ند قه‌سیده‌یه‌کیان نووسی‌یه‌وه،
 وایتره‌شدا هه‌ندیکی‌تر له شیعره‌کانی ئەخه‌ینه پیش‌چاو :

قه‌سیده‌ی یه‌که‌می به‌بۆنه‌ی هاتنی فه‌ره‌اد میرزای مامی ناصروددین
 شای قاجاره‌وه بۆ سه‌ر هه‌ورامان و شکست خواردنی (۱) وتووێه :

به سال (فور) (۲) پس از الف روز یکشنبه
 که بود سلخ محرم قریب ماه صفر

بیان واقعه میرزا پلنگ اورامی
 که هست کاتب دیوان و قاضی عسکر

علی‌البديه همین قطعه کرده‌است انشا
 به فتح‌نامه شهزاده بلند اختر

(۱) له باسی «پروداویک له‌نێوان شیخ موحممه‌د به‌ها‌ئوددین و فه‌ره‌اد
 میرزای مامی ناصروددین شای قاجاردا» دا باسی یازی ئەم هێرشه
 بخۆینه‌وه •

(۲) له‌گه‌ل (الف) هه‌مدا که هه‌زاره ، ئەکاته ۱۲۸۶ •

جناب معتمد الدوله شیر ایرانی
که هست در همه عالم علم به علم و هنر
سنخنورانی که در مناقبش خوانند
زهی چو رستم دستان تهمتن و صفدر
زهی ز شوق و غا بی قرار چون کشتی
زهی به معرکه صاحب ثبات چون لنگر
صلا زد از پی تسخیر سد اورامان
به هیبتی که بدی رشك روح اسکندر
چو تیغ قهر کشیده ، قبا ی صبر درید
به نیتی که کند محو نامش از دفتر
نهاد روی به راه و سپاه در عقبش
به هیبتی که زدی طعنه بر شه سنجر
خروش و ش به خروش و سحاب و ش در جوش
ز شوق اخذ غنیمت سپاه و سر لشکر
شبی که راه همایون بر این قرار گرفت
که بهر ساعت آسودگی ز رنج سفر
(هزارخانی) و (انجمنه) گشت جای موبک او
هزار خان همه انجم صفت دران سنگر
به گرد خیمه آن مه چو هاله حلقه زدند
به صورتی که به جز باد را نبود گذر
ز احتیاط مبادا که چشم زخم رسد
ولی ز حکم قضا و قدر به وقت سحر

بران سپه دو سه گربه به هول مو کردند
ازان نهیب یلان را پرید هوش ز سر

خزید حضرت شهزاده در یکی سوراخ
شدند عسکر شاهانه جمله زیر و زبر

به باد شد بنه و بارخانه و خرگاه
زیاد شد یدك و اسپ و تازی و استر

گرفت حق گذشته ز وارث بهمن
زهی تهمتن ثانی گرفت خون پدر

بلی ، فرار ز مالایطاق هم هنری است
ضرور نیست زدن مشت بر سر نشتر

چه لازم است فتد ماکیان به چنگ شغال
خلاف عقل بود جنگ پشه با مرمر

مسلم است چو سر هست قحط نیست کلاه
فدای سر همه اسباب شاهی و افسر

نه میش قه سیده به کی تری له لاواندنه وهی شیخ عه بدولر هحمافی
خالصی تاله بانیدا :

شیخ آفاق که در معرفت علم عکَم بود
مخزن فکرت و گنجینه اسرار حکم بود

طلعتش مطلع انوار و دلش منبع اسرار
سینه او به مثل لوح و زبانش چو قلم بود

بصرش مائل بالا ، خبرش مائل مینا
ظرش گرچه به صورت همه دم زیر قدم بود

زمره اهل صفارا به درش روی ارادت
 جرگه اهل وفارا به سرش جمله قسم بود
 غلغل کوره ذکرش نمک شور محبت
 قلقل کوزه فکرش همه انوار قیدم بود
 کاشف سر طریقت ، در دریای حقیقت
 سند اهل شریعت ، شرف اهل هم بود
 رحمتش ترجمه رحمت رحمان صیتش
 منتشر در صفحات عرب و روم و عجم بود
 عبد رحمن علم و فخر زمان بد لقب او
 (خالص)ش گاه تخلص ز پی نظم رقم بود
 از همه بود به معنی چو الف صفر مجرد
 گرچه بر مسند عزت شه با خیل و حشم بود
 دم ز حکمش چه زنم خالک نشین سر کوش
 عارش از تخت فریدون و کی و حشمت جم بود
 برجهید از قفس تنگ جهان بلبل جانش
 عمرها بود چو دستان زن گلزار عدم بود
 ماند اندوه و درینغ و غم و حسرت پی عالم
 زانکه او سد سکندر پی یا جوج ستم بود
 سفره بود مهیا ز پی مؤمن و کافر
 خوان یغمای کرم بود پر الوان نعم بود
 گوهری بود به دریا به کنار آمد و باز
 شد به دریا و درین جلوه دوصد گونه حکم بود

غره ماه جمادی ، چه جمادی ؟ مه اولی
 شب سه شنبه آن اول این ماتم بود
 دل کرین وحشت عظمی و ازین صدمت کبری
 پر ز اندوه و غم و ولوله و درد و الم بود
 خواست تاریخ وفاتش (ز غم و کرب) نوید
 ناگهان گفت سروشی که بگو (باغ کرم) ^(۲) بود

نه می‌ش قه سیده کی تری له سالی ۱۲۹۴ دا وتوویه بۆ به‌خیره‌هاتنه‌وهی
 موحه‌مه‌د پاشای جاف له ولاتی ئیرانه‌وه بۆ ولاتی عوسمانی :

آمدی و آمدنت بس خوش‌است
 رفتن و باز آمدنت مه‌وش‌است
 جاذب دولت به خودت میکشد
 شاهد اقبال عجب دلکش‌است
 ای شه میدان کرم رخ متاب
 اسپ طربرا به جهان دوشش‌است
 بخت بهرجا که روی مسند‌است
 تخت بهرجا که شوی مفرش‌است
 حال خودش دشمن بدخواه تو
 حال خس و دشمنی آتش‌است
 عصمت حق هست ترا دور باش
 غیرت مردان خدا چاوش‌است

جلوه کن ای سرو خرامان به ناز
 زانکه ترا غایت کش و فش است
 فش چه بود ؟ دست فشاندن به جود
 جستن دلهای عزیزان کش است
 جمع شد از بهر تو این دم دو عید
 نوش کن این جام صفا بی غش است
 جائزه چشنی و عیدانه است
 اینکه نویسی که دماغم خوش است

هفتم قه سیده یهشی له به هاری سالی ۱۲۹۲ دا بۆ به خیرهاتنه وهی مه محمود
 پاشای کوری موحه ممد پاشای جاف له سه فیری به غدا ، نووسیوه :

مژده ای دل که بهار آمد و دلدار آمد
 ساغر عیش پر از باده سرشار آمد
 چمن از غائله زاغ زغن فارغ شد
 بلبل نغمه سرا باز به گلزار آمد
 سحر از لطف هوا غالیه سا گشت صبا
 گویی از طرف چمن آهوی تاتار آمد
 بلبل رفت ازین جانب و شهباز آمد
 باز گردید کنون طالب اشکار آمد
 این خبر کز اثرش غنچه صفت دل بشگفت
 مرهم سینه مجروح و دل زار آمد
 خاطر اهل صفا تازه تر از گلشن شد
 لیک در دیده ارباب جفا خار آمد

ای ایاز از غم و اندیشه مکروه زمان
دل به پرواز که محمود جهاندار آمد
زبده اهل کرم ، مفخر ارباب عجم
عمده اهل صفا ، نادره کردار آمد
بخت هم عاشق دیدار تو باشد همه روز
از پی دیدن رخسار تو صد بار آمد
قوه نطق ز تقریر ثنایت خجل است
زانکه وصف بدر از حیظه گفتار آمد
این قدر بس که وجودت اثر لطف حق است
سطوت ترجمه سطوت قهار آمد
دل ز اندیشه نگهدار به هر جا که توی
همت اهل حق و لطف حق یار آمد

باری حاجی مهلا نه مەردی نووشه‌ی

حاجی مهلا نهحمەدی کۆری مهلا عەبدولرەحمانی نووشه‌یی زیاتر له
بیست پستی دانیشتووی دێی نووشه بوون له هه‌ورامانی لوهرۆن و هه‌موو
مه‌لای گه‌وره بوون و گه‌لێ پیاوی به زانست و ئاین په‌روه‌ریان تیا
هه‌لکه‌وتوو، به‌تایبه‌تی خۆی و باوکی •

مه‌لا عەبدولرەحمان چوار کۆری بوو : موحه‌مه‌د و نهحمەد و
فضلو‌ددین و جه‌لالو‌ددین • موحه‌مه‌دیان به‌ منالی مردوو • کۆره‌کانی تر
گه‌وره بوون و ژنیان هه‌تا‌مو نه‌ویان لێ که‌وتوو ته‌وه •

مه‌لا نهحمەد له ١٢٢٨ی هه‌جری تەدا له‌دایک بوو و (١) هه‌ر به‌ منالی
لای باوکی ده‌ستی کردوو به‌ خۆیندن و قورئانی ته‌واو کردوو و کتێبه
ورده‌کانی خۆیندوو و بوو به‌ فه‌قی • ماوه‌یه‌ک لای باوکی ماوه‌ته‌وه ، پاشان
به‌ ئوسوولی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ چوو به‌ خۆیندن و زۆر لای کوردستان گه‌راوه •
سه‌ره‌نجام لای مه‌لا موحه‌مه‌دی خه‌تی مه‌لای میری گه‌وره‌ی په‌واندز
ئێجازه‌ی مه‌لایه‌تی وهرگرتوو •

مه‌لا عەبدولرەحمانی باوکی مه‌لا نهحمەد پاش چوونی مه‌لا نهحمەدی

(١) سالی له‌دایک بوونی حاجی مه‌لا نهحمەد به‌ حه‌رفه‌کانی ئه‌بجد له‌م
به‌یته‌دا دباری کراوه که‌ نیوه به‌یتی دووه‌می ئه‌کاته ١٢٢٨ :
هاتفی از سر الهام به‌ تاریخش گفت :
« بود احمد خلف امجد عبدالرحمن »

کورپی بۆ فەقێ بەتێ ، دلی له ئۆدشه ههڵه که نرێ و ئەچێ بۆ سنه • میره کانی
 ئەرده لان لای خۆیان ئەیکه به موده پرپرس • پاش ئیجازه وه رگرتنی مهلا
 ئەحمه دی کورپی له سنه یش نامینێ و دێ بۆ سوله یمانی و له مزگهوتی
 (مه لکه ندی) ئەبێ به مامۆستا و پێش نوێژ • پاشان ئەشکرێ به موفتی
 سوله یمانی و تا کۆچی دواایی کردووه له ۱۲۶۴دا ، هه ر موفتی بووه • قه بری
 حاجی مهلا عه بدولپه حمان له گردی سه یوانه •

ئهم دیاری کردنی سالی وه فاتی مهلا عه بدولپه حمانه له سه ر ئه وه یه
 که شیخ موحه ممه دی سمیرانی له (بارقات) دا نووسیویه ئەلێ ^{کۆچی} حاجی مهلا
 عه بدولپه حمان له ^{سه ر ئای} ئەسه رده می موته سه ریفی به تیی موحه ممه د مونیب پاشادا
 بووه که ئەویش پاش ته و او بوونی چه رخی بابانه کان هاتوووه که ریکه وتی
 ئەو ساله ئەکا •

ههروه ها شیخ موحه ممه دی سمیرانی ئەلێ حاجی مهلا ئەحمه د پاش
 وه فاتی باوکی به یارمه تیی موحه ممه د مونیب پاشا ئەکرێ به موفتی له جیتی
 باوکی و پاش ئەو موحه ممه د مونیب پاشا نه قه ل ئەکرێ بۆ مووسل و موصله فا
 پاشا ناویک دیته جیتی • ئهم موصله فا پاشایه ش ئینسا ئیکی سالم و باش
 بووه و زۆر حورمه تی حاجی مهلا ئەحمه دی گرتوووه و ده رزی سه حیحی
 بوخاریی له خزمه تیدا خوێندوووه • به عاده تی هه میشه پاش ماوه یه ک هه ندێ
 که س ده ستیان کردوووه به موئافه سه ی حاجی مهلا ئەحمه دو به م مه به سه
 هاتوچۆیه کی زۆری لای موصله فا پاشایان کردوووه و عه رزو حالیان داوه بۆ
 داوای عه زل کردنی حاجی مهلا ئەحمه د تا فه رمانی عه زلی له ئەسته مووله وه
 دێ ، به لام موصله فا پاشا له به ر په وشت به رزی خۆی رووی نایه ت فه رمانه که
 پێشانی حاجی مهلا ئەحمه د بدا ، پتی ئەلێ پرۆ بۆ به غدا به لکو به هۆی موفتی
 زه هاوی یه وه فه رمانی موفتی به تی به که ت بۆ دووباره بیته وه • حاجی مهلا
 ئەحمه دیش ئەچێ بۆ به غدا و به میوانی لای موفتی دا ئه به زێ • موفتی

ههولیکى زۆرى بۆ ئەدا تا دووبارە ئەمرى موفتى بەتیی بۆ دەرئەچیتەو ،
 بەلام حاجى مەلا ئەحمەد بەهۆى هەندى خاڵەتى نەفسى خۆیەو پەشیمان
 ئەیتەو و ناچیتەو سەر وەزىفە کە .

یستوو مە هەر لە وەرژەدا کە ئەمرى دانانەو هى حاجى مەلا ئەحمەد
 گەشتوو تە دەستى موفتیی زەهاوى ، حاجى مەلا ئەحمەد بە خزمەتى موفتى
 ئەگا موفتى بش مژدەى بە موفتى کرانەو کەى پێ ئەگەینى . حاجى مەلا
 ئەحمەدیش پاش سوپاسى زۆرو بەیانى مەمنوونى بەتى لە موفتى عەرزى ئەکا
 کەوا بریارى داوە ئیتر موفتى بەتى ئەکا . موفتى زەهاوى لەمە زۆر دلگران
 ئەبن و بە حاجى مەلا ئەحمەد ئەلى بەهۆى ئەم مەسەلەیهو گەلى لە
 پیاوماقوولانى سولهیمانى لێم دلگران بوون ، کەچى وائىستە تۆیش
 وەزىفە کەت ناوئى ، بەلام حاجى مەلا ئەحمەد لە بریارى خۆى پاشگەزاییتەو و
 ئەگەریتەو بۆ سولهیمانى و لە سولهیمانى بش بار ئەکا و ئەچیتەو بۆ
 تۆدشەى هەورامان و لەوئى دەست ئەکاتەو بە دەرزو تەو هى فەقى و
 پێش نوێزى کردنى موسولمانان . بەپێى هەندى بەلگە ئەبن ئەم پرووداوانە
 لە ١٣٦٨ى هەجرەتدا پروویان دا بێ .

لەگەڵ ئەوەشدا کە حاجى مەلا ئەحمەد بەهۆى پایەى بەرزى مەلایەتیی
 خۆى و بە یارمەتیی موخەمەد مونیب پاشا ، پاش کۆچى دواى باوکى بوو
 بە موفتیی سولهیمانى و پاش موخەمەد مونیب پاشا موصطفەفا پاشایش زۆر
 قەدر و حورمەتى گرتوو ، بەهۆى کردارى بەدى هەندى کەسەو گەلى جار
 تووشى دلگرانى بوو چونکە ئەوانە وىستوویانە بیشکێن و بەدناوى
 بکەن . یستوو مە رۆژئى لە مەجلیسێکى گەورەدا مەلای شونىیکى لە
 (ابن حجر) نیشان داو و داواى لێ کردوو مەعناى لێ بداتەو ، بەلام ئەو
 شوینە لەو نوسخەیدا هەلەیکى تیا بوو ، حاجى مەلا ئەحمەدیش پاش
 تەماشاکردنى شوینە کە بە خەتى خۆى رستەیک ئەنوسى و ئەلى ئەم شوینە

به بئ ئەم زیادەى منە مەعنای نایەت ، که پاشان نوسخەى بئ هەلەى (ابن حجر) دینن ، تەماشائە کەن هەمان زیادەى تیاپە که حاجی مەلا ئەحمەد نووسیوی تەنها حەرفێکی (و) نەبێ . ئەمە لەناو خەلکدا دەنگ ئەداتەووە و ئەبێ بەهۆی بەرزتر بوونەووەى پایەى حاجی مەلا ئەحمەد لە کۆمەلدا ، بەلام ناخەزانو بەدکاران بەووەش دانا کە و نو دەس لە بەدکاریى خۆیان هەلناگرن .

هەر لەو سەردەمەدا که حاجی مەلا ئەحمەد موفتیی سولهیمانی بوووە گەلێ جار مەلایانی سولهیمانی بەر بەرە کانیان کردووە ، وەک ئەووە که لە مەسئەلەى شەرطی تەعلیقى و ئیلازایدیدا پرووی داووە ، کاتێ که موفتیی فتاوی بە کەوتنی تەلّاقی کابرایەک داووە ، مەلایانی تر هەریە که لە ئاستی خۆیەووە نووسیێکی دوورو درێژی لە سەر نە کەوتنی ئەو تەلّاقە نووسیوە ، حاجی مەلا ئەحمەدیش بە پێی پێویستی وەزیفە کەى خۆی که موفتییەتی بوووە ، بۆ ئیسپات کردنی راستیی فتواکەى نووسیێکی لە بەر بەرچ دانەووەى ئەواندا نووسیوە . هەموو ئەو نووسینانەم لە بەرگی سیپهەمى (جواهر الفتاوى) کەمدا لە چاپ داووە . هەرکەسێ ئەندازەیک مەلایەتیی هەبێ و بێ ئینساف نەبێ ئەزانێ فتواکەى حاجی مەلا ئەحمەد راستەو ئەوانی تر لە ڕێگەى راست لایان داووە .

حاجی مەلا ئەحمەدی تۆدشی هەلیکی لەبارى بۆ هەلکەوتووە بۆ خۆتندن . لە خزمەتی باوکی و لە خزمەتی مەلا گەورە کانی ئەو سەردەمەى کوردستانی خواروودا خۆتندوویەتی . لە عولومی عەقلى و ئەقلیدا سەرلامەد بوووە . لە ڕیازیاتدا دەستیکی بالای بوووە . ئیجازەى مەلایەتیی لای زانای گەورەى کوردستان مەلا موحەممەدی خەتێ وەرگرتووە . که گەراویشە تەووە بۆ سولهیمانی تەدریسیکی باشی کردووە و فەقێ بە قایلەت و تیگەشتووی بوووە . یەکن لەوانە مەلا عەبدولرحمانی مەشهور بە مەلای پێنجوێنی بوووە که هەر بە حاجی مامۆستا ناوی بردووە . هەروەها مەلا قادری کانی کەووە بێش

که به مه‌لای گه‌وره و مه‌لای بیاره به‌ناووبانگ بووه ، لای نهم ئیجازه‌ی
وه‌ر گرتووه .

له ده‌ورو به‌ری ۱۲۹۰ی هیجره‌ندا مه‌لا عه‌لی قزلجی که مه‌لایه‌کی
به‌ناووبانگ بووه و له تورجان موده‌پرپس بووه ، به‌سه‌فه‌ر هاتووه بۆ
هه‌ورامان و له خانه‌قای ته‌ویله له‌گه‌ل حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د ئه‌که‌ونه گفتوگۆ
له‌باره‌ی وشه‌ی (ته‌لاقم) وه‌ که له‌ناو کوردانا باوه ، ئاخۆ سه‌ریحه بۆ
ته‌لاق دانی ژنو ته‌لاقی پێ ئه‌که‌وی ، یا کینایه‌یه و ئه‌بێ نیازی ته‌لاقی له‌گه‌لدا
بێ ئه‌گینا ته‌لاقی پێ ناکه‌وی ؟ مه‌لا عه‌لی لای وابوو کینایه‌یه و حاجی مه‌لا
ئه‌حمه‌د به‌سه‌ریحی داناوه . پاش گفتوگۆیه‌کی زۆر مه‌لا عه‌لی هاتووه‌ته‌سه‌ر
پاکه‌ی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د و جاری داوه که‌وا له‌پاکه‌ی خۆی په‌شیمان
مه‌لا عه‌لی که ئه‌گه‌ر پێته‌وه بۆ موکریان ، به‌مه‌ریوانا گه‌راوته‌وه . له‌پێ
لانه‌داته‌لای حاجی سه‌یید سه‌سه‌نی چۆری که ئیجازه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لا
عه‌لیدا وه‌ر گرتووه ، له‌گه‌ل ئه‌ویش ئه‌که‌ویته‌ گفتوگۆ له‌وباره‌یه‌وه و پێی ئه‌لی
که‌وا له‌پاکه‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌ته‌وه و چووه‌ته‌سه‌ر پاکه‌ی حاجی مه‌لا
ئه‌حمه‌د . حاجی سه‌یید سه‌سه‌ن پێی ئه‌لی : قوربان ! ئێمه‌ چه‌ند ساڵه‌ له‌سه‌ر
پاکه‌ی توین و به‌وه فتوا ئه‌ده‌ین ، ئێسته‌ تو چۆن به‌سه‌عاتی له‌پاکه‌ی خۆت
پاشگه‌ز بووین و به‌وه چووین ته‌سه‌ر پای حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د ؟ مه‌لا عه‌لی یش
وه‌لامی ئه‌داته‌وه ئه‌لی : حاجی سه‌یید سه‌سه‌ن ئینساف زۆر خۆشه .
باوه‌ر بکه که حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د که‌وته ته‌قریری مه‌عنای عیباره‌تی ئینوچه‌جهر ،
وای لێک ئه‌دایه‌وه که ئینوچه‌جهر خۆشی هه‌ر وای ئه‌زانی .

جاریکیان له‌باره‌ی پایه‌ی مه‌لایه‌تی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌ده‌وه له‌مه‌وله‌وی
ئه‌پرسن ، ئه‌ویش ئه‌لی : به‌راستی پایه‌ی عیلمی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د بۆ من
دیاری ناکرێ ، به‌لام ئه‌وه‌نده ئه‌زائم له‌سه‌رده‌می خۆیدا تاقانه‌بوو :
جاریکیان حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د له‌سه‌نه‌بوو ، منیش له‌خزمه‌تیا بووم ،

ئاخوونىكى زۆر گەورەو بەناووبانگى ئىرانى ھاتبو بۆ سەنە ، بەبوئەنەوۈ
 گەلىن لە ئەيەنى شارو زاناياىنى ولات كۆبوونەوۈ ، ئاخوونىش ھات •
 ئىمەيش لەو كۆبوونەوۈدا بەشدار بووين • لە كۆبوونەوۈكەدا مەسەلەيەك
 ھاتە پىشەوۈ • ئاخوونو حاجى مەلا ئەحمەد كەوتنە قسە • تاماويەك قسەي
 ھەردوولا بەجۆرى بوو ھەموو مەلا بەشدارەكان لىيى ھالى ئەبوون ، پاش
 ئەوۈ وا بەرزبووۈۈ تى گەيشتەم ئەھلى مەجلىس ھىچى لى تى ناگەنو تەنھا
 حاجى مەلاو ئاخوون لەيەك ئەگەن • پاش ماوۈيەكى تر وای لى ھات زانىم
 ئاخوونىش سەرسام بووۈ ھەر (بەللى) كەردنى بۆ ماوۈتەوۈ • سەرەنجام
 بەتەواوى كپو بى دەنگ بوو •

ئەگىر نەوۈ لە سالى ۱۲۹۰ى ھىجرەتدا حاجى مەلا ئەحمەد لەگەل شىخ
 موھەممەد بەھاۋوددىن ئەچى بۆ ھەج • كە ئەگەنە بەغدا بە مىوانى لاي
 موفتى زەھاۋى دائەبەزن • پاش نانخواردنى شەو مەلاى تۆدشەيى
 شويتىكى حاشىيە عەبدولجەكىم لەسەر شەرحەشەمسى لە موفتى ئەپرسى ،
 موفتىش وەلامى ئەداتەوۈ • مەلاى تۆدشەيى رەخنە لە وەلامەكەى موفتى
 ئەگرى • دىسانەوۈ موفتى وەلامى ئەداتەوۈ ئىتر ھەر بەمچەشەنە رەخنەو
 وەلام درىژە ئەكىشى تا خزمەتكارەكەى موفتى دى ئەللى : «مولانا ! طلع
 الصبح » ، واتە بەوباسەوۈ شەو پۆژ ئەكەنەوۈ • ئەمەش ئەوۈ ئەگەنەن كە
 ھەردوولا چەند خويندەوارو ورد بوونو چۆن عىبارەتى حاشىيەكەيان
 لىكداۈتەوۈ قسەيان لەسەر كەردوۈ ، ئەگىنا گىتوگۆ لەبارەى
 باسكى واۈ ئەوۈندەى بى ناۋى شەۋى بى پۆژ بىكرىتەوۈ •

ئەگىر نەوۈ ھەر لەو سەفەرى ھەجەدا ئەيشچە مىسر • لەۋى مەلايەك
 گەلىن پىرسىارو رەخنە ئامادە ئەكا لە حاجى مەلا ئەحمەدى بىگرى • كە ئەكەونە
 قسەوۈ ماوۈيەكى زۆر قسە ئەكەن • لەئەنجاما مەلاكە ەرزى حاجى مەلا
 ئەحمەد ئەكا : قوربان ! بە شىۋەى بەلگە ھىنانەوۈ ، بەلگەم نەماوۈ

قه ناعه تم به قسه کاتتان کردووه ، به لام هیشتا دلم ئاوی نه خواردووه ته ووه
 ههروه کوو ئه وسا وام . جا حاجی مه لا ئه حمه د عهرزی شیخ موحه ممه د
 به ها ئوددین ئه کا ئه لیخ : قوربان ! ئیتر له مه ولا مهیدانی ته ئییری رۆحانی به و
 من له و مهیدانه دا دهستم ناروا . تو پیت ئه کری چاریکی ئه م داماو به که
 زۆر خیره .

له کورتی بیڕینه وه حاجی مه لا ئه حمه دی تۆدشه یی یه کیك بووه له
 مه لا هه لکه وتوووه کانی سه رده می خۆی . ئه م ذاته گه لیخ فتوای به قیمه تی
 نووسیوه ، من هه ندیکیانم ده سگیر بووه و له به رگی سیهمی (جواهر
 الفتاوی) که مدا نووسیومنه ته وه و بلۆم کردووه ته وه . هه ندیکیشانم
 به داخه وه ده سگیر نه بوو . حاشیه ی له سه ر کیتابی نیکاح و صیdaq و خولع و
 ته لا قی توحفه ی ئینوچه جه ره هه یه دهستم نه که وتوون . ئه و نوسخه ی
 ئینوچه جه ره که ئه و حاشیا نه ی له سه ر نووسراوه ته وه ، لای نه وه کانی هه یه ،
 ئه گه ر که سه ی بۆی هه لکه وئێ بیان نووسیته وه و له چاپیان بدا خزمه تیکی
 گه وره به فیهقی ئیسلامی ئه کا (۲) .

(۲) مه لا کانی کوردستان ده ستیکی بالایان له حاشیه لی کردن و لیکۆلینه وه ی
 توحفه ی ئینوچه جه ردا بووه ، به لام به هۆی نه بوونی چاپه وه له و
 سه رده مه دا له کوردستان و به هۆی گوئ نه دانی خوینده وارانێ ئه مرۆوه
 به م جۆره باب ته نه ، به ره می ئه و مه لایانه به ده گمه ن ده ست ته که ون و
 له وانه شه بفه وتین ، له گه ل ئه وه شا که بلۆ کردنه وه ی ئه و حاشیا نه
 به شداری یه کی گه وره یه له ژیا نده وه ی به شداریی مه لایانی کوردستان دا
 بۆ په ره پێدانی فیهقی ئیسلامی .

بۆ نموونه بیستوومه یۆسفی ئه صم که مه لایه کی گه وره ی ناوچه ی
 باله ک بووه موده ووه نه یه کی له سه ر توحفه هه یه تا باسی په هن گه یشتووه ،
 نوسخه یه کی لای شیخ موحه ممه دی خال هه بوو له گه ل ده سنووسه کانی
 کتیبخانه کهیدا به خشیی به کتیبخانه ی ئه وقافی سوله یمانی . مه لا
 موحه ممه دی ئیبنو له حاجی جیشانه ییش موده ووه نه یه کی له سه ر هه موو
 توحفه هه یه ، نوسخه یه کیم دیوه له کاغه زی په نگا و په نگ نووسرا بووه

بیستوومه پیاویکی نه خوینده وار بووه خزمه تی حاجی مهلا ئەحمەدی کردووه . حاجی مهلا ئەحمەد له وهختی پرسی شهرعی لی کردندا ئەوهنده پیتی وتوووه فلان کتیبم بۆ بینه و فلانه شوینی بکه ره وه و کارایش زۆر ورد بووه، وای لی هاتوووه فیربووه کام باسی شهرعی له کام شوینی کام کتیبدایه، پاش کۆچی دواایی حاجی مهلا ئەحمەد هەر کاتی مهلایان له مالی ئەودا کۆبووبنه وه بۆ کۆلینه وه له باسیکی شهرعی، له و کارایه یان پرسیوه فلانه باس له کام کتیبدا ههیه بۆمان بینه و ئەویش هیناویه و تهماشایان کردووه و مهسه له که یان لیکداوه ته وه . ئەم پیاوه نه خوینده واره له ناو مهلایاندا به (مهلا ی دهیمی) ناو بانگی دهر کردووه .

حاجی مهلا ئەحمەد له تهسه و فیشدا پایه یه کی بالای بووه . له سه دهستی شیخ عثمان سیراجو دیندا ته سه سوکی کردووه و سولووکی کردووه . که له سوله یمانی یه وه گهراوه ته وه بۆ تۆدشه ، به شیکی وهختی له بیاره به سه بر دووه و له خزمه تی شیخ عثمان سیراجو دیندا خه ریکی خۆپه روه رده کردن بووه . پاش وه فاتی شیخ عثمانیش بووه به موریدی شیخ موحه مەد به هائو ددین و له دوا دواایی ژیا نی ئەودا له بهر به دره و شتی کۆیخایه کی تۆدشه دلی له وێ هه لکه نزاو وه کۆچی کردووه بۆ سنه و ئەعیانی سنه پیشوازی یه کی گه رمیان لی کردووه و بنه مالی موخته مه د له سه مزگه و تیکی خۆیان دایان مه زران دووه و دێ یه کیان که ناوی (عیساوا) یه بۆ

له کتیبخانه ی مزگه و تی گه و ره ی سوله یمانیدا . بیستوومه نوسخه یه کی تریشی هه یه لای حاجی مهلا ماری خاوی له قه رداغ .

مهلا یه حیای مزووری یس حاشیه ی تا باسی نوێژی جه ماعت له سه ر توحفه نووسیوه ، نوسخه یه کی له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا هه بوو ، ئەبێ ئیستا له کتیبخانه ی ئەوقافی سوله یمانیدا بێ . له مهلا عه بدوله ظیمی موخته هی دی سنه ی شهم بیستووه که مهلا یه حیا موده و وه نه ی له سه ر هه موو توحفه هه یه ، به لام خۆم نه مدیوه .

خۆرالپېندانى فەقى و ژيانى خۆى و مال و مندالى پىن بەخشيوه تا بتوانى به
رەمەتى ئەركى ئايىنى سەرشانى خۆى جىن بەجى بكا . بەم جۆره حاجى مەلا
ئەحمەد بە قەدرو حورمەتەوه لە سنە ژياوه ، وەك يىستووومە لە ۱۳۰۲ى
هيجرەتدا كۆچى دوايى كردووه .

حاجى مەلا ئەحمەدى نۆدشەيى دوو كورى بووه . يەكەم عارف كە لە
بيارە لەدايك بووه . ئەم كورە لە خزمەتى باوكيا خويندوووه تا ئىجازەى
وەرگرتوووه لەپاش كۆچى دوايى باوكى بووه بە جىن نشينى و دەرزی
وتووتەوه . كورى دووهم زمينولعايىدين . ئەم كورەشى لای مەلاكانى
ناوچەكە خويندوووهتى و سەرەنجام لای مەلا عەبدولقادري بيارە خويندنى
تەواو كردووه و ئىجازەى وەرگرتووه .

حاجى مەلا ئەحمەد دەستى شىعريشى بووه و نازناوى شىعري (فانى)
بووه . بەداخەوه من تەنها بەيتىكى چەكامەيەكى كە بۆ شىخ عوتمان
سیراجوددینى نووسيووه ، پارچە شىعريكىم ، دەسگير بووه كە لىزەدا بلاويان
ئەكەمەوه .

ئەمە تاقە بەيتەكەى چەكامەكە :

قطع راه هفت خوان قتل اين ديو سفيد
از سراج الدين طلب (فانى) ، تهمتن همتاست

ئەمەش پارچە شىعەرەكەى :

آن شیرين يار من دارد همی
صد چو شیرين کوهکن دارد همی
کوژپشتاست اين زليخای فلک
يوسف کنعان وطن دارد همی

ور عرق شد برگ گل عین گلاب
شرم از آن نازك بدن دارد همی
بوستان محض باشد دلستان
سنبل و سرو و چمن دارد همی
ظلمت کفر از دو زلفش برنخاست
دوستی با اهرمن دارد همی
در عبای تن لطائف در سلوك
شیوهء زان پنج تن دارد همی
زنده دل هرگز نمیرد (فانیا)
ننگ از قید کفن دارد همی

یادی سەید عەبدولرەحیمی مەشھور بە مەولەوی

ژیانی مەولەوی

سەید عەبدولرەحیمی نازناو (مەعدوومی) و بەناووبانگ بە (مەولەوی)، کۆری مەلا سەعیدی تاوگۆزی و لە ئەوەی مەلا یوسف جانی کۆری مەلا ئەبووبەکری چۆری یە که بە (موصەئیف) مەشھور بوو، پشتهی پشتیان ئەچیتەو سەر خواناسی ناودار سەید موحمەد زاهیدی کۆری سەید مەحمودی مەدەنی که بە (پیر خەری شاھۆ) ناسراو، لە ئەوەی خەزرتی حوسەینی کۆری خەزرتی عەلیی کۆری ئەبووطالب و فاطیمە زەھرایە خویان لێ پازی بن.

مەولەوی لە سالی ۱۲۲۱ی هجرەتدا لە دینی (سەرشاتە)ی ناوچە ی تاوگۆزی که ئەکەوتتە بەری باشووری رووباری سیروان، لەدایک بوو. • هیشتا منداڵ بوو مائی باوکی ناوچە ی تاوگۆزی یان بەجی هیشتوو و لە دینی (بیتراو) جیگیر بوون و، لەو ئ لای باوکی قورئانی پیرۆزو کتیبە وردەکانی خویندوو و فیتری نووسین بوو. •

پاشان بەپیتی داب و نەرتی فەقیتی ولاتی کوردستان رویشتوو و بو هەلەبجە و لەو ئ دەستی کردوو بە خویندن. • هەر وەها لە مەدرەسەکانی دەوروپشتی هەلەبجە وەک خەریانی و خورمال و بیارم و تەویلەش خویندوو و تەو پاش ئەو چوو و بو پاو و ماوێ کیش لەو ئ خویندوو و تەو پاش ئەو رویشتوو و بو چۆر لە مەریوان که مەلەندی کۆنی خویان بوو،

پاش ماوه یه کیش خویندن لهوئی ، چووه بۆ شاری سنه و لهوئی له مزگهوتی
 ومزیر دامه زراوه . ئەو سهرده مه سهرده می فه رمان پر وایی ئە مانو لالا خانی
 گه وره بووه که یه کچی بووه له پیاوه به ناو و با فگه کانی ئە رده لان و مزگهوتی
 دارولئحسان ئە و دروستی کردووه . پاش ماوه یه کیش له سنه و
 رۆشتوو بۆ بانه و لهویشه وه پاشتر هاتوو بۆ سوله یمانی و له سهرده می
 ژبانی شیخ معرووفی تۆدیدا به فه قیه تی له مزگهوتی گه وره دامه زراوه .

پاش ماوه یه ک مانه وه له سوله یمانی ، لهویشه وه چووه ته وه بۆ هه له بجه و
 له مه دره سه ی شیخ عه بدوللای خه رپانی له مزگهوتی جامع ه دامه زراوه و لای
 مه لا صادقی ته ویله یی خویندوو یه تی . ئە م مه لا صادقه یش یه کچی بووه له
 موسته عیده کانی شیخ عه بدوللای خۆی .

بیستوومه له م سهرده مه دا باوکی مه وله وی کۆچی دوا یسی کردووه و
 مه وله وی ماوه یه ک په کی خویندنی که وتوو وه خه ریکی به خێو کردنی برا و
 خوشکه کانی بووه . پاشان دهستی کردووه ته وه به خویندن و چووه بۆ
 قه لای جوانرۆ بۆ لای مه لا موحه ممه دی قازی و ماوه یه ک لهوئی ش
 خویندوو یه تی ، جا بۆ جاری دووه م چووه ته وه بو سنه و له مزگهوتی
 دارولئحسان دامه زراوه . له م چه رখে دا شیخ موحه ممه د سه عیدی باوکی
 شیخ عه بدولقادی موهاجیر موده پر یسی دارولئحسان بووه . مه وله وی
 ئە م جاره زیاتر له جاری پێشو و له سنه ماوه ته ومو پاشان دیسانه وه هاتوو
 بۆ سوله یمانی و له خزه تی مه لا عه بدولر حمانی تۆدشه ییدا که موده پر یسی
 مه دره سه ی مه لکه ندی بووه ، خویندوو یه تی و لای ئە و ته وای کردووه و
 ئیجازه ی مه لایه تیشی لای ئە و وه رگرتوو .

بیستوومه پاش ئیجازه وه رگرتنی مه وله وی ، به پێی داب و نه ریتی
 پاشا کانی بابان که هه ر فه قیه ک له سوله یمانی ئیجازه ی وه رگرتایه یه کچی له

پاشا زاده كان فەقێ ئیجازە وەرگرتوووە کە و کۆمەڵێ مەلاو فەقێ شارو کۆمەڵێ دەستەو دائیرە ی خۆی لە گەڵ خۆی هەڵە گرت و ئەچوون بۆ سەیران بۆ سەرچنار ، ئەحمەد پاشای بابانیش کە میانە ی دۆستایەتی لە گەڵ مەولەوی زۆر بوو ، مەولەوی و کۆمەڵێ مەلاو فەقێ لە گەڵ خۆی ئەبا بۆ سەیران . لە پێگەدا فەلاحێک سەری رێیان لێ ئەگرێ و دەست ئەکا بە سکالای حالی خۆی لای ئەحمەد پاشا و ئەڵێ پارچە بەراویکم هەیه هەموو سالی ئەیکەم بە تەرە کال و پێی ئەژیم ، ئەمسال یەکن لە پیاوە کانی تۆ لێی داگیر کردووم و زۆریشم لێ ئەکا بە جووتی خۆم بیکێلم و بیکەم بە تەرە کال بۆ مالی پاشا . مەولەوی دیتە پیشەوە خۆی لە کابرای فەلاح توورە ئەکا و ناھێڵێ ئەحمەد پاشا وەلامی بداتەو . کابرای فەلاح سەرسام ئەبن و بە مەولەوی ئەڵێ : مەلا ! تۆ لای خۆت مەلاو پیاوی ئایینی ، کە تکیا یەکم لای پاشا بۆ ناکە ی ، بۆ وا لێم توورە ئەبی ؟ مەولەوی یش پێی ئەڵێ : کابرا ! مردووت مرئ . . من لە بەر بێ عەقڵی تۆ توورە بووم لیت . ئاخر تۆ نەتبیستوووە دنیا کیلگە ی قیامەتە ؟ جا ئەگەر پاشا ئیستا بە جوونی بێگاری زەوی داگیرکرا و نەکیلی و نەیکا بە تەرە کال بۆ مالی خۆی ، دنیای چۆن بۆ ئەبن بە کیلگە ی قیامەت ؟ ئەحمەد پاشا کە ئەم قسە یە ی مەولەوی ئەبیسێ ، شەرم ئەیگرێ و بە مەولەوی ئەڵێ تکا ئەکەم ئیتر بەس ! کابرا تۆیش برۆ زەوی خۆت بۆ خۆت و هەرکەس هات بە نزیکتا لیت داگیر بکا و زۆرت لێ بکا ، گوێی مەدەرێ و لە کەس مەترسە .

مەولەوی پاش ئیجازە وەرگرتنی ئەروا لە دێی چروستانە کە دێیە کە لە نزیکی هەلەبجەووە ، ئەبن بە مەلاو مزگەوتیکی تیا ئەکاتەووە چەند فەقێ بەک رانە گرێ و دەست ئەکا بە دەرزی و تیان . شۆینە کە ی زۆر پێ خۆش ئەبن تەنانەت باغیکیشی تیا دانهن . بەلام پاش ماومەیک ئەگوێزێتەووە بۆ دێی گونە [گونە] لە ناوچە ی نەورۆلی لە نزیکی چروستانەووە . لەوێ یش

مزگه و تیک دروست نه کاو فه قی رانه گری و حوچرەیان بۆ نه کاته وه به
پن خوتندنی نه وان و ئامۆژگاری کردنی موسولمانانه وه چه ند سالیکیش
له وی رانه بویری •

پاشان له ویشه وه نه گوژیته وه بۆ کانی که وه له ناوچه ی شه میران که
نیشتمانی هۆزی (یه زدان به خشی) یه • له و سه رده مه دا سه رپه رشتی کردنی نه و
ناوچه یه به ده ست شیخ عه لی عه بابهللی بی به وه بووه که زۆر دۆستی مه وله وی
بووه و خاتری گرتووه و خزمه تی کردووه • پاشان موحه مه د پاشای جاف
ناوچه که ی له سه ر خۆی تاپۆ کردووه و به پڕیوه بردنی له شیخ عه لی
سه ندووه ته وه و داویه ته ده ستی عوسمانی خاله که پیاو مو ناسی یه زدان به خشی
بووه • پاش نه مه مه وله وی کانی که وه به جی نه هیلی و نه گه پڕته وه بۆ
سه رشاته ی زیدو نیشتمانی کۆنی خۆی •

که موحه مه د پاشای جاف له مه ئاگا دار نه بی نامه یه کی گله یی ئامیز بۆ
مه وله وی نه نووسی • مه وله وی یش له وه لامدا نامه یه کی بۆ نه نووسی و بۆی
باس نه کا که له پاش ده رچوونی شیخ عه لی به وه له شه میران ، وه زعی
عه شره ته که ی وه ئه وسا نه ماوه و بۆیه ناچار بووه له بهر نه وان بار بکاو ،
نه م چه ند به یته شی بۆ نه نووسی :

وزان سوی وطن هجرت نمودم

خلافت از علی دانسته بودم

به تاثیر محمد پیر اکمل

خلافت چون به عثمان شد محول

دل خویشان مارا پر ز خون کرد

به خویشاوند خود نعمت فزون کرد

ئيتىر لەگەل ئەو ەشا كە ناوچەى تاو ەگۆزى زۆر كووپو دېم بوو ە
 ژيانى تيا گران بوو ، مەولەوى ەەر لەوئى ماو ەتەو ە نەجوولائو ە بە
 ەەرچۆر بوو ە ژيانى بەسەربدو ە ، تا لە ۱۳۰۰ى ەيجرەتدا كۆچى دوايى
 كر دوو ە لە گۆرستانى مەشهور بە گۆرستانى ئەسحابە لە دېنى (سەرشاتە)
 لەسەر بەرزايى يەك بە خاك سپېرراو ە . مەلا حاميدى كاتىبى شېخ عوتمان
 سىراجوددين ئەم چەند شىعرەى لە لاواندەتەو ەيا داناو ە :

آسمان گر خون بيارد بر وفات مولوى

زيبدار برگ سياه پوشند اهل دنيوى

مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا

مظهر عقل و درايت مير ملك معنوى

پيرو شرع محمد شيخ اولاد حسين

سالک راه طريقت در طريق اخروى

فارس نظم و قصايد در حقيقت ، در مجاز

ريزهچين خوان جودش صد امير دهلوى

بهر تاريخ وفاتش آنقدر كرديم فكر

كاسمان (غش) كرد بر مرگ جناب مولوى

مەولەوى لە دواسالەكانى ژيانى كوێر بوو ە حەوت سالى بە كوێرى

بەسەربدو ە لە ژيانى خۆيا كە پرەكەى ئاگرى تىچو ەو ە كتيبەكانى

سووتاونو خۆشى لە پارچە شىعريکيا ئيشارەت بۆ ئەو پووداو ە ئەكا كە

چۆن شىعرەكانى تيا سووتاو ە . لەمەو ە دەرئەكەوئى كە ئەبى مەولەوى

شىعرى زۆرى فەوتابى . راستەكەشى قەوارەى بچووكى ديوانەكەى نە

لەگەل ژيانى دريژى پر لە خۆشى و لە دەردو مەينەتى و نە لەگەل دەستى بالاي

لە شىعردا پێك ناکەوئى .

ئەو كىتەبىنەى مەولەوى دایناون

ئەم ذاتە لەبەرئەووە كە شوئىتىكى مونسى نەبەو تیا بحەسىتەووە
 رىگىاىكى شك نەبردووە گوزەرانو ژيانى خۆى بە رىكوىيىكى لىو
 دابىن بكاو زۆر ومختى ژيانى لە گواستەویدا بوو لە شوئىتىكەووە بۆ
 شوئىتىكى تر ، ئەبوو هیچ نووسراوئىكى لەپاش بەجى نەمايە ، كەچى لەگەل
 ئەوەشدا گەلئى كىتىى بەزخى نووسىووە هەموويان ماونو ، دىوايىكى
 شىعرىشى لەپاش بەجى ماووە كە نوسخەى زۆرى لى نووسراووەتەووە بە
 گەلئى ناوچەى كوردستانا بۆلابوووەتەووە . ئەم دىوانە شىعرەى يەكەمجار
 لە سالى ۱۹۳۵دا بە دوو بەرگە لەگەل وەرگىراىيا بە شىعر بۆ دىالىكتى
 كرمانجى خواروو لەلايەن پىرەمىردەووە بۆلاوكراووەتەووە ، جارى دووھەمىش
 لە ۱۹۶۱دا بە لىكدانەووە لەلايەن مەووە لەچاپ دراووە (۱) .

كىتەبە دانراوەكانى مەولەوى ، جگە لە دىوانەكەى ئەمانەن : يەكەم —
 كىتەبىكى كوردى بە شىعر لەبارەى عەقیدەو پىرو باوەرى ئىسلامەووە . ئەم
 كىتەبە هىشتا چاپ نەكراووە . من خۆم نوسخەيەكىم لایە (۲) .

(۱) لەپاش ئەو چاپەى دىوانى مەولەوى يەووە تائىتەست گەلئى نوسخەى ترمان
 دەسگىر بوووە كە بەراورد كردىيان لەگەل نوسخە چاپەكە پىويستە . بۆيە
 بەدەستمانەووە يە ، خوا رىكى بىخا ، لە هەلىكا چاپىتىكى ترى دىوانى مەولەوى
 بگەيەنەووە ئەنجامى بەراوردى ئەو نوسخە تازە دەستكەوتوووانەشى
 تىابى . نىازمان وا يە لەم چاپە تازەيدا لە داوئىنى شىعرەكانەووە تەنھا مەنا
 گشتى يەكەيان بنووسىنەرەو مەناى وشەكان هەلگىرئىو لەجىاتى ئەو
 لە داوئىندا فەرھەنگىكى تىكرايىى بەپىتى تىپەكانى ئەلفوبى بۆ بگەين .
 ھەروا ئەشمانەوئى پارچە شىعرەكان بەگۆيرەى بابەتيان رىك بگەين .

(۲) من خۆم لە سالى ۱۳۳۹ى هىجرەتدا ئەم كىتەبەم لای مامۆستا مەلا
 ئەحمەدى پاش بەردى مەشھور بە مەلا ئەحمەدى رەش خوئندووە . لە
 رىكاي ئەم كىتەبەو پىوھندى رۆحىم لەگەل مەولەوى پەيداكرىدو عاشقى
 شىوہى شىعرى نووسىنى بووم .

دوووهم - کتییکی تری کوردی به شیعر به ناوی (العقيدة المرضية) وه
 له باره ی عهقیده ی فیرقه ی ئه شعری یه وه که له دوو ههزار بهیت زۆرتره
 له و په یری جوانی و په وانیله یه . ئهم کتیبه زۆر به سووده و مهولهوی خۆی
 حاشیه ی زۆری لێ کردوو و ههروا حاجی شیخ ئهممه دی کوری شیخ
 عثمان سیراجو ددینیش گه لێ حاشیه ی لێ کردوو . وادیاره به دهرزیش
 لای مهولهوی خۆی خویندوو به کاتی که مهولهوی له تهوینله بووه لای
 شیخی باوکی سولووکی کردوو . نوسخه ی تهواوی ئهم کتیبه لای حاجی
 مهلا خالیدی کوری مهلا عهبدوللای موفتیی سنه و لای حاجی مهلا سهعیدی
 ساداواپی ههیه .

سیههم - کتییکی به فارسی به شیعر له باره ی عهقیده و بیروباوه یری
 موسولمانانه وه که ناوی (الفوائج) ه واته شته بۆن خوشه کان یا بۆنی خوش
 گه یینه کان . ئهم کتیبه ش له ههزار بهیت زیاتره .

ئهم دوو کتیبه پیکه وه له سالی ۱۳۵۲ ی ههجره تدا له میسر له لایهن
 خوالی خوش بوو (محی الدین صبری النعمی الکافی مشکانی) یه وه
 له چاپ دراو . له سالا نه ی دوا ییشدا له پرووی ئهو چاپه وه به ئوفسیت
 له چاپ دراو نه ته وه .

چوارهم - نامیلکه یه کی له باره ی ئیسپات کردنی دروستی (رابطه) وه که
 یه کینکه له ئادابی ته ریه ته ی نه قشبه ندی . ئهم نامیلکه یه به فارسی یه ،
 نوسخه یه کی لای شیخ ههیده ری کوری شیخ جعفر ههیه که له دئی یه کی
 نزیک له سه یید صادقی شاره زووره وه دانه نیشی . ئهم نامیلکه یه تائیسنا
 له چاپ نه درا وه .

پینجهم - کتییکی شیعی ری په جهزه به عه ره بی ناوی (الفضيلة) یه
 ۲۰۳۱ شیعره له باره ی زانستی ئوسوولی دینه وه . ئهم کتیبه کتییکی زۆر

بایه خداره ، مهوله وی به فرمانی شیخ موحه ممه د به هاو د دین دایاوه و
له سهرده می ژیا نی خۆیدا زۆر خوینراوه . منیش له سایه ی خواوه
له سالانی ۱۳۷۶ - ۱۳۷۷ دا شه رحیکی باشم به پیتی توانای خۆم لێ کردووه
به ناوی (الوسيلة فی شرح الفضيلة) و له سالی ۱۳۹۲ ی هيجره ت
(۱۹۷۳ ی.ز) دا له چاپم داوه و ۸۱۹ لاپه رمه و به گه لێ ولاتی موسولمانان و
زۆر لای کوردستانا بلا بووه ته وه . نوسخه یه کی نایابی ئەم (الفضيلة) یه م
لایه به خه تیکی زۆر جوان نووسراوه ته وه ، حاشیه ی زۆری مه وله وی خۆی و
مه لا فه تاحی پاوه یی و خه تی مه وله وی خۆیشی پتویه .

له خوالی خۆش بوو سه ید عه بدولپه حمانی عازهبانیم بیستووه
ئه یفه رموو : له بیاره له خزمه تی شیخ نه جموددیندا کتیییکم دی ناوی
(خاطرانی مه وله وی) بوو گه لێ شتی به سوودی له باره ی مه وله وی یه وه
تیا بوو . ئەبێ ئەم کتییه فه وتا بێ و شوینه واری له هیچ لایه که وه دیار نی به .
هه روا بیستووه حاجی سه ید عه لی مه لای (لۆن) دیوا تیکی مه وله وی
لایه مونا سه به تی دانانی پارچه شیعه کانی تیا نووسراوه و له پرووی نوسخه ی
مه لا ئەسه ده ی پایگه لان نووسیویه ته وه .

ئاخ ، مه وله وی ! خۆزگه به و سۆزو عه شق و تینکۆشینه له ولایتیدا
ئه بووی هه رحیت ئە نووسی وه ر ئە گرا و له چاپ ئە درا ، تا جیهانی کوردستان
به لکو هه موو جیهانی موسولمانان به ته ئلیفات و ئاسارو ئە شعارت پرووناک
بیوایه ته وه ، تا هه موو دنیا بیزانیایه بێشه ی کوردستان چ جۆره شێرێکی
تیدا بووه ، مزگه وته بێ ئە وقاف و بێ نازه کانی زانای گه وره و به رزو پیاوانی
خاوه ن به هره ی ئە ده یی چۆنیان بێ گه یاندووه . له شاعیرانا که سانی وه ک
مه وله وی و مه لاخدری نالی و عه بدولپه حمان به گی سالم و مسته فا به گی
کوردی و مه لا موحه ممه دی مه حوی و شیخ ره زای تاله بانی و مه لا مسته فای
بێسارانی و سه یدی هه ورامی و وه لی دیوانه و موحه ممه د ئاغای ده ربه ند

فەقەرەو خانای قوبادی و مەلکەى مرادوەیس و حاجى قادرى کۆیى و مەلا
 عومەرى پەنجوورى و ، لە زانایاندا کەسانی وەك ئینولسەلاحى شارەزوورى و
 کەمالوددینى ئەربیلی و ئینولحاجییى سەئودى و سەیفوددینى ئامودى و فاضیل
 موخەممەد ئەفەندیى گۆرانى و ئینو خەلەکان و مەلا عەبدوللای یتووشى و
 کەسانى تریش پەرورەدەى سووچى ئەم مزگەوتانە بوون .

هەر بژی ناوی نامیی مەولەوی
 لە ڕیزی سەعدى و جامى و دیهلەوی
 بژین زانایان لە پرووی جیهانا
 لە زانای عیلمى ماددى و مەعنەوی
 حەشرمان بکا خودا بە کەرەم
 لەژێر سای ئالای بەرزى نەبەوی

سەفەرى مەولەوی بۆ ئەملاو ئەولا

مەولەوی زیاد لە وردە سەفەرەکانى بۆ دیدەنى کردنى دۆستان و
 برادەرانى لە تاوێ گۆزى و جوانپۆو زەھاوو ، بۆ ناو عەشایرى قوبادى و
 باوەجانی و وەتەدبەگى و جاف و شەرفبەیانى و ، بۆ شارەزوورو ، بۆ
 هەورامان بۆ زیارەتى شیخ سیراجوددین و بەهائوددین و ، بۆ سولەیمانى بۆ
 زیارەتى کاک ئەحمەدى شیخ و بۆ سەنە بۆ خزمەتى شیخ عەبدولقادرى
 موهاجیر کە لەوێ مامۆستای بوو ، چەند سەفەرى تایبەتییى تریشى بوو
 کە پۆژگار پێویستى کردوون لەسەرى . وا کورتەپەك باسى هەندێ لەو
 سەفەرەکانى ئەنوسینەو بۆ ئاگادارى و بۆ یادگار .

یەكێ لەو سەفەرەکانى سەفەریکیەتى بۆ سەنە کە بە فەرمانى شیخ عثمان
 سیراجوددین بوو لە ١٢٧١ى هەجرەتدا لە خزمەتى مەلا ئەحمەدى

تۆدشەیی و شیخ عەبدولرحمان ئەبولوھفای کۆری شیخدا بۆ لای ئەمانوللا
خانی والیی کۆری خوسرەو خانی ئەردەلان کە لەقەبێ (غولامشا خان) بوو.

ئەم سەفەرە لەسەر داوا و پێشنیھادی مەلایان و پیاوماقوولانی سنە بوو
لای شیخ سیراجووددین کە یەکن لە کۆرەکانی لەگەڵ کۆمەڵێ لە مەلا
گەرەکانا بنێری بۆ لای غولامشا خان ئامۆژگاری بکەن بە لێکۆلە
یروباوەری شیعەتیی پەشیمان بێتەو و بێتەو سەر ئایینی خەلکی
کوردستان و ، ئەگەر هەر وازیش ناهێنێ ، هیچ نەبێ واز لەو بەیانی کە
حاجی کەریم خانی موحەمەدی مەمەدانی بێنێ بۆ سنە بە زۆر بەسەر
خەلکە کەیدا بێتەو تا شیعەتیی لە ناویانا بۆ بکاتەو .

شیخیش ، شیخ عەبدولرحمان ئەبولوھفای کۆری و حاجی مەلا
ئەحمەدی تۆدشەیی و مەولەوی بۆ ئەم مەسەلەیی ئەتیری بۆ سنە . خەلکی
سنە پێشوازی یەکی گەرم لەم میوانانە ئەکەن . ئەمانیش چەند پۆژ لە سنە
ئەمیننەو لەم چەند پۆژەدا چەند جار چاویان بە غولامشا خان ئەکەوێ و
گەلێ گفتوگۆی لەگەڵ ئەکەن ، بەلام هەمووی بێسوود ئەبێ و غولامشا
خان لەسەر حالی خۆی ئەمیننەو ، ئەمانیش ناچار بە دلگرانی یەو
ئەگەرینەو بۆ هەورامان (۳) .

سەفەریکی تری مەولەوی بۆ سابلاخ بوو کە ئێستە بە (مەهاباد)
بە ناووبانگە . مەولەوی لە ڕێی مەریوانەو چوو بۆ ئەم سەفەرە لە ڕێ
لای زانای گەرە سەیدە حەسەنی چۆری لای داو ، کە ئەویش بە پشت
ئەچیتەو سەر مەلا ئەبوو بەکری موصەننەفی باپیرە گەرەیی مەولەوی .

(۳) لە ئەنجامی ئەم مەسەلەیدا هەرایەکی گەرە لە سنە قەوماوە کە بە
(واقیعانی کاروانسەرا) بە ناووبانگەو چەندکەسی تیا کوژراوە . لە باسی
(دۆستانی مەولەوی)دا ئەگەرینەو بۆ ئەم مەسەلەیی .

بیستوومه مهولهوی لهم سهفهردها فهرهنجی بهکی درپژی له بهردابووه
لهوانه ی له ناو قوبادی و باوه جانیدا له بهریان نه کهن . له مه لا ئه وره حمانی
چۆریم بیستووه که ژن برای سهید حه سن بوو ئه یوت مهولهوی له گهل
ئهوه شدا که ریبوارو ماندوو بوو ، شهوان پاش ئه وه که میوانداره کانی
به جییان ئه هیشت که میک ئه نووست ، ئیتر پاشان هه لئه سایه وه بو
شه و نوێژو دوا ی ئه وه روومو قبیله دائه نیشته خه ریکی ذیکرو فیکری خوا
به جییانی ئادابی ته ریه ته ئه بوو و به وجۆره رۆژی ئه کرده وه .

مهولهوی که ئه گاته سابلآخ مه لاکانی ئه وی پیشوازی به کی گهرمی لئ
ئه کهن ، به لآم تاقمی مالی سهید نظامی له گهل ئه وه یش که چۆری و خرمی
مهولهوی بوون گوئی ناده نی ، تا سه رهنجام به هوی یه کتری دیتن و
گوئی گرتن له موئاقه شاتی عیلمی مهولهوی یه وه له پایه و ری و شوینی
ئه گهن و بانگی ئه کهن بو مالی خویان و قه درو حورمه تی ئه گرن .

سه فهریکی تری مهولهوی بو که رکوک بووه له سه رده می ژبانی شیخ
عه بدولرهمانی خالصی تاله بانیدا . مهولهوی ئهم سه فهره ی له زه مانی
شیخ عثمان سیراجوودیندا کردووه . شیخ عه بدولرهمانی تاله بانی لهم
سه فهرمی مهولهویدا زۆری حورمه ت گرتووه . بیستوومه مهولهوی به شه و
گه یشتوه ته که رکوک و یه کسه ر چووه بو لای شیخ عه بدولرهمان و ، دیوبه
هه رچه ند خه لک هه موو نووستوون ئه و به خه به رمو خه ریکی عیاده ته ، ئهم
به یته ی به سه را ئه خوینیته وه :

شه وهن ، خه لومه تن ، مال بچ ئه غیاره ن

ئاله م گرد و ته ن ، دۆس خه به رداره ن

ئه ویش به م به یته وه لامی ئه داته وه :

نیازم ئاله ن به ی که لپۆسه وه

شه و ئالین وه شه ن وه لای دۆسه وه

مهولهوی له م سەفەرەدا ماوهێك له تهكیه ئەمینیتەوه ، جا ئەگەریتەوه •

سەفەریکی تریشی ھەروا بۆ کەرکوک بوو ، بەلام پاش کۆچی دواایی
شیخ سیراجوددین و شیخ عەبدولرحمانی تالەبانی و ، له سەردەمی شیخ
بەھائوددین و شیخ عەلیی تالەبانیدا • برادەرێك له زمانی سەید
موحەممەدی کورەزای مهولهوی یەوه بۆ گیراومەتەوه کەوا ئەم چوونە
مهولهوی بۆ کەرکوک جۆرە تۆراتیک بوو لەبەر دڵعاجزی ، ھەرچەند
نەیتەزانی ھۆی ئەم دڵعاجزی یە چی بوو •

مهولهوی له م سەفەریدا چەند مانگێك له کەرکوک ئەمینیتەوه ،
پاشان بە فەرمانی شیخ بەھائوددین ، شیخ ضیائوددینی برای لەگەڵ چەند
سوارێك ئەچن بۆ لای بۆ کەرکوک بەلکو ئاشتی بکەنەوه و بیهێنەوه ،
بەلام مهولهوی بەگوتیان ناکا • پاش ئەوەی ئەوان سوار ئەبن و ئەکەونەری
بگەریتەوه بە دوو سێ سەعاتیک ، مهولهوی ئەکەویتە حالیکێ ناتەبیعی وەك
جەزبەوه • شیخ عەلی بەوه ئەزانێ پێی ئەلی : مهولهوی ! وائەزانم ئارەزووت
ئێ بە بگەریتەوه ؟ چەند سوارێك ئەخاتە تەکی ، لەگەڵی ئەزۆن تا
ئەگەنەوه بە شیخ ضیائوددیندا ، مهولهوی لەگەڵ ئەوان ئەگەریتەوه و
سوارەکانیش ئەگەریتەوه دواوه بۆ کەرکوک •

ھەروا بیستوو مە لە زمانی سەید موحەممەدەوه گیراویانەتەوه مهولهوی
ئەو پارچە شیعرە ی کە بەم بەیتە دەس پێ ئەکا :

وەخیلافەوێ ، یاران سەرمەس

تەقازای زاتی تەبعم ھەرچی ھەس

بەھۆی ئەو تەبیەت تیکچوونە یەوه و توویەتی کە ئەو بوو قسە ی
شیخ بەھائوددینی شکاندوو و شیخ ضیائوددینی ھەروا گیراوتەوه ،
پاشان ئەو حالەتە دەروونی بە توندی بەسەرا ھاتوو و ئەو پارچە شیعرە ی

وتوووه ، له گه‌ل پیاوه کانی شیخ عه‌لیدا که‌وتوووه‌تیرئ تا گه‌یشتوووه‌توووه
به شیخ ضیائوددین و له گه‌لی گه‌راوه‌توووه بۆ هه‌ورامان (٤) .

سه‌فه‌ریکی تری مه‌وله‌وی به نیازی هه‌ج بووه . له‌م سه‌فه‌ره‌یدا تا
به‌غدا دئ . پاش چه‌ند رۆژ مانه‌وه له به‌غدا هاو‌پێکه‌ی رێی که له گه‌لی
هاتوووه له‌پێدا خزمه‌تی بکاو هه‌رچی پاره‌ی مه‌سره‌فی رێیان بووه لای ئه‌و
بووه ، هه‌لدئ و پاره‌که‌یش ئه‌دزئ و له گه‌ل خۆی ئه‌ییاو ئه‌گه‌ر پێته‌وه بۆ
تاوه‌گۆزی و له‌ناو هۆزدا بلاوی ئه‌کاته‌وه که‌وا مه‌وله‌وی له به‌غدا مردوووه
کو‌رپه‌کانی پرسه‌ی بۆ دا‌ئه‌تین .

مه‌وله‌وی‌یش که بێ‌که‌سو بێ‌مه‌سره‌ف ئه‌مینێته‌وه ، ناچار ئه‌بێ
بگه‌رپێته‌وه بۆ ما‌ل . که ئه‌گاته به‌رموه ئه‌یینی هاو‌پێکه‌ی له‌وێ‌یه‌و خزم
عه‌شره‌ت هه‌موو به‌هۆی هه‌والی درۆی مردنی ئه‌وه‌وه که ئه‌و کابرا پێی
گه‌یاندبوون ، په‌ریشانن ، به‌لام ئه‌م له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی لۆمه‌و سه‌رزه‌نشتی کابرا
بکا پێی ئه‌لێ به‌خوا قه‌سه‌م بمزانی‌یایه هاتوووته‌وه بۆ ئێره ، تا تۆ له‌م ولا‌ته‌دا
بوایه‌ی پێم تێ نه‌ئه‌نا بۆ ئه‌وه‌ی شه‌رمه‌زار نه‌بی (٥) .

وتمان مه‌وله‌وی زۆر جار بۆ زیاره‌تی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ و شیخ
عه‌بدولقادری موهاجیری مامۆستای چوووه بۆ سوله‌یمانی . له‌یه‌کێ له‌م

(٤) له دیوانی مه‌وله‌ویدا وتوو‌مانه مه‌وله‌وی ئه‌م پارچه شیعه‌ری له وه‌لامی
نامه‌یه‌کی شیخ سیراجوددیندا وتوووه . ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ی به زمانی سه‌هید
موحه‌مه‌دی کو‌ره‌زای مه‌وله‌وی‌یه‌وه گێ‌راوه‌ته‌وه ، راست بێ ، ئه‌بێ
ئه‌وه‌ی ئه‌وێ هه‌له بێ . به‌لام تیکرا به پارچه شیعه‌ره‌که‌دا دیاره که نامه‌یه‌که
له مه‌یدانا‌یه‌و ماده‌م ئه‌مه‌ی سه‌هید موحه‌مه‌د گێ‌راویه‌ته‌وه راست بێ ، ئه‌بێ
نامه‌که هێی شیخ به‌ها‌ئوددین بووبێ و به شیخ ضیائوددیندا بۆی ناردبێ .

(٥) ئه‌بێ ئه‌م کابرا کابرا‌یه‌کی بێ‌گانه له هۆزو عه‌شره‌تی مه‌وله‌وی بووبێ ،
چونکه پیاوی عه‌شره‌ت یووی نایه کاری‌وا ناپیا‌وانه بکاو بشکه‌رپێته‌وه
ناو عه‌شره‌ت .

سەفەرانییدا كاك ئەحمەد پیتی ئەلنی مەولەوی ئامۆزگاری یەكەم بکە .
 مەولەوی یش وەلامی ناداتەووە . كاك ئەحمەد قسەكە ی لێ دووبارە ئەکاتەووە .
 مەولەوی ھەر وەلامی ناداتەووە . كاك ئەحمەد بۆ جاری سیپھەمیش داوای لێ
 ئەکاتەووە ، ئەمجارە مەولەوی ئەلنی : لە جاری یەكەمدا كە پیت و تەم ، تەماشام
 کرد هیچ واجب و سوننەتێك نی یە تۆ تەرکت کردبەن و من عەرزت بکەم بیکە .
 لە جاری دووھەمیشدا تەماشام کرد هیچ حەرام و مەکر و ھێك نی یە
 کردیشت ، تا پیت بلیتم تەریان بکە . ئیستا ھەر ئەو نەدەت عەرز ئەکەم
 شەیتان خۆی مڵاس داووە بۆت ، ئاگات لە خۆت بێ تەفرەت نەداو لە خۆت
 بایی نەکا . جا كاك ئەحمەد گەلێ فرمیسك بەچاویا دیتە خوار .

خوالی خۆش بوو سەید ئەحمەدی عازەبانی بۆی گیرامەووە وتی :
 سەید حەسەنی موفتی داوای حەبیبە خانی کچی شیخ عەلیی عەبابەیلێ ئەکاو
 ئەیدەنی . جا كە لە سولەیمانییەووە ئەپۆن بۆ عەبابەیلێ بەشوین بووکدا ،
 شیخ عەلیی باوکی بووک بە مەولەوی ئەلنی مەولەوی من کەسم نی یە لەگەڵ
 حەبیبە بیترم بۆ سولەیمانی و لە تۆ مەحرەم تر نی یە بە مالی ئیمە ، لەگەڵی
 پڕۆ ، ئەویش لەگەڵ بووک ئەپروا .

لە پێگادا بە عەدەتی برازاوا دەست ئەکەن بە گۆرانی و تەن . یەکن لەو
 کۆمەلە کە ناوی (حەمەی ئامین) بوو ، دەنگی زۆر خۆش بوو . دەس ئەکا
 بە (قەتار) و (ئای ئای) و تەن بە شیعری مەولەوی یەووە . مەولەوی بەسواری
 و لاخەووە لەبەر خۆشیی دەنگی حەمەی ئامین جەزبە ئەیگرێ و بەجۆری لە
 حالی تەبیعی دەر ئەچێ ئەکەوێتە خوارەووە . خەلکە کە داخەبەزنی راستی
 ئەکەنەووە سواری و لاخەکە ی ئەکەنەووە لە حەمەی ئامینیش توورە ئەبن
 ئەلین خەتای تۆ بوو و مەولەوی کەوتە خوارەووە . حەمەی ئامینیش دێ
 بەلای مەولەوی یەووە پیتی ئەلنی قوربان بۆچی وات پێهات ، خۆ من ھەر

شيعره كانى خۆتم ئوخويندەوہ ؟ ئەوئش ئەلئ كورە كەى شيعرى من ئەوہندە
خۆش و بەتەئسپره ؟ بەخوا خەتائ ئاوازەكەى تۆ بوو .

پۆۋەندى رۆحىي مەولەۋى

سەرەتائ پۆۋەندى رۆحىي مەولەۋى ، وەك مەنسوۋىنكى تەرىقەتسى
نەقشەندى ، بە شىخ عوئمان سىراجوددینەوہ بووہ . پاش كۆچى دوايىسى
ئەو بووہ بە مەنسوۋى شىخ موخەممەد بەھائوددینى كورپى و زۆرى باوہر
پى بووہ بە (ئايىنەى كامل) واتە ئاۋىنەى تەواۋو پىگەشتوۋ ناۋى بردوۋہ ،
واتە ھەموۋ سىفەتە بەرزەكانى باۋكى رەنگيان لەمىشا داوہتەوہ .

مەولەۋى بە نامەى بەرزو شيعرى پرسۆز ھەستى پالئو خاۋىنى خۆى
بەرابەر بەم دوو ذاتە ھەمىشە دەرپرپوہ . لىرەدا بۆنموۋنە ئەو پارچە شيعرهى
ئەنووسىنەوہ كە بەبۆنەى ھاتنەۋەى شىخ بەھائوددینەوہ لە سەفەرى حەج
دايناوہو بۆى ئاردوۋہ :

ئايىنەى كامل ! ئازىزەكەى فەرد !

فەيدائ ئامات بىم صەفايىت ئاۋەرد !

خەلىق گەرد پات نە دىدەم دوور بى

يانەى چەم وئىران تەمام خاپوور بى

خاس بى تەشرىفت ھەم ئاۋەردەوہ

گەرد پات وەتەن ئاۋاكەردەوہ

ساقى ، ئىنە بەزم وەصل يارانەن

چەرخىچ ھەر ئەو چەرخ ھەردە جارائەن

ده ورئ دهر وه به زم وه پيال وه

ژه ننگ دل وه زاخ مهی بماله وه

جامی مان جه دهرس تو هم سه نده بو

فرسه تهن نصیو نهك نه مه نده بو (٦)

چهردهیهك له بارهی ژیا نی کومه لایه تی می مهوله وی یه وه

له گه ل ئه وه شدا كه مهوله وی له بارهی ئابووری یه وه ههرگیز ژیا نیکی خوشی پانه بواردووه ، ههرگیز ئاماده نه بوه له پیتناوی ژیا نی دنیا دا دهرس له عیززه تی نه فسی خوی هه لگرئ . له نامه کانی مهوله ویدا كه دهسگیرمان بوونو ههروه ها له و دهنگو با سه نه یه وه كه دهم به دهم ئه گیر رینه وه ، بۆمان دهر ئه كه وی كه زۆر جاریش فهرمان په وایانی ناوخوی ناوچه كه به و جوړه ی كه شایانی كه سیک کی وهك مهوله وی بن له گه لی نه جو لا و نه ته وه و قه دریان نه زانیوه . كه چی فهرمان په وایانی قاجاری و ئه رده لانی گه لی جار بانگیان کردو وه ته لای خو یان و دیتا و مولکیان دا و ته ی ، به لام ئه و قوبو ولی نه کردو وه ههرگیز نه یو یستوه خزم و كهس و کاره کانی و ناوچه ی کرینی تا وه گۆزی به جی بیلی و به مولکی دنیا ی نه گۆریو نه ته وه . بۆنموونه فهرهاد میرزای مامی ناصرود دین شا داوای لی کردو وه پروا بو ئیران و ههر مولکی دلی ئه یگرئ هه لی بژیرئ بو خوی . غولام شا خانی ئه رده لانیس داوای لی کردو وه بچی بو ناوچه ی سنه و دی (زه لان) وهر بگرئ بو خوی ، به لام

(٦) له دیوانی مهوله ویدا نووسیومه كه وا مهوله وی ئه م پارچه شیعه ی له پیشوازی لی کردنی شیخ به هانود دیندا و تووه كه چووه بو سه رلی دانی ، به لام پاشان بۆم دهر كهوت ئه وه هه لک یه و به بۆنه ی هاننه وه ی شیخه وه له سه فهری چه ج داینا وه .

مهوله‌وی هر ئه‌وه‌ی پێ باش بووه هه‌رچۆن بووه له (سه‌رشاته) کپینه‌که‌ی
خۆی بیهێننه‌وه •

مهولهوی تا سالی ۱۲۹۳ی هجری ، واته تا ده سال پاش کوچی دواویی
شیخ سیراجوددین ، بی‌دهردو مهینهت رایبوردووه ، به‌لام لهو ساله‌وه ئیتر
که‌وتوووته بهر تیری گهردوون . مردنی عه‌نبر خاتوونی ژنی و ، پاش ئه‌وه
کوژربوونی خۆی و ، ئه‌نجا سووتانی ماله‌که‌ی که کتیخانه‌که‌شی تیا
سووتاوه و ، پاشتر کوچی دواویی شیخی به‌هائوددین و ئه‌و که‌لینه رۆحی‌به
گه‌وره‌یه‌ی به‌و زووداوه که‌وتوووته ژبانی و ، پاش ئه‌وانه‌ش له‌ و‌لاخ
که‌وته‌خوارو پشت‌شکانی ، هه‌موو ئه‌مانه دوا‌ساله‌کانی ژبانی‌یان لی
تال‌کردوووه ئیتر تا سه‌ری یه‌که‌جاری ناوه‌ته‌وه به‌دهم دهردو ئازاری د‌لو
ده‌روونه‌وه تلاوه‌ته‌وه .

خیزان و منائی مهولهوی

ټه وهی له پاشماوهی بڼه مالهی مه وله ویمان بیستووه ټه وهیه که مه وله وی
 تاقه ژتیکی هیناوه ټه و ژنه یش (عه نبر خاتوون) ی خوشکی (ټه کرهم) ناوی
 ټه فغانی بووه که یه کټی بووه له چنده ټه فغانی له ولاتی خوځانه وه کوچیان
 کردووه بۆ کوردستانی بابانو له په نای پشای بابانا خوځان گرتووه ته وه •
 له ناو ټه مانده ټه کرهم زور دیارو سه ربه دهره وه بوو بووه •

مهوله‌وی عومریکی باش و خوش و پرخوشه‌ویستی له‌گه‌ل عه‌نهر
خاتوون به‌سه‌ربردوو • ئەمەش به‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وی که به‌مردنی عه‌نهر
خاتوون دنیا له‌پیش‌چاوی مه‌وله‌ویدا تاریک بووه‌و ، گه‌لی پارچه‌شیری
ناسکی پرسۆزی له‌لاوانده‌وه‌یا وتوو که به‌رزترین نموونه‌ی شیعی
خوشه‌ویستی و لاوانده‌وه‌ن له‌ئاده‌بی کوردیدا •

مهوله‌وی له عه‌ن‌به‌ر خاتوون چه‌ند کۆرۆ کچی بووه • کۆرپه‌کائی
 ئەمانەن : (١) سه‌یید موحه‌مه‌د که گه‌وره بووه و ژنی هیناوه ، به‌لام له ژیا‌نی
 مهوله‌وی خۆیدا به گه‌نجی مردوووه له دێی (گون‌ده) به خاك سپی‌راوه •
 ئەگێر نه‌وه له کاتی نه‌خۆشیی مردنی ئەم کۆرپه‌ی مهوله‌ویدا باوکی له ته‌وتله
 بووه لای شیخ سیراجوددین • ئەتیرن به‌دوایا بگه‌ریته‌وه • که دیته‌وه له‌پشت
 دێی (عه‌ن‌به‌) وه‌ ده‌سه‌ ئەکا به گریان • لێی ئەپرسن بۆچی ئەگری ؟ ئەویش
 ئەلێ چۆن نه‌گرم ! چه‌زهرتی به‌عقوب بۆنی کراسه‌که‌ی یۆسفی کۆری
 به‌ لووتاهات پێی شادمان بوو، من بۆنی کفنی موحه‌مه‌دی کۆرم دیته‌ لووتو
 دلم ئەبرژی ! که ئەگاته‌وه مال ئەیینی موحه‌مه‌دی کۆری مردوووه
 شۆرراوه‌و پێچراوه له کهنه‌که‌ی و چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی باوکی • ئەم
 سه‌یید موحه‌مه‌ده‌ تاقه‌ کۆریکی بووه که ناوی موحه‌مه‌د سه‌عید بووه‌و
 وه‌چه‌ی لێ که‌وتوووه‌ته‌وه •

(٢) شیخ موحه‌مه‌د که ئەمیش گه‌وره بووه و ژنی هیناوه ، به‌لام به
 گه‌نجی مردوووه‌و کۆریکی لێ به‌جێماوه که ناوی عه‌لی بووه • ئەمیش هه‌روا
 وه‌چه‌ی لێ که‌وتوووه‌ته‌وه •

(٣) سه‌یید عه‌بدوڵلا که زۆر ژیاوه‌و چه‌ند ژنی هیناوه‌و گه‌لێ وه‌چه‌ی
 لێ که‌وتوووه‌ته‌وه •

(٤) هیدایت که به گه‌نجی به‌ر له ژنه‌یان مردوووه‌و بیستوووه‌و شیخ
 به‌هائوددین به‌بۆنه‌ی مردنی ئەم کۆرپه‌وه‌و چوووه بۆ دلدانه‌وه‌ی مهوله‌وی و
 سه‌رخۆشی لێ کردنی • مهوله‌وی به‌مهاتنه‌ی شیخ ئەوه‌نده‌ شادمان بووه
 وتووێه‌و خۆزگه‌ چه‌ند کۆرم ئەبوو یه‌ک له‌پاش یه‌ک ئەمردن به‌مه‌رجێ تۆ بۆ
 پرسه‌ی هه‌رکامیان به‌مجۆره‌ ئەهاتی بۆ لام •

نه‌وه‌ی مهوله‌وی هه‌موو ئینسانی په‌وشت‌به‌رزو به‌شه‌ره‌ف بوونو

تيكه لىيان له گهډ بڼه مالەى شېخ سىراجوددين بووه و هاتوچوى شېخ ضياؤددىنيشيان كړدووه ، ته ناهت څه ونډه له گهډ مالى شېخ تيكه لىبون هرچند هاتوونه ته بياره څه ونډه خويى بونو څه ونډه ماونه ته وه ، زور كسى نه شارمزا و ايان زانيوه كوراني شېخن له دهره وه هاتوونه ته وه بى مالى باوكيان . څه مانه زور به قه ناعتو بورده بارى له دېهاتى عه شرتى خويانا ، ومك (مورتكه) و (زارتن) و (سهرشاته) رايان بواردووه ، له گهډ څه وش هميشه ميوانيان بوومو خه لك لايان داووته لايان و ماليان ومك كاروانسره را بووه بى رپيوارانى څه و ناوچه يه .

دۆستانى مهولهوى

كه سيكى څه ديب و نوكته زانو سؤفى و مه لاي گهره وى ومك مهولهوى ، له ماوه وى هشتا سالى ژيانا به ته بيه تى حال څه بى دؤست و برادرى كى زورى بوو بى . څيمه ليرمدا باسى هه ندى له به ناو و بانگه كانى څه وانه څه نووسينه وه . يه كى له و دؤستانه وى مهولهوى څه حمده پاشاى (۷) كورى سوله يمان

(۷) څه حمده پاشا خويشى له عولوومى دينى دا پايه بهرز بووه . من خوم نوسخه يه لك كتيبى كه مالى شهرحى شافيم له لايهن مامؤستام شېخ عومهرى ئېينولقه ره داغى يه وه ده سگر بوو له ئاخريه وه نوو سرا بوو به ده ستى څه حمده وى كورى سوله يمانى بابان نوو سرا وه ته وه و سالى نووسينه وه كه ي به هيجرى و ميلادى و عېبرى و قېبى ديارى كړد بوو . به داخه وه پاشان څه و كتيبم له ده ست دهرچو .

له سهرده مى ته دريس كړدنېشما له نيرگسه جار له ۱۳۴۴ى هيجره تدا لاپه روى يه كه مى كتيبى ته فسرى به يضاويم له ناو كتيبى كه كتيبخانه وى مده رسه وى نيرگسه جاردا دى به خه تى څه حمده پاشاى بابان لى نوو سرا بوو څه ته فسرى به يضاوى يه م وه قف كړد له سهيده عه بدولې هيمى مهولهوى . دياره كتيبى كه پاش مردنى مهولهوى كه وتو وه ته څه وى و به ده ستى فقه وى دپاوه و ههر څه و پهره يه وى ماوه .

پاشای بابانه که هر له سرده می فقی به تی میوله وی یه وه دوستی بووه و
پیشتیش باسینکم گیرایه وه که پاش ئیجازه وەرگرتنی میوله وی سیراتیکی
بۆ ریکه خستوووه بۆ سەرچنار •

یه کیکی تر له دۆستانی میوله وی موحه ممه د پاشای جاف بووه که
سه روکی هه موو خێلی جاف بووه • پاشان خوا یار بێ ئه و نامه بێ نوخته یه
ئه نووسینه وه که میوله وی بۆی نووسیوه •

یه کیکی تر له دۆستانی میوله وی مهحمود پاشای جاف و یه کیکی تر یان
عوثمان پاشای برای مهحمود پاشا بووه •

دۆستیکی تری مهحمود به گی خزمی مهحمود پاشا بووه که زۆر
دۆستی بووه و به شیعو په خشان نامه له بهینیا نا ها تووه و چوو • یه کێ له و
نامه نه ئه م پارچه شیعه یه که ئه م مهحمود به گه بۆ میوله ویی ناردوووه :

شمالا عمر افزائی و جان بخش
که هستی چون دم عیسی روان بخش

سیه ابر از تو چون سیماب گردد
ز فرت کوه برفین آب گردد

که دارم عرضه ای دل نوازم
تحمل کن که بنده عرض سازم

مهمی هست مارا از شمیران
ز روی لطف آنجا اسپ میران

مترس آنجا اگرچه جای بیم است
مقام مرشدم مولی (رحیم) است

ز آشوب زمان و چرخ غدار
 ز شومی (عمر پاشای سردار)
 یزید ثانی آن سردار افخم
 ولایت شد ز بیدادش پر از غم
 (اذلّه) را نموده اهل عزت
 که مولای من از او کرده هجرت
 (چرستانه) بزد آتش به یک بار
 گزیده جای خود دامان کهسار
 میان (قلعه) و دشت (ولوبر)
 سیا چادر زده چادر به چادر
 ورا (عثمان خاله) و (کاکه یونس)
 ندیمان یمین هستند و مونس
 یسارش را (خضر بگ) با (فتاح) است
 به همراهیش آنها ذو جناح است
 شرفیاب حضورش باش از من
 تو از من دست آویزش به دامن
 ز حال بنده میپرسد که چون است
 بگو دیدم که در گرداب خون است
 که از خیل مهین بانوی ارمن
 لرستان را قدیمه کرده موطن
 ز قصر از بیم شیرویه گریزان
 به (مخمل کو) شدند افتان و خیزان

یکی مه پاره از نسل شیرین
 بت شکر شکن بازوی رنگین
 رخس ماه دو هفته کرده محبوس
 لقب شیرین ثانی نام طاووس
 پی تفریح قلب و خواهش دل
 سرای میر مارا کرده منزل
 نه بتواند قلم و صفش نوشتن
 به خود دارد همی بیم شکستن
 مه دو هفته در وی دید ناگاه
 مقابل چون نشد با روی آن ماه
 اشارت کرد تار هردو گیسو
 مه دو هفته را آرند بر رو
 خبردار است البت سرور ما
 ز حبس ماه و حکم دلبر ما
 خرامان رفت روزی سوی صحرا
 شود سر سبز ازو گلهای حمرا
 ز (شیروان تپه) تا دامان (شاکل)
 گروه آهوان بد گلّه در گل
 نظر افتادشان بر چشم جادو
 سراسر چشم آهو گشت آهو
 غزالان جمله صف صف ایستادند
 اطاعت را همه گردن نهادند

من مهجور طاقت رفته از دست
 ر بوده جان و دل آن نرگس مست
 گریزان گشته عقل و هوش هر سو
 معلق روح مانده دست زانو
 ولی او از بدن کرده کناره
 بفرما ، سرورا ، تا چیست چاره ؟

بۆ روشن کردنه وەمی مەبەست لەم پارچە شیعەرە ئەلێن کەوا مەوله وێ ،
 وەك پێشتریش باسمان کرد ، پاش ئیجازە وەرگرتنی هاتووێ لە دێی
 چروستانەئێ نێك هەلەبجە دانێشتووێ مائی موخەمەد پاشای جافو
 خرمانیشی لە هەلەبجەو دەوروپشتی هەلەبجە بوون و گەلێ جار هاتوون بۆ
 دیدەنێ مەوله وێ و مەوله وێش سەری لەوان داوێ . لەو سەردەمەدا
 دموڵەتی عوسمانی ئەیهوئ چەك لە موخەمەد پاشاو خێلەكەئێ وەرگری و
 بێچەکیان بکا ، بەم نیازە (عومەر پاشای سەردار) بە سوپاوێ ئەتیرتە
 سەریان . ئەوانیش ناچار ئەبن شارەزوور بەجێ دێلن و ئەگوێژنەو بۆ ئەو
 چایانەئێ بنار . مەوله وێش کە مائی لە چروستانە ئەبێ بار ئەکا ئەچێ بۆ
 پشتی کافی کەوێ شەمێران و لە شویتیکدا کە ناوی (وڵبەر) نێشتەجێ
 ئەبێ . عومەر پاشایش گەلێ لە دێهاتی شارەزوور ئەسووتینێ کە هێی دەستەو
 دائیرەئێ موخەمەد پاشا ئەبن و چروستانەئێش یەكێ ئەبێ لەو دێهاتانە . ئەم
 کارەساتە لە ١٢٧٦ی هێجرەتدا رووی داوێ . عومەر پاشا کە سەرنەکاوەئێ بە
 مەرامی خۆئێ بگاوەشایری جاف چەك دامالراو بکاو موخەمەد پاشا
 بگری ، ئەگەرێتەوێ بۆ مووسل . بەگزادەو خەلکی کوچ کردوویش
 ئەگەرێتەوێ بۆ ئەم بەری سێروان و لەم کاتەدا موخەمەد پاشایش زەماوێند بۆ
 مەحمود پاشای کورێ ئەکاو ژێکی دەنگ خۆشی (تاوس) ناو لەو زەماوێندەدا

گۆرانی ئەلن • ئەو سەردەمە هیشتا مالی مەولهوی ھەر لەوبەرەو بوو و
 هیشتا نەگەرپاوەتەو بۆ چروستانە خانو لەوئ بۆ خۆی دروست بکاتەو و
 لەگەڵ موخەمەد پاشای دۆستی بەیەك بگەنەو •

مەحمود بەگ ئەم پارچە شیعرە لەم بارەو بۆ مەولهوی نووسیو و
 لە سەرەتایەو باسی ئازاوەی عومەر پاشای سەردار و سووتاندنی چروستانەو
 بارکردنی مەولهوی لەگەڵ خەلکی دەورو بەردا بۆ شەمیران و دەوارەلدانیان
 لە (وڵبەر) ئەکا • پاشانیش دیتە سەر باسی زەماوەندەکو و گۆرانی و تنی
 تاوس و جوانیی ئەم تاوس ناو • دیارە مەولهوی یش وەلامی ئەم نامەیی
 داوەتەو و ئەبێ بە پارچە شیعرێکی جوانی — دوور نییە پر لە ھەستی
 نەتەویی و داکۆکی کردن لە ولات — یش وەلامی داییتەو ، بەلام سەد داخ
 ئێمە تائێستا ئەم وەلامەیمان دەسگیر نەبوو و ئاگادار نین ئەبێ لە کوئ و لای
 کێ بێ !

دوائی تر لە دۆستانی مەولهوی پەزاقولی خان و غولام شا خانی کورانی
 خوسرەو خانی کورپی ئەمانو لالا خانی ئەردەلان (۸) •

(۸) پەزاقولی خان و غولام شا خان ئەدیو بنوس بوون ، بەتایبەتی غولام شا
 خانیان ئەدیو شاعیریکی بەرز بوو و شیعرێ بە دیالیکتی گۆران و توو و
 لێرەدا چەند پارچە شیعرێ بلاونەکەینەو :

(۱)

میرزام زام ھەمی .. میرزام زام ھەمی ..
 دانایان دەور ، دانش کەردە تەمی ..
 ئەفلاتوون فامان ، ھەکیمان ھەمی
 پەمی ئازار دل نیشان دان دوو بەمی
 ھۆرێزام دەردەم شاران کەردم تەمی
 ناگا دیم دوو بەمی نە سەر شاخەمی نەمی
 بەمی چ بەمی ؟ ئەمەر نەونەمام نەمی
 خۆلاسەو خۆش بۆ ، خۆش مەزە چۆن مەمی

نه فهورق به یدا جفتی سیا حه
 موسته حفیظ مدران نه دهوران بهی
 تهواسیامه وه ، مه خفی بیم جه حه
 ته رسام ، نه بهردم دهس پهی بنه ی بهی
 مهر هم بای شه مال پیاوۆ پهی بهی
 جه هم جیا کا حه ی و بهی و نه ی
 وهر نه نه ی طیفله طیفله ناسای خود په ی
 په نجه مپیکو نه قولابه ی بهی
 حه ی و بهی و نه ی جهرگم کهردن بهی
 زینده گیم په ی چی ؟ وه ی وه یانه م وه ی !
 قومان و خویشان کی دی یه ن ، کی ، که ی ؟
 بهی میوه ی نه ی بو ، حه ی نه دهور بهی ؟
 گیسوو چون عه قره ب پیچ پیچه ن چون حه ی
 لوولهن چون لاولو پای نهام نه ی
 به حوکم قادر عه لا کوللی شه ی
 وه به بیان به بیان مه قسه د کهردم ته ی
 (غولام) به شق نهو شا لامه کان کهرد ته ی
 بی دهرس ، عولووم حاصل بی یهش په ی
 وهس بشو نه فیکر ئینتیظار به ی
 سه ودای به ی په نگت زهره د کهرو چون خو ی

(۲)

راس دل مه یزه (والی) ئهر شا بی
 واجبه بو دز پا له حاشا بی
 بهل نه مه خوداس حه پس ته قدیر بی
 دهس وه دوو شاخه ی زولف زنجیر بی
 حوسن بی پایان زولف په ریشان
 زنجیره که ی دل ، تازیانه که ی گیان
 زولفو کاکولی دوو دهرد ته و نه م
 نه م عوقده ی موشکول ، نهو بهند مه حکم

شیت به بهو زنجیر ، بهو دهشت و دهره !
 نه مجار نوبه ته بدهی وه سهردا
 سهرتا پام قوربان پا تا سهرت بین
 دهو لکه ته که ی حوسن همر تا سهرت بین
 لهو باده بده ساقی بین میثال
 ذهوقن وهک هیجران ، شهوقن وهک ویصال
 فارین کا له قهید سوودو زیانم
 نه سوودو زیان ههتا نه زانم
 مهستم یا هوشیار ، بیتدارم یا خهو
 یارم یا نه غیار ، من منم یا نهو
 نه زانی بین میسر به عزیزه که ی
 خه لاص بیم نه دهس توره حیزه که ی
 یاره ب به یعقوب یوسف وه سهری
 هه قم بستنی ، هه قوسین نه مرئ
 به یه کن وهک خوی دهسهویه خه ی کا
 نیمه شهو دوچار چفه چفه ی کا
 وهک چاوتیشه دار نیش و گلی بین
 نه مجاره نوبه ی تلاوتلی بین
 به دهرد عیشقو دهوا دهوا کا
 بدا وه سهردا ، خودا خودا کا

(۳)

مادده موسته عید وهقت نهشته ره
 وه لیکن خوقن سه ختم له به ره
 سهرتا پام مهلوو له مهیل له یله
 وجودم نه جام حیات که یله
 فساد بین خه بهر نه که ی و به یین
 نیش نیش وه مهیل له یلی نه که یین
 لهو وهخته نه فهس که وته شوماره
 دیده وه هه سهرت نیگای دووباره

ناله‌ی بولبولی بۆ لائوبالی
 (والی) نه بولبول خاستر ده‌نالی
 وه‌للاهی صیدقه‌ نه‌وقات تاله
 مصیبت زه‌ده‌ی ، حالت به‌دحاله
 له‌و زه‌خمه‌ دهرهات وه‌ بن‌ گویچکیدا
 دهرچوو ، خاس دهرچوو ، وه‌لای دۆچکیدا
 نه‌گهر وه‌ك جارن نه‌یتلینیتته‌و
 قه‌دری وه‌ئهدهب نه‌یکولینیتته‌و
 له‌به‌ر ئیش و نیش خدیم زاری‌یه
 زه‌خم (ئه‌ورام) ان‌ خه‌یلن‌ کاری‌یه
 له‌و حاله‌ته‌یشدا فه‌رامۆش نه‌بووی
 ئافه‌رین (والی) بازی‌گۆش نه‌بووی
 ثابت قه‌ده‌م بووی ، دل‌ دله‌ نه‌بووی
 سیر نیکادیر بووی ، دهم‌ه‌له‌ نه‌بووی
 مونیس و نه‌یس شه‌و تارم بووی
 گاه‌ گۆل ، گاه‌ بولبول ، گاه‌ی خارم بووی (★)

ئهم‌ غولام‌شا‌خانه‌و‌ په‌زاقولی‌ خانی‌ برای‌ چهند‌ جار‌ به‌هۆی
 ناحه‌زی‌کردنیا‌نه‌وه‌ له‌گه‌ل‌ په‌کترو‌ په‌نا‌بردن‌ به‌ حوکمرانی‌ تاران‌ ، له‌
 حوکمرانی‌ ئه‌رده‌لان‌ لابران‌و‌ له‌سه‌ری‌ دانراونه‌وه‌ . سه‌ره‌نجام‌ حوکمرانی‌
 بۆ‌ غولام‌شا‌خان‌ جیگه‌ر‌ بووه‌و‌ له‌سه‌ری‌ ماوه‌ته‌وه‌ تا‌ کوچی‌ دوابی‌ کردووه‌ .
 هه‌ندیکیش‌ ئه‌لین‌ دهرمان‌خوارد‌ کراوه‌ . ئه‌لین‌ ئهم‌ ذاته‌ بووه‌ به‌
 جه‌غه‌ری‌و‌ گه‌لن‌ جار‌ له‌سه‌ر‌ هه‌ندێ‌ شت‌ هه‌راو‌ ئا‌زاوه‌ له‌ ولاته‌که‌یا
 په‌یدا‌بووه‌ . جارێکیان‌ مه‌وله‌وی‌ پشت‌ به‌ دۆستایه‌تی‌ کۆن‌ نامه‌یه‌کی‌
 بۆ‌ نووسیوه‌ له‌باره‌ی‌ هه‌ندێ‌ شته‌وه‌ ئامۆزگاری‌ تیا‌ کردووه‌ . ئهو‌ نامه‌یه‌م‌
 به‌داخه‌وه‌ نه‌دیوه‌ ، به‌لام‌ وه‌لامه‌که‌ی‌ غولام‌شا‌خانم‌ ده‌سگیر‌ بووه‌ ، ئه‌وا
 لیره‌دا‌ ئه‌ینوو‌سمه‌وه‌ :

(★) ئهم‌ سێ‌ پارچه‌ شیعره‌م‌ له‌ یووی‌ که‌شکۆله‌که‌ی‌ خوالی‌ خۆش‌بوو
 مه‌حمود‌ پاشای‌ جاف‌ نووسیوه‌ته‌وه‌ ، له‌وێ‌ ته‌نها‌ له‌ پارچه‌ی‌ په‌که‌میان‌
 نووسرا‌بوو‌ هه‌ی (غولام‌شا‌خان) ، له‌و‌ دوانه‌که‌یان‌ نووسرا‌بوو‌ هه‌ی
 (والی) ، به‌لام‌ وا‌ مه‌شه‌هوره‌ (والی) نازناوی‌ شیعری‌ غولام‌شا‌خانه‌ .

« نازم به خرابات که اهلش اهل است
چون نیک نظر کنی بدش هم سهل است
یک اهل دل از مدرسه نامد بیرون
ویران شود این مدرسه دارالجهل است

نامه نامی و خطاب مستطاب گرامی سامی بتمامی ، من البدء الی
الختم أولا و لفظا ، و من الختم الی البدء ثانيا و معنی ، بنظری از شائبه
دوربینی محفوظ ، و خاطری از رسیدن نصف المواصله محفوظ ،
ملحوظ گردید .

غمتر را در دلم کرد آشکارا زخم پیکانت
فغان در پرده نگذارد یکی راز نهانی را

فدای التفاتهای نهانی و عیانیت را شوم . مطلب طریقتی و بلکه پاره
از نکات شریعتی را بحکم حدیث «استر مذهبک» مستور و دائما غیر
مستور داشته‌ام . ولی در این مقام که موقع بیشتر از پیشتر خفا
و اخفاست ، اگر عرض نکنم روحانیان دور نیست ارباب هوای نفس و
غرض شمارند (و لا حول و لا قوة الا بالله) .

در اوائل عمر عزیز که بهار نوشتن و بریز بریز بود ، با عدم سلوک
و غلبه نهایت شکوک و استطاعه حالی و مالی ابناء ولایه
و ملوک متذکر شدم (ما للعب خلقنا) . حتی المقدور ، از نزدیک و دور
ظاهرا احکام شرع مقدس را تابع ، و نفس اماره بسوءرا بمقاد (لا یسقط
المیسور بالمیسور) از مناهی و ملاهی مانع گشتیم . بعد از چندی
و گرفتاری بکنده و کمندی خستگی دلبستگی بهم رسید متذکر گردیدیم
که اولوالالباب را حضرت دوست محض این قشر و پوست نساخته است .
اگرچه هرچه از دوست میرسد نکواست بخیال وصال افتادم ، و دیده
دل براه دیدن آن جمال را گشادم ، من جانب الله اخذ طریقه علیه
نعمت اللهی را از سالک مسالک و منجی هر مهالك مرحوم کلاب علی شاه
که منسوب بشاه علی رضا شاهی بود نمود و مدتها طریق این طریقت
علیه را پیمود .

و در ثانی در دارالخلافه تهران در خدمت مستان معرفت جناب
مستان شاه هندی تکمیل بقدر استعداد شد . و بعد در خدمت مرشد
هندی رحمه الله اخذ طریقه علیه قادریه کرده بود ، و در خدمت
سراسر سعادت مرحوم مولانا ملا عبدالله تهمتائی طائی طاب ثراه اخذ

طریقهء علیهء نقشبندیه کرد ، و مدتی در خدمت کعبهء ایشان و مرحوم ملا احمد کولهساره رحمه الله تعالى بسربرد تا الی یومنا هذا که محض فضل حضرت رحیم بشرف صحبت ناشرالدین والامان جناب شیخ عبدالرحمن سلمه الله تجدید عهد نمود ، و بلسان قلب استدعای گشودن باب رحمت کرد . امیداست از ذکر (یا من هو بمن ترجاه کریم) حسن خاتمه نصیب گردد .

چه کار داشتی که نگذاشتی دردم
نهان و خلق در حقم بی گمان باشند

بعد ازین تفصیلات زحمت میدهد آن جناب در املاکات من مختارند هر جا میل داشته باشند سکونت نمایند ، بخصوص در قریهء (زلان) ملك من مادام حیات من و شما ، آن شماست ، و بعد از من تو از بازماندگان من خوشحال صریح میباشید ، و اخلاف شما اهل شما باشند حسبما قرر و حرر آنها برقرار دارند . من که طاقت وداع ندارم خدا حافظ . (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد . وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اجمعين) .

له رسته کانی دواپی ئه م وه لامه ی غولام شا خانه وه وا ده رئه که وئ مهوله وی له سه فزیکى سنده دا ، پیش گهرانه وه ی بۆ کوردستانی عوسمانی نامه که ی بۆ نووسیوه و ئه ویش وه لامی داوه ته وه ، بۆیه داوای لی ئه کا له دئی (زه لان) ی مولکی ئه ودا دانیش و ، ئه بئ پیشانیش له م پرووه وه قسه ی له گه ل کردب و ، هه روا ئه بئ مهوله وی مالاوایی لی کردب ، بۆیه ئه ویش ئایه تی (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد) ی بۆ نووسیوه .

ئه م غولام شا خانه وه ره زاقولی خانی برای کوری خوسره و خانی ناکمن و دایکیان ناوی (خوسنی جیهان خان) و کچی فه تحه لی شای قاجار بووه و به وئ دایکیانه وه بارو دۆخی ناو خانه دانیان گۆراوه وه له سوننی به تی به وه بوون به جه عفه ری و به تایبه تی به که میان به ته وای بووه به جه عفه ری ، به لام دووه میان ئه لئین له سه ری و شوئنی سوننی به تی ماوه ته وه .

خوسره و خانی باوکیان کوری ئه مانوللا خانی گه وریه که مزگه وئی دارولئیحسانی سنه ی دروست کردوه . باوکیان وه ک دایکی ئه مان ئنی بووه ، میردی (مه ستوره) ی شاعیری به ناووبانگیشه که دیوانی له چاپ دراوی هه یه . بنه ماله ی ئه مانه مه شه ووره به (ئه رده لانی) و ئه لئین

باپیره گه وره یان ناوی (ئاردل) بووه واته (ئاگردل) واته چوست و چالاکو
نازاو پالەوان .

ئەم بنەمالەیه لە سەرەتای موسولمان بوونی کوردستانەو سەریان
هەلداهو لە دەرباری وەزیرەکانی (بەنی موهەللەب) و (ئەبو موسلیمی
خوراسانی) دا بوون و پاش ماوەیەک بوون بە سەرۆک و فەرمان بەدەست و
میرنشین یان بۆ خۆیان پیکه وەناوه . لە سەر دەمی موغولی یەکاندا
(قوباد) ناوی ئەر دەلانی که هاوچەرخ (پەشموت) ی کوری هولاکۆ بووه ،
دەسلەت بەدەست بووه و خۆی لە گەل موغولەکانا سازاندووه . ئەم
بنەمالەیه سەدە ها سال حوکمرانی ناوچە ی کوردستانی ناوە پاست بوون
(که پاشان بە ناوچە ی ئەر دەلان و بابان ناسراوه) ، هەرچەند گەل ی جار
ئەم حوکمرانی یەیان کشاو تەووه و کەم دەرتان بووه و گەل ی جار ییش
پەڕە ی سەندووه و زۆر لای گرتووه تەووه . لە سەرە تادا ماوە یەکی زۆر
پیتەختیان لە (پالنگان) بووه لە هەورامانی ئەودو لە داوینی کیوی
شاهۆوه . تا ئەم دوا یی یەش مزگەوتی ئەو دێ یە که ئەلین لە سەرەتای
هاتنی موسولماناندا کراوه بە مزگەوت ، هەر ماوو و کۆلە کەکانی
بە پێتو بوون (✱) . ماوە یەکی ش پیتەختیان (قەلای مەریوان) بووه .
ماوە یەکی تری ش لە (قەلای زەلەم) هوه حوکمرانی یان کردووه ، جا
گواستوو یانە تەووه بۆ دێی (حەسەن ئاوا) که بە ناوی حەسەن خانی
ئەر دەلانی هوه دروست کراوه و ئەوسا گواستوو یانە تەووه . بۆ قەلای
(سینەدژ) که ئیستا مەشهوورە بە (سنه) .

(✱) مەشهوورە مەولانای جامی لە سەفەری حیزازیا رێی که وتووه تە ئەو
مزگەوتە . لە و کاتە دا مەلایە ک دەرز ی جامی (الفوائد الضیائیة) ی بە
فەقێ یە ک وتووه تەووه ، شوێنە که باسی (ئەمری دائیر) بووه ، مەلایە کە باش
نە یزانیوه جێتو یکی داوه بەو ی کتێبە کە ی داناه که مەولانای جامی بەو
لە مەجلسە کە دا حازر بووه ، بەلام مەلایە ک نە یناسیوه . که مامۆستار
فەقێ هەل ساون و مەجلسە کە یان بە جێ هێشتووه ، مەولانا حاشیە یەکی
لە سەر ئەو شوێنە نووسیوه لە کتێبە کە داو بۆ ی روون کردوونە تەو تیا یا .
دوعایە کی شەڕ یشی لە ئەو ی ئەو مەلایە کردووه که هەر کامیان کتێبی
جامی بخوێنێ تەواوی نەکا . ئیستا بنەمالە ی مەردۆخی جامی ناخوین
چونکە لە ئەو ی ئەو مەلایە و گوا یە ئە ترسن دوعاکە ی مەولانیان لێ
گیرا بی .

مهولهوی له ماوهی بوونی دووهم جاریا له سنه بۆ خویندن له مزگوتی دارولئحسان له گه‌ل ئهم دوو شازادهیه بووه به براده‌رو زۆر جار پیکه‌وه رایان‌بواردوووه نوکته‌ی خوشیان له‌تواندا و تراوه . ئه‌گێر نه‌وه جارێکیان په‌زاقولی خان به مه‌ولهوی ئه‌لێ : مه‌ولهوی ! راسته ئه‌لێن فه‌قیکان له‌گه‌ل خانمه‌کان میانه دانه‌مه‌زینن و ئه‌گه‌ر ئاره‌زوو بکه‌ن ماچیشان ئه‌که‌ن ؟ مه‌ولهوی‌ش له وه‌لامدا ئه‌لێ : جا ، والی قه‌یدی چی‌یه ئه‌گه‌ر خانم په‌زا بێ ؟ ئهم وه‌لامه‌ی مه‌ولهوی زۆر ناسکه‌و دوو مه‌عنا هه‌له‌گرێ . یه‌که‌م ئه‌وه‌یه : قه‌یدی چی‌یه فه‌قی خانم ماچ‌بکه‌ن ئه‌گه‌ر خانم خۆی پێی‌خۆش بێ ؟ دووهمه‌میش ئه‌وه‌یه : قه‌یدی چی‌یه فه‌قی خانم ماچ‌بکه‌ن ئه‌گه‌ر خانم خانمی په‌زاقولی خان بێ ، واته ژنی ئه‌و بێ ؟

یه‌کیکی‌تر له دۆستانی مه‌ولهوی مه‌لا موحه‌مه‌د صالحی فه‌خرولعوله‌مایه (٩) که له بنه‌ماله‌ی مه‌ردۆخی‌یه‌کانه له لقی ناوچه‌ی (بێله‌وار)یانو ، له‌و تاقمه‌ شیخانه‌یه که له دێی (ده‌ژن) دانیشتون .

(٩) ئهم مه‌لا موحه‌مه‌د صالحه‌ کوری شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ ئیمامی کوری شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ قه‌سیم کوری شیخ محموودی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی ته‌خته‌یی‌یه که به شیخ ئه‌حمه‌دی عه‌للامه به‌ناووبانگ بووه . باوک و باپیری ئهم ذاته له شیخ محموود به‌ره‌وخواریانه‌وه ولاتی خو‌یانیان به‌جێ‌هێشتوووه له دێی (ده‌ژن) له نزیک (پالنگان) نیشته‌جێ بوون . ئهم ذاته پاش ئیجازه وه‌رگرتن له سنه نیشته‌جێ بووه ، خه‌ریکی ته‌دریس بووه . شیع‌ریشی هه‌یه ، چه‌ند پارچه‌یه‌کیم له‌که‌شکو‌له‌که‌ی محموود پاشای جافدا به‌رچاو که‌وتوووه ، وا لێره‌دا ئه‌یاننووسمه‌وه :

- ١ -

نازك ساراو دهشت ، شیرین کوساری
سه‌فای به‌هه‌شتی تیتا ئه‌واری
گۆل شیوه‌ی روخسار ئازیز ده‌نوینی
بو‌لبۆل وه‌روویدا وه‌ک من ده‌خوینی

لاله کهم کهم چاو بلاو ده کاتو
 ده ویتزی مهستو شهراب ده خواتو
 وه شنوی نهسیم چنور نه لهرزی
 دیماودیم ده کا هر تهل وه تهرزی
 شه تاو وه فرمیتسک چاوم نه دا جوش
 گولاو ههروهه خون دل هاتو خوروش
 ناخ بو دل خوشی قهراری نهوی
 غوصصه ی بچ مهیلی نازداری نهوی
 دهس یه که بگرن ههروهه له گهل یار
 سهیر بههار کهن دیاره و دیار
 نه که چون من هر یه ند خه م لیم بوو که کو
 گول فیتشته زام ماوهرو نهو سو
 سا ، نهی چی ، دهی ، نهی ! سا ، دهرویش ، ده فح !
 قزای په نجه تان له گیانم که فح !
 تو وه صمدای دهف ، نهو وه ناله ی نهی
 جهرگم له تلت کهن ، پیشه ی دل کهن په ی
 بهل وه ها کهمی زام ساکن بو
 ساتیکچ دنیا وه کام من بو
 نه موت پیشه ی عیشق خاری شیر گیره
 چله ی چهنکه لی قولابه ی تیره
 چنکی له ناودل هر کهس مه حکم کرد
 دهسی هه لنه گرت پیشه ی دهر هارود

(۲)

منعت باره ویم !
 نهی موسولمانان منعت باره ویم !
 زه دهی زام سهخت تیر خاره ویم !
 مه جروح بچ هوش ، گوروفتاره ویم !
 هیجری هیجران کیش ، هیجران باره ویم !
 جه یاران بریای بچ قهراره ویم !

خەم کیش خەمبار خەم خەلەنە وێم !
 جە زامن بڕیای دوور ولەنە وێم !
 سەرتاپا سفتە ی کۆی زوخالە وێم !
 غەریب شاران وێران مائە وێم !
 تەن پارە پارە ، لەت لەت جەرگە وێم !
 بێ وادە یاوان وادە ی مەرگە وێم !
 تا وە پۆی مەردەن دڵ ناشادە وێم !
 هە ی داد هە ی بێ داد ، رەنج وە بادە وێم !
 حەسەت یاران نە خاک بەردە وێم !
 وێڵ سەرگەردان هەردە ی هەردە وێم !
 تا (یوم المحشر) گرفتارە وێم !
 زەلیل زەبەون بێ غەمخوارە وێم !
 جە گۆشە ی شاران نەرامەندە وێم !
 جە لای نازداران ددان کەندە وێم !
 شاباز بێ پەر ، بێ پەر وازە وێم !
 بێ کەس ، بێ پەرە فێق ، بێ هامرازە وێم !
 جە دنیای فانی ناو مێدە وێم !
 مەئبوس مەجرووح ، دوور جە زێدە وێم !
 حەیف ، صەد حەیف بە ی فەصل وە هاران وێم
 بە ی سە یرو شکار هەر جاران وێم
 بە ی گۆل و گۆلزار سەر مەیدان وێم
 بە ی نیم نیگای یار گشت پەرە فێقان وێم
 واوە یلا پەرئ نوور دیدە ی وێم
 بە ی نوور دیدە ی بەرگوزیدە ی وێم
 بە ی فەصل هامن هەواران وێم
 پەرئ نشینگە ی نازداران وێم
 بە ی زەوق و زینەت مەجلیسان وێم
 بە ی ئێل و عەشرەت گشت کەسان وێم
 بە ی فەصل پایز پەزانان وێم
 پەرئ نەمامان خەزانان وێم

پهی شمع فانوس چراخان ویم
 پهی زه مزه مهی بهزم دیواخان ویم
 پهی شهونشینگی هامسهران ویم
 پهی ره فاقهت دلبران ویم
 پهی سهرحه دگهری ولاتان ویم
 پهی هه یو وگهری ولاتان ویم
 یاران ، هامسهران قهومان و خویشان
 سهرتاپا ته نم لیم بین هراسان ..

(۳)

نازیزم بهستهن .. نازیزم بهستهن ..
 جهوساوه نه رات زوننارم بهستهن
 شیشهی نام و نهنگ ته قوام شکسته
 نهزام جه بادهی مهیل تو مهستهن
 ئاذانم صدای سهودای بالاته
 (قد قامت) م ذیکر بالای ئالاتهن
 تا وه زولفو پرووی تو تهماشامهن
 نه دای نمای فهرز صوبحو عیشامهن
 سهججادهم وه هوون زامت رهنگ کهردهن
 سوجدهم وه میحراب ئه برۆی تو بهردهن
 نه دای زه کاتم نیشار یۆحه
 وه خاکپای توهم هزار فوتو وحه
 چه جچم ، طه و افم ئهر شهوهن ئهر یۆن
 هه وای گهشت ده ور ئاسانه کهی تۆن
 ته بیل یسوایم وه هه رجا ئنیا
 نامه ی بهدنامیم پهی هه رکهس و نیا
 بهردهی ئابرووم صد جار دیریاوه
 تاسم نه بازار عالم زیریاوه
 هوونم چ حاکم چ قاضی چه شیخ
 واجب مزانان بریزان وه تیخ

ئازیز سا وه رهقم قهول خاصو عام
 جه تاو تانهی مهردم ئه پیام
 شهرط بۆ ، کامین شهرط ؟ شهرط هر جارن
 شهرط عاشقان جانفیدای یاران
 تا زه پیری جه تن مانۆم نه فهستی
 گۆش نه دهه وه حهرف واتهی هیچ کهستی
 تا پۆی ره ستاخیز ساعه تم نه بۆ
 غهیر جه دین تو طاعه تم نه بۆ
 کهی مهیل ، کهی مۆبهت ، کهی سۆزش دل
 هر پۆز زیاد کهم تا سای سهرای گل
 حهرفین واتهنم ، عه هدین کهردهنم
 شهرطن وه فای ویم وه گل بهردهنم
 ئهر عالم تهمام وه نه م بی یان جهم
 بهند بهند ئه عضام جیا کهن جه هم
 ره گه ره گه بمپیکان وه قه ناره وه
 ئاو یزانم کهن وه سیداره وه
 جاری بدنه وه ناو کووچهی شاراندا
 وه عبیره تم کهن وه بازاراندا
 شهرط بۆ هر ساعهت مهیلت زیاد کهم
 خاطر هر وه عه شق بالا کهت شاد کهم
 تهرک وه فاو مهیل جینن و به شهر کهم
 وه مهیل تۆوه پوو ئهو مه حشر کهم
 سا ئازیز ، قوربان ، دیده و حه یاتم
 بتم ، باده کهم ، لاتم ، مه ناتم
 پۆحه کهم ، حورم ، باغم ، به هه شتم
 ناره زووی دنیا و قیامهت گه شتم
 قوربان تۆیج به عه شق ئهو دل جارینت
 به شق سۆز عه شق گهرم پارینت
 بزان گیانفیدام ، ئیمتیحان تا کهی !
 وینهی من عاشق سهرگردان تا کهی !

دۆستیکی تری مهولهوی مهلا مهحموودی دشهیی به . ئهم ذاته
ئینسایتیکی زۆر پیاوچالکو خواپهرست و دهست له دنیا داشۆردوو بووه . ههر
له بهر ئهم سیفه تانهی بووه شیخ عثمان سیراجوددین کردوو به مامۆستای
گه له کۆره کانی (۱۰) .

عاشق جه رای دۆس مهیلش جانی بۆ
حهیفه دۆس مهیلش وه زوبانی بۆ
عهرض حال ویم وه لات ئاوه ردهن
دهرد جه حه کیمان کبی په نهان که ردهن
وه نه جه فای تۆر واتهی به دکاران
زوو پیم مناسان ماوای مه زاران
نه زووخ زامهت رهنگ گرتن که فهن
تویج جوانه نی صه د ئاره زووت هه
سهرحه لقه نشین به زم مه یخانه م
ته رسا په رسم ، کلیسا یانه م . .
ئهمهش پارچه شیریکیه تی به فارسی :

کشت مرا تغافل دی چو شدی دچار من
یافته ای که عاشقم ، وای به روزگار من
دید قرار زلف تاب از دل بی قرار من
حلقه به حلقه ، مو به مو ، زد گرهی به کار من
من که به اختیار خود دل به تو داده ام ولی
دل بر بود جبر تو از کف اختیار من
کیست که فرق میکند جبر ز اختیار ، کو
جبر شده است در ازل علت اختیار من

(۱۰) ئهم مهلا مهحمووده کورپکی بووه ناوی مهلا عهبدو لالا بووه مهلا یه کی زۆر
خاوه نه هره بووه ، لای حاجی مهلا عومه ر ئه فەندی باوکی مهلا ئه بووه کر
ئەفەندی مه شهوور به مهلا ئەفەندی له ههولیر ئیجازه ی وه رگرتوووه .
له مه نطیق و ئوصوولی فیه و ئوصوولی دین و ریاضیات و فه له کیاتدا زۆر
به رز بووه . پاش ته واکردنی خویندن له مزگه وتی دارولئیحسانی سنه

دامه زراوه و کراویشه به موفتی . ئەم ذاته له ١٣٤١ ی هیجره تدا له سنه
کۆچی دوایی کردوه .

ئەم ذاته شیعرێ جوانیشی به کوردی و به فارسی ههیه ، وا بۆنموونه
چهند شیعرێکی له باسی قهزاوقه دهردا ئهنووسمه وه له کتێبیکی جوانی
بچکۆله ییم وه گرگرتوه له باسی عه قیده ی ئیسلامیدا دایناوه :

جه و دما باوه به قهزاو قهدهر
یانێ جه عهرسه ی ئیمکان سه راسه ر
هه رچی مه وجود بۆ ئه زه ل تا ئه به د
جه خێرو جه شه ر ، جه نیک و جه به د
خواه جه کرده ی ئیختیاری بۆ
خواه هه ر وه قودره ت ذات باری بۆ
گرد جه پۆی ئه زه ل حه ق مه علوم که رده ن
یه کسه ر وه پرشته ی ته حریر ئاوه رده ن
وه ر جه کائینات قه لئه م بی مه ئموور
جه (لوح المحفوظ) که رده نش مه سطوور
بێ قهزاوقه ده ر ، بێ ته قدر حه ق
مومکین نین نه سیم بجمنۆ وه ره ق
نه واچی وه ختنی گرد وه ته قدر بۆ
مشینۆ ئیختیار به سته ی زنجیر بۆ
ته کلیف وه عه بدی فائیده ش نی یه ن
هه رچێوه که رۆ موقه دده ر بی یه ن
چونکه جوابت پیسه مداوه
زه مانه نی یه ن وه لای خوداوه
ئه زه ل تا ئه به د مه علوم بی یه ن لیتش
کائینات یه کسه ر هه ر کام نه جای ویش
جه میعش زانان ، جه لاش ویه رده ن
جه دمای زانا ته قدرش که رده ن
عیلمش مو حیطه ن یووه ن پوودادی
نه جه به رنه به ی ویش نه به ی عیبادی

چواری تر له دۆستانی مهولهوی شیخ عهبدولقادی موهاجیرو شیخ
جهسیم و شیخ نهسیم و شیخ وهسیمی کورانی (۱۱) شیخ موحهمهده سهعیدی

مزانۆ ههركهس فكرش مهجمووعه
عيلم تابيعه ، عهمل مهتبووعه
زه مان مهتبووع ئهر صهه لاهيق بۆ
واجبه (بالذات) هه ره ئه و سابيق بۆ
ئينه كافى يه نه هل و فامى
شه رحه گه ره كه نه عيلمو كه لامى

(۱۱) ئه م ذاتانه له مه لا گه و ره كانى كوردستان بوون و له مزگه وتى دارولئىحسانى
سنه پتيگه يشتون . شیخ عهبدولقادر سى شهرحى له سه ر كتيبي
(تهذيب الكلام) نووسيه كه به (شهرحى قهديم و جهديد و نهجهه)
مه شهوورن . تا ئه م دوایى به له خويندنگاكانى كوردستانا هه ر سى
شه رحه كه نه خوينزان . هه روا ريساله يه كى له عه قايددا هه يه مامۆستام
شیخ عومه رى ئيبنولقه رده اغى شهرحى له سه ر كردووه . حاشيه يه كيشى
له سه ر حاشيه ي لارى له سه ر قاضى مير هه يه له عيلمى حيكه تا . شیخ
وه سيميش حاشيه ي به سه ر شهرحى ته هذيبه كه ي شیخ عهبدولقادره وه
هه يه . ئه م بنه ماله يه خزمه تىكى زۆرى عولوومى ئيسلامى يان كردووه .

له سالى ۱۲۷۱ى هيجره تدا له سه رده مى حوكمرايى والى غولام شا
خانى كورى خوسره و خانى ناكامدا به هۆى ئاژاوه گيرى حوكوومه تى
قاجارى و ده ست تى وه ردانيه وه له كاروبارى ئاينى موسولماناندا ،
هه رايه كه له سنه نه قه ومى گه لى كه سى تيا نه كوژرى . ژيانى گه لى
كه سيشى تيا نه كه ويته مه ترسى يه وه . به بۆنه ي ئه و پرووداوه وه شیخ
عهبدولقادری موهاجیرو شیخ نه سیمی برای سنه به جى نه هیلان و
پرووئه كه نه هه ورامانى ته خت و پاش چه نه پۆژى له ویشه وه ئه پۆن بۆ
سوله يمانى . شیخ عهبدولقادر له سوله يمانى له مزگه وتى مه شهوور به
مزگه وتى (عه لى نىظامى) دائه مه زرى و ، شیخ نه سیمی برايشى له
خورمال (*) دائه مه زرى و تا مردن خه ريكى ته دريس و خزمه ت كردنى

(*) وا مه شهووره مزگه وتى خورمال له سه رده مى هاوړى يانى پتيغه مبه ر
(د) دا دروست كراوه كه هاوون كوردستانيان گرته وه . له سه رده مى
سولتان سه ليمى عوسمانيشدا تازه كراوه ته وه . هه روا له سه رده مى

زانست و ثابین ثمن . شیخ عبدولقادر له بهری پوژاواى گردی سهیوان
له سولهیمانی و ، شیخ نهسیم له خورمال به خالك سپیراوان . شیخ
عبدولقادر له سالی ۱۲۱۵ له دایك بووه له سالی ۱۳۰۵ كۆچی
دوايی كردووه .

مه شهووره كه شیخ عبدولقادر و شیخ نهسیم نهگه نه هورامان ، پاش
چهند پوژیتك هه سانه وه شیخ عبدولقادر به دایى جاران دیوانى خواجه
حافظى شیرازی نه گریته وه بزانی چچ دیته ریو چی بكا باشه ؟ ئهم
بهیته ی نه كه ویتته بهرچاو :

دلم از وحشت زندان سكندر بگرفت
رخت برندم و تا ملك سلیمان بروم

زۆر بهمه شادمان ئه بچ و پووئه كاته سولهیمانی . نه گیتنه وه پاش
ئه وه ی نه گاته سولهیمانی موته سه پیری ئه و سه رده مه ی سولهیمانی

== سلیمان پاشای باباندا مووسابه گی قایمقامی له وئ ، جاریکی تر تازه ی
كردووه ته وه و ئهم چهند بهیته شی له سه ر به رده مه پریك هه لكه ندووه و
له دیواری مزگوته كه ی قایم كردووه :

والی ملك جود و كهف عباد
آن (سلیمان) تخت عزت و داد
ید بیضا نمود (موسا) را
حکم گلشنبرش بلطف بداد
در بناهای خیر شد سامی
بهر اجر و ثواب روز معاد
مسجد كهنه سال شاه (سلیم)
دید گشته است جای قنر و رماد
از كرم چند بدره در تعمیر
صرف كرد و بیافت اجر مراد
این اشارت ز غیب شد تاریخ
(بوده مسجد بذکر حق آباد)

ئهم نیوه بهیته ی دوايی به حیسابی حوروونی ئه بجه د نه كاته ۱۱۶۲ كه
سالی تازه كردنه وه ی مزگوته كه یه به سالی هيجری .

تهختهیی موده پرسی مه دره سهی دارولیحسانی سنه نه که کوری شیخ
 نهحمه دی کوری شیخ مهحمودی کوری شیخ نهحمه دی عهلامه ی کوری
 شیخ موصطه فای کوری شیخ شه مسوددینی کوری شیخ عهبدولغه ففاری
 کوری مه لا گوشایشی کوری شیخ موحه مهده مهردوخی به ، که به گویره ی
 شهجه ره ی نهسه بیان که پیوانی به ناووبانگی نهو سه دره مه مؤریان کردووه
 نهچنه وه سه ر ئیمام حه سه نی کوری حه زره تی عهلی .

کاتی که مهوله وی له مزگه وتی دارولیحسانی سنه فقهی بووه له
 سه فره ی دووه مه یا بو سنه بو خویندن ، بووه به هاوړی و دوستی نه م
 برایانه و دوستایه تی یان تا دواپی هر به رده وام بووه .

راپورت نه دا به نهستموول و نوسخه یه کیش له شهرحی (تهذیب الکلام) ی
 شیخ عبدالقادر له گه ل راپورته که ی نه نیری بو لای سولتان عهبدولمه جید
 خان و باسی پایوه شوینی شیخ عهبدولقادر ی بو نه نووسی . نه مه له
 سالی ۱۲۷۲ ی هجره تدا بووه . سولتانیش له وهلامی نه مه دا نامه یه که
 بو شیخ عهبدولقادر نه نووسی ، نه مه ی تبا نه نووسی : « بعد السلام
 علیکم ، قد ظهر فضلکم من اثرکم ، ونحن تفاءلنا بیوم قدومکم المصادف
 لیوم دخول عساکرنا المنصورة بلدة (سواستبول) . فها قد خصصنا لکم
 شهریه تکفی معیشتکم . فان لم تکف فاکتبوا لنا بعد فراغنا من غوائل
 الحرب ، ولاتنسونا من الدعاء . والسلام علیکم » .

باش وه فاتی شیخ عهبدولقادر شیخ عهبدولکه ریمی کوری له جیی
 دانیشتووه و تدریسی کردووه . نه م ذاته پاشان مزگه و ټیکی کردووه ته وه و
 گواستوویه ته وه نه وئ . نه م مزگه وته ئیستا به ناوی شیخ له طیفی
 کوریه وه نه ناسری .

بیستوومه شیخ نه سیم زور ناسک و قسه خویش بووه ، به لام نه گهر
 سوخته یه که [سوخته فقهی پله ی سه ره تاییی خویندنه] کاریکی
 بیهقلانه ی بگردایه زور لپی تووړه نه بوو . که لی یان نه برسی بو وا له و
 سوخته به تووړه نه بی ، نه بوت : سوخته ی بیهقل نه بی به موسته عیدی
 بیهقل و موسته عیدی بیهقلیش نه بی به مه لای بیهقل و دنیا و ټیران
 نه کا . که واته هر له ئیسته وه جاری بیهقلی به که ی بکری چاکتره .

مهولهوی به بۆنه‌ی کوێربوونیه‌وه که ئێتر توانای خوێندنه‌وه‌ی کتیی
 نه‌ماوه‌و کاری کردووه‌ته‌ سه‌ر ده‌رزوتنه‌وه‌ی به‌ فه‌قیکانی ، پارچه‌ شیعرێکی
 به‌سۆزی بۆ شیخ موحه‌مه‌د جه‌سیم نووسیوه ، زۆر به‌قه‌دره‌وه‌ ئیشاره‌تی
 بۆ پایه‌ی شیخ عه‌بدولقادرو شیخ جه‌سیم و شیخ نه‌سیم تیا کردووه ، لێره‌دا
 ئهم‌ چه‌ند به‌یتێ لێ ئه‌نووسینه‌وه :

ته‌دریس و ته‌قدیس ، ته‌مجید ، بێ‌ده‌نگه‌ن
 چه‌ساره‌ی ته‌قریر ته‌وحید بێ‌پره‌نگه‌ن

پارچه‌ی ته‌ئلیفات شیخ موهاجیر
 گرانه‌ن ، نی‌یه‌ن مشتته‌ری و تاجیر

(کشف الغطاء)ی صه‌در (موحه‌مه‌د جه‌سیم)
 غونچه‌ی نه‌شکفته‌ن بێ شتوی (نه‌سیم) (١٢)

بێ‌نازه‌ن کیتاب (عه‌طای) (ده‌وله‌ته‌ین)
 یه‌ند ریزان قه‌تره‌ی خوم جه‌ عه‌ین عه‌ین

ته‌فاوت نی‌یه‌ن تیشدا جه‌ مابه‌ین
 شوبه‌ه‌ی شین و سین میثل عه‌ین و غه‌ین

بال نه‌مه‌دۆ ته‌یر ته‌حریر وه‌هه‌مدا
 گا وه‌ ڕووی ڕۆمدا ، گا وه‌ عه‌جه‌مدا

یه‌کیکی‌تر له‌ دۆستانی مه‌وله‌وی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆتشی‌یه‌ی به‌ که
 پێشان باسیکی تایه‌تیمان بۆ ته‌رخان کرد . مه‌وله‌وی هه‌رچه‌ند به‌ته‌مه‌ن
 چه‌ند ساڵ له‌ حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د گه‌وره‌تر بووه ، هه‌روه‌کوو عه‌لامه‌ی

(١٢) له‌وانه‌یه‌ له‌ کاتی نووسینی ئهم‌ پارچه‌ شیعه‌ی مه‌وله‌ویدا (شیخ وه‌سیم)
 له‌دنیا‌دا نه‌بووب ، بۆیه‌ ئیشاره‌تی بۆ ناوی ئه‌و نه‌کردووه .

سه رده مو مورشیدی خوی ته ماشای کردووه • مه شهووره مه ولهوی له
 مه دره سهی شیخ عه بدوللای خه پانیدا له هه له بجه که ئیسته مزگه وتی
 جامیعهی پی ئه لێن دهرزی خویندووه • بۆ ده رخستنی پایهی بلندی حاجی
 مه لاهمه دی ئۆتشیی ، ئه وه به سه ئه م چه ند به یتهی مه ولهوی بنووسینه وه
 که به شیکن له (جفنه) ی به که می (مشرعه) ی به که می کتییی (الفضیله) که ی :

و من علا صفته و رسمه

اته کان دائما کاسمه

جوهره مجموعا او مشوشا

بحمده و مدحه منقشا

فلم یقع فی عین عقده قذی

بذاك احمد ، و مادم بذنا

أروی هواء جریه من غطش

أروی الوری بوریه من عطش

من من شذاه کل عطر ینتشی

حضرة مولای المصنفی النودشی

یه کیکی تر له دۆستانی مه ولهوی شیخ عه زیزی جانه وه ره بی به (۱۳) •
 ئه م ذاته کوری شیخ موحه مه دی کوری شیخ مه حموودی کوری شیخ
 ضیا ئوددینی کوری شیخ هه یده ری برای شیخ حه سه نی مه ولانا وایه (۱۴) واته
 له بنه ماله ی شیخانی (بست) و (مه ولانا وایه) •

(۱۳) جانه وه ره دێ به که له ناوچهی (که لاته رزان) له نێوان مه ریوان و سنه دا .

(۱۴) ئه م ذاته له خانه دانیکه عیلم و فه زله له شیخانی (بست) و (مه ولانا وایه) که
 بیاوی گه وه ی زۆریان تیا هه لکه وتوووه . له مه نسووبه کانی شیخانی

شیخ عزیز ذاتیککی شاعیر و خوش نووس و ^(۱۵) هه لکه وتوو بووه . له
سه رده می فقهیه تیدا له سنه ناسیاوی له گه ل مه وله وی پهیدا کردووو بووه
به دوستی . مه وله وی گه ل پ ارچه شیعی بو شیخ عزیز نووسیوه که ئیمه
چهند پارچه یه کیانمان له دیوانه کهیدا بلاو کردووو ته وه ^(۱۶) .

(کاکوزه کهریا) یه وه له ۱۱۳۶ ی هجره تدا کوچی دواپی کردووو پرسته ی
(شیخ حسن حق) یان کردووو به ماده ته ئریخی وه فاتی . مه ولاناوا
دی به که له ناوچه ی (خوړخوړه) ی سهر به شاری (سه قز) .

(۱۵) له باره ی خوش نووسی شیخ عزیز وه مه شهووره مه وله وی وتو به تی :
شیعی من شایانی نه وه یه شیخ عزیز به خه ته خوشه که ی
بینووسیته وه ، ناوی دهنگ خوشیککی تووداری یسی هیناوه که ئیمه
له یادمان نه ماوه ، وتوو به ئویش به گورانی بیل .

(۱۶) شیخ عزیز برایه کیشی بووه ناوی شیخ عه بدولر هحمان بووه . ئهم شیخ
عه بدولر هحمانه سهرگوزشته به کی هه به وا لیره دا ئه ی نووسینه وه :

له سه رده می شیخ عزیزدا جاف گهرمیان و کویتستانیان کردووو
هاوینان بو هاوینه خوړی گه یشتوونه ته نریکی جانه وهره . له م جافانه
عه شره تی که ره م وه یسی له گه ل مالی شیخ عزیز بوون به ناشناو هاتوچوی
یه کیان کردوو . ئهم که ره م وه یسی بانه ئنیکیان تیا بووه (ئامان) ناو
شیخ عه بدولر هحمانی برای شیخ عزیز دلی لپی چوو . که قسه که
بلاو ئه بیته وه بهرگویی که ره م وه یسی یه کان نه که ویتسه وه ، له بهر پایه و
ری و شوینی مالی شیخ عزیز به ناشکرا هیچ ناکین ، به لام ئه یانه وی
به فیل شیخ عه بدولر هحمان له ناو بهرن . ئه سپیککی شیتی سهرکیشی بو
زین ل نه که ن و بوی نه هینن که پیشتر که س نه یوانیوه سواری ببی ،
به لکو ئه مه خوابه که سواری بو هه لی گری و فرپی داته خواری ملی
بشکی . که شیخ عه بدولر هحمان سواری ئه سپه که ئه بچ ، ئه سپ ئه داته
غارو به ره و ژوو رو به ره و خواری کردن و نیو سعات پتر به شوینی خوش و
ناخوشا غار ئه کا ، به لام نایخته خواری ، ناخری ماندوو ئه بچ و له خو یه وه
را ئه وه ستی و شیخ عه بدولر هحمانیش داته به زئی . که ره م وه یسی یه کان
ئهمه به که رامهت دانه ئین بو شیخ عه بدولر هحمان و دهس بهرداری ئه بن .
ئنه که یش پاش ماوه یه ک ئه مرئ و مه سه له که به وجوره ئه بریته وه .

ئهم شیخ عه بدولر هحمانه دیوانیککی شیعی هه به دهستی ئیمه
نه که وتوو ، لای شیخه کانی خزمیه تی ، به لام چهند پارچه یه کیان به هوی

شیخ عبدالرحمان ناویکی خزمیهوه دهسگیر بووه ، وایرهدا
بلاویان نه کهینهوه :

نازیز ئهر پهرسی چۆنهن ئیلاخان
داخان داخانن ، زاخان نه داخان
ئهو ههرده ، ئهو ههلهت ئهوسا پیوه بیت
ئهو شهوق ئهو زینعت ئهوسا که تو دیت
ئیهسه جه دووریت پوشان سیانهم
هاژهی قهلههزان بیدهنگهن ماته
ئهو ئهرخهوانان نه گوی شهتاوان
ئهو تهوق سهولان نه پای گولئاوان
دلتهنگهن نه داخ دووری دیدهی تو
وهرس مهزلگای دهرهی (تهنگهکو)
(تاویل بهگ) نه داخ بوتهی فیراقت
تهوهن تاونهن نه ئیشتیاقت
پشت (بهردهپهش) ، پال (ههرهسگا)
(قهجه) و (گل جهپه) و ههردهی (کهلهبا)
(کهس نهزان) ههر یهند ئهسرینان پیزان
تاف قهلههزهی (ههپجاران) بیزان
(کهلهبا) وه بای ههناسان سهرد
کهلهش چون کهلهی من بییهن وه مهرد
(میپهش) رهشپوشه ، (ساتیار) نازیتهبار
(قهجه) زاریشه ، (بهردهپهش) زگار
(سهرپهوان) نه چههم پهوان کهردهن سهیل
(کاوان) گولاوان (ههرده) کهردهن کهیل
(سوختان ئهغزهتوو) ، (میپهش) و (ساتیار)
مناکۆن وه سۆز برگی موسیقار
پای (توراخ تهپه) چمنی (میشهلواز)
ههرهکه وه نهوعی لیش مهیو ئاواز
(ترشکهدار) خهمین ، (بارگه) زاریشه
ئهویش وینهی من دهرده کاریشه

(توووه په شکه) مه لولول ، (توووه سووران) سوورهن
 پهی تو (توراخ تهپ) ماتو مه هجوورهن
 (دهشت میل) زه لیل ، (چنار) خه فه تبار
 (نه شکوهت) شینشه نه جه هیجران یار (★)
 کراسه که ی خه مه نه که نه وه بهردا
 بهرگه نازیته تبار نه دهن وه سهردا
 به (په حمان) واتهن دهروون پر جه دهرد
 گرد نه هیجرانان (نامان) گهردن زهرد

له مالوایی لئ کردنی براده ریځیشیا وتوویه :
 دیدهم ، دیسان چهرخ چه واشه ی به دخو
 سازان فیل په ی وه وصل به ی من و توو
 ناخو م نصیب عزم کام ولاتشه نه
 هم زام خه ده نگ کئ خه لاتشه نه
 نه م جار وه تافیق دووری تو سهردان
 دووریت وینه ی قه یس که رده نه سهرگردان
 هه نی من وه کئ خاطر که روو شاد
 وه بونه ی کتوه غم بدهم وه باد
 حه یفه نه ، راز نه رم کئ نه گو شم بو
 شه وان ده ست کئ نه ناغو شم بو
 سا با بنا لووم من وه ی زامه وه
 وه ی زام کاری بی ده وامه وه
 پال بدهم وه ئیش زام سه خته وه
 وه ی زام کاری شوومیی به خته وه
 شه لالا رو ی نه زه ل دیدهم کور بیا
 دیدهم تا ، دیده ، دیده ی تو نه دیا
 نه وینام وه چه م لادی خال تو
 نه بو سام سهرخه د لیمو ی کال تو

(★) وشه کانی ناو دوو که وانه کان ناوی شوین .

نه گيلام چهنيت شهوان كهرووم ياز
سهرم جه سهودات نه بيان سهرنه فراز
چون وهى تهوور ته قدير كهردش هه واله
ههنى ديدهنى بالات مه حاله
نازاد كهر گهردهن ، ناخر لواهن
كوچ نه وه دَل نه وه ناماهن
من خودا حافىظ ، تويش بنيش وه شاد
داخ بهردم وه گل ، منيش چون فهرهاد

نهم پارچه بيشى به بونهى گه رانه وهى كوچ و بارى (نامان) وه له كوستانه وه
بو گهرميان داناوه :

ديسان سه رههردان جه نو گرتهن تهم
سوپاي گولالان پيژيان وه ههم
شنوى باي پايز وه يشوومهى سزا
وه لكك دره ختان بينواده پيژا
بى وه گهرده لول كه للهى كلاوان
ماتهم بى سه داي هاژهى وه فراوان
گهرميش كه م كهردهن ، سهردهن سه رههردان
وهك سهردى موبهت شاي گهردن زهردان
كوچ كهرد سيامال چول بى وه رزاخان
به شيو كهرد زينمت زهوق له بلاخان
سه بزي چه مه نان ته بديل بى وه زهرد
له به رزان پهزان پيژان ههرده وه ههرد
بين داخ وه پهرداخ كوچ كهرد نه له يلاح
پرداخ بى ده ماخ شى وه كوئى ناخ ناخ
په م پهم ناھوان ، كه ل گهل گهل خان
مه يل كهردهن نهو زيد خاك گهرميان
نومالان وينهى غزالان به پ
گهرمه ستر خير ههم ناوهرد وه فه پ

دیدە مەستەکی جەیران ئاساکە
 سەردە لیلە کە ی حەرەم جیاکە
 ھیمای چون ئیلانخ ھا نە پەردا خدا
 بۆی پایز نەدان بۆش وە دەماخدا
 شەمال شو (★) گیتسو ئاسا
 نە زەرد ئەشک ، ھەرس سەیل ئاسا
 نە بدەر وە رووی تاش زاخەدا
 زەردیی وە لگ نە پەنگ دار باخەدا
 مە پەرسۆ جە رووی گەرمیی مەیلە وە
 چوونەن قەیسە کە ی وە دو جەیلە وە
 واپە سەراپاش سۆزان نەفتەن
 ھەردە و ھەردشەن ، ساتی نەسەرەفتەن
 یەند خەیاڵ تۆش ھا نە دەرووندا
 کەفتەن وە رووی ئیش دەرد مەجنووندا
 جە زایفیی ویش ھەردەم مدا پیچ
 شنۆی بای ھیجران وەنەش مدا گیتج
 گیتج مدا و موات وە دەم دەردە وە
 وە سۆز تەئیر ئەم چەند فەردە وە
 فیدات بام ئازیز ، شوخ شیرین پەنگ
 چەم سیای بووم زەرد ، شوخ شەیدای شەنگ
 پەم پەم ئاھوان چەمە پرای پاتەن
 ئینتیظار وە دین گەردە کە ی پاتەن
 تا بەیان وە دین دبدەت ئاھوان
 ئاماوە جە سۆنگ تۆ وە گەرمیان
 ئەم پارچە یەشی بە پۆنە ی کۆچی دوا یی ئامانە وە داناوہ :
 فەلەک پە ی شوومی تالە ی سیای مە
 جۆش دا بە کوورە ی دەردان دیوای مە

(★) لە ئەسڵە کەدا شوینە کە ی بە بۆشی ھیکرا بوە وە .

پهی بهختو تالهی وه بهد سوروشتم
 سهنگ دا نه رووی جام بهخت بهرگهشتم
 کۆس کۆس نۆم جه نوو ژیانوه
 بارووت نه رووی زام تازهه شنیانوه
 یهخهی مهینهتم داوه وه سهردا
 بهرگه نازییهتیم هم کهرد وه بهردا
 ههرهس ههپرگاو لیو شهتاوان
 دیسان هم جهم بی نه رووی کلانوان
 تاو گهرمی مهیل نیهانی یاران
 سهرد بی چون سهردی بهفر نزاران
 خوصوص قیبلهکهی رشته دوودیدهه
 نهرواحهکهی تمن منته کهشیدهه
 دهوای ئیش دهر دلهی رهنجوورم
 مهلههم نه رووی زام سفتهی ناسوورم
 تاقهتدهر وه جیسم خهستهی خهم کیشم
 تهفریح خاطر وه خهمان پریشم
 دلسۆز نازکیش ، جای نیازهکهه
 باعیش شادی و ، زهوقسازهکهه
 ناگا بی وه تیر قهزای بهختهوه
 وه بهدبی دیدهی سزای سهختهوه
 پیکیا وه بهیکان نادیاریه
 پیچیا وه کالای نازییهتباریه

ئههش بهشیکه له پارچه شیریکی . ههروا به ناتهواوی دهسکیرم
 بووه . دیاره بههاریک وتویه ، له چاوهروانی گهیشتنی کوچ و باری
 مالی یارا له گهرمیانوه :

نامه ئامانه ، پای هات ماتنه
 خهیمهی گولان چهمهپای راته
 بهر له گشت گولێ (نهووزه) ی پهل دیز
 بهخه دامنه سیا ، دیده سورمهپیز

يەككىكى تر له دۆستانى مەولهوى ئەحمەد بەگى كۆماسى بە (۱۷) كە
 مەولهوى جارجار بە (خالتۆى كۆماسى) و جارجارىش بە (خالتۆى ناوئەبا .
 ئەحمەد بەگى كۆماسى ديوانىكى شيعرى ھەيە بە لەھجەى گۆران ،
 لە چاپ نە دراوہ بەلام لە ناو عەشرەتە كەيا دەسگير ئەبى . ئەحمەد بەگ و
 مەولهوى گەلى جارجار بە شيعر نامەيان بۆ يەك نووسيوہ وەك لە ديوانى
 مەولهوى يەوہ بە ئاشكرا دەرئەكەوئى و ، ئەمەيش نموونە يەكى .

ئەحمەد بەگ بۆ مەولهوى نووسيوہ :

ئەر بۆ پرووزى وە مەلالەوہ

ياوان وە لای تۆ جە شەمالەوہ

ئانە بۆ پرووز سفتەى جەرگمەن

مالوومەن ، مەعدووم ، وادەى مەرگمەن

مەولهوى يش لە وەلاما بۆى نووسيوہ :

ئارەزووى ئامای مەرگ ویت كەردەن

گۆيا خەلاصیت وە دل ئاوەردەن

ئەى پەى تۆ نەبۆ دۆسەكەى گيانى

چەند بۆ پرووز بۆ تۆ ھەر بمانى

لەگەل (گەزىزە) ھەر رۆژ پۆيانە

لە تۆى پەردەوہ تەماى تۆيانە

نەورۆزەو گولان باقى خەمبارەن

ھەموو بە تەماى دیدار يارەن

(۱۷) كۆماسى ناوچە يەكى سەر بە مەريوانە لە نيتوان مەريوان و كەلاتەرزاندە ،
 زمانى خەلكەكەى شيتوہ يەكى تايبەتیی ھەيە . عەشرەتى كۆماسى يش
 عەشرەتتىكى دليرو لى ھاتوون .

مهولهوی گهلې جارش شيعری ئەحمەد بەگي تەضميني شيعری خۆي
کردوو ، واتە خستوو يەتە ناو شيعری خۆيەو ، وەك ئەووە كه ئەلې :

بۆلەند كەر مهقام دلسۆز پاسي
تەنزىلەش فەردگەل خالۆي كۆماسي

« پۆي وەصلت هەر ييم ئەي پروو پيم بي
جەوبۆتۆ داييم پۆرۆ خديم بي »

يەكيكي تر لە دۆستاني مهولهوي مهلا نيظام ناويكه كه ئەم سنج بەيتەي
بۆ مهولهوي نووسيوه :

دلەي ديوانەم هيمنەتش واستەن
ئامان ها ئامان ، تەن وە جا ئاستەن

چون كەفتە كاران دل ئەو شۆن تۆن
بەند وە تاي پرشتەي وەي وە هوون تۆن

تەن چون سياستەنگ نە هەوارانەن
پا شكستەي دەرد دماي يارانەن

مهولهوي يش بە پارچە شيعريكي تۆ بەيتي وەلامي داووتەووە ئەمە
سەرەتا كەيتي :

هەي نيظام ، نە زام نامەت تۆ لا بەرد
ئاي ئاي سزاش داو قيامەتش كەرد

يەكيكي تر لە دۆستاني مهولهوي شيخ يۆسفي تۆسمەيي بە (١٨) كه لە
شيعرا ئەميش ، وەك ئەحمەد بەگي كۆماسي ، بە (خالۆ) ناوئەبا • وادياره

(١٨) تۆسمە دييەكە لە ناوچەي پاوہ لە كوردستاني ئيران .

ئەم شېخ يۆسفە زۆر دەست راست بوو ، چونكە مەولەوى لە پارچە
شيعيرىكىيا بەم جۆرە باسى راوکردنى ئەكا :

من خۆ دوور جە تۆ چون مەردە مەردە
هەر هام ئە خەيال سأل ويەردە

ئەساسەى نەچپىر ماوەردم پەرىت
وێت تەيار مەكەرد ، چون كى ؟ هەر چون ویت
مەوينای پەزن مادەنى كانی
مانى وه صەنعەت سەلىقەى (مانى)

صوب نە جاسووسگەى ملان سەربەرزان
چون سۆماى خورشید شۆلە كەرد هەرزان

مشانای وه پێل لوولەى دوور مەنزل
مووسەوى سەرتەل کارخانەى مووسل

لە دیوانەكەى مەولەويدا چەند پارچە شيعر هەيه كە بۆ ئەم شېخ
يۆسفەى نووسیون .

يەككى تر لە دۆستانی مەولەوى مەلا عەبدولرەحيمى نجارى يە (١٩) .
مەولەوى پارچە شيعيرىكى بۆ ئەم مەلا عەبدولرەحيمە نووسیوه سەرەتاكەى
بەم بەيتە دەست پێ ئەكا :

تەختەى مۆبەت تاش نەجار دل تەنگ
گير گنج دام کلافی شەورەنگ

دوستىكى ترى مەولەوى شېخ عەبدوللای داخى يە كە شاعيرىكى
بەرز بووهو هەرچەند بە باشى بۆم ساغ نەبوو تەوه كى يە ، بە هەندى نیشانەدا

(١٩) نجار دى يەكە لەوبەرى سىروان لە نزىكى پاوه وه .

وادیاره شیخ عهبدووللای مرادوهیسی خالۆزای مهولهوی بی . به نیشانهی
ئهوهشا که مهولهوی گهلی پارچه شیعی خۆیی بۆ ئهم نووسیوه ، ئه بی
ئههیش شیعی زۆری بۆ ئهو نووسییی (۲۰) .

(۲۰) له کهشکۆلهکهی خوالی خوشبوو مهحمود پاشای جافدا چوار پارچه
شیعی ئهم ذاته ههیه ، وا لیره دا سیانیان بلاوئهکهینهوه . ئهوی تریان
له دیوانی مهولهویدا بلاوکرارهتهوه .

- ۱ -

دله با وهس بۆ
هوشیار بهر ، وادهی مهستیت با وهس بۆ
زه مامت با وهس وه دهس هه وهس بۆ
وهس فامت نه فکر کردهی عه بهس بۆ
با وهس خه یالت خه یال خال بۆ
وهس حالت بهی زولف زوخال به دحال بۆ
وهس وه تهمای وه صل نازک نه وهالان
سه رمایه ی عومرت بدهر وه تالان
وهس جۆبای دیدار دیدهی خاسان بهر
وهس مهدح جهمال مودبیر باسان کهر
بدیه هام فهران ، هام دهر د ، هام مهشق
نازک خه یالان ، دهر وون دهر بای عهشق
گردین وهو خه یال نازک کهرده وه
وه بار فیراق ئهندۆو دهرده وه
ههر یهک وه تهمای نه وهالیکه وه
وه په ژاره ی خال بووم لاییکه وه
مهزه ی باده ی ناب حهقیقهت چهشتن
نه ی وارگهی پر شۆر وه ناکام وهشتن
خالی بی یاگهی نازک خه یالان
بی مه دداح مهندن نه ونوخته ی خالان
مه یخانه خالی ، مه ی خۆران بی شهوق
باده کهش ماته م ، باده نۆش بی ذهوق

زیاد جه گردین شای سینه سافان
مه خدوومی (مه عدووم) مهولهوی جافان (★)

جادار رهویهی (بیسارانی) وی
صاحب تهریکه‌ی (هادی) و (ثانی) وی
ئه بیات (یوسف) ، ئه شعار (خانا)
جه خه یال خاسیش وه هیچ منمانا
فهردهش مه‌ضموون (مه‌للا) که‌ی گوران
ئه بیات (تهرکه‌ی) مه‌دداح بۆران
دانه‌ی (داخی) وه‌ند ، (خانه‌ی) داخه‌مین
فهرمووده‌ی (شه‌فیج) ده‌روون ماته‌مین
ئه‌فکار ئه‌بکار (صالحی) که‌رده
ئه بیات به‌نات (نه‌جه‌ف) په‌روه‌رده
ئه شعار په‌نگین (دیوانه) که‌ی شه‌م
گوفته‌ی (په‌نجووری) ده‌روون ده‌ریای خه‌م
بئ خود جه‌لای خه‌یال خاسش بی
بئ وجود جه‌ فکر خاسان باسش بی
واده‌ی مونا‌جات (قاضی الحاجات)
وه کزه‌ی ده‌روون صیدق دل هه‌ر سات
ئه‌ی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فاخته‌ر جه‌ لال
مسفت وه‌ قه‌لهم سهر نووک خه‌یال :
« یا جه‌ گونای من که‌ره‌م ئاوان‌تهر ! »
« په‌حمه‌ت جه‌ تاوان من فراوان‌تهر ! »
« هه‌ر تۆنی وه‌ تاق داناو توانا »
« تۆم هه‌نی ، هه‌نی وه‌ کیم بۆ هانا »
نه‌ فه‌صل فیراق به‌ سه‌د زاری و ده‌رد
ئه‌ی لافه‌ نه‌ گهنج خاطر به‌رماوهرده :

(★) ئیمه‌ وای بۆئه‌چین داخی ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی کۆچی دوا‌یسی
مه‌وله‌وی په‌وه‌و ، بۆ لاواندنه‌وه‌ی وتبج .

« وه ورده زامدا دل تاقت پیزا »
 « هرچی بیم به کسر وه چه مدا پیزا »
 « تاقت بی وه هوون جه سهختی زامان »
 « تک تک چهنی هرس پیزا وه دامان »
 وادهی تهمهنای و یصال یاران
 وهخت نارەزووی دیدەیی نازداران (★)
 مهجنوون ثانیی کۆی دوجهیل ماوا
 یۆرت دل وه ئیل مهیل لهیل ئاوا
 سەردار سەرتیپ سوپای دلریشان
 (محبوب القلوب) جەرگهی دەرۆیشان
 لیوایی لیوهی لال ، لال لیو لالان
 شتیوایی شتیوهی شوخ شای شیرین خالان
 ئینشای سەربەستهی بەستەیی سەر خامەت
 یانی نامەکەیی میشکین خیتامەت
 یاوا وه سەروەخت دل خار خاران
 مەحرۆوم دیدەیی دیدە خوماران
 دل شاد بی وه شاد ، دلشاد بی وه شاد
 کو کو کۆی خەرمان خەمان دا وه باد
 فەرمايیت جه رووی رهویهی غەمخواری :
 ئەحوالت چۆنەن ؟ چەنی مەویاری ؟
 چیش عەرض بو ئەحوال بەدحالیی حالم !
 دوور جه تو نەحسی و چەفتیی ئەحوالم
 جه بەدبەختیی و یم هەرکەس وانام لهیل
 دێر صولج بی و زوو جەنگ ، کەم وەفاو بی مهیل
 مەعلووم جه تەقسیم ئالەم بالا
 کالای خەمانم بریان وه بالا

(★) هەرچەند لە کەشکۆلەکەیی مەحموود بەشادا ئەم پارچە شیعەرە
 بەم جۆرەیه ، بەلام ئێمە وای بو ئەچین ئەگەر هێی تری بەدەمەوه بی لێرەوه
 فەوتابوو ئەمەیی پاشەوێ پارچەیهکی تری (داخی) بی .

لهیل وه نیگاوه ..
 دیدهی فیتنهجۆش ها وه نیگاوه
 پێل وه حهی تاران ئهفهی نماوه
 مهر کهمهند وه شان فهریدوون شاوه
 حاجیب وه وهیهت قهوس قهزاوه
 مهر قهوسو قهزهح وه رووی سهماوه
 بینی وه وه شهمیم رهمیم ئیجیاوه
 ئیجازه دارۆ جه مهسیحاوه
 لهب گۆل غونچهی باخ وه نهو شکاوه
 خال وه نهوهشهی دیز پای ههردهی کاوه
 تۆپ تهلای زنج سهیقله ئهساوه
 یا نارنج باغ خاصهی دالتاوه
 دانهی خال وه جید جهیران ئاساوه
 منمانۆ چون نهقش وه رووی میناوه
 مهم وه تهخت صدر پر جه سهفاوه
 ئهمهرهی سیدرهن وه مونتههاوه
 نهرمیی لیف وه رووی کافور نماوه
 مهر قاقوم وه رووی کاتبی شاوه
 پان وه رهوانیی رهوان ئهفزاوه
 ساق سفید چون ئهلج پای ههردهی کاوه
 یا شا تا زمین ها وه پشت گاوه
 بمانۆ وه حوسن نازدار باوه
 (داخی) ها جه داخ ئهو پهنجهو پاوه
 سهرنی یا وه سهر ئهلجد سهراوه

پيسواى سووق زوهد شه‌خنه‌ى شه‌ر عه‌شق
 جورعه‌نوش به‌زم زومره‌ى مه‌ينه‌ت مه‌شق
 ديوانه‌ى چه‌يران واده‌ى مه‌حروومى
 سه‌رگه‌شته‌ى پاى كوى نه‌جد مه‌عدوومى
 به‌دنام چه‌رگه‌ى طاعه‌ت فروشان
 لاي خوار خه‌رقه‌ى مه‌ى چه‌قيفى نوشان
 سوار نه‌يجه‌ى بالوول دانا
 ديوانه‌ى وه عيلم چه‌قيقه‌ت زانا
 توول دل مه‌صرووف عيلم صه‌رف و نه‌حو
 ثانى نه‌ ليقاى ذات بيچوون مه‌حو
 شكار چه‌نگال صاحيب چه‌ناچه‌ين
 گيروده‌ى كه‌مه‌ند سه‌مى (ذى‌النورين)
 سه‌ردار سه‌ر دار ، چه‌للاج ثانى
 گوياي (انا الحق) ، داناي سوبحاني
 جبه‌ى تن خالي نه‌ ماسيواى چه‌ق
 هووه‌يدا مه‌ملوو چه‌ ذات موطله‌ق
 نيسته‌ى يووى مه‌سند شاي نه‌قشبه‌ندان
 جاي مه‌لجه‌و ئوميد ئيقبال بوكه‌ندان
 نامه‌ى پي چه‌ په‌مز عيلم چه‌قيقه‌ت
 ئينشاكه‌رده‌ى نووك خامه‌ى طه‌ريقه‌ت
 ضيا دا وه عه‌ين بي تو بن‌نوورم
 شيفا دا وه ئيش دله‌ى په‌نجوورم
 حالي بيم يه‌ك يه‌ك گله‌بي كه‌رده‌ت
 ظن سه‌رد مه‌يلي وه ياران به‌رده‌ت
 وه مه‌رگت دل يه‌ند چه‌ مه‌يلت كه‌يله‌ن
 زه‌ري زينده‌گيم ئه‌ر بو ، به‌و مه‌يله‌ن
 به‌لام تو عالم عولوى ماوا‌ته‌ن
 كه‌رده‌نه‌ى سه‌ربه‌رز مه‌له‌كووت جاته‌ن

یه کیکی تر له دۆستانی مه ولهوی شیخ هه سه فی سازانی بووه که
نازناوی شیعی (بولبول) هه شاعیریکی باش بووه . ئهم ذاته له خزمه تی
مه وله ویدا خویندوو یه تی و هه زی له کچیکی کردوو هه له دلشیا بووه که

نه سایه ی ئه لطف صیدق صیددی
ویردتهن وه فخر (هه طریقی)

من گیرۆده ی چای گونای هارووتیم
وهتهن نه ماوای سوفلای ناسووتیم
تهرسوون ئه ر خامه ی وه خه م شهق وه رده م
تهحریر کهرۆ راز مه خفی تۆی په رده م
ناپاکیم هه ر په ند نه هه د ئه وده ر بۆ
په ی سه فای خاطر پاکان که ده ر بۆ
ئه ر ته نیای بی فهد فهد گشت فهدان
په حمش کهرد وه حال جهسته ی سه رگه ردان
پیم یان وه شه هه لطف هه لاوه ت
سه یقه ل دا وه زه نگ زه هر قه ساوه ت
ئه وسا ئه ر هه ر یۆ ، هه ر سات ، جه نۆوه
شه مامه ی نامه م نامات وه بۆوه
بزان سه رده فته ر دل بی ده ردانم
عه به س نه پای هه رد ده رد سه رگه ردانم
سا بۆ به شق شای نه قشبه ندان گشت
نه فه س چون شمشر میصری نه برشت
نالات جه داوه ره ی حال من بۆ
لالات په ی ئه حوال مه لال من بۆ
به ل ئه ی حال ته بدیل وه حال خاص بۆ
شیشه ی دل نه زه نگ عیصیان خه لاص بۆ
(داخی) م دل وه زه نگ عیصیان خال خالم
موحه ووه ل وه لطف ته حویل خالم

پارچه شیعه که ی کاک ئه حمه دیش پاشان له باسی خۆیدا
بلاوئه که نه وه .

داوای بکا ، به لām دهنگی نه کردووہ تا مهولهوی کچه کهی داوه به شوو ،
ئهوجا به پارچه شیعرێك گلهیی له مهولهوی کردووہ که سهره تاکه ی
ئه م به یتیه :

نیشانه ی ناوڪ نیگای نازاران
یانئ سهرده فتهر سو پای خه مباران

مهولهوی یش زۆری پئ ناخۆش ئه پئ که به م ئاره زووہی ئهوی نه زانیوه
تا بۆی جئ به جئ بکاو پارچه شیعرێکی زۆر ناسکی له وه لāmا بۆ ئه نووسئ
که سهره تاکه ی ئه م به یتیه :

چێشه ن په شیویم ؟ ماته میی دلهن ،
یا کزه ی ئامای نامه ی بولبولهن ؟

بولبولیش به رابه ر به م ههسته ی مهولهوی پارچه شیعرێکی تری بۆ
ئه نووسئ ، به لām له میشا هه ر دلگرائیی خۆی له به نسیب نه بوونی کچه که
دهر ئه برئ و به م به یتیه دوا یی دینئ :

ئه ما حه یف (بولبول) جه ویت هه راس که رد
په ی ته نیا گوئی ویت که س نه ناس که رد (٢١)

یه کیکێ تر له دوستانێ مهولهوی شیخ مؤمنی سازانی به که خه لیفه ی
شیخ موحه ممه د به هائو ددین بووه و مهولهوی زۆری پێژ لئ گرتوووه و له
سهره تای پارچه شیعرێکیا به م جۆره قسه ی له گه ل ئه کا :

نه تیجه ی پاک دین شیخ سازانی
خاس وه ته ن نه تۆی ده روون سازانی

(٢١) ئه م سئ پارچه شیعره ی بولبول و مهولهویمان له دیوانی مهولهویدا
بلاو کردووته وه .

دۆستیکى تریشى مهلا یوونس ناویك بووه بۆم ساغ نه بوه ته وه کئی یه و
خه لکی کوئی یه • مهولهوی له پارچه شیعیکیا بهم جوړه پرووی دهمی
تئی نه کا :

لوقمه که ی ماساو قوول ده ریای مهیل
لوخت سای کۆله ی سارای دووری لهیل

یه کیکی تر له دۆستانی مهولهوی سهید عه بدولصه مه دی خانه گایی بووه
که پاش ته و او کردنی خویندن و وهر گرتی ئیجازه ی مه لایه تی نه که ویتیه ری
بۆ کرماشان ته داره کی ژن هینان بکا ، له ری دا له نزیکی دهوله تاوا مار
پیوه ی نه داو نه مری و له دهوله تاوا به خاکی نه سپین • مهولهوی به پارچه
شیعیکی به سۆز نه م ذاته ی لاواندووه ته وه • سه رمای نه و پارچه شیعره
به م بهیته دهست پی نه کا :

پای شادیم دیسان ماران گهسته وه
نه پیاله ی چه م ژار تو بهسته وه

یه کیکی تر له دۆستانی مهولهوی حاجی مهحمودی یاروهیسه که
وهکیل و مهسره فدار ی مهحمود پاشای جاف بووه (۲۲) •

دۆستایه تی مهولهوی و حاجی مهحمودی یاروهیس دۆستایه تی یه کی
زۆر به هیژ بووه • هر له مهیشه وه یه که عه بدولرحمانی کوری حاجی
مهحمودی یاروهیس به گولله ی ویل پیکراوه و مردووه ، مهولهوی به چه ند

(۲۲) نه م حاجی مهحموده له نه سلا له عه شره تی (کلاشی) به ، وهختی خۆی
کۆچیان کردووه له عه شرهت جوئ بوونه ته وه و هاتوونه ته شاره زوور له
ئاوایی به کانی (ته په کوپه) و (ته پی سه فا) و (به شارهت) نیشته چی بوون •
حاجی مهحمود پیایکی کارامه و لی هاتوو بووه له ناو به گزاده ی جافا
زۆر به حورمهت بووه و پیوهندی پۆحیی یشی به شیخانی ته ویلوه و بیاره وه
زۆر پته و بووه •

پارچه شیعی پرستۆز لاواندوو یه یته وه که یه کیکیان ئه وه یه بهم چه ند به یته
خه مگینه دهست پین ئه کا :

ئای کئی بی هه و آل لوای تو ئا وهرد
بهختش بهرگهشت بو هوشم وهحشی کهرد
مدیا ئه و شونت دل نه په نهاندا
چون ئیسم (رهحیم) وهشون (رهحمان) دا
کو تره که ی ئازاد هه ریم دل بیت
دانه ی موبهت چین په ی ویت غافل بیت
سه ییاد چه پگهرد ئاخر فرسه ت سه ند
ناکاو دوور ئه نداز دووریت وه دل شه ند

یه کیکی تر له دوستانی مه وله وی مه لا فه تاحی جه باری بووه که ئه میش
شاعیریکی ناسکی له هجه ی گۆران بووه (۲۳) •

(۲۳) وا لیره دا ئهم به هارنامه یه مه لا فه تاح بلا وئه که ی نه وه :

ساقی ، سا (دهی) شی ، وه هار ئاماوه
گولان سه رکیشان نه تو ی سناراه
هه وای دل گو شای نه رووی به هه شته ن
فه ی وه رووی سه حرای گهرمه سی ر وه شته ن
واده ی باده ی ناب سه یر وه هاره ن
سه رزه مین مه ظه ر لیقای دیداره ن
زه مزه مه ی فیراق دل ئه فکارانه ن
سه دای ته پل تیپ ده رده دارانه ن
وهخت نو شانۆش سه بووی قه رقه فه ن
دهنگ زیلو بهم دائیره ی ده فه ن

دره ختن ، سه بزهن ، شنۆی شه تاوهن
 نه ورۆزه ، گوڵهن ، هه وای پای کاوهن
 مه یهن ، مه عشو و قهن ، مۆبه تهن ، مه یلهن
 خومهن له بریزهن ، پیالهن که یلهن
 شۆرهن ، شۆرشهن ، غه و غاو غریوهن
 وهر جیلوهی جهمال دلان فریوهن
 نه گشت دیاری ته جه لای طوورهن
 نه فحهی گیرودار قه تل مه نصوورهن
 فه نا فیلاهان مه ست دل ناگاه
 بێ باک مواچان (انی انا الله)
 په ندان سه زمه ست جان فیدای جانان
 (انا الحق) چون ذیکر زاهید موانان
 بۆ تا بگێڕین خوسره وی به زمی
 چه نی ههستیمان بکهڕین په زمی
 به زمی چون مه جلیس به ههمن وه کام بۆ
 گا چه دیت جهم ، گا باس جام بۆ
 ئهی ساقی ده خیل من وهی زامه وه
 ئیلتیفاتی کهر تۆ وه لامه وه
 عیلاجی پێم ده ر سوودمه ندیم بۆ
 باعیت چه یات قه یدمه ندیم بۆ
 رستگارم کهر لهم به ند دامه
 قه ده م په نجان کهر واده م ته مامه
 ته شریف باوه ره وه سه بو ته وه
 وه پیاله ی گوڵ په نگ چون یاقو ته وه
 وه سینیی سیمین ظهرف زه په وه
 وه جام گوڵ فام بۆعه نه ره وه
 هه رکهس بگێلۆ نه جام په ی کامی
 ده رمان بۆ په ی ئیش هه ر ده ردو زامی
 وه مۆسیقه ی مه شق سه د قانو نه وه
 ده م وه سه دای ساز ئه رغه نو نه وه

نامه‌کانی مه‌وله‌وی

مه‌وله‌وی وه‌ك مه‌لایه‌کی گه‌وره‌و شاعیریکی بالآو پیاویکی کۆمه‌لایه‌تیی
خاوه‌ن ری‌وشوین و وه‌ك مه‌نسووییکی دَل پر له سۆزی شیخانی نه‌قشبه‌ندی
ته‌ویلۆ ، هه‌روا وه‌ك یه‌کی له‌و بلیمه‌ت و هه‌لكه‌وتووانه‌ی چه‌رخ
رۆژگاره‌که‌یان له‌ئاستی بلیمه‌تی و هه‌لكه‌وتووایی نه‌واندا نه‌بوه ، گه‌لێ
نامه‌ی له‌پاش به‌جێ ماوه‌و هه‌ر به‌وه‌شا که‌ نه‌و نامانه‌ گه‌لێ له‌وه که‌مترن که
له‌گه‌ل پایه‌ی له‌ گه‌لێ سه‌ره‌وه به‌رزی مه‌وله‌ویدا بگونجێن — دیاره‌ چه‌ند
ئه‌وه‌نده‌شیان فه‌وتاوه‌ یا هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ زۆریان هه‌شتا له‌ژێر باری تۆزی
گه‌ردووندا شارراونه‌ته‌وه .

ئیمه‌ به‌ بلآو کردنه‌وه‌ی ئهم ئه‌ندازه به‌رده‌ست که‌وتووێ نامه‌کانی
مه‌وله‌وی ده‌رگایه‌کی گه‌وره‌ بۆ ئه‌وانه ئه‌خه‌ینه سه‌رپشت که‌ عه‌ودالی
ناسینی چاتری مه‌وله‌وین و ئه‌یانه‌وێ له‌ درزی ده‌روونی خۆیه‌وه لێی
بکولنه‌وه‌و هه‌لی سه‌نگێن . هیواشمان ئه‌وه‌یه ئه‌و دلسۆزانه‌ی نامه‌ی تری
مه‌وله‌ویان لا هه‌یه پێشمانی بدن ، به‌لکو ئه‌مه‌ خوایه‌ بتوانین له‌
به‌ره‌مه‌کانی له‌مه‌وپاشماندا بی‌یانخه‌ینه‌پوو و نه‌هه‌لێن وه‌ك هه‌زاران
به‌ره‌مه‌ی تری هه‌لكه‌وتووێه‌کانی کوردو کوردستان به‌هه‌وتێن .

موطرب تۆیش وه‌ چه‌نگ دله‌وازه‌وه

وه‌ سۆز سه‌متووور سه‌دای سازه‌وه

مه‌ر واچان (مه‌لا) جه‌ هه‌ستیی ویش ره‌ست

بی وه‌ کاسه‌لێس مه‌ستان (الس‌ت)

ئهم مه‌لا فه‌تاحه‌ پێوه‌ندی یه‌کی به‌تینی له‌گه‌ل به‌گراذه‌ی جافی گه‌رمیان
بووه‌و ها‌نوچۆی لای موحه‌ممهد پاشاو مه‌حمود پاشای جافی زۆر
کردوو . جارێکی‌شان میوانی مالی قادر به‌گی ناوی جاف ئه‌بێ له‌
(بانه‌بۆر) ، ئه‌منه‌ خانی ژنی قادر به‌گ پێی ئه‌لێ : مه‌لا بێ لای ئیمه‌ دانیشه‌
بانه‌بۆرت ئه‌ده‌نیچ بۆ خۆت بیکێله‌ . ئه‌ویش ئه‌لێ : به‌خودا ئه‌منه‌ خان
بانه‌بۆری ئیوه‌ هه‌ر بۆ قادر به‌گ باشه‌ ، به‌ من ناکێلرێت ! ..

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ شیخ عثمان سیراجوددینی نووسیوه

مخدوم مطاع مهربان ، و قطب دائره حق‌شناسان ، و ضیابخش دل ناتوان ، و روشنی‌ده دیده پیر و جوان ، اعنی به شیخ عثمان که حدیث (الحیاء شعبه من الایمان) در شأن او جویان است ، به قادر منان می‌سپارم تا مدید الزمان در امان خود نگه‌دارد .

و از جانب آن مرکز دائره امن و امان ، و از کلک درر سلك دبیر عطارد نشان ، نامه عنبرفشان به یادآوری مخلص آستان رواه فرموده بودند ، در اسعد زمان و امجد اوان چون وحی آسمان مقوی عقیده ایمان گردید . و از خصوص عزای ما ایمائی رفته بود ، به موافق آیه (انا لله و انا الیه راجعون) ، دیده‌را نوری و جان‌را سروری و دل غمدیده‌را صبوری حاصل شده (۲۴) .

و باقی بنده اخلاص کیش و معتقد عقیده اندیش اخلاصش زیاد از حد و بیش از بیش است . والسلام ختام .

المعذوم

نامه‌ی دووه‌م

بۆ شیخ موحه‌ممد به‌هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددینی

نووسیوه له وه‌لامی نامه‌ی‌دا

تمیمه بازوی حیات درویشان ، و تتمه نیروی ثبات دل‌یشان ، اعنی نتایج افکار ابکار منشیان ایشان ، به سروقت فقرای بی‌مراد و سرافرازی

(۲۴) مه‌وله‌وی له سه‌رده‌می شیخ عثمان سیراجوددیندا مالی له دئی (گونه) بووه . له و سه‌رده‌مدا کوریکی سه‌ید موحه‌ممد ناوی مردووه . وادیاره شیخ سیراجوددین ئه‌م نامه‌یه‌ی بۆ پرسه به‌بۆنه‌ی مهرگی ئه‌و کوریه‌وه بۆ نووسیوه .

حقرای خلوصیت نهاد رسید • شمایم بوی گلهای فقراتش بوی بساتین عهد
قدیمه به مشام رسانید ، پیر جانرا به جوانی جاودانی مشرف گردانید •
آنچه از شفقت اظهار فرموده بودند عکس پرتو اخلاص بیدلاناست • بلی

عشق هرچند بین بین آید

میل کلی ز جانین آید

(رفع الله حجاب الاثنینة من البین ، وأدام الطرفين للطرفین) • ازینکه
فراق را به تمنای وصال دوستر داشتم یقین

هجری که بود مرا ز دلبر

از وصل هزار بار خوشتر

علاوه برآنکه اگر تعلق روحانی که عبارت از مرحمت سرکار و عقیده
این شرمساراست ، تلاقی جسمانی را چه فائده که : گر در یمنی چو با منی ،
پیش منی ، والا

چو پیوندی نباشد آب و گل را

چه خیزد از ملاقات آب و گل را

بهر صورت

گر بمانیم زنده ، بردوزیم

جامه کز فراق چاک شده

ور بمیریم ، عذر ما بپذیر

ای بسا آرزو که خاک شده

حاصل ملاقات عدم فراموشی یکدیگراست ، نه از ما فتوری ، و نه
از شما قصوری • (رزقنا الله وایاکم الاستقامة و شرفنا معکم بحسن الختام
والسلام) •

المعدوم

نامه‌ی سی‌م

بق شیخ هوجه‌ممد به‌هائوددینی نووسیوه
له وه‌لامی نامه‌یه‌کیا

تتمه اعتقاد درویشان ، و تیمه بازوی اعتضاد ایشان ، یعنی
سرافرازنامه سامی ، و مفروضه واجب الاعزاز گرامی از جانب آن مظهر
کلام خدائی و نوازنده نوای آشنایی بسروقت دل‌ریشان رسید ، موجب
تذکر عهد قدیم گردید . اظهار از بابت کثرت شفقت خود فرموده بودید .
راستاست استیلای خلوصیت و اشتیاقی که از طرف فقیراناست (شاهد
صدق علی ذلك الحال و اصدق دلیل علی هذا المقال) . آری :

عشق هرچند بین بین آید

میل جزئی ز جانین آید

(رب المشرقین والمغربین) طرفین را بجهت طرفین نگهداری فرماید ،
و آینه‌ی یکدیگر را برای انعکاس محبت یکدیگر مصیقل نماید (والحمد لله
رب العالمین) .

نهاده داغ بر دل همچو لاله

کند جان از درون نی چو ناله

چو از دل برکشد ناگه نوائی

جدا برخیزد از هر نی صدائی

ز مضمونش هراکس واقف آید

دعاگویت مستنبط نماید

که حق تعالی ظاهر را به زینت احکام شرع انور و باطن را به زیب
رویه صالحان فیوضات گستر قدس الله سرهم الاظهر آرایش دهد ، و نبض
عمل صحت دایما در بازوی اعتدال تام برجهد .

خصوصاً عمر فرزندان نامیش
مفضل دار ز اخلاق گرامیش

پیش کسان کس دعا همین است و بس که انسان بی انصاف بظاهر
و باطن بصورت انسان است ، و ظاهر بی باطن و باطن بی ظاهر وجود و عدمش
یکسان است . دولت دنیویہ بالمرة (هباء منثورا) و اهل معرفت از هباء
منثور دور و تصور و مذهب انانیت به رب غفور و شکور ضرور . والسلام .

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی چوارم

بِق شیخ علی حوساموددینی نویسیوه

یا علیّ الاعلیّ و یا اباالحسن ! عرض میشود که بنده پیرا در طاق
رواق فراموشی گذاشتند ، و در مصیبت امسال و پارسال بخانه خاموش
گماشتند . اگرچه لایق آنم ، چونکه نافرمانم ، همیشه درین ضیقت بمانم ،
لکن رحمت و حمیت علی امری است آشکار و جلی . همان رحمت را چه
شد و آن حمیت شهزاده آزادگیت کجا رفت ؟ امثال امر :

ناد علیاً مظهر العجائب
تجدد عوناً لك فی النوائب

را بجا آوردم ، و فرزندی عبدالله را بهمت علی سپردم که آگاهی اگر
کاسنی تلخ است از بوستان است ، و اگر عبدالله مجرم است از بوستان است .
زیاده ازین چه عرض شود . (مشکله شارحها أبو الحسن) . مختارند . والسلام .

نامه‌ی پنجم

بِق کاکه نه‌محمدی شیخی نویسیوه

سلامی باصفا تر از تفحات نافه تاتار ، و تحیاتی خوش‌نماتر از رواج

گل‌های بهار ، و دعواتی سوزناک‌تر از نعمات عنادل گلزار ، بران روشنی‌بخش دیده‌اشکبار ، و آن مایه زندگی و حیات روزگار ، و آن نونهال حدیقه حیدر کرار ، و آن نظر کرده الطاف حضرت پروردگار ، و آن والا برگزیده احمد مختار ، و آن در طریق حق پاینده و برقرار ، و آن صفا بخش قلوب جمیع ابرار ، و آن در میان خاص و عام چون زر کامل العیار ، و آن ملاذ وملجأ عبید و أحرار مبعوث و اصدار میگردد .

وبعد از طی مراسم دعا و شرح شوقمندی بمد منتها ، مشهود رأی بیضا ضیای شمعش پیرای آن بزرگوار کامگار نامدار وفادار کامل العیار میدارد .

حالات را جویا شوند ، خدا شاهد حال است و گواه (ما فی البال) و بینة صدق مقال است ، شب و روز دست تمنا به درگاه قادر بی‌همتا از جهت دعای خیر برای ذات بابرکات کامل الصفات آن منبع جود و حسنات برداشته‌ام . امید به خدای غفار و قادر مختار و خالق لیل و نهار چنان دارم از حوادث روزگار و نوائب فلك کچرفتار و مصائب زمانه غدار نگهدارد . مرجواست که من بعد رویه مخلص نوازی را به‌جا آورند ، و دورافتادگان درمانده‌را از گوشه ضمیر منیر مرحمت تخمیر فرونگذارند . والسلام .

المعدوم : عبدالرحیم

نامه‌ی ششم

بۆ شیخ عزیزى جان‌وه‌ده‌یى نووسیوه

برادر عزیزم ، تشنگان و تاریک‌نشینان دوری‌را به آب حیات عبارات نامه به صحبت خضر سیراب فرمودند . کرم کردی ، (جزاك الله خیرا) . بدین شکسته بسته مصدع :

دیدم ، نه ونه مام ، نه ونوول ساوا . . الخ

پرتو آفتاب بر ذره نایاب افتاد ، هی شادی ! نسیم روح پرور گل در
باغ (۲۵) بلبل در دام افتاده بند مشکل را طراوتی داد ، ای آزادی !

من که باشم که بران خاطر عاطر گذرم
لطفها میکنی ای خاك درت تاج سرم

حق تعالی آن نوگل باغ لطافت را هرگز پژمردگی نآورد ، و بران
بهارستان گذر سردی خزان نبرد . عذر نفرستادن تحفه آورده بودند ،
تصدیعی را زیاده بر خاطر نازك افزوده اند ، و گرنه یادآوری ایشان عین
هدیه است . همان التفات هر زخمی را دوا است ، و همان مرحمت هر زاری را
شفا . همیشه این شیوه را مراعات و پیشه فرمایند . دلدادگان را به گوشه
چشم مرحمت خوشه نمایند . والسلام .

المعصوم

نامه‌ی حموتهم

بِقَمَلِ مَهْلا مَوْحَمَمَد صَالِحِ فَهْخِرُولْعَوْلَمَایِ نُؤُوسِیُوه (۲۶)

من من ، بلکه خرمن خرمن ، به انجمن کمالات مکنم فخر زمن ، ز من
افتاده زمن ، عرض سلام و دعای حسن ختام رسیده باد .

(۲۵) له ده سنووسه که ی سهید طاهیری هاشمی دا نووسراوه : (دماغ) .

(۲۶) له شیوه‌ی نهم نامه وه وادیاره هرچند مهوله‌وی یووی ده‌می له
فه‌خِرُولْعَوْلَمَایِ کردوه تیایا ، له راستیدا یووی ده‌می له شیخ یوسفی
موده‌پریمی دارولئیحسانه وهلامی نهو نه‌داته وه . نهم شیخ یوسفه ،
پاش کاره‌ساتی (کاروان‌سهرای) سنه و ناچاربوونی شیخ عه‌بدولقادی
موهاجیرو شیخ نه‌سیمی برای بَقْ کوچ کردن بَقْ ولاتی بابان ، به فرمانی
غولام شا خان کراوه به موده‌پریمی دارولئیحسان ، چونکه به‌پیتی
مه‌شرب و ناره‌زووی نهو زیاره . پاش مردنی غولام شا خانیس که فهرهاد

وبعد ، مجتهدین ما در کتب فقهیه از اتقاس متبرکه که نبویه این حدیث را آورده اند و انذار علمارا به او کرده اند که « اذا ظهرت البدع و سب أصحابی ، فليظهر العالم علمه ، فمن لم يفعل ذلك فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين . لا يقبل الله له صرفا و لا عدلا » .

پس چاره چیست اگر نگوییم ، و دادرس کیست اگر نجویم ؟ سلسله

میرزای مامی ناصیروددین شا ئه بن به فرماندهی وای سنه ، ئه م هه ر له سه ر مزگوتی دارولیحسان ئه مینیتته وه ، چونکه له گه ل ئه میش جوړ بووه .

هه روا له خویندنه وه ی نامه که وه ده رئه که وئ که مه وله وی نامه یه کی بۆ فه رهاد میرزا نووسیوه و به هۆی فه خرو لعه له ماوه بۆی ناردووه و نه یو یستووه که سی تر له وه ئاگادار ببی ، به لام شیخ یوسف پتی ئه زانی و فه خرو لعه له مایش دانی بۆ پیا ئه نی که نامه ی مه وله وی به . هه روا دیاره که شیخ یوسف له جیاتیی ئه وه ی وه که مه لایه کی به راستی مه لا داکۆکی له ریبازی ئایینی خۆی بکا ، به لای ریبازی ئایینی فه رهاد میرزا بدا شکاندووه و فه خرو لعه له مایش له م مه دانه دا به ربه رچی نه داوه ته وه . شیخ یوسف که له نامه که ی مه وله وی و بابته ی نامه که ئاگادار بووه ، نامه یه کی پ له تانه و ته شه رو له ریکا لادانی بۆ مه وله وی نووسیوه . به لام مه وله وی نه یو یستووه راسته و خۆ وه لامی بداته وه ، له که لینی فه خرو لعه له ماوه وه لامی داوه ته وه . ئه مه ئه و نامه یه و به ناشکرا ئه و بابته تانه ی لیوه ده رئه که وئ که شیخ یوسف له نامه که یدا نووسیونی . هه روا له م نامه به وه ده رئه که وئ که مه وله وی بۆ داکۆکی کردن له بیرو باوه ری خۆی چند ئازا و نه ترس بووه ، وه که چون ئه وه ش ده رئه که وئ که له م کیشه دا فه رهاد میرزای حوکه مران و ریبازی ئایینی له ریبازی ئایینی مه وله وی جیاواز ، گه لئ له شیخ یوسفی به دیمه ن هاو ریبازی مه وله وی ، به لام له راستیدا خۆ به ده ست حوکه مرانانه وه داو ، نه رمتر و گونجاوتر و سنگ فراوانتر بووه !

شیانی وتنه فه خرو لعه له مایش و شیخ یوسفیش ، وه که شیخ عه بدولقادی موهاجیر له بنه ماله ی مه ردوخین و خزمی یه کن و باش چند پشت ئه گه نه وه به یه که . له باسی (دۆستانی مه وله وی) دا چه رده یه که له باره ی فه خرو لعه له مایش و شیخ عه بدولقادر و براکانیشیه وه قسه مان کرد .

علیه فخر العلماء به علم و فضل مشهورند • بایستی که نگذارید جناب مدرس مقدمات لطایل بنویسد ، چرا که در حضور حضرت شیخ ما قدس سره اغلب اوقات اجله اعزه مثل ملا احمد نوتشی و ملا علی طالشی و ملا عثمان اهل سلیمانی و ملا عبدالله داغستانی و ملا حامد اورامانی که هر يك در علم و معرفت و صلاحیت بی نظیر و بیان مناقیشان خارج از دائره تحریر است ، هستند • مکتوب همچنانرا دیدند ، شهرت سلسله ایشان در رتبه آحاد همی نمی ماند • انسان در پیش عوام هر طرز باشد چ ضرر ولی ثبوت بی دانشی در خدمت خواص (فیه خطر و حظر ، آی خطر و حظر) •

زیرکان اندر یسار و در کمین

وز پی رد و قبول اندر یمین

و از هرجانب صدای :

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست

عرض خود میبری و زحمت ما میداری

به گوش مدرس خواهد رسید • ازان جهت روی خطاب به سرکار شما نمودم ، از علم و عقلت ایمن بودم • در خصوص فرموده بود : گفتم این عریضه چلیپایی نوشته شده از کیست ؟ فخرالعلماء به تبسم به تکلم به خموشی به نگاه فرمود از معدوم است • پس تو اگر اشاره به شیرینی عبارات عریضه و مضمون آن کرده ، و مدرس حالی نشده خوب ، والا تو چه جرئتی کرده ای خودرا در پریشانی عبارت و کتابت اشاره که ابلغ از صریح است شریک مدرس ساخته و به دام مخالفه حق انداخته ، عریضه جمله سابقه با این عریضه مفصله لاحقه هر دورا ملحوظ فرموده فرمایند ، پس حالت مرقومه مدرس را که در جواب ما نوشته است منظور نمایند ، والا در خصوص مدح و ثنای جواب والا آیده الله تعالی هر چه فرموده زحمت کشیده ، چرا که :

مدح و تعریف است تخریق حجاب
فارغ است از مدح و تعریف آفتاب

مدح او حیف است با زندانیان
گویم اندر مجمع روحانیان

آنچه در ضبط و ربط و عدالت و معرفت نواب والا اعانه الله نوشته
شده ، دانه از چند انبار و قطره از چند بحار است و بس .

کمال روح اعظم زین چه باشد
به جز ذم وی این تحسین چه باشد

صد چندانۀ جناب مدرس و مفتی زهابی (۲۷) اخلاص داریم بلکه
مدح و ثنای فقیر در میان امنای دولت عثمانیه به نواب والا مشهور است ،
و نفس مبارك والا خودش میداند که وقتی تشریف به کردستان آوردند اول
کسی که از دعاگویان دولتین و برزخ مابین عریضه نوشت و دلالت خادم
و استمالت خائن و التیام دادن بائن و ترغیب مستقیم بودن کائن نمود من
بودم ، و حالا نسبت به نواب والا همچنان هستم ، و بعد ازین ان شاء الله
همچنان خواهم بود . و نواب والا حفظه الله تعالی هم هرچه عرض نموده‌ام
از رعایت علما و صلحا دریغ نرموده ، و در تعمیر و تسخیر ملک و
رعیت پروری ساعی بوده ، و موافق (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)
با خادمان به لطف و مرحمت و مطابق (وجزاء السيئة سيئة بمثلها) با خائنان
در عنف و نقتم بوده‌اند . دیگر افراط و غلو در علو رتبه زیاده ازین
نمیخواهد ، و هر آنیه اخلاص ما زیادتر است چرا که خارج دولتم ، و این

(۲۷) سہید طاهیری ہاشمی لہ دہ سنو سہ کہی خویدا لہ سہر ٹہم شوینہی
نووسیوہ : وادیارہ فہرہاد میرزاو مفتی زہاوی پتوہندی دؤستانہیان
لہ نیواندا بووہ .

قدر نعمت جناب والا در حق جناب مدرس بوده در حق ما نبوده • بایستی که جناب مدرس چنانکه نبوت و وحی آمدن را برای والی مرحوم رحمه الله که غلام شاه (۲۸) و چاکر نواب والا بود ثابت مینمود ، و اهل سنه اغلب شهادت بر آن میدادند برای نواب والا که صد پایه از والی زیادتر است ، میبود الوهیت را ثابت نماید • عجبم میآید که به محض تعریف نسبت به نواب والا و به مجرد مدح اکتفا نموده •

و ثانیاً خَلْعِ ملوک در پیش اصحاب صف و ارباب سلوک ، کلی باشد یا جزئی ، مرغوب و محبوب القلوب است • کتاب قاموس به سرافرازی این اخلاص مانوس نه مجدول بود و نه مذهّب ، از وجه کرم و لطف عجب شرف ورود بخشود • حمد خدا را بهجا آوردیم ، شکرانه انعام نواب والا را به منظوق (من لم یشکر الناس لم یشکر الله) به دل و زبان کردیم ، بر هردو دیده اش نهادیم و فرستاده را تبرک درویشانه دادیم • همان تفاوت بین کلی و جزئی را مگر جناب مدرس بفرماید : کار پاکان را قیاس از خود مگیر • علت مشترکه بین الاصل والفرع در اینجا نیست ، قیاس مع الفارق است ، بلکه در نزد علما کلی جزئی است و جزئی کل ، و لکن انعام کتاب سبط ابن الجوزی را به فحوای (زین عصا تا آن عصا فرقی است ژرف) حیثیتی جدا و جهت دیگر است ، چونکه ایماء و اقتضاء و صراحة مشتمل در جاهای متعدده بر سب و لعن و طعن اصحاب کرام است (رضی الله عنهم اجمعین) •

ازان جمله در مبحث (ذکر ماجری له بعد وفات امیر المؤمنین کرم الله وجهه) تماشاکن چه در مدونه و چه در حاشیه چه کرده است ، و نقل از زمخشری نموده که معتزلی بدعقیده و مخالف اهل حق در اصول و فروع بوده و توبه اش در آخر عمر هم معلوم نیست و کلامش را جهت شبهه

(۲۸) غلام شا خان : ئەمانوللا خانى والى ، پيشان له باسى (دۆستانى مهلهوى) دا ناومان هيتا •

و ضلالت به جا گذاشته • والحق علامهء بیضاوی علیه الرحمه در تفسیر مثل سایر علما در کتب کلامیه در رد و ابطال مذهب زمخشری و تجرید و تزییف و تضعیف ادلهء سائر اهل اعتزال کوشیده و داد سخن داده اند •

بنا بران میگویم مبادا چونکه مختوم به مهر نواب والا در چند جا است علما و امنای دولت عثمانیه ببینند خدا ناخواسته چنانکه در بغداد در خصوص امثال آن کتاب در این چند سال نزدیک آن همه همه پیدا شد نقصی یا طعنی به بارگاه نواب والا برسد از آن جهت گستاخی نموده بلا تشبیه (لا مناقشة فی المثال) بسان واقعهء (و اذ قال ربك للملائكة انی جاعل فی الارض خلیفة ، قالوا أتجعل فیها •• الی آخر الآیة) سؤال از حکمت فرستادن آن کتاب کردیم نه رخنه از رب عالم یا غیبت حضرت آدم صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم باشد •

پس نواب والا وفقه الله جواب حکیمانهء با نوازش و التفات را موافق اصول شرعیه و قانون دولتی نوشتند و صادر فرمودند ، به قوهء دراکه یافته بود که این فقیر را چه مطلب است جزاء الله تعالی ، ولی جناب مدرس درك نکرده بود متصدی عبارات پریشان شده اند ، از جمله آن عبارت است «محرک سلسلهء تبدیل وفاق دولتین به تفاق ذات البین بود» • انتهى • الحمد لله دولتین متفقند و کس در تدبیر خلاف اصول مابین نیست •

سؤال و جواب علماء و مناظره دگراست و افساد و اصلاح مابین و دخل امور ملکین چیزی دگر • سؤال علما چنانکه در عصر قدیم و جدید بوده و هست از تحقیق مسائل است و افساد و اصلاح خائن و خادم در امور ملک و عزل و نصب و تبدیل و خاك و آب و بغی و عصیان و تفرقگی رعایا و برابری است • جناب مدرس را چه حالت است که پی نبرده • این ره که تو میروی به ترکستان است •

و ثالثا فرموده بود که :

ساقی مگر وظیفهء حافظ زیاده داد
کاشفته گشت طرهء دستار مولوی

خوشم ازان لسان الغیب شیرازی علیه الرحمة آمد • آری راست
فرموده از نشأهء صهبای شیخ خود قدس سره که پیر میخانهء سعادت اولوی
و اخروی است ، آشفته شدن طرهء دستار مولوی سبب جمعیت و باعث
هزار فیض صوری و معنوی است • بلی :

تا ابد بوی محبت به مشامش نرسد
هر که خالك در میخانه به رخساره نرفت

لكن ای مستولی بر مدرسهء پروسوسه ، و ای متولی اوقاف ،
نشینده :

فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد
که می حرام ، ولی به ز مال اوقاف است

مدرس و گفتگوی مناسب بدین مقام حاشا و کلا • مولوی باور
ندارد این کلام •

و رابعا فرموده بودند : کتاب سبط ابن جوزی نسخهء آنرا از علمای
اعلام اهل سنت گرفته • انتهى • ازین عبارت مفهوم است که مجموع آن
کتاب ارآن علماء مأخوذ است ، چرا که از طرف ثبوت وجود مجموع به
وجود اجزاء است ، ولی ندانسته است که در جانب نفی انتقای مجموع به
انتقای بعض اجزا هم میشود • ما نمیگوییم اگر فرضا از سبط
ابن جوزی است مجموعش از علمای اهل سنت نیست ، اما آنچه از فضایل
و مناقب در آن کتاب است مسلم است • و فرموده است که احادیث منقولہ

مجتمعه در آنجا را متفرقا میتوان در مؤلفات خبر و مصنفات سیر پیدا نمود .
 انتهى . بلی در مؤلفات خبر اهل حق و در مصنفات سیریکه حلال و حرام
 و راست و دروغش آمیخته نباشد میتوان یافت ، لکن فضایل و مناقب نه
 سب و طعن چنانکه در آن کتاب است . و فرموده است : نقل اقوال میکند
 و بیان گفته رجال مینماید . انتهى . آری نقل اقوال میکند ، اما مختلط
 به صحیح و ضعیف شدید الضعف که (لایعمل به فی الفضائل فضلا عن
 اعماله فی السب والطعن والردایل) . و بیان گفته رجال مینماید ، بلی ،
 اما نحو من و مدرس که نه مجتهدیم و نه متبحر در مذهب ، بلکه عامی غیر
 متأهل للنظر و مقلد محضیم ، و خبر از تمیز حدیث صحیح از غیر صحیح
 و آگاهی از اتصال سند و اطلاع از احوال رجال رواة نداریم و عالم بالتمام
 به آیات ناسخه و منسوخه و خاص و عام مثلاً نیستیم و مطلع ناقص به
 اسباب نزول هستیم ، برای ما عمل به امثال آن کتاب و یا به آیات
 و احادیث مسکوت عنها احتجاج کردن چه گونه جایز است (کما فی فتح المبین
 الذی نقل المدرس عنه فی بحث التقیة) ؟

پس از تقیه یا بحث کنیم . ماهیت مقسم مشترک بین الاقسام است ،
 ولی امتیاز اقسام از یکدیگر به انضمام قیود متباینه یا متخالفه است . از
 تقی قسمی تقی قسمی دیگر لازم نیاید . مثلاً ماهیت مشاعه بین غبطه
 و حسد ، و حقیقت مشترکه میان مداراة و تقیه هست ، لکن امتیاز بین
 اقسامشان به حیثیات است . آنچه این فقیر از مذهب اهل حق و از اصحاب
 کرام رضی الله عنهم تقی کرده ام حسد مذموم و تقیه مشؤومه است نه مداراة
 محموده و غبطه معلومه ، چنانکه از عریضه لاحقه موافق کتاب صواعق
 کالصاعق مستفاد میشود .

جناب مدرس را بعد اربعین ادراک بوی فتح المبین شرح اربعین مگر به
 دماغش برسد . فرموده بود که تجرید که حاشیه جدید و قدیمه اش از عالم

ربانی جلال دوانی است خلاف بسیار دارد ، مطاعن زیاد می‌شمارد • انتهى •
نعم صدق المدرس و صدقه الفقیر ، ولی ندانسته است من گفته ام که سب
و طعن در کتب اهل سنت نیست ، و او تا حال حالی نشده است که صاحب
تجربید کیست ، و آن همه رد و ابطال در حاشیه اش بهر چیست •
و فرموده است که از سوء سلوک صاحب کرم از کرم پشیمان و دست
زبردستان از احسان کوتاه و روزگارشان تباه آید • انتهى • اول سوء
سلوک این است که تقیه مشؤومه را بکنی و کتمان حق را بنمائی • حاکم
ادباً موافق (و شاوهم فی الامر) مشورت به شما میفرماید ، و شما جرئت
آن نداشته باشید که فتوای حق را اظهار کنید • حاکم مشمول طعن
و خودتان را مطابق حدیث مورد لعن نمایند • فقیر از سلسله رسولم ، و از
صلب مرتضی و ترائب بتول • غایتش این است که زهرم بدهند یا شهیدم
بکنند و سرم بر سر نیزه نهند ، از کس ترسم و از حق پرسم • وثانی اگر
چنانچه مدرس کم ظرف و زودرنج است نواب اشرف والا خدا ناخواسته
همچنان است راست است ، والا ای فخر من مثل نواب والا ظل الله است يك
نهج در حق مطیع و طاعی و نسبت به منقاد و باغی نوازش میفرماید ، رزق را
به گناه از کس باز نمیگیرد ، و به سبب قدرتی که دارد آینهء حلمش غباری
نپذیرد و باز آن کس که نعمت خواره نواب والا است اگر نواب والا را به
خالق و رازق میداند ، عشقبازان چنین مستحق هجرانند ، بگذار معذب
باشند • و اگر به سبب اعادیش میخوانند و در حمایت ظاهریه وی آسایش
میجویند هرگاه که نواب والا یکی از اسباب است بی التفاتی فرمود حضرت
مسبب الاسباب جل جلاله و عم نواله البته سبب دیگر را خواهد ساخت •

بی مگس هرگز نماند عنكبوت

رزق را روزی رسان پر میدهد

عجب عقیده مدرس دارد ، ومع ذلك چنانکه پیشتر گذشت کسی سوء

ادبی از وی صادر نشده ، بلکه هر که مثل این فقیر گستاخی بکند محض نصیحت و ادای غیرت است که میگویم مبدا خدا نخواستہ زبان نقص گفتن بگشاید ، و اگر نه در امور ملکیہ و حکومت نہ کسی حد سوء ادب دارد و نہ احدی را گلہ از نواب والا هست •

ناید از وی چنان معاملہ ای
کہ کسی را رسد دران گلہ ای
نیست از وی بہ جز گلہ گلہ مند
زانکہ لطف ویش ز بیخ بکند

و خامساً جناب مدرس بہ قرینہء رقم پریشانش و ہم بردہ این فقیر رجا کردہ ام نواب والا وفقہ اللہ دارالاحسان را بہ جناب صاحبی شیخ محمد جسیم کرم فرماید • اولاً این فقیر ہرگز این خیال بہ خاطر نیاوردہ ام • بلی بی التفاتی را شنیدم نواب والا نسبت بہ وی دارد ، عرض نمودم کہ بی التفاتی فرماید ، فضل وی را مشاہدہ نمودہ ، معاش وی را منتظم نماید • نواب والا انعم اللہ علیہ رقم عنبر شیم صادر فرمودہ بودند کہ امر معاش او و اولادش را بہ ذمت ہمت گرفتم و توجیہ جواب را فرمودند • دیگر نہ بحث دارالاحسان و نہ گفتگوی عزل و نصب در میان بودہ • وثانیاً با مرحمت نواب والا جناب صاحبی شیخ محمد جسیم در ہر زاویہ در ہر شہر بنشینند اگرچہ حادثہ باشد برای او منفرجہ و دارالاحسان است کہ (شرف المکان بالمکین) نہ (فضل المکین بالمکان) است • اما چہ فایدہ قضا و قدر اغلب در پی ضیقہ اہل فضل است • باز (نقول فیہ حقہ بحق الیقین ، فالحمد للہ والشکر للہ علی شعار الصالحین) •

فرقہ استہزاء بہ وی میکنند (اللہ یستہزیء بہم ویمدہم فی طغیانہم یعمہون) • گروہی سفیہش میخوانند (الا انہم ہم السفہاء ولکن لا یعلمون) •

و ثلثه دیگر پر مکر و فنون (يقولون أفترى على الله كذبا ، ام به جنة ؟ قل لهم : لا ، والله ما صاحبكم بمجنون) بلکه در این زمانه به یقین سلطان مبین و حجة الله على العالمين والعالمين است ، ولكن ذات اورا يك صنعت نقص است و ازان نقصم خیلی بیم است که میگوید خدا يك است و بر آن گفتن مستقیم است •

مدرس گفته است : عقل بگذار کان عقيله تست • انتهى • شکر بکند که وی آن عقيله را هم ندارد و از اکثرين اهل جنت است انشاء الله • فرموده است : سراسر مضمونش معجونیست از حب و بغض سرشته • انتهى • ای فخر من ! ای فقر من ! جناب مدرس متشخص باز مثل مداراة تقيه مشؤومه ماهیت حب لله ، و حب لغیر الله ، و بغض لله ، و بغض لغیر الله را ندانسته که در ضمن کدام قسم ممدوخذ و در ضمن کدام مذموم • حب ما برای ترویج شریعت و بغض به جهت اخفای سنت و ظهور بدعت است •

سادسا ، از بیانی که من در تحقیق احوال مذهب حق کرده ام ، چنان دانسته است که من ذم مذهب دیگر کرده ام و ظن بد دورادور به مسلمین برده ام •

اولا من ظن بد دورادور نبرده ام ، بلکه نزدیک نزدیک سب و طعن اصحاب کرام را در آن کتاب دیده ام • و ثانی مذهب اهل حق هر وقت چهره منوره خود را گشاید ، بذاته و بنفسه خودش ذم و رد و ابطال مذاهب دیگر است ، نه به تحریر و بیان و تقریر و به تحسین و تبیین این فقیر است ، چه کله گله بر سر این فقیر است •

ز عشق ناتمام ما جمال یار مستغنی است

به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبارا

و سابعاً ، به منظوق (وبیننا فوقکم سبعا شدادا) بی ادبی میشود : اول

در مناظره ، چونکه (اظهارا للصواب) است ، غباری را به خاطر راه ندهید ، و از طرایف عبارات است و لطایف اشارات موافق شریعت بی کم و کاست ، چنانکه شیوه مشارب خوش طبعان گذشته است از جای تهجید و تقلید . و ثانی المعروض این است امثال ما و شما که از مراتب معلومه که اجتهاد به مجرد و تقلید است معلوم است غیر از رتبه تقلید نداریم ، پس اگر مقلدین و مجتهدین اهل سنت و جماعت هستیم باید به دست و زبان در دفع تغییر منکر کوشیم ، و هرگاه به دست و زبان ممکن نشد باید غمناک شویم و حسرت کشیم ، و این عاجزی قلبی و حسرت کشیدن را بانی شریعت صلی الله علیه وسلم (اضعف الایمان) نامیده . هوش داشته باشیم هرگاه به دل عاجز نشویم ، بلکه سهل است به مدلول (ودوا لو تدهن فیدهنون) مداهنه کنیم و خنده نماییم و کیف خوش باشیم چه خاك پر سر باشیم ، (اضعف الایمان) هم نمیاند (نعوذ بالله) ، یکه تاز شرك و كفر فرصت آورده دواسپه اسپرا بر سرمان میدواند (انا لله و انا الیه راجعون) .

تو هرگاه در دین خود متین و پا برجا ، و از (احکم الحاکمین) و (مالک یوم الدین) ادب و حیا و خوف و خشیت داشته باشید البته حاکم عصر هم ادب و حیا از تو میکند و میداند که چنانکه اخلاص و عقیده در راه خدای خود داری ، در دعاگویی و رضاجویی و مصلحت اندیشی حاکم عصر هم راستی ، و اگر در شدت رضا با خدای مضطرب بودی البته میداند با حاکم عصر همچنان هستی اگرچه به ظاهر نوازشت بفرماید ، اما به دل منافقت میداند و خوشش از تو نیاید ، و اگر خارج اهل سنتیم و همه بندگان خسرو پرست در زیر بار منتیم ، پس حدیث است که (اذا لم تستح فاصنع ما شئت) . بعداز آن کار اهل تشیع طی شدن و شرع اهل سنت نمودن آن حوالهء امام الزمان ایشان که از سرداب (سرمن رأی) سر بیرون آرد ، و این مفوض به نزول حضرت عیسی بر منارهء بیضا پرهای ورود را فروگذارد ، و محول به

جناب مهدی که از جانب بطحا علم خروج را برپا آرد ، والا ای فخر من به
فصاحت و بلاغت من و تو درست شود ، حاشا و کلا !

چو دریای قدر جنبش نماید
ز بانگ غول بی سامان چه آید

• (ما شاء الله ، لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم)

نامه‌ی هه‌شتم

بق شیخ موحه‌ممد جه‌سیمى مه‌ردوخی نووسیوه

عنوان :

عریضة بلغت في الحقيقة أقصاها بل كتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا
أحصاها • فبلغها ولا تفتقر • فمن شاء فليؤمن ، ومن شاء فليكفر • ولا تخف
كلالة القلب وملأته ، فان لم تفعل فما بلغت رسالته •

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي تجلى بتجليه في المظهر الأتم سيدنا محمد الجسيم عليه
أفضل الصلوة والتسليم على جهة التعظيم ، وعلى آله وأصحابه الذين تخلقوا
بخلقه العظيم •

وبعد ، فأقول : يا أيتها الصحيفة المزبورة في طيكِ قصة الوری

مسطورة

زینهار که آوری مرا پیش نظر

لو صرت بنظرة الرضى منظورة

چون خه‌یال وه ماچ پاش وه‌ش‌حال مبی ،

کاش ، جه کون ئه‌و به‌خت ، له‌ب خه‌یال مبی !

• [تم العنوان]

بسم الله الرحمن الرحيم

مثلى وصنعة لبوس ثنائك السديد ، و لو أعين داودى وألين له الحديد ،
وقدر تقديرا في السرد . لا ، اذ بلغت في الكمال نهاية صرت نوعا منحصرافا في
الفرد . حرفة حدادى ° ظلمى ° حدى ورسمي وافادة تلك الهدية ، كلا !
فاليأس احدى الراحتين . ان أرم عدم الأذية ، هل من عارف لك غير غارف
من معرفة نفسه ، وسوى من مئن عليه من من ° كون غده أعلى (٢٩) من
أمسه . يا من أولاه مولاه أجلّ الاله ، وجعل أخراه أولى من أولاه ، فبم
المديح بعد الاخبار بما في طي انشاء دعاك ، فيم أنا من ذكراك ، الى ربك
منتهاك ؟ ألسنت أنت الوسيم بمحمد الجسيم ، فعليك وعلى لاثنى نعليك
سلام قولاً من رب رحيم .

وبعد ، فقد قال بعض الأجلّة ، أنّ أن ساق بعض الأدلّة ، علة العدم
عدم العلة . فبلغ سلام اعتراضى اليه وان كان كبر عليه بأنّ عدمى من
وجودك () (٣٠) تحقّقك عليّ وجودك ، وأسندة أنا اليّ ، و ما أحس
بحقيقة الأمر مع ذلك الوضوح . فيا لعرفانٍ وتبصرٍ يأتي الي من أهل الفتوح .
ثم قل للقائل في ظلّ مريّة ، والقائل بالطعن فيك فريّة ، هل سبب خفائي الا
الظهور ؟ لا ترّبّي ، لم ترّ بي غير ما هو من خواصّ نور النور ! أو
هل ترى (٣١) في نقصا ، بيد أنّ زدت في الكمال اليّ الا فترّثه بما
بما وسعته منه طينتي ، وانعكس في مرآة طويتي ؟ لا والذي أفاض
ما شاء كما شاء على من شاء في أزل الآزال ! يا يار دوزبان دوزباني
بهتر است . تازی اگرچه والاگهراست ، پارسى را نیز لذتى دگراست .

(٢٩) له نه سلّه كه دا (اعلم اعلى) نووسراوه ، به لام دياره هه له يه .

(٣٠) له نه سلّه كه دا ليتره دا وشه يه كه هه يه كوژاوه ته وه .

(٣١) له نه سلّه كه دا (هل تر) نووسراوه ، به لام دياره هه له يه .

ترکان پارسی گو بخشندگان عمرند
ساقی بشارتی ده پیران پارسارا

ولی نه چون من پیری عمر ضایعی آمال پارسارا *

جانم نقصی که در تست جز از کمال ندیده‌ام ، و جفائی که سبب جفای سرتاست غیر از غایت ظهور سرت نپسندیدم ، و بهر طریقه ساخته‌اند دگرگون نخواهی شد . (و مایدل القول لدی^{۳۱}) را مبدل چون خواهی گشت! (یمحو الله مایشاء و یثبت) را دانسته از (وعنده علم الکتاب) چرا در گوشه اغماض نشستهای ؟ و حکمی که از قوانین منطقیه شاهیه بر کلیات مطالب ، و حملی که از قواعد الهیه بر عموم موضوعات مقاصد جاری میشود ، بتو سرایت نمیکند ، از آن جهت است که اگرچه کلیات بیچاره در افراد فرضیه متساویند ، ترا عارفان قوانین اصولیه که امنای دولتی‌هاند ، از جزئیات فرضیه آن کلیات و از افراد تقدیریّه آن موضوعات هم نمیدانند . و ازینکه خطا بر قلم صنع نمی‌رود ، خطا بر بزرگان گرفتن خطاست . خداوند پست و بلند ، و سایه‌های پاک خداوند (۳۲) از ناشایسته مقدسند و ارحم از همه کس ، ولی زبردستان ایشان اغلب بدنس مخالفه مدسند و آلوده به خار و خس ، مصلحت خاصه نفس خود را بمیان آورده ، و مصلحت عامه را پامال ، و آمر را مشتبه کرده ، عرض ظل الله و سرکار والا ایدهما الله تعالی مینمایند که :

در ایام عدل تو ای شهریار
ندارد شکایت کس از روزگار

پس اگر قبله عالم مثلاً یا نواب والا غیر از اینکه الحمد لله بگویند ، چه بگویند ؟ از انرو متوجهان کعبه‌وایه از آنانکه و کفّاء عرفه معرفتند

(۳۲) مهبست فرمانروای سهردهمه .

یکسر ، و آفتاب‌زدگان مایل بسایه از اهل هنر یا بی‌هنر از لقب قبله عالمی و ظل‌اللهی همان میبایند که مذاق بنده مسکین از شنیدن اسم شکر .

احرام چه بندیم که آن قبله نه اینجا است
در سعی چه کوشیم که از مروه صفا رفت

پس اگر برین توانای که محل نقص () (۳۳) و از لطافت بروی و داخل کثافت و آشکارا شوی و دگرگون نهاد گشته ، و از جمله آن جزئیات و افراد میگردی ، بسم الله الفرد بیا ، برو ، بشو ، بگرد ، هرچه باید کرد . این همه زخم نهان است و مجال آه نیست . علی‌الخصوص با فهم اغلب قوم که اظهار حق را بی‌ادبی ، و تحقیق مسئله را ذم و غیبت و لؤم میدانند . ازان علت (فما لهؤلاء القوم لا یکادون یفقهون حدیثا) ورد اهل حق گشته ، و دهن ذهن ادبشان بتردد بگویم و نگویم آغشته است . بلی چون غالب کس تمیز آه از نفس ، و عشق از هوس ، و باز از کرگس ، و هدهد از مگس ، و گوهر اشرف را از شبه سرخس نمیکند ، پس از برای حق ، و بسی بی‌بالک از هر خس فی سالب بلب نای نهاده ، با این نوا هم نفس خواهم آمد .

اگرچه این کلمات طبیات مساعد است نوشته بر صدر که در صدر اهل قدر (کالقمر لیلۃ البدر) پرتو افکن و لمعات اجمالشان بسان تفصیل ضیا افروز ابنیه عامره از هر خوضه روزناست . ولی ازانجا که طویت اکثر حوادث است و طبیعت اکثر کائنات (بطرف خفی) نگران بطرف آیات بینات است ، اطالت باعث المالاتی ، بل مورثة الخجالتی نسبت بمن باین بی‌حالتی لازم است . منها بلند مثلا مبدء تو که یکی است معین از صفات کامله ازلیه که در یکی از اسمای حسنای علیه که در یکی از اعیان ثابته

(۳۳) لیره‌دا وشه‌یه‌ک هه‌یه بۆمان نه‌خوینرایه‌وه .

که در یکی از اشیای از اصل جبهه کریمه نایبه که وجود عینی خارجی
تست و غیر آن نخواهد جست ، جلوه نموده .

نکو رو تاب مستوری ندارد
ببندی در ز روزن سر برآرد

اعنی تجلی مهر آن مبدء آینه افروز چاره از بروز روز بروز جهت
ظهور مردودی و مقبولی (فی حضرة بعد حضرة) در مراتب قوس نزولی از
حضرات کلیه خمسه یا سته تا آخرین نسخه حقیقه جامعه تو رسیده
نداشته .

و اگر راه هواپویی تمنایی کرده میگویي بایستی که من متجلی آن
صفت دگر باشم نه مجلای این تا آن چنان بودی نه این چنین . جان من
این نمیشود تا تو هم آینه آن بوده باشی نه مظهر این . محبوب حقیقی با
جلا و استجلا ، آینه بالانمایش جدا ، و آینه این حسنش از آینه این
حسنش ، چون این حسنش ازان حسنش جداست . (وان لم تکن صفاته
عین ذاته ولا غیره ، کله الصفة مع ذهی ، فاعرف المذاهب ومشب اهل
السير . فلأجل ذلك قالوا قلب الحقایق محال ، و ما تعین اللاتعین الا لهذا
العرفان یا اصحاب الصفا والاحوال) . هی مرا چو با تو میلی است چه خوش
فرموده بودی که هی حق بطرف لیلی است . بگو مدعی را بگذار انکار را
درین کار که پروردگار در هر کار بیدار است ، (لا بل اعلم وصاحب علم ،
و ید قضائه الصحف والقلم ، وقد رفعت الاقلام وجنت الصحف ، وتم
فی ذه الحیثیه الکلام . واما فی حیثیه اخری فانشد انشادا اخری) .

آن خیالاتی که دام اولیا است
عکس مهرویان بستان خدا است

زلف او خال است و خالش دانه آن دام و من
بر امید دانه افتادهم در دام دوست

پس سر این سلسله تعلق نابگسلیده تو و استاد بی گونیاو^(۳۴)
اسباب و بنای این قصر بی استعداد مشیده تو در چه جا و کیست • وی
ترا چو با من با مقوله من محبت مکنون است میمویم و میگویم که هی حق
بطرف مجنون است •

لب و دندان خوبان خطارا
بدین خوبی نبایست آفریدن
ومنھا • • (۳۵)

نامه‌ی نۆهم بق فەرهاد میرزای والی سنه‌ی نووسیوه

(ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالایمان ، ولا تجعل فی قلوبنا
غلا للذین آمنوا • ربنا انک غفور رحیم) •

وبعد ، در مطلع سخن ، از منظوق این آیه نصیحت مایه ، که حق
تعالی تعلیم مارا بدان فرموده ، سخن من تمام شد • ولی تکرار را در کلمات
حق چند بار باید تأسیس بکار نیاید جهت تاکید لازم دیده بیشتر از بن بیشتر
با جناب میرزا ربیع که بلکه بوساطت جناب منیع حضرت فخر العلما سلمه
الله بنظر نواب والا اولاده الله آلاه مشرف شود ، عرضی را نوشتیم ، ضیف

(۳۴) له نه‌سکه‌دا نووسراوه (کونیا) به‌لام وشه‌که له فەرهنکه فارسی‌یه‌کانا
(گونیا) یه ، که‌واته (د) ه‌که‌یش (و) ی عه‌طفه •

(۳۵) ئهم نامه‌یهم به‌فوتوکراوی یا له جه‌نابی سه‌ید طاهیری هاشمی یا له
جه‌نابی عه‌بدولحه‌میدی حوسه‌ینی‌یه‌وه پۆه‌اتووه ، له یادم نه‌ماوه •
نه‌سکه‌که‌ی خه‌تیک‌ی خوشی تاراده‌یه‌ک کونه • به‌داخه‌وه له‌م‌شوینه‌دا
بچراوه‌و دوا‌یی‌یه‌که‌ی نی‌یه •

صیف آمد و رفت ، بزم حریف خریف عرش و فرش را زرافشان کرد و گذشت ، شتاب شتابانواع شتی نوبتش رسید ، نسیم جواب ربیع از جهت اشرف الجهات نواب والا ایده الله تعالی نوزید . اگر رسیده است و ملتفت بجواب نگشته اند ، از دو صورت بیرون نیست : یا گویا جواب جاهلان خاموشی است ، پس (اعوذ بالله ان اکون من الجاهلین ، فلیسألوا حتی تأتی بیان مبین رفعا لتشابههم وایصالا الی الحق الیقین) ، و یا سکوت را در محل مناظره و سوآل اختیار فرموده اند . پس دراین مقام بوی الزام به مشام اهل افهام و افهام میرسد . و اگر هنوز نرسیده است ، مضمون آن عریضه معروضه مجمله پسندیده ، به دیبای زیبای این عبارت پیچیده است ، که کتاب را منسوب به مؤلفین شافعیه فرموده ، و تحفه به حضور باهرالنور حضرت شیخ^(۳۶) ما قدس سره و دام برکته و بره مبعوث نموده بودند ، دیدیم و بین الدفتین آنرا ملاحظه کردیم . مضمونش معجونی بود مرکب از فضایل و محبت حضرت علی و باقی ائمه اطهار و توابع آن خاندان عالی شان رضی الله عنهم اجمعین ، و ممتزج از طعن و بغض بعضی اصحاب کرام و مذمت ایشان (حاشاهم الله من ذلك ورضی الله تعالی عنهم هناك وهنالک) .

این معجون برای بدن دین اسلام به ضرر مقرون ، و امزجه معتدله اهل حق که مذهب فرقه ناجیه اسلامیه سنت و جماعت است نه در میان انبیا علی نبینا وعلیهم الصلوٰة والسلام و نه در بین اصحاب کرام رضی الله عنهم اجمعین تفرقه نمیکند . ایمان به بعضی شیمه اهل سنت و جماعت نبوده و نیست و نخواهد بود . مجموع انبیارا اجمالا و تفصیلا مصدقند و تمام اصحاب کرام را هکذا معتقدند . چنانکه انبیارا بر غیر انبیا تفضیل میدهند ، اصحاب را بر غیر اصحاب از اولیاء مفضل میدانند و هیچ احدی را از اصحاب و سایر اولیا نموذ بالله بر هیچکدام از انبیا تفضیل نمیدهند ،

(۳۶) مه بهستی له شیخ موحه ممد به هائوددینی ته ویکله .

و همگی اصحاب را کلمه اجمعین مجتهد و عادل و مصیبتشان را به دو اجر یا ده اجر و مخطئشان به یک اجر مأجور و معذور و غیر مأزور می‌شمارند .
 احدی را از اهل قبله بی برهان مثل (الشمس مشرقه) تکفیر نمیکنند و لعن هیچ شخصی را بخصوصه بی دلیل قاطع — چونکه حسن خاتمه مجهول و قوه و اهمه غلط لازمه و روایات کاذبه غیر مقبول است — جائز نمیدارند . و به فرض محال اگر کفر آن شخص به ادلهء ثابتۀ ساطعه ثابت شود ، غایتش این است مثل کفر ابلیس مجمع علیه باشد ، حق تعالی لعن ابلیس را به جزء عمل مقرر فرموده که بفرماید «العنوا الشیطان» .

دل و زبان را حق تعالی برای ذکر و تسبیح خود خلق فرموده ، چه فائده معتدبها در مشغول کردن جوارح ظاهریه و باطنیه به لعن شیطان متصور است ، بلکه شیطان فرصت را برای شغل مسلمانان به فعل عبث جهه غفلت انسان غنیمت می‌شمارد و اگرچه لعن شیطان باشد ، خصوصا کسی را که اصل ایمانش ثابت و کفرش که عارضی موهومی و مشکوکی بل دروغ محض باشد . لعن کردن شرعا یا عقلا چه گونه جائز است ، و یا ابلیس یا کافر دیگر را همیشه رابطه کردن و صورت او را به خاطر آوردن و دل را به لعن او پروردن و اعمال قبیحه او را در خیال جای نمودن ، به علت انعکاس خباثت و شامت او بر ظلمت درون افزون ، و آینهء خاطر را به رنگ زنگ هزار فضیحت آلودن است .

یاد خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) باید ، و نام خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) شاید ، نه یادکردن کافر ملعون یا نام بردن اشخاص و افرادی به کفر حقانیت مقرون که با یاد گل گلشنی و با تصور زبل و سرگین گلخنی . پس سب و طعن و لعن مطلق نه مطابق حکم ظاهر شرع ، و نه موافق کشفیات و وجدانیات اهل باطن و ورع است .

(ثم نقول) منظور نواب والا در ارسال این کتاب اگر اینست که گویا ما از فضایل حضرت علی (کرم الله وجهه) آگاهی نداریم ، و او را (استغفر الله) مستحق خلافت و امامت نمیشماریم ، بدان کتاب متنبه شویم ، حاشا و کلا که ما بری ازین تهمتیم ، و از خاکساران عتبه علیه و تربت عترتیم . و فضایل علیه و مناقب جلیله که ثبت جریده آن کتاب است ، بالمضاعف آن در کتب معتبره صحیحه ما هست ، (بحمد الله) به آنها معترف ، و از دریای مودشان به قدر غرفه استعداد مغترفیم ، و حضرت امیررا اسدالله غالب و مجتهد و مقتدر دانیم نه روباه مغلوب جبان جاهل عاجز متحیر ، و وی را (کرم الله وجهه) مستحق خلافت و امامت میخوانیم به دلیل ساطع لکن نه بی موقع بل در موقع رابع ، و هیچکس از اصحاب بی رأی و مصلحت وی خلیفه نشده چرا که علماً مجتهد و آگاه از همه نصوص بوده ، و شوکه و قدرة و اختیاراً آماده از هر خصوص ، و صاحب عشیرتی مثل بنی هاشم (کأنهم بنیان مرصوص) بوده اند .

از کس ترسیده ، چرا که زیاده بران شوکت که شنیدی ، تقیه در مذهب اصحاب کرام چنانکه در غزوات و نزاعات و زخم آوردن و مشقت کشیدن و شهد شهادت چشیدن ایشان تا به حضرت حسین (رضی الله عنهما) میرسد معلوم است نبوده ، و از تقلید نمودن به کسی نپرسیده ، چه که علم و فهم و اجتهاد وی رضی الله عنه مشهور ، و در نزد اهل تشیع خصوصاً به (عالم باماکن و مایکون) مذکور است .

و تعظیم و توقیر اصحاب نسبت به حضرت امیر و تعظیم و توقیر امیر در حق اصحاب در کتب معتبره اهل حق ثابت است . مخالفه و اختلافی که در بین ایشان بوده موافق (اختلاف امتی رحمة) مخالفه اجتهادی بوده نه عداوتیه ، که در بین عداوت و مخالفه عموم و خصوص است نه مساواة ، همه عداوتی مخالفه است نه همه مخالفه ای عداوت ، چنانکه اقتضای انعکاس

قضیه کلیه است • مخالفه فروعیه اجتهادیه فرضا اگر هم به نزاع بکشد ، غیر از ثواب عقابی ندارد ، و از محبت قرابت و مودت اسلامی و اخوت دینی قلبا پیرون نمیشوند • در عدم هوای نفسانی و وجود حمیت مسلمانی ، و در حق بینی و اصول دینی همگی متفق و با عزم صمیم صدیق حمیم یکدیگر بوده اند •

و مدح و تعظیم و توقیری را که حضرت امیر نسبت به اصحاب کرام خاصه در خلفای ثلاثه به جا آورده ، بنا بر دلیل سابق از وجه تقیه نبوده ، که شیر حق و صاحب اقتداری همچنان و تقیه فرمودن (معاذ الله) ! باری بنا بر زعم مدعی فرضا در حالت حیاتشان اگر تقیه مسلم باشد بعد از مماتشان که از میت میترسد ؟ بارها بعد از وفات اصحاب و خلفای ثلاثه در جلوه و به کرات در جلوه به مدح و ثنای اصحاب و ذکر مناقب خلفای ثلاثه زبان بلاغت بیان را میگوید • و از خصوص باغیانی که بنا بر اجتهاد و تأویل محاربه با وی (کرم الله وجهه) مینمودند ، میفرمودند (اخوانا بغوا علینا) ، و از سب و لعن آنها زجر و تهدید و تشدید میکردند •

و نزاعی را که ام المؤمنین (رضی الله عنها) و خال المؤمنین (رضی الله عنه) با امیر المؤمنین (کرم الله وجهه) کردند ، نه بر سر خلافت و امامت بوده • هر روایتی که مخالف این تقریر مروی شده یا کذب و افترای محض است یا به تأویل صحیح به قرینه حالیه احسن المحل وارد و بلکه بر سر به دست آوردن قتله حضرت عثمان رضی الله عنه بود ازان موافق اجتهاد تقدیم قصاص را از قاتلان واجب میشردند ، و از طرف امیر المؤمنین باز اجتهادا به علت عدم استقرار امر خلافت و کثرت توابع و اعوان قتله مذکوره تأخیر و تحمل را تا وقت استقرار و فرصت یافتن حیدر کرار لازم دانستند تا به سبب حيله و خوف و تحریک فرقه قتله أجلاف و اوباش عرب نزاع را برپا کردند ، و طرفین مجتهدین اصحاب با یکدیگر فرصت مناظره و اظهار

حقرا نیاوردند • پس غایت آن نزاع که طرف امیر دو اجر یا ده اجرا چنانکه گذشت - برده ، و آن طرف به يك اجر مأجور بوده باشند (فلا اجتهد للطرفین جنة ، فلا یؤثر فیهم سهام مطاعن ارباب جنة ، قاتلهم و قتلهم لذلك الاجتهاد من أصحاب الجنة) •

و اگر منظور نواب والا ایده الله این است که بنا بر آن فضایل و مناقب ، خلافت بلافاصله حضرت علی را ثابت نماید ، چنانکه از منطوق عبارات آن کتاب که میگوید : (هذا نص صریح فی امامته) مستفاد میشود ، آن مدعی البته بسر نمی رود ، چرا که اولاً امامت نزد اهل تشیع از اصول دین است ، و مطالب اصول دینیه بالاتفاق براهین یقینیة میخواهد • ادله ظنیة برای مطالب فروعیه که (الفقه من باب الظنون) خواهد آمد • وثانیاً اگر ازان عبارت مؤلف را اراده این است که (هذا نص علی استحقاقه الامامة وكونه اماما فی موقعه الذي هو المرتبة الرابعة كما وقع واستمر ، فنحن لانكره كما مر ، فنعم الوفاق ومرحبا بالاتفاق) • و اگر اراده آن نموده که (هذا نص فی امامته فی المرتبة الاولى بلافاصله) ، این اراده کردن معنی نص را ندانستن است ، زیرا که از أدله که دران کتاب یا در کتب مااست نصی که منظوقش همان مضمون باشد موجود نیست •

فرض کردیم مثلاً که لفظ (مولى) در امثال (من كنت مولاه • الخ) یا لفظ (ولي) در نحو (انما وليکم الله • الآية) متواتر باشد ولی ندانسته است معنی (مولى) و (ولي) بدان مقصودی که مراد اوست متواتر نیست ، بلکه نه بعرف لغوی و نه بعرف شرعی بمعنی امام اول بلافاصله بلکه بمعنی امام نیامده اند •

این تحریر برکنار • فرض کرده باشد که فضایل حضرت حیدر کرار در صحت و متانت و کثرت اشتهار بمشابه معجزات سید کائنات (علیه وعلی

آله واصحابه الصلوات والتسليمات) رسید ، آیا آن معجزات دلالت بر نبوت دارند یا بر خاتمیت ؟ بی نص (ولکن رسول الله وخاتم النبیین) عدم ثبوت خاتمیت یقین است ، پس فضایل حضرت علی دلالت بر فضیلت وی دارند نه بر خلافت اولیه بلافاصله یا بر افضلیت و عصمت او ، بلکه نص همچنین میخواهد که (علی هو المعصوم و افضل البشر بعد النبیین و خلیفتی اولاً بلافاصله بعدی) • بین تفاوت راه از کجاست تا به کجا •

و خصوص بر زعم عدم جواز تقدیم مفضل از افضل ، ثابت شدن افضلیت امری است مشکل و معضل ، چرا ؟ که افضلیت به معنی زیادت قرب معنوی به حق تعالی و کثرت ثواب است (کما هو المقصود ههنا) و این معنی را سوای حق تعالی و رسول وی صلی الله علیه وسلم به ایحاء و الهام حق تعالی کس نمیداند ، بلکه علم کرام الکاتبین هم به آن نخواهد رسید که میداند حسنات آن چند و حسنات این چه قدر ، و قرب آن تا چه درجه و قرب این تا چه مرتبه است ، و دلایل ظاهریه بین الجانبین متعارضند ، و لازمه تعارض تساقط و توقف است ، و لاسیما این افضلیت و استحقاق اولیت خلافت مختلف فیه است ، و وقوع خلاف بدین ترتیب واقع متفق علیه است • آنرا گذاشته ، بر متفق علیه موافق قاعده اصولیه متفق علیها بیابیم •

پس غایتش این است که مدعی به زعم خود دلیل را بر ابطال این وقوع مرتب بیارد ، چنانکه گفتیم دلیل یقینی از او مطلوب است که بر نفی و بطلان وقوع کذائی و بر اثبات امامت اولیت حضرت امیر بیارد تا بشنویم ، (و طلباً للثواب و اظهاراً للصواب) مکالمه بکنیم ، و بیخ مکابره را به مناظره اهل حق بکنیم •

علاوه بر این علمای ما (شکر الله سعمیم) خوارج ضاله را دیدند که

(نمود بالله) تکفیر و طعن و لعن حضرت امیر را میکنند ، و باعث بداعتقادی مردم در حق امیر شده اند ، سعی کردند که از آیات و احادیث آنچه دلالت بر فضیلت حضرت علی امیر میکند فراهم آوردند ، چنانکه اهل تشیع را دیدند که سب خلفای ثلاثه و ام المؤمنین و سایر اصحاب کرام را مینمایند ، آنچه دستگیرشان شد از آیات و احادیث در فضایل ایشان جمع نمودند ، و منظورشان آن بود که خلق را نسبت به اصحاب عقیده فاسد نشود ، و همگی را صاحب فضیلت و منقبت بدانند ، و تمامی را بری از طعن و لعن و تهمت و عری از نقص و بغض و مسبت خوانند ، نه برای افضلیت در بین ایشان اثبات کردن و معصومی و خیریت یکی را بر یکی به خاطر آوردن بود ، بلکه برای آن بود که آنچه خارجی نسبت به حضرت علی یا شیعه نسبت به خلفای ثلاثه و سایر اصحاب میگویند و بافته میکنند ، اهل حق همچنان نگویند و نکنند ، و بغض اصحاب کرام را که با ایمان در هیچ دلی جمع نمیشود به دل راه ندهند ، همگی را مبشر به دخول و خلود جنت و مشرف به بشارت و رضای رب العزة دانند .

علمای شیعه ، خدا انصافشان بدهد ، آن فضایل علی را که علمای ما جمع نمودند ، به دلیل افضلیت و خلافت اولیت و معصومیت حضرت علی کردند . از ما آموخته و خریده و باز به ما فروختند ، و زعمات بی اصل و بی جهت را در انبار ضمیر خود اندوختند . و اگر نه ظنیر این افضلیت از که پنهان است ؟ حق تعالی بنا بر قلت فهم مکلفان میفرماید (تلك الرسل فضلنا بعضهم علی بعض) الایه . نمیفرماید که آن رسول معین بر این رسول معین افضل است ، بلکه به مبهم اشاره فرموده ، یعنی ایمان به نبوت شرط است که میسور است ، نه به افضلیت یکیشان بر یکی مقصور است . پس نه دانستن افضلیت پیغمبری بر پیغمبری ، و نه معرفت خیریت امامی بر امامی ، هیچ کدام از واجبات عقاید نیستند ، بلکه تابع اجماع سلف و خلف اهل حق بودن و به

ظاهر حکم ایشان به هرچه فرموده اند معتقد نمودن لازم است که یقین بی‌سند حکم نکرده اند ، و مقلدرا دانستن سند مقلد چه ضرور است •

و بودن آن کتاب مرسل از تصنیفات علمای شافعیة مسلم نیست ، زیرا که مخالف هر چهار مذهب است • کسی از مجتهدین مذاهب اربعه ما از متبحرین یا از مقلدین ایشان بغض و طعن هیچ یکی از اصحاب رسول الله (صلی الله علیه وسلم) نه روایة و نه درایة جائز نداشته اند • و اگر فرضا مصنفه یکی از علمای شافعیه بنا بر دلیل سابق البته موافق (خلطوا حلالها بحرامها) روایات واهی و اقاویل ضعیفه و حکایات کاذبه مختلفه را دران افزوده اند ، از اثبات مطالب یقینیه دورند ، و از ثبوت مدعی مهجور و محجور •

پس عادت ظل‌اللهی و بزرگی مثل نواب والا حفظه الله تعالی این بوده که به انتظام امور حکومت مشغول شود ، و جمیع برایا و رعایا از علما و صلحا و شرفا و فقرا هر یکی را در حد ذات خود ملحوظ داشته فرماید و تفاوت برابر پرورده کردن پشه و عنقا ننماید •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگرتلخ
ز يك بزيميم اگر هشیار اگر مست

و بعد ازان ، بر ما فقیران و سائر منسوبان شکرگذاری لازم آید •

حالا که نواب والا لباس مجتهدی در بر ، و برای امر به معروف و نهی از منکر حسب العقیده خود بر در ، و جهت دعوت خلق به سوی آیین دین تشیع بر رهگذراست ، علمای اهل حق را واجب است که علم خود را اظهار • و قرار را در مناظره بر فرار ایثار نمایند •

رجای آن داریم که آینهء خاطر عاظر را به غبار انکدار آلوده نفرمایند ،

و جوابرا بنویسید و بفرستید ، تا دوباره به موقف عرض اندر آییم و سلّمنائی
یا منعنائی را معروض نماییم .

چونکه مصدع گردیدیم ، ختم عریضه بدین مقوله مناسب دیدیم که :

غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخوشنوداست
در سراپای وجودت هنری نیست که نیست

اما ناخوشنودی حافظ ازان جهت است که مطولا عرض نمودیم . و اما
هنرهای عجیبهات این است که در معرفت و بینش نظیرت کم ، و در ادای
ضبط و ربط امورت قلم ابکم ، و در دفع و رفع اهل ناهموار میکوشید ،
واز پیاله باصفای درك تعمیر مملکت مینوشید . سخاوت و کرم را به
اندازه ، و باغ حکومت را به آبیاریء مرحمت تازه دارید . (وفقکم الله
تعالی لخیر عقباکم ، وما ضر ما نسمعه من القاء الفرق بین الفرق بسعادة
دینکم و دنیاکم . آمین . والحمد لله رب العالمین . والصلوة والسلام علی سیدنا
محمد وآله وصحبه اجمعین (۳۷) .

(۳۷) بهراستی پتویسته ئینسان به چاوی ئینساف تهماشای ئهم نامهیهی
مهولهوی بکا که بۆ فهراد میرزای نووسیوه ، تا حالئیبی ئهم زاناو
ئهدیبه جهوانمهرده چند مهردی و نازایهتبی بهکارهیناودو چون توانیویه
بهراهر سازادهیهکی خاوهن خامه و نامه و لات و دهسهلات که مامی
ناصروددین شای قاجار و حوکرانی سنه بووه ، بهم جۆره قسه بکاو
نامهیهکی چند موافیقی حهقیقهتی بۆ نووسیودو کهم و زۆر له بهراهریا
ترسو و دودلئی نشان نه داوه و به جۆری که به گوێردی ئابین و عه قل بی
له گه لی داوه .

وهك له دووتوی ئهم نامهوه ده رنهكهوی ، مهولهوی له ولامی
نامهیهکی فهراد میرزادا نووسیویه که دیاره ویستویه ئهوهی تیا بۆ
ئیسپات بکا که پتیاژی ئابینی ئهو راسته و کتیییکیشی به بهلگه بۆ
ئهم مه بهستهی بۆ ناردوه و خه لکیشی تیا بانگ کردوه که بچنه سه
پتیاکهی ئهو ، مهولهوی یش به نامهیه ولامی داوه تهوه . وهك بۆم
دهرکه وتوه فهراد میرزایش وهلامیکی ناسکی وهلامهکهی مهولهوی

نامه‌ی دههم

بق موعته مودولدهوله فهرهاد میرزای نووسیوه

قدوم میمنت لزوم نواب والا حفظه الله تعالی سعادت مقرون ،
و تشریفش بر برایا از علما و سادات و سائر فقرا و رعایا میمون ، و منزل
عدالت موئلس مبارک ، و تاج معتمد الدولتیش بر تارک باد .

وبعد ، رقم عنبر شیم^(۲۸) در جواب این مخلص خلوصیت توأم شرف
ورود بخشود^(۲۹) . درویشانرا ارادت و صداقت زیادتیر فرمود . هر
سوآلی که از توابع والا ایده الله تعالی شده بود ، جوابشرا مطابق و موافق

داوه‌ته‌وه و مه‌وله‌وی‌یش دووباره نامه‌یه‌کی‌تری بق ناردووه ، به‌لام
به‌داخه‌وه له و هه‌موو نامانه‌ته‌ن‌ها نه‌ممان ده‌سگیر بوو . دوورن‌یه له‌و
نامانه له دۆل‌ابه ره‌سمی‌یه‌کانی سنه‌و تارانا مابن . هه‌روا زانیومه
پاش‌ئه‌وه‌ی نه‌م نامه‌یه‌ی مه‌وله‌وی نه‌گاته ده‌ستی فهرهاد میرزا ، شیخ
یوسفی موده‌ریسی مزگه‌وتی دارول‌یحسان نامه‌یه‌کی توندو تیژو
ناپه‌سه‌ند بق مه‌وله‌وی نه‌نووسیو له‌سه‌ر فهرهاد میرزا نه‌کاته‌وه له
نامه‌کیدا . به‌لام مه‌وله‌وی وه‌لامی ناداته‌وه له‌باردی بابته‌ی نامه‌که‌یه‌وه
بق فخرول‌عوله‌ما نه‌نووسیو نه‌و نووسراوه‌یش هه‌ر له‌م به‌شه‌ی باسی
مه‌وله‌ویدا بلاو‌کراوه‌ته‌وه .

به‌بۆنه‌ی نه‌م نامه‌ی مه‌وله‌وی‌یه‌وه بق فهرهاد میرزا ، جیتی خۆیه‌تی
لیره‌دا نه‌وه بلییم فهرهاد میرزا شیعی مه‌وله‌ویی زۆر به‌رز
هه‌له‌نگاندووه به (آغای باله‌خانه‌ی چم) یووی ده‌می کردووه‌ته
مه‌وله‌وی ، چونکه نه‌م چوارینه‌ی مه‌وله‌ویی زۆر پچ جوان بووه که
سه‌ره‌تاکه‌ی به‌ وشه‌ی (باله‌خانه‌ی‌چم) ده‌س‌پ‌نه‌کا :

باله‌خانه‌ی چم دل دیوانه‌کمت

بانه‌ناو وه خا‌ک رای ئاسانه‌کمت

تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا

ئازیز بق جاری پا بنیه‌ پیشدا

(۲۸) له ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (شمیم) نووسراوه .

(۲۹) له ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (بخشید) نووسراوه .

اصول شرعیه و قانون دولتی ، و هر توجیهی را از هر خصوص فرموده بود
موجه و با شاهد مایح و صحیح مشاهده نموده • آری :

سخنهای شه کز دل پاک خاست
قبول است ، شاه سخنهای ماست

براین نکته باشد دلیل تمام
(کلام الملوك ملوك الكلام)

چونکه حضرت عالی همت شیخ ما قدس الله اسرارہ و افاض علینا برکة
انوارہ ، نواب اشرف اقدس والارا طال بقاؤه ، در امکانہ مستطابہ و آزمنه
مستجابہ بدعای خیر مذکور ، و خلفا و منسوبان خود را در اوقات ذکر
و فکر باستدعای طول عمر و دولت ایشان مأمور میفرماید • بموافق (الناس
علی دین ملوکهم) بر سر همگی تابعین وی لازم است که بهمان راه سلوک
نمایند •

جواب عبارات جناب شیخ مدرس مدرسه ، سبب به واسطه عزل
و نصب پر وسوسه (علمه الله ما لم یعلم) به یقین به نظر کیمیا اثر خواهد
رسید •

زیاده بقای نواب و الارا از کرم حق تعالی مرام ، و شنیدن خبر صحت
ذات پسندیده صفاتشان مقصود است • والسلام •

المعلوم

نامه‌ی یازدهم

له وه لآمی حوسامولسه لته نه دا نووسیویه (٤٠)

برکت حرکت نواب اقدس ، بر هرکس و ناکس ، و بر عامه هر نوگل

(٤٠) حوسامولسه لته نه برای فہرہاد میرزاو مامی ناصیردوددین شاو له قہبی

و خار و خس ، جهت کس و نوگل باعث نشه و نما ، و در حق ناکس و خار
و خس سبب فنا باد . دعای بقای بزرگان ناصردین و استدعای لقای مراد
بر جمیع مؤمنین لازم است (تقبل الله لهم دعاءهم آمین) .

بیشتر بیشتر درین زمان پریشان آیین در انجمن عدالت مکن فرهادی،
در زیر این طاق بیستون بوضع شیرین اوقات را چندی بسربردیم ، لکن
دولت مستعجل بود ، سرکشی گلگون گردون عنان آن دولتم را از دست
ربود ، حالا بدین دلشادم که دعاگوی خالص و طالب مرادم .

نیست ذاتم همچو ذات مولوی

یا کلامم چون کلام مثنوی

لیک گویم با امید بس قوی

بهر درویشان حسام الدین توی

باوجود شرف الملك در خاکپای مبارک دوزبانی چون خامه و روسیاهی
چون نامه نامحرم است .

والسلام علیکم و قلبی بدلا عن قلبی لدیکم بین یدیکم .

المعوم

مراد میرزا بووه ، له ۱۲۹۳ی هجری بووه تا ۱۲۹۵ حوکرانی ناوچهی
کرماشان و سنه و ده و روبه ر بووه . نه میش وهك فرهاد میرزای برای
زاناو ئه دیب و بنووس بووه . له گهل مهولهوی زور جار نامه یان بؤ
یه کتری نووسیوه . نامه یه کی بؤ مهولهوی نووسیوه ، ثم دوو به یته ی
بؤ تیا نووسیوه :

ای تو ذاتت همچو ذات مولوی

وی کلامت چون کلام مثنوی

سلطنت را گر شدستم چون حسام

اندرین دوران حسام الدین توی

مهولهوی یش به نامه ی سهره وه وه لامی داوه ته وه .

نامه‌ی دوازدهم

بقی عملی نه کبهر خانی شمره فولولکی نووسیوه

ز غواصان این بحر فلک فلک ، جواهر دعای بقا و ارتقای دینی و دنیوی
عاید سرکار عالی شرف‌الملک باد .

وبعد ، علاوه هجوم مصایب دقیقه‌ای از دیده‌ای آشوب زمانه غایب نیستیم .

هر بلای کز آسمان خیزد
گرچه از بهر دیگری باشد

نارسیده زمین همی‌پرسد
خانه‌ای (انوری) کجا باشد

از جهت آن‌است در نوشتن عرایض مقصریم . باری با ربط و تعلق
که باطنا با سرکاراست ، تعارف ظاهری‌را چه اعتباراست ؟ می‌بینمت عیان
و دعا میفرستمت ، خصوصا نایی مثل جناب خیر الحاج مولانا محمد نیری
غفر له داریم ، باوجود مسعود ایشان وجود خودرا معدوم می‌شماریم . در
أصل میل فقیر این‌است که در دعای خیر جهت سرکار تنها نباشیم که
(الجماعة رحمة) . هرچند رفیقم زیادتر باشد بهتراست .

مورچگان‌را چو بود اتفاق
شیر ژیا‌را بدرانند پوست

خاصة اجماع علما و صلحا و منسویین نقشبندی قدس سرهم که همه
شیران جهان بسته این سلسله‌اند . روبه از حیلہ چه سان بگسلد این
سلسله‌را . ازان سبب وقتی شخصی عزیز الوجودی‌را مثل ملا محمد نایب
خواهم کرد و گاهی نفس زکیه باصلاح‌را بسان مخدوم ملا عبدالفتاح بمیان
خواهم آورد . زیاده براینکه خودش شخصی‌است عالم و عامل و صالح

و سالک • مثل این چهار صفت خودش از نقاط اخلاط اخلاق رویه
 پاك است • برادر نيك سیر مخدوم سعادت ملزوم مجدد شیخ محمد است
 که هر دو ساکن قریه (آرندان) اند و از دعاگویان خاص آن خانداند ، دعای
 خیرشان غنیمت است ، و صحبت و رعایتشان گوهری است خارج از قیمت ،
 و علی الخصوص بشارتی داد که چونکه سرکار عالی شرف الملك است ملك
 آرندان مملوك سرکار شده •

ازین مژده گر جان فشانم روا است
 که این مژده آسایش جان ما است

این فقیر در همگی ماملک سرکار شریکم ، بلکه همگی را از خودم
 میدانم • جناب مخدوم ملا عبدالفتاح را وکیل خودم کرده ام که حاصل بخش
 و ملك من تسلیم او شود ، جفتی برای او مقرر بفرمایند و سعتی را در معیشت
 جهة وی حاصل نمایند ، بی خطر و فارغ بال در معیت مخدوم شیخ محمد
 برادرش بدعاگویی سرکار مشغول باشند ، و در استدعای خیر با این فقیر
 همچنان شوند •

ای شرف ملك دل من چند چیز را پیش از چند چیز جهت رضای
 خداوند مالك الملك غنیمت بخوان تا بعد ازان حسرت نکشی : دولتمندی را
 پیش از فقری ، و صحت را پیش از مرض ، و علت و فراغت را پیش از
 مشغلت ، و جوانی را پیش از پیری ، و حیات را پیش از ممات به فرصت
 بدان • کس نیاید ز پس تو پیش فرست • روز قیامت برای همه کس
 حسرت است • اگر بد عمل است حسرت میخورد که چرا کردم ، و اگر
 صاحب عمل صالح است حسرت میخورد که زیادت نکرده ، تا درجه ام بلندتر
 باشد •

زیاده تصدیق ندارد و مطلبی دیگر غیر از سلامتی سرکار و خبر دانستن مجاری احوال سرکار عالی نیست •

والسلام علیکم و قلبی لدیکم •

المعوم الحسینی

نامه‌ی سیازدهم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

بی‌عرض غرض ، و خالی از حرص حرص عرض مینماید که سرکارت از آفت و مرض محفوظ باد •

وبعد ، پس از ایامی سفارش بی‌نگارش دعا و سلامی با سید علی محمد که آمد رسید و رسانید ، در چه زمانی ؟ در زمانی که چشم انتظار بدیدن نگارش سرکار از جانب این روزه‌دار بی‌قرار و گوش صائم پراضطرار به شنیدن سفارش آن مرحمت شعار مشتاق‌تر به نداء و صدای (الله اکبر) افطار بود • خیلی به‌جا استدعای دعا فرموده و طلب همت از سالهای پیشتر بیشتر نموده‌اند ، چرا که اولاً ماه رمضان زمان استجاب است ، و این فقیر هم الحمد لله کمال صلاح و مسلمانی و ثوابم آماده‌تر از هر بابت است ، به چه سبب ؟ به سبب رفتن پارسال و مراجعت این قدر غیبت و طعن و لعن از زبان و دل دوستان به طرف ما حواله شد که لیل و نهار بر قطار ثواب اجر شما عاید روزگارم گشته که به صد حج اکبر حاصل نمیشد • عدو شود سبب خیر گر خدا خواهد • ولی چون تو مرحمت‌مند قدیمی و با هر اهل کمال همدم و ندیم ، گاهی با آنان گفتگورا به میان آرند مناظره بفرمایند ، این حکایت‌را به آنها اظهار نمایند •

حکایت : درویشی در گذر راهش به خانه‌ی قصابی و خبازی و یک گیوه‌گر که همسایه یکدیگر بودند افتاد • از خانه‌ی قصاب قدری گوشت

و از خانه خباز بعضی نان گرفت. به در خانه گیوه‌گر رفت. درویش راهی شد برود، سگ هر سه خانه در پیش دویدند، غعفی کردند، رختش دریدند. درویش رو به سگ گیوه‌گر کرد و گفت: سگ قصاب گوشت از صاحبش گرفتم و سگ خباز نان، ای سگ گیوه‌گر تو به چه جهت؟

کسی که تعارفی کرده باشد عیبی ندارد اگر گفتگویی بکند، ولی آنانکه ضرری نکشیده‌اند اگر محض حسد و طعن و لعن نیست چرا چیزی بگویند؟ باوجود اینکه آنان که تعارف کرده‌اند اگر هم چیزی بگویند محض عوام کالانعامی است، چرا که آنکس حجرا واجب کرده‌است و میکند خدای تعالی است، سبب به اینکه تو چهار قران به هزار ناز و علی بدهی برای خاطر تو این حجرا بر سر من چرا واجب میفرماید، یا من چرا بر سر خودم بنا به خاطر آنکه تو بگویی فلان کس شخصی صالح است فرضش میکنم. من عبادت برای خدا میکنم و خدا استطاعه مالیه و بدنیه را شرط کرده‌است. فقیر علاوه اینکه استطاعه مالیه نداشتم از استطاعه بدنیه هم افتادم. اطاعه خدایم خوشتر آمد از مدح مخلوق.

عوام اگر مدح بکنند انسان ترقی نمیکند تا اگر ذم بکنند انسان تنزل بکند. اگر نیمه حکیمی که جانرا میبرد و یا نیمه ملایی که ایمانرا ببرد و نیاورد یا متشیخی که آگاهی از خود و مریدش ندارد و به غیر از (آغه بلی) چیزی بر زبان نمی‌آرد قصه بگوید اوهارا بگویند که معرکه علمای به شما لایق نیست شمارا و گمراهی و گمراه کردن خلق گفته‌اند. اینگونه پریشان گفتن آنها از جهالت و حرارت تاب و تباست، والا با سلیمان چون براند آفکه مورش مرکب‌است.

اندین عرصه چگونه دو کند
مه فشانند نور و سگ عوعو کند

چون خدا خواهد که پرده کس درد
میلش اندر طعنه پاکان برد

نکته چون تیغ پولاد است تیز
تو نداری چون سپر و پاس گریز

(الحمد لله ثم الحمد لله) پارسال بدان مال نصیب من نشد ، و خودم
به تقصیر خودم معترفم چرا که هرکس به غیر از حق تعالی از یکی دیگر
اعانه طلبید البته حق تعالی او را تأدیب میکند و مبتلایش خواهد نمود .
اگر همچنان نمیبود بدان آزار گرفتار نمیشدم .

گر به تقوی و قناعت اندری
چون مسیح از آسمان می بگذری

چونکه یوسف دید آن غیر معین
ماند اندر چاه در (بضع سنین)

آنها برکنار . اگر حق تعالی از حرکه و سکونم راضی است ، هرکس
هرچه بگوید پاکرا باک نیست . و اگر ناراضی است هرکس هرچه بگوید
هنوز کم است . و در کناره گرفتیم هم تعجب نکنید . آن وقت که تمنای
آن بود بلکه رجای مسلمانی بشنوید ، هزار بدعت را برای احیای سنتی
و رجای فقری از امتی به گردن میگرفتم و آمد و شد میکردم . حالا شنیدن
فریاد زبردستان بسیار و نشنیدن عدل و داد زبردستان بی شمار . کناره از
همه سازگارتر است . هیچ نمونده است که نگویم ، و هیچکس ندیدم
که بشنود . علی الخصوص اگر کسی گمراه و عاقبت شر نباشد ، بعد از
اینکه رفیقهایش همه رفتند و عمر عبثش به آخر رسید و ریشش سفید شد ،
چرا این قدر دنیا را به آغوش بگیرد ، و چنان بداند که نمی میرد . فقیر دگر
آلوده نشود بهتراست .

چون پرده ز روی کارها برخیزد
معلوم شود که در چه کاریم همه
ان شاء الله از دعای خیرت فراموش نکنم • والسلام •

المعلوم

نامه‌ی چوارده‌هفتم

بقیة محمود پاشای جافی نویسیوه

عرضه آنکه در بین محمودی تو و ایازی این فقیر ، گفته‌ام اهل عناد
و به قول فرقه فتنه و فساد ، فرزندی عبدالله مستأصل شد و دلگیر شد •

نه شه کاذب نه شیرین بیستون رو
خداوندا که هست این تهمت از نو

باری هزار دفعه مؤذن نبود و عابدان سحری ترك نماز صبح را ننمودند،
عاجزی و بهانه آسان است حتی از اطفال می‌آید • لکن بر سر رحمت آمدن
بزرگان را می‌شاید • فرزندی عبدالله را فراموش کردن عیب و نقص کلی بر
مرحمت ظاهری که داشتی آوردن است • بدنم ضعیف و کوفته راه بود ،
و از سایه تو پیاده بودم ، والا ملاقاتی حاصل و تصدیمی در مکالمه مینمودم •

گفتگو آیین درویشی نبود
ورنه با تو ماجراها داشتیم

تاروپود گله را نمی‌افتم و دیبای دل‌سردی را نمی‌ساختم • بیا این
داوریه‌ها را به پیش داور اندازیم •

هرچی دیت وه چه شی وه سه‌فهردا
هرچی موینی ها نه گوزهردا

که س حالی نه بی و هیچ که س نه فاما
نه و په ی چیش و یهر د ، ئید په ی چیش ئاما (۴۱)

اما صد بار سعی بکنیم و ینخ اهتمام را بکنیم ، چاره راه رفتن
و نصیبتان اگر باشد دو گز زمین و سه گز کفن است . نه عجز تو پایدار
و نه پریشانی ما برقرار . (لن الملك اليوم ؟ لله الواحد القهار) . والسلام .

فرزندی عبدالله با چند فقیری که عاصی نیستند و قدیمند و مرید
و منسوب آن سرکار و آن صاحبی هستند ، دخلی بمن ندارند . تو میدانی
و آنها . میماند بر سر من . اگر التفات نمودند اعانه دادند مبارک است .
و اگر بر سر عادت خودت بودی ، حجره و خانه نشین و گذرانی درویشی در
خدمت حضرت شیخ قدس سره برای من و فرزندى هدایت حاضر است ،
و بلکه حضرت شیخ بفرماید حاضر خواهد شد . مرا ز کنگره عرش میزنند
صفر . والسلام .

المعوم

نامه ی بازده هم

بقو مه حمود پاشای جافی نووسیوه

عرضه شاهیدهن خاس بدیه پیشدا

حرف نوخته دار مه وینی تیشدا (۴۲)

اول هر کلام که همواره اهل کمال در سطور آرد ، و آکمل و أصح هر
طور أملح و سحر حلال که کلك درر سلك گهر مرسوم معدوم محروم محرر

(۴۱) ئاد و یهر د پهری جهزای کاروبار

ئید ئاما پهری سزای رۆزگار

(نامی)

(۴۲) مه بهستی نه ویه نه م نامه به هم مووی له پیتی بی نوخته پیکهاتووه .

و مسطور دارد ، حمد و مدح هر حامد و هر ماح ، در گروه هر مسلم
و در رهط هر ملحد کادح ، کرور در کرور ، در همه اعصار و دهور ، مر
درگاه عالم آرامگاه (لا اله الا الله) را ، و درود لامعدود و سلام لامحصور
و لامحدود عدد (کل داء و دواء مادام السمك والماء ، والسمك والسماء) ،
مر سالار ملك محدود و سردار محل محمود ، و کارگاه در علوم همه علماء
آگاه ، (محمد رسول الله) را ، و مر آل اعلام و اولاد اطهار الاسرار احرار را ،
و سائر اهل اسلام و گروه ضوالح الاطوار را ، حمد اله عالم حاصل ، و درود
و سلام رسول کامل آمد .

مرسول کالوصول را آماده ، و طرح اهل و داد را در دل آورده ، که همراه
آه دل مکدر در هر مساء و سحر سرکار مکرم و سردار اکرم و اولوالامر مکارم
و مراحم همه را ادام الله عمره طوعا و روحا مرسل رسائل دعا و سلام .

معلوم سرکار آمده که ولد آدم و حواء ولد داود آسا اگر همه عالم
کالهواء محکوم امر و رام حکم او گردد ، در مآل کار کر و کور ، و محل او
گور ، و همسر او مور گردد ، غرر و سرو عمر همه کس صرصر عدم و اراء
مرگ در راه دارد ، و حاصل محصول دوام هر احد را داس اعدام ملك
مالك الارواح در درو آرد . سرور هر رهرو دل در دارالسلام در گرو
راه آورد اعمال صوالح آمد . حالا که همدم روح و لاء عمل صلحاء در
کاردار که (لو راح الروح ، وصار آدم کالمکروه المطروح ، لاطمع لعامل السوء
الا سوء الدار) ، ارحم همه رحناء و اکرم همه کرماء مرده هارا همه در
دارالسلام مع السلام همسر سور و سرور و حور و سرکار کرم مندار و اولاد
و اهل و داد را کامروا و دائما در آلاء سرمد و روح مدد هم اهل الله محروس
و مسلم و مسرور ، و اعداء او را در آلام ممد ملوم و مدحور دارد . ملول
دعا مدلول صعلوك در صدد سلوك راه وصال اعدل الملوک را درد در دل

ووصل سرکار اورا روحا مائل آمده رسائل رسائل ، اما هوا سرد و دل
 آلوده درد و راه دور و کأس آمال مالا مال گرد . اصل اصول همه کامها
 و آسای کل مأمول و مرام (الدعاء لکم و لأولادکم مادام الروح و وسعہ
 الحال ، والسلام والاكرام هو الموصل لكل موصول مدلول مرسول معدوم
 ملول و محصح ادراك سرکار آمر مکرم هم اسم محمد مکرم صل اللهم له
 وسلم مادام العالم . والسلام) .

المعدوم

نامه‌ی شانزده‌ه‌م

بقو مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

افواهی از سفر بغدادتم آگاهی دادند ، از بیم دوری چنانکه از حله
 به کوفه میرود ، آب سرا بها از چشمه چشم با شتاب و تاب روان است .
 اگر راست است اگرچه حسرتها خوردم ، لکن تدارک سفر خیریت
 اثر ترا آماده‌ام . رو با خدا ، بی‌نا خدا ، سلامت روی و باز آیی . ختم
 بجای م‌هر است و جفايت بجای مهر .

المعدوم

نامه‌ی هفده‌ه‌م

بقو مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

مه‌پاز هه‌مراز ناله‌ی داخو دوود
 عه‌رزش هه‌ن وه خاك ئاسانه‌ی مه‌حموود
 مهر نائیره‌ی تو ز مناکو جا که‌رد
 دوودی من نه چه‌رخ هه‌فته‌مین ویه‌رد

نهر باوهر ناکه‌ی له خودا بترس
خه‌به‌ر له دیده‌ی هه‌ساران بپرس

ولی چه باید کرد؟ دوری نه در قبضه‌ی سرکار ایشان، نه در قوه‌ی
اختیار درویشان است.

چرخ آواره به هر سو کندم میدانی
رشک می‌آیدش از صحبت جان‌پرور ما

در طی عبارت به بی‌اخلاصی فقیر اشارت فرموده بودند، بلی:

آنچه من می‌ایدم گفتن تو می‌گویی به من
شکر می‌گویم که این هم هست نوعی زاتحاد

در هر صورت اگر تقدیر مساعد تدبیر فقیر آمد، یقین است که به
خدمت مشرف میشوم.

ور نصیب ما نشد وصل حبیب
ما و درد بی‌نصیبی یا نصیب

جهت کتاب عقیده‌ی اظهاری رفته بود، فقیر حالا در خدمت سرکار
بندگان عالی سلمه الله هستم، اگر آدم آن صاحبی گذرش به کویه
درویشان که باغ سوخته‌است، افتاد، البته فرزندی عبدالله کتابش تسلیم
خواهد نمود. و اگر به مضمون (الناس علی دین ملوکهم) آدم آن صاحبی
مثل آن صاحبی راهش به خانه‌ی درویشان نیفتاد کوتاهی از من نیست.
آن وقت در دشت و صحرا بودند به دست نمی‌افتادند. حالا من صیاد پیر
افتاده و تو شاهباز آشیانه بر بالای کوه قرار داده، دام با چه طور ترا
باید بگیرد.

عنقا شکار کس نشود دام بار چین
کانجا همیشه باد به دست است دام را

باری آتش آن مرحمت دستور بر کوه زمناکو مثل کوه طور افروخته ،
و من هم از دور نگاه چشم بران دوخته ، به حسرت مینگرم و این بیت را به
خاطر می آورم :

آتشی می بینم ای یاران ز دور
گرم می آید به چشم کوه طور

گر آستان بوسی محمودی شد فنعن المطلوب ، والا باسوز و نیاز
ایازی همرازی و دمسازی هست •
والسلام •

المقدم الحسینی

نامه‌ی ههژده‌هه‌م

بۆ حاجی مه‌حموودی یاروه‌یسی خه‌زنهداری مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه
جناب مصرف ! همیشه تقد سعادت دارینش در کف ، و همت ارواح
اولیای بزرگوار پیرامون احوالش صف‌اندر صف باد •

اولا ، گوهری که من داشتم ، در صحبت بی‌معرفتانه گذاشتم ، و تسلیم
خریدار خودش نکردم ، و به بازار کسادیش آوردم • گله از خود دارم نه
از کس • حسرت بی‌فایده‌ی گذشته مارا کافی‌است • پس باز به همین فقره
صادقه خیلی دل‌خوشم ، و راضیم بدین بی‌حرمتی و دل‌شاد بدین کشاکش ،
که حق تعالی با آن عظمتی که دارد نیمه‌ی مخلوق از روس و مجوس اطاعه‌اش را
به جوی نمیشمارند ، و پیغمبری با آن همه معقولی از دست اغلب طوایف
خصوصا از اقارب کالعقارب خویش چند ملولی برسرش آمد • ومع ذلک
نه بر دامن جلال خدای غباری نشست ، و نه از تار و پود دیبای نبویه تاری
گسست • از ندیدن خفاش نور آفتاب‌را چه ضرر ، و از ندانستن عوام
و اوباش عارفانرا چه خطر •

و منظورم ازین تقریر و تحریر تحقیق مسأله است ، نه اینکه بفرمایند تزکیه نفس خودم باشد ، یا بفرمایند دلم در ولوله است ، چرا که حسن خاتمه مجهول است . چه گونه حتی خودم از گبر و یهود بهتر میدانم ، و خودم ازین دردسری که خودم و اولادم از بیگزارها دیدم ناراضمند نمیخوانم . هرچه از دوست حقیقی آید اگر مغز و اگر پوست ، همگی از اوست و نکواست . اگر کدخدایان قدر مرا ندانند امیران میدانند ، و اگر امیران ندانند خوانین و سلاطین میدانند ، و اگر آنها هم ندانند پادشاهان میدانند ، و اگر مخلوق بی التفات باشند التفات خدا و رسول صلی الله علیه وسلم و اولیای کرام باعث حصول تمام مرام است . نه خودم و نه اولادم ضرری برای کس نداشته ایم ، و علم سرأیلی و رئیس عشایری برفیفراشته ایم . نه خداوند رعیت نه غلام شهریاریم ، بلکه به محض کرم حق تعالی امیدواریم .

فرزندی عبدالله با آن بی اقتداری و کم تجربگی و بی اختیاری قرض غله جو از رود و قرض سرکار محمود را ادا نمود ، حالا در کوشش رضامندی جناب شماست . البته ان شاء الله به نظرت خواهد رسید . چونکه سرکار شما بحمد الله صاحب معرفت و با صداقت و محبت هستی ، و به نشأ باده خیرخواهی و حق گفتن مستی ، از آن جهة این تقریر عرض نمودم و بر تصدیقت افزودم .

من ملك بودم و فردوس برین جایم بود
آدم انداخت دراین دیر خراب آبادم

سردی نخورم هرچه پیوشم ، و گرسنگی نکشم و تشنگی نچشم
هرچه بخورم و هرچه بنوشم . تدارك قیامت عمل خیر و دو گز زمین و سه گز کمن است . والسلام .

المعلوم

نامه‌ی نوزده‌ه‌م

بق حاجی مه‌وه‌ودی یاروه‌یسی نووسیوه

عریضه این زخم‌زده هر طرف بخدمت سرکار محمود آقای مصرف امیداست که برسد . خامه بر روی نامه ملالت علامت خواهد نوشت جراحت وفات فرزانه فرزند سرکار ایشان چون زخم ممات جگرگوشت‌های این کمترین درویشان خطیر . نی نی چون آشنای معنوی ما بود ، اثرش در دل خطرتر مینمود . ولی ازینکه درمان زخم قضا غیر تسلیم و رضا چیزی دگر نیست ، و در دائره تنگ بی‌شکیبائی است ، (من لم یرض بقضائی ولم یصبر علی بلائی ، فلیخرج تحت سمائی ویطلب ربا سوای) (۴۳) . از بدل آمدن برای تعزیه چند غزلی را در تأریخ وفات و مرثیه روانه خدمت کردیم و آخر عریضه را بدین دعا آوردیم : حق رحیم و غفور آن مرحوم را مغفور و سرکار ایشان را صبور و مأجور و مارا و سائر اصدقاء و احبارا بحسن خاتمه و عاقبت محمود مسرور و مجبور فرماید آمین .

گر بمانیم زنده بردوزیم
جامه کز فراق چاک شده

ور بمریم عذر ما بپذیر
ای بسا آرزو که خاک شده

والسلام .

المعدوم

(۴۳) واته : ثم هدیته قودسی به به‌ر ابر به بیه‌بره دل‌تنگه‌کان وارید بووه ، که‌واته جومله‌ی هدیسه‌که ، به‌پیتی قه‌واعیدی نه‌حو ، به‌نیعتیباری (هذه الجملة) موبته‌دایه‌و عیبارته فارسی‌به‌که خبه‌ره .

نامه‌ی بیستم

بۆ سه‌یید عه‌بدوللای کوری نووسیوه

نورچشما ! سلمك الله .

جواب سرکار عالی شرف‌الملک را سلمه الله تعالی فرستادم ، بخوانید . ساعت اول تحمل نکنید ، قیمت پنجاه تغار گندم باید حاضر باشد ، اینجا بیارید ، و همان صد تغار قرض باید تمسک بدهید و الاغ و آدم‌ت زود بیایند . تمامی صد و پنجاه تغار گندم را بدست بگیرید و ببرید . اگر خودت چابک می‌روی برای نقد و کاروان برو ، و اگر آدم می‌فرستید بفرست . زود زود زود . هوا سرد و دیراست ، و خودت باید بعد از قیمت پنجاه تغار حاضر کردن اینجا بحضور خان حاکم ^(۴۴) سلمه‌الله بیائی قیمت را تسلیم

(۴۴) عه‌لی خان که له‌قه‌بی (حاکم) بووه و کوری عه‌لی‌خانی شه‌ره‌فولولکه . ئه‌مانه سه‌روکی ولاتی جوانوۆو بئله‌وارو مایده‌شت بوون . مه‌وله‌وی رویش‌تووه بۆلایان بۆ قهرزی گهنم و ، شه‌ره‌فولولک له‌وکاته‌دا له‌س‌نه بووه ، نامه‌یان له‌م‌باره‌وه بۆ نووسیوه ، ئه‌ویش وه‌لامی داوه‌ت‌ه‌وه که بیده‌نئ . جا مه‌وله‌وی بۆ سه‌یید عه‌بدوللای کوری نووسیوه که هه‌ندئ پاره بینه‌ی بۆ لای خان حاکم و گهنمه‌که وه‌رگرئ .

له‌م نامه‌وه ده‌رئه‌که‌وئ که‌وا مه‌وله‌وی دلکرانی‌یه‌کی زۆری له سه‌یید عه‌بدوللای کوری بووه . له‌م‌باره‌وه ئه‌مه‌وئ بلییم مه‌وله‌وی وه‌ک پیاویتی به‌ناووبانگ و خاوه‌ن پئو شوین ، خه‌لکیکی زۆر ئامۆش‌ویان کردووه و هه‌میشه می‌واندار بووه ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا نه له ده‌وله‌ته‌وه ده‌رامه‌تیکی بووه و نه شوینه‌که‌شی بۆ ئه‌وه شیاه کاسبی‌یه‌کی ئه‌وتۆی تیا بکری . بۆیه زۆر جار مه‌جبووری ئه‌وه بووه ده‌غل له ولاتی (مایده‌شت) بکری که ولاتیکی زۆر به‌پسته و ده‌غلی تیا هه‌رزان بووه و تا ئه‌م سالانه‌ی دواپیش هه‌رچه‌ند قاتی و قری‌یه‌ک له ناوچه‌ی هه‌ورامان و شاره‌زوورو به‌ری سیروان و گه‌رمیان په‌یدا بوایه ئه‌چوون بۆ مایده‌شت بۆ ده‌غل ، به‌لکو له‌به‌ر بچ‌ده‌سه‌لاتی زۆر جار ناردوویه له‌وئ ده‌غلی قه‌رزکردووه تا خوا ده‌ستی ئه‌دا پاره‌که‌ی ئه‌داته‌وه . دیاریشه مه‌وله‌وی خۆی ئه‌م ئه‌رکه‌ی پئ جئ‌به‌جئ نه‌کراوه ، به‌لکو به سه‌یید عه‌بدوللای کوره گه‌وره‌ی سپاردووه و ئه‌رکه‌که‌ش ئاسان نه‌بوه چونکه له ناوچه‌ی مایده‌شته‌وه تا

بکني و حجت صد تفار دگرش بدهی ، و گندم را تمامی ببرید . دگر بهانه
شما هیچ نمانده ، و فقیر هم از دست شما هراسان شده‌ام بلکه خلاص بشوم
هرچه می‌کني زود باشد .

و سرکار صاحبی حبیب بگ (۴۵) اگر دران مابین و در آن آمد و شد
کرم بفرماید ، از خصوص آدم و الاغ و اعانه این سر و آن سر دریغ
نفرماید ، خیلی خوب است . خلاصه راه دور و هوا سرد و وقت دیراست ،
زود هرچه می‌کني بکن . و خبر طرف ملا علی خان اگر آمده بفرستید .
آخر آن وقت بکرمایشان رفتی اگر اظهار مینمودی این قدر طول نمیکشید .
کار تو همچنین است ، همیشه نمیدانی چه می‌کني .
والسلام .

المصوم

سهرشاته مه‌سافیه‌کی زۆره و زۆرتري پيڭاکه که‌ژو کي‌وه و نه و
سهرده‌میش نه‌بوو به که‌روبار نه‌م ده‌غله بگويزریت‌هوه .
له‌م لۆمه و سهرزه‌نشته‌ی مه‌وله‌وی‌هوه که له‌م نامه‌دا ده‌رئه‌که‌وئ ،
به‌ناشکرا دياره سه‌يید عه‌بدو‌للا به‌باشی نه‌م ئه‌رکانه‌ی رانه‌په‌راندوه .
به‌لکو خۆی به‌راوکردن و هاتوچۆی شاره‌زوورو ناو عه‌شایری تاوه‌گۆزی و
قوبادی و باوه‌جانی‌هوه خه‌ریک کردوه و زۆر جار بووه به‌هۆی
دل‌نیشانی باوکی .

نه‌م نامه و چهند نامه‌یه‌کی‌تر چه‌رده‌یه‌کی باری ده‌روونی و دل‌ناره‌ه‌تیی
مه‌وله‌ویمان له و زرووفی ژيانی سه‌ختی خۆیه بۆ پروون‌ئه‌کاته‌وه ، وه‌ک
چۆن نه‌مه له نامه‌یه‌کیشیه‌وه بۆ حاجی مه‌حموودی یاروه‌یس که له‌م
به‌ه‌ش‌ه‌ی نه‌م کتیبه‌دا بلاو‌کراوه‌ته‌وه ، به‌ناشکرا ده‌رئه‌که‌وئ .
(۴۵) مه‌به‌ست حه‌بی‌بو‌للاخانی قوبادی‌یه . مه‌لا علی خانیش یه‌کتيکه له کۆمه‌لی
ئه‌که‌رمی ئه‌فغانی ژن‌برای .

نامه‌ی بیست و یه‌م

بۆ سه‌یید عه‌بدوڵلای کوری نووسیوه

فرزندی عبدالله ، نورچشما سelmك الله .

سرکار بندگان عالی محمد پاشا سلمه الله چند سال است این فقیر را بخون جگر و برحمیت پرورده کرد و انواع نعمت کرم فرموده . سرکار رئیس العشائر سلمه الله هزار کس مال پاشا را خورد ، برای صد تغار غله مرا به کاروان فرستاد و رحم از تو نکرد ، و حالا این است هم گرفتار کار شرف‌بادینی کافر گشته شده‌ام ، نمیدانم آخرش چه‌طور میشود .

باری آنچه رأی سرکار پاشا است همچنان عمل بکنید ، بلکه برحمیت قدیمی و جدیدی خودش عسرت و قرضداری تو درست شود . زیاده نمیدانم آخر کار شرف‌بادینی چگونه صورت پذیر میشود (۴۶) .

المعوم

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی بیست و دوهم

بۆ حه‌بیبوڵلا خانی قوبادیی نووسیوه

بارها نوشته‌ام :

به عهد تو میبینم آرام خلق

پس از تو ندانم سرانجام خلق

سرکار بندگان عالی مشمول فیض متواتر و متوالی باد . حقوق نعمت

(۴۶) ئەم نامه‌یه‌و نامه‌ی پێشوووم له‌ ڕووی که‌ شکۆ‌له‌‌که‌ی خوالی‌خۆش‌بوو مه‌حمود‌پاشا نووسیوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ به‌ر ده‌سته‌خه‌تی مه‌وله‌وی خۆی نووسیویه‌ته‌وه‌ . هه‌سه‌ن به‌گی جاف له‌ په‌راویزیانه‌وه‌ نووسیویه‌ : وائه‌زانم مه‌وله‌وی ئەم نامه‌ی له‌ ۱۲۸۵ی هه‌جریدا نووسیوه‌ .

قدیمت در پیش چشم دلم هست • وفای این حقوق نمیگذارد که این فقیر از حقوق اولادت پریشانی بخاطر آرد • ان شاء الله وجود ذی جود بندگان مرحمت نشان عدالت سمات پرده پوش عیوب اولاد و بنده و متعلقات است • کسی اخلاص مند و دعاگوی بندگان عالی حفظه الله باشد ، لابد باید از خار آزار غیر روی دلش نخراشد ، چرا که آنکه سرکار عالی را شناخته است این فقیر است ، و بزرگی که فقیر را شناخته بندگان عالی مرحمت مصیر است ، و آنکه هردو را شناخته حضرت علیم و خیر است • کس قدر من ندانست غیر از تو ، و کس قدر تو ندانست غیر از من • نه تو از مرحمت دریغ بفرما و نه من از دعای خیر •

و أما يك حسرت دارم که صدقهء جاریه از مثل مسجدی و مدرسهء بعد از خودت بجا نگذاشتی ، و دائماً مثل این فقیر با عشرت بی غیرت و طائفهء بدملت پر علت مشغلت داشتی • هردو عمر را ضایع نمودیم ، و بر ضرر خودمان و تقع اغیاران افزودیم ، چه سود • اکنون که کار از دست رفته و زمام از دست رفته ، باری اگر اهل و عیال بگذارند فرزندی عبدالله بوجه مرحمت ملحوظ دارند (۴۷) • فالأمر الیکم ، والسلام علیکم •

العدم

نامه‌ی بیست و سی ویم

نازائم بؤ کبی نووسیوه

معرض میشود که از تقدیر باری ، بخل چرخ زنگاری یارای صحبت و ملاقات بیداری نمیدهد ، و باز از نارسائی طالع ناساز :

نایدم خواب مبادا که بخوابت بینم
دیده بخت مرا بین چه بخواب است امشب

(۴۷) ئیشاره به بؤ خوازینینی کچی حه بیبوللا خان بؤ سه یید عه بدوللای کوری .

باری :

شرح این هجران و این سوز جگر
این زمان بگذار تا وقت دگر

و درین مدهء پر سوز و تاب ، بامیدواری يك عتاب آنجناب ، بمقام
سوال و خطاب برنیامدیم • ازان ترشی عتاب که ممزوج شیرینی عبارت
خوشاب باشد ، و اسکنجبین وار رشحه را بر حرارت صفرای حرمان ذی مرارت
باشد محروم گشتیم • لاعلاج از احوال سبطیان که محفوظ از آزار
قبطیان آسا شوند ، چون ارباب حاجت بکوه طور حضور سوال و مناجاتی
کردیم :

طور جان عاشق آمد صادقا
طور مست و (خرّ موسی صعقا)

آب نیل است این حدیثم خوش بیاب
سبطیان را قبطیان را خون باب

گر عجایب آیدت پیش نظر
کی ز شیء واحد آمد دو اثر

آنگین بین در مزاج معتدل
خوش مزه (فیه شفاء) قوت دل

طبع صفرائی ازان نفرت کند
پیش وی طعنه بحنظل میزند

چون ندانم قوت تقریر حال
مختصر بهتر ز تطویل مقال

گوش هوشم را چو پنبه اندراست
بر سر ظاهر بیایم خوشتر است

و در زمان شریف و سعید و اوان ظریف از اغیار بعید عبارات رسید •
اگر به عیدش میخوانیم و اگر به عیدش میدانستم بعید نبود • آری زینهار
ز تو آید چنینها تو کنی • اشارات آن ارجمند بسان عبارات حسامالدین ما
یعنی حسن نظری موجب شادمانی خاطر و خرسندی و باعث هشیاری
و بیداری •

به بی جنبش هوسپاری مجوید
بجنبانیدم اول ، پس بگوید

باوجود اینکه در حرکتم برکتی نخواهم دید که در جنبش و خروشم
تحریر بجای نازک خواهد رسید •

مپرس از من حدیث زلف پر چین
مجنبانید زنجیر مجانین

بهر صورت دفع الوقتی ضرورت بود •

چند فردی را در تاریخ تولد فرزند فرزندی عبدالله سلمه الله بر زبان
نی خامه گذشته بود بخدمت فرستادم • عریضه را تهی از هدیه نمودن اگرچه
هدیه قابل نباشد خوش نما نیست •

پای ملخی نزد سلیمان بردن
عیب است ، ولیکن هنراست از موری

و آن هدیه این است :

کرم کرد داور بما یک پسر
سنای بصیرت ، ضیای بصر

تفاؤل بقول شفیع الانام
 بنام محمد نهادیم نام
 یدین عهد داده همان ذوالهم
 (وقد كان أوفى الوری بالذمم)
 عجب آید این فال پیش نظر
 ز همنامی این پسر با پدر
 ازان رو شنیدم باآواز نی
 (عجیب غریب) بتاریخ وی (۴۸)

نامه‌ی بیست و چهارم

نازائم بؤ کبئی نووسیوه

در زمانی که گوش هوش اشتیاق آواز نی داشت ، و دیده فکرت
 نظر بر بیچونی چون نائی نی میگماشت ، ناگاه از صدای نوای نی ، و از
 ندای نائی بی نشان نشانی از بی نشانی بگوش هوش رسید . آری :

نی نشان از چون بیچونی دهد
 عاشقان را شور مجنونی دهد

و مذاق قومه استعداد را لذتی و کیفیتی چنان بخشید که زبان و دست
 و قلم مکیف از تقریر و تحریر و تصویر چگونگی ذوق آن ندا و صدا که
 بسته و خسته و شکسته ماند . بیت :

گرچه تقریر زبان روشن گراست
 لیک عشق بی زبان اولی تراست

(۴۸) رسته‌ی (عجیب غریب) به حسابی حوروونی نه بجهد نه کانه ۱۲۹۷ که
 سالی له دایک بوونی نه و کوره زایه‌ی مهوله‌وی به .

مصدق اهل احوال آمد • بنا بر این در زاویه خمول گشاده ، و مهر
خاموش بر لب ، و سر بزانوی حیرانی نهاده • والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و پنجم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

فقیر خلوصیت خصال ، مخدوم حسن الفعال را عرض مینماید که نامه
ننوشتنت اگر به علت نبودن کاغذ است ، الحمد لله کاغذ ارزان است • و اگر
به سبب عدم آمد و شد است از کثرت مرور قاصد راه دست نمی‌افتسد •
خلاصه به قدر فراموش کاری شما درویشان را اخلاص است •

چون خه‌یال وه ماچ پات وهش حال مبی
کاش جه کون ئه‌و بهخت لهب خه‌یال مبی

گرمیانی دل گرمی و ئیلاقی دل سردی آب‌وهوای ولایت شما
همچنین است • سردی مقتضای ذات ایشان است • گله‌را فائده نیست • ایزد
تعالی توفیق کامل و عمر دراز و علم و عمل را روزی فرماید • والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و ششم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

برادر عزیزم ، ما و شما را تمنای مرگ چون خلاق راست هوای نمودن
سرگردانی حیرانی بر تو آورده • چاره جز این نیست اگر راضی شوی ،
و اگر ناراضی بسوزی و بسازی ، و آخر الامر اگر ممکن باشد جان بازی •
والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و هفتم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

برادر عزیزم ، ضیای دیدهء دلم • اگر ماهی را از آب دریا سیری است
مارا نیز از بلای دلبران سیرابی خواهد بود • از ایشان بلا و از درویشان (بلی) •
از ایشان جوشیدن و خروشیدن و گمان کشیدن ، از دل ریشان سرخوشی
و گردنکشی نوشیدن و چشیدن • والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و هشتم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

تا به سبب دیگران یادم کنید ، باز شکر • شمارا و آب سرد بیلاق و ،
مارا و کرسی و دل مشتاق • (الفراق • الفراق • الی یوم التلاق) •

مرا کم بود داغ بی نصیبی
فزون کردی بران درد غریبی

• والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و نهم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

جان عزیزم ! بعد از تماشای چشم قاصدت ، که این چشمی است کان
رخسار دیده است ، و بعد از بوسیدن پای پیکت ، که این پای است کاناها
رسیده است ، عرض خواهد شد که یا اول عهد نباید بستن ، یا در آخر نمیود
شکستن • اگر شما زمستان می آمدید البته ما هم تابستان باز دیدی می کردیم •
(ههر باز هم وهی بهخت سیای و یمه وه) • چه حرکتی را در طبیعت من گمان
برده اید که تکلیف آمدن را فرموده اید • نظم :

چہم بی پھی دینت ، بینایش کہم بی
 گوش بی مشنهفتش صہدات ، ماتہم بی
 تہن بی بارکیشت ، خہستہی ہیجران بی
 دل بی مہزلگہی مہیلت ، ویران بی

چہ دادی مدو خاکم و سہر بو
 ئیسہ ئارہ زووی لای ئاسانہی تو

خلاصہ مضمون کلام جامی قدس سرہ السامی شامل حال این خاطر
 پر ملال است •

عشق تو ای نگار فرزانه
 آن چنان کرده در دلم لانه
 کہ نمائندہ مجال گنجائی
 بعد ازین خوشترم بہ تنہائی

ایزد تعالی شمارا سلامت بدارد و مارا تحملی مرحمت فرماید •
 والسلام •

المعدوم

نامہی سیبہم
 نساواتم بو کتبی نووسیوہ

جان عزیزم !

مرا با غمت ہر دم تازہ عشقی
 ترا ہر ساعتی حسنی دگر باد

وبعد ، پیش دلدادگان سرگردان وصل و فراق و قہر و لطف دلبران

یکسان است • اگر بخوانند جلوهء جمال ، و گر برانند جلوهء جلال است •
زمستان دوری چون بهار مشاهدهء حضوری است • آری :

در بهار کفر دو تا در بهار چین یکی است
حملهء مار خشین و لهجهء کبک دری

محبوبان را هم لازم است که آهرا از نفس و عشق را از هوس تفاوت
دانند ، تا سوز پروانه و آخ صادقانهء عاشقانه به نالهء گرسنهء شکم انبانه
مشتبه نشود • والسلام •

العلوم

نامه‌ی سی و یسه‌گم

نازانم بق کبی نووسیوه

زخم تو بستهء درویشان دل ریش را به مشکین تحریرت تازه فرمودی ،
خدا خیرت دهد چه کاری کردی • به هر صورت شوقمندی ملاقات را اظهار
فرموده بودند علاقهء روحانی بدل تلاقی جسمانی است • آری : قرب جانی
چو بود بعد مکانی سهل است • امیداست تا دیده را از دیدنی نوری رسد
از ارسال روح افزا نامجات دریغی نفرمایند •

ایزد تعالی جمیع دوستان را حسن خاتمه روزی فرماید • آمین ، یا رب
العالمین • والسلام •

العلوم

نامه‌ی سی و دووهم

نازانم بق کبی نووسیوه

جان عزیزم ! به رسیدن عریضه آمدن را فریضه دانید • خیلی دل تنگ،
و ناله فرسنگ به فرسنگ ، و ساز عاجزیم در آهنگ ، و با بخت بد دل در
جنگ است • زود بیایند زود • دریغی نباید نمود • والسلام •

العلوم

نامه‌ی سی و سی و سه‌م

نازائم بق کبی نووسیوه

آه ، حسرتا ! از فراق یار ، و از نیرنگ زمانه غدار ، و از چرخ
دولابی کج رفتار ، این بیچاره را در چاه غم انداخته ، و جیش و جند محن
و اندوه و سپاه کینه بر سرم تاخته ، و مریخ و زحل سلحشور تیغ خونریز
بر سرم آخته . ناچار سینه را سپر بلا و دل را هدف ناوک قضا ساختم .
حالاتم را جويا شوند ، اختر بدم از افق بدطالعی غروب کرده ، سهاوار در
زاویه تاریکی افتادم . آری . مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سهارا .
بست سوگند از روزی که رفته اند روزم دیجور و چشم بی نور و دلم
رنجور است . با دل داغدار و سینه افکار و جگر پر خار و تن بیمار و چشم
خون بار شب تا سحر در گریه و زارم . چرا گاهی بنوید فرح مزید مارا
یاد و شاد نمینمایند . باقی پروانه بی پروبال بهمراهی فلانی خجسته خصال
به آن دیار پرواز گرفت تا پروانه وار سوخته شمع دیدار گردد . والسلام .

المعوم

نامه‌ی سی و چهارم

نازائم له وهلامی کبنا نووسیوه

از طرف مخدوم بوصف حسن موصوف ، بصحابت قره العین کاکه
معروف ، سرورافزا نامه مشکین ختامه ، بسرافرازی این خلوصیت علامه
رسید ، قوت جان و قوت ناتوان گردید . اگرچه بنا به اتحادی که عرض
شده به یک جواب تصدیق دادیم ، بنا بصورت ظاهریه هم بدین عریضه
علی حده مصدع شدیم . آری چون شوقمندی نوع نوع داریم ، باید بهمه نوع
عریضه هم خود را بخاطر عاطر آریم .

خبر را پرسیده بودند . از همت ایشان سلامتی قرین حال است

و آرزومندی ملاقات ایشان در بال . اگر گاه گاهی از نوشتن عرایض دریغی واقع شده آنرا از بی التفاتی ندانید ، و فقیر را کم اخلاص نخوانید ، چرا که کسیکه عرایض را برساند کمتر اتفاق می افتد . اگر نه فقیر همیشه مکاتبه را بخدمت ایشان مشتاقم . زیاده علاوه دعای خیر ، در وقت نوشیدن برف و آب گرمازده ، پر تب و تاب را فراموش نفرمایند . والسلام .

المعوم

نامه‌ی سی و پنجم

نازائم بق کبی نووسیوه

عرض میشود : جوانمرد جهان حاضر و برقرار و پایدار و باقتدار ، و من که دعاگوی غائبم بدین مصیبت گرفتار روزگار غدار ناپایدار . غیرت جوانمردیت چرا بحرکت نمی آید ؟ ازین زیادتیر فقیر عرض نمی نماید . خودت و غیرت . والسلام .

المعوم

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی سی و ششم

نازائم له پرسه‌ی کینا بق کبی نووسیوه

عرضه آنکه ، وصل و ازدواجی که با تعینات است و سبب آن همه شکایت و حکایت از جدائی است ، چرا اگر اظهار کمالات نباشد باشد ، و فصل و افتراقی که از مظاهرات است چونکه باعث رجعت است چرا نباشد . اشارت با اهل بشارت صراحت ، و زیاده ازین نسبت به آن حضرت که عین معرفت است ازین بی نوایان خلاف ادب و صباحت است . (الباقی للباقی حسن الخاتمه والتسلیمات الفاتحه ، والماضی المستقبل الی حاله الشریفه الفاتحه) . والسلام .

المعوم

نامه‌ی سی‌و‌هفتم

نازنام بۆ کبئی نووسیوه

سلامی چو بوی خوش آشنایی

بدان مردم دیده روشنایی

وبعد ، دوستی کی آخر آمد ، دوستانان را چه شد . نه سلامی ، نه
کلامی ، نه نگارش ، نه پیامی . پای در میدان بی‌التفات افشوده یا از غم
بی‌اسبابی افسرده . آن همگی شیرینی خطابت بر سر چه کوهی بجاماند ،
و آن همه سوآلهای باعتابت در چه صحرائی کرد پنهانی بر روی مرحمت
افشانی . چه تقدیری ازیشان روی داد ، یا چه تقصیری از درویشان نقاب
رخ گشاد . بگو هرچه میدانی ، بنویس آنچه میتوانی ، بلکه تفریحا بدو
فکر من هم رشته‌ای را بریسم ، و تفریحا لنفسکم در جوابت اگر توانستم
دو کلمه بنویسم .

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد

من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

آسمان آس مان است .

هر پاسه شادیش نیرنه بهینه‌تش

به‌ل بیه‌قا بۆ سزاو بهینه‌تش

والسلام .

المعلوم

نامه‌ی سی‌و‌هشتم

نازنام بۆ کبئی نووسیوه

فقیر قاسی ، نسبت به سرکار اشکاغاسی از هیچ خصوص از دعای
خیر ناسی نیستم ، لکن نوشتن عریضجات از گردش و مشوشی خاطر ترک

نموده‌ایم ، و اعتماد بر ربط قلبی افزوده‌ایم ، و ازین عبارت که نوشته‌ایم
 البته سرکار رئیس العشائر سلمه الله هم فرصت میداند و توجیه نوشتن
 خودش را خواهد فرمود • آری از خودم می‌خرد و بخودم می‌فروشد •
 والسلام •

عبدالرحیم الحسینی
 المدوم

له بشتی کتبی دۆستیکی نووسیوه

در پشت کتاب دوستان خط
 بنویس و به یادگار بگذار

بدان جهت کتابت را بر کتابت ترك کردم ، و شمارا در جواب یادآوردم
 که محبت با شما خیلی است ، و خلوصیت نسبت به شما کلی ، و بسد نه
 نوشتن دلالت بر محبت و نه نوشن قرینه بر عدم مودت است • اگر بنویسم
 و گر نه همان مخلص قدیم و بر دوستان رحیم • و معلوم است که بدین صفت
 موصوفم و بدین اخلاص معروف • والسلام •

دوو پارچه شیعی مهولهوی به فارسی

له لاواندموهی شیخ عهبولره حمانی خالصی تاله‌بانیدا

- ۱ -

ضیائی کان برحمانی درین کون
 میان سالها ممتاز گردید

به فیضش هریک از اجزای عالم
 (علی استعداد) هراز گردید

مثالش چون ز رحمت مشتق آمد
 پی مصدر روان پرواز گردید

بتاریخش قلم زان سان رقم زد
(برحمت جان پاکش باز گردید) (۴۹)

— ۲ —

ریخت قطب جهان می ماتم
در گلوی جهانیان خم و غم
بگشادند از غم هجرش
چشمه‌ها ز اشک چشمها مردم
زین دو مصرع از آنچه با اشک است
نیست تاریخ فوتش از ما گم
(باد در جلوه کرم مسرور)
(رضی الله تعالی عنهم) (۵۰)

★ ★ ★

(۴۹) ئەم نپوه به‌یتە بە حیسابی حوروونی ئەبجەد ئەکاتە ۱۲۷۵ کە سالی
کوچی دواویی شیخ عەبدولرەحمانی خالصی تالەبانی یە .
(۵۰) ئەم بەیتەیش ، حەرفە نوختەدارەکانی لێ دەرکەین کە (ب) و (ج) و (ض) و
دو (ی) و (ت) و (ن) ، بە حیسابی ئەبجەد ئەکاتە ۱۲۷۵ کە وەک وتمان
سالی کوچی دواویی شیخ عەبدولرەحمانی خالصی یە .

تێبینی :

لە ئامادەکردنی ئەم باسەی مەولەویدا کە لکێکی زۆرم لە هەندێ
دەسنووسی دۆستی بەرێزم سەید طاھیری هاشمی و ، ھەروەھا لە
فۆتۆی هەندێ پوئوس وەرگرتوو کە بەرێز عەبدولحەمیدی حوسەینی
بۆی ناردووین . سوپاسی گەرمی ھەردوکیان ئەکەم .

يادی ئەحمەد پرسی

ئەحمەد پرسی كۆرى خەسرەو چاۋەش و لە خێلى مكايللى جافەو
لە دىنى پرسی (۱) لە ناو ھۆزى نەورۆلى دا دانىشتووہ .

خەسرەو چاۋەشى باوكى برايەكى بووہ ناوى عەلى چاۋەش بووہ .
ھەردوکیان لە سوپای عوسمانیدا چاۋەش و کار بە دەست بوون . خەسرەو
چاۋەش سى كۆرۈ كچىكى بووہ : ئەحمەدو مستەفاو كاكا ئوللاو لەيلى .
عەلى چاۋەشیش چوار كۆرۈ كچىكى بووہ : ئەحمەدو فەتاحو كەرىم و
ھەمەسوورو بەيجى . لەيلى خوشكى ئەحمەد پرسی كچىكى جوان بووہ ،
مەولەوى ھەزىلى كەردووہ ، ويستوويە داواى بكا ، پيا نەگەشتووہ داويانە
بە شوو بە ئەحمەدى كۆرى عەلى چاۋەشى ئامۆزای . مەولەوى ئەمجار
ئەيەوى داواى بەيجى كچى عەلى چاۋەش بكا ، لەم پرووہوہ بۆ ئەحمەد
پرسی ئەنووسى :

قسەين ئەكەم وە پى و جى وئ :

كە لەيلى نەوو ، با بەيجى وئ

ئەحمەدیش لە وەلاما بۆى ئەنووسىتەوہ :

قسەين ئەكەى پى پى و جى وئ

تۆ كە مەجنونى ، چۆن بەيجى وئ !

(۱) پرسی : دى بەك بوو لە نزىكى ھەلەبجە .

واته : تو ئەگەر راستە دلت بە لەیلی خۆشکەوه بووه و مەجنوونی ئەو
بویت ، ئیستا چۆن ئەبێ دڵ بگۆری و بیدە ی بە بەیجی ئامۆزام ؟ ئەمیشیان
نەداوەتی و داویانە بە شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا .

لە شیخ عەلاؤددینم بیست گیرایەوه وتی ئەحمەد پرسی لە تەمەنی
چواردە سالیدا لە گەڵ عەبدوللای مرادوەیس ، بە فەقیری ئەچن بۆ ئۆدشە .
لە ڕینگەدا لە تەویڵە لائەدەن ، لەوێ شو ئەچنە ناو حەلقە ی خەتمی
موریدەکانی شیخ سیراجوددینەوه ، ئەوانیش بە بیانووی ئەوه که منالێ و
داخلی تەریقەت نەبوون ئەیانکە نە دەرەوه . ئەمانیش غیرەتیان قوبوول ناکا ،
هەر بەوشەوه خەلیفەیک ئەدۆزەوه و تەریقەتی لەسەر دەستا وەر ئەگرن و
ئادابی تەریقەتی لا فێر ئەبن و ئەچنەوه ناو حەلقە ی خەتم و ئەوەندە ی پێ
ناچن ئەحمەد بۆ یە که م جار جەزبە ئەیگرێ و ئیتر وردە وردە بەجۆری لە
تەسە و فدا پێش ئەکەوی ئەلین گەیشتوو تە پلە ی (رجال الغیب) ی .
لەم بارەوه مەولەوی ئەلین :

پریا وه بالای کالای ره ئیسی
(رجال الغیب) ئەحمەد پرسی

ئەحمەد پرسی لە پادە بەدەر زۆر جەزبە ی لێ هاتوووه ، لە بەر ئەوه بە
(کاک ئەحمەدی مەجدووب) ئاوبانگی دەر کردوووه . تەنانت گەلێ جاریش
لەسەر هەرا هەرای حالەتی جەزبە لای شیخ شکاتیان لێ کردوووه جاریکیشیان
شیخ دەری کردوووه ، بەلام ئەو هاتو تەوه بۆلای و بە دەم جەزبەوه ئەم
شیعەری وتوووه :

رشتهء در گردنم انداخت دوست
می کشد هرجا که خاطرخواه اوست

ئەحمەد پرسی زۆر دوستی مەولەوی ییش بووه و هەموو جارێ بە

شیر بهر بهر کان یان له گهل یه کړدووه . بۆنموونه بهرانبهر بهووه که
مهولهوی له لاواندنهووی سهیدعه بدولسه مەدی خانه گاییدا که مار
پیوهی داوه و مردووه ، له پارچه شیریکیا وتوویه :

گول عادتشه ن بڼ خاړ نمه بۆ
گه نچ په ویه شه ن بڼ مار نمه بۆ

ئهم ، ئهم بهیته ی وتووه :

نه نه ئهو ماره هر مار غاړ بی
په ی پابۆس پاش وه غیتتزار بی

ئیمه چهنډ چوارخشته کی و چهنډ پارچه شیریکي ئهمه د پرسیمان
دهسگیر بووه ، وا لیره دا بلاویان ئه کهینه وه :
ئهمه چوارخشته کی به کانی :

— ۱ —

ئهوسه تا چه پگهر د راست مگهر د کهم کهم
پان وه بان پان منیشتین وه هم
ئیسه هر ومختی تاسه ی تومانه ن
وه سه ودا ی نامه ئاموش تومانه ن

— ۲ —

هر چهنی شاهین نیم نیگاش پرتاو
بهست پهری دلای تو ی دهر وون که و او ،
یانې چه رخیا ئه ولام ئه وه تاو ،
وانام که لیمه ی (نیعمه لثیقیلو)^(۲)

(۲) خوالی خوش بوو مه محمود پاشای جاف له باره ی ئهم چوارخشته کی بهو

— ۳ —

هیچ چینه وهشته نریه نه ئافاق
وه فتوای جومهور مه‌عشهره‌ی عوششاق
په‌ی که‌سی وه عیشق دل سه‌ودایی بۆ
دۆس نه به‌هانه‌ی خودنومایی بۆ

— ۴ —

ئه‌لمه‌جه‌ب ، دیدهم ، عه‌جیته‌ر چیشه‌ن
چه‌ند ساله‌ن وه تیر عیشقت دل ریشه‌ن
قرچه‌و چۆقه‌ی جه‌رگ سه‌نگ نه به‌ر تاوان
هیمای پزیسکه‌ش وه تو ئه‌یاوان

— ۵ —

بینایی دیدهم ! ئه‌ر بشنه‌وان گۆل
گه‌نج ئاسا ته‌شرف به‌رده‌نی وه گۆل ،
پای وی مکیشو جه‌ دامانشان
نمه‌بۆ هه‌وه‌س به‌رامانشان (۲)
ئه‌مه‌ش پارچه‌ شیعره‌کانی :

— ۱ —

فه‌له‌ك وه ناسوور .. فه‌له‌ك وه ناسوور ..
ئای چه‌ن زامانت كه‌وته‌ن وه ناسوور ..

پارچه‌ شیعره‌ی سه‌نه‌بیتی (ئهر پهرسی چه‌نیم ..) هوه ، له‌ كه‌شكۆله‌كه‌یا
نووسیویه : له‌ به‌هاری ۱۲۸۲دا بۆ جۆمال و پاكردنه‌وه‌ی (ده‌لین) و
جۆگاكانی تری شاره‌زوور له‌ به‌كراوا بووم ، كاك ئه‌حمه‌دیش هاتبوو ئه‌م
پینچ شیعره‌ی وت .
(۳) كاك ئه‌حمه‌د ئه‌م چوارخشته‌کی‌یه‌ی له‌ لاواندانه‌وه‌ی دوستیکی كوچی
دوایی كردوودا وتوو .

هەر نه پړۆی (ئه له ست) تا وه نه فڅ صوور
 یانه ی کڅی وه دهس تو نه وی خاپوور
 په ی وه قولنگ قه تل چه نی دیوانه
 وه سل شیرینت که رد وه به هانه
 ئیسه کاریت که رد ئه وان شه رده وه
 دیسان (که له لاه) ت تازه که رده وه
 ئه وه سه ر ئیل خاس جای سه رکلافان
 ئه وه ئیل به گیی ئیل قه بیله ی جافان
 ئه وه صفای خاطر که مه ند وه پیلان
 ئه وه نازار خاس دوور جه په ویلان
 ئه وه قه لغان ده فع پړۆی قه زای ئافاق
 ئه وه پړۆسته م نه به یں ئیرانیان تاق
 ئه وه (سه عد) پړۆی به در جیهان ئارای نه وه
 ئه وه هەر خاصه ی ئه وه شه وه لغار شه وه
 تا به ردت وه سای سه نگ مه زاران
 شیونات نازان په عنا په فتاران
 کورپه ئه گریجان نازاران چین
 ورده پیرۆزان پرووی صفحه ی جه یں
 ئه وه پاچیان وه پاچ مه ودای دوور تیخ
 ئید وه صرف تیخ ناخوون هات جه بیخ (۴)

(۴) ئه حمده پریسی ئهم پارچه شیمره ی له بهرانبه ری پارچه شیمره که ی
 مه وله ویدا وتوو که بهم به یته دهس پښ ئه کا :

نه سهر دیاری ۰۰ نه سهر دیاری ۰۰

نارو شه خصی دیم نه سهر دیاری

چون چه شمی حیات خال زه نه خ داری

چرخ چه چون باز که توون مهی تاری

شه ونم نه رووی بهرگ گول باغ بهاری

صه ییاد صه یدان چون من هه زاری

جه صه فحهی جه بین ساکار سامانی

مه کتوب بی وه نه مر شای لامه کانی

سهر ئیل ره ویل زولف کلانی

شهم شیوه شیرین نه سل جافانی

دیم دهس وه سهر سهر که مان گرت مه حکم

کیشا تا سهر سهر کیش سهر دان وه هم

خه میاو هه وادا عه له م که رد قامهت

شه صت نهو که مان پهی که ردهی زامهت

کام سارا صه د رهنگ نوور پیتدا وه شتهن

کشتش کشت دهشت ههر ههشت بهه شتهن

نه میش ، وه که نهو ، بو لاوانده وهی قادر به گی که یخه سره به گی جافی
وتوه که به گوللهی ویل کوژراوه له گورستانی سه یید خلیل نیژراوه
له گهر میان .

من نه م پارچه شیهره له رووی که شکۆله کهی خوالی خوش بوو
مه محمود باشای جاف نووسیوه ته وه که له سالی ۱۲۸۲ ی هیجریدا
نووسیویه ته وه نووسیویشیه نه لک کاک نه حمه د خوی له بهر بزی
خویندمه وه منیش نووسیمه وه وتیشی هه مووم له بهر نی به .

سه راسه ر سارای تهن وه هووناو وهرد
 په په په په ی جهرگ پران پران کرد
 تا چهرخ چه پگهرد مدران وه پاوه
 گل مدهون وه زام ناسور نماوه
 مه جندوبم جه زهل ، ههر دوور نه شادیم
 کوشته ی سه رپه ویل ئیل مرادیم

— ۳ —

عهرزه داشت به ندهی دل وه خهم خارت
 سه وداسیم که ردهن تاسه ی دیدارت
 زه لم و تانجه رو ی دیده ی پر جه هوون
 بین وه ره شک ئه فزای فورات و جه یحوون
 یانی های دیده م یه ند زور ئاوه ردهن
 رای قوفه و کشته ی و جیسرش به ند که ردهن
 جه قه لوه زه ی هوون شه هیدان یه کسر
 بن جا کوشته ی تیغ نیم نیگای دلبر
 سارای شاره زوور ئینه چهن به ینه
 وینه ی که لوله لای ئیمام حوسه یتهن ..
 رای ئاماو لوای قاصید به ند بی یه
 په وکه نامه مان ئاموشش نی یه

— ۴ —

خالو ظاهر بو وه زه بن عارف
 خالی بو وه شان شیوه ی ته عارف

مشيا من وهى دهر د بئ سامانه وه
وهى صفای ئامای صه د ئامانه وه

هه ی هوو ده مئ بئ ته شریف بوهر دام
دهس وهى زنده گیی عه به ت نه کهردام

به لام مالوومه ن شك نه داروو لئش
مه رهوونه ن ئوموو ر په ر ئ وهخت وئش (ه)

(ه) ئه حمه د پرسی براده ر ئکی ئه ده ب د وستی بووه ناوی میرزا موحه ممه د
بووه ، له گه ل میرزا مه حموودی برای له د ئی (میرا ولی) دانیش توون
له نزیک هه له بجه . برایه کی تریشی بووه میرزا عه بدو ل لا ناو مه نسووبی
وه سمان پاشای جاف بووه . ئه مانه له وچه ر خه دا دیاری بوون و ده وریان
بووه .

میرزا موحه ممه د کو ر ئکی ئه مر ئ ، ئه حمه د پرسی یش نامه ی پرسه و
سه ر خۆشی لئ کردنی بۆ ئه نووسی ، ئه و یش به م پارچه شیعه وه لامی
ئه داته وه :

خالۆ ! وه دیدهی ئازیز خالۆت
وه ناله ی وه یاد دووری تو نالۆت
جه و ساوه خالۆت ئازیزش مه رده ن
پۆم جه شه و تار ته و فیر نه که رده ن
ظو کما ت بئ وه لام سه ر هه رد ئی لاخ
هه م ها گه رمه س ئیر بین وه (ئاخ و داخ)
(قه سر) و (بیشکان) صفای سه ر بیره
سه یر سه یرانگهی سه ر سه را و (دیره)
مه زه ی قه تاره ی قازان نه قه تار
گومه ته ی جه یران نه باغچه ی (حه سار)
سه یر هازه ی تاف ساف (قۆره توو)
نیگای ناز نه عه ین ئاهووی سه ر به سوو
ته ماشای بینای (حه وش) خۆش بو نیاد
ته جره به ی ته صویر تاقه که ی فه ره اد

نەر پەرسی : چەنیم چەنی پەزاران
ئەلبەت مالوومەن جە لای نازاران

تا جە لای جەبەهێ لە یلخ هەرشیوەن
قەیس هەر پۆ تەرزێ دێوانەو لێوەن
تا نیم نیگای عەین دیدە ی حەویوەن
من مەرگم میوان ، دەرەم نصیوەن

سەبید بەندە ی دل وە خەم خەستەت
عەبدوللای وە ئەمر حەق کە مەر بەستەت

دانە ی خەزانە ی (لاریب) نە جی پاک
مەمنوون خەلات فاخیرە ی (لولاک)

پەشخە ی بەحر نوور چەشمە ی وشکاوییز
گول غونچە ی گولشەن پەوضە ی صفاریز

خەطاط سەرمەشق عیشق نەوھالان
داخ دل خال خال خەیاڵ خالان

نە سەر تەختانچە ی تەن نە چەمە ی چەم
تەوحید سەراییش مە یۆ صوفیی خەم

لەذیدی شتۆی شکارگە ی (سەرنەفت)
لێم بێ یەن وە ژار مەندە ی تاس هەفت
جا ئەحمەد پرسی ئەو پارچە شیرە ی بۆ ئەنووسی کە لەسەرەو
نووسیمانەو .

نه وپایز هیجر وه ویشوومه‌ی دهر د
وه لگ سووویل په ننگ شادیم به راوورد

هر نه دهب جه یاد تو نه کهرده بی
سفته‌ی تن شه مال صد جار به رده بی

نه وړو دفته ردار پای (ما فی العدم)
خامه‌ی سهرنوشت دا نه ووی ره قه‌م

هر کالای جه لاش وه من سپهرده ن
لیقاشان جه عیشق من په یدا کهرده ن

هالای نه ووه هار لوطفت پیواره ن
جهو بی غونچه‌ی عیشق من نادیاره ن

نهرامه نده‌ی بهخت به نده‌ی دل نه وگار
چ خاک وه سهر که م ، وه چینش که م مدار ^(۶)

سالی له دایک بوون و مردنی نه حمده پریسی نازانم • نه حمده پریسی له
دبی پریس دانیشته ووه هر له ویش کچی دواپیسی کردووه • له
گوړستانه که‌ی (مله‌ی زیار) له ژوور دبی پریسه ووه ، له لای راستی نه و
پینگاوه که له پریسه ووه نه ویشته بو (نه وړو لپی پارچه) به خاک سپرراوه •

(۶) نه حمده پریسی نه م پارچه شیعه‌ی بو شیخ عه بدوللای داخی نووسیوه ،
له وه لامی پارچه شیعیکیا که له باسی (دوستانی مهوله‌وی) دا
بلاومان کرده ووه .

یادی شیخ عبداللای مرادوہی

ئەم ذاتە لە سەیدەکانی تاوہ گۆزییەو لە گەل مەولەوی خالۆزاو پوورزان^(۱) . پیاویکی پیاوانەو لای هاتوو بوو . تەریقەتی لەسەر دەستی شیخ سیراجووددیندا وەرگرتوووە لە سەردەمی شیخ بەھائووددینیدا ھەر بەردەوام بوووە لە سەردەمی شیخ ضیائووددینیدا رێوشوونی ئیرادەت و دڵسۆزی تیکنەداوە . لە دینی (کیوەرێ)ی مەشھوور بە (بەشی ئەحمەدبەگ) دانیشتوووە و خەریکی رێبەدییی کردن و ئامۆژگاری و پێگەیاندنی موسولمانانی ناوچەی شەمیران و تاوہ گۆزی خوارو ژوور بوووە و زۆرجاریش بۆ ئەم مەبەستە بە دیھاتی ئەو ناوچانەدا گەراوە مریدی گرتوووە^(۲) ھینا و نیەتیە

(۱) لە لاپەرە ۴۱۲ - ۴۱۳ ی ئەم کتێبەدا ، لە باسی (دۆستانی مەولەوی)دا و تم : وای بۆ ئەچم (شیخ عەبدوللای داخی) ئەم (شیخ عەبدوللای مرادوہی)سە
بێ .

(۲) یەکن لە مریدەکانی سۆفی یەك بوو فەتاحی ناو بوووە بە فەتاحە گورگە بەناووبانگ بوو . ئەم سۆفی یە زۆر جار جەزبەیی لای هاتوووە بەشی زۆری وەختی بە کەژو کێو چۆکی یەو بوو . ئەکین ئەوەندە لە کەژو کێو چۆکی ماوەتەو مەرو بزنەکیوی ئولفەتیاں لە گەل گرتوووە لای نەسلەمیونەتەووە هاتوونەتە نزیک و ئەمیش ھەمیشە خوپی پێبوووە خوپی داوونەتێ . پۆژی لە پۆژان بە عەدەتەکی خۆی ھەندێ خوئی لە گەل خۆی ھەلئەگرێ و ئەروا بۆ کێو . مەرو بزنەکیوی کۆئەبنەو لە دەوری ، ئەمیش خوئییاں بۆ دائەکا ، بەلام ئەوان نایەن خوێکە بخۆن و ئەسلەمیتەووە . فەتاح زۆر لە مەسەری سوو ئەمیتێ ، نازانی بۆ وایە ؟ دەس ئەکوێ بۆ گیانی خۆی ئەمیتێ چەقۆیەك لە گیرفانیابە . تومەز حەبووانەکان بۆنی چەقۆکیان کردوووە بۆیە نایەنە لایەووە خوێکە بخۆن . فەتاح چەقۆکە لە گیرفانی دەردیتێ و تا ھیزی تیایە فری ئەدا ، جا حەبووانەکان دینە سەر

ریزی طهریقته ، تا له ۱۳۱۲ ی هجره تدا له (کتیه ری) کچی دواپی
کردووو له گۆرستانی (کلاوسور) به خاک سپیراوه .

له ریزی ئه و کهرامه تانه دا که دراونه ته پال شیخ عه بدوللا ئه گپ نه وه
کاتی که مهحمود پاشای جاف له ئهسته موول دهس به سهرو خانه شاری بووه ،
شیخ ضیا ئوددین به سه فەر ئه چپ بۆ شه میران . هه ندی له خرمانی پاشا
ئه پۆن بۆ لای داوای لی بکه ن دوعایه کی خیر بکا به لکو ئه مه خوایه گیرا بی و
مهحمود پاشا بیته وه بۆ کوردستان . له وکاته دا که ئه مانه داواکه یان
باس ئه که ن بۆ شیخ ، شیخ عه بدوللای مرادوه یسیش له مه جلیسی شیخدا
ئه بی . شیخ ضیا ئوددین وه لامیان ئه داته وه : تا چل رۆژی تر دیته وه . شیخ
عه بدوللا به حالی جه زبه وه راست ئه بیته وه ئه لی : تا من مابم نابج بیته وه .
قه زاوقه دهر وائه بی شیخ عه بدوللا پاش مانگی له و قسانه کچی دواپی ئه کاو
مهحمود پاشایش پیتش ئه وه ی چل رۆژه که به سه ربچی و پاش مردنی شیخ
عه بدوللا به چه ند رۆژی ئه گه ریته وه .

خوێکه وه همووی نه لیتسه وه .

له شیخ عه لائوددینم بیستوه گپرایه وه وتی : فه تاحه گورگه هه رچه ند
مریدی شیخ عه بدوللای مرادوه یس بووه ، به لام هه ر خۆی به مریدی
شیخی باوکم (ضیا ئوددین) داناوه . شه ویکیان به هار ئه بی ، ئه رخه وان
سوور ، سیروان هاتوه ، فه تاح له مالی خۆیا له شه میران جه زبه ی
لی دئی و له مال دیته دهر ، تماشائه کا وا باوکم له خواری شه میرانه وه
وه ستاوه ، فه تاح ئه روا بۆ لای . که ئه گاته ئه وئ تماشائه کا ، له وه بری
سیروانه وه یه ، ئه نیشتیه سه ر سیروان و لی ئه په ریته وه ئه م به ر .
تماشائه کا ، له وایشا نهماوه ، له دواوه تره . هه ر به م جهۆره هه ر تاوئ
شیخ له شوینیکا ئه بین ، تا پاش رۆژبوونه وه ئه گاته بیاره . شیخ
عه لائوددین وتی : تماشامان کرد وا فه تاح به جه زبه وه خۆی کرد به
حه وشێ خانه قادا . پیموت : فه تاح ئه م هه راهه رایه ت له چیه ؟
وتی : لیم گه ری ، برا ، برۆ له باوکت بیرسه ئیمشه و چه ردیکی
داومه تی و له کوپوه گه یاندوو میه ته ئیره !

یادی شیخ عبداللای قوطبی قهره داغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدوللەطفی کۆری شیخ عەبدوللای کۆری
 شیخ عوثماني کۆری شیخ عەبدوللەطفی کۆری شیخ مەعرووفی ^(۱) کۆری
 شیخ موحمەد حەسەنی کۆری شیخ شەمسووددینی کۆری شیخ
 عەبدولغەفقاری کۆری مەلا گوشارشی کۆری شیخ موحمەد مەردۆخە •
 بەم جۆرە دیارە کە ڕشتەیی نەسەبی ئەم ذاتە لە زانایانی خاوەن پایەیی بەرز
 بوون و بە بلاوکردنەوی ئایین و زانست سەرزەویی کوردستانی ئاوەدان
 کردوووە •

شیخ عەبدوللای قوطب لە ١٢٣٤ی هجریدا لە زەردیاوای قەرەداغ
 لەدایک بووە و لە خزمەتی باوکیا خویندوویە و هەر لە سەرەتای تەمەنیا
 گەشتووە تە پایەیی بەرز زانیاری و ئیجازەیی دەرس و تەنەوی وەرگرتووە •
 هەر و لە شازدە سالیدا چوو بە خزمەتی شیخ عوثمان سیراجوودین و
 تەمەسسوکی پێ کردوو و مەشغوولی سولوکی تەریقەت بووە و لە ماوەیەکی
 کەمدا پێگەشتوو و ئیجازەیی ئیرشادی دراوەتی و ، ئەمیش ئیتەر دەستی
 کردوو بە ئیرشاد و پێشاندانی موسولمانان ^(٢) •

(١) ئەم ذاتە لە گۆرستانی (دەرەقوولە)ی خوار چەمی بیارە بە خاک
 سپێراوە . وایاوە کە لە سەفەردا بووە لەو شوێنەدا نەخۆش کەوتوو و
 کۆچی دوایی کردوو •

(٢) لەبارەیی ئیجازەیی خەلافەت وەرگرتنی ئەم ذاتە و شیخ موحمەدی

ئەم ذاتە ھەروا تەریقەتی قادری و سوھرەوہ رەدی و مەولەوی [تەریقەتی
مەولانا جەلالوددینی رۆمی] یشی وەرگرتووہ و بەم بۆنە یەوہ مۆریکی بۆ
خۆی ھەلکەندووہ لێی نووسیوہ (عبدالله النقشبندی القادری السھروردی
الجلالی) •

ئەم ذاتە لە ١٢٥٩ دا لە تەمەنی بیست و پینج سالی دا کۆچی دوایی
کردووہ •

برایەوہ ، بگەرێرەوہ بۆ باسی «ھاتنی شیخ عثمان بۆ خانەقای مەولانا
لە سولەیمانی بە تکیای ئەحمەد پاشای بابان بۆ ماوہ یەك» لە لاپەرە ١٧ —
٢٠ ی ئەم کتیبە دا •

بادی سەبید شاكەرمی ئاوەگۆزی

ئەم ذاتە لە پشتا لە (سەبید پەجەب) دا لە گەل مەولەوی ئەگەنەو
بە یەك ، واتە ئەمیش لە نەوێ مەلا یوسف جانی كۆری مەلا ئەبووبە كۆری
موصەننیفە •

ئەم ذاتە هەرچەند نەخوێندەوار بوو ، بەلام لە پێگای تەسەوفەو
گەشتوو تە پلە یەكی بالای دەروون پاكی و راست یێزی •

ئەگێڕنەو جارێکیان لە شوێنێك ئەبێ ، لۆتی لەو شوێنە خەریکی
زورنالیدان ئەبن ، ئەمیش باش گوێ بۆ زورناکیان شل ئەکا • پێی ئەلێن :
مامە شاكەرم بۆ گوێی لێ ئەگرێ ، زورنا حەرامە • ئەویش ئەلێ : پۆلە ،
بەقوربانی چاوەكەتان بێ ، چۆن دلتان دێ وا بێن ، بۆ نازان ئاخیری
ئاوازه كە ی دێتەو سەر (ئەللا) ؟

جارێکیان لە تەوێلە لە جەماعەتا نوێژ ئەکا ، كە لێ ئەبنەو كەبرا
هاوشانی ، كە دیارە خوێندەوار بوو ، پێی ئەلێ : كۆرە كەبرا ! نوێژەكەت
هەمووی غەلەت بوو ، بۆ پەوانی ناكە ی ؟ ئەمیش وەلامی ئەداتەو ، ئەلێ :
بەسەدەقەت بێ ! من عەوام ، زمانم لەمە زیاتر قابیلەتی نێرە ، بەلام ئە
تۆ بۆ ناچی ئیمانەكەت پەوان بەكە ی ؟

سالی لەدايك بوون و كۆچی دواویی سەبید شاكەرم نازانم ، بەلام
ئاگام لێ یە چەند كۆری لەپاش بەجی ماو ، یەكێکیان سەبید قادر ناوێك
بوو لە (گومە) دائەنیشت •

باری شیخی بورهان

ئەم ذاته ناوی یوسف و لەقەبی شەمسووددین و خەلکی دئی (بورهان) و
لە ھۆزی (بلباس) بوو • پاش ئەوێ لە خویندندا ئەگاتە پلەو پایەیکە
بەرز ، ئەروا بۆ ھەورامان و لەسەر دەستی شیخ عوتمان سیراجووددیندا
تەمەسسوک ئەکا و خەریکی ئادابی تەریقەت ئەبێ ، تا پاش ماوەیەکی ئیجازە
خەلافەت وەرئەگرێ و ئەگەریتەو بۆ ولاتی موکریان و دەست ئەکا بە
ئامۆژگاری کردن و پێشاندانی موسولمانان •

ئەم ذاته یەكەمجار لە دئی (بورهان) و پاشان لە (شەرف کەندی) و
ئەوجا لە (سۆلاف کان) ئیرشادی کردوو ، لەمە ی دواییاندا خانەقای
دروست کردوو •

ئەم ذاته گەلێ سیفەتی پیاوانە ی تیا بوو وەك ئەو کە :

(١) لەسەر ھەموو موریدیکی پێویست کردوو ئەگەر نەخویندەوار
بێ دەرزێ قورئان بخوینێ بە تەجۋیدەو ھەموو ھەموو پۆژێ بە گۆڕە ی توانا
دەوری ھەندیکی بکاتەو •

(٢) ئەھمیت دانی بە سوننەتی پیغمبەر دروودی خوای لی بی ،
بەتایبەتی لە ئادابی دەس نوێژ و نوێژ و پۆژوو و مەناسیکی ھەجدا •

(٣) بپاری داوہ لەسەر ھەموو مەنسوویکی کە نانی کاسبی و رەنجی

شانی خۆی بخوا ، مه گهر تووشی دهر دیککی وا بوو بچ که ریگای کاسبی کردنی
لێ گرتیی ، ئەوه ئەتوانی دانیشی و خەڵک خزمەتی بکەن •

(٤) خۆیشی بۆخۆی کاسبی کردوو و نانی خانەقayı له کەسبێ دەستی
خۆی داوه و سالانه ئەوه نده بهروبووی کاسبی و کشتوکالی بووه زه کاتی
مالی به گهلی کهسی ههزارو کهم دهسه لات داوه و دبی (ئاغه بلاخ) ی کپیوه و
وه قعی کردوو و بۆ ههزارانو کهسانی عیاده تکارو پێوارانی خانەقاکی •

(٥) که له ١٣٣٣ دا نهخۆش کهوتوو (١) وهسیهتی کردوو له کورانی
کهسیان جێی نهگرتتوو ، چونکه کهسیان سولوکی تهریقەتی ئەبوه و
شایانی ئیرشاد کردن نهبوون • کاری وا له ههموو کهسیک ناوهشیتهوه و
نیشانهی پلهیهکی بهرزی راستگویی به له گهڵ خواو خۆو خه لکدا • بۆ
سه ره رشتی کردنی کاروباری ئەوقافی خانەقاکی ناوی دوازه کهسی
به پز هیناوه • ههروا بریاری داوه پاش مردنی ئەو دوازه کهسه هه موویان ،
ئه هلی خانەقا خویان یه کیک هه لبێژیرنو بیکه ن به سه ره رشتی کهری
کاروباری خانەقاو ئەوقافی خانەقا •

له ئەنجامی ئەم په وشته به رزانه یه وه بووه شیخ موحه ممه دی کوریشی
وا په روه رده بووه کهوا له گهڵ ئەوه ش که مه لایه کی زاناو پایه بلند بووه
نه پێشتوو به ناوی شیخیه تی به وه کهس ده سی ماچ کات •

شیخی بورهان به سه ر ته پۆلکه یه کی به رزه وه له نزیکي خانەقاکیا
به خا ک سپیراوه •

(١) هه ر له و ساله دا به و نهخۆشی به کۆچی دوا یی کردوو •

باری حاجی شیخ ئەبووبە کری لەولیری

شیخ ئەبووبە کری کۆری مەلا موحەممەدی ھەرشەمی ھەولیری پیاویکی ھەلکەوتووی بەھرەمەندو خاوەنی ڕەوشتو خووبەکی بالا بوو . لای باوکی دەستی کردوو بە خۆتندنو تا بوو بە مەلاو ئیجازە ی وەرگرتوو ھەر لای ئەو بوو . پاشان ناووبانگی ئیرشادی شیخ عوتمان سیراجوودین رای کیشاوە بوو تەوێلەو تەمەسسوکی لا کردوو تا ئیجازە ی خەلافەتی وەرگرتوو خەریکی ئادابی تەریقەت بوو .

شیخ ئەبووبکر لەگەڵ خەریک بوونی ئیرشاددا دەرزیشی وتوو تەووە ھەمیشە فەقێ چاکی بوو . مەشھوورە کەوا تەفسیری بەیضاوی زۆر باش زانیو ھەرچەند لە دەرزو تەووە ی بوو تەووە تەزێچیک (استغفر الله) ی کردوو . لێیان پرسێوە ئەم تەزێچە ئیستیفارە ی ھەموو جارێ پاش وتەووە ی دەرزی تەفسیری بەیضاوی لەبەر چی ی ؟ وتوو ی : لەوانە ی لە توانای دۆزینەووە دەرخستنی مەعنا وردەکانی تەفسیرە کەو تیگەیانندی فەقێو تووشی خۆلێبایی بوونو خۆ بە زانا زانین بێم و ئەو ش سیفەتێکی ناپەسەندەو ئەو ئیستیفارەم لەو یە تا خۆی گەورە بەھۆی ئەم سیفەتە ناپەسەندەو لە ئەوابی دەرزو تەووە کە بێ بەشم نەکا .

باری شیخ نەبی مەولایی پەواندزی

ئەم ذاتە مەلایەکی گەورەو زاناو مەوێەکی بەهرەمەندو خوشنوو سیکی بەناووبانگ بوو . لەو سەردەمەدا کە ئەم لە خۆیندن ئەیتتەووە ئیجازە وەرئەگرئ و ئەبێ بە مەلا ، دەنگوباسی شیخ عوتمان سیراجوددینیش بلاوئەیتتەووە ، هەوالی هەندێ گوفتارو پەفتاری بە دلی ئەم نابێ . بۆئەوێ بەراستی لە مەسەلە کە بگات پێگای ییارە ئەگریتتەبەر کە بارەگای سیراجوددین لەودەمەدا لەوێ بوو . کە ئەگاتە ییارە یەکم کەس دێتە پێی شیخ عەلی تەوێلەیی بوو کە یەکی بوو لە خەلیفەکانی شیخ عوتمان سیراجوددین ، بەلام شیخ نەبی نایناسی .

شیخ عەلی ، پاش حەسانەووە لێی ئەپرسی بۆچی هاتوووە بۆ ییارە ؟ ئەویش ئەلێ دەنگوباسی ئەم شیخ عوتمانەو مەیدەکانیم بیستوووە لە زۆر شت ناپەرحەت و دلگرانم ، هاتووم بزائم راستی بەکە ی چۆنە ؟

شیخ عەلیش ئەلێ : کاکە ! تۆ وەك من نایانناسی ، ئەگینا زۆرتر ناپەرحەت ئەبووی . ئەمانە گەلێ جار پۆژووی پەمەزان ناگرن ، زۆر جار لەجیاتیی نوێژی چوار پکاتی دوو پکات ئەکەن . وایش ئەبێ لە پەنامەکیدا کچی خەلکی ماچ ئەکەن شیخ نەبی بێئەوێ وردبیتتەووە مەعنای ئەم قسانە ی شیخ عەلی چییە ، ئەوەندە تر تووێرە ئەبێ .

کە هەلەستن ئەچن بۆ مزگەوت بۆ نوێژ ، گەلێ لە مەیدەکان بە پۆژو . حورمەت لێ گرتەووە بەپیری شیخ نەبی یەووە دین . شیخ نەبی بەمە تووژی .

دلی ئەهه سیته وه دێته وه سه ر خۆی • له وه به چه دا له قسه وه باسی خه لکه که وه
 شیخ عه لی ش ئەناسی ، پرووی تی ئەکا لێی ئەپرسی ئەلێ بۆ خاتری خوا
 ماده م تو شیخ عه لی ته وێله ییت بۆچی و چۆن ئەو قسانه ت بۆ کهم و
 مه به ست چی بوو ؟ شیخ عه لی ش وه لایمی ئەداته وه ئەلێ کاکه مه لا ،
 ماشه ل لا تو ئەوه نده به عیلمه که ی خۆت ئەنازیت و له خۆت بایت ، ته نانه ت
 ئەو شه ره ی ش که به ده رز خوێندووته و به خه لکی ئەلێته وه فه رامۆشت
 کردو وه ره قتاری پێ نا که ی ! جا پاش مه دح و ته عریف کردنی شیخ عو ثمان
 سیرا جود دین و مه نسو وه کا نی ، بۆی پروو ئەکاته وه که مه به ستی له
 پروو وه گر تنی جار و بار یان ، کاتی که که نه خۆش بن یا به رێوه بن •
 مه به ستیشی له دوو رکات نوێژ کردیان له جیاتیی نوێژی چوار رکاتی ، هه روا
 کاتی که که له سه فه ری درێژا بن • دیاره که ژنیش دین ژنه کانیان کچی
 خه لکن و هه ر به نه یینی ش ما چیان ئەکه ن نه ک له به رچاوی خه لکا • ئیتر
 شیخ نه بی شه رم ئەیگرێ و به خۆیدا ئەچێته وه که چۆن له م (مه ته ل) ی شیخ
 عه لی تی نه گه یشتبوو له خۆیه وه گو مانی خراپی بر دبوو (۱) •

(۱) له م شیخ عه لی به ههروه ک خواناسیکی بێ در یغ بوو ، زۆر نوکته چی ش
 بوو • ئەو سه رگوزه شته یه ی ئیستا گێر امانه وه ، ئەتوانرێ به نوکته یه کی
 خۆشیش دابنرێ . نوکته یه کی تری ئەوه یه پروژیکیان کۆره کا نی شیخ
 سیرا جود دین برسی یان ئەبی پیتی ئەلێن کاکه عه لی قاوه لتی یه کمان بو
 رێک بخه ، ئەویش ئەلێ فه رموون با له (به کاوه) تیرتان بکهم • یه کاوه
 جۆره قوبلی یه کی برنجه له پێشا رۆن و پیازی بۆ داخ ئەکرێ و ئەوجا ئاوی
 به سه را ئەکرێ و که ئاوه که ها ته کو ل برنجه که یشی تی ئەکرێ ، ئیتر
 ئاوی تری به سه را نا کرێ . ئەوانیش له گه لی ئەرو نه وه بۆ مال • ماوه به ک
 دانه نشن ، پاشان شیخ عه لی جامی ئا و دینێ له به رده میانا دایه نێ و
 ئەلێ فه رموون بخۆن • ئەوانیش دانه مین و ئەلێن ئە ی برنجه که کوا ؟
 شیخ عه لی ئەلێ : برنجی چی ؟ من گفتی (به کاوه) م پێ دان ، ئەم ئاوه ی ش
 به ک ئاوه ئاوی تری نه کراوه به سه را و له وه زیاتریش شک نا به م !

شیخ حه یده ری مه شهوور که له بیاره ژیاوه له ۱۳۵۳ ی هجریدا
 له ته مه نی هه شتا سالی دا کۆچی دوایی کردو وه ، کۆری ئەم شیخ

له کورتی بیپینهوه شیخ نه بی پاش به خزمهت گه یشتنی شیخ عثمان
 زوری ئه چی به دلاو ته ریه تی لا وهر ئه گری و پاشان ئه یشب به خلیفه ی و
 ئیجازه ی ئیرشاد کردنی موسولمانانی ئه دریتی و ئه گه ریته وه بو ولانی خوی .
 شیخ نه بی به تاییه تی له زانیی شهردا دهستیکی بالای بووه و گه لی جار
 له باره ی مه سائیلی شهرده وه له گه ل مه لایانی سهردهم که وتوووه ته موجه له و
 گفتوگو و له ئه نجاما دهر که وتوووه که قسه ی ئه م راست و موافیقی شهرده .
 شیخ نه بی له ۱۳۰۱ ی هیجریدا کوچی دواپی کردوووه .

عه لی یه یه . شیخ حه یدهر خوا به رستیکی به ناووبانگ و شهرد زانیکی
 کهم هاوتا بوو . خه تیشی ئیجگار خوش بوو . عومری خوی به
 خوا به رستی و وتنه وه ی دهرزی شهرد و قورئان خویندن ئه برده سهر .
 له گورستانی (مله گای چنار) له بیاره به خاک سپیراوه .

باری حاجی شیخ ئه مینی خال

ئهم ذاته کوری شیخ موحه ممدی خالی کوری مهلا ئیسماعیلی کوری مهلا موصطه فای کوری مهلا شه مسوددینه که هاوچه رخی دروست کردنی شاری سوله یمانی بووه و ، ئه چیتته وه سر مهلا ئه بووبه کری موصه نیفی چۆری •

ئهم ذاته له سالی ۱۲۵۹ی هجره تدا له سوله یمانی له دایک بووه و پاش ئه وهی سه ره تای خویندنی ته واو کردوه ، لای زانایانی به ناووبانگ مهلا موحه ممدی که وانه دۆلی و شیخ عه بدولقادی موهاجیری سنه یی بووه به فقهی تا ئیجازه ی مه لایه تی وەرگرتووه و ، پاشان چووه ته ته ویله له سه ر دهستی شیخ موحه ممد بهائوددین دا ته ریه تی نه قشبه ندیی وەرگرتووه و پاش چه ند سال سولوول کردن ئیجازه ی خه لافه تی دراوه تی و ئیتر گه راوه ته وه بو سوله یمانی و دهستی کردوه به ده رزی و تنی فقه ییان و به ری نسوونی کردنی موسولمانان •

ئهم ذاته دهستیکی بالایشی له زمانی کوردی و عه ره بی و فارسیدا بووه و ئه و هه وت چامه یه ی له رپی هه جدا به فارسی و توونی ، نموونه یه کی به رزی ئه ده بی فارسین •

ئهم ذاته له ئاست ژبانی دنیا دا زۆر گو شه گیر بووه و ، چ له سه رده می عوسمانی و چ له سه رده می ئینگلیزو چ له رۆژانی فه رمانه وایی شیخ

مهحموودی ههفیدو چ له سهردهمی حوکومهتی عێراقدا هیچ پایه و پله و
مانگانهیهکی له دهولت وهرنهگرتوو ه .

ئهم ذاته له ١٣٥٠ دا کۆچی دوايي کردوو ه له گۆرستانی گردی
سهیوان به خاك سپێراوه (١) .

(١) ئهم ذاته باپیری جهنابی شیخ موحهممهدی خاله که خاوهنی کومهلیک
دانراوی نایینی و ئهدهبییه به کوردی و عهرهبی .

باری مه لا ئیبراهیمی بیاره

مه لا ئیبراهیمی کوری مه لا ئیسماعیل که موده پریس بووه له دئی
بیاره ، یه کئ بووه له مه لا گه وره کانی کوردستانی چه رخی خۆی • مه لا
ئیسماعیلی باوکیشی هه روا مه لایه کی چاک بووه • ئه گێر نه وه کاتێ که کۆچی
دوایی کردووه ، بیاره یی له ناو خۆیا نا ئه که و نه قسه کردن ، یه کیکیان به تانه وه
ئه لێ : ئه رێ • • ئه رێ • • مه لا ئیبراهیم دهرز به فه قێکانی باوکی ئه لێ ! ئه م
قسه یه زۆر کار ئه کاته دلی مه لا ئیبراهیم و له وه وه بیاره به جێ دێلێ بۆ خوێندنی
پتر • ئه چێته سوله یمانی لای زانای به ناو و بانگ سه یید عه بدولکه ریمی
به رزنجیه یی که سه رده سته ی مه لایانی ئه و پوژیه ی سوله یمانی بووه و له مزگه وتی
ئه و پره حمان پاشای بابان مامۆستا بووه که ئیستا به مزگه وتی شیخ بابا عه لی
به ناو و بانگه — ده س ئه کاته وه به خوێندن • پاشان دێته وه بۆ بیاره و به یارمه تی
پاشایانی بابان له جێی باوکی دا ئه مه زرێته وه و ده س ئه کا به دهرز و تنه وه و گه لی
فه قێی پایه به رز له سه ر ده ستیا ئه بن به مه لا •

ئه م ذاته به تایبه تی له عیلمی ره وانبیژی (به لاغه) و عیلمی دانان (وهض) دا
زۆر به ده سه لات بووه • ئه لێن له و سه رده مه دا (عصام الدینی وض) لای هه یچ
مه لایه ک وه ک لای ئه و باش نه خوێنراوه •

له زوبانی مه لاعه بدولقادی موده پریسی بیاره وه گێر راوه ته وه که

فهرموویه تی باوڤو باپیری مهلا ئیبراهیم تا بیست و پینج پشت مهلای زاناو
گهوره بوون (۱) .

مهلا ئیبراهیم هاوچه پخی شیخ عه بدوللای خه ربانی و مهلا جهلالی
خورمالی بووه که له مهلا گهوره کانی کوردستانی سهرده می خۆیان بوون .

(۱) مزگهوتی ناودیتی بیاره که مهلا ئیبراهیم لهوئ ده رزی وتوه تهوه و وا
مه شهووره له سهرده می داگیرکردنی کوردستانا له لایهن له شکری
ئیسلامه وه دروست کراوه ، سهردایتکی تیابه به چهن دین پله کانه ئه لێن
ئه چیتته خوار . له ناو بیاره ییدا واباوه که قهبری پیاوچاکیک لهو
سهردابه دایه و پره له کتییی کۆن که به دریزایی سال تیی فری دراوه .
هه رچۆن بێ کهس راستی و ناراستیی ئهم قسه باوه ی تاقی نه کردووه تهوه .

(۲) هه رچه ند مهلا ئیبراهیم مه نسووبی هه یچ کام له وشێخانه نه بوه که له م
کتیبه دا ناومان هه تان و ، له بهر ته وه ی مه لای بیاره بووه و بیاره ییش
مه رکه زیک ی گه و ره ی شێخانی نه قشبه ند ی بووه ، به پتو یستمان زانی
باسی ئه می ش بکه ی ن .

يادى ھاجى سەيدى عەسەنى ھۆرى

ئەم ذاتە زانا يەككى گەورمۇ بەناووبانگ بوو • لە ۋەچەي مەلا
 ئەبووبەكرى موصەئىفە كە ئەچىتەۋە سەر سەيىد موحەممەدى مەشھور بە
 پىرخدرى شاھۆ • ۋەكوو لە ئەۋەكانى خۆيىم يىستوۋە پىشتەي نەسەبى
 بەم جۆرەيە : سەيىد ھەسەن كۆرى سەيىد عەبدولقادى كۆرى سەيىد
 ئىبراھىمى كۆرى سەيىد عەبدولپەھمانى كۆرى مەلا ئىبراھىمى مەشھور
 بە مەلا مىرزاي كۆرى سەيىد عەبدولغەففىارى كۆرى سەيىد ئىبراھىمى كۆرى
 مەلا عەبدولكەرىمى كۆرى مەلا ئەبووبەكرى موصەئىف ، خوا لىيان
 خوش بىن •

ۋەك يىستوۋە لە فەقىرەتەيدا مەشھور بوو بە زىرەكى ۋە لەناو
 ھاۋرىئايىنا سەرامەد بوو • ناووبانگى مەلا عەلىي قىزلىجى يىستوۋە كە لە
 دىي (تورجان) مودىرىس بوو ، چوۋە بۆ لاي بۆ خويندەن ۋە چوار سال
 لاي ماۋەتەۋە • يەككى لەۋ كىيىنەي لەۋ سەردەمەدا لاي ئەۋ خويندەۋونى
 ھاشىيەي عەبدولجەكىمى سەيالەكوۋتى بوو لەسەر شەرحى شەمسىيە لە
 عىلمى مەنظىقدا كە بە يەككى لە كىيىنە گىران ۋە درەنگ لىن ھالى بووكان
 دائەنرى • مەلاي قىزلىجى لەبەرئەۋەي كە فەقىرى زۆرى لا بوو ۋە بەئاسانى پيا
 نەگەيشتوۋە ھەموپۇرۇزى دەرز بە ھەمويان بلى ، پۇژى بۆ دىيارى
 كىردوۋن ۋە پۇژانى يەكشەممە چوارشەممەي بۆ سەيىد ھەسەن
 تەرخان كىردوۋە • سەيىن دەسيان كىردوۋە بە دەرس تا نوژى نىۋەپۇ ، جا
 ئەگەر تا ئەۋكاتە لىن بوۋبەنەۋە ، باشە ، ئەگىنا پاش نوژى نىۋەپۇ

قاوه‌لتی کردن سه‌رله‌نوئی تی‌هه‌لچوونه‌ته‌وه تا لی‌بوونه‌ته‌وه • سه‌یید‌حه‌سه‌ن
 ئەم‌چوار‌ساله‌ به‌م‌جۆره‌ لای‌مه‌لا‌عه‌لیی‌ قز‌لجی‌ خو‌ئندوو‌یه‌و‌ پاشان‌ ئی‌جازه‌ی
 مه‌لایه‌تیی‌ لا‌ وه‌ر‌گرتوو‌ه‌و‌ گه‌پاوه‌ته‌وه‌ بۆ‌ چۆ‌ر^(۱) و‌ ده‌سی‌کردوو‌ه‌ به‌
 ده‌رزبێ‌وتنه‌وه‌ی‌ فه‌قی‌و‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی‌ ئایین‌و‌ زانست‌ له‌و‌ ده‌ورو‌به‌ره‌دا‌و
 بو‌وه‌ به‌ مه‌رجه‌عو‌ په‌نای‌ خو‌ئنده‌واران‌و‌ موسو‌لمانان‌ تیک‌را‌و‌ فه‌قی‌ له‌
 هه‌مو‌ولایه‌که‌وه‌ پ‌روویان‌ تی‌کردوو‌ه‌و‌ ، ئە‌و‌یش‌ هه‌ر‌ خه‌ریکی‌ ئە‌وه‌ بو‌وه‌ ،
 به‌چه‌شنج‌ که‌ جگه‌ له‌ چه‌ند‌ جارێ‌ که‌ بۆ‌ داوه‌ری‌ سه‌نده‌وه‌ی‌ به‌شه‌ مو‌لکی‌کی
 له‌ دێ‌ی‌ چۆ‌ر‌ چوو‌ه‌ بۆ‌ سه‌فه‌ر‌ ، هه‌مو‌وکاتی‌ خۆ‌ی‌ هه‌ر‌ له‌ چۆ‌ر‌و‌ به‌
 خزمه‌ت‌کردنی‌ زانسته‌وه‌ به‌سه‌ر‌بردوو‌ه‌ •

سه‌یید‌حه‌سه‌ن‌ له‌گه‌ڵ‌ به‌رده‌وامی‌یشیدا‌ له‌ ده‌رس‌وتنه‌وه‌ به‌ فه‌قی‌یاندا‌ ،
 گه‌لی‌ وه‌ختیشی‌ به‌ کتیب‌دانانه‌وه‌ به‌سه‌ر‌بردوو‌ه‌ • ئە‌مانه‌ ئە‌و‌ کتیبانه‌ن‌ که‌
 ئە‌و‌ دایان‌و‌ن‌ من‌ پێ‌یان‌ ئە‌زانم‌ :

- (۱) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ سه‌عدو‌للای‌ بچو‌وك‌ •
- (۲) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ ته‌صریفی‌ مه‌لا‌عه‌لی‌ •
- (۳) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ فه‌ریده‌ی‌ جه‌لالو‌ددینی‌ سیو‌وطی‌ •
- (۴) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ (ته‌ذیب‌ المنطق) •
- (۵) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ جه‌لالی‌ مه‌نطیق‌ •
- (۶) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ گه‌له‌نبه‌ویی‌ بوره‌هان‌ •
- (۷) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ عه‌بدو‌لحه‌کیمی‌ شه‌رح‌شه‌مسی‌ •
- (۸) کتیبی‌کی‌ به‌ ناوی‌ (الرساله‌ الکلامیه‌) •
- (۹) حاشیه‌ی‌ له‌سه‌ر‌ ته‌فسیری‌ به‌یضاوی‌ • له‌م‌ کتیبه‌یدا‌ گه‌یشتوو‌ه‌ته‌
 سووره‌تی‌ (القیامه‌)و‌ له‌و‌یدا‌ کۆچی‌ دوا‌یی‌ کردوو‌ه‌ •

(۱) چۆ‌ر‌ دێ‌یه‌که‌ له‌ ناوچه‌ی‌ مه‌ریوان‌ له‌ کوردستانی‌ ئێ‌ران‌ •

ئەم كىتپانەى سەيىد حەسەن لەناو مەلاو فەقئى ناوچەى مەريوانو
 ھەورامانا باونو دەسگىر ئەبن ، بەلام حاشىيەكەى لەسەر گەلەنبەويى
 بورھان ، وەك بىستوو مە ، دوو نوسخەى ھەيە يەككىيان لای سەيىد
 عەطائوللاى كورەزاي و يەككىيان لای سەيىد ئەحمەدى خەلكى چاولكانى
 نزىك سەنەيە .

سەيىد حەسەن لە ١٣٠٥دا لەگەل حاجى شىيخ ئەحمەدى كورى شىيخ
 سىراجوددىندا رۆيشتوو بۆ حەج و ھەر لەوسەفەرەدا تەرىقەتى لەسەر
 دەستى ئەودا وەرگرتوو . لەگەل ئەو شەدا زۆر دۆست و دلسۆزى شىيخ
 ضيائوددىن بوو و خانەقاى بيارەى لە فتاويە كيدا وا باس كردوو : « سماھا
 بعض المنصفين بسفينة نوح » . بىستوو مە جارىكيان لەگەل ھەندى لە
 سەيىدەكانى خزمى لەسەر چەند پارچە مولكىك ناكۆك بوو ، ئەو سەيىدانە
 چوون بۆ بيارە كاغەزىك لە شىيخ ضيائوددىن بىيىن بۆ كار بە دەستى قەلاى
 مەريوان تا يارمەتىيان بدا . لە ھەمان كاتا ھەندى كەسى ئازاوە گيريش
 چوونەتە لای سەيىد حەسەن و وایان تىگەياندوو كە شىيخ ضيائوددىن لەو
 ھەرايەدا لایەنى سەيىدەكان ئەگرئ . حاجى سەيىد حەسەن بەمە زۆر
 دلگران ئەبن و ھەوالەكەش ئەگاتوو بە شىيخ . شىيخ دەسبەجئ لە
 بيارەو سوار ئەبن ئەچئ بۆ قەلاى مەريوان بۆ لای كار بە دەستەكەو نامەكەى
 خۆى لئ وەر ئەگریتەو و ئەيىا بۆ سەيىد حەسەن و پيشانى ئەدا ئەلئ برا ! بزائە
 چىم بۆ نووسىو ، ئەويش كە ئەيخويتتەو و ئەيىنى جگە لە داواى ھەولدان
 بۆ رىكخستيان ھىچى تيا نىيە ، ھەندى مەعزەرت بۆ شىيخ ديتتەو و داواى
 لئ بووردنى لئ ئەكا .

حاجى سەيىد حەسەن لە سالى ١٣٢٣دا لە تەمەنى ھەفتا سالىدا كوچى
 دوايى كردوو . مەلىكولكەلامى سەيى بەمجۆرە لاواندوو يەتيەو :

ستوده سید فاضل حسن که در دانش
 ندیده است چو او دیدهء زمین و زمن
 زهی که بود ز هفتاد و اند سال فزون
 همیشه کار او احیای علم و شرع و سنن
 شد از دیار فنا شادمان بدار بقا
 بدان صفت که غریبی رود بسوی وطن
 نوشت از پی سال وفات او (مجدی)
 « بسوی دار بقا شد روان ، روان حسن » (۲)

حاجی سہید حسہن چوار کوری لی بہ جی ماوہ کہ ہہ موویان مہلا
 بوون : سہید عہ بدولقادر و سہید عہ بدولکہریم و سہید حوسہین و سہید
 موحمہد کہ ٹہ مہیان لہ ہہ موویان مہلا چاکتر بووہ ، بہ لام سہید
 عہ بدولقادی کوری جی گرتووہ تہوہ و بووہ بہ شیخولئیسلا م . سہید
 موحمہدیشیان ہہ روا خہریکی دہرس وتہوہ بووہ .

(۲) ٹہم نیوہ شیمہرہ بہ حبسای حوروونی ٹہ بجہد ٹہ کاتہ ۱۳۲۳ کہ سالی
 کوچی دوایی ٹہو خوالی خوش بووہ یہ .

باری مهلا عبدولقادرى موده پرسی بياره

ئەم ذاتە كۆرى شىخ عەبدولرحمانى كانى كەوھىيى بازىانى بە ئەچىتەو
سەر مهلا مرادى بازىان كە لە ئەوھى مهلا ئەبووبەكرى موصەئىفى چۆرى و
لە ساداتى پىرخدرى بە • لە دەورووبەرى ١٢٨٥ ى هيجرىدا لە كانى كەوھى
بازىان ھاتوو تە دىناو و لە سولەيمانى و دەوروپشتى خويندوو بە و بىستوو مە
لاى مهلا عەبدولرحمانى پىنجوئىنىش خويندوو بە ، كاتى كە ئەو نرىكە
تەواو كردن و ئەم لە پلەى ناوەندىدا بوو •

مهلا عەبدولقادر بە نيازى خويندنى مەنطق و ئوسوولى فىقھ لە
خزمەتى مهلا ئەحمەدى تۆتەشەدا لە سولەيمانى بەو ئەروا بۆ ھەورامان •
لەرىدا لە تەوئەلە لەسەر دەستى شىخ بەھائوددىندا تەرىقەتى نەقشبەندى
وەرئەگرئ • پىشتىرش لە سولەيمانى لەسەر دەستى كاك ئەحمەدى شىخدا
تەرىقەتى قادىرى وەرگرتوو • كە ئەگاتە تۆتەشە و مەبەستەكەى خۆى بە
مەلاى تۆتەشە ئەلئ ، مهلا ئەلئ بارى سەختى گوزەرانى خۆى و فەقەكانى
كەسى تر ھەلناگرئ • بۆ پۆزى دوايى كە مەلاى تۆتەشە چاوى پى
ئەكەوئەتەو لە بارەى خويندنىو پەرسىارى لئ ئەكا كە چى ئەخوينئ و نيازى
خويندنى چى ھەيە • كە تئ ئەگا ھاتوو مەنطق و ئوسوولى فىقھى
لا بخوينئ و بەتايىبەتى كە ئەزانئ كىبى (گەلەنبەوى بورھان) ى پئ بە كە ئەو
پىشتەر نەدىو ، لە قسەكەى دوىئى پەشىمان ئەيئەتەو و جئ ئەكاتەو •
بەم جۆرە مهلا عەبدولقادر لای مهلا ئەحمەدى تۆتەشەي ئەمىئەتەو تا ئەبئ بە
مەلاو ئىجازە وەرئەگرئ ، ھەرچەند نازانم ئاخۆ لە تۆتەشە ئىجازەى

وهرگرتووه ، يا له سنه پاش كوچ كردنى مهلا ئهحمده له توتشهوه بو ئهوي . بهلام زياتر بو ئهوه ئهچم كه له گهليا چووبن بو سنه لهوي ئيجازهي وهرگرتبن ، چونكه پاش ئيجازه وهرگرتنى بووه به مهلاي دتي (كوچك چهرموو) له نزيكي سنهوه لاي ئه مینولسادات • ئيترا تا گواستوو به تهوه بو يياره ههر له كوچك چهرموو بووه به دهرس پين و تنى فقه پيانه وه خهريك بووه •

حاجى مهلا عهبدوللای پهسوئ خوا ليتى خوش بن ، له يياره بوى گيترا مهوه وتى : مه نسووبى ضيائوددين بووم ، هاتبووم بو يياره ، مهلا عومهرى واشه مهزى نيش له سه رده شته وه هاتبوو بو يياره • پوژيكيان شيخ پيتي فهرمووم مهلا عهبدوللای ئه م كاغه زهم نووسيوه بو مهلا عهبدولقادري موده پرپيسى كوچك چهرموو ، له گهلا مهلا عومهرى بوى بيهنو پيتي ليتن به ناوونيشانى ئه و خهوى شهوى ٢٧ى رهمهزان ديوه ، چي يان پين وتووه ربهفتارى پين بكا • ئيمه يش روشتين و پاش چهند پوژ به زهحمهت گهشتينه ئهوي و نامه كه مان دايه و خوينديه وه • وتى من به پين ئيجازهي حاجى ماموستاي توتشه يى هيچ ناكم • فهرموون با پوژين بو خزمهتي بو سنه بزائين ئه لى چي ؟ روشتين و عهزى كرد ، فهرمووى : مهلا قادر تو ئيستىخاره بكه و منيش ئيستىخاره ئه كه م تا بزائين ئه نجام چو ئه پين • شهو نووستين • سبه پين حاجى ماموستا هات فهرمووى من وام حالى بووه ههر كهس له گهلا شيخ عومهر بن قازانج ئه كا • مهلا عهبدولقادريش وتى منيش ههر شتيكى وام حالى بووه و قه رارى دا پين بو يياره ^(١) • جا ئيمه عهزمان كرد خه وه كه ي رهمه زانت چي بوو ؟ وتى له خهوما له حهوشى خانه قاى تهويله كوړى شه ربهت خوړى بوو ، شه ربه تيان ئه گيترا • منيش پرسيم ئه مه چي به ؟ وتيان شه ربه تى ديارى كردنى مهلا عهبدولقادره بو موده پرپيسى مه درمه سى شيخ

(١) له باره ي ئه م مه سه له وه بگه پيره وه سه ر لا به ره ٢٤٢ - ٢٤٥ ي ئه م كتيبه .

عومەر ضیائو ددین • جا ئیمه‌یش عەرزمان کرد وتمان مادهم ئه‌مه‌ت دیوه، ئه‌م
پرسیار و هاتو چۆته بو کرد ؟ وتی ئاخر خه و نابین به ده‌لیلی شهرعی وه‌کو
ئیسیتیاره •

پاش دامه‌زرانی مه‌لا عه‌بدولقادر له‌ بیاره شیخ ضیائو ددین فاطمه ناوی
کچی خۆی لی ماره ئه‌برئ بو ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی بین به‌ هاوبه‌ش و هاومالی
یه‌ک • به‌م خزمایه‌تی به‌ مه‌لا عه‌بدولقادر چه‌ند قات دلی گهرمتر ئه‌بین و
چالا‌کانه‌تر ئه‌که‌وته مه‌یدانی دهرس و ته‌وه‌و خزمه‌تی دین و پایه‌ی له‌ناو
کو مه‌لیشدا به‌رزتر ئه‌بیته‌وه‌و فه‌قی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پروو ئه‌که‌نه‌ بیاره‌و
مه‌دره‌سه‌ی بیاره ئه‌بین به‌ مه‌له‌ندیکی گه‌وره‌ی خویندن •

مه‌لا عه‌بدولقادر پاش ئه‌وه‌ی که‌ دیته‌ بیاره‌و له‌و ئه‌بین به‌ مه‌لا ، بو
جاری سییه‌م ته‌ریقه‌ت وهر ئه‌گرئ و ئه‌مجاره ئه‌بین به‌ مه‌نسووبی شیخ عومەر
ضیائو ددین و سه‌ره‌پای خه‌ریک بوونی به‌ دهرس‌پێ و تخی فه‌قی یانه‌وه ،
بو خۆشی خه‌ریکی سولووک ئه‌بین و له‌م مه‌یدانه‌شدا پله‌ی به‌رز ئه‌بیته‌وه •

له‌ سه‌رده‌می مه‌لا عه‌بدولقادر دا بیاره مه‌له‌ندیکی گه‌وره‌ی خویندن
بووه له‌ کوردستان و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ فه‌قی پروویان تی کردووه‌و زۆر جار
فه‌قی (موتته‌هی) هاتوون له‌و ئیجازیه‌یان وهر گرتووه • وای لێره‌دا ناوی
هه‌ندی له‌و مه‌لا گه‌ورانه‌ باس ئه‌که‌ین که‌ لای مه‌لا عه‌بدولقادر ئیجازیه‌یان
وهر گرتووه له‌ بیاره :

- ١ — مه‌لا قادری مه‌لا مؤمن
- ٢ — مه‌لا عه‌بدوڵله‌حیمی چروستانه‌یی
- ٣ — مه‌لا قادری صۆفی
- ٤ — مه‌لا عه‌بدوڵلای عه‌بابه‌یلانی
- ٥ — مه‌لا موحه‌مه‌دی جوان‌ڕۆیی

- ۶ - مه لا ئیسحاقی هه جیجی
- ۷ - مه لا زهینولعا بیدینی تۆتشییی
- ۸ - مه لا په جیمی هه وشاری
- ۹ - مه لا ناصیحی که رکو وکی
- ۱۰ - مه لا عه بدوللای په سوئ
- ۱۱ - مه لا عومه ری سه رده شتی
- ۱۲ - مه لا فه تاحی خه تین
- ۱۳ - مه لا عه زیزی رۆخزایی
- ۱۴ - مه لا مو صطه فای خورمالی
- ۱۵ - مه لا سه لاهوددینی پاوه پی
- ۱۶ - مه لا به هائوددینی دزاوه ری
- ۱۷ - مه لا حه مه سه عیدی عه بابهلایی
- ۱۸ - شیخ بابا په سوولی بیده نی
- ۱۹ - شیخ مو صطه فای مو فتی
- ۲۰ - مه لا عه زیزی پریس

مه لا چاکی وه کوو مه لا عه بدوللای کانی سانانی و ، مه لا عه لیلی مه ریوانی و ،
مه لا عه بدولقادی ده گاگایی و ، مه لا سه عیدی خه یدهریی سه قزی و ، شیخ
قاسمی قه یسی به غدا بیش له وانه ن که له و سه رده مه دا هاتوونه بیاره و لهوئ
خویندوو یانه .

مه لا عه بدولقادر چ له سه ده می شیخ عومه ر ضیائوددین و چ له سه رده می
شیخ نه جموددیندا یه کئ بووه له پیاهه گه وره کانی خانه قای بیاره و دهو ریکی
دیاری له به رپوه بردنی ئه و ده سگایه دا بووه .

مه لا عه بدولقادر بیست سالیس پاش کوچی دواایی شیخ ضیائوددین ،

تهدريسی کردووه و ئيتير له ١٨ى شه شه لانی ١٣٣٨دا کۆچی دوايی کردووه .
مهلا عه بدولقادر له کچه کهى شیخ ضیائوددين سى کورو کچیک :
حه سه نو (٢) حوسه ين و عه بدولخالق و حومه یرای لى به جى ماوه . پاش وه فاتی
ئه و ژنه شى يه ک له دواى يه ک دوو ژنى ترى هیناوه .

ئه مه ش وه لām نامه يه کى مهلا عه بدولقادره بو شیخ عومه ر ضیائوددينى
نووسیوه :

أعلى المنطق حمد منان نور نور رياض قلوب أصحاب الصفا بنور
جمالكم ، وأولى الكلام شكر حنان يسر صعوب أمور اصحاب الوفا بضياء
خيالك ، وأعلى البلاغة صرف العمر نحو تحصيل آداب السالكين في فروع
وأصول آلائكم . اللهم اجعلنا من المنخرطين في سلك المتشبثين بأذيالك ،
واقظنا في سمط المقتبسين من نور جمالكم .

وبعد ماكننا فى بوادي الفراق عطاشا ، قد اتانا ووردنا من معدن الفضل
والايقان عبارات كلامها جمع الجوامع ، وغاية تهذيب الاخلاق ، ومنع الموانع
لمن رضى بها وعمل بما فيها .

نعم قد لاح من اشاراتها انواع النور ، وفاح من رموزات عطورها فائحة
الفرح والسرور ، الا انها شفاء لما فى الصدور ، وغاية المأمول ونهاية المسؤول
من حضرتكم أن لاتنسانا من دعاء العمل بما فى الكتاب ، واتخاذ سبيل من
أناب ، والميل عن حاد عن طريق الحق والصواب . وان كنتم سائلين عنا فله
الحمد نحن سالمون عن كدورة الصفاء ، ودائبون على دعاء دواكم على احياء
الشرع والسنن ، وامانة البدع والفتن . ربنا تقبل دعاء . والسلام .

(٢) حه سه ن ، مهلا حه سه نى قازى يه كه نازناوى (شاهۆ) يه و شاعيرى كى
باش بووه و ديوانى كى له چا پدراوى هه يه .

باری حاجی مهلا عبدوللای په سوئی

نهم ذاته خه لکی په سوئی ولاتی شتو و لاجانه • پیاوړکی زور له خواترس و په کیڅک بوو له مهلا گه وره کانی کوردستان ، به تاییه تی له عولوومی ریاضیات و مه نطیق و که لام و حکمه تدا • هه روا له عیلمی حورو و فیشدا دهستیکی بالای بوو • په کیڅکه له وانه ی له سر دهستی شیخ عومه رضی الله عنه دیندا ته مه سسوکیان کردووه ^(۱) . پاش ئیجازه وهرگرتن و طهریقه ت وهرگرتن هه میسه کانی خوی له تیوان دهرس و تنه ووه و به چی هیثانی ئادابی طهریقه ت و موتالای دهرسی فقهی یان و شه و نو یزو حه سانه و هی پیوستدا دابهش نه کرد • پابواردنی عاده تی زور که م بوو •

پاش ئیجازه وهرگرتن لای حاجی ئیلخانی له موکریان دائه مه زری و زور به فهدرو حورمه ت و هختی به سه رنه با • فقهی له زور ناوچه ی کوردستانه ووه پرویان تی کردووه بو که لک وهرگرتن له عیلم و فقه ضلی •

له ۱۳۴۹ ی هیجریدا که من دوو سال بوو هاتبو و مه بیاره ، حاجی مهلا عه بدوللا هات بو ئه وئ بو زیاره ت و مهلا موحه ممه د ئه مینی کوریشی له گهل بوو که فقهی په کی زیره ک و به هره مهنه د بوو و ئه وهنده ی نه مابوو ئیجازه وهریگری • روژیکیان نهم کورپی پی و تم من ناویرم پرسیار له باو کم بکه م، تو پرسیارم بو بکه مه عنای نهم دوو به یته ی نظامی چی به که ئه لی :

(۱) پیشتر له باسی مهلا عه بدولقادی موده پرپرسی بیاره دا باسمان کرد که شیخ رضی الله عنه دین نهم حاجی مهلا عومه ری و اشه مه زینی نار دووه بو (کوچک چه رمو) مهلا عه بدولقادیان له و یوه هیثاوه بو بیاره .

الهی طول و عرض عالمی را

توانی در دل مور آفریدن

نه وسعت در درون مور آری

نه عالم را سر مویی بریدن

منیش پرسپاره که م لیج کرد • له وه لاما فهرمووی : به ظاهیر موساواتی
مه کان و موته مه ککین واجبه و عده مه که ی مه حاله ، که وایج ئەم دوو به یته
له سه ر ئیعتیاری صوره تی عیلمی بینا کراون نه ک صوره تی عینی و ، به م
وه لاما ئیشکاله که حل بوو •

حاجی عه بدوللا له و سه رده مه دا که لای ئاغه واتی ئیلخانی مه لا بووه
سه فه ری هه جیشی کردووه و ، پاش گه رانه وه له هه ج له جاران گه رمتر
خه ریکی ته دیرس و خزمه ت کردنی ئایین بووه •

حاجی مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۶ یا ۱۳۵۷ دا - باش ئاگادار نیم - کۆچی
دوایی کردووه و سێ کۆری مه لای له پاش به جێ ماوه که دوانیان مه لا چاک
بوون : مه لا عه لی مه لای دێی هه مامیان و مه لا موحه ممه د ئەمین • کۆری
سێهه میشیان ناوی مه لا عه بدولر محماته • ئاگادار نیم ئیستا وه زعیان چۆنه •

یادی مهلا قادری مهلا مؤمن

ئەم ذاتە لە عەشرەتی جافەو مهلا مؤمنی باوکی مامۆستای مەحموود پاشا و عوتمان پاشای کورانی موحەممەد پاشای جاف بوو •

ئەم ذاتە لە منداڵیدا لای باوکی خۆیندوو یەتی و پاشان چوو • بوو خۆیندن بوو مەدرەسەکانی دەوروپشتی هەلەبجەو لای مهلا عەبدولرحمانی پێنجویتی ش خۆیندوو یە • هەر لە سەردەمی فەقێ یەتیدا بوو بە مەنسووبی شیخ عومەر ضیائوددین و پاشانیش بوو بە مەنسووبی شیخ نەجموددینی کوری •

و ئەک بیستوو مهلا قادر لە زۆر شوێن تەدریسی کردوو • یەکەم جار لای شیخ حوسەینی چرچەقلای بوو و پاشان هاتوو تە پریس و ماو یەکی زۆر لەوێ بوو و ئەوجا بە فرمانی مەحموود پاشای جاف و بە مەسڵەحت زانیی شیخ نەجموددین چوو تە قزرا بات و تا کۆچی دوا یی کردوو • لەوێ بوو • بەلام چ لەو سەردەمەدا کە لە چرچەقلای بوو و چ لەو سەردەمەدا کە لە قزرا بات بوو ، زۆر بێزار بوو و دلی هەر بوو دەوروپشتی هەلەبجە لێی داو ، بەتایبەتی لە قزرا بات کە فەقێی باشی لەوێ دەس نەکە و توو و ئەویش مهلا یەکی زۆر چاک بوو و زۆر حەزی لە وتە وەدی دەرسی مەنطیق و حیکمەت و کەلام کردوو •

مهلا قادر ئێشای زۆر جوانی نووسیوو و خەنیشی زۆر خۆش بوو • مهلا قادر لە بەهاری سالی ۱۳۳۶ی هێجرەتدا لە قزرا بات کۆچی دوا یی

کردوووه . له وکاته دا که نه مری قه بریکی حازر بووه له قزرابات مه محمود پاشا بۆ خۆی هه لکه ندوووه و قورئان خوینی له سه ر داناوه قورئانی به سه را بخوینی . . مه محمود پاشا خۆی له قزرابات نابی ، له کویستان نه بی . خه لکی قزرابات نه لاین ئیستا نه م قه بره حازره ، بۆ مه لا قادری تیا نه شارینه وه ؟ پاشا پاشان نه مرئه کا قه بریکی تری بۆ هه لکه ننو قورئان خوین قورئانی به سه ردا نه خوینی . به وجۆره مه لا قادر له قه بره که ی مه محمود پاشادا نه شارنه وه . پایزیکی درهنگ که پاشا له کویستان نه گه رپته وه و پێ نه زانی ، به وه رازی نابو و پرس به عوله مای شه رع نه کاو نه وانیش فتوای بۆ نه دهن که ماده م زه ویی قه بره که مولکی خۆی بی و رازی نه بی مه لا قادری تیا به شارپته وه ، به مه لا قادر حه رام نه بی . به و پێ یه لاشه که ی مه لا قادر له قه بره که ده رنه هینن و له شویتیکی ترا نه یشارنه وه . له حاجی شیخ عارفی قزراباتم ^(۱) بیست وتی که مه لا قادرمان له قه بره که ده رهینا ته نها که مێ رهنگی کفه که ی نه بی زه رد بوو بوو ، ئیتر نه کفن و نه لاشه که ی هیچیان لی نه هاتبوو و نه مه بوو به هۆی پته و بوونی باوه ری خه لکه که به پایه و پله ی پیاوانی خوا له باره گای خوا دا .

دۆستانی مه لا قادر به مردنی زۆر دلگران بوون . یه کێ له وانه فه قێ یه کی بووه که ناوی مه لا نه حمه دی فه قێ عه لی و نازناوی شیعیری (فه وزی) بووه نه م چه ند شیعه ری له لاوانده وه یا وتوووه ناردوو یه بۆ حاجی شیخ عارف :

(۱) نه م حاجی شیخ عارفه کوری شیخ حوسه بنی هۆرینی یه که مه نسووی شیخ سیراجو ددین بووه له (هه رگینه) ی لای پینجوین مردوووه . که شیخ عومه ر ضیا ئوددین له ۱۳۰۳ دا خانه قای قزراباتی دروست کردوووه ، حاجی شیخ عارفی ناردوووه ته نه وی بۆ ئیرشادکردنی موسولمانان و تا له ۱۳۵۹ دا کۆچی دواایی کرد هه ر له وی ماوه ته وه . نه م ذاته ئینسانیکی خواناس و به نه ده بو و هه وشته بهرز بوو . به شیکێ زۆری نامه کانی مه ولانا خالید که له به رگی یه که می نه م کتێبه دا بلاوم کردنه وه ، له ریکای نه وه وه ده سگرم بوون .

دیده از هجر دوست شد بی نور
 جان و تن از وفات او رنجور
 گاه در بحر اشك غرقه به خون
 گه ز فریاد و ناله دل پر شور
 حسرت آه در دل افزون شد
 که عدو شد ز مردنش مسرور
 در بیابان هجر او دائم
 میکنم ناله با دل مکسور
 آنکه او بهر مغلفات علوم
 حیدری بود در جهان مشهور
 ولد حیدر و حبیب آله
 متقی همچو قاسم و طیفور
 هاتقی از وفات او ناگاه
 قال تأریخ فوتہ (مغفور) (۲)

مهلا قادر دهستی شیعریشی بووه و شیعی و تووه ، بهلام نازانم
 کومه لهی شیعره کافی که و تووه ته کوئی و لای کئی • من نم چه ند پارچه و
 چوارخسته کی و تاکه به یتانم ده سگیر بووه و لیره دا نه یان تو و سمه وه بز نه وهی
 هیچ نه بی نه مانه ی نه فیه و تین •
 لهم پارچه شیعره کوردی یه یدا که ل و په لی دهواری ده وارنشینانی
 باس کردووه و ناوه کافی پیز کردوون :

(۲) وشه ی (مغفور) به حسابی حور و وفی نه بجهد نه کاته ۱۳۲۶ که سالی
 کوچی دواویی مهلا قادره .

فیراقی تو له (هه‌رده) ی دل ده‌س‌وده‌م
 هه‌لیدا (په‌ش‌ده‌وار) ی مه‌ینه‌ت و غه‌م
 به (گرویس) ی سیاتاری په‌ژاره‌م
 به (میخ) ی مه‌حکه‌می ناله‌و شه‌راره‌م
 (چله) ی فرمیسکی (قوتف) ی چاوه‌کانم
 (چه‌له‌م) قامه‌ت خه‌میده‌ی وه‌ک که‌مانم
 به (کوماج) ی (هه‌سوون) ی بیه‌ده‌ماخم
 به (تیل) و (چیخ) ی (ئه‌سپه‌رییچ) ی ئاخم
 (سنگ) و (کووچیل) و (سه‌ردرز) ی هه‌ناسه‌م
 به سه‌یلی (دوو‌وده‌م) ی خوونینی تاسه‌م
 له (به‌رمال) و له (پش‌مال) تاله‌ حال‌م
 ده‌نالتینم ، ده‌لیم ویره‌انه‌ مال‌م

ئه‌مه‌ش پارچه‌ شیعریکی به فارسی :

عجب زین مشت خاک من جیله‌ها از زیان دارد
 تحیر زین محقر همچین بار گران دارد
 هزاران مرکب عصیان عطای نفس‌آماره
 برای گم‌ره‌ی از شاه‌راه حق نهان دارد
 ز فیض حضرت قرآن چنان غافل شده‌گوئی
 خیال کسب‌جهد اندر کتاب‌آهرمن دارد
 گهی سر بر فلک میساید اندر خواب‌خودبینی
 گهی عزم‌شرارت با همه‌اهل‌جهان دارد

خیال یأس از رحمت مکن با این همه غفلت
امید مغفرت از حضرت حق بی گمان دارد

شفیع روز محشر رحمة للعالمین احمد
محمد ملجأ ارباب عصیان پشیمان دارد

گروه مذنبین امتش شافع بود بی شک
که او از حضرت عالی در عهد و نشان دارد

نه مهش چوارخشته کی به کان :

— ۱ —

سواران امین وحی مرکب
دوانیدند هر یک سوی مطلب
محمد شهبسوار قاب قوسین
دران میدان برایشان شد مقرب

— ۲ —

آهم باقتضای طبع و فغانم ز اضطرار
سوز درون و آتش هجران جلا دهد
زاندم شدم جدا ز تو ای کوکب هدی
اشکم علی الدوام به سینه بلا دهد (۳)

— ۳ —

گر قمر در سر نبودی خدمت گیسوی تو
می نگشتی شانه از تاب فراق موی تو

(۳) نه مه چوارخشته کی به ی بؤ شیخ نه جموددین نووسیوه .

زان شود هر ماه مه در گردشش بدر و هلال
میسنند نسبتی با طلعت و ابروی تو
همه‌ش تا که به‌یته‌کان :

— ۱ —

ای سرو ورق سبز دل آرام بی‌زوال
گوئی کتاب دوری یاران ندیده‌ای

— ۲ —

ای خاك تیره عزیز مرا نگاه دار
کاین نور چشم ما است تو در بر گرفته‌ای (۴)

(۴) وادیاره نهم به‌یته‌ی بو سهر کیلی گوری نازیزیک نووسیوه .

یادی شیخ معرووفی نیرگسه جاپی

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدولپەرمانەو (۱) دایکی ناوی پیروژ خانی کچی حاجی حوسەین بەگی صاحبقرانی سولەیمانی بوو . لە دەورووبەری

(۱) وەك لە شیخانی نیرگسە جاپی خۆیانم بیستوو ، پرشتەیی نەسەبیان بەم جۆرە : شیخ عەبدولپەرمان کۆری شیخ قادر کۆری شیخ عەبدولعەزیز کۆری شیخ معرووف کۆری شیخ مەحمود کۆری شیخ عەبدوللە کۆری شیخ موحەممەدی بچووك کۆری شیخ موصطەفا کۆری شیخ موحەممەدی گەورە کۆری شیخ عەلی کۆری شیخ عەبدولپەرمان کۆری شیخ عەبدولعەزیز کۆری شیخ معرووف .

ئەم بنەمאלە چەند سەد سەدەییە لەم ناوچە پەدان . هەندێکەس ئەلێن ئەگەر پێنەو سەر سەیدەکانی سۆلەیی قەرەداغ و هەندێکەس تر ئەلێن ئەوان ئەگەر پێنەو سەر ئەمان ، بەلام هیچ کام لەم دوو قسەییە راست نییە چونکە سەیدەکانی سۆلەیی قەرەداغ ، وەك شیخ معرووفی نۆدی نووسیویە ، ئەچنەو سەر شیخ یاسینی کۆری سەید قەلەندەری بەرزنجەیی و ، باپیری شیخانی بەرزنجەیی کە شیخ عیسیاە لە ١٨٦٦ی هەجرەتدا هاتوو تە کوردستان و لە بەرزنجە نیشتەجێ بوو ، بەلام باپیرە گەورانی شیخانی نیرگسە جاپی پێش ئەوکاتەیش لە نیرگسە جاپدا بوون ، چونکە لە ١٩٨٨ی هەجرەتدا کە شیخ عەبدولقادری گەیلانی هاتوو بۆ عێراق ، بە کوردستانا هاتوو بە تەواتور مەشهورە لە نیرگسە جاپ لای داوو چەند رۆژ میوانی ئەو شیخانە بوو ، تەنانەت دارپەلکێک لە باخەکەیی نزیک ناویدی نیرگسە جاپدا بوو ئەلێن چەند جار شیخ عەبدولقادر پالێ پێوە داوو ، بەردێکی شینی گەورە پان لە حەوشی مزگەوتە کەیا بوو ئەلێن نوێژی لەسەر کردوو . شیخ (ابو الوفاء النرجسی) یەش کە لە (بووشین)ی شارباژێر بە خاک سپێراوە و لە دۆستانی شیخ عەبدولقادری گەیلانی بوو بە پرستەیی (اخێ ابو الوفاء النرجسی) ناوی ئەباو زۆر پێزی لێ ئەگرێ ، لە شیخانی نیرگسە جاپ بوو .

۱۲۸۰ی هیجره تدا هاتوو ته دنیاوه و له ته مه نی شهش جهوت سالانا نراوه ته بهر خویندن و قورئان و کتیبه ورده کانی خویندوووه ، ئه نجا به فهقییه تی چوووه بۆ مه درسه کانی ده و روبه ری شاره زوورو ماوه یه که له هه له بجه خویندوووه تی • پاشان پوشتوووه بۆ ده ولت ئاواى جوانرۆو ماوه یه کیش له وئ خویندوووه تی • جا گه راوه ته وه بۆ شاره زوورو له هه له بجه له مه درسه ی شیخ مه محمودی موفتی کوری شیخ عه بدوللای خه ربانی خویندوووه تی تا خویندنی ته واو کردوووه • له بهر ئه وه یش که شیخ مه عرووف پیاویکی ده ست و دم پاک و زانا و نه جیب بووه ، شیخ موصطه فای کوری شیخ مه محمود له و سه رده مه دا منال بووه ، شیخ مه محمود فه رمان ئه دا به شیخ مه عرووف له سه ر مه درسه که ی دانیشی و یارمه تی بده له ده رس پهن و تنی فه قیکاندا چونکه ئه و خۆی به کاری فتوادانه وه خه ریک بووه • به مه به ستی مانه وه شی له و شوینه دا ، شیخ مه محمود کچی خۆی لئ ماره کردوووه • به م جوړه شیخ مه عرووف ده سال له هه له بجه ماوه ته وه ده رسی به فه قی یان وتوه ته وه •

له م سه رده مه دا شیخ مه عرووف تووشی چا وئیشه ئه بی و بۆ داواى دوعای خیر یا بۆ تیمار کردنی چاوی ئه چن بۆ بیاره بۆ لای شیخ عومه ر ضیا ئود دین • شیخ داواى لئ ئه کا ته مه سسوک بکا و بیته ریزی په ریه وانی ته ریه تی نه قشبه ندی یه وه • ئه ویش داوا که ی به چن دین • که ئه گه رپته وه هه له بجه زۆری پهن ناچن خیزانی ئه مرئ و ئه ویش ئیتر دلی له هه له بجه هه له که نرئ و ئه گه رپته وه بۆ ئیرگسه جار • له پاش گه رانه وه یه وه بۆ ئیرگسه جار ، له جاران گه رم و گوهر تر خه ریکی ئادابی ته ریه قه ت ئه بی و به جوړئ تیا پیش ئه که وئ پاش ماوه یه که ئیجازه ی خه لافه تی ئه دریتئ •

پاش ماوه یه که تر به فه رمانی شیخ ضیا ئود دین ، مالی بار ئه کا بۆ (ئهمه د برنده) و له وئ خانو و دروست ئه کا و مه لایه که را گیر ئه کا و ژینکی تازه له هۆزی

(که رهم وهیسی) ئەهیتنی و تهکیهك بۆ تیاچنی بهجی کردنی ئادابی تهریقته و
میوانداری موسولمانان (۲) دروست ئەکا .

(۲) مەلا ئەحمەدی فەقێ عەلی کە نازناوی شیعریی (فەوزی) و مەۆیه کی
خوێندەوارو هاوڕێی شیخ عەبدولکەریمی خانەشووری [شیخ
عەبدولکەریمی ئەحمەدبێندە] و شیخ بابەرە سووکی بێدەنی بوو، لە مەدحی
تهکیه ی ئەحمەدبێندەدا ئەم چه کامه یه ی نووسیوه :

ئەم تهکیه یی شیخ مافه چوار فەسلە به هاره
جیتی سونبول و گۆل یاسەمەن و سەر و چناره
ئەم سه حنه چ سه حنیکه که پێی هەر که سی تی که وت
دەر چوونی له بۆ باغی ئێرەم زه حمهت و عاره
ئەم باغه چ باغیکه که نه شێه ی سه حهری ئەو
بۆ بادە بهرستان سه به یی ره فعی خو ماره
ئاوی وه کو که و ئەر چه مەنی ره شک ی به هه شته
خاکی چ بێلیم چۆنه هه موو مو شک ی ته تاره
هەر زه پرە هه وایێکی وه کوو ساحه یی چینه
هەر نوقطه له خاکی به نه ظه ر قه صرو ته لاره
کو حلی به صه ره ، ئەصلی که مالا ته غوباری
هەر چه نده له بهر سه فوه تی خالی له غوباره
هەر چوار طه ره فی مه حکمه مه ربووطه به شادی
یهك جاری ئەوه ی خۆشه له وێ غه م که فیراره
وهك باغی به هه شت وایه موقابیل به جه هه ننه م
ئەم جه ننه تی دنیا یه ئەویش داری قه راره
هەر نوقطه یێکی جالیبی ئەنظاری ده قیقه
هەر مه نطقه یێکی به خودا خولدی شیعاره
پێچانه یی بۆن خۆشه وه کوو طور پرە یی دلدار
مه سته له خه واه نهرگسی وهك چاوی نیگارە
سه یری که چه ره نگینه له عه کسی گۆل و سه به زه
قه وس و قه زه حه دائیره ی ئەو حه وش و حه صاره
ئاونگی له گه ل سه به زه یی گۆل هیتنده له طیفه
هه ره كه عه ره قی سه به زه و خه طط و روخی یاره

بنواړه له عهكسي چه مهن و قه طره يي شه بنم
 نه فلاكي وه كوو نيلو و فېره پر له ستاره
 جتي عيشو ه وو نه ظطاره يي كام دلبه ره ناخو
 صف صف كه وه ها حورو پېري دينه نه ظاره
 جيلوه ي چ نيكاريكه كه لتي كردوه ته نثير
 خاري به مه تل عيني گوله ، زاغي همزاره
 مه نظره گهي كام په شكې پېري و غېره تي حوره
 دائيم كه له بوي جينن و مه لك دينه زياره
 نه لحق له جيهاندا ني به مانه ندو شه بيهي
 جتي به كي وه ها موسته عيدي سه يرو نه ظاره
 ناگاه هر يفتي له جوبا وتي نه ي دوست
 هم جيكه كه وا خاريجه وه صفي له ژماره
 هم عرصه غمريه له گهل هم باغه عه جيبه
 نازاني مه گهر مه نظره يي حه زره تي ياره
 كام ياره ؟ بلخي : ياري وه ها سهروي پړه وانه
 كام دلبه ره ، نهو دلبه ره وا شوهره يي شاره
 شو ختيكه كه وا شتيخو مه لا عاشقي نهو بوون
 جوانتيكه كه عالم له غمي پيرو نزاره
 پوژي فه له كي حوسنه له نيتو جومله يي خوبان
 خه لكې هموو وهك دائيره ، نهو قوطبي مه داره
 نوسخه ي خه طي لهو پوژه وه بينيوه عه طاريد
 بو خزمه تي نهو دائيمه بې صبر و قه راره
 پوختيكه موجه سسهم كه له بوي يهك نيگه هي نهو
 جان و دلي عوش شاق به يه كباره نيشاره
 تا عه سكه ري موژگاني دلي كردمه (نه درنه)
 هر ناله يي گهرم بووه ته عيني شهراره
 چاوچي به دو چاري كه ده كا مه يلي به هرلا
 چن سامري ناشفته ده كا هينده عياره
 خالي كه له سر صه فحه يي پووي ثابته نه قشه
 جتي حيره ته بهم پوژه كه شه و چونه دياره

ژیانی مال و منالی شیخ معرووف و فهقی میوه سەی و میوانی
 ته‌کیه‌کی به‌وه بووه هه‌موو سالتی زه‌ویی ئیجاره کردوووه کردوویه به
 مه‌ره‌زه و حاسلاته‌کی خه‌رج کردوو (۳) .

عه‌بیادی دوصه‌د ساله‌ که‌ ئه‌و چاوو برۆی دی
 مه‌ستانه‌ نه‌ی و عوودو شه‌رابی له‌ که‌ناره
 مووسا ده‌سه ، عیسا نه‌فه‌سه ، داودی نه‌غمه
 گوڵ‌غونچه‌ ده‌مه ، موو که‌مه‌ره ، لاله‌ عوزاره
 زوهره‌ له‌ سه‌ما که‌وته‌ سه‌ماو په‌قص و ته‌رانه
 ئه‌و پوژه‌ که‌ دی عیشویه‌ی ئه‌و په‌شکی نه‌هاره
 هیتند چابوک و چالاکه‌ له‌ بۆ سه‌یدی دلی خه‌لک
 به‌سته‌ی سه‌ری هه‌ر مووی دوصه‌د عاشقی زاره
 هه‌روا دلی خه‌لکه‌ که‌ ده‌نالت له‌ غه‌می ئه‌و
 ئه‌و ئاهووه‌ سه‌یاده‌ عه‌جیب شیری شکاره
 به‌ره‌مه‌زهی ئۆردوویی غه‌مه‌ له‌شکری غه‌مه‌ی
 شۆر ئه‌فکه‌نی پۆم و عه‌جه‌مه‌ هه‌ر به‌ ئیشاره
 (فه‌وزی) چه‌ده‌لێتیت ؟ گه‌ر شه‌وو پۆ مەدحی بکه‌م من
 ناییتته‌ نه‌یاهه‌ت به‌ مه‌ئهل یه‌ک له‌ هه‌زاره
 ته‌شریحی سه‌مای وه‌صفی وه‌کوو نابه‌ته‌ ته‌قریر
 ته‌وضیحی و ناییتته‌ ناو دورجی عیباره (★)

(۳) له‌ ده‌روێش ئه‌حمه‌دی سه‌یاحم بیست وتی : شیخ معرووف پۆ یکیان
 پیتی وتم : ئه‌حمه‌د تۆ ئه‌زانی گو‌خه‌له‌کانی مه‌ره‌زه‌ی قۆرتاس چه‌ند بار
 چه‌کتووکیان دزیوه‌ و ئه‌یانه‌وێ ببه‌ن بۆ شه‌میران ؟ وتم : حا‌جی بکه‌ین ؟
 فه‌رمووی : برۆین پێکه‌ی ته‌مووره‌ژنه‌نان بگرین به‌لکو مه‌نعیان بکه‌ین .
 رویشتین ، پێکه‌که‌مان گرت تا ئه‌وان به‌ بارو کاروانه‌وه‌ هاتن . جا له‌ویا
 بانگی لێ کردن باره‌کان بکه‌ن به‌ دوو به‌شه‌وه‌ ، به‌شیکیان ببه‌ن و
 به‌شیکیشیان به‌جێ بێتن . ئه‌وانیش وایان کرد ، به‌شیکیان به‌جێ هێشت
 بۆ ئێمه‌و ئه‌وی که‌یان برد بۆ خۆیان .

(★) ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ له‌ رووی ده‌سنووسی شاعیر خۆی نووسراوه‌ته‌وه‌ .
 له‌ داوێنه‌که‌ به‌وه‌ نووسبویه‌ : «‌ تحریر شد از دست احمد فوزی برای
 جناب ملا فتح » . له‌وکاته‌دا له‌گه‌ڵ شیخ عه‌بدوڵکه‌ریم و شیخ بابهره‌سوول
 له‌ ئه‌حمه‌د بڕنده‌ فه‌قی بووه‌ .

شیخ معرووف لهو دوو ژنه‌ی به‌ولاوله که باسماڼ‌کردن، دوو ژنی‌تریشی
هیناوه . له هه‌موو ژنه‌کانی ، ژنی یه‌که‌میان نه‌بڼ ، منالی لڼ که‌وتووه‌ته‌وهو
کو‌مه‌لڼ کو‌رو کچی لڼ‌یان لڼ به‌جڼ‌ماوه .

شیخ معرووف یه‌کڼ بووه له‌وانه‌ی زو‌ر به‌وردی په‌پړه‌ویی شه‌ریعه‌تیاڼ
کردووه . تا پټی‌کراڼ به‌ده‌سنو‌ژه‌وه وه‌ختی به‌سه‌ربردووه نو‌ژنی به
جه‌ماعت کردووه و په‌واتیبه‌کانو سوننه‌ته موقه‌یه‌ده‌کانی به‌جڼ‌هیناوه .
ته‌ریقه‌تی که‌سی دانه‌داوه تا به‌ته‌واوی فیری ئادابی دینی نه‌کردبڼ . ته‌نانه‌ت
ژنانیشی کو‌کردووه‌ته‌وهو نو‌ژنی پڼ په‌وان‌کردوون .

نمونه‌یه‌کی دل‌و ده‌روون فراوانی شیخ معرووف ئه‌وه‌یه بیستوومه
کو‌ریکی بووه ناوی سه‌ید ئه‌حمده‌ بووه ، به‌هه‌رزه‌کاری مردووه ، پاش
ژن‌هینانی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م . ده‌ستی جلی تازه‌ی بووه دایکی دایناوه به‌سه‌ریا
گریاوه . شیخ معرووف پټی‌وتووه من له‌به‌ریان‌بکه‌م چاته‌ره له‌وه تو‌وا
پایان‌خه‌ی و به‌سه‌ریانا بگریت . کردوونه‌ته به‌ری و سوار بووه چووه بو
شویتیک . له‌ده‌ره‌وه‌ی تیرگسه‌جا‌ره‌وه تو‌وشی کا‌برایه‌کی هه‌ژار دئ شتیکی
ئه‌وتوی له‌به‌ردا نابڼ ، جله‌کانی به‌ری خوی دائه‌که‌نڼو ئه‌یان‌دا به‌وو عاباکه‌ی
له‌خویه‌وه ئه‌پیچڼو ئه‌گه‌ریته‌وه بو‌نیرگسه‌جا‌ر .

هه‌روا بیستوومه جا‌ریکیان خوی له‌ئهمه‌دېرنده نابڼ ، فه‌قیکان دلی
خیزانی ئه‌یه‌شین . ئه‌ویش هه‌لئه‌سی ئه‌گه‌ریته‌وه بو‌مالی باوکی له‌ئاوایی
(ده‌ق) . له‌پیدا تو‌وشی شیخ معرووف ئه‌بڼو وړوداوه‌که‌ی بو‌ئه‌گیریته‌وه .
ئه‌میش ئه‌لڼ تا نه‌گه‌ریته‌وه بو‌ئهمه‌دېرنده دلی فه‌قیکان نه‌هینیته‌وه‌جڼو
ئاستیاڼ نه‌که‌یته‌وه سه‌ر به‌مالی خو‌مدا نا‌که‌م . من که‌فه‌قی دلیان لیم
بی‌یه‌شی ، ئیتر ژیاڼم بو‌چی‌یه ؟ ئیتر خیزانی به‌ناچاری دیته‌دواوه‌ئه‌چی
دلی فه‌قیکان دینیته‌وه‌جڼ .

شیخ معرووف له گه‌ل‌ه‌وه‌شدا که به به‌ری په‌نجی شان و ئاره‌قی ناوچاوانی خۆی ژیاوه و فانی فه‌قی و میوان و پ‌ی‌وارانی داوه ، س‌ئ مه‌درسه‌ی پ‌یکه‌وه‌ناوه : مه‌درسه‌یه‌ک له تیرگسه‌جار که شیخ عه‌بدو‌ل‌لای شیخ موحه‌مه‌د ئه‌مین مام‌ۆستای بووه و ، مه‌درسه‌یه‌ک له وازۆل که مه‌لا عه‌زیزی وازۆلی مام‌ۆستای بووه و ، مه‌درسه‌یه‌ک له ئه‌حمه‌دپ‌رنده که مه‌لا عه‌بدو‌ل‌پ‌رحیمی چروستانه‌یی مام‌ۆستای بووه .

شیخ معرووف هه‌میشه په‌نا بووه بۆ داماوو لی‌قه‌وماوان و هه‌رک‌س هاواری بۆ ه‌یناب‌ئ‌ه‌وه‌نده‌ی پ‌ی‌کراب‌ئ‌فریای که‌وتوووه . زۆر هه‌ت‌ی‌وی ب‌ئ‌که‌سی پ‌ئ‌گه‌یان‌دوووه و پ‌ی‌خو‌ئ‌ندوون تا وایان لی‌هاتوووه توانیویه‌ته پ‌رۆن بۆ فه‌قی‌یه‌تی و خۆیان پ‌ئ‌ب‌گه‌یه‌نن . دوان له‌مانه شیخ عه‌بدو‌ل‌که‌ریمی کور‌ی سه‌یید ئه‌حمه‌دی خانه‌شووری و شیخ باب‌پ‌ره‌سوولی کور‌ی شیخ ئه‌حمه‌دی ی‌ئ‌ده‌ن‌ئ‌ن که منال بوون باوکیان مردوووه که‌وتوووه‌ته لای شیخ معرووف و پ‌ی‌گه‌یان‌دوون تا سه‌رئ‌ه‌نجام ئه‌و دوو پ‌یاوه گه‌وره‌یه‌یان لی‌ده‌رچوو که خه‌ل‌کی ناوچه‌ی هه‌له‌ب‌جه‌و وارماوا و قه‌ره‌داغ و شاره‌زوور هه‌موو ئه‌یان‌ناسن . ته‌نانه‌ت شیخ عه‌بدو‌ل‌که‌ریم پ‌اش کۆچی دوا‌یی شیخ معرووف به‌فه‌رمانی شیخ نه‌جم‌ود‌دین له‌سه‌ر مه‌درسه‌و مزگه‌وتی ئه‌حمه‌دپ‌رنده دان‌یش‌توووه و به‌ئاوه‌دانی رای‌گرتوووه تا کۆچی دوا‌یی کردوووه هه‌ر له‌و‌ئ‌ بووه .

شیخ معرووف له‌سالی ۱۳۳۱دا کۆچی دوا‌یی کردوووه .

بارى مەلا عبدوللانى مەلى كۆي

ئەم ذاتە كۆرى حاجى مەلا ئەسەد ئەفەندى جەلىيە ، لە ۱۲۵۰ى
ھىجرەتدا لە كۆيە ھاتووتە دىئاوۋە لاي باوكى خويندنى تەواو كىردوۋە
دەستى كىردوۋە بە دەرس پىۋتنى فەقىيان ، ۋە كۆ لە ئاۋ بىنەمالەي خۇيانو لە
ئاۋچەكەدا باۋبوۋە .

ۋەك لاي باوكى خويندوۋىيە ، لاي مەلایانى گەورەي ۋەك مەلا
موحەممەدى خەتپو مەلا موحەممەدى كاكە عبدوللانى شىخ ۋە تمانى ۋە
كەسانى تىرىش خويندوۋىيە .

ئەم ذاتە پىۋەندىكى كۆمەلەيەتتى زۆرى بە ئاۋدارانى ئايىنى ۋە دىيىي
سەردەمى خۆيەۋە بوۋە . لە ۱۲۹۳دا سەرى لە بەغدا داۋە لەلەيەن موفتىي
زەھاۋى ۋە گەورە پىۋاننى بەغداۋە زۆر پىزى لى گىراۋە . لەو سەردەمەدا
كاكە ئەمەدى شىخىش ھاتوۋە بۆ بەغداۋە زۆرى پىزى لى گىراۋە ، پىشتىرىش ۋە
لەۋە پاشىش نامەيان لە پىۋاندا ھاتوۋە چوۋە . ئەگىر نەۋە لە چاۋپىكە ۋە تىنىكا
لە گەل شىخ عوبەيدوللانى نەھرى بوۋە بە دەمەقالەيان ۋە شىخ عوبەيدوللانى
بەۋو بە كۆمەلە شىخ سەيدو مەلای كۆرەكەي ۋە تۈۋە ئىۋە خىزمەتكارى
مىن ، ئەمىش لە ۋەلا ما گوتوۋىيەتى خوا چۆن پازى ئەبىن مىن خىزمەتكارى
تۆبم كە بە ئاۋىش ۋە بە لەشىش لە تۆگەۋە تىرم ۋاتە مىن ئاۋم (عبدالله) ۋە تۆ
ئاۋت (عبدالله) يە كە بچوۋ كىراۋەي (عبدالله) يە ، ديارە بە لەشىش لەۋ
گەۋە تىر بوۋە . ئەم ۋەلا مەلای خەلكەكە زۆر پەسەند ئەبى ۋە بەۋ

دەورو بەرەدا بىلاۋئەيىتتەو • لە ۱۳۰۹ يىشدا چوۋە بۆ سابلانغ بۆ چارکردنى
ناكۆكىيەك لەتيوان عوسمانى و قاجارداۋ لە كارەكەيا سەرکەوتوۋە
بەم بۆنەيەو لە ھەردوۋولاۋە خەلات كراۋە •

ھەرۋەك پىۋەندى پۇچىي لەگەل كاكئەحمەدى شىيخ بوۋە ، پىۋەندى
پۇچىي بەتىنى لەگەل شىيخ عەبدولپەحمانى خالصى تالەبانى و شىيخ عومەر
ضياۋوددىنىشدا بوۋە • لەباسى شىيخ ضياۋوددىندا ئەو دوو پارچە شىعرمان
بىلاۋكرەوۋە كە بۆ يەكتريان ناردوۋەو نىشانەي ئەو پىۋەندىيەن •

ئەم ذاتە تا ۱۳۱۸ بە دەرس وتەوۋەو خوتبە خويندەوۋەي جومەوۋە
خەرىك بوۋەو ، لەۋسالەوۋە دەستى لى ھەلگرتوۋون بۆ مەلا موخەممەدى
كوپى و ، لە ۱۳۲۶ دا كۆچى دوايىي كىردوۋە •

باری شیخ سەلیمی تەختەبی

ئەم ذاتە یەکیکە لە مەلا گەورەکانی بنەمالە ی مەردۆخی و کوری شیخ
ئەحمەدی تەختەبی یە . لە ئەدەبیاتیشدا دەستیکی بالای بوو و شیعی بە
فارسی و کوردی و عەرەبی زۆرە و لە مەیدانی شیعردا بە (سالی سنە)
مەشهورە و بۆ بەرانبەرکێ لە گەل (سالی سولەیمانی) وای پێ ئەلێن .
ئێمە تەنھا چەند پارچە یە کمان لە شیعی دەسگیر بوو ، لەم کتیبەدا
بلاویان ئەکەینەو .

شیخ سەلیم زۆر مەفتوونی شیخ عومەر ضیائوددین بوو و لە سنەو
بەتایبەتی هاتوو بۆ لای بۆ هەورامان . کە ئەگاتە خزمەتی کۆمەڵی مەلا
بەدەوری شیخدا ئەبن ، شیخ لێیان ئەپرسی : ئەزانن سەلیم موحتاجی چی یە ؟
هەریەک لە مەلاکان قسەیک ئەکا . شیخ ئەفەر مویت : زۆر بۆ دامەچن ،
(سەلیم) موحتاجی حەرفیکی (ت) یە بخرێتە سەری بێن بە (تەسلیم) ، واتە
ئەگەر خۆی بدا بەدەستەووە کاری مەیسەر ئەبێ . شیخ سەلیمیش هەر
لەویدا تەمەسسوک ئەکا و ماوەیک لە بیارە ئەمیتتەووە و پایەیک بەرز ی
لە تەسەوفا دەسگیر ئەبێ .

یستوو مە پۆزیکیان شیخ ضیائوددین پاش نوێژی بەیانی ئەچیتە
سەر جینگەکی شیخ سەلیم ، ئەبێنی هیشتا نوستوو ، ئەفەر مویت :

آفتاب بر سر آمد بر نمی‌خیزی هنوز ؟

نه ویش دهست به جی له وه لا ما ئه لئی :

بی تو روزم شب بد و تو آمدی شب گشت روز

شیخ سلیم شاره زایی به کی زوریشی له عیلمی عهرو وضدا بووه و له

هموو به حره کانی عهرو وض شیعی له ته عریفی شیخ ضیائو ددیندا وتوووه .

بو نموونه له به حری (سالم) وتوویه :

ارجوكَ يا مولی الموالی ، ذا العلا

أن ترحم الصَّبَّ العشوقَ المبتلى

انی حزین "مستکین" ضارع

استدفعُ البلوی بکم یا ذا العلا

له به حری (ره مهل) یش وتوویه :

سهمٌ لحظٍ من غزالٍ صادني

بعداً ما من صبٍّ حبٍّ کادني

فابتلاني مثل قیسٍ بالهوی

ذات لیلٍ مثل لیلی عادني

ثم داواني بفورٍ لطفه

للهدی والرشدِ فضلاً کادني

ذاك نجم الدين مصباح الهدی

کادني باللطف ثم اصطادني (۱)

له به حری (کامیل) یش وتوویه :

ملك الهوی خلکدي هوا قمر الملا

قمر "سناه دجی الهواء" به انجلی

(۱) مه بهستی له شیخ نه جموددینی کوری شیخ ضیائو ددینه .

هو مرشد" بأوانِه ، ومجدّد"
لزمانِه ، قمر" على فلكِ العُلا

له بهحرى (موته داره ك) يش وتوويه :

سادتي ! صادني هجرٌكم ، فارحموا
انني عاشق" والِه" مفرَمُ

عادني مُدثمي عادلي شافيا
ذو الهوى عندَ مهويّته مكرَم

له بهحرى (رجه ز) يش وتوويه :

يا معشرَ العشاقِ حباً زوروا
منزلهُ الشريفُ شهرزورُ

ان قيلَ انّ شبهةً موجود
والله ان ذا المقولَ زورُ

له بهحرى (وافير) يش وتوويه :

أَنارَ ضياءُ كوكبنا المنيرِ
فصادَ به السرورُ اذا سميري

لِحَاطِ دِلَالٍ بَغْتَةً رَمَانِي
فَنارَ بِيْثْمَنٍ لِحَظَّتِهِ ضَمِيرِي

له بهحرى (بهسيط) يش وتوويه :

وجّهتُ وجهي اليكم راجياً أُملي
أَنتم كرام" بلا مَنْ ولا عللِ

فَحَقِّقُوا سُّؤْلَتِي يَا أَهْلَ مَكْرَمَةٍ
بِجُودٍ كَمْ عَجَّلُوا إِذْ حَانَ لِي أَجَلِي

له به‌حرى (ته‌قاروب) یش وتوویه :

بَسَطْتُ ذِرَاعِينَ لِي بِالْوَصِيدِ
لِكَهْفِ الْأَمَانِيِّ بَابِ الْحَمِيدِ
أَزَجِّي لِقِطْمِيرٍ مِنْكُمْ قَبُولاً
فَعَنْ بَابِكُمْ مَا لَنَا مِنْ مَحِيدِ

له به‌حرى (طه‌ویل) یش وتوویه :

حَبِيبِي الَّذِي أَحْسَنَتْهُ اسْتَعْبَدَ الْوَرَى
ضِيَاءٌ مُحْيَاهُ جَلَا ظِلْمَةَ الثَّرَى
وَهَذَا ضِيَاءُ الدِّينِ غَوَتْ الْخَلَائِقُ
لِنُفُوقِ الْمَعَاصِي ذَلِكُمْ أَوْثَقُ الْعُرَى

له به‌حرى (طه‌ویلی سالم) یش وتوویه :

به احسان توی حاتم ، به رفعت توی کسری
به فرمان توی آصف ، به برهان توی عیسی
چگویم نگارینا که با من چها کردی
قرارم ز دل بردی ، ز صبرم جدا کردی

نه‌مه‌ش چه‌ند پارچه شیعی‌کی که پیوه‌ندیان به شیخ ضیاء‌وددینه‌وه

• هه‌یه

به کوردی :

(۱)

پیری صیددیقی طهریق و تاجی فارووقی لهسه ر
واریشی عوثماني ذیننورمین و که پرپاری نه بات
پوچی شیرینم له دهوری قهددی شه مشادت گهری
تا ته صه ددوق بی له بو ره ددی هموو دهر دو به لات
خالی هیندو زولفی چین و پومی بی پرووی پروو مه تت
وان له قه بزهی قه هری شمشیری بروی جه ننگ نازمات
چاوی مه ست چۆن له هه رلا مه ردمی دل بردوو ه
بی دلان بو دل له هه رلا بی ته حاشا دینه لات
هه ر نیگه ی صه یقه لیکه بو مسی پر ژه نگی دل
به ل ته لای خالص ده یتن مس به ئیکسیری نیگات
گیانقیدای گو فتاری شیرینت که عه نی حکمه ته
که شفیی نه سراری ته ریه ته حه للی کونهی موشکیلات
دل به قوربانی نیگای قه لبولعه یانی کاری تو
واده کاتن قاعیده ی حکمه ت به تالیی وا نه بات
قامه تی زیای قیامه ت خیزی تو بی بی ری ری
مه حشه ری به ریا ده کا بو سه رخو شی جه ورو جه فات
کارنامه ی خاصی ئادابی طه ریه ی به نده گیت
مو تیجی حه ققوله قین قه طعی عه لاقه ی مومکینات
فه یسه لی حه ققوله قین فه صلولخطابی عاریفان
ته رجومانی سیرری ئایاتی ده لاله ت موعجیزات

بيته مهيداني صه داقهت (سالما) قه لبي (سليم)
تا موشه پردهف بچ به يومني دهوله تي بيرى خودات (۲)

به عه ره بي :

(۲)

اخواني باللهِ ذروني وبكائي
في رحلةِ مولى العلما والعرفاءِ
من كانَ به سيّدنا أحمدُ باهى
من قامَ به الملةَ دينُ الحنفاءِ
قد كانَ لذكرينِ خفيٍّ وجليٍّ
رأساً ، ولعلمينِ كنا قطبَ سماءِ
في طاعةِ مولاهِ قضى حقَّ جهادِ
واستكملَ ما كلّفَ في دارِ فناءِ
أحصى رتبَ القربِ جميعا وتعاطى
ما كان سوى البعثةِ في كلِّ ولاءِ
قد حاز خيالاً وخصالاً وتحلّتْ
من كلِّ سجايا لكِرامِ القدماءِ
ما غادرَ ما أمكن في وصفِ كمالِ
الا بتعاطيه و في حقِّ وفاءِ
قد أحصيه في مزرع أخراه زروع
خُصّتْ به من كلِّ خيورِ عظماءِ

(۲) يووی دهمی شیخ سلیم لهم پارچه شیعره دا له شیخ ضیا نوددینه .

اذ تَمَّ مقاماتِ سعادتهِ تَمَّتْ
 في عاجِلَةٍ مدَّةُ وقتِ ضياءِ
 فانجَابَ عن الخلقِ الى الله تعالى
 طوعاً ففَضِيَ نَحْبَهُ شوقاً للقاءِ
 اذ ذاكَ رَجَعَتْ وانتظرتْ روحَهُ امرأً
 بالعودِ على البدءِ على وفقِ قضاءِ
 حتى سمعتْ : اَيْتُهَا النفسُ ! الينا
 عودي ، ودعي الخلقَ ، فلبَّتْ لنداءِ
 دامت نزلاً من غُرفِ الجنةِ جداً
 أَسْرَتْ فَسَوَتْ منزِلَها خيرَ ثواءِ
 ارتجَّ على هجرتهِ الأرضِ وأودى
 في مائمهِ بعضُ أصيحابِ ولاءِ
 في رحلةِ طاها وقعَ الواقِعَتانِ
 ما أحسنَ قفواً له في حالِ مضاءِ
 أحسنَ بتوفيهِ بالاثنتين تباعاً
 للخاتمِ في خاتمِهِ مثلَ بداءِ
 في الكلِّ قفا سيدنا أحمدَ حتى
 في العمرِ فأصغوا لأساليبِ رثاءِ
 لاغرَ وَاِنْ احمرَّ من الحزنِ سماءُ
 عما مطرٍ يَقْطُرُ يَكِي بِدِماءِ
 منْ أَعْيَنَ أَجابهِ تنصَّبَ دموعُ
 حمرَ فترى الأرضَ مَخْرَ القَتْلَاءِ

من فرقتِه انْضَحَ نيرانُ زفيرِ
 أحشاءِ محبِّيه فصارَتْ كشواءِ
 في مائمه السِّنَّةُ الحالِ تَنادي
 ياكهفَ نِجاةٍ وملاذَ الغُرَباءِ
 رفقاَ بأسارى لكَ في سجنِ فراقِ
 للوصلِ جِيعٍ وللتقياكَ ظِماءِ
 في قلبي جُرحٌ لأطِباءِ اِباءِ
 عَنْ مَرَهْمِهِ وَيَلِيَّ قَدْ عَزَّ دَوائي
 يالائمي دغني وزفيري وبكائي
 في هجر حبيبٍ هو في دارٍ بقاءِ
 انْ حَيَّ حَبِيبِي فَعَسَى يَنْفَعُ صَبْرِي
 لَكِنَّهُ قَدْ مَاتَ فَمَنْ أَيْنَ عَزَائِي
 فالْمُوتُ دَوَائِي ، فَلْعَلِّي بِهِ أَلْفِي
 إِيَاهُ فَيَا مُوتِي سَارِعَ لِفَنَائِي
 يا (سالمُ) قد صرْتَ (سليماً) لفراقِ
 قلْ آه منَ الهِجْرَةِ هِجْرانِ ضِيائِي
 أَلْهِمْتُ مِنَ اللَّهِ لِتَأْرِخِ وَفَاتِهِ
 يا (سالمُ) أَرِّخْ (هو في دارِ رِضائِي) (٣)

(٣) شیخ سہلیم ثم پارچہ شیعرہی بہ بونہی کوچی دوابی شیخ عومہر
 ضیا توددینہ وہ وتو وہو ، رستہی (هو في دار رضائي) بہ حیسابی
 حوروونی تہجہد تہکاتہ ۱۳۱۸ کہ بہ سالی ہیجری سالی کوچی دوابی
 کردنیہ تی .

(٣)

يا ثربةٌ ضمّنتُ نورَ الهدى عمرا
من كان بالجهدِ دينَ اللهِ قد عمرا
أصبحتِ ذاتَ ضياءٍ باهرٍ قمرا
بعدَ الظلامِ وفقتِ العنبرَ العطرا
واها لنشرٍ أريجٍ المسكِ يغبطه
واها لنورٍ ضياءِ الشمسِ قد بهرا
وكيفَ وهو ضياءُ الدينِ مرشدا
أرسي به الدينَ دينَ اللهِ واقترا
طوبى لبيتٍ به طوفُ العتيق لما
نواه من فيه ربّ البيتِ قد ظهرا
يثزارُ من كلّ فجٍّ إنَّ زائره
كأنّما حجَّ بيتَ اللهِ واعتبرا
بشرى لدارٍ يدورُ العرشُ من عليها
لعلّه يتعاطى نورَها البهرا
يا مضجعا ضمَّ كالعشاقِ أعظمه
وصلتَ عنا بما قد كان منتظرا
قد تلتَ ما كان مأمولاً لطائفة
تهواه مهجورةٌ ترثوه منذ هجرا
في حقٍّ مأتمه الأهوالُ قائمة
قد لا يدركُ الجبالُ الصمَّ والحجرا

الشمس طالعة ليست بكاسفة
تبكي عليك نجوم الليل والقمر
يا من غدا كعبة الحاجات مرقده
ارحم (سليماً) اذا ماصار محتضراً (٤)

(٤)

من حسنه قد تم وما خالط شيئا
من أصبح في الحسن وحسنه حسينا
من كان بدور فلك الدين سهاه
من ذلك له القتم وكانت له ليئا
من زمرة أصحاب جمال وجلال
من عزه يشنون حواليه هويئا
من ذب عن الدين دجى البدعة ذباً
من زان سنا طلعتيه الملكة زينا
شمس لسنها أفلت كل شمس
عن أفيدة الخلق ازاحت هي زينا
أعني عمر الثاني ومن فيه تجلّى
مولاه غدا قلبه طورا له سينا
ذا يوسف اخوانه أصحاب جمال
فيه اختلف الكل على فقدّه ميئا

(٤) شيخ سەليم ئەم پارچە شیعەرەى لە ١٣١٩دا داناوە کاتى کە چووە بۆ زیارەتى ئارامگای شیخ عومەر ضیا ئوددین و ، تەمریفی ئەو ئارامگایەى بێ ئەکا .

قد صارَ عزيزاً هو في مصرَ كمالٌ
 دانت له اخوانه من عزّه دينا
 قالوا له اذ قد ظَهَرَ الحقُّ لَدَيْهِمْ
 تَاللّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللهُ عَلَيْنَا (٥)

(٥)

بثلّيتُ بوصفٍ للهِلالِ المنوّرِ
 لبدرٍ منيرٍ كان في النورِ حاكياً
 يُسمى بنجمِ الدين هضماً لنفسِهِ
 نعمٌ انّ في هَضْمِ النفوسِ تعالياً
 ولا بأسَ أن يدعى بذالِ اسمِ رُفْعَةٍ
 لكونهِ نجمَ القطبِ في الوسطِ راسياً
 فتىٌ كالجبالِ الراسياتِ وقارُهُ
 تراه يترج الاستقامة ثاوباً
 رقيبٌ لما في قلبِ شيخِ المشايخِ
 أيّه ، مطيعٌ بعدُ ما كانَ واعياً (٦)

(٦)

فَتَنَنْتُ بِفَتَانٍ فَتَى ذِي تَدَكُّلٍ
 أَغْنَى غَضِيضَ الطَّرْفِ أَعْيَنَ أَكْحَلٍ

(٥) ئەم پارچە شیعرە بە (قەسیدەى حوسەینىیە) بەناووبانگەو شیخ سەلیم
 لە تەعریفی شیخ ضیائوددیندا وتووێه .

(٦) شیخ سەلیم ئەم پارچە شیعرەشی لە مەدحی شیخ نەجموددیندا وتووێه .

سبى القلبُ مني بعدما سَلَبَ الحِجَى
بطرفٍ خفيٍّ أو بجيدٍ معطلٍ
وأوثقني بعدَ انطلاقي سائراً
على أحرفِ الدنيا بقيدٍ مُسكَلٍ
ومهما مشى هوناً مشى بمشاعري
وان آبَ آباً أو بآبٍ نحوي تَعَقَّلِي
تولّى إذا ولّى سروري وأقبلتْ
إليّ سراتي إذا كان مُقبلي
إذا اهتزَّ بانّ القدّ منه يَهْزُنِي
تمايلته مثلَ القنا المتزلزلِ
إذا قامَ قامت من قيامٍ قيامتي
ويبعثني من ذاك ريثا القرقلِ
إذا صدّ عنيّ سدّ عنيّ مذاهبي
وان يلتفتْ لي أنجّ من كلِّ مُعضَلِ
بليتْ بوجهٍ ناضٍ كانَ ناظراً
إلى ربّه الرحمن ذي العزّةِ العلي
بسيماءٍ سرٍّ سرٍّ من كان سارياً
به السرُّ يسري للفتى المتأملِ
مُحيٍّ مُحيّاهُ ومُحيٍّ لِيَّتِ
مُتيتْ لِحَيٍّ مُغرَمٍ وإلهٍ وكي
تعاطى جبالاً جالياً ظلمةَ الهوى
لِراءٍ وعنه غمّةَ القلبِ تنجلي

يشاهدُ نورٌ في جبينه شاهدٌ
 بأنه قيّومٌ على الكلِّ مُعتلي
 علا في علاه أولياءَ زمانِه
 وذلك بحرٌ هؤلاء كجدولِ
 مقاماتٍ قطبِ الدهرِ جاز مقامه
 فما ذاك إلا مخدعٌ فتأملِ
 وذلك نجمُ الدين شيخ زمانِه
 به يقتدي أهلُ الهدى والتوكلِ
 أبوه الكريمُ المستطابُ وجدّه
 مقدّماتِ والنتيجةُ ذا الولي
 ألا إنَّ ذين الوالدينِ مقدّمٌ
 وذلك تالٍ مقتفٍ غير مؤثِّلِ
 تواترَ عن عثمان جدّه أئمةُ
 وليّ وليّ للهدى والتوسلِ
 لقد قال شيخي إن هذا لنائبِي
 وذا غيرُ منسوخٍ وغيرُ مبدلِ
 وأجمعَ أهلُ الحلِّ والعقدِ أئمةُ
 هو الأهلُ في أمرِ الهدى للتحملِ
 ولاسيما علامةُ الدهرِ شيخنا
 وأستاذنا المولى الكريمُ المفضلِ
 وذلك عبدُ القادرِ العارفِ الفتي
 كهي حُجَّةٌ لولا اعتسافُ التعلُّلِ

ومن كان ذا عقلٍ سليمٍ فمِلْهُمُ
 مِنْ اللهِ بِالْحَقِّ « الْحَقِيقِ » الْمَعْوَلِ
 ولولا الذي في المدعى قد ذكرته
 لجِئْتُ عَلَيْهِ بِالْدَّلِيلِ الْمَدْلَلِ
 تَحَلَّى بِأَوْصافِ الْوَلَايَةِ وَالْعُلَى
 وَإِنْ هُوَ ذُو مَجْدٍ سَنِيٍّ مُؤَثَّلِ
 إِلَّا أَنَّهُ نَجَلٌ الْوَلِيِّينَ وَارِثٌ
 لِعُلَيَّاهُمَا حَقًّا بِغَيْرِ تَقْوَلِ
 لَهُ أَسْوَةٌ فِي سَيِّدِ الْخَلْقِ أَحْمَدِ
 عَنْ الْحَقِّ لَمْ يَخْرُجْ وَلَمْ يَتَحَوَّلِ
 وَلَمْ يَتَكَلَّمْ بِالَّذِي شَأْنُ شَأْنِهِ
 وَلَمْ يَعْرِفِ السُّؤْيَ وَلَمْ يَتَقَوَّلِ
 تَخَلَّقَ بِالشَّرْعِ الْقَوِيمِ وَلَمْ يَحْدُ
 عَنْ الْحَقِّ مَقْدَارَ الْقَتِيلِ الْمُقْتَلِ
 وَيُتْفِضِي كَمَا يُتْفِضِي حَيَاءٌ وَهَيْبَةٌ
 فَأَحْسِنْ بِهِ مِنْ كَامِلٍ وَمُكْمَلِ
 فَيَارَبُّ هَبْ لِي فِيهِ قَلْبًا مُصَدِّقًا
 سَلِيمًا مِنَ الزَّيْغِ وَسُوءِ التَّبَدُّلِ (٧)

(٧) شيخ سـهـلـيـم نـهـم پـارچـه شـيـعـرہ یـشـی لہ تہ عـرـیـفـی شـیـخ نـہ جـمـوـد دینـی کـو رـی
 شـیـخ عـو مـہر ضـیـائـو ددینـدا و تـو و ہ .

(٧)

هذا عمرُ الثاني ، ما أطيبَ ذكراهُ
من نالهُ أحياءُ من نورِ مُحيّاهُ
من كان يرى خِلْفاً بالصدقِ فهذا هو
آناهُ مناياهُ من حضرةِ مولاهُ
لم يبقَ لنا همٌ يا معشرَ أحبابي
حيثوا وخذوا وجداً من نورِ مُحيّاهُ
من نورِ سراجِ الدينِ قد لاحَ بلا كتمٍ
هذا عمرُ الثاني ما أطيبَ ذكراهُ

(٨)

زماناً كنتُ مشتاقاً لما العشاقُ تهواهُ
شراباً من شرابِ مَنْ من الساقى تعاطاهُ
ينالُ الحقَّ حقّاً لا يرى في الكونِ الا هو
« أدارَ الكأسَ شيخُ العهدِ مولى الخلقِ أبقاهُ
فأحياناَ بروحِ الودِّ ربُّ الخلقِ أحياهُ »

★ ★ ★

أنارَ القلبَ من فضلٍ وزكى النفسَ من مجدٍ
ووافاني بما أهداهُ ليلي من ثرى نجدٍ
فلما كان ما أهداهُ أحلى كلِّ ما يُجَنِّدي
« أذاقَ السرَّ والروحَ كمالَ الروحِ والوجدِ
والأنا بما أغناهُ مولاهُ وولاهُ »

★ ★ ★

حبيب" لا ترى شبيهاً له شرقاً ولا غرباً
 لأهل القول لا يختار إلا الصّدق والكذباً
 لصافي القلب يسقي دائماً من خمره شهباً
 « لأهل الوجد من لحظه أباح الفضل والقربا
 فواسانا بما آتاه مولاه وأدناه »

★ ★ ★

واذ كنّا كقومٍ في بَوادي الجهل هَيّامٍ
 ولسنا آخذين من يدِ المحبوب من جامٍ
 سَكْرَنا اذ لنا أبدى محيّا وجهه السامي
 « جزاه الله ربّ الفضل عنا خير انعامٍ
 فلا ملجأ ولا منجى لعبدٍ منه الا هو »

★ ★ ★

الهي انت أنشأت الورى بالحبّ للحبّ
 وما لي ما به أحظى بحبٍ منك من لبّ
 توسّلتُ بصبّ عبّرتي صبّاً على صبّ
 « فَرَبِّي رَبَّنِي فضلاً وكن لي دائماً ربي
 ولي ولّ وليّاً كان ربّ الفضل ربّاه »

★ ★ ★

فريد" في عباداتٍ ، وحيد" في اشاراتٍ
 وسارٍ في سماواتٍ وعارٍ من مساواتٍ
 سريّ في كمالاتٍ ، برّى من مثالاتٍ
 « فَصِيحٌ في مقالاتٍ ، صحيحٌ في كراماتٍ
 هوينّا المشرب مشياً اله الخلق أعلاه »

★ ★ ★

على الأمارة الخبثى أمير "عادل" قاهر
 له في عالم الأسرار حظ "وافر" باهر
 له وجه "جميل" شبه ورد ناضر زاهر
 « سليم الطبع في الباطن ، حليم الخلق في الظاهر
 عظيم الخلق من صبر اله الخلق أعطاه » (٨)

(٩)

فاجاك يا ألم الجسور بليّة
 تسمى بها متلاشياً ومنيّة
 أرعدت افئدة الذين تعشّقوا
 قمراً لذاك على الدور مزينة
 كيف استطعت دنوء وردة جسمه
 لذبولها لازال عنك رزيّة
 لم لا تخاف لهيب نار تأوّه
 لهواته فتصيبك اللظويّة
 هو نائب لنبيّه وخليفة
 عمرت بذاك شريعة نبويّه
 وطريقة الصّدّيق خير طريقة
 من بعد ما هدّمت فنا عمريّه
 لا ، بل به عمير الطرائق كلها
 لاسيما الجهرية العلويّة

(٨) ثمه بينج خشته كى شيخ سلهيم له سهر شيعرى شيخ عومه
 ضيانوددين .

هو جامعٌ لحقايقٍ ومعارفٍ
وله الذي هو للكرامِ طويكُ
وله مناقبٌ أولياءٍ توفيتُ
تأتي إليه فسائمٌ مديكُ
وتجلياتُ الههٍ من بيتهِ
في كلِّ آنٍ تغتريه هويكُ
ليطفُ به من تقصدنَ زيارةَ الـ
حرمينِ وليصرفُ إليه مطيكُ
أحجيجَ بيتِ اللهِ فاتكمُ الذي
عرضتُ لكمُ للقاءِ ذاكِ أذيكُ
كالشمسِ تشرقُ عالماً بضيائها
يلو النهارُ بوجنتيه عشيهِ
هوَ نيرٌ شملَ الوري لمعائها
وأشعةٌ لجمالها قمرِيهِ
ملكُ الخوارقِ والكرامة كلِّها
نعمَ المواهبُ ماله وعطيهِ
ملكُ القلوبِ مع الجسومِ جميعها
فله التصرفُ فيهما وقصِيهِ
أسرَّتْ بسجنِ صدودِ ذلك مَهجتي
خلدِي بحلقَةِ فودِ ذاكِ رعيهِ
وهو الضياءُ ضياءُ قلبِ سراجنا
هديتُ بنورِ جمالِ ذاكِ بريهِ

هو مظهر" ثمّ الى السبع العثلا
 لضياء ذاك تجاوز" ورقية
 هو بالذي لمحمد متخلّق
 ولذا صفات علاه مصطفىّه
 أ (سليم) كف عن المديح فانه
 بحر" ، وليس تحيطه العريّة (٩)
 نه مهش پارچه شیعیکی به فارسی :

(١٠)

بدور رخت صف بصف دل نشیند
 چو بر شاخ گلین بلابل نشیند
 بلی اخترانرا نباشد تجلی
 که بر آسمان ماه کامل نشیند
 صف مه رخانرا نباشد نمودی
 که یارم بصدر محافل نشیند
 بکنج لب هندوی تکیه کرده
 چو زاغی که با گل مقابل نشیند
 مقام محمد روا نیست کس را
 که فاروق ثانی عادل نشیند
 خودی گشت مارا رقیب مزاحم
 که بین من و دوست حائل نشیند

(٩) شیخ سہلیم نهم پارچه شیعرہی لہ کاتی نہخوشی شیخ عومہر
 ضیانوددیندا وتوہ .

(سلیم) از لباس خودی منسلخ شو
که خودوار با یار مشکل نشیند^(۱۰)

همه‌ش دوو تاقه بهیتی به عه‌ره‌بی و فارسی :

(۱)

بنجم ضیاءالدین کان استضاءتی
اذا كنتُ ذا غیرٍ بتلكَ براءتی^(۱۱)

(۲)

عمر در دین پیغمبر سراسر چون محاسن شد
ضریح سربسر نورش مقارن با (محاسن) شد^(۱۲)

(۱۰) هم پارچه شیعه‌ش هه‌ر له ته‌عریفی شیخ ضیائوددیندایه .

(۱۱) مه‌به‌ستی له شیخ نه‌جموددینه .

(۱۲) مه‌به‌ستی له نارامگای شیخ ضیائوددینه که سندووقی (مه‌حاسینی
پیغمبر) له پالیا‌یه .

باری شیخ عزیزی تهفته بی

ٲهم ذاته یش له بنه ماله ی مه ردوخی به کان و له خزمانی شیخ سه لیمی
تهخته یی به • مه نسووبی شیخ ضیا ئوددین بووه و له مه یدانی ٲه ده بیاتیشدا
ده ستیکی بالای بووه • پارچه یه که له شیعره فارسی به کانیم ده سگیر بووه که
له ته عریفی شیخ ضیا ئوددیندا وتوویه ، وا لیژده دا بلاوی ٲه که مه وه :

سخن تا کی نهان دارم که بوی یار می آید

نسیم آستان حضرت دلدار می آید

به هر گلبن که گل چینم ، به هر وادی که بنشینم

نسیم صبح با عطر وی از گلزار می آید

درین صحرای عشق او دمامد میوزد عطری

که گویی بوی تار زلفش از تاتار می آید

چمن گویا چو جنت شد بیا یکدم تماشا کن

صدای بلبلان با حمد بر اشجار می آید

عجب فصلی بهاری شد که با یاد سحرگاهی

به هر آنی شمیم احمد مختار می آید

من دیوانه صحرانشین مدهوش و سرمستم

ز بوی روضه احمد کزین کهسار می آید

ز فیض حضرت قطب الیقین جادار ذی النورین
 مرا از مبدء فیاض حق انوار می آید
 به بتخانه گذر افتد به مسجد یا به میخانه
 نسیم نسبت یار از در و دیوار می آید
 به هر باغی ، به هر راغی ، به هر شاخی ، به هر کاخی
 که می بینم ز عشقش نغمه طیار می آید
 ز عشق باده چشمان شاهد صوفی و زاهد
 صدای جذبه ایشان ز هر اقطار می آید
 هزاران همچو من دیوانه و سرگشته عشقش
 ز سوز عشقشان در دل لهیب نار می آید
 اگر روزاست چون خورشید ، اگر شب چون مه تابان
 در اقلیم جهان شعله ازان رخسار می آید
 تو منع من مکن زاهد ز ترك صومعه حقا
 صدای جوش من از خانه خمار می آید
 یفتاد از کفم تسبیح صنعان سان که اندر سر
 هوای عشق ترساوو بت و زنار می آید
 همی نالد دلم امشب ز سوز آتش عشقش
 ز شیشه قلقل و جوش از می گلنار می آید
 درین گلشن همی بینم ز عشق خنده گلها
 صدای بلبل و قمری به هر اشجار می آید
 (بیاره) ساخت کعبه بهر زائر بی گمان آری
 دران وادی تجلیهاش از ستار می آید

به حصر عشق رخسارش به هر سویی که می‌بینی
خریدار زلیخایی پی دیدار می‌آید

به هر میخانه و مسجد ، به هر یزمی ، به هر رزمی
صداهای (مدد) با نامش از می‌خوار می‌آید

جمال عالم افروزش چو هر نقاش می‌بیند
عجب زین نقش بی مانند و زین کردار می‌آید

چنان غوغا فگنده در میان این جهان حتی
ز عشقش بوی مشک و عطر ازین اشعار می‌آید

اگر من شمهء وصفش به تحریر و بیان آرم
ز تحریر و بیان او دوصد طومار می‌آید

اگر افتد گذار مقدمش بر تربت عاشق
تن پوسیده‌اش رقصان ز تو هشیار می‌آید

چو بگشاید به خنده غنچهء تنگ دهن هر گه
تو گویی بوی عطر از بوطهء عطار می‌آید

چو جلوه میکند از برج رعنائی و زیبایی
پی نظاره بانگ (یا اولی الابصار) می‌آید

بشارت باد بهر معشر اسلام اهل حق
پی دین رسول‌الله عمر معمار می‌آید

مبارک خاتقاهی ساخته از نور سبحانی
که وصفش آیهء (من تحتها الانهار) می‌آید

مشو نومید (یا مستمسکا بالعروة الوثقی)
کزو بهر گنه‌کاران صد استغفار می‌آید

ندارد کس فصاحت در مقام معرفت گویی
 چو او با آن بلاغت در خط مضمار می آید
 به میدان خداجویی چو جولان می زند گویی
 به میدان جهاد آن حیدر کرار می آید
 (ضیاءالدین) ذو الاسرار عالم را منور ساخت
 به نزد کچروان این قول حق دشوار می آید
 بلی شب پرهء ناچیز نایبنا به دور او
 ز نور عالمین افروز خوراککار می آید
 نه از انکار خفایش (ضیاءالدین) بود نقصی
 که فیض حق مددکار از شه مختار می آید
 (عزیزا) وصف او در حیطهء بحث و بیان ناید
 خمش چون وصف او اکثار بر اکثار می آید

باری شیخ سرممرد نه مینی لهولیری

نهم ذاته کوری شیخ فەتحوللای ههولیری یهو له دهووبه‌ری ۱۲۷۰ی هه‌جریه‌دا هاتووه‌ته دنیاوه‌و له مالی باوکیا قورئان و سه‌ره‌تای خویندنی خویندووه‌و ، که گه‌وره‌یش بووه‌ چووه‌ بۆ فەقیه‌تی و پاش بوون به‌ مه‌لا ته‌ریقه‌تی قادریی له باوکی وه‌رگرتووه‌و پاشانیش چووه‌ بۆ بیاره‌و له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ضیائوددیندا ته‌مه‌سسوکی کردووه‌و خه‌ریکی سولووک بووه‌ تا ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی وه‌رگرتووه‌و جا گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ هه‌ولیره‌و له‌وئ نیشه‌جی بووه‌ .

پاش ماوه‌یه‌ک دلی له هه‌ولیره‌ هه‌لکه‌نراوه‌و چووه‌ بۆ حه‌جازو نزیکه‌ی ۱۰ سال له مه‌که‌کی موکه‌رپه‌مه‌ ماوه‌ته‌وه‌ . پاش ئه‌وه‌ش چووه‌ بۆ قاهیره‌ی میسرو له‌وئ سه‌قامگیر بووه‌ . له‌به‌رئه‌وه‌ش که زۆر هه‌زی له خویندن کردووه‌ ده‌ستی کردووه‌ته‌وه‌ به‌ خویندن و له‌وماوه‌یه‌دا موسنه‌دی ئیمامی شافعی و مووه‌ططای ئیمامی مالیک و هه‌ندئ له ته‌فسیری به‌یضاوی خویندووه‌و پاشان ده‌ستی کردووه‌ به‌ ئیرشادکردن و ته‌ریقه‌ت‌دادانی موسولمانانو له‌ناو عالمانی قاهیره‌دا ناووبانگی بلأوبووته‌وه‌و به‌وجۆره‌ ماوه‌ته‌وه‌ تا له ۱۳۴۸دا کۆچی دوایی کردووه‌ .

گه‌لج له زانایانو ئه‌دیانی میسر پارچه‌ شیعیان له مه‌حه‌یدا دانأوه‌ ، وا لیره‌دا یه‌کئ له‌و پارچه‌ شیعرانه‌ بلأوه‌که‌ینه‌وه‌ :

حَتَّامَ لَا تَرْعَوِي عَنْ حَبِّ فَانِيَةٍ
فِي مَتْنِهَا جَمِيعُ الْهَمِّ وَالنَّصَبِ

هلاّ صرفتَ زمامَ الكومِ تلفتها
صوبَ الهمامِ بذاكِ الحيّ والطّنبِ
صوبَ الامامِ تقي القلبِ طاهره
طودِ الهداةِ شريفِ الأصلِ والنسبِ
(محمد) النقشبندی (الأمين) ومنّ
شادّ المكارمِ بالاخلاصِ والحسبِ
طلقَ المُحيّا ، عليّ القدرِ ذو هيمِ
تجلو الكروبَ ، نديّ القلبِ في القربِ
بدرُ المعالي ، أبو الأرواحِ سيّدنا
غوثُ الورى منجّدُ العرقى من العطبِ
بحرُ المعارفِ نورُ الله مرشدنا
شمسُ الحقائقِ شيخُ العجمِ والعربِ
تاجُ الفخارِ وحيدُ الدهرِ ذو مددِ
فاقَ العبابَ وجودَ الغيثِ والسّحبِ
امامُ أهل النّقى ، سرُّ الولاية ، منّ
أحيا الطريقةَ بالارشادِ والأدبِ
كنزُ المعارفِ قطبُ الواصلين ومنّ
تعنيك أفعاله الغرا عن الكتبِ
تبارك الله كم أحيتْ مكارمه
مواتَ قلبٍ فأضحى مظهر العجبِ
كذاك وارثُ (طه) في شمائله
عليهم حلّة الأنوارِ في الحقبِ

هو (العزیزان) ان فاخرتَ في حسبٍ
أو (نقشبند) الذي قد فاز بالأدبِ
أنفاسُهُ عن سنا (المعصوم) تخبرنا
وعن امامةِ (سيفالدين) في الطلبِ
فليَحْيِ سادتنا (الأكراد) انهم
أهدوا لنا سيدَ الأبطالِ والنشجبِ
ولتهنَ مصرُ وأهلوها بهِ شرفاً
باليمنِ في روضةِ الأفراحِ والطربِ
فيا مريدَ العلا في ظلِّ رايتهِ
أقبلْ ولا تُصغِرِ اللواشي فذاك غبي
وكنْ بآدابِ اهلِ الحبِّ ملتحقاً
وقبِّلِ النعلَ ترقى منتهى الرتبِ

یادی مهلا مهمودی باکی

مهلا مهمودی مهشهور به (باکی) خه لکی ناحیه ی (خوپخوپه) ی
دمورو بهری سه قزه • نه دیبکی بالاو شاعیریکی خاوهن هست بووه •
ته ریفه تی له سهر دهستی شیخ ضیا ئوددیندا وه رگرتووه و هر له بیارهیش
ژیاوه ، به لام سالی دوو مانگ چووه بو سوله یمانی هک کاکایی کردووه و
موری هه لکه ندووه بو خه لک و به کاری نهو دوو مانگه خه رجی نهو ده
مانگه که ی سالی په یدا کردووه و پاشان گه پراوه ته وه بو بیاره •

له سه یید نه حمه دی عازه بانیم بیست وتی سالیکیان مهلا مهمود دوو
مانگه که ی له مزگه وتی ئیمه به سهر برد ، دیم سه جمی مؤره که ی خوی نهو دوو
به یتسه بوو :

مژات بهر رخنه در دلها
از من آموخته است حکاکي
هم ز مژگان تست برگشته
شده بخت سیاه از باکی

له شیخ نه جموددینی کوری شیخ شه مسوددینی که س نه زانیشم بیست
وتی جاریکیان لهو سهرده مه دا که مهلا مهمودی باکی له بیاره سولووک
نه کا ، چهند رۆژیک شیخ ضیا ئوددین له مال نایه ته دهره وه بو خانه قا •
سالیکه کان به مه نارمه حت نه بن ، جا مهلا مهمود نهو پارچه شیعره
دائه نیو نه ینیر یتته ماله وه بو شیخ :

ای بلای دل صاحب نظران بالایت
آتش خرمن سودازدگان سودایت

غارت جان همه از فتن چشم سیاه
آب حیوان نمکی از لب شکر خایت

عیش جنت ثمری از شجر وصل شما
تاب دوزخ شرری از غم جان فرسایت

مست مخمور سر از خاک لحد بردارد
هر که لب تر کند از چاشنی صهبایت

ما بدام تو گرفتار و تو از ما بیزار
تو ز ما فارغ و ما شیفته و شیدایت

دیدهء خاک نشینان سر کویت را
باز روشن بکن از سرمهء خاک پایت

ذره ایم و بهوای رخ تو سرگردان
والهء چشم ضیا غمزدهء سودایت

نظری بر من بیچارهء مسکین فرما
من فدای نظر و منظر مهرافزایت

جان بلب آمده پروانهء دل سوخته را
شمع جم تا بکی آخر نبود پروایت

نازینا سرا پردهء عزت بازا
کور آن چشم که بی روی تو بیند جای

باکی از (باکی) دل تنگ پریشانست نیست
شاه من آه ز بی باکی و استغنائت

نهم ذاته کتیبیکی جوانی له باسی مه نا قیبی شیخ ضیاءوددیندا نویسیوه،
نوسخه یه کی له کتیبخانه که مدایه (۱) .

(۱) له لاپه ره ۱۴۹ - ۱۵۰ ی نهم کتیبه دا ، له باسی شیخ عومهر ضیاءوددیندا،
پارچه شیخیکی نهم ذاته مان بلاو کرده وه که له لاواندنه وهی شیخی
ناوبراودا دایناوه .

یادی مهلا مهجیری پیش نوژی خانہ قای بیارہ

ئەم ذاتە کۆری مهلا حامیدی کاتبە کە لە سەرەتای ئەم بەشەدا
باسمان کردو ، دایکیشی برازای مهولانا خالیدە .

پاش وەفاتی شیخ بەهائوددین لە خزمەتی شیخ ضیائوددین دا بوو و
لای ئەمیش پیش نوژی خانەقا بوو و پیاویکی زۆر لە خواترس و عیادەتکار
بوو و پیاوانی لەخواناسی گەرەو بەئاووبانگ هەمیشە لە پشت سەرەو
نوژیان کردوو .

مهلا مهجید تا مردنی پیش نوژی خانەقا بوو . ئەگەر ئەو پوژیکیان
کۆمەڵیک مهلای مەریوانی لە بیارە دەوری لێ ئەدەن پیتی ئەلێن بێ قەزا بی
بۆچی خۆت لەم بیارەدا بە فەقیری و گەدایی پیر کرد . وەرە لە گەلمان بۆ
مەریوان ، لەوێ لە دێیەك داتەمەزرێنن خەلات و بەراتی سالانەت ئەو ئەندەو
ئەو ئەندەو زۆر بێ لە گەنم و جۆ و برنج و پارە و حەیان و بەجاری دەوڵە ئەند
بی . . زۆری لە گەل ئەلێن . . ئەویش سەرەنجام وا وەلامیان ئەداتەو ،
ئەلێن براینە ! ئێنسافتان بێ . من حەقم نییە بەرابەر بە پیش نوژی داوای
هیچ بکەم . نوژە ، فەرزه لەسەرم و بۆ خۆمی ئەکەم . پیش نوژی شە ،
فەرزێ کێفایە هەرکەس پێ کەوێ ئەیکا ، ئێتر بۆ مەمنوونی خوا ئەبم
خەلک ئەمخە ئە پیشی خۆیانەو و لە پشت سەرەو نوژ ئەکەن ؟

مهلا مهجید پیاویکی گۆشتن بوو . ئەگەر ئەو جاریکیان کارایەك
پێی ئەکەوێتە خانەقای بیارە ، برسی ئەبێ ، مهلا مهجید ئەبینێ بەو هەموو

گوشتنی یه وه ، پیتی ئەلێ ئەری مه لا ئیوه بۆ له خوا ناترسن ؟ من وا له برسانا
 ئەمرم ، تۆیش ئەو هه موو گوشتت پیتوه یه وه خته له تیبی . . ئا بمبه ره وه
 بۆ مالی خۆتان تیکه یێ قبلیم بده ری . مه لا مه جیدیش تۆزی ماتل ئەبی ،
 پاشان ئەلێ برا ! ئە گهر باوه ر ئە که ی مه گهر جه ژنه و جه ژن له مالی خۆما
 چاوم به برنج بکه وی . منیش وه ک تۆ گه دام ، به لام بلیم چی خوا ئەم
 هه مووه گوشتنی داومه تی و وا گوشتنی دروست کردووم !

مه لا مه جید دهستی شیعر وتنیشی بووه . ئەمه پارچه شیعریکه بۆ
 پارانه وه له خوا وتوویه تی :

سر خجلت فگنده شرمسارم
 نه طاعت نه زبان عذر دارم
 خداوندا نیم لایق به جنت
 توانای تب دوزخ ندارم
 کرم فرما مرا توبهء نصوحی
 بیخشا و بفردوس اندر آرم
 ندارم غیر عفو تو پناهی
 بفضل خود ز منفوران شمارم
 بهاءالدین ، ضیاءالدین بکردند
 پی امر امامت اختیارم
 امام اولیای وقت خویشم
 ملا گویم ، چرا مخفی بدارم
 سراج الدین ، بهاءالدین ، ضیا هم
 ز مأمومان خود بر می شمارم

اگر هر موی من گردد زبانی
ز صد شکرش یکی را چون گذارم

نگویم من که لایق بودم این را
ولی عین عنایت بود یارم

رجا دارم قبول آن نمازی
که با این اولیاها میگذارم

امام ساکنان خانقاهم
بغیر از این دیگر چیزی ندارم

تو نجم الدین صفت رحمی بحالم
اگر نکنی ، چه سان باشد قرارم

چه سان گویم که من عبد مجیدم
نواهی چون اوامر میگذارم

به سال (شغل) (۱) این ابیات گفتم
که تا ماند بدوران یادگارم

بهشت جاودان باشد مر آنکس
بخواند غفوم از پروردگارم

مه لا مه جید له سالانی یه که می ۱۳۳۰ دا کوچی دواایی کردوووه و له
گۆرستانی (مله گای چنار) له بیاره به خاك سپیراوه .

(۱) ئەم وشەیه به حیسابی حورووفی ئەبجدە ئەکاتە ۱۳۳۰ که سالی وتنی
پارچه شیعره که یه .

یادی حاجی مهلا موحه مری بهار زوی

باوکی ناوی مه هدی و له سه ییده کانی پیر خدری به • له منالی به وه دهستی کردووه به خویندنو چووه ته بیاره و له وی ماوه ته وه تا ئیجازه ی وه رگرتووه • هه ر له سه رده می فه قی به تیدا ته ریه تیشی وه رگرتووه و خه ریکی عیادهت و خواناسی بووه •

به فه رمانی شیخ عومه ر ضیا ئود دین لای حه سه نه به گی سلیمان به گ له گه رمیان بووه به مه لاو پاش ئه وه چووه ته خانه قی و ئه رکی پیش نویزی و ده رس و تنه وه ی له خانه قای شیخ ضیا ئود دین دا گرتووه ته ئه ستو و تا مردن له وی ماوه ته وه • سه فه ری به یتو ل لای بووه و حه جی کردووه و له حه جه که یا چاوی به مه لیک عه بد و له زیزی سو عوود که وتووه و گه لسی ئامۆز گاری کردووه • پاش ئه وه چاوی به مه لیک فه یسه لی به که میش که وتووه و فه یسه ل مانگانه ی بۆ پریوه ته وه ، به لام ئه م داویه ته دواوه و ئه لین به م پرسته یه وه لامی داوه ته وه : (ترک القناعه عار علی فی الدنیا و نار فی الآخرة) •

له ۱۳۵۶ دا کاتی که له بیاره مامۆستا بووم ، حاجی مهلا موحه مه د هات بۆ ئه وی • زۆر له گه لم به لوتف بوو • منیش بۆ ئه وه ی سه نه دی ئیجازه ی عیلم به سه نه دی مه لای گه وره ی بیاره وه پتیه ند بێ ، که حاجی مهلا موحه مه د لای ئه و ئیجازه ی وه رگرتبوو ، داوای ئیجازه م لێ کرد ، ئه ویش ئیجازه ی دامێ و به خه تی خۆی له په راویزی ئیجازه نامه که مه وه که مامۆستا شیخ عومه ری ئینو لقه ره داغی بۆی نووسیوم ، بۆی نووسیم •

ئه م ذاته له ۱۳۵۸ ی هه جریدا کۆچی دوا یی کردووه •

باری مهلا عبدوللاری عه بابه یلئی بی

کورێ شیخ قادری عه بابه یلئی بی به • ههر له منالی یه وه دهستی کردوو به خویندنو له گهنجیدا تهریقهتی له بیاره لهسه دهستی شیخ عومه ضیاءو دیندا وهرگرتوو و پیکه وه خویندوو شیهتی و سولوو کیشی کردوو و له ههردوو مهیداندا پیکه یشتوو • پیاویکی قهناعه تکارو دوور له دیمه نپهستی بووو ، له ئه مر به چاکه و نههی له خراپه دریغی نه کردوو و چه نیشی له توانادا بووبی به دهرس پین و تنی فقهی یانه وه خه ریک بووو • له سه ر دالانی هه وزو مزگه وتی عه بابه یلئی حو جره یه کی بۆ خۆی ریکخستوو که سی شاره زا نه بووبی پیتی نه زانیوه • له بهر ئه م دووری یه ی له خه لک خۆی ناو نابوو (ئیلاهی) واته ههر خوا پشت و په نایه تی •

گه لێ فه تاوای فیه می هیه و له گه لێ مهیداندا نوو سراوی به که لکی هیه • یه کێ له وانه نامیلکه یه که له باره ی (تا پۆی عوسمانی) یه وه ، له م نامیلکه یه دا ئه لێ ئه گه ر تا پۆ له سه ر ته ملیک کردنی ئه رزی به یتولالی موسولمانان بێ ئه وه له بهر ناچاری نه بێ دروست نی یه و ئه ویش به و مه رجه که به (ئمن المثل) بێ • خۆ ئه گه ر له سه ر قاعیده ی (ارفاق) بێ واته به ده سه لات داریککی وا بدری که خزمه تی ئیسلام بکا ، ئه وه ئه ویش تا ئه و کاته دائه مه زری که خزمه ته که به رده وام بێ ، ئه گینا به شه رع په وانی به • مه لا عه بدوللا ئه م نامیلکه یه ی ناردوو بۆ مه لا قادری گه و ره ی بیاره ، ئه ویش

له پښت ناميلکه که وه نوو سيويه ئه وهی له م ناميلکه يه دا نوو سيوته راست و
موتاييقي شهرعه ، به لام کرده وهی ئه م باسه له م پوژده دا ئه بن به هوئی
هه رایه کی وا زیانی له ئه سلی مونکه ره که زوړتر بن ، که واته بن ده نگی چاتره!
مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۷ ل. له دیني عه بایلي کوچی دوايي کردووه و هه ر
له وئی به خاک سپړراوه .

یادی مرد به لاهانوددینی پیش نویری خانزای بیاره

ئەم ذاتە لە ساڵی ۱۲۹۴ی هێجرەتدا لە دینی (دزاوەر) لەدایک بوو و بە منالی دەستی کردوو بە خویندن و پاش گەشتن بە پەلە (موسڵە عید) چوو بە بیارە بۆ خویندن و لەوێشەو چوو بۆ لای حاجی مەلا عەبدوللای پەسوێ لە موکریان و ریاضیات و هەندێ بابەتی تری لا خویندوو و دیسانەو هاتووەتووە بۆ بیارە و لای مەلای گەورە بیارەش خویندوو و یەجەزە ی لا وەرگرتوو و ، لەسەر دەستی شیخ عومەر ضیائوددیندا تەریقەتی وەرگرتوو و هەر لە بیارە ماوەتووە و پاشان بوو بە پیش نوێژ و سەرچەلقە خەتم و تەهلێلە و تا کۆچی دوایی کردوو و هەر پیش نوێژ و سەرچەلقە بوو .

مامۆستا مەلا بەها وەختی خۆی بەفەرۆ ئەدا . لە غەیری وەختی نوێژ و خەتم و تەهلێلەدا خەریکی قورئان خویندن و وێرد خویندن و دەر سپی و تنی فەقێان ئەبوو ، بەتایبەتی دەرسی تەجویدی قورئان و شەرع و لە شەرعیشدا بەتایبەتی دەرسی فەرائیض و اتە چۆنیەتی دا بەش کردنی میرات .

ئەم ذاتە لە ۱۳۶۸دا لە بیارە کۆچی دوایی کردوو و لە پشت مەرقەدی شیخ عومەر ضیائوددینەو ، لەوشوێنەدا کە خۆی قەبری بۆ خۆی تیا هەڵکەندبوو و لەپیش مردنەو بە ماوەیەک قورئانی بەسەردا ئەخویند — بە خالک سپێراو .

یادی مامۆسا شیخ عومری ئیبنولقهره داغی

ئەم ذاته کورپی شیخ ئەمینی قەرەداغی و لە بنەمالە ی مەردۆخی بەو
ئەچیتەووە سەر شیخ مەرووفی گەرە که لە دەرەقوولە ی نزیک بیارە بە
خاک سپێرراوە .

لە سالی ۱۳۰۳ ی ههجرەتدا لە سولهیمانی لەدا یك بوووە پاش فام
پەیدا کردن نراو ته بهر خویندن و بەردەوام بوو تا بوو بە مەلا و ئیجازە ی
وەرگرتوووە ، بەهۆی بەهرە ی زیرەکیی خۆی و خەریك بوونی بی و چانیەووە
بە دەرزی پین و تنەووە ی فەقێ یان و کتیب دانان و شەرح و پەراویز لەسەر نووسینی
بوو بە یەکی لە مەلا هەرە بەناو بانگە کانی کوردستان .

ئەبنولقەرە داغی زیاتر لە مزگەوتی خۆیا ناو جار جاریش لە مەدرەسە ی
زەردیاوای قەرەداغ که شیخ نەجیبی قەرەداغی مودەرریسی بوو
خویندوو یە . خۆی گێراو یەتەووە که وا لە خزمەتی شیخ نەجیبدا
دەستی کردوو بە خویندنی (جەمەولجە وامیع) ، بەلام شیخ نەجیب لەبەر ئەوە
که زۆر بەسەر عیلمە که دا زال بوو ئەوە ندە موبالاتی بە فەقێ نە کردوو .
لەبەر ئەوە ئەبنولقەرە داغی که لە موقەددیمە ی کتیبە که ئەیتەووە دیتەووە بۆ
سولهیمانی و که ئەبینی گەلێ لە دەرزه کانی موقەددیمە که ی جەمەولجە وامیعی
بە سادەیی خویندوو ، لای مەلا حوسەینی پێسکه ندی لە سەرەتاو
دەست پێ ئەکاتەووە .

ئىينولقەرەداغى لە حىساب و رياضيات و ئوستورلاب و روبەدا دەستىكى زۆر بالاي ھەبوو . گىپرايەو ھەرمووى زۆر ئارەزوومەند بووم لە خزمەتى عىرفان ئەفەندىدا دەرزى تەشرىحولئەفلاكى بەھائوددىنى عامىلى بخوئىنم ، بەلام عىرفان ئەفەندى مەجالى ئەندام تا ناچار بووم پازى بووم سەماعى دەرزى مەلا ھادىي يىسارانى بکەم ^(۱) ، مەلا ھادىيش عادەتى وابوو ھەر بابەتتىكى نەحو لە دەرزەکەيا ھەلکەوتايە ئەپىرسى لە عىرفان ئەفەندى ، ئەویش بەمە زۆر ئارەمحەت ئەبوو ، ئەفەرموو من دەرزى رياضيات ئەلئىمەو ، ھەقم بە نەحو ھە چىرە ؟ منىش لەجياتىي عىرفان ئەفەندى وەلامى پرسىارەکەى مەلا ھادىم ئەدایەو ، لەمەو ھەخۆشەويستىم کەوتە دلى عىرفان ئەفەندى يەو ھە وای لەھات سەربەخۆ دەرزى تەشرىحولئەفلاکەکەى پىن ئەوتم و بەوجۆرە تەشرىحو کىتیبەکانى ترم لاخوئىند . ئىينولقەرەداغى بەدەم خوئىندى ئەم کىتیبانەو ئەو ھەندەى سەعى و موتالا تيا کردوون ، مودەو ھەندەى حاشىيە لەسەر تەشرىحولئەفلاکو حاشىيە تەشرىحو پىسالەى حىساب و ئوستورلاب و ئەشکالولئەئسىس و روبەى موحەییەب و روبەى موقەظەرات نووسىو .

ئىينولقەرەداغى کە لە خوئىندى ماددەکانى فەقىھەتى بوو ھەو ، چووەتە لای شىيخ نەجىبى قەرەداغى ئىجازەى وەرگرتو ھەو لە مزگەوتى خۆياندا لەسولەيمانى کە مەشھورە بە مزگەوتى شىيخ مارف لەگەل شىيخ مارفى براى دەرزىان بە فەقى و توەتەو ، تا پاشان لە سالى ۱۳۳۷ ى ھىجرەتدا خەلکى گەرەکی دەرگەزىن بەيارمەتیی چەند کەسىكى وەك حاجى سەعید

(۱) سەماع ئەو ھە دەرزەکە دەرزى فەقىھەكى تايبەتى پىن و چەند فەقىھى تىرش بۆ سوودو ھەرگرتن پىن گوى بگرن . لەم ھالەدا ھەر ئەو فەقى تايبەتى بە ھەقى (بەلن) کردنى بۆ مامۇستا ھەيو ، ئەوانى کە تەنھا ئەو ھەندەيان بۆ ھەبە جارچار پرسىارىک لە مامۇستا بکەن پىن ئەو ھە درىژەى بدەنن ، بەلام ئەوانن لەپاش دەرزەکە ھەمان بابەت لەگەل مامۇستا بەدرىژى لىک بدەنەو .

ئاغاو حاجى مەلا موحىددىن و حاجى عەبدوللاو حاجى فەقىي شالى خانەقاي مەولانايان ئاۋەدان كىرەۋەتەۋە چەند ھۆدەيەكى نوئيان بۆ مەلاو فەقىي تيا دروست كىرەۋە ھاتوۋەتە لاي ئىنولقەرەداغى و تىكايان لى كىرەۋە كە بىي بە مەلاي خانەقاو ئەۋىش بە گۆيى كىرەۋەن و چوۋەتە خانەقاو تا كۆچى دوايى كىرەۋە ھەر لەۋى ماۋەتەۋە • بەدرىزايى ئەۋماۋە خەلكى دەرگەزىن و بەتايىتە حاجى مەلا موحىددىن و حاجى عەبدوللاو حاجى فەقىي بە دىلئۆزى و دىل فراۋانى بەۋە خەمەتى ئىنولقەرەداغى و فەقىكانيان كىرەۋە مانگانەيان بۆ پىرونەتەۋە (۲) •

ئىنولقەرەداغى ھەرگىز كاتى خۆي بەخۇرايى بەسەرەنەبەرد ، يا دەرەزى بە فەقى ئەۋەت ، يا مۇتالاي كىيى ئەكەرد يا كىيى داۋەنا • لە مەجلىسىشيدا لە باسى زانست و زانايان بەۋلاۋە ھىچى تر نەۋو • لەبەر ئەۋە باشتىن فەقىي ناۋچەكە بەئاۋاتەۋە بوۋن لە مەدرەسەي خانەقاي مەولانا جىيان بىتتەۋە و مامۇستا شىيخ عومەرى ئىنولقەرەداغى دەرەزىيان پىبلى • ئەۋىش ھەمىشە فەقىكانى ھان ئەدا لەسەر نوۋسىن و نوۋسىنەۋە خويندەن و خويندەۋە •

ئۆمارەيەك لە باش مەلاكانى كوردستانى خواروۋ لاي ئىنولقەرەداغى ئىجازەيان ۋەرگرتوۋە ھەريەكى لە ناۋچەيەك بوۋن بە مودەپرىس و دەرەزىيان بە فەقى گوتەۋەتەۋە زانستيان بلاۋ كىرەۋەتەۋە •

ئەمەش ناۋى ھەندى لەۋ فەقىيانەي لاي ئىنولقەرەداغى خويندوۋيانەۋ ئىجازەيان لا ۋەرگرتوۋە پاشان لەناۋ مەلاكانى كوردستانى عىراق و ئىراندا بە مەلاباش ناۋوبانگيان دەر كىرەۋە :

(۲) ھەرچەند باسى پىاۋەتى ئەم دوۋ براپە بىكەم لەگەل مامۇستا شىيخ عومەرو فەقىكانىدا ھىشتا خەقى خۇيان نادەمى • ئەمانە ھەمىشە بەدەممانەۋە بوۋن و لە ھەموو تەنگانەيەكدا يارمەتىيان ئەداين و شەۋانى سى شەمەو جومە ئەھاتن بۆلامان و قەسىدەي بوردىيەيان لەگەلمان ئەخويندەۋە •

۵۸۰ شە حاجى عەبدوللا و حاجى فەقى شالى براپەردىن

- (۱) مهلا قادری سماقانی باهیی •
- (۲) شیخ عه بدولکه ریمی هه لووژانی •
- (۳) سه یید حوسه نینی تایلر لۆغیی موکریان •
- (۴) مهلا موحه ممه دی کوره زای شیخو لئیسلامی باه •
- (۵) مهلا سه عیدی ئاغجه له ری •
- (۶) مهلا عه بدوللای چروستانه یی •
- (۷) مهلا ره جیمی په رخی •
- (۸) مهلا صالحی برازای مهلا عه زیزی پریس •
- (۹) مهلا موحه ممه دی ره ئیس •
- (۱۰) مهلا عینایه تی سه رومالی •
- (۱۱) مهلا موحه ممه د سه عیدی صاحبی •
- (۱۲) مهلا عومه ری عومه رگومه تی •
- (۱۳) مهلا یه حیای باهیی و ... گه لیککی تر (۳) •

ئینولقه ره داغی هه میسه شان به شانی ده رزوتنه وهی به فه قیکانی
خهریکی نووسینیش ئه بوو • ئه مهش ناوی هه ندی له و کتیبانه ی که
دایان :

(۳) من خۆشیم یه کیکم له وانه ی چهند سال لای مامۆستا شیخ عومه
خویندوو یانه و ئیجازه بشم هه ره له خزمه تی ئه و وه رگرتوه . له مانگی
په بیعوله وه لی ۱۳۳۹ وه چومه ته خزمه تی له خانه قای مه ولاناو تا مانگی
شه عبانی ۱۳۴۳ له خزمه تیا ماومه ته وه ، جا ئیجازه م وه رگرتوه .
له م ماوه یه دا ئه م کتیبانه م له خزمه تیا خویندوو : ئه قصه لئهمانی له عیلمی
به لاغه دا ، ته شریح به حاشیه کانی موصه ننیفه وه ، ریساله ی حیسابی
عامیلی ، ئه شکالولته ئسیس ، ئوستورلاب ، روبعی موجه ییبه ،
ته قریبوله رامی شه رحی ته هذیبولکه لام ، جه معولجه وامیع ، قاضی و لاری
به حاشیه کانی شیخ عه بدولقادی موهاجیره وه ، فه ریده ی سیووطی به
حاشیه کانی ئینولقه ره داغی خۆیه وه ، گه له نبه ویی بورهان ، شه رحی
مه نه جی قاضی زه که ریا له سه ره تاوه تا کیتابی نیکاح ، کیتابی خولمی
توحفه ی ئینوچه جه ر •

- (۱) حاشیهی موده ووه نهی له سهر شهرحی ته هژیو لکه لام له ئوسوولی دیندا .
- (۲) حاشیهی موده ووه نهی له سهر جه معمولجه و امیسع و شهرحه که ی له ئوسوولی فیتهدا .
- (۳) حاشیهی له سهر نه قصه لئه مانی له عیلمی به لاغدها .
- (۴) حاشیهی موده ووه نهی له سهر گه له نه ویی بورهان له عیلمی مه نطیقدا (له چاپ دراوه) .
- (۵) حاشیهی موده ووه نهی له سهر گه له نه ویی شهرح له عیلمی مه نطیقدا .
- (۶) حاشیهی موده ووه نهی له سهر گه له نه ویی ئاداب له ئادابی به حث و موناظه ردها (له چاپ دراوه) .
- (۷) حاشیهی موده ووه نهی له سهر ته شریحو لئه فلاك له فهله کیاتدا .
- (۸) حاشیهی موده ووه نهی له سهر پرسیاله تولجیساب .
- (۹) حاشیهی له سهر ئوستورلاب .
- (۱۰) حاشیهی له سهر پروبعی موجهیهب .
- (۱۱) حاشیهی له سهر پروبعی موقه نظهرات .
- (۱۲) حاشیهی له سهر فه ریدهی جه لالوددینی سیووطی له نهحو و صهرفدا .
- (۱۳) حاشیهی له سهر ته سرفی مه لا عهلی (له چاپ دراوه) .
- (۱۴) پرسیاله یهك له فه رائضیدا .
- (۱۵) شهرحی پرسیاله ی فه رائض (له چاپ دراوه) .
- (۱۶) المنهل النضاح فی اختلاف الاشیاء ابن حجر والقاضی والرملی والمغنی .
- (۱۷) فهتواکانی له وه لامی نهو پرسیاره شهرعی یانهدا که لیتی کراون (به پیتی بابته له ناو [جواهر الفتاوی] که ی مندا له چاپ دراون) .
- (۱۸) شهرحی مه قوولاتی عه شهره ی مه لا عهلی قزلجی .
- (۱۹) حاشیهی له سهر عه بدوللایه زدی له عیلمی مه نطیقدا .

(۲۰) رسالة في الصلوات على سيد الكائنات عليه افضل الصلوات والتسليمات (له چاپدراوه) (۴) .

ماموستا شيخ عومهری ئیبنولقهره داغی نمونه ی پره وشت و خووی بهرز بوو ، به جوړی که فقیکانی نه و نه ده ی له عیلمه که ی که لکیان و مرغه گرت ، نه و نه ده ی له پره وشت و خووی فیتره بوون و که لکیان و مرغه گرت . عزیزه تی نه فسیکی بی نه ندازه زوری هه بوو . به هیچ جوړی له دنیا یه که نزیك نه نه که و نه وه که بونی سووکی و ده فائت بدا . زور قانع بوو به وهی دهستی نه که و ت . زور بی فیزو خو به زل زانین بوو . هه موو جار ی به دهستی خو ی قاپه چیشتی له ماله وه نه هینا بو فقیکان و هرگیز به یه کیکیانی نه نه و ت پر و له مالی خو مان چیشت هه یه بیته بو خو تان .

له باره ی ته مه سسوکیشه وه له شاری سوله یمانی به خزمه تی شیخ نه جموددین گه یشتو وه و ته ریه تی له سر ده ستیدا و هر گرتو وه .

نه م ذاته له ۱۳۵۳ دا کوچی دوا یی کردو وه و له گردی سه یوان به خا که سپیرا وه .

(۴) کتیبه له چاپ نه دراوه کانی ئیبنولقهره داغی هه موو لای شیخ عه بدولیه حمانی کورینی ، به لکو خوا یارمه تی بدا بو له چاپ دانیان بو نه وه ی خو ینده واران ی موسولمانان سوودیان لی و هر بگرن .

باری شیخ موصطه‌فای موفتی له‌له‌بجه

ئهم‌ذاته کوری شیخ مه‌حموودی موفتی کوری شیخ عه‌بدوللای خهرپانی به • شیخ مه‌حموودی باوکی موفتی قه‌زای هه‌له‌بجه و مه‌لایه‌کی گه‌وره و پیاوینکی خاوه‌ن قه‌درو حورمه‌ت بووه • له‌ دئی خهرپانی و له‌ چه‌می بیاره هه‌ندی باخ و مولکی بووه ، به‌لام هه‌رچی بووه بۆ خزمه‌تی خه‌لکی خه‌رج کردووه • شیخ مه‌حموودی موفتی له‌ ۱۳۱۹ی هه‌جریه‌تا کۆچی دواویی کردووه • له‌وکاته‌دا شیخ موصطه‌فای کوری فه‌قی بووه له‌ بیاره ، ده‌ستی له‌ خوینده‌که‌ی هه‌ل‌نه‌گرتووه تا ته‌واوی کردووه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتووه ، جا گه‌راوه‌ته‌وه بۆ هه‌له‌بجه و له‌سه‌ر مزگه‌وتی خۆیان که‌ مزگه‌وتی جامعیه‌ به‌ پیش‌نوژی و ئیمام‌جومعه‌یی دامه‌زراوه و وه‌زیره‌ی موفتی‌به‌تی‌به‌که‌ی باوکیشی دراوه‌تی •

مالی موفتی و مالی شیخ عه‌بدولله‌طیفی قه‌ره‌داغی له‌ هه‌له‌بجه ، به‌ش‌به‌حالی مه‌لا و فه‌قی ئه‌و ناوچه‌یه وه‌ک مالی باوک و ابوون ، که‌س هه‌ستی به‌ ییگانه‌یی خۆی نه‌ئه‌کرد تیا‌یا نا • من خۆم له‌ ۱۳۳۵ی هه‌جریه‌ته‌وه ناسیاویم له‌ گه‌ل مه‌لایانی هه‌له‌بجه په‌یدا کردووه • له‌وکاته‌وه به‌تایبه‌تی پاش ئه‌وه که‌ له‌ سوله‌یمانی ئیجازه‌م وه‌رگرت و له‌ تیرگسه‌جاڕ بووم به‌ موده‌پرپس ، هه‌رچه‌ند چووبمه هه‌له‌بجه ئهم هه‌ستم به‌را به‌ر به‌م دوو ماله بووه ، هه‌موو جاڕیکیش که‌ مه‌لایانی هه‌له‌بجه و ده‌ورو به‌ر له‌ یه‌کن له‌و دوو ماله‌ کۆئه‌بووینه‌وه ، ئه‌مزانی که‌ هه‌موان هه‌ر وا هه‌ست‌ئه‌که‌ن •

لەم دانىشتنەماندا وەختىكى زۆرمان بە باسى مەسائىلى ئاينىسى و
 مەلایانە و ئەدەبىيەت بەسەرئەبردو لە شیعری شاعیرانى وەك نالی و سالم و
 مەحوی و كوردی و ئەوانە ئەكۆلینە وە • بەمچەشنە ئەم دوو ماله وەك كۆپى
 مەلایان و پیاوانى بەزەوق وابوون •

كە ئینگلیز عێراقیان داگیرکردو هەلەبجە و دەورووبەرىش كەوتە
 ژێردەستیان ، زیاتىكى زۆریان بە شیخ موصطەفاى موفتى گەياندو ئەویش
 ناچاربوو زۆرتى مالى و مولى خۆى بۆ جى بەجى كردنى تەكلیفاتی ئەو
 داگیركەرەنە بفرۆشى • هەر لەو سەردەمەدا تووشى نەخۆشى بوو لە
 مووسڵدانەیا و ئازارىكى زۆرى پێوە چىشت تا لە ١٣٥٧دا كۆچى دوايى
 كرد •

یادی شیخ عبداللطیف قهرداغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ موخەممەدی کۆری شیخ عەبدوللەطیفی قهرداغی، لە ساڵی ۱۳۰۰ دا لە هەلەبجە لە دایک بووە و لە باوکی دەستی کردوووە بە خوێندن و هەر لەوێ ئیش خۆیندنی تەواو کردوووە ، لە سەر دەستی شیخ نەجموددینیشدا تەمسوکی کردوووە و ھەرقەتێ وەرگرتوووە پاش ئیش لە سەر دەستی شیخ عەلاؤددیندا تازەیی کردوووە تەووە .

شیخ عەبدوللەطیف پیاویکی دوور لە دنیاو دەست و دڵ کراوە و دڵسۆزی موسولمانان بوو . لە کاروباری کۆمەڵایەتیدا زۆر لێ ھاتوو چالاک و خزمەتگوزار بوو . مالی ھەمیشە وەک کۆری کۆبوونەووە و پابواردنی مەلایانی هەلەبجە و دەوروپشت وابوو .

ماوەیەک قازی ھەلەبجە بوو . لەوماوەیدا دیاری لە دوستان گل نەئەداوە . پۆزێکیان کۆمەلێ مەلا بووین ، مەلا عەزیزی پیرسو بابارەسوولی عەبابەیلێ و چەند کەسیکی تر ، پاش نوێژی بەیانی گەراينەووە بۆ مالی ئەوان . کە دانیشتین زۆری پێنەچوو کابرایەک ھات شووتی بەکی گەورەیی پێبوو ، داینا . شیخ عەبدوللەطیف لێی پرسی : ئەمە چییە ؟ کابرا وتی : بیستایکی باشم ھەیە کالەکۆ شووتیی باشی تیاہ ، ئەم شووتی بەم لێ ھیتا بۆ ئەم مالا بەدیاری . شیخ عەبدوللەطیف وتی : بیستووتە من قازی ھەلەبجەم ؟ کابرا وتی : بەلێ . شیخ عەبدوللەطیف وتی : کەواتە

شووتی به کت به ره وه . کابرا سه ری سووپماو له قسه که ی شیخ
 عه بدولله طیف تیکچوو ، به عاجزی به که وه شووتی به که ی هه لگرت . که
 گه یشته دهر گای دهر وه مه لا عه زیز رای کرد به دوایا ، گرتی و شووتی به که ی
 لی سه ندموه ، وتی : باو کم ! تو نایخوی ، که یفی خۆته ، هه ره مه یخۆ ، ئیمه
 ئه یخۆین . شیخ عه بدولله طیف له مزگه وتی پاشای هه له بجه موده پریس و
 پیش نوێژ بوو (۱) .

(۱) پاش شیخ عه بدولله طیف شیخ عومه ری برا بچووکی له جپی دانیشته .
 ئه میس پیاویکی قه ناعهت کارو خزمهتگزارو به حه یاو شهرم بوو .
 زیانی تا ماوه به کی زۆریش به ناشیکی وه قفی سه ره پیش نوێژی مزگه وتی
 پاشا بوو . ئه م ذاته له به هاری ۱۳۷۳ دا کۆچی دوایی کرد .

یاری مه لا حه مه عیدی عه بابیه یانی

• ئەم ذاته کورپی ئەحمەدی فەتاح و لە دەوری ۱۳۰۰ دا لە دایک بوو •
 لە منالی یهوه دەستی کردوو بە خویندن و لە عه بابیه یانی و هه له بجه و سوله یمانی و
 بیاره خویندوو یه تی و ئیجازه ی لای مه لا قادری گه وری بیاره وهر گرتوو و
 گه پراوه تهوه بۆ عه بابیه یانی و دەستی کردوو بە بازرگانی و دهرس پێوتنه و
 فقه یان پێکه و •

• لە ۱۳۳۹ دا لە گەڵ سه یید فهره جی عه ربه تی چوینه خزمه تی بۆ
 خویندن ، چهند مانگی لای ماینه وه • من له وکاته دا گه له نه وی بوره انم
 ئەخویند • پاشان گه پامه وه بۆ هه ورامانی ئەودبو • له ۱۳۴۱ یشدا
 جاریکی تر چوومه وه خزمه تی • ئەم جاره له سوله یمانی یه وه چوومه لای ،
 له ترسی بۆ مبابارانی سوله یمانی له لایه ن ئینگلیزه وه هه لاتبووم • ئەوکاته
 (لب الاصول) م ئەخویند ، دوو سی مانگ لای مامه وه •

• مامۆستا مه لا حه مه سه عید پیاویکی ره وشت به رزو خاوه نی عیززه تی
 نه فس بوو • له سه ر ده ستی شیخ نه جموددیندا ته مه سه سوکی کردبوو •
 پاشان له سه ر ده ستی شیخ عه لائوددینشدا ته مه سه سوکی کرد • ئەم ذاته له
 ۱۳۴۶ دا کۆچی دوا یی کردوو و له داویتی مه رقه دی (ابو عبیده) وه له
 عه بابیه یانی به خاک سپێراوه •

یادی سنج موبیردینی قزلبلاخی

نهم ذاته له شیخه کانی خورخوره ی لای سه قزه ، بو خوندن هاتووه ته
 بیاره و له خزمه تی شیخ نه جموددیندا ته مه سسوکی کردووه و تا ئیجازه ی
 مه لایه تی وه رگرتووه له بیاره ماوه ته وه . پاشان له هه له بجه دامه زراوه و
 بووه به پیش نوێژو موده پررسی مزگه وتی خانم (خانمی خیزانی عثمان
 پاشای جاف) و تا له ۱۳۳۲دا کوچی دواایی کردووه به خزمه تی زانست و
 ئایینه وه خهریک بووه .

نهم ذاته دهستی نه ده بیاتیشی هه بوو . نازانم دیوانی کوکراوه ی بیه
 یا نه ، به لام من پارچه شیعریک و چوارخشته کی به کیم ده سگیر بووه ، و
 لیره دا بلاویان نه که مه وه .

نهمه پارچه شیعره کی :

ای آنکه جان عاشق مسکین فدای تو
 یا رب فدای پای تو جان گدای تو
 من خواهم از خدا که بجویم رضای تو
 چون در رضای تست رضای خدای تو
 انوار مرشدان جهان مقتبس شده است
 از کوکب (ضیای) (سراج) و (بهایی) تو
 خاکی است اگر وجود کثیفم طلا شود
 از فیض پرتو نظر کیمیای تو

فرقم به تاج شاهی عالم همی رسد
 باشد به زیر سایه بال همای تو
 اکسیر اعظم است یقین نزد اهل دل
 خاکی که هست زیر کف پای تو
 گر عاجزند خلق ز وصف شمایلت
 حیرانم از بیان حیا و وفای تو
 عثمان چو دید روی تو وقت وفات گفت
 این است بس خلیفه ما از حیای تو
 از رشك (معن زائده) پیچد به خود چو مار
 گر بشنود چو حاتم طائی سخای تو
 چون از ثنات (محیی) بی چاره دم زند
 خارج ز حد عقل بود چون ثنای تو ^(۱)
 نه مهش چوارخشته کی به که ی :

ای شاه وقت عید سعیدت مبارک است
 در ماه و سال عیش رغبت مبارک است
 انعام عام شامل احوال هر کس است
 انعام با قریب و بعیدت مبارک است ^(۲)

-
- (۱) شیخ موحیددین نهم پارچه شیمره ی له پیاوهلدانی شیخ نه جموددیندا
 و تووه .
 (۲) شیخ موحیددین نهم چوارخشته کی به ی بو جهژنه پیروزه بو شیخ
 نه جموددین ناردووه .

یادی شیخ باباړه سوولې بڼه

ئهم ذاته کورې شیخ نهحمه دی کورې شیخ عهبدو لسه مه دی بڼه دی و
له سه ییده بهر زنجه یی به کانی سوله یه • له ۱۳۰۳ ی هیجره تدا له دئی (بڼه دن)
هاتووه ته دنیاوه و دایکی خوشکی شیخ حوسه یی چرچه قه لایه •

حهوت سالان بووه باوکی کوچی دوا یی کردووه و دایکی بردوویه تی
بو مالی شیخ مهحموودی موفتی له هه له بجه تا له وئ بنرته بهر خویندن •
ماوه یه كه له وئ ماوه ته وه خویندوویه تی و هر هیشتا منال بووه ری
که و تووه ته بیاره و به خزمه تی شیخ عومه ر ضیا ئوددین گه یشتووه و شیخ
داویه ته دهستی مه لا عهبدو لقادری موده پرپس و داوای لی کردووه ئاگای
لی بن •

باباړه سوول ، وهك فه قیکانی تری کوردستانی سهرده می خوی ، له
گه لی شوین خویندوویه • جگه له هه له بجه و بیاره ، له پرپس لای مه لا
قادری مه لا مؤمن و ، له قزرا بات هر لای ئه وو ، له سوله یمانی لای شیخ
باباعه لی ته کیه یی و ماوه یه کیش له مزگه وتی مه لا ئه مینی مام پوستهم بووه ،
به لام هر لای شیخ باباعه لی خویندوویه •

باباړه سوول پاش ئه وه ی خویندن ته واوئ کا ئه چچ بو بیاره و له سه ر
دهستی شیخ نهجموددیندا ته مه سسوك ئه کاو هر له بیاره ئه میئیتته وه ، لای
شیخ نهجموددین وهختی به سه ر ئه باو به جچی ناهیلچی و به پتی توانایش له دهرز

پښوتنی فقیدا به شداری نه کاو پاشان له سالی ۱۳۳۵ دا به هیه خان ناوی
ناموزای ماره نه کا .

له و سرده مه دا شیخ عه بدولکه ریمی نه حمه دپړنده یس که هر له
منالی به وه هاوړتی باباره سوول بووه ، له بیاره نه بی . که شیخ مه عرووفی
میرگسه جاپ له ۱۳۳۱ دا کوچی دواپی نه کا ، له بهر نه وه که شیخ عه بدولکه ریم
له منالیدا له بهر ده سستی شیخ مه عرووفدا پیگه یشتووه ، شیخ نه جموودین
نه ینیری بۆ نه حمه دپړنده که خزمه تی مزگوتی نه حمه دپړنده و چاودیری
مناله کانی شیخ مه عرووفیش بکا .

شیخ باباره سوول به هوئی نه وه وه که هیچ پتوهندی به دنیاوه مه به ست
نه بووه ، توانیویه نه و ماوه زوره هروا له بیاره بمینیتیه وه . که شیخ
نه جموودین له ۱۳۳۷ دا کوچی دواپی نه کاو شیخ نوروودینی کوری له جی
دائه نیشی و سالی دواپی نه ویش و مه لا عه بدولقادی موده پریش کوچی
دواپی نه که نو شیخ عه لا نوودین له هورامانی نه و دیوه وه دیته وه بۆ سر
خانه قای بیاره ، بریار نه دا شیخ باباره سوول بی به موده پریشی بیاره و مه لا
حوسه ینی کوری مه لا عه بدولقادر یارمه تیدری بی . ماوه یه کی که م به مجوره
پا نه بویری ، پاشان تاقه تی نامینئ و بیاره به جی دینئ و نه چی بۆ هه له بجو له
مالی شیخ عه بدولله طیف دانه به زئ . پاش ماوه یه که له ویشنه وه نه چی بۆ
سوله و نه بی به مه لای شیخ حوسه ینی خالوی . پاش ماوه یه کی تریش له ویوه
نه گوژیته وه بۆ زه له پرش و نه بی به مه لای حوسه ین به گی مه حموود پاشا
تا سالی ۱۳۴۶ که مه لا حه مه سه عیدی عه باباه یلی کوچی دواپی نه کا ، نه و جا
نه گوژیته وه بۆ عه باباه یلی تا ۱۳۵۵ ، له و ساله دا له سر هه ندئ شت دلی
نارحمت نه بی و نه روا بۆ سوله بۆ لای شیخ قادری قه مچی پرش که خالوزای
بووه ، ماوه یه که له وی نه بی ، پاشان دووباره نه گریته وه بۆ عه باباه یلی و غیر
له وی نه مینیتیه وه تا له ۱۳۶۳ دا کوچی دواپی نه کا .

شیخ بابەر سوول ذاتیکی زۆر پایە بلندو رهوشت بهرزو دلسۆزی
 هاوړی یانی و خرمة تگوزاری کومه لهی موسولمانان بوو . له ناو مه لایانی
 دهوړو بهری هه له بجه دا نهو سه ره بنده بوو که هه موویانی بهیه که وه
 گرځی دا بوو، له هه موو گیرو گرفتیکدا فریارسه هه موویان بوو . به مردنی
 ئیتر نهو پرشته به پچرایه وه که هه موویانی پتیکه وه به سنبوو .

سیرهت و باسی رهوشت و خووی بهرزو کرداری مهردانه و هه لوستی
 پیاوانه ی بابار سوول له چند لاپه ریه کدا هه رگیز ته واو نابو و دهفته ریکی
 گه وره ی پیوسته . به کورتی بابار سوول مرویه که بوو له هه موو سیفه تیکی
 مهردانه دا نمونو کهم هاوتا بوو .

شیخ بابار سوول وهک زانایه کی گه وره بوو ، نه دیو شاعیر یکی
 بالایش بوو ، شیعری به کوردی و فارسی زوره . من چند پارچه شیعری
 کوردی و فارسییم ده سگیر بووه ، لیره دا بلاویان نه که مه وه به هیوای
 ده سکه وتنی شیعره کانی تریشی که له هه لیکي ترا بلاویان بکه مه وه .

به کوردی :

(۱)

ناطیقه ی حالی وهطهن دهرسی وهطهن ته قریر نه کا

کاتبی دل حه رفه کانی یه که به یه که ته حریر نه کا

گفتو گوئیکی خوش و پر مه غزه دایم دیته گویم

وا نه زانم هاتیفیککی غه یی به ته فسیر نه کا

پیتم نه لئ بو غم نه خووی ، سولطانی سه ییاسی وهطهن

هر به قانونی مه حه بیهت دوژمنی ته سخیر نه کا

عاقیبهت میعماری فیکری ئیتتیفاقی قهومی کورد
 دارولئیحسانی بیلادی کورده کان ته عمیر ئە کا
 سیلسیلهی کاکۆلی ئالتوزاوی مهجوبوبه ی وهطهن
 وابزانه زووبهزوو وا عاشقی خۆی زهنجیر ئە کا
 خزمهتی خاکی وهطهن فهرضیکی عینه بۆ هه موو
 داخلی ئەم حوکه مهیه کئی فهرقی جوان و پیر ئە کا
 ظو لمه تی جه هل ئه رچی زۆری سه ندووه باکت نه بین
 نووری عیلمی عالمیکه عاله مهی ته نویر ئە کا
 بۆ دیفاعی زه هری ماری دوژمنی خاکی وهطهن
 سه ر طه بیسی مه عریفهت ته رتیبی شه کرو شیر ئە کا
 پۆژو شهو بۆ پاسی نامووسی وهطهن ئینسانی کورد
 سنگ به قه لخان و سوپه ر بۆ نووکی شیرو تیر ئە کا
 هه ر که سهی فکری مه زاری باو لکو با پیری هه بین
 بۆ به قای ئیعزازی خاکی خۆی چلۆن ته قصیر ئە کا
 بۆ نیشان دانی میثالی پاله وانی قهومی کورد
 ئاوی کورد ستانه عه کسی شیری نه ر ته صویر ئە کا
 دادی حیکمهت دا ئه خا سه ییادی طهبعی موسته قیم
 هه ر له یه ک داوا به ملوین وه حشی پێ ته سخیر ئە کا
 طهبعی که ششافی ئه دیبی چاپ ئە کا (روح البیان)
 ئایه تی عه قدی براییی کورده کان ته فسیر ئە کا
 پیاوی عالم دا ئیما نه فعی عوموومی مه طله به
 جاهیلی ناپیاوه هه ر بۆ نه فعی خۆی ته دبیر ئە کا

لووتنی وەرچهرخان له شووشه‌ی پر گولای شیعری من
 مونکیری ئاناری کوردی بۆنی پیازو سیر ئەکا
 به‌عضه‌ ئەشخصه‌ هه‌یه‌ مه‌یلی له‌ خورما خواردنه
 ذائیه‌ی به‌عضیکه‌ تر مه‌یلی تره‌ و هه‌نجیر ئەکا
 که‌به‌ که‌ج نابج به‌ کوردی ناوی کوردستان ئەبه‌م
 پێی بلێن واعیظ به‌ تورکی بۆچی من ته‌کفیر ئەکا

(٢)

من غوباری گوزهری گهردشی داماتیکم
 عاشق و شیفته‌یی جیلوه‌یی جاناتیکم
 بۆ گولی روویی که‌سێ ئیسته‌ منیش وه‌ک بولبول
 له‌ گولستانی غهما مورغی سه‌هرخواتیکم
 ئاخ ! زه‌ماتیکه‌ له‌ گوشه‌ی قه‌ه‌سا وه‌ک قومی
 بێ په‌رو بالی قه‌دی سه‌روی خه‌راماتیکم
 مه‌که‌ ته‌کلینی شه‌رابم به‌خودا ، ئەه‌ی ساقی
 مه‌ستی باده‌ی قه‌ده‌می دیدیه‌ی فه‌تتاتیکم
 وه‌حشه‌ت ئەنگیزه‌ غوبارم له‌ هه‌موو دنیادا
 گه‌ردو بادی قه‌ده‌می فه‌وجی غه‌زالاتیکم
 خۆ زه‌ماتیکه‌ له‌ به‌یتولحه‌زه‌نا وه‌ک یه‌عقوب
 چاوه‌ڕێی پیره‌هه‌نی یۆسنی که‌نعاتیکم
 گه‌ر ده‌پرسی خه‌به‌ر ئیستا که‌ له‌ گوشه‌ی غه‌مدا
 منی بیتچاره‌ عه‌جەب بێ سه‌رو ساماتیکم

بۆچی تەحقیرم ئەکە ی زاهیدی طاعات فروش
 کویره نازانی منیش ئیسته موسولماتیکم
 وەرە پروانە کە کون کون بوو سینەم ئەمرو
 هەدەفی تیری بەلای جونبوشی موژگاتیکم
 موددەتیکە کە لە داوینی شەبی هيجراندە
 دائیما مۆتەظیری صوبجی گریباتیکم
 شەو هەموو شەو وەکو پروانەیی بێ صەبر و قەرار
 بۆل و پەر سوختەیی شەمعی شەبوستانیکم
 ئە ی رەفیقان بەخودا ئیسته منیش بۆ لەیلا
 بێ سەر و شوینم و مەجنوونی بیابانیکم
 تا قیامەت بەخودا زەحمەتە هوشیارەو بەم
 من کە مەخمووری شەراب و دەس و فنجانیکم
 تا لە جەمعی یەتی ئەحبابی پریم دەوران
 لە بیابانی غەما طورفە پەریشانیکم
 ئە ی (رەئووف) خاصیەتی صوحبەتی (بابا) یە کە من
 ئە دەب ئامۆختەیی مەجلیسی عیرفانیکم ^(۱)

(۱) شیخ بابا رەسوول ئەم پارچە شیعری بو مەلا رەئووفی مەلا ئەحمەدی
 صائیبی ھاوڕێی نووسیوە . ئیمەش لە پرووی فۆتۆی کەشکۆلەکی
 مەلا عەزیزی ریشاویی جوانرۆیی نووسیومانەتەو .

(۳)

له گۆشه‌ی عوزله‌تا دايم قسه‌ی بېخود نه‌که‌م بو خوم
له حوجره‌ی پر نه‌سه‌فدا ، (ره‌مزی‌یا) مه‌شغوولی یادی توم
نه‌گه‌ر بیتچاره (بیتخود) ، (ره‌مزی‌یا) قامه‌ت خه‌مه ، (بابا)یش
بلې بو شاهیدی صوچه‌ت نه‌وه چاوه ، منم نه‌بروم
له به‌زمی گولشه‌نی نه‌جابی یه‌که‌ دلدا من و (بیتخود)
له‌بو گولده‌سته‌یی ئولفه‌ت نه‌وه وه‌که‌ ره‌نگ و من وه‌که‌ بوم
نه‌وا وه‌که‌ پیری که‌نمان قافله‌ی بادامی چاوم نارد
له‌شاری میسری وه‌سلی ئیوه‌دا من موشته‌ری یه‌که‌ بوم (۲)

(۴)

حالی به‌دحالی نه‌من مه‌علومه ، ئیفشای عالمه
دیده پر ئاب و جگه‌ر داغ و زوبانم نه‌بکه‌مه
عیش و شادیم ، چاوه‌که‌م ، گریان و شین و ماته‌مه
ساکنی گۆشه‌ی ده‌روونم پیتمه‌لې ده‌ردت که‌مه
خوا له‌باتیی له‌علی فه‌تنه‌ر حوجره‌که‌م مه‌ملووی خه‌مه

★ ★ ★

(۲) نه‌م پارچه‌ شیعره‌ له‌ رووی فوتۆی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌لا عه‌زیزی ریشاوی
نووسراوه‌ته‌وه . له‌ویدا نووسراوه‌ بو (بیتخود)ی نووسیوه ، به‌لام به‌
شیعره‌که‌ خۆیا دیاره‌ وانی‌یه ، شیخ بابا‌ره‌سوول باسی خۆی و بیتخود
نه‌کاو رووی ده‌می له‌ (ره‌مزی) ناو یا نازناویکه‌ که‌ لامان‌وايه (ره‌مزی‌مه‌لا
مه‌عرووف) بې .

طاقت و صبر و قهرار و هوش و ئارام چووه
 مهصلههت و ايه سهرى خۆم هه لگرم تاكوو زووه
 بۆ كه سى دىنى بىيى له م جىگه نىشتن قهت بووه
 حوجره كهى ئەم ديو (يقيناً) ههروه كوو قهبرى جووه
 چۆن له باتىي له عل و له ميا دوودو عه قه رب هه مده مه

★ ★ ★

قهت له باسى خواردنى ئەم جىگه هيج كهس نادوى
 دۆينه كه گهر بىكه يه صهرا ئىتر گياى ئاروى
 بىن درۆيه ئەم قسه ده يكه م به راستى بىيى
 گهر له بهشى ئەكل و شور بيش بيمه ته حريز جوزئى بى
 بىن درۆ نابى له فهرضى ئەر بللى عه نى سه مه

★ ★ ★

من له بهر خویندن به دائيم خوینى جهرگى خۆم ئەخۆم
 بى كهس و پرووت و غه رىب و عاجزو دل پر له غه م
 بهشى عىلى ئەم زه مانهت بۆ بكه م بىن زيادو كه م
 گهر قسه ي راست ئەوى (بابا) ئەم ن عه رزت ده كه م
 خویندن و ته حصىلى ئىسته باعشى دهر دو غه مه

★ ★ ★

من فیرارم کرد له دەس ئەم جىگه ، رىم تى كه وته وه
 به ختم هه لسا بو له خه و ، دووباره بۆ خۆى خه وته وه
 په بى و ئران بى به حوجره و مه دره سه و مزگه وته وه
 من خۆ مه حرووم له چاى ، هه م له دارو نه وته وه
 بهشى دۆينه يش خۆت ئەزانى دهر دوو هه فته يه ك ژمه (۳)

(۳) دياره شينخ بابا په سوول بهم پارچه شيعره ي باسى ژيانى ناخوشى نه و
 سه رده مه ي فه قى بان نه كا .

(۵)

هەر کورده که عوشره تی نه مابین
هەر کورده که به زمی بین صه دا بین
پیاوی به ره وانندی نه فهرموو :
« ئەم مه سئه له کوو ده بین وه ها بین »
عالم له سه عاده تا ده ژێ گشت
هەر کورده حه یاتی لی برابین
دنیا هه موو عیش و نوشه ته نها
هەر مه خفله کورده بین صه فا بین
قانونی ته نئه للومه نه فهرموو :
ئەم کورده له ژێر ئەساره تا بین
سا گاز که نه قهومی کوردی (خۆشناو)
با پرۆتی له قهومی (پژدهر) بین
دهشتی (دزهبی) له دهشتی (ههولێر)
باعیث چی به ، نه هلی بو جیا بین
رمبازی بی (جاف) و (تاله بانی)
با (داوده) و (زهنگنه) ی تیا بین
(سوورداش) و (سیوهیل) و (شارباژێر)
بو (شیوه کهل) ی نه بین فیدا بین
(هه ورامی) یو کوردی (شاره زوور) ی
بو دهردی (لهۆن) نه بین دهوا بین

(گه لباغی) یو (تيله کو) و (مه ریوان)
 بۆ میلله تی (ژاوه رۆ) نه مابین
 (سنگاوی) یو (که لور) و (هه مه وه ند)
 بۆ میلله تی (لور) نه بین شیفا بین
 (سابلاغ) و (سنه) و (سه قز) به جاری
 با بانگ که نه نه هلی (بانه) دا بین
 تیع دادی هه موو عه شایری کورد
 باوه ر مه که بۆ که سنج کرابین
 نه ماما به هه موو نه لیم به ئیجمال
 گوئی هۆشی له بانگی کابرا بین
 گوئی لێ به عوموومی کورده واری
 مه ر نه و که سه گوئی دلی نه مابین
 بۆ نه صره تی مه نطیقه ی جونووبی
 با کوردی شیمالی عه ینی با بین
 ئیمانی هه یه نه گهر به ئایه ت
 نه م کورده هه موو نه بین برا بین
 بورهانی موفه ک کیراتی کوردی
 بین شوبه هه یه بین نه تیجه نابین (۴)

(۴) نه م بارچه شیعره له ڕووی فۆتۆی که شکۆلی مه لا عه زیزی ڕیشاوی
 جوانۆیی نووسراوه ته وه .

به فارسی :

(۶)

جانا مراد هر دو جهان ت مرید باد
عمرت به کام اهل محبت مدید باد
از مقدم تو غنچهء دلها شگفته شد
فیض نسیم صبح وصال ت مزید باد
آنکس که داد مردهء جان بخش مقدمت
یا رب همیشه شاد دل و خوش نوید باد
وقت عزیمت سفر و بازگشتنت
خضرت دلیل و پیش روت بایزید باد
جانا صفای عید غریبان لقای تست
خوش طالع آن غریب ز تو مستفید باد
ماتم زدای جمع غریبان بی نوا
عیش ت مدام و عید شریف سعید باد
خوشنود باد از کرم ت آشنای تو
بیگانهات ز عیش جهان ناامید باد
وصلت برای عاشق صادق فزون بود
هجرت نصیب جان رقیب پلید باد
آن ناکسی که منکر این آستانه است
از فیض خواجگان طریقت بعید باد
بسمل صفت به خالک طپان در مقام عشق
عشاق تو به تیغ محبت شهید باد

ای در برابر کرم‌ت بحر قطره‌ای
 احسان تو قرین قریب و بعید باد
 شرح شمایل تو مطول خوش‌است لیک
 شایسته آنکه مختصر و هم مفید باد
 در نزد قدر همت تو آسمان زمین
 در پیش چهره‌ات مه و خور ناپدید باد
 بادا همیشه یاور تو لطف مصطفی
 یارت مدام عون خدای مجید باد (۵)

(۷)

ای چشم یار درد تو جان را خراب کرد
 دل را دچار شدت صد اضطراب کرد
 ای درد سوی نرگس جانان چه می‌روی
 ای وای این قدر که ترا بی‌حجاب کرد
 ای درد اگر به دیده انصاف بنگری
 باید ز طوق دیده او اجتناب کرد
 ای درد چشم دور شو ، این جور تا به کی
 جانانه از شامت تو ترك خواب کرد
 چشمی که نور دیده اهل وفا بود
 ای بی‌بصر چه حق بود اورا عذاب کرد

(۵) شیخ بابا ربه سوول و مهلا ربه نوونی مهلا نه حمدهی صائب ، نه م پارچه
 شیعه‌یان پیکه‌وه بۆ پرۆزبایی لئ کردنی شیخ نه جموددین وتوو به‌بۆنه‌ی
 که‌رانه‌وه‌یه‌وه له سه‌فه‌ر .

چشمی که روشن است ازو دیده جهان
 اورا چه ممکن است پر از پیچ و تاب کرد
 چشمی که دسته دسته به گلزار کائنات
 نرگس برای بندگی او شتاب کرد
 چشم و رخی که نرگس و گل از حیای او
 گل آب شد ز حسرت و نرگس حجاب کرد
 ای خان و مان خراب چه بیداد میکنی
 با دیده که تربیت شیخ و شاب کرد
 ای بی ادب برو عرق انفعال ریز
 ورنه ترا نتوان بدعا غرق آب کرد
 آزار چشم دلبر ما لایق تو نیست
 همچون تو کیست این گذر ناصواب کرد
 چشم (رءوف) و دیده (بابا) مقام تست
 اکنون توان که دیده ما کامیاب کرد
 یارب کند به دیده ما زود انتقال
 دردی که چشم مست ترا پر ز آب کرد (۶)

(۸)

آه از غم بی نیازی یار
 فریاد ز دست جور دلدار

(۶) شیخ بابا ره سوول و مهلا ره نوونی مهلا نه حمه دی صائیب نه پارچه
 شیعه یشیان بیکه وه به بونه ی چاویشه ی شیخ نه جمود دینه وه وتووه .

لیلای من از رم غزالت
 دیوانه‌ترم ز قیس بیزار
 از فتنهء جادوان چشمت
 بیمارترم ز چشم بیمار
 شادم به امید حرفی از تو
 از لوم رقیب و طعن اغیار
 یکبار گل رخت ندیدم
 دیدم دوهزار نیش از خار
 بر عاشق بی‌نوا گواهی
 از بهر خدای حی دادار
 عمریست فتاده بر در تو
 شاید به سرم روی تو یکبار
 جانا چه شود برغم زاهد
 باری گذری به این گنه‌کار
 تا چند خورم غم فراوان
 تا چند کشم جفای بسیار
 من طاقت هجر دلبرم نیست
 ای وصل تو جان من نگهدار
 فریاد ز بی‌کسی کسی نیست
 حال دل من پیرسد از یار
 سالی است ازو خبر ندارم
 رنجور برفت از برم یار

در چاه زنج ببرد یا خود
در سلسلهء دو زلف طرار
گر مژده دهی بشارت آرد
دل گشت فدای پای دلدار
(بابا) سر و مال و جان خود هم
زین مژده دهد به آن خبردار

(۹)

ای مالک جهان نبوت توی امیر
وی پادشاه ملک ولایت توی شهیر
بر سرّ امر و نهی (کما هی) توی خیر
ای مظهر فیوض الهی توی بشیر
وی مظهر مراد خدایی توی نذیر

★ ★ ★

ای مقتبس ز شمس ضمیر تو انبیا
وی مقتبس ز بدر منیر تو اولیا
قطع نظر نموده ز خود جمله ماسوی
روز جزا به جز تو ندارند پیشوا
ای تو شفیع مطلق و من عاصی و اسیر

★ ★ ★

روزی که يك قلم دو جهانرا یکی است شاه
این ملک و مال و عزت مردم شود تباه
واندم که هرکسی به شفיעی برد پناه
با اشك سرخ و موی سفید و رخ سیاه
ماییم دست دامن و تو شاه دستگیر

★ ★ ★

در گلشن هوا هوسی صرف کرده‌ام
 در کلخن خطا نفسی صرف کرده‌ام
 در نار سهو خار و خسی صرف کرده‌ام
 عمر از هوای نفس بسی صرف کرده‌ام
 بی طاعت و عمل تو رءوفی و هم ظهیر

★ ★ ★

ای خلعت شفاعت کبری توی و بس
 روزی که پرسشی نکنند هیچ کس ز کس
 بر نقد طاعتی چو نداریم دسترس
 از لطف عام خود تو به فریاد ما برس
 تو منعم و کریمی و ما سائل و فقیر^(۷)

(۱۰)

ای نفس بداندیش دمی بهر خدا باش
 از بهر خدا تابع احکام قضا باش
 با اهل جهان چند توان رنج کشیدن
 يك لحظه هواخواه محبان خدا باش
 اظهار تملق همه رسوائی محض است
 زینهار دمی صبرکن ای نفس رضا باش
 آسوده شو از کشمکش شهرت دوران
 در گوشه عزلت نفسی بی سرو پا باش

(۷) شیخ باباره‌سول ثم پنینج خسته‌کی‌به‌ی له ته‌ریفی پیغم‌به‌ردا وتووه
 دروودی خوی لی بی .

تا کی همه جا سلسله جنبان تکبر
 این داعیه بگذار و انیس فقرا باش
 از اهل جفا هیچ صفائی نتوان یافت
 زینهار غبار قدم اهل وفا باش
 برباد مده خاک خود از آتش آمال
 سیلاب فنای خس و خاشاک هوا باش
 اندیشه آهنگ بقا نیست کسی را
 آماده تحریک دم تیغ فنا باش
 بگذر ز خیال غم آشوب علایق
 در هردو جهان عاشق بی برگ و نوا باش
 از فتنه املاک مکن شکوه بی جا
 مردانه بیا و هدف تیر بلا باش
 خواهی که سرافراز شوی در همه عالم
 با خواجه خود بنده بی روی و ریا باش
 احرام ادب بند به طوف حرم دوست
 لبیک زنان خادم ارباب صفا باش
 خواهی که مراد همه عالم شوی ای دل
 از صدق مرید خلف الصدق (ضیا) باش
 پاك ار کنی آیینهات از زنگ کدورت
 جویای غبار قدم (نجم) هدی باش
 از طرز ادب دور نباید شدن ای دل
 هنگام حضورش عرق افشان حیا باش

گر میطلبی راه بسر منزل تحقیق
 از هستی موهوم درین بزم جدا باش
 ای صاحب ما قبله حاجات غریبان
 گاهی به کرم هم نفس اهل دعا باش
 گر جای تو تنگ است به غم خانه دلها
 پایی بنه و مردمک دیده ما باش
 وابسته به لطف تو بود حاصل آمال
 از کار فرو بسته ما عقده گشا باش
 (بابا) همه دم همچو (رءوف) از سر اخلاص
 در وصف ثنائش گهرافشان ثنا باش
 هر چند که یک (خپله) نیززد گهر نظم
 ای جائزه گفته ما (شکر و چا) باش ^(۸)

(۱۱)

برخوان همیشه نعت به نام محمدم
 تر کن زبان ز شربت جام محمدم
 با خال و حور و کاکل و غلمان مرا چه کار
 مرغ اسیر دانه او دام محمدم
 دیگر هوای روضه رضوان نمیکنم
 از قمریان سرو خرام محمدم

(۸) شیخ باباره سوول و مهلا ره نوونی مهلا نه حمه دی صائیب ، نه م پارچه
 شیمره یشیان پیکه وه وتووه له بیاره .

از ناله‌ام بوجد در آیند قدسیان
 من عندلیب باغ مقام محمدم
 تا حشر اگر به هوش نیایم عجب مدار
 مست مدام باده جام محمدم
 از علو شان ناز بر افلاک میکنم
 تا خاکسار درگه و بام محمدم
 آمیخته چو شیر و شکر فکر خاطرم
 تا در خیال مدح کلام محمدم
 در بحر فیض شد صدف گوهر یتیم
 قربان لفظ و معنی نام محمدم
 این بندگی به رتبه شاهی نمیدهم
 فخرم همین بس است غلام محمدم
 بر صبح طعنه میزنم از صاف طینتی
 تا در پناه طره شام محمدم
 فردا که يك قلم دو جهان را پناه اوست
 امیدوار رحمت عام محمدم^(۹)

(۱۲)

فارغ از پاس حیاتم ، در فتنای بیخودم
 غافل از خویشتن تا مبتلای بیخودم

(۹) شیخ باباره سوول نهم پارچه شیعره‌ی له تهریفی پیغمبردا وتووہ .

نیستی در عالم هستی بقای دیگر است
 مطلق از قید تعلق ، در ولای بیخودم
 عاشق مهجورم و یادم به جز معشوق نیست
 خویشتن گم کرده دشت ولای بیخودم
 گاه در امید وصل و گاه در بیم فراق
 معتکف در مسجد خوف و رجای بیخودم
 بر ساطم حاتم طائی گدائی میکند
 ریزه خوار خوان احسان سخای بیخودم
 مقتبس از شعله ادراک ما مهر فلک
 ذره پرورده فیض لقای بیخودم
 در لباس فقر ناز پادشاهی میکنم
 تا به زیر سایه بال همای بیخودم
 روح پاکم ، فارغم از نحس و سعد روزگار
 از گروه قدسی اوج سمای بیخودم
 پاکم از ظلمات ترکیب عناصر کرده اند
 مظهر نور تجلای صفای بیخودم
 طینتم آینه تمثال نیکی ساختند
 از بدی بیگانه ام ، من آشنای بیخودم
 طعنه بر جام جهان بین میزند آینه ام
 صورت نورم ، هیولای هوای بیخودم
 آفرینم میرسد از فرش تا عرش برین
 زادم و جن و ملک تا در ثنای بیخودم

عاقبت (بابا) برای دفع علت‌های دل
 شربتی دادند از دارالشفای بیخودم
 ناله ما شور آهنگ سماع قدسیان
 بلبل خوش نغمه رضوان سرای بیخودم
 باکم از طوفان عصیان نیست در روز جزا
 ناخدای کشتی لطف خدای بیخودم ^(۱۰)

(۱۳)

من گوی بلادیده چوگان فراقم
 حیران و سراسیمه میدان فراقم
 از حال من شیفته حیرت خبری نیست
 موج یم بی‌تابی عمان فراقم
 ای شیفته فرگس فتان غزالان
 بی‌پا و سرخنجر مژگان فراقم
 ای مست شراب نگه یار قدح نوش
 دریاکش پیمانه پیمان فراقم
 تو بلبل گلزار وصال و من غمبار
 بی‌بال و پر گوشه زندان فراقم
 تو زنده سرچشمه حیوان و صالی
 من مرده هجرانم و بی‌جان فراقم

(۱۰) شیخ بابا به سوول نهم پارچه شیعره‌ی بو مه‌لا مه‌حموردی بیتخود
 نویسیه .

تو محرم بزم می وصل و من محروم
 دردی کش میخانه هجران فراقم
 بر ناله من گوش کن ای یار وفادار
 آوازه پر شور نیستان فراقم
 مینالم و این سوز نهان میکنم اظهار
 دل سوخته آتش سوزان فراقم
 از حسرت آن یوسف گم گشته عزیزا
 ماتم زده کلبه احزان فراقم
 گم گشته و آواره صحرای تحیر
 حرمان زده بی سر و سامان فراقم
 بر لوح دلم فاتحه یأس نوشته
 استاد ازل طفل دبستان فراقم
 آن بلبل حرمان زده گلشن و صلم
 در کنج ققص مرغ خوش الحان فراقم
 من قانعم از پیرهن یار به بویی
 ای نور بصر ساکن کنعان فراقم
 در باغ دلم جز گل پر داغ نروید
 من لاله شیدای گلستان فراقم
 آهم همه دوداست شرر قطره اشکم
 ای وای که من مجمر نیران فراقم
 مجنون صفتم با صف آشک و علم آه
 خود پادشه ملک بیابان فراقم

پروانه بی بال و پریم از اثر هجر
 شبهاست که من شمع شبستان فراقم
 در میکده هجر دوصد جام لبالب
 می نوشم و مدهوش خمستان فراقم
 عمریست که در بیشه هجران غزالان
 چون شیر ژیان سلسله جنبان فراقم
 جنسم همه غم ، نقد متاعم الم و داغ
 در سوق بلا تاجر دکان فراقم
 خاکم همه برباد شد از آتش هجران
 سیلاب بلا دیده طوفان فراقم
 از نام و نشانم خبر ار هست و اگر نیست
 (بابا) ی جفا دیده حرمان و فراقم

(۱۴)

عاجز و بی سر و سامان غم
 جان من واله او حیران غم
 ای شه مصر ملاحی
 بنده بندی زندان غم
 گنجم و بر سر من مار فراق
 ساکن خانه ویران غم
 بی تعلق ز هم شاه و گدا
 بنده حضرت سلطان غم

مورم و با علم آه دوان
 آصف ملك سليمان غم
 گو جهان بحر کند سیل سرشك
 نوحم و ساكن طوفان غم
 دیگر از آب سرشكم چه غم است
 آتش كشتی عمان غم
 فارغ از سود و زیان دو جهان
 هائم راه بیابان غم
 دست بر سفره حاتم فكشم
 ریزه خوار نعم خوان غم
 از ازل آمده با داغ درون
 تا ابد لاله بستان غم
 بی خبر از قفس راه حجاز
 همدم شور صفاهان غم
 مركز گردش پرگار بلا
 نقطه جدول دوران غم
 یاد جمعیت كاكل تا کی
 طره زلف پریشان غم
 گوشه چشم به قیصر فكتم
 خسرو محفل دوران غم
 رندم و گوش به سلطان ندم
 چاكر بنده مستان غم

روتق گلشن داغ جگرم
 قطرهء بارش نیشان غم
 بی نصیبم ز می و جام طرب
 مست پیمانهء پیمان غم
 فارغ از کشمکش قصر فلک
 اختر طالع ایوان غم
 آفت قلب سپاه فرحم
 فارس عرصهء میدان غم
 سربسر داغ دلم از هجران
 نقد سرمایهء دکان غم
 ناسخ جملهء احکام فرح
 آیت معجز قرآن غم
 در ره هجر شدم گرد کنون
 رفته از گردش دامان غم
 آه ازین آتش دل سوز ای وای
 شعلهء مجمر نیران غم
 بنگر از معجزهء تیغ فراق
 ماهم و پاره ز کتان غم
 وین عجب تر که به گلزار سرور
 بلبل کلخن ویران غم
 طائر قدسم و از داغ فراق
 قمریء سرو گلستان غم

این بین کز اثر سردی آه
 جان و دل سوخته پریان غم
 آه صد آه ازین بخت سیاه
 تیره روز شب هجران غم
 حال (بابا) ز من حیران پرس
 عاجز و بی سر و سامان غم

(۱۵)

ای چای ، اگر راحت جانفائی ، جفائی
 نه نعمت عامی ، به خدا عین بلائی
 گر آب حیاتی سمی ، گر لعل خرف وار
 بدین زغن گر به مثل مرغ همائی
 هرچند که در انجمن خلق عزیزی
 بس خواری چو بر چشم شه عصر نیایی (۱۱)
 محبوبی اگر در نظر مردم دنیا
 مبعوضی چو متروک ز محبوب خدائی (۱۲)
 دل گفت برو ترک کن این آرزوی نفس
 (بابا) به حقیقت تو اگر طالب مایی (۱۳)

(۱۱) و (۱۲) مهبهستی له شیخ نهجموددینه که وادیاره چای نهخواردووه تهوه .
 (۱۳) شیخ باباره سوول نههم پارچه شیعره ی بو بهدناوکردنی چایی داناهوه .
 سهیید عهبدولقادر ناوی تالشییش که فقه قریبه کی هاورپی شیخ
 باباره سوول بووه ، بهم جوره له وهلاما داکوکی له چایی کردووه :

(بابا) متنفر اگر از حضرت مایی
 دستت نرسد دامن و سلم ز گدائی

چوار خشته‌می

فریاد ز کوی نیکوی دور شدیم
ای وای ز فیض باری مهجور شدیم
در بزم وصال سوختم از هجران
افسوس ز نادیدن او کور شدیم

حاشا اگر از عزت ما نقص و فتوری
حاصل شود از نفرت هر بی سر و پائی
گر محفل جمع است و گر منزل وحدت
بی فیض وجودم نبود هیچ صفائی
شوری به سرت از طرف ارچه نمانده است
در ذم چه کوشی و چنین سفله چرائی
در زمره عشاق خودت شهره آفاق
بنمودی به بی‌مهری و بی‌عهد و وفائی
آن شاه که در طبع شریفش نه عزیزم
مطبوع نباشد بر او هیچ غذائی

یادی شیخ عبدالکەریمی ئەحمەد پەرزە

ئەم ذاتە کۆری سەید ئەحمەدی کۆری سەید موحەممەدی کۆری سەید ئەبدولرحیمی میسری یە (۱) . لە خانەشور لە ناوچەی باوەجانی فراوەتە بەر خۆیندن و پاشان کە تۆزێ ئاوازایەتی هاتوو بۆ شارەزور بۆ فەقێ یەتی و لە دێی ئەحمەد پەرزە کە ئەوکاتە مەلا ئەبدولرحیمی چروستانەیی لەوێ مەلا بوو لای شیخ مەرووفی تیرگسەجار — دامەزراوە ، پاش ماوەیەک لەوێشەو چوو بۆ هەڵەبجە و لەوێ لە گەڵ شیخ بابارە سوولی بێدەنی یە کتریان ناسیو و بوون بە برادەر و ئێتر پێکەو و خۆیندوو یانە . پاش ماوەیەکی تر لە هەڵەبجەو پێکەو چوون بۆ پەرس بۆ لای مەلا قادری مەلا مۆمن و لەوێ خۆیندوو یانە . لە گەڵیشی چوون بۆ قەزابات و پاش ماوەیەک لەوێو چوون بۆ سولەیمانی و لای شیخ بابەعلی تەکیەیی دامەزراون . لە سولەیمانی یەو لێک جیا بوونەتەو و شیخ بابارە سوول — وەک پێشتر باسمان کرد — چوو بۆ بیارە و شیخ ئەبدولکەریم لە جێی خۆی ماوەتەو . پاشان ئەمیش چوو بۆ بیارە و لە گەڵ شیخ بابارە سوول یەکیان گرتووەتەو و ئەمیش لەوی دەستی کردوو بە خۆیندن . تا پاش کۆچی دوایی کردنی شیخ مەرووفی تیرگسەجار ، شیخ ئەبدولکەریم کە ئەوکاتە جەمەلجە و امیسع

(۱) ئەم سەید موحەممەد کە بە حاجی موحەممەد مەشهور بوو ، لە گەڵ سوپای میسر کە چوو بۆ حیزاز بۆ سەرپان کردنەوی بزوتنەوی وەهابی ، چوو بۆ مەککە و مەدینە و لەوێو هاتوو بۆ بەغدا و لەوێشەو چوو بۆ ناوچەی باوەجانی لە کوردستانی ئێران و لە دێی خانەشور نێشتەجێ بوو .

ئەخوينى ، بە فەرمانى شىيخ نەجموددىن دەست لە خویندن ھەلئە گرتى و ئەرۋا
 بۆ تىرگەسە چار لە جىيى شىيخ مەعرووف دائە نىشى و دەست ئەكا بە
 دەر سېتى و تەنھە وى فەقىيان و ئەبى بە پىش نوژى خەلك ، چونكە وەختى
 خۆى كە شىيخ عەبدولكەرىم لە خانەشورە و ھاتو وە بۆ ئەحمەد پىرئەندە ،
 شىيخ مەعرووف چاودىرى و سەرپەرشتىي كردو وە ، لە بەرئەو شىيخ
 نەجموددىن بە مۇناسىبى زانیو پاش كۆچى دوايى شىيخ مەعرووف شىيخ
 عەبدولكەرىم پىروا سەرپەرشتىي پى و شوئەكەى بكاو ئەھىلى كۆپىتتە وە
 چونكە مىنالى گەورەى وای نەبو ئەم ئەر كە بە جىي بەيىنى .

شىيخ عەبدولكەرىم ئىنسانىيەتى پەرەشت بەرزو دلسۆزى موسولمانان و
 خزمەتگوزارى خەلك بو . ئەو خزمەتەى ئەو بە مىنالانى شىيخ مەعرووف و
 بە تىكپراى خەلكى ئەو ناوچەىي كردو وە ، لە ھەموو كەسى ناو شىتتە وە .
 بۆ بەش بەھالى دانىشتوانى ئەو ناوچەىي ، ئەك ھەر وەك مەلایەكى گەورە
 يا وەك شىيخىكى باش و پى پىشان دەرىكى لىھاتو ، بەلكو ھەمىشە وەك
 براىەكى دلسۆزىش تەماشای كرا وە .

شىيخ عەبدولكەرىم پاش دامەزرانى لە ئەحمەد پىرئەندە و زىھىيان و مال
 پىكە وەنانى ، پىوئەندى جارانى لە گەل شىيخ بابارە سولى بىدەن و لە گەل
 مەلاكانى ھەلەبجەو دەور و پىشتى بە تىنتر كردو وە . ھەمىشە ھاتو و چووى بۆ
 ييارە بۆ لای شىيخ نەجموددىن و پاش ئەویش بۆ لای شىيخ عەلاؤددىن
 بو وە ، بىن و چان لە گەل ئەو ھاور پىيە يەيدا بە دەم موسولمانانى ئەو
 ناوچەىي وە بوون بۆ چار كەردنى ھەر گىرو گىر فەتىك ھاتىتە پىيان .

ئەم ذاتە لە ١٣٦١ دا كۆچى دوايى كردو وە تا دورا پۆزى ژيانى ھەر
 لە ئەحمەد پىرئەندە ما وەتە وە .

شىيخ عەبدولكەرىم وەك مەلایەكى باش بو ، دەستى شىعەرىشى ھەبو .

به داخه وه شيعره کانی کۆنه کراونه ته وه ، به لام من چهند پارچه به کيم لايه ،
وا ليره دا بلاويان ئه که مه وه .

(١)

به کوردی :

ئهم دهرده تووشی من بووه ئه مپۆ له رووی ههوا
چارهی چی به پێم بلێن ئه ی ره فیکانی باوه فا
هه رلا ئه چم چ جایی ئه جانیب که قه ومو خویش
به دتر له ئه جنه بی له ده ری خۆی دهرم ئه کا
مه نهووری طهبعی کافرو موسلیم وه ها بووم
پێم ناده نێ بچم نه ئه ده یرو نه خانه قا
ده رمانی دهردی تۆ له لای منه ییچاره پیت بلێم
ههسته برۆ په نا به به ئه صحابی موصطه فا
گهر کافری موغانیدی سه د ساله ییته لای
گورجن ئه ییته موخته هیدو مه حره می خودا

(٢)

وه ره ئه ی دڵ وه کوو په روانه بالی عیشق په یندا که
به دهووری شه معی شه رع ی ئه نوهره سه د سۆز به رپاکه
له طه عنه ی شیتته کانی وه ک حو بارای رینگه لی گوم بوو
مه ره نه جوو بێ به یه ک شوغله هه موویان ته فروتوونا که
طه ره فداری شه ریه ته شیره وه ک صیددیقو فارووقه
له حیزه فیکلی رتویی بووله هه ب یا جه هل بێ باکه

ټه گهر باوهر به من ناکه ی وهره توژی به چاوی دل
 ته ماشای حوسنی ټیقدامی مودیری وارماوا که
 ده سا ټه ی ټه هلی فضل و معرفت ههردهم به سوژی دل
 ته مه نای نه صرته و ته و فقی ټه م ذاته بکه ن چاکه
 قوبوولی که ی به لوطقی خوت خودایا ټه م ته مه نایه
 به حقه قی ټه و که سه ی فهرموو ته پیتی (لولاک لولاک) (۲)

(۳)

ټه مه چی بوو سوله یمانی وها پر شین و گریانه
 که چی شادی و به شارته سهر به سهر پر گردی سه یوانه
 ټه مه چی بوو که زیندوو یه که قه ټه م بی ده نگ و خاموشه
 له ناو مردوو که چی ههر به زمه ، ههر ټاهه نگه ، سه یوانه
 ټه مه چی بوو که ټه م قه بره دوو صده سالانه وه که قه سرن
 که چی ټه م قه سره شیرینانی شاره وا په ریشانه
 چی به یووش و په لاشی گردی سه یوان عینی گولزاره
 که چی باغو گول و گولزاری شار وه که شاری موورانه

(۲) ماموستا مه لا قادری سونی مه لای فقهی جنه ټه بسی لای حسین به گی
 حه سن به گی موحه ممد پاشا که مودیری ناحیه ی وارماوا بووه ، ټیجازه ی
 مه لایه تی به مه لا حه سنی شاری ټه دا که پاشان به مه لا حه سنی هورین
 ټه ناسرا . حسین به گد به م یونه وه ټاهه نگیک ټه گیتی و شیخ عه بدولکه ربمیش
 له سهر داوای ماموستا مه لا قادر که ویستوو یه تی قه درزانی خوی له
 پیاو ته ی حسین به گد ده ربیری ، ټه م چهند به یته ټه لی و ټه یدا به یه کن
 له فقهیکان له کوری ټاهه نگه که دا ټه یخوینیتته وه .

له يهك مزگه وتو ته كيهو مه درمه سه كهس نايي دهنگي
 نه (قد قامت) نه ياهرويي ، نه (بسم الله) نه سوبحانه
 له هر قه بريكه وه گوئي بگري ههروهك نهغهي داود
 سه داي ته كيري عيدو خوطبه يي ئاوازي قورئانه
 وه هام زاني منيش ئه و حاله ته روئيايه ئه يينيم
 له بو ته حصيلي يتداری خوم هيتنايه جؤلانه
 كه هوشم هاته بهر نه ختيك و پرسيم بوم مو حقه قهق بوو
 ئه مه ئاڅاري كوچي شينخي عه صرو فخرى كوردانه
 چ شينخي ؟ هه زره تي باباعه لي ، عه للامه يي دموران
 كه نه قصه گهر بلييم عيلمى وه كوو دهريايي عه ممانه
 به فەيضى عيلمى ئه و ره بيى به قورباني عولوومي بم
 فورووع و ئه صلى ئه م دينه وه ها خوش رهنگ و ره ييانه
 به عيلمى ئه و بوو ئه م ئه سراره شيرينانه دهركه وتن
 به فيكرى ئه و بوو ده رهاتن هه موو ئه م دورپو مه رجانە
 به ياناني به ديعه ي بو مه عاني موشكيل و مه خفي
 به نه حوئي بوو كه صه رفي لي ئه بوو ئه شكالي ييگانه
 كه لامى وا به حيكمهت سه وق ئه فهرموو بو عه قيدو دين
 مو عايد دائمه له م ته رزه ته فسيره و هه ديشانه
 له پاكي طينه تي چي بلييم ؟ مه لهك هيران ئه بوو ئه يوت
 چي به ئه م روحي مه حضه وا له فەردى نه وعى ئينسانه
 هه زارو سيصه دو په نجاوو تو شينخ هيجره تي فهرموو
 به عه زمى سيپه ري ئه و تاقه سه روى باغى ئه كوانه

ته قاضای ئەم ھەموو تەحقیقی عیلم و خزمەتی دینە
 بەلێ ئەیلی جیواری ھەزرەتی شاھی پەسوولانە
 بەقوربان گەر بلییم تۆ مردووی لالەم وەکوو لالە
 خەلاتی زیندویی قەطعیت لەمەولاو لەسەر شانە
 بە ئێمە گەر بلیین مردوو لەپاش تەشریفی تۆ ھەققە
 کە قووتی ژینی پۆچی ئێمە بۆ ئەو بەحری ئیحسانە
 یەقینە تۆ مەقامت جەننەتی فیردموسی عولیایە
 مەقامی ئێمە ھەم مەعلوومە بێ تۆ قەعری زیندانە
 لە ئەم زیندانیانی خۆتە قەت غافل مەبە قوربان
 لە حالی عەبدی خۆپرسینەو شێوەی بزورگانە
 غەمت لایە ، فەرەح ییتە دلت (فانی) کە نووری ئەو
 لە جیگایە وەکوو خۆری درمخشان پرتەو ئەفشانە (۳)

(۴)

لەپاش دەرچوون لە دەستی بەفرو باران
 بە لاوازی و کەمیی ئینسان و ھەیان
 بە لاقرتی سوئالم کرد لە شوانی :
 چی بە تەئریخی ئەم سالا برا گیان ؟

(۳) شیخ عەبدولکەریم ئەم پارچە شیمەرە بۆ لاواندنەوێ شیخ باباعەلی
 تەکیەیی وتوو کە یەکیەک بوو لە مەلا گەورەکانی سولەیمانی .

به صدها فسووس و هه سرهت جوابی داوه
« سیاستکی پیسو و ، هه سرهت ئامان » (۴)

(۵)

به فارسی :

ای دل گم گشته خون شو ، عالمی برباد شد
گریه کن ای دیده ، صبر از دل که بی بنیاد شد
سینه آتش گیرو خاشاک وجودم را بسوز
تیز شو آتش که آه و فالهات امداد شد
ای کف افسوس رو بر زانوی غم حلقه شو
غم مخور پیشانی عجزت دگر املا د شد
فالهه مو آج رو در شهر غم آواز ده
یک قلم شادی ز ملک خاطران فاشاد شد
ای چمن رو خاک بر سر کن تو سرو خویش را
کز میان باغ دین آن قامت شمشاد شد
آنکه از بازوی سعیش در طریق مصطفی
خانقاه و مدرسه از علم و دین آباد شد

(۴) زستانی سالی ۱۳۴۳ (۱۹۲۵) زستانیکی تووش و سهخت بووه . شیخ
عهبدولکه ریمیش ئهم پارچه شیعره ی بو یادکردنه وهی ئهو زستانه داناوه .
دوا نیوه بهیتی پارچه شیعره که به حیسابی حوروونی ئه بجه د سالی
۱۳۴۳ ئه گریته وه به مه رجی وشه ی (عه سرهت) به رینووسی کون واته
به (عشرت) بنووسری . (پیسو) یش به شیوه ی قسه کردنی هه ندی
ناوچه ی کورده واری واته (پیسو بو) . ئهم پارچه شیعره مان له پرووی
فوتوی که شکوله که ی مه لا عه زیزی ریشاوی نووسیه ته وه .

آنکه از اکسیر فیضش هر که را يك ذره یافت
 زرّ خالص گشت و از زنگ هوا آزاد شد
 گرچه کوه بیستون چهل بالا گیر بود
 بهر تخریش چه شیرین تیشهء فرهاد شد
 از حوادث هر که دیدی منکر معروف خواند
 بی‌نویان را که هر جا اهل استمداد شد
 وضع را اندر بیان دین به نحوی صرف کرد
 از زبان منکران عهد هم آزاد شد
 تا شد آن خورشید برج معرفت غایب ز خلق
 از میان اهل دین خود محشری ایجاد شد
 مستقیم اندر شریعت ، بهره‌مند اندر طریق
 چون ضیاء نجم‌الدین آن رهبر امداد شد
 هر که از همت فاروق ثانی پرتوی
 شد نصیب از غم برست و هم چو او دلشاد شد
 طالبان علم خاموش و مریدان در خروش
 وای بر حال همه از دستشان ارشاد شد
 منع درویشان مکن از ناله و آه و فغان
 آه صد آه از جهان آن مرکز ارشاد شد
 گرچه از خدمت جدایم ، لیک از لطف خدا
 خاطر م با منکرانش خصم مادرزاد شد
 گریه کم کن (فائیا) ، همت ز نجم‌الدین طلب
 آنکه از فرموده‌اش این بیت شیرین یاد شد

منکر از من چون جدا شد خویش را داند که او
 زیر بار نفس و شیطان خسته و بیمار شد
 او چو از شغل خدا يك لحظه آسایش نداشت
 رمز تاریخش ز حرف (شاغل) ایجاد شد (۵)

(۶)

این چه غوغائی است می‌خیزد ز ارکان جهان
 شور محشر شد هویدا در میان انس و جان
 واله و سرگشته و حیران و در جوش و خروش
 شاه و سلطان ، میر و خاقان ، جمله پیر و جوان
 چشمهء چشم صفای مهر از غم پر کدور
 نقطهء حال جفا بر سینهء مه شد عیان
 از تنور دیده شد بسط زمین طوفان اشك
 سرخ شد از جوش سیل خون دل هفت آسمان
 رونق باغ صفا از آه مردم شد خراب
 رنگ گل از نالهء بلبل برفت از بوستان
 لاله خون‌ریز است از آه دل و گل سینه چاك
 زخم خار صد جفا در پردهء دل باغبان

(۵) شیخ عبدالکهریم ثم پارچه شیعره‌ی به‌یونانی کوچی دواپی شیخ
 معرووفی نیزگسه‌چاره‌وه وتووه . پیته‌کانی وشه‌ی (شاغل) به‌حسابی
 حورووفی نه‌بجهد نه‌که‌نه ۱۳۳۱ که سالی کوچی دواپی کردنی شیخ
 معرووفه .

شد. پریشان خاطر مجموع اعیان زمین
 گرد حسرت بر جبین بنشست ارکان زمان
 کاکل مشک جهان بیریده از تیغ جفا
 سنبل زلف بتان پژمرده از باد خزان
 از خرد پرسیدم این غوغا و آواز حزین
 گریه بر لب ، دست بر سر ، گفت هان ای بی نشان
 آفتاب برج عدل و ماه اوج سلطنت
 شاه جم جا ، میر والا ، سایه نوشیروان
 فخر ملت ، تاج سطوت ، زینت تخت و نگین
 مهر رفعت ، زیور شوکت ، سلیمان زمان
 اشک بخش خسرو و حسرت ده کاووس و کی
 پنجه بر پیچ اسد ، خون ریز صد چون قهرمان
 شیر میدان ، شاه ایران ، رستم میدان جنگ
 آفت قلب سپاه ، آشوب جان دشمنان
 کنز احسان ، بحر عرفان ، خادم پیر و مرید
 نظم دولت ، سعد ملت ، راحت روح روان
 زین معما پرده برداریم دل خون شد ز سوز
 تابع خیر البشر ، نور بصر ، سرکار خان
 (مصطفی) نامش بسان فام فخر المرسلین
 مرغ روحش شد طقیل او به گلزار جنان
 در میان کافران مانند شاه کربلا
 جان به جانان داد و از دنیای فانی شد نهان

از سوار برگ ماتم شد جهان شام غریب
 گرد گل از خون شفق در مشرق روی بتان
 کاش هنگامی که تیرش از نیام آمد برون
 دست دشمن خشک و قامت خم شدی همچون کمان
 کاش آن روزی که گلگون شد زمین از خون او
 میدردی تیغ قدرت سینه داود خان
 کاش آن وقتی که شد غلطان خون آن شهسوار
 پایمال سیل قهر حق شدند کافران
 زین جفا از ابر تا روز جزا خون میچکد
 میر میران مصطفی شد کشته شیطانیان
 آسمان جور و ارض معدلت بی نور ماند
 از غروب پرتو مهر رخ آن نوجوان
 از وفاتش سبعة سیاره بی تاب و قرار
 در عزایش چشمه چشم ثوابت خون چکان
 ابر بر ناکامی او آنچنان بگریست زار
 خانه اهل جهان از سیل خون شد بی نشان
 ریخت چندان اشک حسرت عرش بر بام فلک
 گشت بهر جوی خون چشم کواکب ناودان
 حسرتا شد ملک ایران بی نظام از فوت او
 مهوشان بی ناز و جمع خانمان بی خان و مان
 خواهم از تیغ غضب جان و تنش صد پاره باد
 آنکه باعث گشت بهر این جفای بیکران

(فانیا) زین سوز دیگر خامه‌را کوتاه کن
مرغ و ماهی سوختند از آتش آه و فغان

بهر تاریخش فروشد فکر در بحر خیال
نیل بر سر ، فاله در دل ، دیده گریان ناگهان

خامهء دست قضا بر لوح خاطر زد رقم
رمز سالش (خیمه زد بر مأمن دار الامان)^(۶)

(۶) شیخ عبدالکریم ثم پارچه شیمره‌ی بۆ لاوانده‌وه‌ی موسته‌فا خانی
قوبادی وتوو که له جهنگی قه‌لخانیدا کوژراوه . پرسته‌ی ناو دوو
که‌وانه‌که له نیوه‌ی دووه‌می ثم به‌یته‌دا ، به‌حسابی حورووفی نه‌بجهد
نه‌کاته ۱۳۳۷ که سالی کوژرانی موسته‌فا خانه .

یادی مهلا قادری سو فی

ئەم ذاتە کوپری موحمەدەدی کوپری سەفەری کوپری ئەحمەدی کوپری
موحمەدەدە ، ئەچیتەووە سەر (وہلی) ناویک و لەمەووە ئیستا نەوہی ئەم پیاوہ
ہەموو بە (ہۆزی وہلی) ناسراون •

ئەم (ہۆزی وہلی) یە بەرلەوہی جافی مرادی یینە گەرمیان لە ناوچەیی
(دزیایش) نیشتەجی بوون و جاروباریش پۆیشتون بۆ دەوری (کانی
بەردینە) و (بیسەلمین) و گەلی جاریش لە (گولان) ی نزیکی (فەقی جەنە)
ماونەتەوہ • کەواتە ئەمانە لە جافی مرادی نین ، بەلام بەہۆی ژنو ژنخوازەوہ
لە گەل ہۆزی (شاتری) ئیستا وایان لی ہاتووە بە بەشیکی لەوان دائەنرین و
لە خێر و شەرا بە یەکی ئەناسرین •

باوکی مامۆستا مەلا قادر لە دینی (ژالەناو) دانیشتووە • مەلا قادر
ہەر بە منالی نراوہتە بەر خۆیندن و پاشان کە فامی پەیدا کردووە چووہ
بۆ بیارە بۆ خۆیندن و تا بووہ بە مەلا خۆیندووہتی و ہەر لە بیارەیش
ئێجازەیی وەرگرتووە لای مامۆستا مەلا قادری گەورە و پاش
ئێجازەوہر گرتیش ہەر لە بیارە ماوہتەوہو ژنی نەہیناوە تا لە سالی ۱۳۳۳دا
لە سەردەمی شیخ نەجموددینداو بە فەرمانی ئەو بە مەلایەتی چووہتە
کانی کەوہی شەمیران و^(۱) لە ناو عەشرەتی (یەزدان بەخشی) دا بووہ بە مەلاو

(۱) مامۆستا مەلا قادر ، پاش کۆچی دوایی شیخ عەبدوللای شیخ موحمەد
ئەمین عەبابەلی بی بووہ بە مەلای کانی کەوہ . ئەم شیخ عەبدوللای مەلاو
مودەریس و شاعیر و نازناوی (جەفایی) بووہ . دیوانیکی شیعری ھەیە
لەم دوایی بەدا لەلایەن شیخ موحمەد علی قەرەداغی یەوہ لە چاپ دراوہ .

پاش ماوهیه کی کم زینەت خانى کچی حاجى مه لا عەزیزى وازۆلى هیناوه
که جافى هاروونى به ، به دهرس و تنه وه و ئامۆزگارى کردنى موسولمانانه وه
خەریک بووه و فه قیى به هره مه ندى زۆرى وه که مه لا فه تاحى کاگرده لى و مه لا
فه زوللاى تالشی لای خویندوو یانه و پیگه یشتون .

پاش چەند سال مامۆستا مه لا قادر کانى که وهى به جى هیشتووه و
بارى کردووه بۆ (فه قى جنه) له ناحیهى و ارماواو لای حوسەین به گى حەسەن
به گى موحه مه د پاشای جاف بووه به مه لاو له وئیش هەر خەریکی
پیگه یاندنى فه قى و ئامۆزگارى کردنى موسولمانان بووه و ئێکهى بیست
سال له وئى ماوه ته وه ، ئه و جا بارى کردووه چووه ته دئى (بانى خیلان) و
مزگه وت و مه درسه ی تیا کردووه ته وه و تا له مانگی ره ببعولشانى سالى
۱۳۷۲ (۱۹۵۳) دا کۆچى دوايى کردووه — هەر له وئى ماوه ته وه .

مامۆستا مه لا قادری صۆفى یه کى بوو له و که سه نایابانه ی که
سه رانه رى ژيانى خۆیان بۆ خزمەت کردنى موسولمانان سه رف ئه کەن .
مالى هه میشه وه که دیوه خان وابوو . زۆر ترى مه سرفى فه قى کانى له گیرفانى
خۆى بوو . به شیکى زۆرى ومختى له هاتوچۆى ئه م لاو ئه ولادا بوو بۆ
چارکردنى گيروگرفتى ناوخه لک و ئاشت کردنه وهى ناکوکان و دۆستى کردن
له یتوانيانا ، سه ره راي خواپه رستى و جى به جى کردنى ئه رکه ئایینی به کانى
به رابه ر به موسولمانان و وه لامدانه وهى پرسى شه رعى له هه موولایه که وه .
هه میشه به ر له پۆزبوونه وه له مزگه وت ئاماده ئه بوو و ئیوارانىش تا پاش
نوژی خه وتنان نه ئه گه رايه وه بۆ مال .

ئهو پێوه ندى دۆستى به ی له گه ل شیخ نه جموددین بوویه تى زۆر به تین
بووه و زۆر کات له ژووره بچووه که یا به سه ر پله کانه کانى دالانى خانه قای
بیاره وه که ئه چى بۆ مه درسه و حوجره ی فه قى کان ، پیکه وه دانیشتون . ئهو

دۆستایه تی بهی له گه‌ڵ شیخ عه‌لا ئود دینیش هه‌ر بوو و هه‌موو سالی ئه‌هات بۆ
بیاره بۆ سه‌ر لیدانی و هه‌ر چه‌ند نامه‌ی بۆ ئه‌نووسی ، ئه‌م چوار خسته‌کی به
جوانه‌شی له سه‌ره‌تای نامه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌نووسی :

هه‌م به‌یگانگان چنان داند

که منت آشنای درگاهم

ترسم ای میوه درخت بلند

که نیایی بدست کوتاهم

وه‌ك زانیومه ناو فانی مامۆستا مه‌لا قادر به (سۆفی) بۆ جوێ کردنه‌وه‌ی
بووه له (مه‌لا قادری مه‌لا مۆمن) واته باوکی ئه‌و ناوی مه‌لا مۆمن بووه‌و
باوکی ئه‌م ناوی سۆفی موحه‌مه‌د بووه . بیستوو شمه بۆیه وا ئاوانراوه چونکه
هه‌ر له سه‌ره‌تای فقه‌یه‌تی به‌وه سولووکی کردوووه بووه به سۆفی و هه‌ر
له‌خۆیشیا سۆفی مه‌شرب بووه .

یادی مهلا مه محمودی موفتی "بیخود"

مهلا مه محمودی بیخود کوری مهلا موحه مه دئه مینی موفتی سوله یمانی کوری مهلا ئه حمه دی موفتی مه شهوور به (چاوماری کوری مهلا مه محمودی دلیزه بی به که له گهل شیخ مه عرووفی ئودی پیکه وه مودم پریمی مزگه وئی گهره ی سوله یمانی بوون .

بیخود له سالی ۱۲۹۶ی هجره تله له سوله یمانی هاتوو ته دنیا وه له مه درسه و مزگه وئی خۆیان و هه روا له مه درسه به ناووبانگه کانی تری سوله یمانی خۆیندوویه . ماوه یه کیش له پینجوین لای مهلا عه بدولر حمانی پینجوتی و ماوه یه ک لای مهلا قادری گهره ییش له بیاره خۆیندوویه . هه ر لهو ماوه ی له بیاره خۆیندنه یلدا پتوه ندی رۆحیی له گهل شیخ نه جمود دین په یلدا کردووه و بووه به یه کئی له موریده جانا نه کانی . ماوه یه کیش له هه له بجه بووه به (حاکم) و ماوه یه کیش له گهل ره فیق حیلمی و زیومر مامۆستایه تی کردووه . سه رده میتکی زۆری ته مه فی له هه له بجه به سه ربردووه تا مهلا عه بدولعه زیزی موفتی کاکی له ۱۳۶۶دا کۆچی دواایی کردووه ، ئه و جا گه راوه ته وه بۆ سوله یمانی و له جیکه که ی ئه و دانیشتووه ، تا له سالی ۱۳۷۶ (۱۹۵۵/۸/۲۵)دا کۆچی دواایی کردووه (۱) .

(۱) تا من له بیاره بووم و بیخود له هه له بجه بوو هه رچه ند بچووما به ته هه له بجه له گهل ئه وو مهلا کانی هه له بجه پیکه وه رامان ئه بوارد . که پاش گه راوه ی بیخود بۆ سوله یمانی ، منیش له ۱۹۵۱دا بیاره م به جی هیشته و چومه سوله یمانی ، دۆستایه تیمان له جاران به هیتزتر بوو و هه موو

ههفتهیهك نهچومه لای . بهداخهوه که کۆچی دواایی کرد من له
سولهیمانی نهمابووم و گواستبوومهوه بۆ کهرکوک . ههوالی مردنی زۆری
نایهحت کردم . لهدورهوه بهم پارچه شیعره لاواندمهوه :

بێخوده یا باخوده ، بێهۆشه یا هوشیاره دڵ
نووستوووه چاوی له خهودایه ، وهیا بیتداره دڵ
ئهم سهعاته پۆژه یا شهو بۆچی بهرچاوم رهشه
یا دهمی هیجرانه ، بۆیه عاجزو غهملاره دڵ
دووکهله ههستا له سینهم تالی کرد سهفحهی جیهان
یا گری ئاگری جهفای لی بهربوووه پڕ ناره دڵ
یاوهکوو بیستووومه (بیتخود) مهنبهعی عیلم و ئهدهب
ئهو عهزیزی میسری پۆحه لهو پڕو سهرشاره دڵ
رهختی کۆچی بهست و پروی کرده بیابانی بهقا
یانێ لهم دارولفهناي خاوهن جهفا بیتزاره دڵ
کۆچی بێواده له زومرهی یاوهران و دۆستان
یانێ ناچاری قهزای فهرمانی بێئینداره دڵ
پینجهمی مانگی موحهپرهم بوو تهمی ئهم ماتهمه
یانێ هاودهردی شههیدی کهربهلای ئازاره دڵ
کۆچی خیرت بێ برا بۆ دیدهنی دگدارهکان
بۆ لیکای (بابایهسوول) و یارهکهی ئهفکاره دڵ
دڵ بهئیش و موبتهلایه ، ئیشی بهم چهرخه نییه
یانێ لهم بازاره دا بێ کاسبی و بێکاره دڵ
تال بووه لیم کاکي من سهیرانی گوئزارو چهمن
چۆن به بێتق طالیبی دهشت و دهرو گوئزاره دڵ
بێسهرو بێسهروهرو بێغهمخۆرو بێیاوهرم
بێحهیب و بێطهیب و خهستهو و بیماره دڵ
ههر له شهوق و ذهوقی تۆ بوو لهم ههموو غهملاری یا
وام ئهزانی مهست و سهرمهستی گولی بێخاره دڵ
چی بوو ئهم سهکته که سهکتهی دا له زهوقی دۆستان
یا مهگر جیتی تیری تهقدیرو قهزای قههاره دڵ

بیتخود ئینسانیتکی پاک مه شره ب و دل پروناك و كردار چاك بوو •
 دل فراوان و دهس بلاو بوو • باومرناكهم كهس له ووه غازاری پین گه یشتب •
 له ته ماعی دنیا دوور بوو • تا مرد هه ر به ره به نی ژبانی به سه بر د •
 بیتخود شاعیرتکی پایه بلند بوو • شیعری به کوردی و فارسی زۆره •
 دیوانه که ی له لایه ن موحه مه دی کورمه ووه به یارمه تیی عه بدولر محمان موفتیی
 برازای له ١٩٧٠ دا له چاپ دراوه (٢) ، به لام هه موو شیعره کانی تیا نی به •
 لیره دا به مونسبی ئەزانین چهند پارچه شیعری بلاوبکهینه ووه که له دیوانه کهیدا
 بلاونه کراونه ته ووه •

دل که مه حرووم بوو له بیتی باغی پرووی تو کاکي خۆم
 هه رچی باغاته له لای وهك شۆره کات و خاره دل
 بیتی بارانت ئەدا (بابا ره سوول) ، (عه بدولکه ریم)
 بۆیه دایم وای ئەزانی هه ر له لای دلداره دل
 ناوی (نامی) ی تۆیه وپردی دایمی (عه بدولکه ریم)
 وه قفی فیکری تۆیه خاطر خاوه نی ئەسرا ره دل
 مه طلعه می سالی هه زارو سیصه دو حه فتاوو شهش
 ئەو ده مه ی پڕ بوو له ئیش تا نیسته وا بیماره دل
 جیتی خۆیه تی لیره دا هه له یهك راست بکهینه ووه که له دیوانه کهیدا
 پرووی داوه ، ئەویش ئەوه ته که له سه ر پارچه شیعری :

(بحمد الله) دلی ده ریا به خادیم
 مهعانی لوئوئی لایه خادیم

نوو سراوه بیتخود بۆ سه یید علی ره فیقی (خادم السجاده) ی نووسیوه .
 له راستیدا ، وهك وهختی خۆی مامۆستا موحه مه د هه ویز له نامه یه کی
 پڕ له مه علوم اتدا بۆ موحه مه دی کورمی پروون کرد ووه ته ووه ، بیتخود
 ئەو پارچه شیعره ی بۆ حاجی میرزا عه بدوللای کۆبی نووسیوه که نازناوی
 شیعیری (خادیم) بووه و زۆر دۆستی بیتخود بووه . شایانی وتنه خادیمیش
 به پارچه شیعریکی جوان وهلامی بیتخودی داوه ته ووه که سه ره تا که ی
 ئەمه یه :

له عیشتی هه زره تی مه ولایه بیتخود
 سه ری پڕ نه شه یی سه ودا یه بیتخود

به کوردی :

(۱)

(بحمد الله) که میعماری ئەزەل کۆیه ی ته ماشا کرد (۳)
به صونعی سهرمه دبی خۆی دائیره ی ئەوقافی ئاوا کرد
دهمێ بوو تووشی عیله ت بووبوو ئەوقافی قه زای کۆیه
قه ده ر کردی که دو قتۆریکی هیتا و پیتی موداوا کرد
خودا وهك بووعه لیبی سینا که (سه یید هادی) بی بو نارد
به قانونی شینا ئالام و ده ردی ته فرو توونا کرد
له پاش مزگه وتی گه و ره و ته کیه ده ستی کرده ئینشائات
له ناوشارا نزیك هفتا دوکانی تازه ی ئینشا کرد
که ئەم بازاره وهك قه سری به هه شته ی بو دروست کردن
زه مانێ حوورو غیلمانی سه را پا پر له طووبا کرد

(۳) بێخود ئەم پارچه شیعره ی به بۆنه ی ئەوه وه داناوه که مه ئمووری ئەوقافی
ئەو سهرمه مه ی کۆیه که ناوی سه یید هادی بووه و خزمی بێخود خۆی
بووه له سالی ۱۳۵۴ دا چاخانه یهكو شه ست و چوار دووکان و چوار سه كو
له ته نیشته مزگه وتی گه و ره ی کۆیه وه به پاره ی ئەوقاف بو سوودی ئەو
مزگه وته ئەکاته وه . ئەم پارچه شیعره هه رچه ند له دیوانه که ی بێخود دا
نییه ، به ر له به چاپ گه یان دنی دیوانه که له ژماره (۱۰) ی سالی (۱) ی
گۆفاری (پرووناکی) دا بلاو کرا وه ته وه که له ۲۵ ی نیسانی ۱۹۳۶ دا
ده رچوو ه . پاش ده رچوونی دیوانه که پش له ژماره (۳۰۱) ی سالی (۷) ی
پۆزنامه ی (هاوکاری) دا بلاو کرا وه ته وه که له ۲۳/۱/۱۹۷۶ دا ده رچوو ه
[بو زانینی زۆتر له باره ی ئەم پارچه شیعره وه بر وانمه ژماره ی ناوبراوی
پۆزنامه ی هاوکاری ، وتاری «دیوانه که ی بێخود و پارچه شیعره یکی
دۆزرا وه ی» که مامۆستا که ریم شاره زا نووسیویه] .

نه گهر لوطقی بڼې مافهوق غيتر شاياني تهرفيعه
 که چونکوو بڼو کوکومته واریداتی زوړی په یدا کرد
 له سایه ی راتیښی مافهوقه هم مه مووری نه وقافه
 له کوښنجاک که واهوقی وهزیفه ی خویشی غینا کرد
 چ مافهوقی ؟ که وهك پوښتم له مه یدانی دلیری دا
 به تیغی جهوهری دتوی سپیی زولمی په کالا کرد
 وهلی نیعمته مودیری عام (کوبه یسی) عیسه یی دهوران
 (پره نووف) به گه یه غنی نه و ذاته که واهوقافی ئاوا کرد
 که (پیخود) سالی ته غریخی له ماموستای خیره د پرسی
 له شیوه ی فارسیی لادا ، به کوردیی تازه ی ئیمل کرد
 به صد ته حسین جهوابی دایه وهو دهسته و دوعا فهرمووی :
 « مووهفقه ههر بژی (هادی) وهك هم بازارهی ئینشا کرد (۴) »
 به فارسی :

(۲)

چرا در مزرع دل تخم مهرم کاشتی ، رفتی
 مگر از حاصلاتش دست را برداشتی ، رفتی
 تو خود چون گل شدی در جنت قادر کرم شادان
 مرا در دوزخ غم خارا پنداشتی ، رفتی

(۴) بڼه وهی پښته کانی هم نیوه شیعه به حیسابی حورووفی نه بجه د
 ۱۳۵۴ یان لږ دهرچت که سالی دروست کردنی چاخانه و سه کوو
 دووکانه کانه ، پتویسته نیوه شیعه که بهم جوړه بنووسریته وه : « موفق
 ههر بژی هادی وهك هم بازارهی انشا کرد » .

نشستی چون هما بر شاخسار روضهء مقصود
 به قاف عزلتم عنقا صفت بگذاشتی ، رفتی
 وصال ترا وجودم هست چون شیر علم لرزان
 مرا تا رایت هجران بدل افراشتی ، رفتی
 به اشك گرم و آه سرد (بیخود) از غمت گوید
 چرا در مزرع دل تخم مهرم کاشتی ، رفتی ^(۵)

(۵) وهختی خۆی پاش ده رچوونی دیوانه که ی بیخود ، دۆستی خۆشه و یستمان
 شیخ حوسه یینی شیخ عثمانی شیخ مەمرووفی نیرگسه جاپ ئەم پارچه
 شیعره ی بۆ ناردین . لەم دوا یی بە شیدا لە کەشکۆله که ی مەلا فەتاحی
 کاگرده لیدا دیمانه وه که فۆتۆیه کی لای دۆستی خۆشه و یستمان شیخ
 عەلیی قەرەداغی بە ، مەلا فەتاح خۆی لە سەری نووسیوه لە گەل بیخود
 لە کەرکوک پێکەوه خۆیندوویانە ، پاشان ئەو کەرکوک ی بە جێ هێشتوو وه
 چووه بۆ قادر کەرەم ، بیخودیش یادی کردوو وه ته وه ، ئەم چەند شیعره ی
 لە کەرکوک وه بۆ نووسیوه . شایانی وتنه شیخ عەلی قەرەداغی ،
 لەبارە ی کەشکۆله که ی مەلا فەتاح وه ، وتاریکی لە ژماره ۱۲ - ۱۳ ی
 پاشبەندی کوردی ی زۆژنامە ی عێراقدا بلاو کردوو وه ته وه که لە شو بات و
 مارت ی ۱۹۷۸ دا ده رچووه ، ئەم پارچه شیعره ی تیا نووسیوه ته وه .

پیرست

لاڀڙه	سابهت	
۵		بهشی یه کهم — شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان .
۷		یادی شیخ عثمان سیراجوددین .
۷		له دایک بوونی شیخ عثمان و پشت و بنهچه ی .
۹		خویندنی شیخ عثمان سیراجوددین .
۱۲		تمریقهت وهرگرتنی شیخ عثمان له سهر دهستی مهولانا خالیددا له بهغدا .
۱۳		گهړانه وهی شیخ عثمان بۆ سوله یمانی له خزمهتی مهولانا .
۱۴		گهړانه وهی دیسانه وهی شیخ عثمان بۆ سوله یمانی له خزمهتی مهولانا .
۱۵		گهړانه وهی شیخ عثمان بۆ هه ورامان .
۱۶		دهوری شیخ عثمان سیراجوددین پاش کوچ کردنی مهولانا بۆ شام .
۱۷		هاتنی شیخ عثمان بۆ خانه قای مهولانا له سوله یمانی به تکای ئهحمده پاشای بابان بۆ ماوه یهک .
۲۱		ناوی هندی له خهلیفه کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۲۸		دارایی و باری گوزه رانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۰		سه فهره کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۱		خیزان و مناله کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۵		کوچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۶		لاوانده وهی شیخ عثمان سیراجوددین له لایهن هندی له شاعیرانی سهرده مهوه .
۴۳		نامه کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۴۴		نامه ی یه کهم — بۆ کاک ئهحمده دی شیخی نووسیوه .
۴۵		نامه ی دووهم — بۆ سه یید عهبدولیه جیمی تاوه گوزی (مهوله وی) ی نووسیوه .

- ٤٧ نامه‌ی سیهم - بۆ حاجی موحه‌ممدی سمیرانی نووسیوه .
 ٤٨ نامه‌ی چواره‌م - دیسان بۆ حاجی موحه‌ممدی سمیرانی نووسیوه .
 ٤٩ نامه‌ی پینجهم - بۆ موبدانی ناوچه‌ی جوانی نووسیوه .
 ٥١ نامه‌ی شه‌شم - بۆ مه‌لا عومهری عومهرگوبه‌تی نووسیوه .
 ٥٢ نامه‌ی هه‌وته‌م - به‌ مه‌به‌ستی روون کردنه‌وه‌ی ئامانجه‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی بۆ هه‌موو زانایان و گه‌وره‌پیاوان و موسولمانانی سه‌رده‌می نووسیوه .
 ٥٣ چهند نامه‌یه‌کی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی بۆ شیخ عثمان سیراجوددین .
 ٥٦ وه‌سیه‌ته‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین بۆ موبدو مه‌نسووبه‌کانی .
 ٥٧ وه‌سیه‌تی یه‌که‌م .
 ٥٨ وه‌سیه‌تی دووه‌م .
 ٦١ وه‌سیه‌تی سیهم .
 ٦٢ وه‌سیه‌تی چواره‌م .
 ٦٣ وه‌سیه‌تی پینجهم .
 ٦٦ وه‌سیه‌تی شه‌شم .
 ٦٧ وه‌سیه‌تی هه‌وته‌م .
 ٦٩ وه‌سیه‌تی هه‌شته‌م .
 ٧٠ وه‌سیه‌تی نه‌ه‌م .
 ٧٣ وه‌سیه‌تی ده‌ه‌م .
 ٧٣ چوارینه‌یه‌کو چهند تاکه‌ به‌یتیکی شیخ عثمان سیراجوددین .
 ٧٥ یادی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددین .
 ٧٥ کورته‌ی میژووی ژبانی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین .
 ٨١ رووداوێك له‌نێوان شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین و فه‌ره‌اد میرزای مامی ناصیروددین شای قاجاردا .
 ٨٢ خێزان و منالی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین .
 ٨٥ مولك و دارایی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین .
 ٨٨ كۆچی دواایی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین .
 ٨٩ نامه‌کانی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین .
 ٨٩ نامه‌ی یه‌که‌م - بۆ طه‌ه‌ماسیب میرزای موئه‌یدوده‌وه‌له‌ی حوكمداری ئارده‌لانی نووسیوه .

- ۹۱ نامہی دووہم — بڙ شیخ عوبہ یدولکلی شہ مزینی نووسیوہ .
 له وهلامی نامہی سرخوخی کردنیا به بونہی، کوچی دواپی باوکیوہ .
 ۹۵ شیعی شیخ موحمہمہد به هائوددین .
 ۹۶ پارچہ شیعی یہ کہم .
 ۹۷ پارچہ شیعی دووہم .
 ۹۷ پارچہ شیعی سیئہم .
 ۹۹ یادی حاجی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فای کوری شیخ عثمان سراجوددین .
 ۹۹ لہ دایک بوون و خویندنی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فا .
 ۱۰۰ خیزان و منالی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فا .
 ۱۰۰ سہ فہرہ کانی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فا .
 ۱۰۳ کوچی دواپی حاجی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فا .
 ۱۰۳ نامہ بہ کی حاجی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فا بڙ موحمہمہد پاشای جاف .
 ۱۰۵ بہ شیکی دیوانی شیعی حاجی شیخ عہ بدولہ حمان ئہ بولہ فا .
 ۱۴۹ یادی شیخ عومہر ضیائوددینی کوری شیخ عثمان سراجوددین .
 ۱۴۹ لہ دایک بوون و پیگہ یشتن و ئیرشاد کردنی شیخ عومہر ضیائوددین .
 ۱۵۴ ژن و منالی شیخ عومہر ضیائوددین .
 ۱۵۶ خانہ قاکانی شیخ عومہر ضیائوددین .
 ۱۵۸ ہہ لویستی شیخ عومہر ضیائوددین بہ رانہر بہ خویندن و مہلاو فہقی .
 ۱۶۵ ئہ دہ بیاتی شیخ عومہر ضیائوددین .
 ۱۶۶ چہند پارچہ شیعیکی بہ دیالیکتی گورانی .
 ۱۶۸ چہند پارچہ شیعیکی بہ دیالیکتی کرمانجی خوارو .
 ۱۷۶ چہند پارچہ شیعیکی بہ زمانی فارسی .
 ۲۰۰ چہند پارچہ شیعیکی بہ زمانی عہرہ بی .
 ۲۱۲ سچ نامیلکہی شیخ عومہر ضیائوددین .
 ۲۱۲ رسالہ در بیان لطائف جہت دفع اشکال مسلمانان .
 ۲۱۵ نامیلکہ بہ کہ له وهلامی ہہندی له مہلا گہورہ کاندہ بڙ لیکدانہ وہی ہہندی ئادابی پیوانی خودا .
 ۲۲۰ نامیلکہ بہ کہ بڙ شیخ نہ جموددینی کوری نووسیوہ لہ بارہی باس کردنی (لہ طائفی خہ مسہ) وہ .
 ۲۲۲ نامہ کانی شیخ عومہر ضیائوددین .
 ۲۲۳ نامہی یہ کہم — بڙ شیخ نہ جموددینی کوری نووسیوہ .

- ۲۲۳ نامەى دووھەم - ديسان بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۴ نامەى سىتھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۴ نامەى چوارەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۵ نامەى يىتتەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۶ نامەى شەشەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۷ نامەى ھەوتەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۷ نامەى ھەشتەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۸ نامەى نۆھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۲۹ نامەى دەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۳۰ نامەى يازدەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۳۱ نامەى دوازدەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۳۲ نامەى سىازدەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۳۳ نامەى چواردەھەم - بۆ شىخ ئەلائوددىنى كورى نووسىوھ .
- ۲۳۵ نامەى يازدەھەم - بۆ خەلىفەى خۆى شىخ مەرفى نىرگسەجارى نووسىوھ .
- ۲۳۵ نامەى شانزدەھەم - ديسان بۆ شىخ مەرفى نىرگسەجارى نووسىوھ .
- ۲۳۵ نامەى ھەقدەھەم - لە وەلامى نامەى شىخ مەرووفى نىرگسەجارى نووسىوھ .
- ۲۳۷ نامەى ھەژدەھەم - بۆ حاجى شىخ مەرفى قىزاباتى نووسىوھ .
- ۲۳۷ نامەى نۆزدەھەم - ھەر بۆ حاجى شىخ مەرفى قىزاباتى نووسىوھ .
- ۲۳۸ نامەى يىستەم - ھەر بۆ حاجى شىخ مەرفى قىزاباتى نووسىوھ .
- ۲۳۹ نامەى يىستەيەكەم - بۆ شىخ ھەسەنى قەرەچىۋارى نووسىوھ .
- ۲۳۹ نامەى يىستەدوۋەھەم - لە وەلامى نامەى حاجى مەلەبەدوللاى جەلىدا نووسىوھ .
- ۲۴۲ نامەى يىستەسىتھەم - بۆ ئەمىنولساداتى نووسىوھ لە دىتى كوچك چەرموۋ .
- ۲۴۵ نامەى يىستەچوارەم - لە وەلامى حاجى مەلەبەدولسەلامى بانەيدا نووسىوھ .
- ۲۴۶ نامەى يىستەيىتتەم - بۆ شىخ غىئاثوددىنى ئەنصارى تالىشى نووسىوھ .
- ۲۴۷ نامەى يىستەوشەشەم - بۆ شىخ سەلىمى مەردۆخى سەنەبى نووسىوھ .
- ۲۴۸ نامەى يىستەوھەتەم - بۆ شىخ شەمسوددىنى سەقىزى نووسىوھ .

- ۲۴۹ نامه‌ی بیست و هشتهم - بۆ شیخ مه‌لا عه‌بدولقادی دیوانه‌ی نووسیوه .
- ۲۵۰ نامه‌ی بیست و نۆهم - بۆ حه‌بیب ئه‌فه‌ندیی خانه‌قینی نووسیوه .
- ۲۵۱ نامه‌ی سیهم - له‌ وه‌لامی نامه‌ی سه‌یید موحممهد ئه‌مینی باینجۆیدا نووسیوه .
- ۲۵۲ نامه‌ی سی و یه‌که‌م - بۆ حاجی موخته‌مه‌دولئیسلاهی سنه‌یی نووسیوه .
- ۲۵۳ نامه‌ی سی و دووهم - بۆ ره‌شید ئه‌فه‌ندیی کوری موفتی زه‌هاوی نووسیوه .
- ۲۵۴ نامه‌ی سی و سیهم - به‌تایه‌تی بۆ یه‌کێ له‌ مه‌نسووبه‌کانی نووسیوه، به‌لام مه‌به‌ستی له‌ هه‌موو مه‌نسووبانه .
- ۲۵۵ نامه‌ی سی و چواره‌م - بۆ یه‌کێ له‌ مه‌نسووبه‌کانی نووسیوه .
- ۲۵۵ نامه‌ی سی و پینجهم - بۆ هه‌ندی سۆفی زنی نووسیوه .
- ۲۵۶ نامه‌ی سی و شه‌شهم - بۆ مودیری ناحیه‌ی قزلباتی نووسیوه .
- ۲۵۸ نامه‌ی سی و هه‌وتهم - بۆ به‌گزاده‌کانی هه‌ورامانی نووسیوه .
- ۲۵۸ نامه‌ی سی و هه‌شتهم - له‌ وه‌لامی کابرایه‌کی کیمیاگه‌ردا نووسیوه .
- ۲۵۹ نامه‌ی سی و نۆهم - بۆ سازاده‌ فه‌رمانه‌رماهی حاکمی سنه‌ی نووسیوه .
- ۲۶۱ نامه‌ی چله‌م - بۆ حوسامولولکی حوکمداری کوردستانی نووسیوه .
- ۲۶۳ نامه‌ی چل و یه‌که‌م - بۆ ئاصه‌ فولدیوانی سنه‌ی نووسیوه .
- ۲۶۵ نامه‌ی چل و دووهم - بۆ سولتان عه‌بدولحه‌مید خانی عوسمانیی نووسیوه .
- ۲۶۷ نامه‌ی چل و سیهم - له‌ خانه‌قینه‌وه بۆ حاجی شیخ ئه‌حمه‌دی کاکێ نووسیوه له‌ ته‌ویله .
- ۲۶۸ نامه‌ی چل و چواره‌م - له‌ وه‌لامی مه‌لا عه‌بدولقادی موده‌ریسی بیاره‌دا نووسیوه .
- ۲۶۹ نامه‌ی چل و پینجهم - بۆ مه‌لا فه‌تحوللای ریزاوی نووسیوه .
- ۲۷۰ نامه‌ی چل و شه‌شهم - بۆ خه‌لیفه‌ی خۆی له‌ به‌غدا شیخ سه‌عید ئه‌فه‌ندیی ناییبی فه‌زلیی به‌غدايي نووسیوه .
- ۲۷۲ نامه‌ی چل و هه‌وتهم - له‌ وه‌لامی سه‌یید هیدایه‌ت ناویکا نووسیوه .
- ۲۷۳ خه‌لیفه‌کانی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۲۷۵ یادی حاجی شیخ ئه‌حمه‌دی کوری شیخ عثمان سیراجوددین .
- ۲۷۵ ژیانی حاجی شیخ ئه‌حمه‌د .
- ۲۷۷ نه‌ولادی حاجی شیخ ئه‌حمه‌د .

سەفەرى حاجى شىيخ ئەحمەد بۆ ئەستەموول و بۆ حەج .	۲۷۷
نامەيەكى حاجى شىيخ ئەحمەد كە لە مەككەوہ بۆ شىيخ عومەر ضيائوددىنى نووسيوہ .	۲۷۹
يادى شىيخ نەجموددىنى كورى شىيخ عومەر ضيائوددىن .	۲۸۱
ژيانى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۱
ژيانى رۆژانەى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۲
دوورى شىيخ نەجموددىن لە دنياو دنياپەرستى .	۲۸۳
ژنو مندالى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۴
چەند نموونەيەكى شىعەرى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۷
چەند نامەيەكى شىيخ نەجموددىن .	۲۹۶
نامەى يەكەم - بۆ حاجى باباى تالاشىى نووسيوہ .	۲۹۷
نامەى دووھەم - بۆ حاجى شىيخ عارفى قزىراتى نووسيوہ .	۲۹۷
نامەى سێھەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفى قزىراتى نووسيوہ .	۲۹۸
نامەى چوارەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفى نووسيوہ .	۲۹۹
نامەى پێنجەم - لەبارەى حاجى شىيخ عارفوہ بۆ موريدانى قزىراتى نووسيوہ .	۳۰۰
نامەى شەشەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفو موريدانى قزىراتى نووسيوہ .	۳۰۰
نامەى حەوتەم - بۆ يەكێ لە دۆستانى نووسيوہ بۆ پرسە .	۳۰۱
نامەى هەشتەم - بۆ مەحمود ئەديب ئەفەندىى نووسيوہ لە خانەقين .	۳۰۲
نامەى نۆھەم - ديسان بۆ مەحمود ئەديب ئەفەندىى نووسيوہ .	۳۰۳
نامەى دەھەم - نازانم بۆ كىيى نووسيوہ .	۳۰۴
نامەى يازدەھەم - بۆ نوووددىنى كورى نووسيوہ .	۳۰۵
وہسيەتى شىيخ نەجموددىن ، بۆ نوووددىنى كورى نووسيوہ .	۳۰۶
يادى شىيخ عەلاؤوددىنى كورى شىيخ عومەر ضيائوددىن .	۳۰۸
ژيانى شىيخ عەلاؤوددىن .	۳۰۸
بيارە لە سەردەمى شىيخ عەلاؤوددىندا .	۳۱۱
سەفەرەكانى شىيخ عەلاؤوددىن .	۳۱۳
ژنو منالى شىيخ عەلاؤوددىن .	۳۱۴
كوچى دوايى شىيخ عەلاؤوددىن .	۳۱۵
وہسيەتى شىيخ عەلاؤوددىن .	۳۱۶
پاشبەند .	۳۱۹

لاپهړه	سابهت
۳۲۱	ټیجازه نامه به کی خه لافهت له لایه ن شیخ عثمان سیراجو د دینه وه بڼه یه کی له خه لیفه کانی .
۳۲۳	چهند پارچه شیعی کی تری حاجی شیخ عه بدولر ه حمان نه بولوه فا .
۳۳۴	دوو نامه ی تری شیخ عومر ضیا ئو د دین .
۳۳۴	نامه ی یه کم - بڼه موزه فقه رو د دین شای قاجاری نووسیوه .
۳۳۷	نامه ی دوو هه - له وه لای یه حیای مه عریفه تدا نووسیویه .
	ټیجازه نامه به کی خه لافهت له لایه ن شیخ عومر ضیا ئو د دینه وه بڼه یه کی له خه لیفه کانی .
۳۴۱	به شی دوو هه - هه ندی له موریدو مه نسووبه دیاره کانی شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان .
۳۴۳	یادی مهلا حامیدی کاتب .
۳۵۲	یادی حاجی مهلا نه حمده دی نو دشه یی .
۳۶۲	یادی سهید عه بدولر ه حیمی مشهور به مه ولهوی .
۳۶۲	ژیانی مه ولهوی .
۳۶۷	نهو کتیبانه ی مه ولهوی داینانون .
۳۷۰	سه فهری مه ولهوی بڼه م لاو نهولا .
۳۷۶	پتوه ندی پو حیی مه ولهوی .
۳۷۷	چهرده یهک له باره ی ژیا نی کو مه لایه تی مه ولهوی یه وه .
۳۷۸	خیزان و منالی مه ولهوی .
۳۸۰	دوستانی مه ولهوی [نه حمده پاشای بابان . مو حمه مد پاشای جاف . مه حمود پاشای جاف . عثمان پاشای جاف . مه حمود به گی جاف . ره زاقولی خان . غولام شا خان . مهلا مو حمه مد صالحی فه خرو لوهلما . مهلا مه حمودی دشه یی . شیخ عه بدولقادی مو هاجیرو براکانی . حاجی مهلا نه حمده دی نو دشه یی . شیخ عه زیزی جانوه ره یی . نه حمده به گی کو ماسی . مهلا نیظام . شیخ یوسفی نو سمه یی . مهلا عه بدولر ه حیمی نجاری . شیخ عه بدوللای داخی . شیخ حه سه نی سازانی . شیخ مؤمنی سازانی . مهلا یونس . سهید عه بدولصه مدی خانه گابی . حاجی مه حمودی یاروه یس . مهلا فه تاحی جه باری] .
۴۲۳	نامه کانی مه ولهوی .
۴۲۴	نامه ی یه کم - بڼه شیخ عثمان سیراجو د دینی نووسیوه .

- ۴۲۴ نامەى دووھەم — بۆ شىيخ موھەممەد بەھائوددىنى كورى شىيخ عثمان سىراجوددىنى نووسىوھ لە ۋەلامى نامەيدا .
 ۴۲۶ نامەى سېھەم — بۆ شىيخ موھەممەد بەھائوددىنى نووسىوھ لە ۋەلامى نامەيەكيا .
 ۴۲۷ نامەى چوارەم — بۆ شىيخ عەلى حوساموددىنى نووسىوھ .
 ۴۲۷ نامەى پىنچەم — بۆ كاك ئەھمەدى شىيخى نووسىوھ .
 ۴۲۸ نامەى شەشەم — بۆ شىيخ عەزىزى جانەۋەرەيى نووسىوھ .
 ۴۲۹ نامەى ھەوتەم — بۆ مەلا موھەممەد صالحى فەخرولەولەماى نووسىوھ .
 ۴۴۱ نامەى ھەشتەم — بۆ شىيخ موھەممەد جەسىمى مەردۇخىي نووسىوھ .
 ۴۴۶ نامەى نۆھەم — بۆ فەرھاد مىرزاى والىي سەئى نووسىوھ .
 ۴۵۶ نامەى ددەھەم — بۆ موھەممەدوددەۋلە فەرھاد مىرزاى نووسىوھ .
 ۴۵۷ نامەى يازدەھەم — لە ۋەلامى حوسامولسەتتەنەدا نووسىوھ .
 ۴۵۹ نامەى دوانزەھەم — بۆ عەلى ئەكبەر خانى شەرەفمولى نووسىوھ .
 ۴۶۱ نامەى سىيازدەھەم — بۆ مەحمود پاشاى جافى نووسىوھ .
 ۴۶۴ نامەى چواردەھەم — بۆ مەحمود پاشاى جافى نووسىوھ .
 ۴۶۵ نامەى پانزدەھەم — بۆ مەحمود پاشاى جافى نووسىوھ .
 ۴۶۷ نامەى شانزدەھەم — بۆ مەحمود پاشاى جافى نووسىوھ .
 ۴۶۷ نامەى ھەژدەھەم — بۆ حاجى مەحمودى ياروھىسى خەزىنەدارى مەحمود پاشاى جافى نووسىوھ .
 ۴۷۱ نامەى نۆزدەھەم — بۆ حاجى مەحمودى ياروھىسى نووسىوھ .
 ۴۷۲ نامەى بىستەم — بۆ سەيىد عەبدوللاى كورى نووسىوھ .
 ۴۷۴ نامەى بىستۈيەكەم — بۆ سەيىد عەبدوللاى كورى نووسىوھ .
 ۴۷۴ نامەى بىستۈدوۋەم — بۆ ھەبىبوللا خانى قوبادىيى نووسىوھ .
 ۴۷۵ نامەى بىستۈسېھەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۷۸ نامەى بىستۈچوارەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۷۹ نامەى بىستۈپىنچەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۷۹ نامەى بىستۈشەشەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۸۰ نامەى بىستۈھەوتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۸۰ نامەى بىستۈھەشتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۸۰ نامەى بىستۈنۆھەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۸۱ نامەى سىيەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
 ۴۸۲ نامەى سىيەكەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .

لاپەرە	بابەت
۴۸۲	نامەى سى و دووھەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۳	نامەى سى و سىنەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۳	نامەى سى و چوارەم - نازانم لە وەلامى كىدا نووسىوھ .
۴۸۴	نامەى سى و پىنچەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۴	نامەى سى و شەشەم - نازانم لە پرسەى كىدا بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۵	نامەى سى و حەوتەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۵	نامەى سى و هەشتەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۶	لە پشتى كىيىكى دۆستىكى نووسىوھ .
۴۸۶	دوو پارچە شىعرى مەولەوى بە فارسى لە لاواندەوھى شىخ عەبدولرەحمانى خالصى تالەبانىدا .
۴۸۸	يادى ئەحمەد پرىسى .
۴۹۸	يادى شىخ عەبدوللەى مرادوھىسى .
۵۰۰	يادى شىخ عەبدوللەى قوطبى قەرەداغى .
۵۰۲	يادى سەيىد شاكرەمى تاوھەتۆزى .
۵۰۳	يادى شىخى بورھان .
۵۰۵	يادى حاجى شىخ ئەبووبەكرى ھەولبىرى .
۵۰۶	يادى شىخ نەببى ماويلبى رەواندزى .
۵۰۹	يادى حاجى شىخ ئەمىنى خال .
۵۱۱	يادى مەلا ئىبراھىمى بيارە .
۵۱۳	يادى حاجى سەيىد ھەسەنى چۆرى .
۵۱۷	يادى مەلا عەبدولقادرى مودەرىسى بيارە .
۵۲۲	يادى حاجى مەلا عەبدوللەى پەسوئى .
۵۲۴	يادى مەلا عەبدولرەحىمى چروستانەبى .
۵۲۶	يادى مەلا قادرى مەلا مۆمىن .
۵۳۲	يادى شىخ مەرووفى نىرگسەجارى .
۵۳۹	يادى مەلا عەبدوللەى جەلىبى كۆبى .
۵۴۱	يادى شىخ سەلىمى تەختەبى .
۵۶۱	يادى شىخ عەزىزى تەختەبى .
۵۶۵	يادى شىخ موحەممەد ئەمىنى ھەولبىرى .
۵۶۸	يادى مەلا مەحمودى باكى .
۵۷۱	يادى مەلا مەجىدى پىش نوپۆزى حانەقاي بيارە .
۵۷۴	يادى حاجى مەلا موحەممەدى جۆنرۆبى .

یادی مهلا عەبدوللای عەبابەیلانی •	۵۷۵
یادی مهلا بەهائوددینی پێش نوێژی خاتەقای بیاره •	۵۷۷
یادی مامۆستا شەیخ عومەری ئیبنولقەرەداغی •	۵۷۸
یادی شەیخ موصطفای موفتیی مهلامبەجە •	۵۸۴
یادی شەیخ عەبدوللهطیفی قەرەداغی •	۵۸۶
یادی مهلا حەمەسەعیدی عەبابەیلانی •	۵۸۸
یادی شەیخ موحیییدینی قزلباخی •	۵۸۹
یادی شەیخ بابارەسوولی بێدەنی •	۵۹۱
یادی شەیخ عەبدولکەریمی ئەحمەدبەرندە •	۶۱۸
یادی مهلا قادری سوۆفی •	۶۳۰
یادی مهلا مەحموودی پێخود •	۶۳۳

پیرستی بهرگی به که می (یادی مهران)

وهختی خۆی که بهرگی به که می ئەم کتێبه مان له چاپدا ، ئەوه مان به سەردا
تێبه‌ری که پیرستی بۆ بنووسین ، هەرچەند زۆریش پتووسته . ئیستا که وا
به یارمه‌تی خوا له بهرگی دووه‌میشی ئەبینه‌وه ، له‌به‌رئەوه که تیکرا زوربه‌ی
ئەوانه‌ی بهرگی به که میان ده‌سگیربووه به‌دوای بهرگی دووه‌میشیا ئەگه‌رتین و
هەردوو بهرگه‌که‌یان لا ئەبن ، وامان دانا شتیکی بێجێ نابێ ئەگه‌ر له داوێنی
ئەم بهرگه‌وه پیرستی بهرگی به که میش له چاپ‌ده‌ین چونکه هەرچۆن بێ بۆ
به‌شێ له خه‌لکه‌که سوودمه‌ند ئەبن .

٦	مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی .
٧	مه‌ولاناو بێ و بنه‌چه‌ی .
٨	سه‌رده‌می منالی و تازه پێگه‌یشتنی مه‌ولانا .
٨	خوێندنی مه‌ولانا .
١٢	کورتیه‌که له‌باره‌ی مامۆستاکانی مه‌ولاناو یشتیه‌ی سه‌نه‌دی
ئێجازه‌یانه‌وه .
٢٣	باسی سه‌فه‌ری مه‌ولانا بۆ حه‌ج و زیاره‌تی ئارامگای پێغه‌مبه‌ر دروودی
خوای ئێ بێ .
٢٧	چوونی مه‌ولانا له‌گه‌ڵ ده‌رویش موحه‌ممەددا بۆ دیه‌لی .
٣٢	گه‌ڕانه‌وه‌ی مه‌ولانا بۆ کوردستان .
٣٥	سه‌فه‌ری دووه‌می مه‌ولانا له‌ سوله‌یمانی‌یه‌وه بۆ به‌غدا .
٣٨	گه‌ڕانه‌وه‌ی جاری دووه‌می مه‌ولانا له‌ به‌غداوه بۆ سوله‌یمانی .
٤١	کوچ کردنی مه‌ولانا بۆ جاری سێهه‌م بۆ به‌غداو دواسه‌فه‌ری له‌ به‌غداوه
بۆ هه‌ورامان و کوچی به‌کجاری له‌وێهه‌ بۆ شام .
٥٠	گه‌یشتنه‌ شامی مه‌ولانا .
٥٢	سه‌فه‌ری مه‌ولانا بۆ قودس و سه‌فه‌ری دووه‌می بۆ حه‌ج و زیاره‌تی
ئارامگای پێغه‌مبه‌ر (د) .
٥٣	کوچی دواایی مه‌ولانا .
٥٤	وه‌سیه‌تی مه‌ولانا .
٥٥	جێ‌نشینه‌کانی مه‌ولانا .

باسی ئەوانەى مەولانایان لاواندوووەتەوه پاش وەفات کردنى .	۵۹
رشتهى ئىجازەى مەلایەتیی مەولانا .	۶۱
باسی دەرس و تنهوى مەولانا .	۶۴
ئەو کتیبانەى کە مەولانا دایناون .	۷۰
ئەو کتیبانەى لە ستایشى پایەى مەولانادا نووسراون .	۷۲
چەرەىەك لە مەناقیبى مەولانا .	۷۹
عیززەتى نەفس و لەدنیادوورى و دەسبلاویى مەولانا .	۸۰
خەلیفەکانى مەولانا .	۸۳
ئەحوال و مەناقیبى ئەو خەلیفانەى مەولانا کە ئاگام لە ئەحوال و مەناقیبیانە .	۸۷
مەناقیبى ئەو خەلیفانەى مەولانا لە غەیری کورد کە ئاگام لە مەناقیبیانە .	۱۰۱
مەنسووبەکانى مەولانا .	۱۱۵
زنجیرەى تەریقەتى مەولانا .	۱۲۴
تەریقەتى نەقشبەندى .	۱۲۷
تەریقەت چىيەو بۆچى پتۆستە ؟	۱۲۹
بۆچى ناوى تەریقەت لەناو ئەصحابو تابیعیندا نەبوو ؟	۱۳۲
بۆچى بە ئەهلى تەسەووف ئەلین (ئەهلى تەسەووف) ؟	۱۳۴
ئەو کەسانەى ئادەمیزاد لە ھاوڕێیەتى یانەوہ پێ ئەگات .	۱۳۵
ئادابى پێرەوانى تەریقەتى نەقشبەندى .	۱۳۵
ئادابى مۆرىد لە گەڵ مۆرشیدە کەیدا .	۱۳۸
ھۆیەکانى گەشتن بە خوا لای نەقشبەندى یەکان .	۱۳۹
شیۆەى خەتم لە تەریقەتى نەقشبەندى دا .	۱۴۵
نامەکانى مەولانا خالیدی نەقشبەندى .	۱۴۹
نامەى یەكەم - بۆ یەكێ لە گەورە پیاوانى نووسیوہ لە وەلامى نامەى ئەودا .	۱۵۱
نامەى دووھەم - بۆ یەكێ لە خاوەن پایەکانى بابان .	۱۵۲
نامەى سێھەم - بۆ مەلا موحەممەدى ئیمام .	۱۵۳
نامەى چوارەم - بۆ برادەریكى نەخۆش کەوتوى نووسیوہ .	۱۵۴
نامەى پێنجەم - بۆ حوسەین چاوەش .	۱۵۴
نامەى شەشەم - لە وەلامى یەكێ لە گەورە پیاواندا .	۱۵۵
نامەى ھەوتەم - بۆ ئەحمەد بەگ ناویكى نووسیوہ .	۱۵۶
نامەى ھەشتەم - بۆ لای یەكێ لە گەورە پیاوان .	۱۵۶

لاپەرە	سابەت
۱۵۷	نامەى نۆھەم - بۆ لای گەورە يەك .
۱۵۸	نامەى دەھەم - لە سەردەمى فەقىيەتيدا بۆ يەكئى لە گەورە گەورانى نووسیوه .
۱۵۹	نامەى یازدەھەم - بۆ يەكئى لە خۆشەويستانى خۆبى نووسیوه .
۱۶۰	نامەى دوازدەھەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى خۆبى نووسیوه .
۱۶۰	نامەى سیازدەھەم - بۆ مەلا سولەيمان ناویكى نووسیوه كە فەقىي بوو .
۱۶۱	نامەى چواردەھەم - بۆ لای يەكئى لە میرە گەورەكان .
۱۶۲	نامەى یازدەھەم - بۆ لای میرى بابانى نووسیوه .
۱۶۳	نامەى شازدەھەم - بۆ يەكئى لە مامۆستا گەورەكانى خۆبى نووسیوه .
۱۶۳	نامەى حەفدەھەم - لە وەلامى نامەى پرسەى دۆستىكى گەورەيدا نووسیويه .
۱۶۴	نامەى هەژدەھەم - بۆ لای يەكئى لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۵	نامەى نۆزدەھەم - بۆ لای يەكئى لە میرەكان .
۱۶۶	نامەى بیستەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۶	نامەى بیست و يەكەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۷	نامەى بیست و دووھەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۸	نامەى بیست و سێھەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۸	نامەى بیست و چوارەم - بۆ پرسە بۆ لای برادەرێك .
۱۷۰	نامەى بیست و پێنجەم - [بۆ مەحمود بەگى ئەورەحمان پاشای بابان].
۱۷۱	نامەى بیست و شەشەم - بۆ مەلا ئەحمەدى یاوزبى نووسیوه .
۱۷۲	نامەى بیست و حەوتەم - لە سەردەمى مەلایەتيدا ، پاش سەفەرى حەج ، بۆ ئەورەحمان پاشای نووسیوه .
۱۷۳	نامەى بیست و هەشتەم - لە سەردەمى مەلایەتيدا بۆ ئەورەحمان پاشای بابانى نووسیوه .
۱۷۴	نامەى بیست و نۆھەم - [بۆ سەید عەبدولقادرى زاواى] .
۱۷۵	نامەى سیھەم - لە وەلامى دۆستىکيا پاش گەرانەوى لە هیندستان نووسیويه .
۱۷۶	نامەى سی و یەكەم - بۆ يەكئى لە گەورەكانى شارى كۆبەى نووسیوه .
۱۷۷	نامەى سی و دووھەم - بە زمانى دایکەوى لە وەلامى پیرۆزبایى هاتنەوى مەولانادا بۆ دۆستىكى نووسیوه .
۱۷۸	نامەى سی و سێھەم - لە وەلامى دۆستىکدا كە داواى تەلقینى تەریقەتى لى کردوو .

لایه پره	بسات
۱۷۹	نامه‌ی سی و چوارم - بۆ میریکی بابانی نووسیوه .
۱۸۰	نامه‌ی سی و پینجه‌م - له سوله‌یمانی‌یه‌وه بۆ دۆستیکی نووسیوه له هه‌ولتیر .
۱۸۰	نامه‌ی سی و شه‌شهم - بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی عه‌یده‌ری نووسیوه .
۱۸۱	نامه‌ی سی و حه‌وته‌م - [بۆ یه‌کێ له میرزاده‌کانی بابان] .
۱۸۳	نامه‌ی سی و شه‌شته‌م - [بۆ یه‌کێ له میرزاده‌کانی بابان] .
۱۸۴	نامه‌ی سی و نۆه‌م - [بۆ (یاوژی) و (عبدالعزیز)] .
۱۸۵	نامه‌ی چله‌م - بۆ خیزانی نووسیوه له سوله‌یمانی که برۆا بۆ لای بۆ به‌غدا .
۱۸۵	نامه‌ی چل و یه‌که‌م - بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی زاوای نووسیوه له‌باره‌ی ناردنی ژن و مناله‌کانیه‌وه بۆ به‌غدا .
۱۸۶	نامه‌ی چل و دوو هه‌م - بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی زاوای نووسیوه .
۱۸۷	نامه‌ی چل و سی‌هه‌م - دیسان بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی زاوای نووسیوه .
۱۸۷	نامه‌ی چل و چوارم - دیسانه‌وه بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی زاوای نووسیوه .
۱۸۹	نامه‌ی چل و پینجه‌م - له وه‌لامی نامه‌ی دایکی و دوو خوشکه‌که‌یدا .
۱۹۰	نامه‌ی چل و شه‌شهم - بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی زاوای نووسیوه .
۱۹۱	نامه‌ی چل و حه‌وته‌م - له به‌غداوه بۆ سه‌ید عه‌بدولقادی زاوای نووسیوه .
۱۹۲	نامه‌ی چل و شه‌شته‌م - له وه‌لامی نامه‌ی سه‌ید عه‌بدولقادی زاوایدا نووسیویه .
۱۹۲	نامه‌ی چل و نۆه‌م - بۆ شیخ مه‌حمودی خێوه‌ته‌یی نووسیوه .
۱۹۳	نامه‌ی په‌نجاهه‌م - دیسانه‌وه بۆ شیخ مه‌حمودی خێوه‌ته‌یی نووسیوه .
۱۹۳	نامه‌ی په‌نجاو یه‌که‌م - هه‌ر بۆ شیخ مه‌حمودی خێوه‌ته‌یی نووسیوه .
۱۹۴	نامه‌ی په‌نجاو دوو هه‌م - دیسانه‌وه بۆ شیخ مه‌حمودی خێوه‌ته‌یی نووسیوه .
۱۹۴	نامه‌ی په‌نجاو سی‌هه‌م - له وه‌لامی نامه‌ی یه‌کێ له دۆستانا .
۱۹۵	نامه‌ی په‌نجاو چوارم - له به‌غداوه بۆ سلیمان ئاغای ئامۆزای نووسیوه له سوله‌یمانی .
۱۹۶	نامه‌ی په‌نجاو پینجه‌م - له به‌غداوه بۆ مه‌لا مه‌حمود ناویکی نووسیوه .
۱۹۶	نامه‌ی په‌نجاو شه‌شهم - بۆ شیخ مه‌حمود صاحبه‌ی برای نووسیوه .
۱۹۷	نامه‌ی په‌نجاو حه‌وته‌م - له وه‌لامی مریدیکیا که داوای پله به‌رزبوونه‌وی لێ کردووه .
۱۹۹	نامه‌ی په‌نجاو شه‌شته‌م - بۆ پر سه‌لێ کردن بۆ دۆستیکی نووسیوه .

لاپهړه	بابهت
۱۹۹	نامه‌ی پهنجاوونځهم - دیسانه‌وه بۆ سه‌یید عه‌بدولقادی زوا‌ی نووسیوه .
۲۰۳	نامه‌ی شه‌ستم - بۆ دۆستیکی نووسیوه که خه‌به‌ری داوه‌تی هه‌ندی کتیبی فه‌وتاون .
۲۰۴	نامه‌ی شه‌ست‌ویه‌که‌م - بۆ عوئمان به‌گی برای مه‌حمود به‌گډو کوری عه‌بدوله‌حمان پاشای بابانی نووسیوه .
۲۰۵	نامه‌ی شه‌ست‌ودووهم - بۆ عوئمان به‌گی برای مه‌حمود پاشای نووسیوه .
۲۰۶	نامه‌ی شه‌ست‌وسییه‌م - له وه‌لامی یه‌کڅ له گه‌وره پیاواندا .
۲۰۷	نامه‌ی شه‌ست‌وچاره‌م - بۆ لای یه‌کڅ له میرزاده‌کانی بابان .
۲۰۷	نامه‌ی شه‌ست‌ویینجه‌م - بۆ شیخ شه‌مسوددینی مریدی نووسیوه .
۲۰۸	نامه‌ی شه‌ست‌وشه‌شه‌م - دیسانه‌وه بۆ شیخ شه‌مسهددینی نووسیوه .
۲۰۹	نامه‌ی شه‌ست‌وحه‌وته‌م - بۆ یه‌کڅ له مریده‌کانی نووسیوه .
۲۰۹	نامه‌ی شه‌ست‌وه‌شته‌م - بۆ عوئمان به‌گی برای مه‌حمود پاشای نووسیوه .
۲۱۲	نامه‌ی شه‌ست‌ونۆهم - له وه‌لامی یه‌کڅ له گه‌وره‌کانی سوله‌یمانیدا .
۲۱۳	نامه‌ی هه‌فتاه‌م - له وه‌لامی که‌سیکدا که داوای به‌مه‌نسووب‌بوونی مه‌ولانای کردوه .
۲۱۴	نامه‌ی هه‌فتاویه‌که‌م - له وه‌لامی دۆستیکیا که بانگی کردوه بچی بۆ لای .
۲۱۵	نامه‌ی هه‌فتاودووهم - له شپوه‌ی گله‌یی‌کردندا بۆ دۆستیکی نووسیوه .
۲۱۵	نامه‌ی هه‌فتاوسییه‌م - له وه‌لامی نامه‌ی موحه‌مه‌د به‌گدا .
۲۱۶	نامه‌ی هه‌فتا‌وچاره‌م - له به‌غداوه بۆ عیسا به‌گی نووسیوه .
۲۱۷	نامه‌ی هه‌فتا‌ویینجه‌م - بۆ شیخ عوئمان سیراجوددینی نووسیوه .
۲۱۸	نامه‌ی هه‌فتا‌وشه‌شه‌م - بۆ شیخ ئه‌حمه‌دی هه‌ولیری نووسیوه .
۲۱۹	نامه‌ی هه‌فتا‌وحه‌وته‌م - بۆ مه‌لا عه‌بدوله‌حیمی زیاره‌ته‌یی نووسیوه .
۲۲۰	نامه‌ی هه‌فتا‌وه‌شته‌م - بۆ شیخ ئه‌حمه‌دی هه‌ولیری نووسیوه .
۲۲۰	نامه‌ی هه‌فتا‌ونۆهم - دیسانه‌وه بۆ شیخ ئه‌حمه‌دی هه‌ولیری نووسیوه .
۲۲۱	نامه‌ی هه‌شتاه‌م - دیسانه‌وه بۆ شیخ ئه‌حمه‌دی هه‌ولیری نووسیوه .
۲۲۲	نامه‌ی هه‌شتاویه‌که‌م - هه‌ر بۆ شیخ ئه‌حمه‌دی هه‌ولیری نووسیوه .

نامهی هشتاد و نهم - بۆ مه‌لا موحه‌مه‌د ناویکی نووسیوه .	۲۲۵
نامهی هشتاد و نهم - بۆ فه‌قێ موحه‌مه‌د ناویکی نووسیوه .	۲۲۵
نامهی هشتاد و نهم - بۆ مه‌لا موحه‌مه‌دی ئه‌عه‌ج .	۲۲۶
نامهی هشتاد و نهم - بۆ حاجی حه‌سه‌ن ناوی موریکی نووسیوه .	۲۲۶
نامهی هشتاد و نهم - بۆ یه‌کێ له‌ گه‌وره‌کانی کۆیه‌ی نووسیوه .	۲۲۷
نامهی هشتاد و نهم - بۆ خه‌لیفه‌یه‌کی خۆیی نووسیوه .	۲۲۸
نامهی هشتاد و نهم - له‌ وه‌لامی ئیسماعیل ناویکی عه‌رز و حال نووسدا نووسیوه .	۲۲۹
نامهی هشتاد و نهم - بۆ شیخ عه‌بدولوه‌هه‌بی سووسی نووسیوه .	۲۳۰
نامهی نه‌وه‌ده‌هه‌م - بۆ مه‌حمود صاحیبی برای نووسیوه .	۲۳۱
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - بۆ میرزا لوط‌فوللای نووسیوه .	۲۳۲
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - دیسانه‌وه‌ بۆ میرزا لوط‌فوللای نووسیوه .	۲۳۴
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - دیسانه‌وه‌ بۆ میرزا لوط‌فوللای نووسیوه .	۲۳۵
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - بۆ یه‌کێ له‌ مه‌نسووبانی نووسیوه .	۲۳۶
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - له‌ وه‌لامی یه‌کێ له‌ گه‌وره‌ پیاواندا نووسیوه .	۲۳۷
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - بۆ هه‌ندی له‌ مه‌نسووبانی نووسیوه .	۲۳۷
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - له‌ وه‌لامی یه‌کێ له‌ گه‌وره‌ کاندای نووسیوه .	۲۳۸
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - بۆ یه‌کێ له‌ مه‌نسووبانی نووسیوه .	۲۳۹
نامهی نه‌وه‌د و یه‌که‌م - بۆ حه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی ناویکی نووسیوه .	۲۴۰
نامهی سه‌ده‌هه‌م - دیسان هه‌ر بۆ حه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی نووسیوه .	۲۴۱
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ یه‌کێ له‌ مه‌نسووبه‌کانی نووسیوه .	۲۴۲
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ مه‌لا مه‌حمودی جوانی نووسیوه .	۲۴۳
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ مه‌لا په‌سوولی کۆیی و هه‌ندی دۆستانی کۆیه‌ی نووسیوه .	۲۴۴
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ سه‌ید ئیسماعیلی هه‌نارانی نووسیوه .	۲۴۴
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ یه‌کێ له‌ دۆستانی نووسیوه .	۲۴۵
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ شیخ ئه‌حمه‌دی هه‌ولیری نووسیوه .	۲۴۶
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ مه‌حمود چاوه‌شی نووسیوه .	۲۴۷
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ مه‌حمود به‌گی صاحیبقرانی نووسیوه .	۲۴۷
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ عومەر به‌گی فه‌رمانداری گولعه‌نیه‌ری نووسیوه .	۲۴۸
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ یه‌کێ له‌ میره‌کانی نووسیوه .	۲۴۸
نامهی سه‌د و یه‌که‌م - بۆ فه‌رمانه‌وه‌ی خورمالی نووسیوه .	۲۴۹

- ۲۴۹ نامەى ۋەدو دوازدههەم — بۆ ئىسماعىل بەگ ناۋىكى نووسىۋە .
- ۲۵۰ نامەى ۋەدو سىيازدههەم — لە ۋەلامى ھەندى لە مەنسوۋبائىدا .
- ۲۵۱ نامەى ۋەدو چواردەهەم — بۆ سەيىد زەكى كۈچكچەرموۋى لاي سەنى نووسىۋە .
- ۲۵۱ نامەى ۋەدو پازدەهەم — بۆ يەككى لە دۆستانى نووسىۋە .
- ۲۵۲ نامەى ۋەدو شازدەهەم — بۆ يەككى لە مەنسوۋبائى نووسىۋە .
- ۲۵۳ نامەى ۋەدو ھەقدەهەم — بۆ يەككى لە مەلا گەۋرەكانى نووسىۋە .
- ۲۵۴ نامەى ۋەدو ھەژدەهەم — بۆ شىخ ەلى نووسىۋە .
- ۲۵۴ نامەى ۋەدو ئۆزدەهەم — لە ۋەلامى يەككى لە دۆستانا نووسىۋە .
- ۲۵۵ نامەى ۋەدو بىستەم — بۆ شىخ ئىسماعىلى نووسىۋە .
- ۲۵۶ نامەى ۋەدو بىستۈيەكەم — بۆ پىرۆت ئاغا ناۋىكى نووسىۋە .
- ۲۵۶ نامەى ۋەدو بىستۈدوۋەھەم — بۆ يەككى لە دۆستانى نووسىۋە .
- ۲۵۷ نامەى ۋەدو بىستۈسىتەھەم — بۆ يۈنس ئاغاى مۆردارى نووسىۋە .
- ۲۵۷ نامەى ۋەدو بىستۈچۈرەم — بۆ مەلا موحەممەدو مەلا موصطەفاى كورانى مەلا جەلالى خورمالى نووسىۋە .
- ۲۵۷ نامەى ۋەدو بىستۈپىنچەم — پاش گەرانەۋەى لە بەغداۋە بۆ سولەيمانى بۆ دۆستانى بەغداى نووسىۋە .
- ۲۵۸ نامەى ۋەدو بىستۈشەشەم — بۆ دۆستىكى نووسىۋە .
- ۲۵۹ نامەى ۋەدو بىستۈۋەتەم — بۆ لاي ھەمەخانى براى نووسىۋە .
- ۲۵۹ نامەى ۋەدو بىستۈۋەشتەم — بۆ (عەرەب) ناۋىكى نووسىۋە .
- ۲۶۰ نامەى ۋەدو بىستۈنۆھەم — بۆ يەككى لە دۆستانى نووسىۋە .
- ۲۶۰ نامەى ۋەدو سىيەھەم — بۆ ئىسماعىل ئاغاۋ ھەقى رەسوۋل ناۋى نووسىۋە .
- ۲۶۱ نامەى ۋەدو سىۋىيەكەم — بۆ سلىمان بەگى نووسىۋە .
- ۲۶۱ نامەى ۋەدو سىۋدوۋەھەم — بۆ يەككى لە دۆستانى نووسىۋە .
- ۲۶۲ نامەى ۋەدو سىۋسىيەھەم — بۆ ەبدۈلكەرىم ناۋىكى مەنسۋوبى نووسىۋە .
- ۲۶۳ نامەى ۋەدو سىۋچۈرەم — بۆ ئىسماعىل ئاغاى نووسىۋە .
- ۲۶۴ نامەى ۋەدو سىۋپىنچەم — بۆ مەلا ەبدۈلغەفور ئەفەندى ناۋى قازىبى بەسرەى نووسىۋە .
- ۲۶۴ نامەى ۋەدو سىۋشەشەم — بۆ سەيىد ەبدۈلقادرو سەيىد ئىسماعىلى نووسىۋە .
- ۲۶۵ نامەى ۋەدو سىۋۋەتەم — بۆ يەككى لە مىرانى بابانى نووسىۋە .

- ۲۶۶ نامه‌ی صەدو سی و هه‌شتم — بۆ سه‌بید عەبدولقادی نووسیوه .
- ۲۶۶ نامه‌ی صەدو سی و نۆهه‌م — بۆ حاجی ئەحمەد ئەفەندی نووسیوه .
- ۲۶۷ نامه‌ی صەدو چله‌م — بۆ دوو مەنسووبی خۆی نووسیوه که ناویان فەردی ئەفەندی و خالید ئەفەندی بووه .
- ۲۶۸ نامه‌ی صەدو چل و یه‌که‌م — بۆ یه‌کێ له مەنسووبه‌کانی نووسیوه .
- ۲۷۰ نامه‌ی صەدو چل و دوو هه‌م — بۆ شیخ عەلی قاضی نووسیوه له سوله‌یمانی .
- ۲۷۱ نامه‌ی صەدو چل و سی‌هه‌م — بۆ یه‌کێ له مەنسووبه‌کانی نووسیوه .
- ۲۷۲ نامه‌ی صەدو چل و چواره‌م — بۆ ئیسماعیل به‌گ ناویکی نووسیوه .
- ۲۷۲ نامه‌ی صەدو چل و پینجه‌م — بۆ مەحمود پاشای بابانی نووسیوه .
- ۲۷۵ نامه‌ی صەدو چل و شه‌شهم — بۆ عوتمان به‌گی نووسیوه .
- ۲۷۶ نامه‌ی صەدو چل و حه‌وته‌م — بۆ یه‌کێ له مه‌لا گه‌وره‌کانی نووسیوه .
- ۲۷۷ نامه‌ی صەدو چل و هه‌شتم — بۆ هەندێ له دانیشتوانی خانه‌قayı نووسیوه .
- ۲۷۸ نامه‌ی صەدو چل و نۆهه‌م — بۆ مه‌لا مەحمودی بازبانی نووسیوه .
- ۲۷۹ نامه‌ی صەدو په‌نجاهه‌م — بۆ کوری حه‌سەن ئەفەندی شه‌هیدی نووسیوه .
- ۲۸۱ نامه‌ی صەدو په‌نجاو یه‌که‌م — بۆ مەنسووبه‌کانی سنه‌ی نووسیوه .
- ۲۸۳ نامه‌ی صەدو په‌نجاو دوو هه‌م — بۆ دۆستیکی نووسیوه .
- ۲۸۳ نامه‌ی صەدو په‌نجاو سی‌هه‌م — بۆ یه‌کێ له مه‌لا گه‌وره‌کانی نووسیوه .
- ۲۸۴ نامه‌ی صەدو په‌نجاو چواره‌م — دیار نی‌یه بۆ کیتی نووسیوه .
- ۲۸۵ نامه‌ی صەدو په‌نجاو پینجه‌م — بۆ پرسه‌لی کردن بۆ مه‌لا هیدایه‌توللای هه‌ولیری نووسیوه .
- ۲۸۶ نامه‌ی صەدو په‌نجاو شه‌شهم — بۆ یه‌کێ له مەنسووبانی نووسیوه .
- ۲۸۷ نامه‌ی صەدو په‌نجاو حه‌وته‌م — بۆ پرسه‌لی کردن بۆ مه‌لا هیدایه‌توللای هه‌ولیری نووسیوه .
- ۲۸۸ نامه‌ی صەدو په‌نجاو هه‌شتم — بۆ یه‌کێ له مەنسووبانی نووسیوه .
- ۲۸۹ نامه‌ی صەدو په‌نجاو نۆهه‌م — له شامه‌وه بۆ شیخ عەلی قاضی سوله‌یمانی نووسیوه .
- ۲۹۰ نامه‌ی صەدو شه‌سته‌م — بۆ حاجی ئەحمەدی حاجی سه‌لمانی نووسیوه .
- ۲۹۱ نامه‌ی صەدو شه‌ست و یه‌که‌م — بۆ ئامۆژگاری کردنی مریدیکی خۆی نووسیوه .
- ۲۹۲ نامه‌ی صەدو شه‌ست و دوو هه‌م — بۆ یه‌کێ له میره‌کانی بابانی نووسیوه .

لاپەرە	بابەت
۲۹۳	نامەى سەدو شەصت و سێهەم — بۆ لای عوتمان بەگى براى مەحمود پاشای بابانى نووسیوه .
۲۹۷	نامەى سەدو شەصت و چوارەم — بۆ یەكێ لە دۆستانی خۆى نووسیوه .
۲۹۸	نامەى سەدو شەصت و پێنجەم — بۆ عەبدولكەرىم ناویكى مەنسووبى نووسیوه .
۲۹۹	نامەى سەدو شەصت و شەشەم — بۆ مەلا یەحیای مزوورى نووسیوه .
۳۰۰	نامەى سەدو شەصت و حەوتەم — بۆ خواجه عیسای نووسیوه .
۳۰۱	نامەى سەدو شەصت و هەشتەم — بۆ مەلا موحەممەد ناویكى نووسیوه .
۳۰۱	نامەى سەدو شەصت و نۆهەم — بۆ لای یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۰۲	نامەى سەدو حەفتاهەم — بۆ فەقێ عیسای نووسیوه .
۳۰۳	نامەى سەدو حەفتاویەكەم — بۆ سەید طاهاى نەهریى نووسیوه .
۳۰۳	نامەى سەدو حەفتاودووھەم — بۆ یەكێ لە مەنسووبانى نووسیوه .
۳۰۴	نامەى سەدو حەفتاوسێهەم — بۆ ئیسماعیل ناویكى نووسیوه .
۳۰۵	نامەى سەدو حەفتا و چوارەم — بۆ شیخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۰۵	نامەى سەدو حەفتا و پێنجەم — دیسانەوێ بۆ شیخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۰۶	نامەى سەدو حەفتا و شەشەم — بۆ یەكێ لە مەنسووبانى خۆى نووسیوه .
۳۰۷	نامەى سەدو حەفتا و حەوتەم — بۆ یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۰۷	نامەى سەدو حەفتا و هەشتەم — بۆ چوار دۆستى خۆى نووسیوه .
۳۰۸	نامەى سەدو حەفتا و نۆهەم — بۆ فەیزوللا ئەفەندى نووسیوه لە ئەستەموول .
۳۰۹	نامەى سەدو هەشتاهەم — دیسانەوێ بۆ شیخی فیراقى نووسیوه .
۳۱۰	نامەى سەدو هەشتاویەكەم — بۆ مەلا عەبدولرەحمان ناویكى نووسیوه .
۳۱۱	نامەى سەدو هەشتاودووھەم — بۆ یەكێ لە دۆستان و مەنسووبانى نووسیوه .
۳۱۲	نامەى سەدو هەشتاوسێهەم — بۆ مەلا عەباسى كۆبى نووسیوه .
۳۱۲	نامەى سەدو هەشتا و چوارەم — بۆ لای شیخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۱۴	نامەى سەدو هەشتا و پێنجەم — بۆ یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۱۵	نامەى سەدو هەشتا و شەشەم — بۆ سەید عەبدوللای حەیدەرى نووسیوه .

- ۳۱۷ نامه‌ی صه‌دو هه‌شتا و جه‌وته‌م - بۆ يه‌کئ له دۆسته تايبه‌تي يه‌کاني نووسيوه .
- ۳۱۸ نامه‌ی صه‌دو هه‌شتا و هه‌شتهم - بۆ ميرزا عه‌بدولوه‌هه‌بابي مونشيلمه‌مالیکی شای ئيراني نووسيوه .
- ۳۲۰ نامه‌ی صه‌دو هه‌شتا و نۆهه‌م - بۆ ئاغا عه‌بدولفه‌نی ناویکی نووسيوه .
- ۳۲۲ نامه‌ی صه‌دو نه‌وه‌دهه‌م - بۆ پرسه بۆ دۆستیکی نووسيوه .
- ۳۲۴ نامه‌ی صه‌دو نه‌وه‌دويه‌که‌م - بۆ شاه عه‌بدوللای ديه‌له‌ویی نووسيوه .
- ۳۲۹ نامه‌ی صه‌دو نه‌وه‌دود و وهه‌م - بۆ مه‌نسووبه‌کاني شاری هه‌ولێري نووسيوه .
- ۳۳۰ نامه‌ی صه‌دو نه‌وه‌دوسییه‌م - بۆ يه‌کئ له گه‌وره گه‌ورانی نووسيوه .
- ۳۳۱ نامه‌ی صه‌دو نه‌وه‌دوچاره‌م - بۆ موحه‌ممهد ناویکی کۆنه فه‌قیی خۆی نووسيوه .
- ۳۳۱ برایی نامه‌ی مه‌ولانا و ده‌رویش موحه‌ممهد ناویک .
- ۳۳۳ نامه عه‌ره‌بی يه‌کاني مه‌ولانا .
- ۳۳۳ الرقة الاولى - الى مقام النبي صلى الله عليه وسلم .
- ۳۳۴ الرقة الثانية كتبها جوابا على سؤال بعض العلماء .
- ۳۳۶ الرقة الثالثة - كتبها الى اخيه الشيخ محمود الصاحب اطفاء لخلاف وقع بين علماء السليمانية .
- ۳۳۸ الرقة الرابعة - ارسلها الى خلفائه في استانبول .
- ۳۴۵ الرقة الخامسة - كتبها الى السيد اسماعيل البرزنجي الكونه‌كوتري خليفته في المدينة المنورة .
- ۳۴۷ الرقة السادسة - كتبها بحق اخيه الشقيق الشيخ محمود الصاحب انتصارا للحق واستفتاء من اهل الصدق .
- ۳۴۹ الرقة السابعة - كتبها الى مريده عبدالله باشا حاكم ايالة عكا ، مرشدا له الى الاستسلام لما جرى عليه القضاء والقدر .
- ۳۵۱ الرقة الثامنة - كتبها من الشام الى مخلصه مكي زاده مصطفى عاصم افندي شيخ الاسلام في استانبول .
- ۳۵۳ الرقة التاسعة - كتبها الى داود باشا والي بغداد .
- ۳۵۶ الرقة العاشرة - الى خلفائه في مدينة السلام بغداد .
- ۳۵۸ الرقة الحادية عشرة - الى خليفته في بيت الله الحرام الملا احمد الكردي الهكاري .
- ۳۵۹ الرقة الثانية عشرة - كتبها الى خليفته الملا رسول في بلدة ساوجبلاغ (مه‌باد) .

لايهه	سابعه
٣٦٠	الرقعة الثالثة عشرة - كتبها من دمشق الى نجيب افندي في استانبول .
٣٦١	الرقعة الرابعة عشرة - كتبها الى الشيخ معروف النودهى ، عندما طلب منه طرد احد اهل الطريقة من باب ارشاده .
٣٦١	الرقعة الخامسة عشرة - كتبها الى مولانا يحيى المزوري جوابا له على طلبه .
٣٦٣	الرقعة السادسة عشرة - كتبها جوابا الى العلامة الملا يحيى العمادي المزوري .
٣٦٣	الرقعة السابعة عشرة - كتبها الى نجيب باشا .
٣٦٤	الرقعة الثامنة عشرة - كتبها الى بعض منتسبي الطريقة الخالدية وخلفائها في استانبول .
٣٦٥	الرقعة التاسعة عشرة - كتبها الى عيني افندي احد رجال طريقته في استانبول .
٣٦٦	الرقعة العشرون - كتبها من دمشق الى بغداد جوابا الى الشيخ ملا علي السويدي .
٣٦٧	الرقعة الحادية والعشرون - كتبها الى الحاج حسين افندي خليفته بملاطية .
٣٦٧	الرقعة الثانية والعشرون - كتبها الى الملا يحيى المزوري .
٣٦٧	الرقعة الثالثة والعشرون - كتبها الى خليفته في كويسنجاك الشيخ الملا عبدالله الجلي .
٣٦٩	الرقعة الرابعة والعشرون - كتبها الى مريديه في قرية التل من اعمال دمشق .
٣٧٠	الرقعة الخامسة والعشرون - كتبها الى خليفته وخطيب جامع تكيته الشيخ ابي بكر البغدادي نزيل دمشق .
٣٧١	الرقعة السادسة والعشرون - كتبها من دمشق الى السليمانية لشقيقه الشيخ محمود صاحب لما اذن له باداء فريضة الحج وذلك سنة ١٢٣٩ ، بوصيه فيها بما يلزمه .
٣٧٢	الرقعة السابعة والعشرون - كتبها الى مولانا الحاج عبد المؤمن البخاري في بلد الله الحرام .
٣٧٣	الرقعة الثامنة والعشرون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالله جلي زاده في كويسنجاك .
٣٧٣	الرقعة التاسعة والعشرون - كتبها من دمشق الى استانبول جوابا الى مريده محمد نجيب افندي .

- ٣٧٤ الرقعة الثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري القاضي بالبصرة .
- ٣٧٥ الرقعة الحادية والثلاثون - كتبها الى الشيخ عبدالله الفردي خليفته في القدس الشريف .
- ٣٧٧ الرقعة الثانية والثلاثون - كتبها الى خليفته الشيخ اسماعيل الشيراني .
- ٣٧٧ الرقعة الثالثة والثلاثون - كتبها الى السيد اسعد صدرالدين الحيدري مفتي الحنفية ببغداد .
- ٣٧٨ الرقعة الرابعة والثلاثون - كتبها لبعض اساتذته ايام التحصيل .
- ٣٧٩ الرقعة الخامسة والثلاثون - كتبها الى مريده نجيب باشا .
- ٣٧٩ الرقعة السادسة والثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
- ٣٨١ الرقعة السابعة والثلاثون - كتبها الى العلامة السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
- ٣٨٢ الرقعة الثامنة والثلاثون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
- ٣٨٣ الرقعة التاسعة والثلاثون - كتبها الى العلامة صدرالدين محمد اسعد افندي الحيدري الماوراني .
- ٣٨٤ الرقعة الاربعون - كتبها من السليمانية الى داود باشا والي بغداد .
- ٣٨٥ الرقعة الحادية والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري قاضي البصرة .
- ٣٨٦ الرقعة الثانية والاربعون - كتبها من الشام الى جلي زاده مولانا الشيخ عبدالله الجلي ابن كاكي جلي خليفته في قصبة كويسنجق .
- ٣٨٧ الرقعة الثالثة والاربعون - كتبها الى خليفته من خلفائه في بغداد للاعتناء بارشاد السيد عبدالعزيز الكيلاني نقيب بغداد في طريقة اسلافه .
- ٣٨٨ الرقعة الرابعة والاربعون - كتبها الى راغب افندي في استانبول .
- ٣٨٩ الرقعة الخامسة والاربعون - كتبها من دمشق الشام الى بعض محبيه في ديار بكر .
- ٣٩٠ الرقعة السادسة والاربعون - كتبها الى مولانا الشاه عبدالعزيز المجددي الدهلوي في الهند .
- ٣٩١ الرقعة السابعة والاربعون - كتبها الى اخيه الشيخ محمود صاحب و الى سليمان باشا الباباني معا .

لا يهره	بابهت
٣٩٢	الرقعة الثامنة والاربعون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري الماوراني قاضي البصرة .
٣٩٣	الرقعة التاسعة والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري الماوراني .
٣٩٤	الرقعة الخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
٣٩٥	الرقعة الحادية والخمسون - كتبها ايضا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
٣٩٦	الرقعة الثانية والخمسون - كتبها براءة للذمة السيد الشيخ معروف النودهي .
٣٩٨	الرقعة الثالثة والخمسون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
٣٩٩	الرقعة الرابعة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
٤٠٠	الرقعة الخامسة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري ايضا ، وكان قد عزاه بوفاة ولد له في اورفه وهو في طريقه الى الشام .
٤٠٠	الرقعة السادسة والخمسون - كتبها جوابا الى كل من محمد طاهر افندي والخواجه عمر راسم افندي .
٤٠١	الرقعة السابعة والخمسون - كتبها الى الملا محمد سعيد افندي السويدي البغدادي .
٤٠٢	الرقعة الثامنة والخمسون كتبها الى اتباعه المخلصين في المدينة المنورة .
٤٠٢	الرقعة التاسعة والخمسون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
٤٠٣	الرقعة الستون - كتبها ايضا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
٤٠٤	الرقعة الحادية والستون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد .
٤٠٥	الرقعة الثانية والستون - كتبها الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد والسيد عبدالغفور المشاهدي .
٤٠٦	الرقعة الثالثة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
٤٠٦	الرقعة الرابعة والستون - كتبها الى الشيخ عبدالله الجلي في كويسنجق .

- ٤٠٧ الرقعة الخامسة والستون - كتبها الى السيد محمد اسعد افندي المعروف بابن الكاتب .
- ٤٠٨ الرقعة السادسة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ صالح العجلوني المعروف بابن ابي الفتح .
- ٤٠٨ الرقعة السابعة والستون - كتبها الى السيد محمد الجندي المفتي بمعرة النعمان بولاية حلب .
- ٤٠٩ الرقعة الثامنة والستون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
- ٤١٠ الرقعة التاسعة والستون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله الحيدري .
- ٤١١ الرقعة السبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
- ٤١٢ الرقعة الحادية والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
- ٤١٣ الرقعة الثانية والسبعون - كتبها جوابا الى الشيخ اسماعيل الاناراني في دمشق .
- ٤١٤ الرقعة الثالثة والسبعون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والملا محمد الجديد .
- ٤١٥ الرقعة الرابعة والسبعون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عمر المجتهد الدمشقي .
- ٤١٦ الرقعة الخامسة والسبعون - كتبها من دمشق جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
- ٤١٧ الرقعة السادسة والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
- ٤١٨ الرقعة السابعة والسبعون - كتبها الى شيخ الاسلام مكي زاده مصطفى افندي .
- ٤١٩ الرقعة الثامنة والسبعون - كتبها جوابا الى تلميذه السيد محمود شهاب الدين الآلوسي .
- ٤١٩ الرقعة التاسعة والسبعون - كتبها الى الشيخ محمد صالح امام الشافعية في الحرم الشريف .
- ٤٢٠ الرقعة الثمانون - كتبها الى السيد محمود الكيلاني تقيب اشرف بغداد .
- ٤٢١ الرقعة الحادية والثمانون - كتبها جوابا الى الملا يحيى المزوري .
- ٤٢٢ الرقعة الثانية والثمانون - كتبها جوابا الى السيد طه الحكاري في شمدینان .

لاپەريە	سابەت
٤٢٢	الرقعة الثالثة والثمانون - كتبها من بغداد الى خليفته الشيخ احمد الخطيب الاربلي .
٤٢٣	الرقعة الرابعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد خليل السمين نقيب اشراف طرابلس الشام .
٤٢٣	الرقعة الخامسة والثمانون - كتبها الى السيد حسن تقي الدين الحصني مفتي دمشق ونقيب اشرافها .
٤٢٤	الرقعة السادسة والثمانون - كتبها من القدس الى السيد محمد أمين الشهر بابن عابدين .
٤٢٥	الرقعة السابعة والثمانون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عبدالرحمن الكزبري .
٤٢٥	الرقعة الثامنة والثمانون - كتبها الى الملا محمد أمين السويدي البغدادي .
٤٢٦	الرقعة التاسعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد عبدالله افندي الحيدري .
٤٢٦	الرقعة التسعون - كتبها الى خليفته السيد عبدالله الحيدري .
٤٢٧	الرقعة الحادية والتسعون - كتبها جوابا الى الملا محمد أمين السويدي البغدادي .
٤٢٩	الاجازات التي منحها مولانا خالد النقشبندي .
٤٢٩	الاجازة الاولى - اجازته للعلامة محمد ابن عابدين .
٤٣٠	الاجازة الثانية - اجازته للشيخ حسن الخطاط القوزاني .
٤٣٢	الاجازة الثالثة - اجازته للشيخ احمد الاغريبيوزي .
٤٣٣	الاجازة الرابعة - لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٣٥	الاجازة الخامسة - اجازته للشيخ ابراهيم افندي .
٤٣٦	الاجازة السادسة - اجازته للشيخ محمد بن عبدالله الخاني .
٤٣٦	الاجازة السابعة - كتبها للشيخ أبي الخير آذنا له بحضور ختم الخواجهكان عند الشيخ خالد الجزري خليفته في ديار بكر .
٤٣٧	رسائل مولانا خالد النقشبندي .
٤٣٧	رسالته في العقائد .
٤٣٨	رسالته في تحقيق الارادة الجزئية المسماة بـ «العقد الجوهري» في الفرق بين كسبي الماتريدي والاشعري .
٤٥٤	رسالته في آداب الذكر للمريدين .
٤٥٨	رسالته في بيان المراقبات وما يتولد منها من الحقائق القدسية على المشرب المجددي .

لاپهړه	بابهت
٤٥٩	سلسله رجال الطريقة النقشبندية - كتبها لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٦١	سلسله رجال الطريقة القادرية - كتبها ايضاً لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٦٥	ديوانى مهولانا خاليدى نهقشبهندى .
٤٦٧	پيشه كى
٤٦٨	(ا)
٤٧٥	(ب)
٤٧٦	(ج)
٤٧٧	(د)
٤٨٩	(هـ)
٤٩٠	(و)
٤٩١	(ز)
٤٩٢	(ح)
٤٩٢	(ط)
٥١٤	(ث)
٥١٥	(ك)
٥٢٧	(ل)
٥٢٨	(م)
٥٣٠	(ن)
٥٣٣	(هـ)
٥٣٤	(و)
٥٣٥	(ز)
٥٣٦	(ح)
٥٣٧	(ط)
٥٣٨	(ث)
٥٤١	(ك)
٥٤٢	(ل)
٥٤٣	(م)
٥٤٤	(ن)
٥٥٢	(و)
٥٥٩	(ز)
٥٦٢	(هـ)
٦٦٤	

لاپهړه	بابهت
۵۶۲	(ی)
۵۷۶	متفرقه
۵۹۹	مخمسات
۶۰۵	قطعات
۶۱۰	رباعیات
۶۱۴	فرد
۶۲۱	بهشی کوردی
۶۳۷	القسم العربي

محمدي مهلا كريم

به مکتبہ دا چوہ تہ وہ و دایر شتو و تہ وہ و

سہر پہر شتی لہ چاپدانی کردو وہ

تذكار الرجال

(يادى مهردان)

الجزء الثاني

**مشايخ هورامان النقشبنديون
وبعض من ابرز مريديهم ومنسوبيهم**

(يضم جانبا من سيرهم وقسما مما تيسر الحصول عليه من آثارهم)

- باللغة الكردية -

تأليف

الشيخ عبدالكريم المدرس

العضو العامل في المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

طبع في مطبعة المجمع العلمي العراقي

بغداد - ١٩٨٣

A Publication of the Iraqi Academy

YADI MARDAN

(REMEMBERING THE GREAT MEN)

Vol. II

THE NAQSHBANDI SHEKHS OF HAWRAMAN
AND
A NUMBER OF THEIR EMINENT FOLLOWERS
(IN THE KURDISH LANGUAGE)

By :

MALA ABDULKAREEM I MUDARRIS

(Working Member of the Iraqi Academy)

IRAQI ACADEMY PRESS
BAGHDAD — 1983